

Stjórnartíðindi

1916 - B-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfunduð skjalsins prentteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Gallar á bls. IX, XII, XV, 22-23, 109, 129, 134, 136, 138, 142, 145, 154-155, 171, 173, 178, 285, 290-292, 312, 316, 324, 334, 337-339, 411, og 422.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

STJÓRNARTÍÐINDI

FYRIR

ÍSLAND

ÁRÍÐ 1916.

B-DEILD

REYKJAVÍK
PRENTUÐ Í ÍSAFOLDARPRENTSMÍÐJU
1916

Efnisyfirlit.

Kaflar í efnisyfirlitinu.

Stjórnarráðsbrjef, o. fl.	auglýsingar, reglugjörðir	Ýmsar greiðslur úr landssjóði.
Verðlagsskrár.		Embætti og sýslanir m. m., lausn og skipun.
Reikningar.		Heiðursmerki.
Ferðaáætlanir pósta.		Heiðursgjafir og styrkveitingar.
Ættar- og kenningarnófn.		Alþingismeun.
Firminatilkynningar.		Einkarjettur.
Vörumerkjaauglýsingar.		Konsúlar.
		Innflutningur á hundum.

Skammstafan: S = stjórnarráðsbrjef.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsö- tal.
Stjórnarráðsbrjef, auglýsingar reglugjörðir, o. fl.			
3.	3. jan.	Reglugjörð um skilyrði fyrir tillögum úr landssjóði til akfærra sýsluvega	2—3
4.	S. d.	Reglugjörð um skipstjórnpróf á smáskipum	4—7
1.	6. jan.	S. um stofnun nýrra póstaftgreiðslna	1
5.	13. jan.	Reglugjörð um þjóðskjalasafnið í Reykjavík	8—11
6.	26. jan.	Reglugjörð um sjón skipstjórnarmanna	12
7.	S. d.	Reglugjörð um fasteignamat	13—29
8.	S. d.	Samningur um strandferðir 1916	30—31
10.	28. jan.	Reglugjörð um mælingar á túnnum og matjurtagörðum samkvæmt lögum nr. 58, 3 nóvember 1915	37—38
2.	8. febr.	S. um endurgreiðslu á meðlagi með óskilgetnu barni.....	1—2
11.	22. febr.	Samþykkt fyrir girðingarfélag Miðsýðumanna	39—40
12.	25. febr.	Erindisbrjef fyrir yfirfullarmatsmenn	40—42
13.	S. d.	Erindisbrjef fyrir ullarmatsmenn	42—44
14.	S. d.	Reglur um flokkun og merking ullar	45
15.	26. febr.	Reglugjörð um sölu á menguðu og ómengu áfengi til iðnþarfa o. s. frv.....	45—47

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðu- tal
45.	28. febr.	S. um innsíglun áfengis á skipum	85
46.	29. febr.	S. um endurgreiðslu á veittum fátækrastryk	85—86
16.	7. mars	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir »Háskólasjóð hins ís- lenska kvenfjelags»	48—49
17.	S. d.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir »Minningarsjóð frú Maríu Össursdóttur, Flateyri»	49—50
18.	14. mars	Reglugjörð um mat á lóðum og löndum í Reykjavík	50—53
49.	15. mars	Reglugjörð um notkun rafmagns og meðferð rafmagnsstraums í Eskifjarðarhreppi	88—91
50.	S. d.	Gjaldskrá fyrir notkun rafmagnsveitu í Eskifjarðarhreppi	92—93
47.	21. mars	S. um flutning þingstaðar	87
51.	23. mars	Auglýsing um staðfesting stjórnarráðsins á breytingu á reglu- gjörð fyrir mjólkursölu í Reykjavík 19. desember 1913, um breytingu á reglugjörð frá 2. mars 1912	93
52.	30. mars	Byggingarsamþykkt fyrir Borgarnes	94—109
48.	7. apríl	S. útaf fyrirspurn um mat samkv. lögum nr. 22, 3. nóv. 1915, um fasteignamat, á jörðum er land eiga í sameign.	87
53.	12. apríl	Prófreglugjörð fyrir sýrimannaskólann í Reykjavík	110—119
74.	13. apríl	S. útaf fyrirspurn um yms atriði varðandi utanþjóðkirkjumenn..	159—160
75.	15. apríl	S. um innflutning á svínum frá útöndum	160
76.	29. apríl	S. um flutning þingstaðar	160
77.	6. maí	S. um sóttvarnir	161
78.	15. maí	S. um flutning þingstaðar	161
87.	17. maí	Hafnarreglugjörð fyrir Hafnarfjarðarkaupstað	168—172
88.	S. d.	Hafnarreglugjörð fyrir Seyðisfjarðarkaupstað	173—174
89.	S. d.	Hafnarreglugjörð fyrir Stykkishólmskauptún	175—178
90.	S. d.	Hafnarreglugjörð fyrir Ísafjarðarkaupstað	179—180
91.	S. d.	Hafnarreglugjörð fyrir Búðakauptún í Suðurmúlasýslu	180—182
79.	20. maí	S. um kæru útaf kosningu lögregluþjóns	162—163
80.	23. maí	S. um flutning þingstaðar	163
81.	S. d.	S. um flutning þingstaðar	163
92.	27. maí	Hafnarreglugjörð fyrir Siglufjarðarkauptún	182—185
93.	S. d.	Erindisbrjef fyrir vigtarmenn	186—187
82.	31. maí	S. um kjörtímabil sýslunefndarmanna	163—166
83.	5. júní	S. um kostnað við mat á eftirgjaldi jarða í sjálfsábúð	166
94.	24. júní	Reglugjörð um ráðstafanir til að tryggja verslun landsins	187—188
95.	30. júní	Reglugjörð um ráðstafanir til að tryggja verslun landsins	189—190
96.	1. júlí	Breyting á erindisbrjefi fyrir fiskimatsmenn frá 12. ágúst 1910	190
97.	10. júlí	Reglur um flokkun og merking ulla	191
84.	21. júlí	S. um tímareikning við símaþjónustu	166
85.	22. júlí	S. um greiðslu á kaupum fasteignamatshnefnda	166—167

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðu- tal.
98.	22. júlí	Auglýsing um staðfesting stjórnarráðsins á reglugjörð um mjólk- ursölu í Hafnafjarðarkaupstað	192—194
99.	S. d.	Fjárskilareglugjörð fyrir hreppana milli Þjósár og Hvítár (Ölfus- ár) í Arnessýslu	195—214
100.	S. d.	Reglugjörð um fjallskil með meiru í Snæfellsness- og Hnappa- dalssýslu	215—229
101.	S. d.	Reglugjörð um breyting á reglugjörð 6. ágúst 1912 um eyðing refa og fjallskil í Dalasýslu	230
86.	24. júlí	S. um bráðabirgðaflutning þingstaðar	167
102.	S. d.	Reglugjörð um notkun og meðferð rafmagns í Vestmannaeyja- sýslu	231—234
103.	S. d.	Gjaldskrá fyrir notkun rafmagns í Vestmannaeyjasýslu	235
104.	28. júlí	Reglugjörð um viðauka við reglugjörð 30. júní 1916 um ráð- stafanir til að tryggja verslun landsins	236—237
106.	9. ágúst	S. um sveitfesti þurfalings	239—240
107.	12. ágúst	S. um sveitfesti geðveiks manns	240—241
108.	14. ágúst	S. um endurgreiðslu á barnsmeðlagi	241
109.	S. d.	S. um hluta dvalarsveitar af barnsmeðlagi	242
114.	25. ágúst	Byggingarsamþykkt fyrir Hafnarfjörð	245—266
115.	S. d.	Fiskiveiðasamþykkt	267—268
116.	1. sept.	Samþykkt um kynbætur hesta í Austur-Húnavatnssýslu	268—270
117.	S. d.	Reglugjörð fyrir Vjelstjóraskólann í Reykjavík	271—280
118.	2. sept.	Reglugjörð um viðauka við og breytingu á reglugjörð fyrir Eyja- fjarðarsýslu um fjallgöngur, fjárskil og melrakkaveiðar 14. júní 1910	281—282
119.	S. d.	Hafnarreglugjörð fyrir Nesskaupþún í Norðfirði	283—284
120.	S. d.	Samþykkt um Lendingarsjóð í Stokkseyrarveiðistöð	285
110.	6. sept.	S. viðvíkjandi eftirliti bjeraðslækna með barna- og unglinga- skólum	242—243
121.	18. sept.	Auglýsing um staðfesting stjórnarráðsins á heilbrigðissamþykkt fyrir Fljótisdalshrepp í Norður Múlasýslu	286—290
122.	26. sept.	Reglugjörð um viðauka við almenna reglugjörð um fjallskil fyrir Vestur-Skaftafellssýslu frá 6. júlí 1899	291—292
123.	6. okt.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Afmælisssjóð hins ís- lenska Bókmentafjelags	293
124.	S. d.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Sjúkrasjóðinn Vinaminn- ing á Eyrarbakka	294—295
125.	S. d.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Ekkna- og munaðar- leysingjasjóð Patrekshrepps	296—298
126.	S. d.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Ekkna- og munaðar- leysingjasjóð Tálknafjarðarhrepps	299—301

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðu- tal.
127.	6. okt.	Staðfesting konuugs á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Þorfinns Þórarinssonar	302—303
128.	S. d.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Árna Flóventssonar bónda frá Hörghsdal	303—305
111.	4. nóv.	S. um veitingu embættisláns til Þykkvabæjarklaustursprestakalls.	243
129.	17. nóv.	Reglur um slátrun búpenings á almennum slátrunarstöðum og um meðferð á fje og hestum að ýmsu leyti	306—307
112.	21. nóv.	S. um breyting á mörkum Skriðuhrepps og Arnarneshrepps	243—244
130.	24. nóv.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Landsspítalasjóðs Íslands	308—309
113.	4. des.	S. um toll af fiski, sem fluttur er út eftir umskipun, en án þess að hann hafi verið fluttur á land	244
147.	6. des.	Samþykkt um kynbætur nautgripa í Hvítársíðubreppi, Þverárhlíðarhreppi og Stafholtstungnahreppi í Mýrasýslu	341—342
148.	S. d.	Samþykkt um kornforðatrygging fyrir Skriðu-, Arnarness, Árskógs-, Þóroddsstaða- og Hvanneyrarhreppa	343—344
149.	9. des.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir »Minningarsjóð Sigurðar Þórðarsonar«	345

Verðlagsskrár 1916—1917.

54.	fyrir Norður Múlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstað	120—121
55.	— Suður-Múlasýslu	122—123
56.	— Austur-Skaftafellsýslu	124—125
57.	— Vestur-Skaftafellsýslu	126—127
58.	— Vestmannaeyjasýslu	128—129
59.	— Rangárvallasýslu	130—131
60.	— Árnessýslu	132—133
61.	— Gullbringu og Kjósarsýslu, Hafnarfjörð og Reykjavík	134—135
62.	— Borgarfjarðarsýslu	136—137
63.	— Mýrasýslu	138—139
64.	— Snæfellsness og Hnappadalssýslu	140—141
65.	— Dalasýslu	142—143
66.	— Barðastrandarsýslu	144—145
67.	— Ísafjarðarsýslu og Ísafjarðarkaupstað	146—147
68.	— Strandasýslu	148—149
69.	— Húnavatnssýslu	150—151
70.	— Skagafjarðarsýslu	152—153
71.	— Eyjafjarðarsýslu og Akureyrarkaupstað	154—155
72.	— Þingeyjarsýslu	156—157

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðu- tal.
Reikningar fyrir árið 1915.			
I. Sjóðir undir umsjón stjórnarráðsins.			
19.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Thorkillii barnaskólasjóðs	54
20.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs Haunesar Árnasonar	55
21.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Herðisar og Ingleifar Benediktsen	56
34.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs verðugra og þurfsandi þjóðjarðalandseta og ekkna þeirra í hinu fyrverandi Suðuramti	73
35.		Reikningur yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs W. Fischers.....	74
36.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs C. Liebes.....	75
37.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Gullbrúðkaupssjóðs Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og frú Þórunnar Hannesdóttur.....	76
38.		Reikningur yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs W. Fiske's til Grímseyinga.....	77
39.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Kristjáns konungs hins Níunda	78
40.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Friðriks konungs hins Attunda.....	79
41.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Gísla Jóns Nikulássonar	80
42.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Páls Jónssonar ...	81
43.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Samgöngubótasjóðs Páls Jónssonar	82
44.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs þeirra, sem biða þjón af jarðeldum	83
105.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Hins sameiginlega brunabótasjóðs fyrir sveitahúsi	238
135.		Reikningur yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðsins »Þorvaldar minning« (árin 1914—1915)	314
150.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Kirkjujarðasjóðs	346
152.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Ræktunarsjóðs Íslands	348—349
153.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Fiskiveiðasjóðs Íslands.....	350
154.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Landhelgissjóðs Íslands	351
157.		Reikningur Styrktarsjóðs Hjálmars kaupmanns Jónssonar.....	352—353
II. Sjóðir undir stjórn eða umsjón biskups.			
22.		Reikningur yfir tekjur og gjöld hins Almenna kirkjusjóðs	57
22.		Skýrsla um eignir kirkna í hinum Almenna kirkjusjóði.....	58—61
23.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Árgjaldasjóðs.....	62

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðu- tal.
24.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Guttormslegats	63
25.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Kollektusjóðs Jóns Eiríkssonar..	64
26.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Prestaekknasjóðs	65
27.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Vallholtslegats	66
III. Landsbankareikningar.			
142.		Efnahagsreikningur Landsbankans 31. mars 1916	320—321
143.		Efnahagsreikningur Landsbankans 30. júní 1916	322—323
144.		Efnahagsreikningur Landsbankans 30. sept. 1916	324—325
166.		Reikningur Landsbankans 1915 með athugasemdum	362—385
IV. Söfnunarsjóðsreikningurinn.			
131.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Söfnunarsjóðs Íslands	310
132.		Yfirlit yfir efnahag Söfnunarsjóðs Íslands.....	311
V. Ýmsir reikningar.			
28.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs Guttorms prófasts Þorsteinssonar	67
29.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Bókasafns Austuramtsins á Seyðisfirði	68
30.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Kristjáns læknis Jónssonar	69
31.		Reikningur Styrktarsjóðs handa barnakennurum.....	70
32.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Fiskimannasjóðs Kjalarnesþings	71
33.		Reikningur Minningarsjóðs Sigríðar Thoroddsen	72
73.		Reikningur yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Pjeturs sýslumanns Þorsteinssonar	158
133.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Sjúkrahússjóðs Reykjavíkur ...	312
134.		Efnahagsreikningur Sjúkrahússjóðs Reykjavíkur	313
136.		Reikningur Minningarsjóðs Sighvats Árnasonar (1914)	315
137.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Framfarasjóðs Jóns prófasts Melsteds og frú Steinunnar Bjarnadóttur Melsteds.....	315
138.		Reikningur Ekknasjóðs druknaðra manna í Borgarfjarðarsýslu	316
139.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs P. Hansen (1915— 1916)	317
140.		Reikningur sjóðs Margrjetar Lehmanns-Filhés	318
141.		Reikningur yfir gjafasjóð Gregersens í Viborg til Holdsveikra- spítalaus (31. maí 1910 — 30 júní 1916)	319

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðu- tal.
151.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Vátryggingarsjóðs sjómanna ...	347
155.		Reikningur Æfinlegrar erfingjarentu Sigríðar Melsted	351
156.		Reikningur Líknarsjóðs Sigríðar Melsted	352
158.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs skipstjóra og stýri- manna við Faxaflói	354
159.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Samábyrgðar Íslands á fiski- skipum	355
160.		Efnahagsreikningur Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum	356
161.		Reikningur Legatssjóðs Jóns Sigurðssonar	357—358
162.		Reikningur yfir tekjur og gjöld »Prentsmiðjussjóðs Norður- og Austuramtsins«	358
163.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs fátækra ekkna og munaðurlausra barna í Eyjafjarðarsýslu og Akureyrarkaup- stað	359
164.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Bókasafns Norðurlands.	360
165.		Ársreikningur fyrir Styrktarsjóð lyfsala E. Tvede (1915—1916)	361
Ferðaáættlanir pósta.			
9.		Ferðaáætlun gufuskipa Eimskipafjelags Íslands (gildir frá 26. jan. 1916)	32—36
145.		Áætlun um ferðir aðalpóstanna 1917	326—333
146.		Áætlun aukapóstanna 1917	334—340
Ættar- og kenningarnöfn.			
167.		Skrá um ættar- og kenningarnöfn, er upp hafa verið tekin á árinu 1916	386—388
168.		Firmnatilkynningar	388—401
169.		Vörumerkjaauglýsingar	402—409
Ýmsar greiðslur úr landssjóði samkvæmt fjárlög- unum fyrir árin 1916—1917.			
		14. gr. A. b. 2. Bráðabirgðauppbót handa prestaköllum	410

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðu- tal.
		14. gr. A. b. 3. Styrkur til uppgjafapresta og prestaekkna..... 14. gr. B. XII. 1. Styrkur til barnaskóla 14. gr. B. XII. 2. Styrkur til farkenslu..... 14. gr. B. XIII. a. Styrkur til unglingaskóla 13. gr. B. VI. Landssjóðstillag til sýsluvega	410—412 412—413 413—418 418 418—419
		Embætti og sýslanir m. m., lausn og skipun. 84; 419—421.	
		Heiðursmerki, 421.	
		Heiðursgjafir og styrkveitingar, 421—422.	
		Alþingismenn, landskjörnir og kosnir óhlutbundnum kosningum, 422.	
		Einkarjettur, 423.	
		Konsúlar, 421.	
		Innflutningur á hundum, 84; 423—424.	

Registur nafna og orða.

A. Á.

Afmælissjóður Hins íslenska Bókmentafjelags, skipulagsskrá, 293.
Áfengi til iðnþarfa, reglugjörð um sölu á menguðu og ómengðu, 45—47.
Áfengi, um innsíglun á skipum, 85.
Akfærir sýsluvegir, reglugjörð um skilyrði fyrir tillögum úr landssjóði, 2—3; landssjóðs-tillag 418—419.
Akureyrarhjerað, aðstoðarlæknir leystur frá læknisstörfum, 420.
Akureyri: alþingiskosning, 422, styrktarsjóður fátækra ekkna og munaðarlausra barna, reikningur, 359, verðlagsskrá 154—155.
Almennur kirkjusjóður, reikningur og skýrsla, 57—61.
Alþingismenn, kjördæmakosnir, 422, landskjörnir, 422.
Amtsbókasafnsreikningar: bókasafnsins á Akureyri, 360; á Seyðisfirði, 68.
Árgjaldasjóður, reikningur, 62.
Arnarneshreppur, breyting á hreppamörkum, 243—244; kornforðatryggingarsamþykkt, 343—344; þingstaður fluttur, 161.
Árnessýsla: alþingiskosning, 422; fjallskilareglugjörð, 195—214; verðlagsskrá 132—133.
Árni Björnsson, prófastur í Kjalarnesprófastsdæmi 420.
Árni Flóventsson, minningarsjóður, skipulagsskrá, 303—305.
Árskógshreppur, kornforðatryggingarsamþykkt, 343—344; þingstaður fluttur, 163.
Ásmundur Guðmundsson, sóknarprestur í Helgafellsprestakalli, 420.

B.

Barðastrandarhreppur, þingstaður fluttur til bráðabirgða, 167.
Barðastrandarsýsla, alþingiskosning, 422; verðlagsskrá 144—145.
Barnakennara-styrktarsjóður, reikningur 70.
Barnaskólar, styrkur, 412—413.
Barnaskólasjóður Thorkillii, reikningur 54.
Barna- og unglingaskólar, eftirlit hjeraðslækna, 242—243.
Benedikt Sveinsson, alþingismaður, 422.
Benediktson, Herdís, minningarsjóður, reikningur, 56.
Biskup landsins, settur, 421.
Bjarni Jónsson, alþingismaður, 422.
Bjarni Þorsteinsson, amtmaður, gullbrúðkaupsjóður, reikningur, 76.
Björn Kristjánsson, alþingismaður, 422.
Björn Pálsson, póstaðgreiðslumaður á Seyðisfirði, 419.
Björn R. Stefánsson, alþingismaður, 422.
Björnson, Guðmundur, landskjörinn alþingismaður, 422.
Bókasafnsreikningar, bókasafnsins á Akureyri, 360; á Seyðisfirði, 68.
Bókmentafjelag, hið íslenska, afmælissjóður, skipulagsskrá, 293.
Bolungarvík, byggingarsamþykkt, 94—109.
Borgarfjarðarsýsla: alþingiskosning, 422; ekkna-sjóður druknaðra manna, reikningur, 316; verðlagsskrá 136—137.
Borgarnes, póstaðgreiðslumaður skipaður, 420.
Bráðabirgðauppþót prestakalla, 410.
Briem, Ólafur, alþingismaður, 422.

Brunabótafjallag Íslands, skipaður framkvæmdarstjóri, 84.

Brunabótasjóður, hinn sameiginlegi fyrir sveitahíbýli, reikningur, 238.

Búðakauptún, hafnarreglugjörð, 180—182.

Byggingarsamþykktir fyrir Bolungarvík, 94—109; fyrir Hafnarfjörð, 245—266.

D.

Dalasysla: alþingiskosning, 422; fjallaskila- og refaveiðareglugjörð (breyting) 230; verðlags-skrá 142—143.

Dýralæknir, skipaður, 419.

E.

Eggert Pálsson, alþingismaður, 422.

Eggerz, Sigurður, landskjörinn alþingismaður, 422, póstaftgreiðslumaður í Borgarnesi, 420.

Einar Arnason, alþingismaður, 422.

Einar Arnórsson, alþingismaður, 422.

Einar Jónsson, alþingismaður, 422.

Einkarjettur, 423.

Ekknasjóður og munaðarlausra barna í Eyjafjarðarsýslu og Akureyrarkaupstað, reikningur, 359.

Ekkna- og munaðarleysingjasjóður Patreks-hrepps, skipulagsskrá, 296—298.

Ekkna- og munaðarleysingjasjóður Tálkna-fjarðarhrepps, skipulagsskrá, 299—301.

Ekknasjóður sjóðrúknæðra manna í Borgarfjarðarsýslu, reikningur, 316.

Eskifjarðarhreppur, rafmagnsnotkunarreglur með gjaldskrá, 88—93.

Eyjafjarðarsýsla: alþingiskosning, 422; fjallskilareglugjörð (breyting), 281—282; styrktarsjóður fátækra ekkna og munaðarlausra barna, reikningur, 359; verðlagsskrá, 154—155.

F.

Farkensla, styrkur, 413—418.

Fasteignamat: greiðsla kaups fasteiguamatsnefnda, 166—167; á jörðum er land eiga í sameign, 87; um kostnað við mat á eftirgjaldi jarða í sjálfsábúð, 166; reglugæði, 13—29.

Fátækramálefni, sjá framfærslumál.

Ferðaáætlanir, landpósta, 326—333; 334—340; millilanda- og strandferðaskipa, 32—36.

Firminatilkynningar, 388—401.

Fischer, W., gjafasjóður, reikningur, 74.

Fiske, W., gjafasjóður, reikningur, 77.

Fiskimannasjóður Kjalarnesþings, reikningur, 71.

Fiskimatsmenn, breyting á erindisbrjefi, 190.

Fiskiveiðasamþykkt, 267—268.

Fiskiveiðasjóður Íslands, reikningur, 350.

Fiskur, tollur, 244.

Fjallskilareglugjörðir; fyrir Arnessýslu, milli Þjórsár og Hvítár (Ölfusár) 195—214; fyrir Dalassýslu (breyting), 230; fyrir Eyjafjarðarsýslu (breyting), 281—282; fyrir Snæfellsness- og Hnappadalssýslu, 215—229, fyrir Vestur Skaftafellssýslu (viðauki), 291—292. Fjárskilareglugjörð, sjá fjallskilareglugjörð.

Fljótsdalshreppur, heilbrigðissamþykkt, 286—290.

Flóaáveitunefnd, skipuð, 84.

Flokkun og merking ullar, reglur um, 45, 191.

Framfarasjóður Jóns prófests Melsteds og frú Steinunnar Bjarnadóttur Melsteds, reikningur, 315.

Framfærslumál, 1; 85—86; 239—240; 240—241; 241; 242.

Fríðrik VIII. styrktarsjóður, reikningur, 79; styrkur 422.

Fríkirkjumenn, sjá utanþjóðkirkjumenn.

G.

Geir G. Zoëga, verkfræðingur landsins, 421.

Girðingarsamþykkt fyrir Miðsýðumenn, 39—40.

Gísli Kjartansson, leystur frá prestsembætti, 420.

Gísli Jón Nikulás. on, styrktarsjóður, reikningur, 80

Gísli Sveinsson, alþingismaður, 422; skipaður í Flóaáveitunefnd, 84.

Gjafasjóðir, reikningar: Fischers W., 74, Fiskes, W. 77; Gregersens, 319; Guttorms Þorsteinsonar, 67; Hannesar Arnasonar, 55; Liebes, C., 75; Pjeturs Þorsteinssonar, 158.

Gregersen, gjafasjóður, reikningur, 319.

Guðjón Guðlaugsson, landskjörinn alþingismaður, 422.
 Guðmundur Björnson, landskjörinn alþingismaður, 422.
 Guðmundur Guðmundsson, forstöðumaður utanþjóðkirkjusafnaðar, 420.
 Guðmundur Ólafsson, alþingismaður, 422.
 Guðmundur Ólafsson, heiðursgjöf af styrktarsjóði Kristjáns IX., 421.
 Guðmundur Þorvarðsson, heiðursgjöf af styrktarsjóði Kristjáns IX., 421.
 Guðfuskifaferðir, ferðaáætlun, 32—36.
 Gullbringu- og Kjósarsýsla; alþingiskosning, 422; verðlagsskrá 134—135.
 Gullbrúðkaupssjóður Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og frú Þórunnar Hannesdóttur, reikningur, 76.
 Gunnar Ólafsson, norskur vicekonsull í Vestmannaeyjum, 421.
 Guttormslegat, reikningur, 63.
 Guttormur Þorsteinsson, prófastur, gjafasjóður, reikningur, 67.

H.

Hafnarfjörður; byggingarsamþykkt, 245—266; hafnarreglugjörð, 168—172; mjólkursölu-reglugjörð 192—194, verðlagsskrá, 134—135.
 Hafnarreglugjörðir; fyrir Búðakaupþún, 180—182, fyrir Hafnarfjarðarkaupstað, 168—172; fyrir Ísafjarðarkaupstað 179—180; fyrir Nesskaupþún, 283—284; fyrir Seyðisfjarðarkaupstað, 173—174; fyrir Siglufjarðarkaupþún, 182—185; fyrir Stykkishólmskaupþún, 175—178.
 Hafstein, Hannes, landskjörinn alþingismaður, 422.
 Hákon J. Kristófersson, alþingismaður, 422.
 Halldór Steinsson, alþingismaður, 422.
 Hannes Arnason, gjafasjóður, reikningur, 55.
 Hannes Hafstein, landskjörinn alþingismaður, 422.
 Hannes Jónsson, dýralæknir í Vestfirðinga-fjórðungi, 419.
 Hansen P., styrktarsjóður, reikningur, 317.
 Háskólasjóður hins íslenska kvenfjelags, skipulagsskrá, 48—49.

Háskóli Íslands: prófessor settur, 421; dócent settur, 421; kennari skipaður, 421.
 Heiðursmerki, 421.
 Heilbrigðissamþykkt, fyrir Fljótsdalshrepp, 286—290.
 Helgafellsprestakall, prestur leystur frá prests-embætti, 420; skipaður, 420.
 Herdís Benediktson, minningarsjóður, reikningur, 56.
 Hermann Hjartarson, sóknarprestur í Skúta-staðaprestakalli, 420.
 Hestar, kynbætur, samþykkt fyrir Austur-Húnavatnssýslu, 268—270; reglugjörð um meðferð, 306—307.
 Hjálmar Jónsson, styrktarsjóður, reikningur, 352—353.
 Hjeraðslæknar, eftirlit með barna- og unglingaskólum, 242—243.
 Hjeraðslækneisembætti, sett í, 420.
 Hjörtur Snorrason, landskjörinn alþingismaður, 422.
 Hnappadalssýsla, alþingiskosning, 422; verðlagsskrá, 140—141.
 Hofsós, póstaðgreiðslumaður skipaður, 419.
 Holdsveikraspítalinn, gjafasjóður Gregersens, reikningur, 319.
 Hólmastakall, sóknarprestur skipaður, 420.
 Hólhreppur, staðfestur forstöðumaður utanþjóðkirkjusafnaðar, 420.
 Hreppar, breyting á mörkum Skriðuhrepps og Arnarneshrepps, 243—244.
 Húnavatnssýsla: alþingiskosning, 422; verðlagsskrá, 150—151, austurhlutinn: samþykkt um kynbætur hesta, 268—270.
 Hundar, innflutningur, 84, 423—424.
 Hvítársíðuhreppur, samþykkt um kynbætur nautgripa 341—342.
 Hvanneyrarhreppur, kornforðatryggingarsamþykkt, 343—344.

I. Í.

Ingileif Benediktson, minningarsjóður, reikningur, 56.
 Ingimundur Magnússon, yfirfullarmatsmaður, 419.
 Innflutningur hunda, 84, 423—424.
 Innflutningur svína, 160.

Ísafjarðarðarkaupstaður: alþingiskosning, 422; hafnarreglugjörð, 179—180, verðlagsskrá 146—147.
Ísafjarðarsýsla: verðlagsskrá, 146—147; norðurhlutinn: alþingiskosning, 422; vesturhlutinn: alþingiskosning, 422.

J.

Jakob Björnsson, leystur frá prestsembætti, 420.
Jakob Jónsson, yfirfullarmatsmaður, 419.
Jarðeldasjóðurinn, reikningur, 83.
Jessen, M. E., forstöðumaður vjelstjóráskólans, 84.
Jóhannes Jóhannesson, alþingismaður, 422.
Johansen, Rolf, póstaðgreiðslumaður á Reyðarfirði, 419.
Jón Eiríksson, kollektusjóður, reikningur, 64.
Jón Guðnason, sóknarprestur í Staðarhólsprestakalli, 419.
Jón Helgason, settur biskup, 421.
Jón Jónsson, alþingismaður, 422.
Jón Magnússon, alþingismaður, 422.
Jón Melsted, prófastur, framfarasjóður, reikningur, 315.
Jón St. Scheving, yfirsíldarmatsmaður, 419.
Jón Sigurðsson, legatssjóður, reikningur, 357—358.
Jón H. Þorbergsson, yfirfullarmatsmaður, 419.
Jón Þorláksson, leystur frá sýslan sem verkfræðingur landsins, 420; skipaður í Flóaáveitunefnd, 84.
Jónmundur J. Halldórsson, leystur frá prestsembætti, 420.
Jörundur Brynjólfsson, alþingismaður, 422.

K.

Karl Einarsson, alþingismaður, 422.
Karl Óli Nikulásson, franskur konsúlaragent á Akureyri, 421.
Kenningarnöfn, skrá um, 388.
Kirkjujarðasjóður, reikningur, 346.
Kirkjusjóður, almennur, reikningur og skýrsla, 57—61.
Kjalarnesprófastsdæmi, prófasti veitt lausn, 420; skipaður, 420.
Kjalarnesþing, fiskimannasjóður, reikningur, 71.

Kjósarsýsla, alþingiskosning, 422; verðlagsskrá, 134—135.
Kjördæmakosnir alþingismenn, 422.
Kjörtímabil sýslunefndarmanna, 163—166.
Kollektusjóður Jóns Eiríkssonar, reikningur, 64.
Konsúlar viðurkendir, 421.
Kornforðatrygging, samþykkt fyrir Skriðu-, Arnarness-, Árskógs-, Þóroddstaða- og Hvanneyrarhreppa, 343—344.
Kosning lögregluþjóns, 162—163.
Kristinn Daníelsson, alþingismaður, 422; leystur frá prestsembætti og prófastsstörfum, 420.
Kristján Jónsson læknir, minningarsjóður, reikningur, 69.
Kristján IX., styrktarsjóður, heiðursgjafir, 421; reikningur, 78.
Kvenfjælag Svalbarðsstrandar, styrkveiting af styrktarsjóði Friðriks VIII., 422.
Kynbætur, sjá hestar, nautgripir.

L.

Landhelgisjóður Íslands, reikningur, 351.
Landpóstur, ferðaáætlanir, 326—333; 334—340.
Landbankareikninga: 320—321; 322—323; 324—325; 362—385.
Landskjörnir alþingismenn, 422.
Landssjóðstillag til sýsluvega, 418—419.
Landsspítalasjóður Íslands, skipulagsskrá, 308—309.
Legatssjóður Jóns Sigurðssonar, reikningur, 357—358.
Lemann-Filhés, Margrjet, sjóður, reikningur, 318.
Lendingarsjóður, samþykkt fyrir í Stokkseyrarveiðistöð, 285.
Liebe, C., gjafasjóður, reikningur, 75.
Líknaarsjóður Sigríðar Melsted, reikningur, 352.
Löðir og lönd í Reykjavík, reglugjörð um mat, 50—53.
Lystigarðsfjælag Akureyrar, styrkveiting af styrktarsjóði Friðriks VIII., 422.
Lögregluþjónn, um kosning, 162—163.

M.

- Magnús Guðmundsson, alþingismaður, 422.
 Magnús Kristjánsson, alþingismaður, 422.
 Magnús Magnússon, leystur frá aukakennara-
 störfum við Stýrimannaskólann, 420.
 Magnús Pjetursson, alþingismaður, 422.
 Magnús Torfason, alþingismaður, 422.
 María Össursdóttir, minningarsjóður, skipu-
 lagsskrá, 49—50.
 Margrjet Lehmann-Filhés, sjóður, reikningur, 318.
 Matjurtagarðar, reglugjörð um mælingar, 37—
 38.
 Mat á lóðum og löndum í Reykjavík, reglu-
 gjörð, 50—53.
 Matthías Ólafsson, alþingismaður, 422.
 Merking og flokkun ulla, reglur um, 45, 191.
 Meðlög, endurgreiðsla, sjá framfærslumál.
 Melsted, Jón, framfarasjóður, reikningur, 315.
 Melsted, Sigríður, sjóðir: Líknarsjóður, reikn-
 ingur, 352; Æfinleg erfingjarenta, reikn-
 ingur, 351.
 Miðsðumenn, girðingarsamþykkt, 39—40.
 Millilandaskip, ferðaaætlun, 32—36.
 Minningarsjóðir, reikningar: Herdísar og Ingi-
 leifar Benediktsen, 56; Kristjáns lækni-
 s Jónssonar, 69; Sighvats Arnasonar, 315;
 Sigríðar Thoroddsen, 72; skipulagsskrár:
 fyrir minningarsjóð Arna Flóventssonar
 bónda frá Hörgsdal, 303—305; fyrir minn-
 ingarsjóð Maríu Össursdóttur, Flateyri, 49—
 50; fyrir minningarsjóð Sigurðar Þórðar-
 sonar, 345; fyrir minningarsjóð Þorfinns
 Þórarinssonar, 302—303.
 Mjóafjarðarprestakall, prestur leystur frá
 prestsembætti, 420.
 Mjólkursala, reglugjörðir: fyrir Hafnarfjarðar-
 kaupstað, 192—194; fyrir Reykjavík (breyt-
 ing), 93.
 Mýrprófastsdæmi, prófastur skipaður, 419.
 Mýrasýsla: alþingiskosning, 422; verðlagsskrá,
 138—139.
 Mælingar túna og matjurtagarða, reglugjörð
 um, 37—38.

N.

- Nauteyrarhreppur, þingstaður fluttur, 160.
 Nautgripir, samþykkt um kynbætur í Hvítar-

sfðuhreppi, Þverárhliðarhreppi og Stafholts-
 tungnahreppi, 341—342.

Nesskaupþún, hafnarreglugjörð, 283—284.

Norður-Múlasýsla, alþingiskosning, 422; verð-
 lagsskrá, 120—121.

O. Ó.

- Ólafur Briem, alþingismaður, 422.
 Ólafur H. Jensson, póstafgreiðslumaður á Hof-
 ós, 419.
 Ottesen, Pjetur, alþingismaður, 422.

P.

- Páll Jónsson, samgöngubótasjóður, reikningur,
 82; styrktarsjóður, reikningur, 81.
 Patrekshreppur, ekkna- og munaðarleyingja-
 sjóður, skipulagsskrá, 296—298.
 Pjetur Jónsson, alþingismaður, 422.
 Pjetur Ottesen, alþingismaður, 422.
 Pjetur Þórðarson, alþingismaður, 422.
 Pjetur Þorsteinsson, sýslumaður, gjafasjóður,
 reikningur, 158.
 Póstmál: ferðaaætlanir landpósta, 326—
 333; 334—340, fyrir millilanda- og strand-
 ferðaskip, 32—36; póstafgreiðslumannasýsl-
 anir, stofnaðar nýjar, 1; veittar 419, 420.
 Prentsmiðjúsjóður Norður- og Austuramtsins,
 reikningur, 358.
 Prestaekknasjóður, reikningur, 65.
 Prestaköll: bráðabirgðauppbót, 410; embættis-
 lán, 243, veitt 419, 420.
 Presthólahreppur, þingstaður fluttur, 82.
 Prestsekkjur, styrkur, 410—412.
 Prófastar: lausn, 420; skipaðir, 419—420.
 Prófglugjörð fyrir stýrimannaskólann, 110—
 119.

R.

- Rafmagn, reglugjörðir um notkun og gjald-
 skrár: fyrir Eskifjarðarhrepp, 88—93; fyrir
 Vestmannaeyjasýslu, 231—235.
 Rangárvallasýsla: alþingiskosning, 422; verð-
 lagsskrá, 130—131.
 Refaveiðar, reglugjörð fyrir Dalasýslu (breyt-
 ing), 230.
 Reyðarfjörður, póstafgreiðslumaður skipaður,
 419.

Reykjavík: alþingiskosning, 422; mat á lóðum og löndum, reglugjörð, 50—53; mjólkursölu-reglugjörð (breyting), 93; sjúkráhússjóður, reikningur, 312—313; verðlagsskrá, 134—135. Ræktunarsjóður Íslands, reikningur, 348—349.

S.

Samábyrgð Íslands á fiskiskipum, reikningur, 355—356.

Samgöngubótasjóður Pals Jónssonar, reikningur, 82.

Sandfellsprestakall, prestur leystur frá prestsembætti, 420.

Saurbæjarprestakall í Eyjafirði, prestur leystur frá prestsembætti, 420.

Scheving, Jón St., yfirsildarmatsmaður, 419.

Seyðisfjarðarkaupstaður: alþingiskosning, 422; hafnarreglugjörð, 173—174, póstaðgreiðslumaður skipaður, 419; verðlagsskrá, 120—121.

Sighvatur Arnason, minningarsjóður, reikningur, 315.

Siglufjarðarkauptún, hafnarreglugjörð, 182—185.

Sigríður Melsted, sjóðir: Líknarsjóður, reikningur, 352; Æðinleg erfingjarenta, reikningur, 351.

Sigríður Thoroddsen, minningarsjóður, reikningur, 72.

Sigurður Eggerz, landskjörinn alþingismaður, 422; póstaðgreiðslumaður í Borgarnesi, 420.

Sigurður Gunnarsson, leystur frá prestsembætti og prófastsstörfum, 420.

Sigurður Jónsson, landskjörinn alþingismaður, 422.

Sigurður Sigurðsson, alþingismaður, 422, skipaður í Flóaáveitunefnd, 84.

Sigurður Sigurðsson sóknarprestur í Þykkvabæjarklaustursprestakalli, 419.

Sigurður P. Sívertsen, settur prófessor við háskóla Íslands, 421.

Sigurður Þórðarson, minningarsjóður, skipulagsskrá, 345.

Símaþjónusta, tímareikningur, 166.

Sívertsen, Sigurður P., settur prófessor við háskóla Íslands, 421.

Sjómannavátryggingarsjóður, reikningur, 347.

Sjón skipstjórnarmanna reglugjörð um, 12.

Sjúkráhússjóður Reykjavíkur, reikningur, 312, —313.

Sjúkrasjóðurinn Vinamíningur á Eyrarbakka, skipulagsskrá, 294—295.

Skaftafellssýsla: austurhlutinn: alþingiskosning, 422; verðlagsskrá, 124—125; vesturhlutinn: alþingiskosning, 422; fjallskilareglugjörð (viðauki), 291—292; verðlagsskrá 126—127.

Skagafjarðarsýsla, alþingiskosning 422; verðlagsskrá, 152—153.

Skip, innsíglun áfengis, 85.

Skipstjóra og stýrimanna styrktarsjóður, reikningur, 354.

Skipstjóraráðgjafi á smáskipum, reglugjörð, 4—7.

Skipstjórnarmenn, reglugjörð um sjón, 12.

Skipulagsskrár: 48—49; 49—50; 293; 294—295; 296—298; 299—301; 302—303; 303—305; 308—309; 345.

Skriðuhreppur, breyting á hreppamörkum, 243—244; kornforðatryggingarsamþykkt, 343—344.

Skúli S. Thoroddsen, alþingismaður, 422.

Skútustaðaprestakall, sóknarprestur skipaður, 420.

Slátrun búpenings, reglugjörð um, og um meðferð fje og hesta, 306—307.

Smáskip, reglugjörð um skipstjóraráðgjafi, 4—7.

Snorri Sigfússon, yfirsildarmatsmaður, 419.

Snæfellsnessprófastsdæmi, prófastur leystur frá prófastsstörfum, 420.

Snæfellsness- og Hnappadalssýsla: alþingiskosning, 422; fjallskilareglugjörð, 215—229; verðlagsskrá, 140—141.

Sóttvarnir, 161.

Staðarhólsprestakall, sóknarprestur skipaður, 419.

Stafholtstungnahreppur, samþykkt um kynbætur nautgripa, 341—342.

Stefán Björnsson, sóknarprestur í Hólmaprestakalli, 420.

Stefán Jónsson, kennari við háskóla Íslands, 421.

Stefán Jónsson, prófastur í Mýrarárprófastsdæmi, 419.

Stefán Stefánsson, alþingismaður, 422.

Stefán Stefánsson, yfirallarmatsmaður, 419.

Stokkseyrarveiðistöð, samþykkt um lendingar-sjóð, 285.

Strandasýsla, alþingiskosning, 422; verðlags-skrá, 148—149.

Strandferðir, ferðaáætlun; 32—36, samningur, 30—31.

Stykkishólmskaupþún, hafnarreglugjörð, 175—178.

Stýrimanna og skipstjóra styrktarsjóður, reikningur, 354.

Stýrimannaskólinn, aukakennari, lausn, 420; prófreglugjörð 110—119.

Styrktarsjóðir, reikningar: barnakennara 70; fátækra ekkna og munaðarlausra barna í Eyjafjarðarsýslu og Akureyrarkaupstað 359; fiskimannasjóðs Kjalarnesþings, 71; Friðriks VIII., 79; Gísli Jóns Nikulássonar, 80; Hansen, P., 317; Hjálmar Jónssonar, 352—353; Kristján IX., 78; Páll Jónssonar, 81; skipstjóra og stýrimanna, 354; Tvede lyfsala, 361; verðugra og þurfandi þjóð-jarðalandseta, 73; þeirra, er bíta tjón af jarðeldum, 83, Þorvaldar-minning, 314.

Suður-Múlasýsla: alþingiskosning, 422; verð-lagsskrá, 122—123.

Sveinn Björnsson, framkvæmdarstjóri bruna-bótafélags Íslands, 84.

Sveinn Ólafsson, alþingismaður, 422.

Sveitahlfjallabrunabótasjóður, reikningur, 238.

Sveitarstýrkur, endurgreiðsla, sjá framfærslu-mál.

Svín, innflutningur, 160.

Sýslunefndarmenn, um kjörtímabil, 163—166.

Sýsluvegir, landssjóðstillag, 418—419; reglu-gjörð um skilyrði fyrir tillögum úr lands-sjóði 2—3.

Söfnunarsjóður Íslands, reikningur, 310—311.

T.

Tálknafjarðarhreppur, ekkna- og munaðarleys-ingjasjóður, skipulagsskrá, 299—301.

Thorkillii, barnaskólasjóður, reikningur, 54.

Thoroddsen, Sigríður, minningarsjóður, reikn-ingur, 72.

Thoroddsen, Skúli S., alþingismaður, 422.

Tímareikningur við símaþjónustu, 166.

Tollur af fiski, 244.

Tryggvi Þórhallsson, settur dócent við háskóla Íslands, 421.

Tún, reglugjörð um mælingar, 37—38.

Tvede, E., styrktarsjóður, reikningur, 361.

U. Ú.

Ull, erindisbjef yfirullarmatsmanna, 40—42; ullarmatsmanna, 42—44; reglur um flokk-un og merking, 45, 191.

Unglingaskólar, styrkur, 418.

Uppbót, sjá bráðabirgðauppbot.

Uppgjafaprestar, styrkur, 410.

Utanþjóðkirkjusöfnuður, staðfestur forstöðu-mrður í Hólshreppi, 420; um ýms atriði varðandi utanþjóðkirkjumenn, 159—160.

Útskálaprestakall, prestur leystur frá prests-embætti, 420.

V.

Valdimar Steffensen leystur frá aðstoðarlækn-isstörfum, 420.

Vallholtslegat, reikningur, 66.

Vátryggingarsjóður sjómanna, reikningur, 347.

Verðlagsskrár, 120—157.

Verkfræðingur landsins, leystur frá sýslan, 420; skipaður, 421.

Verslun landsins, reglugjörð um ráðstafanir til tryggingar, 187—188; 189—190; (viðauki), 236—237.

Vestmannaeyjasýsla: alþingiskosning, 422, raf-magnsnotkunarreglugjörð með gjaldskrá, 231 235, verðlagsskrá, 128—129.

Vigtarmenn, erindisbrjef, 186—187.

Vilmundur Jónsson, settur hjeradslæknir í Þist-ilfjarðarhjeradi, 420.

Vjelstjóraskólinn í Reykjavík: reglugjörð, 271—280; forstöðumaður skipaður, 84.

Vörumerkjaauglýsingar, 402—409.

Y.

Yfirullarmatsmenn: erindisbrjef, 40—42; skip-aðir, 419.

Yfirsíldarmatsmenn, skipaðir, 419.

Z.

Zoega, Geir G., verkfræðingur landsins, 421.

Þ.

Þingeyjarsýsla: verðlagsskrá, 156—157; norð-
urhlutinn: alþingiskosning, 422; suðurhlut-
inn: alþingiskosning, 422.

Þingstaðir fluttir: Arnarneshrepps, 161; Ar-
skógshrepps, 163; Barðastrandarhrepps (til
bráðabirgða), 167; Nauteyrarhrepps, 160;
Presthólahrepps, 87; Öxnadalshrepps, 163.

Þistilfjarðarhjærað, settur hjæraðslæknir, 420.

Þjóðjarðalandseta styrktarsjóður, reikningur, 73.

Þjóðskjalasafn, reglugjörð, 8—11.

Þórarinn Jónsson, alþingismaður, 422.

Þórður Sveinsson, leyfi til að bera frakkneskt
heiðursmerki, 421.

Þorfinnur Þórarinsson, minningarsjóður, skipu-
lagsskrá, 302—303.

Þorleifur Jónsson, alþingismaður, 422.

Þóróddsstaðahreppur, kornforðatryggingarsam-
þykkt, 343—344.

Þorsteinn M. Jónsson, alþingismaður, 422.

Þorvaldar minning, styrktarsjóður, reikningur,
314.

Þykkvabæjarklaustursprestakall, embættislán,
243; sóknarprestur skipaður, 419.

Þverárhliðahreppur, samþykkt um kynbætur
nautgripa, 341—342.

Æ.

Æfinleg erfingjarenta Sigríðar Melsted, reikn-
ingur, 351.

Ættarnöfn, skrá um, 386—387.

Ö.

Öxnadalshreppur, þingstaður fluttur, 163.

**Brjef stjórnarráðsins til póstmeistarans í Reykjavík um stofnun nýrra pósta-
afgreiðslna.**

1

6. jan.

Samkvæmt tillögum yðar, herra póstmeistari, hefir stjórnarráðið ákveðið að stofna póstaafgreiðslur á Hofsóss og Reyðarfirði.

Þetta er yður hjermeð til vitundar gefið til leiðbeiningar og frekari ráðstafana, að því viðbættu, að stjórnarráðið hefir auglýst póstaafgreiðslumannasýslanirnar á nefndum stöðum lausar.

Brjef stjórnarráðsins til sýslumannsins í Gullbringu- og Kjósarsýslu um endurgreiðslu á meðlagi með óskilgetnu barni.

2

8. febr.

Hreppsnefndin í Gerðahreppi hefir áfrýjað til stjórnarráðsins úrskurði sýslumannsins í Árnessýslu, dags. 29. júlí f. á., sem fríar Gaulverjabæjarhrepp við að endurgreiða 10 kr. af útlögðu 40 kr. meðlagi með óskilgetnu barni Steinunnar Jónsdóttur og Ingimundar Sæmundssonar, Kristjönu að nafni.

Útaf þessu skal yður, herra sýslumaður, hjermeð tjáð til leiðbeiningar og birtingar fyrir hreppsnefnd Gerðahrepps, að stjórnarráðið telur framangreindan úrskurð sýslumanns rjettan, og skal hann því óhaggaður standa.

Útdráttur úr úrskurði sýslumanns.

Af meðlagi því með barninu Kristjönu, að upphæð 40 kr., er í gjalddaga kom 4. ágúst f. á., samkvæmt meðlagsúrskurði sýslumannsins í Norður-Múlasýslu 15. sept. 1906, hefir framfærslusveit barnsföður, Gaulverjabæjarhreppur, greitt 30 kr., en neitar að greiða þær 10 kr., er eftir standa, af þeirri ástæðu, að barnið hafi verið orðið fullra 10 ára í byrjun umrædds meðlagsárs, en meðalmeðgjöf í Gullbringusýslu með óskilgetnum börnum á þeim aldri sje 30 kr., og verði framfærslusveitin því eigi krafín um hærra meðlag samkvæmt ákvæðum 9. gr. fátækralaganna. Gegn þessu heldur hreppsnefnd Gerðahrepps því fram, að enda þótt barnsmóðir eigi ekki heimtingu á, að dvalarsveitin greiði fyrir barnsföður gegn endurgjaldi frá framfærslusveit hans meira en meðalmeðgjöf í sveit þeirri, sem barnið dvelur í, þá sje dvalarsveitinni þó heimilt að greiða barnsmóður fult úrskurðað meðlag, þótt það fari fram úr meðalmeðgjöf, og eigi heimtingu á að fá það síðan endurgreitt að fullu af sveit föður. Ber nefndin fram þá ástæðu fyrir þeirri skoðun sinni, að áminst ákvæði 9. greinar fátækralaganna leysi eigi barnsföður undan því, að greiða með óskilgetnu barni sínu úrskurðaða meðlagsupphæð að fullu, og af því leiði aftur, að framfærslusveit hans sje skylt að greiða hana fyrir hann, ef hann getur eigi greitt hana sjálfur, svo framarlega sem full úrskurðuð meðlagsupphæð hefir í raun og veru verið greidd með barninu. En á þetta verður eigi fallist. Þótt barnsföður sje sjálfum skylt að greiða fult úrskurðað meðlag án tillits til þess, þótt það fari fram úr meðalmeðgjöf í þeirri sveit,

- 2** sem barnið dvelur í, þá eru einmitt með umræddu ákvæði 9. greinar sett ákveðin
 8. febr. takmörk fyrir því, hve mikið framfærslusveit barnsföður sje skylt að greiða fyrir hann með barninu. Á Gaulverjabæjarhreppur því að vera laus við að greiða þær 10 króna meðlagseftirstöðvar, sem hjer greinir á um.

Því úrskurðast:

Gaulverjabæjarhreppur á að vera laus við að greiða Gerðahreppi hinar umþrættu meðlagseftirstöðvar, 10 kr.

3
 3. jan.

Reglugjörð

um skilyrði fyrir tillögum úr landssjóði til akfærra sýsluvega.

1. gr.

Umsóknir um tillög úr landssjóði til akfærra sýsluvega skulu oddvitar sýslunefnda senda stjórnarráðinu eigi síðar en fyrir lok aprílmánaðar ár hvert. Í umsókninni skal tilgreina hve mikið fje sje fyrir hendi, til sýsluvegar þess er um ræðir, annarsstaðar frá. Þar skal og gera grein fyrir því, hvaða samgöngubörf veginum er ætlað að bæta úr, og hvort hann stendur í sambandi við kaup-tún eða við aðra lagða eða fyrirhugaða akvegi.

Nú er sótt um tillag úr landssjóði til sýsluvegar, sem er lengri en svo, eða ætla má að verði dýrari en svo, að framlög þau, sem fyrir hendi eru, að viðbættu tillagi landssjóðs, nægi til þess að fullgera veginn, og heimtar stjórnarráðið þá, ef því þykir ástæða til, yfirlýsingu sýslunefndar um það, að hún ábyrgist, að lagt verði fram innan hæfilegs frests úr sýslusjóði eða annarsstaðar frá það, er þarf móts við tillag landssjóðs til þess að fullgera veginn.

2. gr.

Þegar tillag hefir verið greitt úr landssjóði til sýsluvegar samkvæmt umsókn frá oddvita sýslunefndar, ber hlutaðeigandi sýslusjóður ábyrgð á því gagnvart landstjórninni, að fullnægt verði skilyrðum þeim um framlag annarsstaðar frá, sem stjórnarráðið hefir sett eða ákveðin verða í fjárlögum.

3. gr.

Landsverkfræðingur sá, er stjórnar vegagerðum landssjóðs, hefir ákvörðunarvald um legu og gerð sýsluvega þeirra, sem njóta tillags úr landssjóði. Þegar því verður við komið, skal vegstæði ákveðið fyrirfram af landsverkfræðingnum eða þeim, sem hann skipar til þess, að viðstöddum kunnugum manni eða mönn-

um, sem sýslunefndin eða oddviti hennar skipar til þess að láta í tje upplýsingar um staðhættu.

3
3. jan.

Sýslunefnd annast framkvæmd verksins, en hafa skal hún samráð við landsverkfræðinginn um skipun verkstjóra. Verkfræðingurinn getur vikið verkstjóra frá um stundarsakir eða fyrir fult og alt, og skipað annan í hans stað, ef nauðsyn krefur til þess að ákvörðunum hans um gerð og legu vegarins verði framfylgt. Að öðru leyti er og sýslunefndinni heimil aðstoð landsverkfræðingsins og aðstoðarmanna hans við undirbúning og framkvæmd slíkrar vegagerðar, eftir því sem við verður komið.

Stjórnarráðið hefir úrskurðarvald um allan ágreining, sem rísa kann milli sýslunefndar og landsverkfræðings út af framkvæmd á ákvæðum þessarar greinar.

4. gr.

Sem fyrst eftir að vinnu er lokið að haustinu, og ekki síðar en 1. nóv., skal senda landsverkfræðingnum reikning yfir allan kostnað við verkið með fylgiskjölum, svo og skýrslu um verkið. Reikninginn með fylgiskjölum endursendir landsverkfræðingur oddvita sýslunefndarinnar fyrir næsta sýslufund.

5. gr.

Þegar tillag hefir verið veitt úr landssjóði til akfærs sýsluvegar, ber sýslunefnd ábyrgð á því að honum verði haldið við sem akfærum vegi, og má aldrei án samþykkis stjórnarráðsins nema slíkan veg úr tölu sýsluvega. Ekki má heldur án samþykkis stjórnarráðsins nema úr sýsluvegatölu neina þá vegarkafla, sem nauðsynlegt er að halda við til þess að hinn umræddi vegur haldist í sambandi við akvegakerfi sýslunnar eða verði notaður samkvæmt upphaflegum tilgangi sínum.

Í stjórnarráði Íslands, 3. janúar 1916.

Einar Arnórsson.

Jón Hermannsson,

4
3. jan.

Reglugjörð

um skipstjórapróf á smáskipum.

Samkvæmt 4. gr. laga nr. 42, 3. nóvember 1915 um atvinnu við siglingar, eru settar eftirfarandi reglur um það, hversu haga skuli prófi þeirra manna, sem æskja að verða skipstjórar á skipum, sem eru milli 12 og 30 lesta að stærð.

1. gr.

Hver sá, sem ekki hefir leyst af hendi fiskiskipstjórapróf eða hið almenna stýrimannspróf við stýrimannaskólann í Reykjavík, en æskir að verða skipstjóri á íslensku skipi í innanlandssiglingum, frá 12—30 lestir að stærð, skal senda lög-reglustjóra skriflega beiðni um það, að mega ganga undir slíkt skipstjórapróf og láta beiðninni fylgja þessi vottorð:

1. Kunnáttuvottorð, þess efnis, að sá, sem umsækjandi hefir notið tilsagnar hjá, áltíti hann hafa þá þekkingu í siglingafræði, að hann geti gengið undir prófið.
2. Sjóferðavottorð um það, að hann hafi stundað siglingaatvinnu minst 24 mánuði á skipum ekki minni en 12 lesta að stærð, eða verið formaður á vjelbát í 24 mánuði, ekki minni en 6 lesta.
3. Sjónarvottorð um það, að sjón hlutaðeigandi sje svo fullkomin, sem nauðsynlegt er fyrir stýrimenn, en sú sjón má eigi vera minni en $\frac{6}{9}$ á öðru auga og á hinu auganu minst $\frac{6}{24}$, án glerja; svo verður umsækjandi og að geta greint grænt ljós frá rauðu í 6 metra fjarlægð frá Gräfes Fotometer með 3 mm. ljósopi.

2. gr.

Nú er námsskeið haldið, sem kostað er af landssjóði eða almannafje, í þeim tilgangi, að gefa mönnum kost á að ganga undir próf þetta, og þarf þá eigi að afhenda lögreglustjóra vottorð þau, sem um getur í 1. gr., en þá skulu þeir, sem óska að njóta kenslunnar, afhenda formanni námsskeiðsins sjóferðavottorð og sjónarvottorð áður en námsskeiðið byrjar.

Áltíti formaður námsskeiðsins vottorðin eigi fullnægjandi, skal hann leita úrskurðar lögreglustjóra um þau; úrskurði hann vottorðin eigi fullnægjandi, getur umsækjandi eigi sótt námsskeiðið nema með sjerstöku leyfi formanns námsskeiðsins, og þá að eins, ef húsrúm er nægjanlegt.

Sjóferðavottorð og sjónarvottorð allra annara, er sækja námsskeiðið, skal leggja fram fyrir prófnefndina, og skal hún gæta þess, að undir prófið gangi þeir einir, er rjett hafa til þess.

3. gr.

4

3. jan.

1 prófnefnd skipar lögreglustjóri þrjá valinkunna skipstjóra, og tilnefnir hann stað og stund, hvenær prófið á að fara fram; fyrir prófinu skal standa sá af nefndarmönnum, sem lögreglustjóri skipar oddvita hennar.

Heimilt er að skipa kennara prófsveinsins í prófnefndina, en eigi þann skipstjóra, sem að eins hefir rjettindi til að vera skipstjóri á skipum alt að 30 lesta stærð.

4. gr.

Prófið er bæði munnlegt og skriflegt. Á undan prófinu tiltekur prófnefndin verkefnin skriflega; skal að eins eitt verkefni vera á seðli og skulu seðlar í hverri prófgrein vera tveimur fleiri en prófsveinar eru.

Í þeim verkefnum, sem úrlausnin aðallega er skrifleg, skal prófsveinninn jafnframt skýra munnlega frá, hvernig beri að leysa verkefnið. Hver prófsveinn dregur sín verkefni.

Ef prófsveinar eru fleiri en einn, þá skulu þeir draga um í hvaða tölu-röð þeir koma upp.

5 gr.

Fyrir svör á hverri spurningu skal prófnefndin gefa einhverja af einkunn-um þeim, er hjer skulu taldar, og jafngilda þær tölum þeim, er hjá þeim standa:

ágætlega	= 7	laklega	= 1
ágætlega ÷	= 6	laklega ÷	= 0
dável	= 5	illa	= ÷ 1
dável ÷	= 4	illa ÷	= ÷ 3
vel	= 3	afarilla	= ÷ 5
vel ÷	= 2		

Verði prófnefndin eigi ásátt um, hverja einkunn skuli gefa fyrir frammi-stöðu í einhverri grein, skal sú einkunn gefin, er að tölugildi er næst meðaltal-inu af tölugildum einkunna þeirra, er prófnefndarmenn gáfu hver um sig; sje meðaltal þetta ÷ 2, verður einkunnin ÷ 1.

6. gr.

Til prófsins útheimtist:

Í siglingafræði:

- a. *Að kunna að marka stað skipsins á sjávaruppdraetti og hafa nægilega þekkingu á sjávaruppdráttum og notkun þeirra yfir höfuð.*

Þekking á að marka stað skipsins á uppdrátt með tveimur merkjum, tveimur miðunum og merki og miðun, sem fundið er samstundis, að geta fundið stað skipsins á uppdraettinum með merki og miðun, og með tveimur miðunum, sem ekki eru fundnar samstundis, þegar stefna og vegalengd milli þeirra er kunn (udlöben Distance); að marka stað skipsins á uppdrátt, þegar markaður er á

4 uppdrættinum staður, sem það hefir farið frá, og kunn er stefnan, sem þaðan
3. jan. hefir verið haldin sem og tíminn, er skipið hefir verið á leiðinni, að leiðrjetta stefnu þá, sem stýrð er fyrir deviation, misvísun, afdrift og straum, sje hann kunnur, og að finna hve langt um líði þangað til komist verði til tiltekings staðar, að geta fundið stefnu og vegalengd milli tveggja staða og leiðrjetta þá stefnu fyrir straum, sje hann kunnur, afdrift, misvísun og deviation; þekking á aðalreglum fyrir stækkandi sjávaruppdráttum, mælikvörðum þeirra og línun, og á því hvað standa eigi á uppdráttunum.

Þekking á handsökkku og djúpsökkku og hvernig þær eru notaðar í sambandi við sjávaruppdrætti.

Þekking á að geta fundið hvenær flód verður og fjara samkvæmt íslenskum meðaltíma og flóðtímatöflu Reykjavíkur.

b. *Að kunna að nota áttavita og bera skyn á deviation og misvísun.*

Þekking á hinum ýmsu pörtum áttavitans og mismunandi tegundum þeirra; grein á segulafli, segulnál, misvísun, deviation og hvað henni veldur; að finna rjetta stefnu og miðun með því að hafa hliðsjón af deviation og misvísun, að ákveða misvísun af stefnum eða miðunum, þegar stefnurnar eða miðanirnar eru tilgreindar bæði misvisandi og rjettvisandi, að ákveða deviation af stefnum eða miðunum, þegar stefnurnar eða miðanirnar eru tilgreindar bæði devierandi og misvisandi.

c. *Að kunna að nota skipshraðamæli.*

Þekking á hinum ýmsu pörtum skipshraðamælisins og hvernig hann er búinn til og notaður. Þekking á vegalengdarmælinum (Patentlog) og notkun hans.

d. *Þekking á björgunartækjunum og alþjóðlegum reglum til að forðast ásiglingu.*

Þekking á hvernig beri að haga sjer við björgun úr sjávarháaska með notkun »raketta«-björgunaráhaldsins og annara björgunartækja; að bera ljóst skyn á siglingarreglurnar, sjerstaklega á það, hvaða ljósker skipinu beri eftir atvikum að hafa uppi og hvenær og undir hvaða kringumstæðum beri að víkja fyrir öðru skipi. Þekking á hinum alþjóðlegu neyðarbendingum á degi og nóttu og notkun þeirra.

7. gr.

Við prófið skulu gefnar 5 einkunnir, sem sje:

Í siglingafræði:

4 einkunnir fyrir 4 munnlegar og skriflegar úrlausnir.

Í alþjóðlegum ákvæðum:

1 einkunn fyrir 1 munnlega úrlausn.

8. gr.

Sá einn stenst prófið, sem nær þeirri aðaleinkunn, er nemur þrefaldri tölu einkunna þeirra, sem gefnar eru.

Hæsta aðaleinkunn verður þannig 35 stig, en til að standast prófið þarf 15 stig.

Nú stenst prófsveinn eigi prófið, og má hann þá eigi ganga aftur undir

próf þetta fyr en eftir 14 daga. Skal þá leggja fram nýtt kensluvottorð og taka fram í því, að kenslan hafi farið fram eftir að prófsveinninn fjell.

4
3. jan.

9. gr.

Hver prófsveinn, er staðist hefir prófið, fær vottorð um það að afloknu prófi, og skal það sniðið eftir þessari fyrirmynd:

N. N. (fult nafn)

fæddur (fæðingar-staður -dagur og -ár)

hefir staðist

hið íslenska skipstjórpróf á smáskipum,

en til þess útheimtist:

- a. Að kunna að marka stað skipsins á sjávaruppdrátt og hafi nægilega þekkingu á sjávaruppdráttum og notkun þeirra yfir höfuð.
- b. Að kunna að nota áttavita og bera skyn á afhvarf (deviation) og misvisun.
- c. Að kunna að nota skipshraðamæli.
- d. Þekking á björgunartækjum og alþjóðlegum reglum til að forðast ásigling.
- e. Eins fullkomin sjón og nauðsynlegt er fyrir stýrimenn.
- f. Að hafa stundað siglingaatvinnu minst 24 mánuði á skipum, ekki minni en 12 lesta að stærð, eða verið formaður á vélbát í 24 mánuði, ekki minni en 6 lesta

og hlotið aðaleinkunina

(Nafn prófstaðarins) hinn

N. N. N. N. N. N.

(Undirskrift prófnefndarinnar).

Hæsta aðaleinkun er 35 stig.

Til þess að standast prófið þarf 15 stig.

10. gr.

Nöfn þeirra, er undir próf ganga, skal rita í bók, sem stjórnarráðið lög-gildir og lögreglustjóri geymir, skal í henni skýrt frá fullu nafni hvers eins, fæðingar-stað -degi og -ári, svo og frá einkunnum þeim og aðaleinkun, sem gefið var við prófið, og skal hvert próf undirritað af öllum prófnefndarmönnum.

11. gr.

Öll útgjöld við prófið greiðast úr landssjóði.

12. gr.

Með reglugerð þessari er úr gildi numin reglugerð um skipstjórpróf á smáskipum frá 31. marz 1906.

Í stjórnarráði Íslands 3. janúar 1916.

Einar Arnórsson.

Jón Hermannsson.

Reglugjörð

um Þjóðskjalasafnið í Reykjavík.

1. gr.

Í Þjóðskjalasafni Íslands eru þau skjalasöfn, er nú greinir:

1. Skjalasafn höfuðsmanna, stiftamtanna, landshöfðingja og stjórnarráðs.
2. Skjalasafn stiftsyfirvalda (sem nú er lokið).
3. Skjalasafn amtmanna, (sem nú er lokið).
4. Skjalasafn hinna fornu biskupsstóla og biskupsdæmisins, ásamt skjalasöfnum prófastsdæma, kirkna og prestakalla.
5. Skjalasafn landsyfirdóms og hins forna yfirrjetar og lögþingisrjetar.
6. Skjalasafn landlæknis.
7. Skjalasafn landfógeta (sem nú er lokið).
8. Skjalasafn endurskoðunar umboðsvaldsins.
9. Skjalasafn alþingis.
10. Skjalasöfn sýslumanna og bæjarfógeta.
11. Skjalasöfn hjeradslækna.
12. Skjalasöfn umboðsmanna (þjóðjarða).
13. Skjalasöfn hreppstjóra.
14. Skjalasöfn sýslunefnda, hreppsnefnda og bæjarstjórna.
15. Skjalasöfn sáttanefnda.
16. Skjalasöfn bólusetjara.
17. Skjalasöfn allra skóla og mentastofnana, er landssjóður kostar.
18. Skjalasöfn allra opinberra sjóða, hvort heldur það eru sjóðir stofnaðir af því opinbera eða sjóðir, sem gefnir eru af einstökum mönnum til almennra þarfa.
19. Skjalasöfn landsbankans.
20. Skjalasöfn allra opinberra sýslana eða stofnana, er settar kunna að verða, svo og öll önnur skjalasöfn, er með lögum eða sjerstökum fyrirskipunum mega verða lögð undir Þjóðskjalasafnið.

Þeir, sem hafa skjalasöfn þessi til geymslu, skulu skyldir að annast um, að þau skjöl og bækur hvers safns, sem eldri eru en 20 ára, verði send til Þjóðskjalasafnsins. Þó skal eigi skylt að senda úr skjalasöfnunum skjöl, sem heyra til málum yngri en 20 ára, eða bækur, er eitthvað er í yngra en 20 ára, nema sjerstaklega standi á og landstjórnin skipi svo fyrir. Með skjalasendingum og bóka til Þjóðskjalasafnsins skal jafnan fylgja nákvæm skrá tvírituð yfir skjölin og bækurnar, og skal annað eintakið geymt í Þjóðskjalasafninu, en á hitt ritar Þjóðskjalavörður viðurkenning um móttöku skjala og bóka, og skal það eintak svo geymt í safni því, er í hlut á. Hverri sendingu frá hjeruðum utan skal og fylgja skrá um bækur þær og skjöl, sem þá eru eftir ósend, og skal talið alt til

þess tíma, sem þá er komið. Þess skal vandlega gætt af embættis- og sýslunar-
mönnum landsins, að þeir afhendi öll skjöl og bækur skjalasafninu í góðri reglu, 5
og eftir því sem unt er í þeirri röð, að þau geti framvegis geymst í skjalasafn- 13. jan.
inu með þeim ummerkjum, sem þau eru afhent.

Eru öll þessi ofangreindu söfn í heild sinni lögð undir umsjón sjerstaks
skjalavarðar.

2. gr.

Skjalavörðurinn við Þjóðskjalasafnið sjer um, að safnið sje í góðu skipu-
lagi og sje haldið í góðri reglu, og geymir þess, að gætt sje þeirra ákvæða um
meðferð og afnot skjalasafnsins, sem sett eru með þessari reglugjörð. Hann skal
við hver áramót senda landstjórninni skýrslu um ástand þess, á hvern hátt unnið
hefir verið að niðurröðun safnsins, og hve mikið og af hve mörgum það hefir
verið notað á hinu liðna ári. Í þá skýrslu skal og koma hvað annað, er ástæða
kann að vera til að taka þá fram um safnið.

Skjalavörður skal gera svo fljótt, sem því verður við komið, yfirlitsskrá
yfir allar bækur og skjöl (skjalaböggla) safnsins; skal prenta hana, er fje er fyrir
hendi, og senda hana öllum þeim, er sent hafa bækur og skjöl til safnsins, en
síðan skal geyma skrá þessa á skjalasöfnum allra embættismanna og sýslunar-
manna annarstaðar en í Reykjavík.

3. gr.

Geyma skal skjalavörður þess, að eigi sje farið með ljós eða eld um her-
bergi þau, er safnið er varðveitt í, og með öllu er bannað að reykja þar tóbak.

Harðlega er og öllum þeim, er nota Þjóðskjalasafnið, bannað að skrifa
nokkuð í eða á bækur þær og skjöl, er þeir fá til afnota á lestrarsal safnsins,
hvort heldur það er með blýanti eða bleki eða á annan hátt. Eigi heldur mega
þeir brjóta blöð eða gera stryk undir orð, setningar eða línur og engin merki
gera í skjölin eða bækurnar. Þeir skulu hafa hljótt um sig og vera þokkalega
búnir og hreinir um hendur, svo að eigi klikki þeir nje óhreinki skjöl þau, er
þeir handleika. Sje þessara ákvæða ekki gætt, getur skjalavörður neitað mönn-
um um að nota safnið.

4. gr.

Skjalavörður skal og vandlega gæta þess, að ekkert það gangi undan safn-
inu, er það er rjettur eigandi að. Hafi og skjöl úr því eða einstökum deildum
þess flækst eða verið numin burt úr því, verið ljeð og eigi skilað aftur, eða sje á
einhvern annan hátt komin þaðan ófyrirsynju, ber skjalaverði að rannsaka í
hvern stað slík skjöl sjeu niðurkomin, að gera megi ráðstafanir til þess að safnið
nái að njóta eignar sinnar.

5. gr.

Þjóðskjalasafnið skal vera opið til afnota fyrir almenning fimm stundir
hvern virkan dag, kl. 12—3 og 6—8 síðdegis. Eigi skal þó í heild sinni leyfa

5 að nota yngri skjöl en þau, sem eru 35 ára gömul. Þó er skjalaverði heimilt að
 13. jan. leyfa að nota yngri skjöl, sem eru þess eðlis, að honum þyki það óhætt, en jafnan getur hann krafist skýlausrar yfirlýsingar þess, er nota vill, að eigi ætli sá að beita skjölum þeim til vanvirðu eða skapraunar neinum manni, er þá sje enn á lífi, nje nánustu vandamönnum hans. Þykist skjalavörður ekki einhlítur um að leyfa afnot einhverra skjala, eða til að veita staðfestar afskriftir nýlegra skjala til málasókna, skýtur hann því efni undir úrskurð landstjórnarinnar.

6. gr.

Eigi skal ljá einstökum mönnum nein skjöl út úr safninu. En heimilt er skjalaverði að ljá skjöl úr safninu til afnota á öðrum jafntryggum stað í Reykjavík. Engin skjöl má ljá til útlendra safna eða út fyrir Reykjavík, nema með leyfi landstjórnarinnar; en skylt er skjalaverði að veita embættismönnum, sýslunarmönnum, hreppsnefndum og öðrum, er eiga heimili annarstaðar en í Reykjavík, staðfestar afskriftir af eða úr skjölum eða embættisbókum í skjalasafninu, ef þeir beiðast þess og ætla má, að þeim eða öðrum sje slíkt nauðsynlegt, enda komi skjalaverði sanngjörn þóknun fyrir. Ef afskriftin er nauðsynleg vegna embættis-, sýslunar-, kirkju- eða fátækramála, eða hana skal á annan hátt nota í þarfir hins opinbera, þá skal þóknun þessi greiðast af landssjóði; að öðrum kosti skal hún greidd af þeim, sem biður um afskriftina, samkvæmt lögum þeim, er nú gilda (sbr. lög 2. febr. 1894, 3. og 11. gr., og tilsk. 21. des. 1831, VI, 1.—5. gr.) eða gildandi kunna að verða hjer á landi um þetta efni.

Sje hins vegar um slíkar afskriftir að ræða, er sjeu svo lagaðar, að þær taki mikinn tíma, svo sem ef taka þarf endurrit af fornum skjölum, hvort sem það er í þarfir hins opinbera eða einstakra manna, sem erfið sjeu aflestrar og vandasöm, þá skal skjalavörður reikna þá þóknun, er honum ber fyrir það, eftir tímalengd þeirri, er til þess hefir gengið, og miða endurgjaldið við borgun þá, sem vani er að greiða af almannafje um klukkustundina fyrir sviplíkan starfa. Slíkt hið sama er um rannsóknir eða eftirgrenslanir, sem gera verður á óvísa vegu, þegar rannsóknarbeiðandi getur ekki bent á, hvar þess sje að leita, sem um er spurt. Verði ágreiningur um borgunina, leggur stjórnarráðið úrskurð á málið.

Nú er eforð á því, hvort einhver afskrift eða rannsókn sje í þarfir hins opinbera eða ekki, og sker þá stjórnarráðið úr þeim vafa.

7. gr.

Skjalavörður skal rannsaka, hvað sje það af skjölum í safninu nú sem stendur, er gagnslaust megi þykja að geyma, og ónýta skuli. Skal hann, þegar því starfi er lokið, skýra landstjórninni frá rannsókn sinni, og segir hún til, hversu með skuli fara, og setur reglur um ónýting skjala framvegis, er skjalavörður fer síðan eftir.

8. gr.

5

13. jan.

Kunni nokkurt rit að verða gefið út af safnsins hálfu, svo að á ábyrgð þess sje og kostnað, svo sem skýrsla um það, skrá um það eða einstaka hluti þess, eða safn af ýmsu því, er í safninu geymist og þarflegt kann að þykja, að út sje gefið, hefir Þjóðskjalavörður umsjón með útgáfu allra slíkra rita.

Slíkt hið sama sjer Þjóðskjalavörður um afskriftir þær allar, er gerðar kynnu að verða í þarflr Þjóðskjalasafnsins af skjölum eða skrifum úr öðrum söfnum, hvort heldur einstakra manna eða opinberum skjala eða bókasöfnum, innlendum eða útlendum, og ákveður hann bæði, hvað rita skuli og hversu afskriftunum skuli hagað, svo og, hvort slík skjöl skuli heldur afrituð handa skjalasafninu eða ljósmynduð.

Aðstoðarmenn þeir, eða aðstoðarskjalaverðir við skjalasafnið, er stjórnarráðið skipar, standa undir umsjón Þjóðskjalavarðar að því, er störf þeirra snertir við safnið.

9. gr.

Heimilt er að halda skjalasafninu lokuðu 3 vikna tíma að sumrinu, en þó skal þess gætt, að það sje ekki á sama tíma og landsbókasafnið kynni að vera lokað fyrir almenningi.

10. gr.

Reglugjörð um landsskjalasafnið frá 27. maí 1911 er hjermeð úr gildi numin.

Í stjórnarráði Íslands, 13. janúar 1916.

Einar Arnórsson.

G. Sveinbjörnsson.

6
26. jan.

Reglugjörð

um sjón skipstjórnarmanna.

Samkvæmt lögum nr. 42, 3. nóv. 1915 um atvinnu við siglingar, er hjer með sett eftirfarandi ákvæði um sjón skipstjóra, stýrimanna og formanna.

1. gr.

Skipstjórar og stýrimenn á skipum, sem eru yfir 12 lestir, skulu sanna með lækisvottorði, að þeir hafi minst sjónskerpuna $\frac{6}{9}$ á öðru auga, og hinu auganu minst $\frac{6}{24}$, án glerja, og að þeir geti að minsta kosti greint grænt ljós frá rauðu ljósi í 6 metra fjarlægð frá Gräfes Fotometer með 3 mm. ljósopi og sje eitt kertaljós í mælinum. Skal í vottorðinu skýrt frá sjónskerpunni hvors auga fyrir sig án glerja og með glerjum, og enn fremur með hvaða aðferð litskygni hefir verið ákveðin.

Vottorð þetta skal endurnýjað á 10 ára fresti.

2. gr.

Formenn á vjelbát eða þilskipi 6—12 lesta að stærð, skulu sanna með lækisvottorði, að þeir hafi minst sjónskerpuna $\frac{6}{18}$ á betra auga, en $\frac{6}{24}$ á hinu, án glerja, og að þeir geti að minsta kosti greint grænt ljós frá rauðu í 6 metra fjarlægð frá Gräfes Fotometer með 3 mm. ljósopi og sje eitt kertaljós í mælinum. Skal í vottorðinu skýrt frá sjónskerpunni hvors auga fyrir sig án glerja og með glerjum, og enn fremur með hvaða aðferð litskygni hefir verið ákveðin.

Vottorð þetta skal endurnýjað á 10 ára fresti.

3. gr.

Í sambandi við ákvæðin í 1. og 2. gr. hjer á undan skal þess getið til leiðbeiningar fyrir lækna að það er handhæg en fullgild sönnun fyrir óskertri litskygni, ef lesnar eru skekkjulaust Stillings Pseudo-isochromatische Tafeln (Georg Thiemes Verlag, Leipzig).

Í stjórnarráði Íslands, 26. janúar 1916.

Einar Arnórsson.

Jón Hermannsson.

Reglugjörð

7

26. jan.

um

fasteignamat.

I. KAFLI.

Almenn ákvæði.

1. gr.

Allar jarðeignir, lóðir og hús á landinu skal meta til peningaverðs 10. hvert ár. Fyrsta matið skal fara fram árin 1916—1918 (1. nr. 22, 3. nóv. 1915, 1. gr. 1. mgr. Skammstöfuð hjer eftir fml.), og skal því lokið 15. júlí 1918 (fml. 13. gr.). Því næst ber að semja allsherjarfasteignabók fyrir land alt, og löggildir stjórnarráðið hana. Hún öðlast gildi frá 1. apríl 1920 (16. gr. fml.). Um leið og fasteignabókin öðlast gildi, er úr lögum numin tilsk. 1. apríl 1861 um löggildingu nýrrar jarðabókar (fml. 18. gr.).

Fyrsta fasteignamat.

Fasteignabók in 1. apríl 1920.

2. gr.

Næsta fasteignamat skal að öllu fara fram árið 1930, og svo framvegis 10. hvert ár. Skal þá og hvert skifti, er reglulegt mat fasteigna fer fram, samin og gefin út allsherjarfasteignabók fyrir land alt, og fellur þá úr gildi fasteignamatsbók sú, sem samin hefir verið og út gefin samkvæmt næsta reglulegu mati á undan, og endurvirðingar þær, er fram kunna að hafa farið, sbr. 3. gr.

Fasteignamat eftir 1920.

Fasteignabækur.

3. gr.

Milli þess, er regluleg fasteignamöt fara fram, skal endurvirðing fara fram (fml. 1. gr. 2. mgr.):

1. Eftir kröfu eiganda fasteignar. Eigandi getur krafist endurvirðingar, ef fasteign hans verður fyrir miklum skemdum af völdum náttúrunnar, svo sem af sandfoki, skriðum, vatnaágangi, jarðskjálftum, eldgosum o. s. frv. Ennfremur getur eigandi krafist endurvirðingar, ef verðmæti fasteignar hans rýrnar til muna á annan hátt, svo sem af því að atvinnuvegur, sem áður var rek-

Endurvirðingar.

7
26. jan.

inn í nánd við eða í sambandi við hana, legst niður, breyttar samgöngur valda verðlækkun hennar o. s. frv.

2. Eftir kröfu landsstjórnarinnar, ef fasteign hækkar í verði án tilkostnaðar eiganda, svo sem vegna breyttra samgangna, atvinnuvega, sem reknir verða í sambandi eða í nánd við fasteignina eða endurbóta á henni af hálfu notenda, en án tilkostnaðar eiganda o. s. frv.

4. gr.

Aðferð við end-
urvirðingar.

Sá, er endurvirðingar krefst, skal senda skriflega kröfu þar um til formanns undirfasteignamatsefnindar í þeirri sýslu eða kaupstað, þar sem fasteignin liggur, og skal formaður kveðja nefndina saman sem fyrst að unt er. Skal eignin síðan metin eftir sömu reglum sem samskonar fasteignir alment, og matsgjörðin síðan eða matsgjörðirnar, ef fleiri eru, lagðar fram á hentugum stað í þeim hreppi eða kaupstað, þar sem eignirnar eru, enda sje það auglýst fyrirfram. Skulu matsgjörðir þessar liggja til sýnis mánaðartíma, og síðan sendar formanni yfirmatsnefndar. Skal hann kveðja saman yfirmatsnefnd og fer um yfirmatið sem yfirmat fasteigna alment.

Eigandi fasteignar eða landsstjórnin geta og fundið að þeim matsgjörðum, er hjer um ræðir, sem matsgjörðum alment.

5. gr.

Kostnaður.

Endurvirð-
ingar.

Allan matskostnað skal greiða úr landssjóði. Þó skal sá, er krefst endurvirðingar (sbr. 3. og 4. gr.), greiða kostnað við virðinguna, nema verðið breytist við hana um $\frac{1}{10}$ hluta eða meira (fml. 17. gr.).

II. KAFLI.

Matsnefndir, skipun þeirra o. fl.

6. gr.

Undirmats-
nefndir.

Varamenn.

Í hverju sýslufjelagi og í hverjum kaupstað skal vera 3. manna undirmatsnefnd. Nefnir stjórnarráðið formann, en sýslunefnd eða bæjarstjórn 2 nefndarmenn. Á sama hátt er tilnefndur varaformaður og varamenn (fml. 10. gr. 1. mgr.). Varaformaður tekur sæti í nefndinni, ef formaður deyr eða forfallast. Varanefndarmenn taka á sama hátt sæti í nefndinni, ef aðalnefndarmenn deyja eða forfallast í þeirri röð, er formaður tiltekur (sbr. fml. 11. gr. 1. mgr.).

7. gr.

Yfirmats-
nefndir utan
kaupstaða.

Í hverri sýslu (og er hjer átt við lögsagnarumdæmi, en eigi sýslufjelög) skulu vera 3 yfirfasteignamatsefnarmenn. Er sýslumaður formaður yfirmatsnefndar,

en hina nefnir stjórnarráðið. Á sama hátt skipar stjórnarráðið 2 varamenn, er taka skulu sæti í forföllum aðalmanna á sama hátt sem fyrir er mælt í 6. gr. (fml. 10. gr. 2. mgr., sbr. 11. gr. 1. mgr.).

7

26. jan.

Í kaupstöðum landsins skipar stjórnarráðið alla 3 yfirmatsmennina og 3 varamenn, er taka sæti í nefndinni í forföllum aðalmannanna, þannig, að varaformaður tekur sæti aðalformanns og varamenn sæti aðalmanna, samkvæmt fyrir-mælum 6. greinar (fml. 10. gr. 2. mgr. sbr. 11. gr. 1. mgr.).

**Yfirmats-
nefndir í
kaupstöðum.**

8. gr.

Aldrei má sami maður sitja á sama tíma í fasteignamatsnefnd og yfirmatsnefnd (11. gr. 1. mgr.). Eigi má maður heldur taka þátt í mati eignar sjálfs síns nje ættingja sinna eða sjer tengdra í beina línu upp eða niður á við (for-eldrar, börn, barnabörn, stjúp- eða tengdaforeldrar, stjúp- eða tengdabörn o. s. frv.).

**Vanhæfi
matsmanna.**

9. gr.

Formenn yfirmatsnefnda í kaupstöðum eru skipaðir æfilangt. Sama er um aðra yfirmatsmenn bæði í kaupstöðum og utan kaupstaða. Geta yfirmatsmenn því eigi að lögum skorast undan starfanum, nema heilsulasleiki banni eða þeir flytjist brott úr umdæminu (sbr. og síðustu setningu þessarar gr.). Sama er um varamenn.

**Starfatimi
matsmanna.**

Formenn og varaformenn undirmatsnefnda eru og skipaðir æfilangt. Aðrir undirmatsmenn, aðalmenn og varamenn, eru skipaðir til 10 ára, þannig, að annar nefndarmanna fer frá 5. hvert ár, í fyrsta skifti árið 1921, eftir hlutkesti. Skal sýslunefnd eða bæjarstjórn hluta um, hvor frá skuli fara, og kjósa síðan í stað hans.

Undirmat.

Endurskipa má þá nefndarmenn, sem úr ganga, en enginn er skyldur að taka við endurskipun, ef hann hefir verið í undirmatsnefnd 10 ár eða lengur. Svo getur og sextugur maður altaf skorast undan að taka á móti nefndarskipun (fml. 11. gr. 2. mgr.).

Endurskipun.

**Undanþágu-
rjettur.**

10. gr.

Aður en fasteignamatsmaður, sem skipaður hefir verið af sýslunefnd, bæjarstjórn eða stjórnarráði (þar á móti eigi sýslumenn), tekur til starfa í fyrsta skifti, skal hann undirrita svolátandi eiðstaf, sem formaður nefndar (yfir eða undirmatsnefndar) skal innrita í gjörðabók nefndarinnar:

**Eiður mats-
manna.**

»Jeg N. N. (eða ef fleiri skulu vinna eiðinn í einu: Vjer N. N. og N. N.), sem skipaður er fasteignamatsmaður í N. N. (sýslu eða kaupstað) sver það, að matsstörfín skal jeg rækja með alúð og samviskusemi svo sem jeg veit sannast og rjettast.

Svo hjálpi mjer guð og hans heilaga orð«.

7

11. gr.

26. jan.

Bókhald.

Sjerhver fasteignamatstnefnd, bæði undir- og yfirmatsnefnd, skal hafa sína gjörðabók, löggilta af stjórnarráðinu. Skal formaður nefndar geyma bókina. Í bók þessa skal rita greinilega lýsingu á hverri fasteign, sem metin er, Yfirmatsnefnd getur þó látið sjer nægja, við hverja fasteign, að vísa til lýsingar undirmatsnefndar, ef hún hefir ekkert við þá lýsingu að athuga. Ella lýsir hún eigninni eftir því, sem hún telur rjett vera. Að loknu mati skulu matsmenn allir, er einhvern þátt hafa í mati tekið, undirrita matsgjörðirnar.

Fasteignirnar skulu skráðar í gjörðabók í framhaldandi töluröð, jarðeignir eftir rjetttri boðleið í hrepp, en húseignir og lóðir í kaupstöðum, kauptúnum og þorpum eftir götunúmerum, ef sett eru, og skal sömu röð fylgt í gjörðabók yfirmatsnefndar (sbr. fml. 8. gr.). Við hverja fasteign skal getið dýrleika hennar eftir því, sem matsmenn meta hana, en síðan skulu matsnefndir skrá á öðrum stað í bókina sjer og óslitið í sömu röð allar fasteignir ásamt dýrleika þeirra.

Að loknu undirmati sendir formaður undirmatsnefndar gjörðabók formanni yfirmatsnefndar í hlutaðeigandi sýslu eða kaupstað.

III. KAFLI.

Undirmat.

12. gr.

**Undirbún-
ingur.**

Til undirbúnings og fyrirgreiðslu við mat fasteigna skulu hreppstjórar í sveitum og bæjarfógetar í kaupstöðum, hver í sínum umdæmum, semja skýrslu um allar fasteignir í hreppnum eða kaupstaðnum. Skýrslur þessar skal rita á eyðublöð, er stjórnarráðið segir fyrir um og lætur prenta. Eyðublöðin eiga hreppstjórar og bæjarfógetar að fylla út eftir bestu vitund, og senda þau síðan formanni undirmatsnefndar fyrir marsmánaðarlok það ár, er mat skal fara fram, í fyrsta sinni fyrir lok marsmánaðar 1916. Skýrslur þessar skulu fylgja matsgjörðunum (fml. 3. gr. 1. mgr.).

**Spurningar
til eigenda og
umráðamanna.**

Ennfremursendir stjórnarráðið eyðublöð með spurningar um það, er fasteignir snertir, og skulu bæjarfógetar og hreppstjórar sjá um, að eigendur eða umráðamenn svari þeim, og skulu þeir að því loknu senda þær formanni undirmatsnefndar. Fylgja eyðublöðin útfyllt síðan matsgjörðunum.

**Skýringar
hreppsnefnda
og bæjar-
stjórna.**

Auk þessa er hreppsnefndum og bæjarstjórnnum skylt að láta matsnefndum í tje allar þær skýringar, sem kostur er á, til leiðbeiningar við mat fasteigna, ef matsnefnd æskir slíkra skýringa (fml. 3. gr. 2. mgr.).

13. gr.

**Upplýsingar
eiganda fast-
eigna.**

Matsnefnd á að gefa eiganda eða umráðanda kost á að koma fram með þær skýringar, er hann óskar, að verði teknar til greina við matið á fasteign

hans. Einnig er eiganda eða umráðamanni skylt að veita matsmönnum allar þær upplýsingar um fasteignina, er honum er unt að veita og þeir telja sjer þörf á að fá (fml. 14. gr.).

Hvarvetna þess, er matsnefnd þykir sjer eigi fært að meta eign án þess að skoða hana, skal slík skoðun fara fram. Áður en mat byrjar í hreppi hverjum eða kaupstað, skal það auglýst með hæfilegum fyrirvara á þann hátt, sem vant er að birta auglýsingar á þeim stað, svo og hvar nefndin haldi fundi sína í hreppnum eða kaupstaðnum, svo að menn geti þangað komið og látið matsnefnd í tje nauðsynlegar upplýsingar. Þegar matsnefnd þykist þurfa að skoða fasteignir, skal hún gjöra notanda og eiganda eða umráðamanni, ef hann er annar og þess er kostur, viðvart með hæfilegum fyrirvara.

14. gr.

Hverri fasteign, sem metin er, skal lýst greinilega og skal ákveða svo skýrt, að eigi sje um að villast, hver hún er. Nafngreina skal og eiganda og notanda, og nefna stöðu þeirra og heimili, og ef þeir eru fleiri, þá hversu mikinn hluta eignarinnar þeir eigi eða noti (sbr. 8. gr. fml.). Lýsing þessa skal skrá í gjörðabók (sbr. 11. gr.), en þar að auki ber matsnefndum jafnframt að skrá matsgjörðirnar sjerstaklega og leggja samritin fram í hreppnum eða kaupstaðnum (sjá 21. gr.). Samrit þessi skulu á sínum tíma send formanni yfirmatsnefndar, og geymd í skjalasafni sýslunnar eða kaupstaðarins til afnota við næsta fasteignamat.

15. gr.

Hverja fasteign skal meta eins og hún mundi vera sanngjarnlega seld eftir kostum hennar og ókostum (sbr. 18. og 19. gr.). Til hliðsjónar við matið skal hafa tekjur þær, sem fást af fasteigninni, leigumála þann, sem er eða telja má hæfilegan, verð það, er fasteign kann að hafa verið seld fyrir síðustu árin fyrir matið, söluverð nágrannafasteigna á sama tíma og virðingar til lántöku, veðsetningar eða annars.

Allar fasteignir skal virða til peninga í hundruðum króna, og skal matsverð hverrar fasteignar standa á heilu hundraði (fml. 2. gr.).

16. gr.

Fyrsta skifti, er jarðeignir eru metnar samkvæmt reglugjörð þessari, skulu tilgreind landamerki í matsgjörðinni (fml. 8. gr. niðurl.). Sje til þinglesin landamerkjaskrá samkvæmt landamerkjälögum nr. 5, 17. mars 1882, nægir þó að vísa til hennar. Öll eignagögn jarða, svo sem lögfestur, gömul landamerkjabrjef eða itakaskrár, sem eigi eru vitanlega skráð í embættisbækur og kostur er á, ber að afhenda matsnefnd í frumriti eða staðfestu eftirriti. Skulu þau gögn fylgja matsgjörðunum (sbr. fml. 5. gr. 1. mgr.).

26. jan.

17. gr.

Hvað meta skal.

Hver sú jörð, er hefir sjerstök bæjarhús og afskift tún og engi, skal metin út af fyrir sig, hvort sem hún hefir áður talist lögbýli eða hjáleiga. Verði ágreiningur um þetta, eða vafasamt þyki, hvort jarðeign, sem skift er sundur milli fleiri eigenda (þ. e. skift í fleiri býli) skuli metin í einu lagi, sker sýslumaður úr þeim ágreiningi, að fengnum tillögum úttektaarmanna hreppsins (fml. 4. gr. 1. mgr.).

Fleirbýli.

Ef fleirbýli er á jörð, ber því að meta sjer hvert býli, ef það fullnægir

Hjáleigur.

áðurnefndum kröfum. Sama er um hjáleigur. Þurraðúðir skulu og metnar sjerilagi, en afgjald þeirra skal talið til jarðarinnar.

Þurraðúðir.**Eyðijarðir.**

Eyðijarðir og eyðilönd, sem sjermetin hafa verið til dýrleika, skal meta sjerilagi, enda þótt bæjarhús sjeu niðurlögð, nema legið hafi að fullu og öllu undir aðra jörð síðustu 50 árin fyrir matið (fml. 4. gr. 2. mgr.).

Niðurlagðar**hjáleigur.**

Þar sem hjáleigur hafa verið lagðar undir höfuðból og bæjarhús niðurlögð, ber að meta þær með höfuðbólínu.

Jarðir saman-**lagðar.**

Þar sem sjálfstæð býli hafa verið niðurlögð á síðustu 50 árum og lögð undir aðrar jarðir að einhverju leyti eða öllu, skal meta þau sjer, eins og þau væru sjerstök lögbýli.

Afrjettarlönd.

Afrjettarlönd, sem eru eign einnar eða fleiri sveitar og einungis eru notuð til uppreksturs, skal eigi meta sjerstaklega, en taka ber til greina upprekstursrjettinn þegar jarðir eru metnar í þeirri sveit, sem upprekstursrjettinn eiga (fml. 7. gr. 1. mgr.).

Nú hefir sveitarfjelag aðrar nytjar afrjettar, t. d. skóg, veiði, fugla eða fiska, reka, námur, fossafl o. s. frv., og ber þá að taka þær nytjar til greina, er meta skal jarðeignir í sveitinni eða þær jarðeignir, er sjerstaklega kunna að hafa nytjar þessar, t. d. vegna legu sinnar.

Nú á einstök jörð eða jarðir sjerstakt upprekstrarland, og skal þá taka það til greina við mat jarðarinnar.

Þrætulönd.

Þrætulönd (þ: lönd, er tvær eða fleiri jarðir gjöra tilkall til og þrætan er eigi löglega útkljáð til fullnaðar með samningi eða dómi) skal meta sjerilagi (fml. 7. gr. 2. mgr.).

Innstæðukúgildi og annað lausafje, er jörð kann að fylgja, t. d. bát, skal eigi meta með henni (fml. 5. gr. 2. mgr.). En geta skal innstæðukúgilda í gjörðabók og annars slíks fylgifyr með jörðum.

Með hverri jarðeign skal meta sjerstaklega (þ. e. virði þeirra skal greint út af fyrir sig) hús þau, er á henni standa, hvort sem þau eru eign landeiganda eða annara, svo og mannvirki þau og umbætur, er gjörðar hafa verið á eigninni síðustu 10 árin (fml. 5. gr. 2. mgr.), t. d. túnasljettur, girðingar o. s. frv. En geta skal og lýsa og meta sjer, hvað landeigandi á eða aðrir.

18. gr.

Þá er meta skal jarðeign til peningaverðs samkv. lögum nr. 22, 3. nóv. 1915,

ber að taka til greina og skrá í gjörðabók alt það, er telja má að máli skifti um verðmæti eignarinnar. Hjer til telst einkum:

Leiðbeiningar
um mat og
matsskýrslur
hverrar ein-
stakrar jarðar

A. Mannvirki á jörðinni:

1. Mannvirki, sem jörð fylgja, svo sem hellar úthöggir, garðar (heygarðar, matjurta eða blómgarðar), girðingar, vörslu- eða áveituskurðir, vatns-, rafmagns- eða gasleiðsla, fjár- eða hestarjettir, brunnar eða önnur vatnsból, safnþrær o. s. frv., og skal öllu slíku lýst í stuttu máli.
2. Mannvirki, er notandi (ábúandi) á.
3. Mannvirki, er aðrir en eigandi og notandi eiga.

B. Jarðnytjar:

1. Tún og nátthagar, hvað af sjer gefi, hvernig sje (sljett, þýft, harðlent, sendið o. s. frv.), möguleika til útgræðslu o. s. frv.
2. Útengi, hvað af sjer gefi, hvernig sje (þýft, blautt, sljett, þurt), áveituengi, heyfall, hvort langt eða stutt á það o. s. frv.
3. Útbeit (fjalllendi, skóglendi, mýrlendi, erfitt að nota eða auðvelt, snjóþyngsli, selför, vetrar- eða sumarbeit, fjörubeit o. s. frv.).

C. Önnur jarðargæði, nytjar eða hlunnindi, svo sem:

1. Skógur, mótak, torf- og reiðingsrista, hellutak eða önnur byggingarefni (svo sem grjót, mól, sandur), meltekja.
2. Veiði (silungs- lax- fugla), eggver (sjerstaklega æðarvarp).
3. Reki (hvala- viðar- fugla- fiska), söl, þari, þang o. s. frv.
4. Vergögn (útræði, uppsátur, lending o. s. frv.) og tekjur af þeim.
5. Þurrabúðir á landi jarðar, grunnleigurjettindi, er tekjur gefa af sjer o. s. frv.
6. Hvernig jörð liggi við samgöngum, vegir og aðrar samgöngubætur í nánd við jörð; ef jörð er í nánd við verslunarstað, eða iðnaður er á eða í nánd við jörð o. s. frv.
7. Upprekstrarland í landi jarðar er tekjur veiti henni (sbr. 17. gr. 8. mgr.).
8. Hverir eða laugar, fossar, námur, ölkeldur o. s. frv.
9. Ítök í annara lönd, er fylgja henni, svo sem slægjur, beit, skógarhögg, mótak, torfrista, reki, veiði o. s. frv., eða kvaðir eða afgjaldsskyldur annara til hagsmuna jörðinni.

D. Sjerstakir ókostir, svo sem:

1. Ef jörð liggur undir skemdum af völdum náttúrunnar (sæ, vatni, sandi, uppblæstri, skriðum, eldgosum o. s. frv.).
2. Ítök annara í land hennar, kvaðir eða afgjaldsskyldur (t. d. prestsmata), er á henni hvila o. s. frv.
3. Hættur fyrir búfjenað í landi jarðar, ágangur búfjár annara manna, ágangur af fjenaði ferðamanna, aftrjettarfé o. s. frv.

E. Þess skal getið, ef jörð er fastur embættisbústaður, t. d. prestssetur eða þingstaður, skólasetur o. s. frv. Svo skal og getið um framfleyzlu fjenaðar á jörðinni, hver sje, í hvernig hirðingu hún er, að því leyti sem því kynni að verða lýst ófullkomið í sambandi við framannefnd atriði.

26. jan.

Hús og lóðir.

Húseignir allar í kaupstöðum, kauptúnum og þorpum skal meta svo (sbr. 14. gr.), að húsin sjeu metin sjer (verð húsanna greint sjer í lagi), og lóð sú og mannvirki, svo sem girðingar, brunnar o. s. frv., er hverri húseign fylgir, sjerilagi (fml. 6. gr. 1. mgr.).

Skal húsum lýst í stuttu máli (steinhús, steinsteypuhús, timburhús, þak, stærð, aldur o. s. frv.), til hvers það sje notað (ibúðarhús, verslunarhús, kirkja, banki, leikhús o. s. frv.), kvaðir á húsi eða til hagsmuna húss o. s. frv.

Tilgreina skal stærð lóða, ef hægt er, til hvers þær sjeu notaðar og til hvers nothæfar, lega við götu, girðingar og önnur mannvirki á lóð, kvaðir o. s. frv.

20. gr.

Lóðir og lendur, sem engu húsi fylgja.

Sjerstaklega skal meta allar lóðir og lendur með tilheyrandi mannvirkjum, er engu húsi (eða jörð) fylgja, svo sem byggingarlóðir í kaupstöðum, sem enn er eigi bygt á, tún og erfðafestulönd í kaupstöðum o. s. frv. Skal geta stærðar, ef hægt er, til hvers lóð eða lenda sje notuð eða nothæf, legu hennar, kvaða o. s. frv.

Sama er um ítök og fasteignarjettindi, er eigi fylgja neinni jörð eða húseign (fml. 6. gr. 2. mgr.).

21. gr.

Matslok.

Undirmati skal jafnan lokið fyrir 15. júlí það ár, er reglulegt mat skal fara fram. Fyrsta undirmat fer þó fram árin 1916, 1917 og 1918 og skal vera lokið 15. júlí 1918 (sbr. 1. gr.).

Matsgjörðir úr hverjum hreppi skulu lagðar fram 1. ágúst á þingstað hreppsins eða kaupstaðarins (sbr. 14. gr. reglugjörðar þessarar), eða öðrum hentugum stað, er auglýstur sje fyrirfram, og liggja frammi út mánuðinn (fml. 13. gr.), og síðan skulu öll matsgögn þegar send formanni yfirmatsnefndar.

Matsgjörðir þær, er fara fram árin 1916 og 1917, skulu framlagðar samkvæmt áðursögðu þau sumur og síðan send formanni yfirmatsnefndar, svo að yfirmatsnefnd geti jafnóðum yfirfarið þær og úrskurðað kærur, er berast kunna (sbr. 24. gr.).

22. gr.

Nú greinir matsmenn á um fasteign eða dýrleika hennar, og skal þess getið í gjörðabók, þar sem fasteign er lýst, svo og í dýrleikaskrá fasteigna þeirra, er getur í 11. gr.

IV. KAFLI.

7

26. jan.

Yfirmat.

23. gr.

Yfirmatsnefnd skal taka til starfa svo fljótt sem unt er, eftir að hún hefir fengið matsgögnin frá undirmatsnefndum (sbr. 21. gr.). Hún á að endur skoða mat allra fasteigna í umdæmi sínu, og ef henni virðist eitthvað rangt eða óljóst, eða ef undirmatsmenn hafa eigi komið sjer saman (sbr. 22. gr.), getur hún heimtað nánari skýringar undirmatsnefndar, eiganda eða umráðamanns fasteignar, hreppsnefnda eða bæjarstjórna og jafnvel skoðað fasteignina, ef brýn þörf gjörist. Því næst skal hún lagfæra matið eftir því, sem henni þykir þurfa (fml. 15. gr. 1. mgr.).

Lagfæringar
án kær.

24. gr.

Nú er eigandi fasteignar eða umráðandi óánægður með mat á fasteign sinni, og skal hann þá bera upp kærú sína brjeflega fyrir formanni yfirmatsnefndar fyrir 31. ágúst, fyrsta skifti 31. ágúst 1916 um þær fasteignir, er metnar verða á því ári. Innan sama tíma er hverjum eiganda fasteignar heimilt að kæra yfir mati á öðrum fasteignum. Yfirmatsnefnd fellir úrskurð um kærúna að fengnu áliti undirmatsnefndar (fml. 14. gr.), og ef henni þykir þess þörf, að fengnum frekari upplýsingum (sbr. 23. gr.).

Kæur.

Úrskurði sína skal yfirmatsnefnd skrá í gjörðabók sína ásamt stuttri greinagjörð um forsendur þeirra.

Mat yfirmatsnefndar er óhagganlegt til næsta reglulegs fasteignamats, nema endurvirðing komi til samkv. 3. gr.

25. gr.

Innan októbermánaðarloka, í fyrsta skifti 1918, skal formaður yfirmatsnefndar afgreiða matsgjörðirnar til stjórnarráðsins (fml. 15. gr. 2. mgr.), ásamt öðrum matsgögnum (sbr. 11., 12., 14., 16., 23. og 24. gr.).

Stjórnarráð Íslands 26. jan. 1916.**Einar Arnórsson.**Indriði Einarsson.

Spurningar

um ýms atriði, er snerta hús og lóðir í kaupstöðum, kaupsíðum og þorpum, og ætlast er til að eigendur eða umráðendur, eða notendur fyrir þessa hönd, svari til afnota við fasteignamat 1916—1918.

1. Hús og meðfylgjandi lóð.

Húsið nr. (eða önnur næg skilgreining)

..... í hreppi.
..... kaupstað.

1. Hve stórt er húsið (lengd, breidd, hæð)?
Hve margar íbúðir eru í því? Hve mörg herbergi fylgja hverri íbúð?
2. Úr hverju er húsið bygt (trje, steini, steinsteypu)? Hvernig eru þak og veggir varðir (með járn, timbri o. s. frv.)? Hvenær er það bygt?
3. Er kjallari undir húsinu? Hversu stór? Er kjallarinn þurr eða rakur? Er íbúð í kjallara?
4. Er húsið hlýtt, kalt, þurt, rakt?
5. Eru baðtæki í húsinu?
6. Er vatnssalerni í því?
7. Hverskonar eru hitunar- og eldunar-tækin (miðstöðvarhitun, ofnar, eldavjel o. s. frv.)?
8. Er vatnsleiðsla í húsinu?
9. Hvernig er húsið lýst? Er rafmagns-eða gaslýsing í húsinu?
10. Hefir húsið verið virt? Í hverju skyni hefir það verið virt? Hversu há er virðingin? Hvenær fór hún fram?
11. Hvað fæst árlega í leigu eftir húsið? Hvaða ársleiga er hæfileg?
12. Hvert er síðasta söluverð hússins? Var það selt fyrir peninga eða í skiftum? Hvað var látið á móti, ef skifti voru?
13. Hversu stór er lóð sú, sem húsinu fylgir?
14. Til hvers er hún notuð eða nothæf? (Ef matjurtagarður er, skal stærð hans greind).

15. Hvað er lóðin virt sjer?
16. Er lóðin girt, og ef svo er, með hverju (trjágarði, stein- eða steinsteypuvegg o. s. frv.)?
17. Eru önnur mannvirki á lóðinni en húsið og giðingarnar? Ef svo er, hver eru þau?
18. Hvíla nokkrar kvaðir á lóðinni?
19. Hvíla nokkrar kvaðir á öðrum lóðum til hagsmuna fyrir húsið eða lóðina?
20. Er nokkuð fleira, er hlutaðeigandi vill taka fram og ætla má að skifti máli um verðhæð eignarinnar?

II. Obygðar lóðir og lendur.

Lóðin (nr. við götu eða önnur næg skilgreining) í hreppi.
..... kaupstað.

1. Hversu stór er lóðin eða lenda?
2. Hverskonar er hún (eign, erfðafesta, grunnleigulóð o. s. frv.)?
3. Hefir lóðin verið virt? Og ef svo er, í hverju skyni (til veðsetningar, arfs o. s. frv.)? Hvenær? Hvert var virðingarverð?
4. Er lóðin þur, rök, sljett, þýfð, grýtt?
5. Til hvers er lóðin eða lenda notuð? Til hvers er hún nothæf?
6. Hvað gefur hún árlega af sjer (í leigu, af heyi, af matjurtum o. s. frv.)?
7. Er lóðin eða lenda girt, og ef svo er, með hverju (með trjágarði, stein- eða steinsteypuþegardí o. s. frv.)?
8. Liggja nokkrar kvaðir á lóðinni? Hverjar?
9. Liggja nokkrar kvaðir á öðrum fasteignum lóðinni eða lendunni til verðhækkunar? Hverjar?
10. Er nokkuð fleira, er hlutaðeigandi vill taka fram og ætla má að skifti máli um verðhæð eignarinnar?

(Staða- og dagsetning)

(Undirskrift)

Spurningar

um ýms atriði, sem komið geta til greina við fasteignamatið 1916—1918 og ætlast er til að eigendur jarða eða umráðendur, eða leiguliðar fyrir þeirra hönd, svari, áður en matið fer fram.

1. *Jörðin sjálf, lýsing hennar:*

- a. Hvernig er túnið? Í góðri rækt? Grasgefið? Snögglent? Hve mikill hluti þess er sljettur? Töðufall af því að meðaltali síðustu árin? Hve stórt er það?
- b. Matjurtagarðar — eru þeir í góðri rækt? Hvað hafa þeir gefið af sjer síðustu árin að meðaltali? Hversu stórir eru þeir?
- c. Hvernig eru engjarnar? Grasgefnar? Snögglendir? Sljettar? Vjel-tækar? Greiðfærar? Þýfðar? Þurlendar? Votlendar? Samfeldar eða á dreif innan um bithaga? Er vatni veitt á? Er langt á þær eða skamt? Hvernig er engjavegurinn? Hve mikið hefir fengist af þeim að meðaltali síðustu árin? Hvernig er heyið (gott, ljett, holt, óholt o. s. frv.)?
- d. Er náttthagi til? Hvað gefur hann af sjer af heyi?
- e. Hvernig er beitolandið (til vetrar-beitar og sumarbeitar, til kúabeitar, hestabeitar og fjárbeitar)? Viðlent? Þröngt? Skjól-gott? Áveðurs og næðingasamt? Snjóljett? Snjó-pungt? Kjarngott? Ljett? Er langt á það? Er smalamenska hæg eða erfið? Er fjörubeit á jörðinni? Hvernig er hún?
- f. Er tún girt eða engjar eða jörðin öll? Hve langar eru girðingarnar, úr hverju efni og í hverju standi eru þær nú?

- g. Á jörðin rjett til upprekstrar í af-rjett, sem er sveitareign? Fylgir jörðinni sjerstakt upprekstrarland? Og ef í það eru teknar skepnur af öðrum, hve mikið hefir það gefið af sjer að meðaltali síðustu árin?
- h. Hve mikill búpeningur hefir framfleyzt á jörðinni síðustu árin og með hverjum mannafla?
- i. Hve mikið hey þarf hver skepnu-tegund í meðal vetri (kýr, ær, sauður, lamb, brúkunarhross, stóðhross, tryppi)?
- k. Hve miklum búpeningi má framfleyta á jörðinni í meðalári, eins og hún er nú, og með hverjum mannafla?
- l. Er mótak á jörðinni eða skógur eða hris til eldiviðar eða sölu? Hvað hefir fengist fyrir seldan við að meðaltali síðustu árin?
- m. Er torfrista góð í landi jarðarinnar eða gott byggingarefni og nærtækt?
- n. Eru á jörðinni hverir eða laugar, námur eða fossar?
- o. Hefir jörðin nokkur hlunnindi í sínu eigin landi, svo sem reka, dúntekju, eggver, fuglaveiði, laxveiði, silungsveiði, selveiði? Og hver hefir meðal ársarður af þeim verið síðustu árin?
- p. Er útræði frá jörðinni og hvernig (hægt, erfitt, aflasælt, reytingslegt)? o. s. frv.
- q. Hefir jörðin nokkrar tekjur af uppsátri, beitutöku, landshlut af sildveiði o. s. frv. Og hver ársarður hefir verið af þeim síðustu árin?
- r. Liggur jörðin vel við samgöngum og hvernig er vegur að bænum? Er akfært alla leið heim frá næsta verslunarstað?

7

26. jan.

- s. Er jörðin vel löguð til jarðabóta framvegis, svo sem áveitu og útgræðslu túns?
 - t. Er ágangur á jörðina af afrjettarfje, frá öðrum bæjum eða af umferð ferðamanna?
 - u. Er jörðu, húsum og mannvirkjum nokkur sjerstök hættu búin af náttúrunnar völdum, svo sem af sandfoki, uppblástri, landbroti af vötnum, skriðum og snjóflóðum?
 - v. Er hættusamt fyrir skepnur, t. d. af gjám, dýjum og graflækjum? Er flæðihætt? Er sjerstaklega hætt við að fje fenni? Er dýrbítur?
 - x. Liggja nokkrir búfjársjúkdómar í landi, svo sem bráðapest eða miltisbruni?
 - y. Er nokkuð fleira, sem nefna mætti, til þæginda eða óþæginda við jörðina? T. d. hvernig er vatnsbólíð? Er skamt í það eða langt? Er aðfenni? Er mýbit?
2. *Fylgja jörðinni nokkur tíðir í aðrar jarðir, svo sem slægjur? (hvað gefa þær af sjer marga hesta í meðalári?), beit, upprekstur, selför, torfrista eða reiðingsrista, mótak, skógarítak, reki, veiðirjettur? Og hve mikil hafa notin af þessu verið síðustu árin?*
 3. *Eiga aðrir tíðir í land jarðarinnar? Og þá hverjir og hver?*
 4. *Hver eru landamerki jarðarinnar? Er nokkur ágreiningur um þau? Landamerkjalyking sje lögð fram og önnur eignargögn í frumriti eða staðfestu eftirriti.*
 5. *Hvaða hús eru á jörðinni? Hve stór, hvernig gerð, úr hverju efni og í hverju standi?*
 - a. Hús, sem jörðinni fylgja eða jarðeigandi á:
Bæjarhús?

Geymsluhús?

Fjós, yfir hve marga nautgripi?

Hesthús, hvernig og yfir hve mörg hross?

Haugshús og safnþró?

Hlöður, hve margar og hve mikið taka þær?

Súrheystóft, hve mikið tekur hún?

Önnur hús, t. d. smiðja, mylna, verbúð, sölubúð?

b. Hús, sem leiguliði á eða húsfólk?

c. Önnur hús í landeign jarðarinnar, svo sem kirkja, skólahús, þinghús, fundahús, fóðurforðabúr, rjómaskáli, sæluhús?

d. Er vatns-, gas- eða rafmagnsleiðsla í hús á jörðinni eða á landi hennar?

5. *Hvaða mannvirki og umbætur hafa verið gerðar á jörðinni síðustu 10 árin?* Leggja skal fram skilríki um það, að svo miklu leyti, sem hægt er, t. d. vottorð um jarðabætur eftir bók búnaðarfelags hreppsins eða framtalsbók hreppstjóra.
7. *Hve mörg innstæðukúgildi fylgja jörðu?* (hve margar kýr og hve margar ær)? Fylgir henni nokkurt lausafje annað og þá hvað og hvers virði?
8. *Hver er leigumali á jörðinni?* Hvenær var síðasti leigumáli settur?
9. *Hefir jörðin verið seld síðustu 10 árin og þá hvenær og fyrir hvaða verð?* Var hún seld fyrir peninga eingöngu? Eða var verð hennar borgað að einhverju leyti með annari fasteign t. d. húsi í kaupstað? Hefir nokkuð verið tekið undan síðan hún var síðast seld, t. d. veiði, námurjettur, fossar, slægjublettur, eða lögð á nana einhver kvöð? Og þá hver?
10. *Hefir jörðin á 10 árunum síðustu verið virt til lántöku og veðsetningar og þá hvenær og til hvaða verðs?* Verð

7

26. jan.

jarðarinnar sjálfrar, húsa og annara mannvirkja sje tilgreint hvað fyrir sig, ef svo hefir verið gert við virðinguna. Staðfest ettirit af virðingargerð skal lagt fram, ef því verður við komið. Hefir nokkuð verið tekið undan jörðinni síðan hún var virt seinast og þá hvað? eða lögð á hana einhver kvöð og þá hver?

- II. *Aðrar upplýsingar*, sem þörf er á, og áhrif geta haft á matið.

(Stað- og dagsetning).

(Undirskrift).

hrepstjóra
bæjarfógeta

um fasteignir í
hreppti
sýslu
kaupstað
kaupstað

Samkvæmt lögum um fasteignamat 3. nóvbr. 1915, 3. gr.

1) Hús og lóðir skulu greind í framhaldandi númerað við götu, ef þau hafa verið þannig fölusett. Ennfremur skal greint, ef hús eða lóðir hafa annað sferstakt nafn. Ef jörð hefir skift um hetti síðan 1861, skulu heitin bæði eða öll tilgreind.

2) Ef eigendur eru fleiri en einn, skal tilgreint, hversu mikinn hluta eignarinnar hver á.

3) Nú eru ábúendur fleiri, og skal tilgreint, á hversu miklum hluta jarðar hver býr.

Samningur

um strandferðir 1916.

Með því að eigi hefir verið unnt að útvega leiguskip til strandferða hjer við land með aðgengilegum kjörum, eins og alþingi 1915 gjörði ráð fyrir (sbr. Alpt. 1915, A. þgskj. 561 og fylgiskjal VI. a og b), þá hefir h.f. Eimskipafjelag Íslands, samkvæmt tilmælum stjórnarráðs Íslands, gengið að því að breyta ferða-áætlun skipa sinna »Gullfoss« og »Goðafoss« fyrir yfirstandandi ár, í þá átt, að fjölga svo viðkomustöðum og bæta svo samgöngurnar milli hinna ýmsu landshluta, sem unt varð með þessum tveim skipum. Samkvæmt þessu hafa stjórnarráð Íslands og h.f. Eimskipafjelag Íslands gjört svofeldan samning:

1. gr.

H.f. Eimskipafjelag Íslands skuldbindur sig til þess að halda uppi ferðum við strendur Íslands til loka þessa árs með skipunum »Gullfoss« og »Goðafoss« samkvæmt viðfestri ferðaáætlun, sem gildir frá þessum degi.

2. gr.

Farmgjöld og fargjöld innanlands mega ekki vera hærri en talin eru á viðfestum gjaldskrár fjelagsins. Heimilt er fjelaginu að taka umhleðslugjald, 3 til 5 kr. fyrir hverja smálest af vörum, sem fluttar eru milli skipanna eða í þau úr öðrum skipum, og skal umhleðslugjaldið sett meðfram með hliðsjón af því, hvort vörur eru fluttar úr skipi beint í skip eða flytja þarf þær í land.

3. gr.

Fjelaginu er skylt að flytja póstflutning innanlands án sjerstakrar borgunar. Hann skal geyma vandlega á góðum, þurrum stað, nema brjefakassann, hann skal látinn vera þar, sem allir geta að honum komist. Skipin eru ekki skyld að flytja verðpóst nema í innsigliðum pokum og því ekki einstakar verðeða ábyrgðarsendingar. Farist skip eða hlekkist því á, skal reyna að bjarga póstflutningnum svo vel sem framast er kostur á, og flytja hann til næsta pósthúss. Þurfi maður að fylgja póstflutningi á skipunum, sökum þess hve mikill hann er, eða verðmætur, fær hann ókeypis far bæði fram og aftur, en sjálfur verður hann að sjá sjer fyrir fæði. Póstflutning skal afhenda til skips og frá því, samkvæmt skrá og gegn kvittun skipstjóra og hlutaðeigandi póstembættismanns. Sýni viðtakandi að póstflutningurinn sje ekki samkvæmt skránni, er afhendanda skylt að rita undir athugasemd þar að lútandi. Þegar eftir komu skips skal flytja póstflutning úr skipi, hvort sem það liggur við land eða fyrir atkerum á sjó úti til næsta pósthúss, og skal fjelagið bera kostnaðinn af flutningnum. Sömu reglum skal fylgja um póstflutning á skip út.

Fjelagið skuldbindur sig til að sjá um, að enginn skipverja eða nokkur maður annar flytji með sjer muni, sem skylt er að flytja með pósti. Sá skal vera skiprækur, er slíkt verður uppvíst um, og greiði þar að auki lögboðna sekt.

Þó er skipstjóra vítalaut að flytja brjef um málefni skipsins frá útgjörðarmönnum þess til afgreiðslumanna og þeirra í milli.

8

26. jan.

4. gr.

Nú fellur ferð niður eða vikja verður frá ferðaáætluninni, enda sanni fjelagið, að því valdi is eða önnur óviðráðanleg atvik, þar á meðal ófriðurinn, og skal þá eigi draga neitt frá styrk þeim, sem um ræðir í 5. gr.

Ef skipreika ber að höndum eða ferðir annarshvors skipsins eða beggja leggjast alveg niður af orsökum þeim, sem í 1. málsg. þessarar greinar getur, greiðist styrkurinn hlutfallslega til þess tíma, er skipreikinn átti sjer stað eða ferðirnar fjellu niður.

Ef annarshvors eða beggja þeirra skipa, er í 1. gr. getur, missir við, skal fjelagið útvega skip í þeirra stað, ef þess er nokkur kostur með kjörum, sem fjelagið og landsstjórnin telur aðgengilegt.

5. gr.

Fyrir að halda uppi ferðum þeim hjer við land, sem ræðir um í samningi þessum, fær fjelagið styrk úr landssjóði að upphæð krónur 73,325,00, sjötíu og þrjú þúsund þrjú hundruð tuttugu og fimm krónur — sem greiðist fjelaginu í fjórum jöfnum afborgunum og skulu þær greiddar 1. apríl, 1. júlí, 1. október og 31. desember þ. á.

Að sjálfsögðu stendur óhaggaður styrkur sá, sem fjelaginu er veittur í fjárlögunum fyrir 1916 og 1917, 13. gr. C. II.

6. gr.

Stjórnarnáðið heitir því, að láta fjelagið sitja fyrir kaupum á kolum þeim, er landssjóður á nú í Reykjavík, altað 1100 tons, og skal stjórnarráðið því gjöra fjelaginu viðvart áður en kolin verða seld ef eigi verður nægilegt eftir af birgðunum eftir hverja sölu til að fullnægja framannefndum forkaupsrjetti Eimskipafjelags Íslands. Verðið skal vera eigi hærra en stjórnarráðið selur öðrum á sama tíma kol sömu tegundar, þó eigi hærra en 60 — sextíu — krónur tonnið.

7. gr.

Samningur þessi hefir engin áhrif á gildi samningsins milli landsstjórnarinnar og fjelagsins, dags. 4. febr. 1914 (Lögb.bl. 1914, nr. 6).

Samningur þessi er gjörður í tveimur samhljóða frumritum og heldur hvor samningsaðila sínu eintaki.

Reykjavík, 26. janúar 1916.

Stjórnarráð Íslands.

Einar Arnórsson.

Stjórn Eimskipafjelags Íslands.

Sveinn Björnsson,
formaður.

Ól. Johnson,
O. Friðgeirsson,
Jón Gunnarsson,
Halldór Danielsson,
Eggert Claessen,
Gardar Gíslason.

Jón Hermannsson.

Ný ferðaáætlun, sem

H. F. EIMSKIPPA-

REYK-

Eimskipaferðir milli Íslands

Frá Íslandi

	1	2	3	4	5	6	7	8
	Goðafoss	Gullfoss	Gullfoss	Goðafoss	Gullfoss	Goðafoss	Gullfoss	Goðafoss
Frá Reykjavík					22 febr.		2 apr.	14 apr.
— Vestmannaeyjum					23 —		3 —	
— Ísafirði								15 —
— Norðurfirði						28 febr.		
— Reykjarfirði								
— Steingrímshfirði								16 —
— Borðeyri								
— Hvammstanga								
— Blönduós								17 —
— Skagaströnd								
— Sauðárkróki								17 —
— Siglufirði								
— Akureyri og Oddeyri						1 mars		19 —
— Húsavík								19 —
— Raufarhöfn								
— Þórshöfn								
— Bakkafirði								
— Vopnafirði								
— Seyðisfirði				26 jan.		3 —	7 —	20 —
— Mjóafirði							6 —	
— Norðfirði						3 —	6 —	
— Eskifirði						3 —	5 —	
— Reyðarfirði							5 —	
— Fáskrúðsfirði						5 —	5 —	
— Berufirði								
— Leith					28 —	9 —	12 —	24 —
— Christianssand S.								
Til Kaupmannahafnar				2 febr.	3 mars	13 mars	15 apr.	28 apr.

gildir frá 26. janúar 1916.

9

FJELAG ÍSLANDS

JAVÍK

—Stórabretlands—Danmerkur.

til útlanda.

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
Gullfoss	Goðafoss	Gullfoss	Goðafoss	Gullfoss	Goðafoss	Aukaskip	Gullfoss	Goðafoss	Gullfoss	Goðafoss	Gullfoss
15 maí	30 maí	28 júní	. .	5 ág.	26 ág.	Frá Reykjavík til New York snemma í september, samkv. nánari anglýsingu, ef nægur flutningur fæst og kringumstæður leyfa.	13 sept.	. .	24 okt	29 nóv	5 des
16 —	. .	29 —	. .	6 —	. .		14 —	. .	25 —	. .	6 —
. .	31 —	. .	. .	. .	27 —		. .	. .	. .	30 —	. .
. .	. .	. .	11 júlí	. .	28 —		. .	13 okt	. .	. .	. .
. .	1 júní	. .	. .	. .	28 —		. .	. .	. .	. .	. .
. .	1 —	. .	. .	. .	29 —		. .	. .	. .	. .	. .
. .	. .	. .	11 —	. .	29 —		. .	. .	. .	. .	. .
. .	. .	. .	12 —	. .	29 —		. .	. .	. .	. .	. .
. .	2 —	. .	12 —	. .	30 —		. .	15 —	. .	. .	. .
. .	2 —	. .	12 —	. .	30 —		. .	16 —	. .	. .	. .
. .	3 —	. .	13 —	. .	31 —		. .	17 —	. .	. .	. .
. .	3 —	. .	13 —	. .	1 sept.		. .	18 —	. .	1 des	. .
. .	5 —	. .	15 —	. .	4 —		. .	21 —	. .	3 —	. .
. .	6 —	. .	15 —	. .	4 —		. .	21 —	. .	. .	. .
. .	6 —	. .	16 —	. .	4 —		. .	21 —	. .	. .	. .
. .	7 —	. .	16 —	. .	5 —		. .	22 —	. .	. .	. .
. .	7 —	. .	16 —	. .	5 —		. .	22 —	. .	. .	. .
. .	7 —	. .	17 —	. .	6 —		. .	23 —	. .	. .	. .
20 —	8 —	2 júlí	17 —	. .	6 —		17 —	24 —	. .	4 —	. .
20 —	. .	. .	17 —	. .	. .		. .	. .	. .	. .	. .
19 —	8 —	2 —	18 —	. .	6 —		17 —	24 —	. .	4 —	. .
19 —	9 —	1 —	18 —	. .	7 —		16 —	25 —	. .	5 —	. .
18 —	9 —	1 —	18 —	. .	7 —		16 —	25 —	. .	. .	. .
18 —	9 —	30 júní	19 —	. .	7 —		16 —	26 —	. .	5 —	. .
18 —	. .	30 —	19 —	. .	. .		. .	27 —	. .	. .	. .
24 —	13 —	7 júlí	23 —	11 —	11 —		21 —	. .	. .	9 —	10 —
. .	. .	. .	. .	. .	. .		. .	. .	30 —	. .	. .
28 maí	16 júní	10 júlí	27 júlí	14 ág.	14 sept.		24 sept.	2 nóv	1 nóv	13 des	13 des

Frá útlöndum

	1	2	3	4	5	6	7	8
	Goðafoss	Gullfoss	Gullfoss	Goðafoss	Gullfoss	Goðafoss	Gullfoss	Goðafoss
Frá Kaupmannahöfn . .			28 jan	10 febr	10 mars	19 mars	22 apr	5 maí
— Leith			4 febr	15 —	16 —	24 —	28 —	10 —
— Berufirði						28 —		14 —
— Fáskrúðsfirði				19 —		28 —		14 —
— Reyðarfirði				19 —		28 —		14 —
— Eskifirði				20 —		29 —		15 —
— Nordfirði				20 —		29 —		15 —
— Mjóafirði						30 —		
— Seyðisfirði				21 —		30 —		16 —
— Vopnafirði				21 —		31 —		16 —
— Bakkafirði						1 apr		
— Þórshöfn						1 —		17 —
— Raufarhöfn						2 —		17 —
— Húsavík				22 —		2 —		18 —
— Akureyri og Oddeyri				24 —		5 —		21 —
— Siglufirði				24 —		5 —		21 —
— Sauðárkróki				25 —		6 —		22 —
— Skagatrönd				26 —		6 —		22 —
— Blönduós				26 —		7 —		23 —
— Hvammstanga				27 —		8 —		23 —
— Borðeyri				27 —		9 —		24 —
— Steingrímsfirði				28 —		9 —		24 —
— Reykjarfirði								25 —
— Norðurfirði				28 febr		10 —		25 —
— Ísafirði						11 —		26 —
— Vestmannaeyjum			8 —		20 —		2 maí	
Til Reykjavíkur			9 febr		21 mars	12 apr	3 maí	28 maí

Milli Reykjavíkur

	1	2	3	4	5	6	7	8
	Goðafoss	Gullfoss	Gullfoss	Goðafoss	Gullfoss	Goðafoss	Gullfoss	Goðafoss
Frá Reykjavík			13 febr		24 mars		6 maí	
— Ólafsvík			14 —		25 —			
— Stykkishólmi			15 —		26 —			
— Flatey			16 —		26 —			
— Patreksfirði			16 —		27 —			
— Dýrafirði								
Til Ísafjarðar			17 —		27 —		7 —	
Frá Ísafirði			18 —		28 —		8 —	
— Önundarfirði			18 —		28 —		8 —	
— Dýrafirði			18 —		28 —		8 —	
— Arnarfirði			19 —		29 —		9 —	
— Patreksfirði							9 —	
— Flatey							10 —	
— Stykkishólmi							11 —	
— Ólafsvík							11 —	
Til Reykjavíkur			20 febr		30 mars		12 maí	

til Íslands.

9

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
Gullfoss	Goðafoss	Gullfoss	Goðafoss	Gullfoss	Goðafoss	Aukaskip	Gullfoss	Goðafoss	Gullfoss	Goðafoss	Gullfoss
4 júní	23 júní	17 júlí	2 ág.	20 ág.	21 sept	Frá New York seinni hluta sept., samkv. nánari auglýsingu, ef nægur flutningur fæst og kringumstæður leyfa.	1 okt	9 nóv	8 nóv	19 des	20 des
9 —	28 —	22 —	7 —	2 4—	25 —		5 —	14 —	12 —	23 —	25 —
14 —	. .	. .	11 —	. .	28 —		. .	. .	. .	. .	. .
14 —	2 júlí	. .	11 —	30 —	29 —		. .	. .	18 —	27 —	. .
14 —	2 —	. .	11 —	29 —	29 —		. .	. .	17 —	. .	. .
13 —	2 —	. .	12 —	29 —	30 —		. .	. .	17 —	. .	. .
13 —	3 —	. .	12 —	28 —	30 —		. .	. .	16 —	. .	. .
13 —	3 —	. .	. .	. .	30 —		. .	. .	16 —	. .	. .
13 —	3 —	. .	13 —	28 —	1 okt		. .	18 —	16 —	27 —	. .
. .	4 —	. .	13 —	. .	1 —		. .	18 —	. .	. .	. .
. .	4 —	. .	13 —	. .	1 —		. .	. .	. .	. .	. .
. .	4 —	. .	14 —	. .	2 —		. .	. .	. .	. .	. .
. .	5 —	. .	14 —	. .	2 —		. .	. .	. .	. .	. .
. .	5 —	. .	15 —	. .	3 —		. .	19 —	. .	. .	. .
. .	8 —	. .	17 —	. .	6 —		. .	22 —	. .	29 —	. .
. .	8 —	. .	17 —	. .	6 —		. .	22 —	. .	29 —	. .
. .	9 —	. .	18 —	. .	7 —		. .	23 —	. .	. .	. .
. .	. .	. .	19 —	. .	7 —		. .	. .	. .	. .	. .
. .	. .	. .	19 —	. .	8 —		. .	. .	. .	. .	. .
. .	. .	. .	20 —	. .	9 —		. .	. .	. .	. .	. .
. .	. .	. .	20 —	. .	10 —		. .	. .	. .	. .	. .
. .	10 —	. .	21 —	. .	11 —		. .	24 —	. .	. .	. .
. .	10 —	. .	21 —	. .	12 —		. .	24 —	. .	. .	. .
. .	10 júlí	. .	22 —	. .	13 okt		. .	. .	. .	. .	. .
. .	. .	. .	23 —	. .	. .		. .	25 —	. .	30 —	. .
16 —	. .	26 —	. .	31 —	. .		9 —	. .	19 —	. .	29 —
17 júní	. .	27 júlí	24 ág.	1 sept	. .		10 okt	27 nóv	20 nóv	31 des	31 des

og Vestfjarða.

9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
Gullfoss	Goðafoss	Gullfoss	Goðafoss	Gullfoss	Goðafoss	Aukaskip	Gullfoss	Goðafoss	Gullfoss	Goðafoss	Gullfoss
20 júní	. .	30 júlí	. .	4 sept	. .	Frá New York seinni hluta sept. o. s. frv. (Sjá að ofan).	13 okt	. .	24 nóv	. .	. .
21 —	. .	. .	. .	5 —	. .		. .	. .	25 —	. .	. .
. .	. .	31 —	. .	. .	. .		. .	. .	26 —	. .	. .
. .	. .	31 —	. .	. .	. .		. .	. .	27 —	. .	. .
. .	. .	1 ág.	. .	. .	. .		14 —	. .	. .	. .	. .
22 —	. .	. .	. .	6 —	. .		. .	. .	. .	. .	. .
22 —	. .	1 —	. .	6 —	. .		15 —	. .	28 —	. .	. .
. .	. .	. .	. .	. .	. .		. .	. .	. .	. .	. .
23 —	. .	2 —	. .	7 —	. .		16 —	. .	29 —	. .	. .
23 —	. .	2 —	. .	7 —	. .		16 —	. .	29 —	. .	. .
. .	. .	2 —	. .	. .	. .		16 —	. .	30 —	. .	. .
24 —	. .	. .	. .	8 —	. .		17 —	. .	30 —	. .	. .
24 —	. .	. .	. .	8 —	. .		. .	. .	1 des	. .	. .
25 —	. .	. .	. .	9 —	. .		18 —	. .	. .	. .	. .
25 —	. .	. .	. .	10 —	. .		19 —	. .	. .	. .	. .
. .	. .	. .	. .	. .	. .		20 —	. .	. .	. .	. .
26 júní	. .	3 —	. .	. .	. .		21 okt	. .	. .	. .	. .
. .	. .	3 ág.	. .	11 sept	. .		. .	. .	2 des	. .	. .

9

Athugasemdir :

1. Á þeim ferðum, sem komið verður við í Ólafsvík, verður líka komið við á Sandi, ef nægilegur flutningur verður, og veður leyfir.
2. Á Kópaskeri, Stöðvarfirði og Breiðdalsvík verður komið við á tímabilinu frá apríl til nóvember á ferðum austur og norður um land, ef nægilegur flutningur verður og veður leyfir.
3. Á Kolkuós, Hofsóss og Haganesvík verður komið við á leið frá útlöndum í maí, ágúst og október, og á leið til útlanda í júlí og október.
4. Fjelagið áskilur sjer rjett til þess, að sleppa viðkomum í Leith á útleið, meðan stríðið stendur yfir, ef því þykir ástæða til þess.
5. Í Vestmannaeyjum koma skipin því að eins við, að skipstjóri telji ástæður leyfa og viðstaða þeirra þar fer einnig eftir því.
6. Skipin fara til Hafnarfjarðar, Akraness og Keflavíkur á þeim tíma, sem þeim er ætlað að dvelja í Reykjavík, ef veður og aðrar ástæður leyfa, þó því að eins, að þau hafi meðferðis svo mikið af vörum eða farþegum þangað, að það þygi borga sig, eða fjelagið hefir í tíma fengið tilkynningu um nægan flutning þaðan.
7. Þegar sagt hefir verið í tæka tíð til nægilegs flutnings, og ástæður leyfa, geta menn búist við, að skipin komi víðar við, en áætlunin gerir ráð fyrir.
8. Skipin hafa heimild til að koma við á höfnum innanlands í annari röð en þeirri, sem áætlunin gerir ráð fyrir, svo framarlega sem skipstjóri telur slíkar breytingar nauðsynlegar.
9. Burtfarartími frá Reykjavík og Kaupmannahöfn er fastákveðinn, þ. e. frá Reykjavík kl. 6 síðdegis, og frá Kaupmannahöfn kl. 9 árdegis. En að því er snertir aðrar hafnir, þá er ákveðinn sá tími, er skipin mega í fyrsta lagi fara þaðan; en farþegar mega búast við, að það geti orðið síðar.
10. Í ferðum Norður- og Austurlandsskipsins verður flutningur til og frá Norður- og Austurlandi látinn sitja fyrir.
11. Ef veður, is eða önnur óviðráðanleg atvik tálma því, að skipin fylgi áætluninni, eða tálma afgreiðslu þeirra á viðkomustöðunum, þá verða farþegar fluttir til næstu hafnar, sem skipið kemur við á. Heimilt skal þeim þó að fylgjast með skipinu til annarar hafnar innanlands, ef þess er óskað, án þess að greiða hærra fargjald, en fæðispeninga verða farþegar undir öllum kringumstæðum að borga, meðan þeir dvelja í skipunum. Endurgreiðsla á fargjaldi, þegar svo á stendur, á sjer ekki stað. Að því er vörur og farangur snertir, þegar þannig er ástatt, ákveður skipstjóri hvort skila skuli á næstu höfn, sem á verður komist, eða flutningnum haldið í skipinu, í von um, að geta skilað honum síðar á ákvörðunarstaðinn.
12. Fjelagið ber enga ábyrgð á farangri farþega.
13. Fjelagið áskilur sjer rjett til að skifta um skip, ef það telur slíkt nauðsynlegt.
14. Skipin hafa heimild til að aðstoða önnur skip á þann hátt, sem útgerðastjóri eða skipstjórar ákveða.

Reglugjörð

10
28. jan.

um mælingar á túnnum og matjurtagörðum samkvæmt lögum nr. 58, 3. nóvember 1915.

1. gr.

Tún öll og matjurtagarðar á landinu, utan kaupstaða, skal mæla á næstu árum, og skal mælingunum lokið árið 1920. Sýslunefndir skulu hafa umsjón og eftirlit með mælingunum. Undanþegin nýjum mælingum eru tún þau og matjurtagarðar, sem mæld hafa verið síðustu 5 árin, svo að ábyggilegt sje, en gjörðir skulu ummálsdrættir af þeim, svo sem segir í 3. gr.

2. gr.

Stjórnarráðið útnefnir hæfilega marga menn til mælinganna, en sýslunefndir í samráði við búnaðarsamböndin gjöra tillögur um þá. Stjórnarráðið getur í samráði við sýslunefndir falið búnaðarsamböndum framkvæmd mælinganna, ef svo um semst, en hlíta verða samböndin fyrirmælum stjórnarráðsins um alla framkvæmd þeirra.

3. gr.

Túnin skulu mæld að flatarmáli og stærð þeirra tilgreind í teigum (hektörum) með einum desimal. Um leið og þau eru mæld, skal gjöra ummálsdrátt af þeim, með mælikvarðanum 1:2000. Stjórnarráðið ákveður, á hvernig pappír ummálsdrættirnir skulu gjörðir, og útvegar hann.

Rita skal á blaðið, sem ummálsdrátturinn er gjörður á, stærð túna í teigum og stærð matjurtagarða í flatarstikum (fermetrum).

4. gr.

Tún telst það land, sem borið er á og árlega slegið. Ef tún hefir nýlega verið fært út, og útgræðslan ekki komin í rækt, skal þess getið sjerstaklega, og sýnt á ummálsdrættinum stærð og lögun útgræðslunnar. Náttþaga skal mæla með túninu ef hann er áfastur við það, og eins þó að hann sje annarsstaðar, ef hann er girtur sauðheldri girðingu, taddur og árlega sleginn. Ummálsdráttur af náttþaga skal hafður á sama blaði sem túnið, ef rúm leyfir.

Sáðlönd, sem á að gjöra að túni, en sáð er í til bráðabirgða höfrum eða öðru, skulu talin með túnnum. Ef óræktaðir blettir, svo sem mýrarsund eða móar, sem nema fjórðungi teigs eða meiru, eru innan túns og innan ummálsdráttar, skal draga stærð þess lands frá túnstærðinni og sýna legu þess á ummálsdrættinum,

10

28. jan.

5. gr.

Matjurtagarðar teljast reitir þeir, sem í daglegu máli eru kallaðir kál-garðar og sáð er í til kartafna, rófna eða annara matjurta.

6. gr.

Við mælingarnar skal nota keðju eða mæliband og hornspegil eða kross-töflu, eftir því sem þarf, og ennfremur mælistengur, en í þeirra stað má nota allskonar sköft. Túnið með húsastæðum og öðru, sem innantúns er, má mæla alt í einu, ef það þykir hagkvæmara eða fljótlegra, og mæla svo sjer á eftir og draga frá matjurtagarða, bæjarstæði og önnur húsastæði og vegi, sem innan túns eru.

7. gr.

Á ummálsdrættinum skal sýna með punktalinum hvað af túninu er girt. Einnig skal þess getið, hve mikill hluti túnsins er sljettur, eftir því sem sjeð verður í fljótu bragði, án nákvæmrar mælingar. Ennfremur skal sýnt, hvar bær-inn er og önnur hús og vegir innan túns.

8. gr.

Af ummálsdrætti hvers býlis skal gjöra tvö eintök, annað handa stjórnar-ráðinu en hitt handa jarðeiganda. Skulu þau afhent oddvita sýslunefndar, þá er lokið er mælingunum í sýslunni það ár.

Í stjórnarráði Íslands, 28. janúar 1916.

Einar Arnórsson.

Jón Hermannsson.

Samþykkt

11

22. febr.

fyrir girðingafjelag Miðsiðumanna.

Hreppsnefndin í Hvítársíðuhreppi í Mýrasýslu hefir, samkvæmt lögum 22. nóvember 1913, um girðingar, gjört eftirfarandi samþykkt fyrir girðingafjelag Miðsiðumanna.

1. gr.

Gaddavirsgirðing fimmþætt og að öðru leyti gjörð eftir girðingalögunum, skal vera á merkjum norðanvert við lönd jarðanna Haukagils, Hvamms, Kirkjubóls og Bjarnastaða, frá girðingu Niðursiðumanna austanvert við Sámsstaði að girðingu Framsiðumanna á merkjum Bjarnastaða og Gilsbakka.

2. gr.

Girðing þessi er gjörð til nota fyrir ábúendur á hinum fjórum fyrtöldu jörðum, og bera þeir allir árlegan kostnað af henni. Skiftist kostnaður sá árlega eftir fjenaðarfjölda búenda og annara heimilisfastra manna á girðingarsvæðinu, eftir sömu reglum og fjallskil.

3. gr.

Girðingarfelagar, þ. e. allir ábúendur á girðingarsvæðinu, halda aðalfund í októbermánuði ár hvert. Á þeim fundi kjósa þeir formann fjelagsins fyrir 1 ár í senn, skifta hinum árlega kostnaði eftir áðursögðum reglum og gjöra aðrar þær ályktanir, er girðinguna varða og nauðsynlegar þykja. Formaður innheimtir gjöld þau, er ræðir um í grein þessari, og annast um greiðslur þær er á girðingarfelaginu hvíla. Leggur hann fram reikningsskil á aðalfundi til úrskurðar.

4. gr.

Á tímabilinu frá Jónsmessu, 24. júní, til rjetta, mega engin stóðhross eða ótamin hross vera á hinu girta svæði. Nú vanrækir einhver af girðingarfelögum að reka hross sín norður fyrir girðinguna, þau er honum er skylt að reka eftir grein þessari, og mega þá hinir gjöra það á hans kostnað.

5. gr.

Engan fjenað má á neinum tíma árs taka í hagagöngu á hið girta svæði, af mönnum, er heima eiga utan girðingasvæðisins, svo er og óheimilt að hafa annað sauðfje en það, sem ábúendur eiga sjálfir, á hinu girta svæði á tímablinu frá Jónsmessu til rjetta.

11

22. febr.

6. gr.

Brot á samþykkt þessari varða sektum frá 2—20 kr., er renni í sveitarsjóð.

Samþykkt þessi er hjermeð staðfest til að öðlast þegar gildi, og birt til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 22. febrúar 1916.

Einar Arnórsson.

Jón Hermannsson.

12

25. febr.

Erindisbrjef

fyrir yfirullarmatsmenn.

1. gr.

Yfirullarmatsmennirnir skulu kynna sjer sem best, hvernig á að verka, þurka og flokka ull, svo að hún verði talin góð vara á erlendum markaði.

Þeir skulu einnig kynna sjer þær breytingar, er kunna að verða á kröfum þeim, sem erlendir kaupendur eða umboðsmenn þeirra hjer á landi gera til ullarverkunar.

2. gr

Yfirullarmatsmenn hafa yfirumsjón með mati á ull, sem flutt er út, hver í sínu umdæmi. Um flokkun og merking ullarinnar eru settar sjerstakar reglur.

Þeir skulu gera út um öll ágreiningsmál, sem kunna að koma fyrir við ullarmatið.

3. gr.

Yfirullarmatsmenn láta ullarmatsmenn framkvæma skoðun og mat á ullinni og merking ullarinnar. Einnig skulu þeir hafa yfirumsjón með pökkun og útskipun ullarinnar og meðferð hennar í útflutningsskipunum. Skulu þeir gæta þess, að hverri ullarsendingu fylgi vottorð ullarmatsmanns um, að ullin sje skoðuð og flokkuð eftir rjettum reglum, og samrit af vottorðinu sje ritað á farmskirteinið. Sýslumaður eða hreppstjóri skal votta með undirskrift sinni, að löglega skipaður ullarmatsmaður eða ullarmatsmenn hafi undirritað vottorðið í hans við-

urvist. Sje hreppstjóri sjálfur útflytjandi ullarinnar eða ekki búsettur á útflutningsstaðnum, skipar sýslumaður til þess annan hæfan mann. 12
25. febr.

Þeir senda hlutaðeigandi lögreglustjóra tillögur sínar um, á hverjum stöðum í umdæmi þeirra þurfi að skipa ullarmatsmenn, hve marga og hverja ætti að skipa.

Ullarmatsmennirnir eru skyldir að hlýða yfirullarmatsmanni samkvæmt reglum þeim, sem settar eru í erindisbræfi fyrir þá.

4. gr.

Yfirullarmatsmenn skulu ferðast um umdæmi sín ár hvert á ullartökutímanum, svo oft sem nauðsynlegt er, og skulu á þeim ferðum leiðbeina eftir bestu föngum þeim, sem hafa ull til útflutnings eða fást við ullarverkun.

5. gr.

Yfirullarmatsmenn skulu segja ullarmatsmönnum fyrir um ullarmatið, leiðbeina þeim í öllu, sem starfinu viðkemur, og yfir höfuð kosta kapps um, að þeir verði sem færastir til þess að meta ull.

Þeir skulu, að svo miklu leyti, sem þeir geta, hafa eftirlit með vinnu þeirra.

6. gr.

Yfirullarmatsmenn skulu gæta þess, að ull sje ávalt metin, skoðuð og vegin í þurum og þrifalegum vörugeymsluhúsum, þar sem er nægilega bjart.

Þeir skulu og gæta þess, að ullinni sje ekki skipað út, nema þegar þurt er veður.

7. gr.

Yfirullarmatsmenn eru launaðir úr landssjóði samkvæmt lögum nr. 45, 3. nóv. 1915. Þeim er stranglega bannað að taka á móti nokkurri þóknun, hverju nafni sem nefnist, frá þeim, sem metið er fyrir, frá seljendum, kaupendum eða útflytjendum ullarinnar eða umboðsmönnum þeirra, eða öðrum, sem kunna að vera riðnir við sölu, kaup eða flutning ullarinnar á útflutningsskipunum.

8. gr.

Yfirullarmatsmenn mega ekki vera í þjónustu þeirra, er láta meta ull, nje kaupa ull til útflutnings, hvorki fyrir sjálfa sig nje aðra.

9. gr.

Nú verða yfirullarmatsmenn þess vísir, að einhver ullarútflytjandi brýtur á móti ákvæðum nefndra laga frá 3. nóv. 1915, ber þeim þá að skýra hlutaðeigandi lögreglustjóra frá því tafarlaust.

10. gr.

Að afloknum starfstíma sínum ár hvert skal yfirullarmatsmaður senda

12 stjórnarráðinu skýrslur, sem hann hefir fengið frá ullarmatsmönnum, og láta þar 25. febr. með fylgja yfirlitsskýrslu frá sjálfum sjer yfir ullarmatið og skýrslu um störf sín.

11. gr.

Yfirullarmatsmenn rita undir drengskaparheit um, að þeir vilji hlýða erindisbrjefi þessu, og með alúð og samviskusemi rækja skyldur þær, sem á þeim hvíla í stöðu þessari.

Þeir verða að sætta sig við þær breytingar, sem gerðar kunna að verða á erindisbrjefi þessu.

Í stjórnarráði Íslands, 25. febrúar 1916.

Einar Arnórsson.

Jón Hermannsson.

13
25. febr.

Erindisbrjef

fyrir ullarmatsmenn.

1. gr.

Ullarmatsmennirnir eiga að leggja stund á að verða sem færastir í að geta dæmt um verkun og þurkun á ull, og leiknir í því, að flokka hana eftir þeim reglum, sem settar eru um ullarmat.

2. gr.

Yfirullarmatsmenn eru yfirboðarar ullarmatsmanna, hver í sínu umdæmi. Ullarmatsmennirnir meta og flokka ull til útflutnings og hafa umsjón með þökkun, útskipun og meðferð hennar á útflutningsskipunum, undir yfirumsjón yfirullarumsjónarmanna og eftir nánari fyrirskipunum þeirra.

Ullarmatsmenn skulu vera til taks, þegar á þeim þarf að halda við ullarmat, og mega ekki fara úr þeim ullartökustað, þar sem þeir eiga að annast ullarmat, meðan á ullartöku stendur, nema með leyfi yfirullarmatsmanns, eða ef ekki næst til hans, hlutaðeigandi lögreglustjóra.

3. gr.

13
25. febr.

Ullarmatsmenn skulu skyldir að fara eftir fyrirskipunum yfirullarmatsmanna og hagnýta sjer sem best leiðbeiningar þeirra.

4. gr.

Á þeim útflutningsstöðum, þar sem ullarmagn er lítið, skal, eftir nánari ákvæðum yfirullarmatsmanns, einn matsmaður skoða, meta og flokka ullina og framkvæma annað, er að matsstarfinu lýtur, en annarsstaðar skulu tveir matsmenn gera það. Skulu þeir rita undir matsvottorð, en sýslumaður eða hreppstjóri votta með undirskrift sinni, að löglega skipaður ullarmatsmaður eða ullarmatsmenn hafi undirritað vottorðið í hans viðurvist. Nú er hreppstjóri sjálfur útflytjandi ullarinnar eða ekki búsettur á útflutningsstaðnum, og skipar sýslumaður þá til þessa annan hæfan mann.

Ullarmatsmenn skulu úrskurða, hvort veður og sjór sje svo, að skipa megi ullinni út.

5. gr.

Ullarmatsmenn skulu gæta þess, að ull sje ávalt skoðuð, metin og vegin í þurum og þrifalegum vörugeymsluhúsum, þar sem er nægilega bjart. Og sje ullin ekki flutt í skip jafnóðum og henni er pakkað, ber þeim að hafa eftirlit með því, að hún sje geymd á hreinum og rakalausum stað.

6. gr.

Komi það fyrir við ullarmatið, hvort það er við skoðun á verkun ullarinnar eða þegar dæma skal þurkun hennar, flokkun eða þökkun eða umsjón við útskipan, að matsmenn sjeu í vafa um eitthvað, eða komi eitthvað fyrir, sem þeir hafa ekki fengið fyrirskipanir eða leiðbeiningar um, skulu þeir leita til yfirullarmatsmanns og fá fyrirskipanir hans um, hvað gera skuli, en verði því ekki viðkomið, skulu þeir ráða það úr, sem þeim sýnist rjettast, og skýra hlutaðeigandi yfirullarmatsmanni frá því sem allra fyrst. Þeir skulu og skýra honum frá eða leita til hans, ef þeim er sýnd nokkur óhlýðni af þeim, sem metið er fyrir, eða öðrum, sem hlut eiga að máli.

7. gr.

Matsmenn fá í kaup 75 auro um hverja klukkustund, sem þeir eru við vinnu, hvort sem það er við mat ullarinnar, þökkun eða útskipun.

Purfi þeir að ferðast út fyrir hina löggiltu verslunarlóð, þar sem aðalstarf þeirra er, en ekki út fyrir umdæmi sitt, telst borgunin einnig fyrir þann tíma, sem þeir verða að vera á ferðinni fram og aftur.

Þeim er stranglega bannað að taka á móti nokkurri annari þóknun, hverju nafni sem nefnist, frá þeim, sem metið er fyrir, frá seljendum, kaupend-

13 um eða útflytjendum ullarinnar eða umboðsmönnum þeirra, eða öðrum, sem kunna 25. febr. að vera riðnir við sölu, kaup eða flutning ullarinnar á útflutningsskipunum.

8. gr.

Þeir, sem ullin er metin fyrir, gjalda ullarmatsmönnum kaup þeirra fyrir vinnuna við ullarmatið, og gera matsmenn reikning yfir vinnulaunin; skulu þau goldin í peningum.

Sje matsmönnum neitað um greiðslu á vinnulaunum sínum, skulu þeir leita aðstoðar yfirullarmatsmanns; skal hann rannsaka málið og skera úr því.

9. gr.

Aðalstarf ullarmatsmanna er við ullarmat á þeim stað, þar sem þeir eru skipaðir. Þó eru þeir skyldir, ef yfirullarmatsmaður kveður þá til þess, að starfa að ullarmati utan þess staðar, en gæta verður þess, að það komi ekki í bága við þau matsstörf, er ullarmatsmaður er sjerstaklega skipaður til að rækja.

Fyrir vinnu utan umdæmis síns fá þeir sömu tímaborgun og getið er í 7. gr., og auk þess ferðakostnað eftir reikningi. Ef þeir verða að biða eftir að framkvæma matið, skulu þeir fá daglaun, 5 krónur á dag.

10. gr.

Ullarmatsmenn mega ekki vera í þjónustu þeirra, er láta meta ull, nje kaupa ull til útflutnings, hvorki fyrir sjálfa sig nje aðra.

11. gr.

Að loknum ullartökutímanum ár hvert senda ullarmatsmenn yfirullarmatsmanni skýrslu um starf sitt eftir skýrsluformi, sem stjórnarráðið semur.

12. gr.

Ullarmatsmenn rita undir drengskaparheit um það, að þeir vilji með alúð og samviskusemi rækja skyldur þær, sem á þeim hvíla, og hlýðnast ákvæðum erindisbrjefs þessa.

Þeir eru skyldir að sætta sig við þær breytingar, sem gerðar kunna að verða á erindisbrjefi þessu.

Í stjórnarráði Íslands, 25. febrúar 1916.

Einar Arnórsson.

Jón Hermannsson.

Reglur

14

25. febr.

um flokkun og merking ullar.

I. flokkur: Öll hvít vorull, sem er blæfalleg, vel þvegin og vel þur.

II. flokkur: Öll ull, sem er algul, bæði tog og þel, leirlituð, sendin, blæljót, flókar og ull, sem er illa þvegin og ill þur.

III. flokkur: Öll svört ull, sem er vel þvegin og vel þur.

IV. flokkur: Öll mislit ull, og svört ull, sem ekki getur talist til þriðja flokks.

V. flokkur: Vel þvegin og vel þur haustull.

Merkja skal hvern sekk þannig: Efst á hliðinni sje stimpilmerkið »ISLAND«. Í línu neðar sje rómversk tala, er sýni hverjum flokki ullin tilheyri. Í línu þar fyrir neðan sje skammstafað, þó ekki með færri en 2 bókstöfum, nafn ullarseljanda. Í neðstu línu, skal vera áframhaldandi töluröð, svo að sjáist sekkjatala sú, sem hver einstök verslun eða kaupfjélag sendir eða selur til útflutnings.

Í stjórnarráði Íslands, 25. febrúar 1916.

Einar Arnórsson.

Jón Hermannsson

Reglugjörð

15

26. febr.

um sölu á menguðu og ómenguðu áfengi til iðnparfa o. s. frv.

1. gr.

Vínandi sá og annað áfengi, er hafa má til iðnparfa eða vísindalegra afnota hjer á landi, er ýmist fullmengað, hálfmengað eða ómengað.

2. gr.

Fullmengaður er sá vínandi sem mengaður er með 0,5% af pyridinbösum

15 eða 5% af óhreinsuðum trjávinanda (methylalkohol), er í sjeu 20% af acetone. 26. febr. Efnafræðingur landsins skal rannsaka mengunarefnin áður en þau eru notuð. Hann skal og athuga hvort vinandi, sem fluttur er mengaður inn í landið, sje rjettilega mengaður. Fullmengaðan vinanda má selja eins og verið hefir, án þess meiri takmarkanir sjeu settar um sölu hans.

3. gr.

Hálfmengaður er sá vinandi, sem mengaður er með efnum, sem fremur auðvelt er að ná úr vinandanum aftur, eða þá að mengunin er þess eðlis, að vinandinn verður ekki með öllu talinn óhæfur til drykkjar. Þar til teljast til dæmis að taka vinandi mengaður með 0,5% af terpentíolíu eða 0,5% bergamottolíu, eða þá með 5,5% af skellakki.

Vinandi mengast þannig með skellakki: Í hverja 100 lítra af vinanda skal blanda 20 litrum af skellakk-upplausn, er búin er til úr 2 hlutum vinanda og 1 hluta skellakks. Til vissra iðnparfa má, ef þess er óskað, menga vinanda með öðrum efnum en framantöldum, og skal þá jafnan leita álits efnafræðings landsins um mengunarefnið, hvort það sje nothæft og hve mikið þurfi af því.

Hálfmengaðan og ómengaðan vinanda eða annað áfengi til verklegra eða vísindalegra afnota, geta þeir er þess þurfa við, pantað frá útlöndum hjá umsjónarmanni áfengiskaupa, eða fengið það keypt hjá lyfsölum eða hjeradslækn-um, þar sem engin lyfjabúð er. Hver annar, sem selur öðrum þetta áfengi, má búast við að sæta sektum eftir 15. gr. bannlaga nr. 44, 30. júlí 1909.

Ilmvötn, hármædul og þesskonar vökva má selja eins og áður hefir verið gert.

4. gr.

Hver sem þarfnast og ætlar að afla sjer þessa áfengis til verklegra nota, til iðnparfa eða vísindalegra afnota, skal fá sjer áfengisbók, sem stjórnarráðið sjer um að sje til hjá umsjónarmanni áfengiskaupa og hjá lögreglustjórum landsins. Þegar umsjónarmaður eða hlutaðeigandi lögreglustjóri hafa gengið úr skugga um, hve mikið beiðandi þurfi um árið til iðnaðarparfa eða vísindalegra afnota, og hverskonar áfengi hann þurfi, ritar umsjónarmaður áfengiskaupa eða hlutaðeigandi lögreglustjóri nafn iðnaðarfyrirtækisins, vísindastofnunarinnar eða iðnaðarmannsins framan á bókina, og hve mikið og hverskonar áfengi hlutaðeigandi megi fá á hverju ári. Litratölu skal skrifa bæði með tölum og bókstöfum, og umsjónarmaður eða hlutaðeigandi lögreglustjóri setja nafn sitt og innsigli undir áritunina. Ávalt skal þess gætt, að beiðandanum sje ekki ætlað meira en hann þarf til iðnar sinnar eða fyrirtækisins, sem hann veitir forstöðu. Jafnframt ritar umsjónarmaður eða lögreglustjóri hjá sjer leyfið, sem ritað var í bókina.

Á fremstu síðu, næst titilblaðinu, undirskrifar handhafi bókarinnar yfirlýsingu um að áfengið, sem afhent verður eftir henni, skuli ekki verða notað til drykkjar.

5. gr.

15

Handhafi áfengisbókar getur pantað og fengið hjá umsjónarmanni áfengis- 26. febr. kaupa það áfengi, sem heimilað er í bókinni Sömu leiðis geta lyfsalar og hjer- aðslæknar í hjeruðum, þar sem ekki er lyfjabúð, afhent áfengi til verklegra nota eftir áfengisbókunum. Við afhendinguna verður afhendandinn að athuga:

a) Að afhenda aldrei hálfmengaðan eða ómengaðan vínanda, nema áfengisbók viðtakanda sje við, og aðgæta hvort heimilt sje að láta meira úti eftir henni.

b) Að rita ávalt í bókina afhendingarár og dag, hverskonar áfengi afhent er og hve mikið í hvert skifti, og nafn þess, sem áfengið selur, eða lætur það af hendi.

c) Að láta aldrei meira áfengi af hendi frá 1. janúar til 31. desember á sama almanaksári, en handhafi bókarinnar má fá á einu ári eftir áfengisbókinni.

d) Að færa inn í áfengisbók hjá sjer:

1) Hvern dag áfengið er afhent.

2) Nafn beiðandans.

3) Hverskonar áfengi er beiðið um, hálfmengaðan eða ómengaðan vínanda.

4) Hve mikið hafi verið afhent, og

5) Til hvers það sje ætlað.

Áfengisbækur sínar skulu umsjónarmaður áfengiskaupa, lyfsalar og læknar í þeim hjeruðum, þar sem ekki er lyfjabúð, færa með nákvæmni, og gæta þess að þær ekki glatist fyrir en Stjórnarráðið hefir látið lita í gegnum áfengisbók umsjónarmanns, áfengiskaupa og lögreglustjóri hefir skoðað áfengisbækur lyfsala og hjeruðslækna.

6. gr.

Umsjónarmaður áfengiskaupa skal gefa Stjórnarráðinu skýrslu eftir hverja 6 mánuði um þær áfengisbækur, sem hann hefir gefið út, og um alt áfengi, sem hann hefir afhent 6 síðustu mánuði. Eftir hver árslok lætur Stjórnarráðið bera afhendingarbækur hans saman við leyfin sem hann hefir veitt. Lögreglustjórar skulu koma til lyfsala og hjeruðslækna, sem hafa lyfjabúð, eftir hver árslok, og bera saman áfengi það, sem þeir hafa afhent, við áfengisleyfi þau, er þeir hafa veitt (sbr. 4. gr.). Þeir geta með auglýsingu, birtri á vanalegan hátt, krafist þess að áfengisbækur manna og stofnana í umdæminu sjeu við. Komi þá í ljós, að einhver hafi vanbrúkað heimildina til að afla sjer áfengis, verður hinn seki látinn sæta ábyrgð fyrir það að lögum.

Þetta er hjermeð kunngert fyrir öllum sem hlut eiga að máli, þeim til leiðbeiningar og eftirbreytni.

Stjórnarráð Íslands, 26. febr. 1916.

Einar Arnórsson.

Indr. Einarsson.

16 Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir »Háskólasjóð hins íslenska kven-
7. mars fjelags«, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af ráðherra Íslands 7. mars 1916.
Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

fyrir Háskólasjóð hins íslenska kvenfjelags.

1. gr.

Hið íslenska kvenfjlag gefur hjermeð Háskóla Íslands sjóð, sem nemur 4000 krónum í bankavaxtabrjefum Landsbankans og 143 kr. 64. a. í sparisjóðsbók, samtals 4143 kr. 64 a., með þeim skilmálum, er hjer segir:

2. gr.

Sjóðurinn heitir »Háskólasjóður hins íslenska kvenfjelags«.

3. gr.

Stjórn sjóðsins skipa þeir menn, er sitja í Háskólaráðinu á hverjum tíma sem er. Stjórnendur skifta með sjer starfinu innbyrðis.

4. gr.

Sjóðinn skal ávaxta á jafntryggilegan hátt og fje ómyndugra.

5. gr.

Höfuðstólinn má aldrei skerða, og ennfremur skal leggja helming vaxtanna við höfuðstólinn árlega.

6. gr.

Þeim hluta vaxtanna, sem ekki er lagður við höfuðstólinn, skal varið til að styrkja efnilega kvenstúdenta til náms við Háskóla Íslands. Háskólaráðið ákveður hverjir stúdentar skuli verða styrksins aðnjótandi. Engum stúdent má veita styrk úr sjóðnum, sem ekki hefir notið kenslu við Háskóla Íslands í tvö misseri. Styrkurinn skal veittur einu sinni á ári.

7. gr.

Þegar ársvextir af sjóðnum eru orðnir 1000 krónur, má verja meiru eða

minna af þeim vöxtum, er úthluta má, til að styrkja efnilega kvenkandidata frá Háskóla Íslands til framhaldsnáms í útlöndum. **16**
7. mars

Reykjavík, 26. janúar 1916.

Í stjórn Hins íslenska kvenfjelags.

Katrín Magnússon, Theodora Thoroddsen, María Þórdarson,
formaður. ritari. fjehirðir.

Margrjet Magnúsdóttir, Ingibjörg Johnson, Ingibjörg H. Bjarnason, Á. P. Þorkelsson,
Magnea Þorgrímsson, Sigprúður Kristjánsson.

Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir »Minningarsjóð frú Mariu Öss- **17**
ursdóttir, Flateyri«, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af ráðherra Íslands 7. mars
7. mars 1916.

Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

fyrir Minningarsjóð frú Mariu Össursdóttur, Flateyri.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Minningarsjóður frú Mariu Össursdóttur, Flateyri.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður af konum í Önundarfirði með kr. 440,00.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er að styrkja fátaeka sjúklinga, sem heimili eiga í Önundarfirði. Skulu þeir, sem eigi standa í skuld fyrir þeginn sveitarstyrk, jafnan vera rjetthærri sem styrkþegar úr sjóði þessum.

4. gr.

Sjóðinn skal ávaxta í bankavaxtabrjefum Landsbanka Íslands, eða annari jafntryggri stofnun. Þegar sjóðurinn er orðinn kr. 2000,00, má veita $\frac{3}{4}$ hluta vaxta hans, en $\frac{1}{4}$ vaxtanna leggist við höfuðstólinn. Þegar sjóðurinn er orðinn

17. 10000 kr., má verja $\frac{9}{10}$ hluta vaxtanna til sjúkrastofnana og hjúkrunarstarfsemi 7. mars í Önundarfirði.

5. gr.

Í stjórn sjóðsins skulu sitja þrír menn: hjeraðslæknirinn á Flateyri og tvær konur, sem kosnar skulu af hreppsnefnd eða hreppsnefndum í Önundarfirði til 5 ára í senn. Fyrsta kosningin skal fram fara þegar fengin er konungsstaðfesting á skipulagsskrá þessari. Stjórnin skal senda hreppsnefnd árlega reikningskil til endurskoðunar og staðfestingar.

6. gr.

Stjórn sjóðsins úthlutar styrk úr sjóðnum samkvæmt 3. og 4. grein eftir styrkbeiðnum.

7. gr.

Leita skal konungsstaðfestingar á skipulagsskrá þessari.

18
14. mars

Reglugjörð

um mat á lóðum og löndum í Reykjavík.

Samkvæmt 7. gr. laga nr. 59, 3. nóv. 1915, um mat á lóðum og löndum í Reykjavík, er eftirfarandi reglugerð sett um matið.

I. kafli.

1. gr.

Er bæjarstjórn Reykjavíkur selur öðrum, lætur á leigu eða erfðafestu, eða lætur til einhverra sérstakra afnota lóðir eða lönd í lögsagnarumdæmi Reykja-

víkur og ákveður að um söluverðið, leiguna eða afnotagjaldið skuli fara eftir mati, **18**
skal matsnefnd sú, er um ræðir í lögunum, framkvæma það mat. 14. mars

2. gr.

Er framkvæma skal mat á lóðum og löndum einstakra manna eða stofnana, sem taka þarf að nokkru eða öllu undir götur, vegi og torg eða til annara þarfa bæjarfélagsins lögum samkvæmt, skal matið gert af matsnefndinni. Nefndin skal og framkvæma önnur mót en þau, sem talin eru í 1. gr. og þessari grein, sem bæjarstjórnin vill fela henni.

II. kaffi.

3. gr.

Nú skal mat fram fara eftir ákvörðun bæjarstjórnar eða ósk annara og skal þess þá beiðast skriflega og sé bréfið afhent formanni nefndarinnar. Formaður kveður þá nefndina til fundar svo fljótt, sem því verður við komið. Áður en mati er lokið skal nefndin jafnan kynna sér staðhætti með því að ganga á staðinn. Formaður ákveður dag og stundu er á staðinn skuli gengið og kveður aðilja til með sólarhrings fyrirvara.

Það er lögleg tilkvaðning ef birt er af einum stefnuvotti, og riti hann á bréfið, að birt sé, svo og fyrir hverjum og á hvern hátt. Fyrir slíka birtingu greiðast 25 aurar fyrir hvern þann, sem birt er. Borgarstjóri kemur fram fyrir hönd bæjarstjórnar við mót, nema bæjarstjórnin hafi sérstaklega kosið annan til þess. Birting fyrir borgarstjóra eða þeim, sem sérstaklega er falið að mæta við matið fyrir bæjarstjórnina, er fullgild og bindandi fyrir bæjarstjórnina.

4. gr.

Á fundinum þegar gengið er á staðinn, skal aðiljum ger kostur á að gefa upplýsingar og leggja fram gögn til leiðbeiningar matsnefndinni.

Ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi, getur matsnefndin veitt aðiljum stuttan frest til að afla slíkra upplýsinga eða gagna.

5. gr.

Fundur sá, er ræðir um í 5. gr., þegar gengið er á staðinn, skal haldinn í síðasta lagi innan 7 daga frá því beiðnin um matið barst í hendur formanni nefndarinnar. Í síðasta lagi innan 7 daga þar á eftir skal matinu vera lokið,

- 18** nema nefndin hafi þurft að veita frest, sbr. 5. gr.; þá lengist þessi 7 daga frestur
 14. mars um jafnlangan tíma, sem nefndin hefir veitt aðilja eða aðiljum frest.

6. gr.

Matsnefndin skal halda gerðabók. Í henni skal getið funda þeirra, er nefndin heldur, og skráðar í hana allar ályktanir, sem nefndin gerir, þar á meðal sérstaklega allar matsgerðir. Gerðarbókina undirskrifa allir nefndarmenn. Að lokinni matsgerð annast formaður nefndarinnar um, að gerðarbeiðanda sé þegar afhent eftirrit af matsgerðinni, eins og hún er skráð í gerðarbókinni, staðfest af formanni nefndarinnar, og að öðrum aðiljum sé samtímis tilkynt, að matinu sé lokið.

Ef aðiljar hafa fengið nefndinni í hendur skjöl til leiðbeiningar við matið, eiga þeir rétt á að fá þau afhent aftur að loknu matinu, þó eigi fyr en svo, að matsnefndinni hafi gefist kostur á að taka eftirrit af þeim, ef hún óskar.

Fyrir eftirrit úr gerðarbók matsnefndar greiðist sama gjald, sem greiða ber fyrir eftirrit úr dómsmálabókum lögum samkvæmt.

III. kaflí.

7. gr.

Jafnan skal meta lóð eða land svo, að tiltekið sé verð á flatarmálseiningu, eða, ef metið er til afnota, leigu eða afnotagjald fyrir slíka flatarmálseiningu. Ef hlutar lóðarinnar eða landsins, sem metið er, hafa mismunandi verðmæti, þá skal tiltaka einingarverðið í hverjum hluta fyrir sig, og skal þá lega hlutanna og takmörkin milli þeirra, og ef unt er einnig stærð hvers þeirra, nákvæmlega tiltekin.

8. gr.

Hvert land og hverja lóð, sem metin er, skal meta eins og þau mundu sanngjarnlega seld, leigð eða látin til sérstakra afnota. Við matið skal sérstaklega tekið tillit til legu hins metna, hve mikill hluti þess liggur við götu eða alfaraveg, sem gerður er eða fé hefir verið veitt til að gera á ári því þá er matið fer fram, eða ef ekki liggur við götu, nálægðar við götu eða alfaraveg; hvort hið metna er sérstaklega hæft til sérstakra afnota; hverju verði lóðir eða lönd, sem liggja að lóð þeirri eða landi, sem meta á, eða í nágrenninu hafa síðast verið seld eða metin, eða hver leiga eða afnotagjald er goldin, eða hefir síðast verið goldin fyrir nágrannalóðirnar eða löndin, ef leigumálinn er eigi eldri en 5 ára. Ennfremur

sérstaklega hvort lóðin er hæfari til bygginga en annara afnota, svo og á hve **18** miklum hluta hennar megi byggja samkvæmt gildandi lögum og reglum, hvort **14. mars** framkvæmdir bæjarfélagsins eða hins opinbera, sem nýlega kunna að hafa verið gerðar á hinu metna eða í námunda við það, hafa aukið eða rýrt verðmæti þess.

9. gr.

Við mót þau, sem framkvæmd verða samkvæmt 2. gr., skal sérstakt til-lit tekið til þess, ef lóð eða land skerðist svo við eignarnámið, að það, sem eftir verður, rýrni í verði hlutfallslega frá því sem var, eða verðmætið eykst vegna framkvæmda þeirra, sem bærinn lætur gera. Sé gata sú, vegur eða torg, sem þar er um að ræða, eigi gerð innan 1 árs frá því matið fór fram, skal nýtt mat fram fara.

10. gr.

Matsnefndin skal sjálf útvega sér upplýsingar um atriði þau, er áhrif hafa á matið, og nefnd eru í 9. og 10. gr., nema henni í einstökum tilfellum þyki upplýsingar þær, er aðilar láta henni í té, fullnægjandi.

11. gr.

Ef nefndarmenn greinir á um mat, ræður afl atkvæða.

Samþykkt þessi öðlast gildi þegar í stað.

Í stjórnarráði Íslands, 14. mars 1916.

Einar Arnórsson.

Jón Hermannsson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Torkillii barnaskólasjóðs árið 1915.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1915 B, bls. 67):			
a. Veðskuldabréf	kr.	68746	90
b. Hlutabréf í Íslandsbanka	—	2000	00
c. Bankainnstæða	—	86	99
			kr. 70833 89
2. Vextir:			
a. Af veðskuldabréfum	kr.	2561	38
b. Af hlutabréfi í Íslandsbanka	—	100	00
c. Af bankainnstæðu	—	34	84
			— 2696 22
			kr. 73530 11

Gjöld:

1. Meðlag með börnum:			
a. Halldóru Helgadóttur	kr.	130	00
b. Geir Jónssyni	—	130	00
c. Hirti Jónssyni	—	70	00
			kr. 330 00
2. Flutningur á barni	—		5 00
3. Eign til næsta árs:			
a. Veðskuldabréf	kr.	71044	78
b. Hlutabréf í Íslandsbanka	—	2000	00
c. Bankainnstæða	—	150	33
			kr. 73195 11
			kr. 73530 11

Í stjórnarráði Íslands, 5. janúar 1916.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

G. Sveinbjörnsson.

Reikningur

20

yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Hannesar Árnasonar árið 1915.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1915 B. bls. 68):			
a. Lán Reykjavíkur	kr.	19000 00	
b. Veðdeildarbrjef	—	7700 00	
c. Lán gegn fasteignarveði	—	37250 00	
d. Hlutabryf í Íslandsbanka	—	2000 00	
e. Innstæða í bönkum	—	354 96	
			kr. 66304 96
2. Vextir:			
a. Af láni Reykjavíkur	kr.	760 00	
b. Af veðdeildarbrjefum	—	346 50	
c. Af fasteignarlánum	—	1488 39	
d. Af Íslandsbankabryfum	—	100 00	
e. Af bankainnstæðu	—	47 13	
			— 2742 02
3. Ágóði af útdregnum brjefum	—		60 00
			kr. 69106 98

Gjöld:

1. Styrkur til Sigurðar Nordal	kr.	1000 00	
2. Eignir til næsta árs:			
a. Lán Reykjavíkur	kr.	18000 00	
b. Veðdeildarbrjef	—	7700 00	
c. Lán gegn fasteignarveði	—	37050 00	
d. Hlutabryf í Íslandsbanka	—	2000 00	
e. Innstæða í bönkum	—	3356 98	
			— 68106 98
			kr. 69106 98

Í stjórnarráði Íslands, 8. jan. 1916.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

G. Sveinbjörnsson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Herdisar og Ingileifar Benediktzen árið 1915.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1915 B. bls. 69):		
a. Lán gegn fasteignarveði	kr.	69390 00
b. Hlutabréf í Íslandsbanka	—	1600 00
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	6466 17
d. Veðdeildarbréf	—	1200 00
e. Innstæða í bönkum	—	284 81
		kr. 78940 98
2. Vextir:		
a. Af fasteignarveðslánum	kr.	2837 25
b. Af hlutabréfaeign	—	80 00
c. Af innstæðu í Söfnunarsjóði 1914	—	296 80
d. Af veðdeildarbréfum	—	54 00
e. Af fje í bönkum	—	43 74
		— 3311 79
		kr. 82252 77

Gjöld:

Sjóður í árslok:

a. Lán gegn fasteignarveði	kr.	72190 00
b. Hlutabréf í Íslandsbanka	—	1600 00
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	6762 97
d. Veðdeildarbréf	—	1200 00
e. Innstæða í bönkum	—	392 15
f. Í sjóði	—	107 65
		kr. 82252 77
		kr. 82252 77

Í stjórnarráði Íslands, 8. febr. 1916.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

G. Sveinbjörnsson.

Reikningur

22

yfir tekjur og gjöld hins Almenna Kirkjusjóðs árið 1915.

Tekjur:

1. Sjóður frá fyrra ári:			
a. Í lánum	kr.	113476	30
b. Í bönkum	—	7923	33
c. Í bankavaxtabrjefum	—	15000	00
d. Hjá reikningshaldara	—	883	57
			kr. 137283 20
2. Innborgað kirkjufje á árinu	—		6804 56
3. Vextir á árinu:			
a. Af lánum	kr.	4410	78
b. Úr bönkum	—	489	79
c. Af bankavaxtabrjefum	—	675	00
			— 5575 57
4. Greidd lán	—		5762 48
5. Til jafnaðar við gjaldlið 2	—		5700 00
6. Til jafnaðar við gjaldlið 5	—		498 27
7. Grætt á skiftu bankavaxtabrjefi	—		60 00
	Samtals	kr.	161684 08

Gjöld:

1. Útborgað af inneign kirkna	kr.	1680	65
2. Lánað á árinu	—	5700	00
3. Kostnaður	—	40	00
4. Til jafnaðar við tekjulið 4	—	5762	48
5. Vaxtaafgangur	—	498	27
6. Sjóður við árslok:			
a. Í lánum	kr.	113413	82
b. Í bönkum	—	18891	27
c. Í bankavaxtabrjefum	—	15000	00
d. Hjá reikningshaldara	—	697	59
			— 148002 68
	Samtals	kr.	161684 08

Íslands biskupsdæmi, Reykjavík, 28. janúar 1916.

Pórh. Bjarnarson.

Skýrsla

um eignir kirkna í hinum Almenna Kirkjusjóði 1915.

Kirkjur:	Eign við árslok 1914		Lagt inn á árinu		Tekið út á árinu		Vextir á árinu		Eign við árslok 1915	
	kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.
<i>Norður-Múlaprófastsdæmi:</i>										
1. Skeggjastaðakirkja	2085	00	»	»	»	»	83	40	2168	40
2. Hofteigskirkja	2086	20	»	»	»	»	83	45	2169	65
3. Kirkjubæjarkirkja	10544	40	300	00	»	»	424	77	11269	17
4. Hjaltastaðarkirkja	1486	26	»	»	»	»	59	45	1545	71
5. Eiðakirkja	5	35	»	»	»	»	»	21	5	56
6. Áskirkja	2383	89	»	»	»	»	95	36	2479	25
7. Valþjófsstaðarkirkja	1464	50	»	»	»	»	58	58	1523	08
8. Hofskirkja	621	14	»	»	»	»	24	85	645	99
<i>Suður-Múlaprófastsdæmi:</i>										
9. Vallaneskirkja	7126	38	»	»	»	»	285	06	7411	44
10. Kolfreyjustaðarkirkja	207	70	»	»	12	80	8	00	202	90
11. Stöðvarkirkja	1169	79	»	»	»	»	46	79	1216	58
12. Eydalakirkja	4186	78	»	»	20	60	167	30	4333	48
13. Hofskirkja í Álftafirði	964	39	»	»	»	»	38	58	1002	97
14. Klippstaðarkirkja	107	21	50	00	»	»	4	29	161	50
15. Vestdalseyrarkirkja	682	40	450	00	»	»	33	00	1165	40
16. Neskirkja í Norðfirði	26	00	»	»	1	75	1	00	25	25
<i>Austur-Skaftafellsprófastsdæmi:</i>										
17. Sandfellskirkja	249	40	69	30	»	»	10	45	329	15
18. Stafafellskirkja	1155	50	30	00	»	»	46	47	1231	97
19. Einholtskirkja	2	72	»	»	»	»	»	»	2	72
20. Kálfafellsstaðarkirkja	115	48	»	»	»	»	4	62	120	10
21. Hofskirkja í Öræfum	645	30	69	40	»	»	27	70	742	40
<i>Vestur-Skaftafellsprófastsdæmi:</i>										
22. Prestsbakkakirkja	3818	41	200	00	»	»	152	74	4171	15
<i>Rangárvallaprófastsdæmi:</i>										
23. Oddakirkja	2552	62	142	62	»	»	106	20	2801	44
24. Stórolfshvolskirkja	161	20	»	»	»	»	6	45	167	65
25. Kálfholtskirkja	1031	72	75	00	»	»	41	56	1149	28
26. Krosskirkja	3012	08	300	00	»	»	121	48	3433	56
27. Eyvindarhólakirkja	792	60	100	00	»	»	35	00	927	60
<i>Arnesprófastsdæmi:</i>										
28. Mostellskirkja	1375	19	75	00	»	»	55	01	1505	20
29. Þingvallakirkja	216	94	»	»	»	»	8	68	225	62
Flyt	50277	55	1861	32	35	15	2030	45	54134	17

Kirkjur:	Eign við árslok 1914		Lagt inn á árinu		Tekið út á árinu		Vextir á árinu		Eign við árslok 1915	
	kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.
Flutt . . .	50277	55	1861	32	35	15	2030	45	54134	17
30. Strandarkirkja	4339	10	1202	41	44	00	172	80	5670	31
31. Gaulverjarbæjarkirkja . . .	104	40	40	00	12	00	4	80	137	20
32. Haukadalskirkja	51	23	»	»	»	»	2	05	53	28
33. Bræðratungukirkja	22	15	»	»	22	15	»	»	»	»
34. Stokkseyrarkirkja	101	15	300	00	»	»	8	00	409	15
<i>Kjalarnesprófastsdæmi:</i>										
35. Grindavíkurkirkja	118	50	»	»	80	00	2	50	41	00
36. Brautarholtskirkja	263	57	»	»	»	»	10	54	274	11
37. Reynivallakirkja	3145	12	»	»	»	»	120	80	3270	92
38. Lágafellskirkja	157	69	50	00	»	»	7	71	215	40
<i>Borgarfjarðarprófastsdæmi:</i>										
39. Saurbæjarkirkja	712	21	»	»	»	»	28	49	740	70
40. Stóra-Áskirkja	131	56	»	»	»	»	5	26	136	82
41. Reykholtskirkja	1519	35	100	00	»	»	62	85	1682	20
<i>Mýrprófastsdæmi:</i>										
42. Stafholtskirkja	2651	68	60	00	»	»	107	67	2819	35
43. Síðumúlakirkja	1598	10	70	00	»	»	65	70	1733	80
44. Hvammskirkja	460	26	»	»	»	»	18	41	478	67
45. Borgarkirkja	329	49	125	00	»	»	15	68	470	17
<i>Snæfellsnesprófastsdæmi:</i>										
46. Breiðabólstaðarkirkja . . .	494	80	40	00	»	»	20	80	555	60
47. Miklaholtskirkja	1142	35	»	»	»	»	45	69	1188	04
48. Narfeyrarkirkja	156	52	»	»	»	»	6	26	162	78
49. Ytri-Rauðamelskirkja	371	60	68	89	»	»	16	24	456	73
<i>Dalaprófastsdæmi:</i>										
50. Stó-a-Vatnshornskirkja . . .	480	46	30	00	»	»	19	44	529	90
51. Snóksdalskirkja	2053	50	100	00	»	»	82	50	2236	00
52. Garpsdalskirkja	2039	40	35	00	»	»	82	50	2156	90
53. Sauðafellskirkja	1073	20	330	00	»	»	50	00	1453	20
<i>Barðastrandarprófastsdæmi:</i>										
54. Selárdalskirkja	221	40	»	»	198	14	1	00	24	26
55. Sauðlauksdalskirkja	154	21	»	»	»	»	6	17	160	38
<i>Vestur-Ísafjarðarprófastsdæmi:</i>										
56. Holtskirkja	4412	43	»	»	»	»	176	50	4588	93
57. Sæbóliskirkja	1545	51	85	00	»	»	61	82	1692	33
Flyt . . .	80128	49	4497	62	391	44	3237	63	87472	30

Kirkjur:	Eign við árslok 1914		Lagt inn á árinu		Tekið út á árinu		Vextir á árinu		Eign við árslok 1915	
	kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.
Flutt . . .	80128	49	4497	62	391	44	3237	63	87472	30
<i>Norður-Ísafjarðarprófastsdæmi:</i>										
58. Staðarkirkja í Grunnavík .	397	88	»	»	»	»	15	92	413	80
<i>Strandaprófastsdæmi:</i>										
59. Staðarkirkja í Steingrímsfirði	1407	04	112	10	»	»	58	56	1577	70
60. Prestsbakkakirkja	703	23	262	74	»	»	28	63	994	60
61. Staðarkirkja í Hrítafirði	730	03	»	»	»	»	29	20	759	23
62. Árneskirkja	1672	11	153	65	96	00	66	88	1796	64
63. Óspakseyrarkirkja	347	42	89	50	»	»	13	90	450	82
<i>Húnavatnsprófastsdæmi:</i>										
64. Staðarbakkakirkja	668	72	»	»	»	»	26	75	695	47
65. Melstaðarkirkja	1506	70	»	»	»	»	60	27	1566	97
66. Tjarnarkirkja	454	20	»	»	»	»	18	17	472	37
67. Hofskirkja á Skagaströnd	388	48	»	»	»	»	15	54	404	02
68. Undirfellskirkja	1090	71	»	»	1090	71	»	»	»	»
69. Bergstaðarkirkja	200	00	»	»	»	»	8	00	208	00
<i>Skagafjarðarprófastsdæmi:</i>										
70. Ripurkirkja	2400	55	»	»	»	»	96	02	2496	57
71. Glaumbæjarkirkja	2998	00	101	60	»	»	121	00	3220	60
72. Mælifellskirkja	685	03	»	»	»	»	27	40	712	43
73. Barðskirkja	730	40	42	95	18	00	29	40	784	75
74. Goðdalakirkja	175	38	70	00	»	»	8	42	253	80
75. Miklabæjarkirkja	225	78	77	76	»	»	10	06	313	60
76. Ketukirkja	314	09	»	»	»	»	12	56	326	65
77. Viðvíkurkirkja	206	00	60	00	»	»	9	80	275	80
78. Hofskirkja á Höfðaströnd	»	»	14	24	»	»	»	19	14	43
<i>Eyjafjarðarprófastsdæmi:</i>										
79. Grimseyjarkirkja	1476	12	»	»	»	»	59	04	1535	16
80. Glæsibæjarkirkja	1553	48	»	»	»	»	62	14	1615	62
81. Kaupangskirkja	3198	40	»	»	»	»	127	94	3326	34
82. Saurbæjarkirkja	2031	33	»	»	»	»	81	25	2112	58
83. Munkaþveráarkirkja	6731	27	100	00	»	»	269	25	7100	52
84. Lögmannshlíðarkirkja	326	50	»	»	»	»	13	06	339	56
85. Akureyrarkirkja	3832	09	500	00	»	»	163	28	4495	37
86. Bægisárkirkja	1148	50	20	00	»	»	46	14	1214	64
87. Vallakirkja	1286	69	»	»	»	»	51	47	1338	16
88. Tjarnarkirkja	245	80	»	»	»	»	9	83	255	63
89. Stærri-Árskógskirkja	»	»	58	00	»	»	»	»	58	00
Flyt . . .	119260	42	6160	16	1596	15	4777	70	128602	13

Kirkjur:	Eign við árslok 1914		Lagt inn á árinu		Tekið út á árinu		Vextir á árinu		Eign við árslok 1915	
	kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.	kr.	a.
Flutt . . .	119260	42	6160	16	1596	15	4777	70	128602	13
<i>Suður-Pingeyjarprófastsdæmi:</i>										
90. Laufáskirkja	765	34	»	»	»	»	30	61	791	95
91. Hálskirkja	1316	30	»	»	»	»	52	65	1368	95
92. Þóroddstaðarkirkja	95	34	»	»	»	»	3	81	99	15
93. Skútustaðakirkja	1290	09	»	»	»	»	51	60	1341	69
94. Brettingsstaðakirkja	385	22	50	00	»	»	17	00	452	22
95. Grenjadarstaðarkirkja	2795	99	24	50	21	00	111	84	2911	33
96. Grenivíkurkirkja	17	26	»	»	»	»	»	69	17	95
97. Illugastaðakirkja	698	00	35	00	»	»	28	50	761	50
98. Draflastaðakirkja	2574	10	56	95	»	»	104	35	2735	40
99. Lundarbrekkukirkja	101	00	»	»	63	50	2	50	40	00
100. Þönglabakkakirkja	1015	00	»	»	»	»	40	60	1055	60
<i>Norður-Pingeyjarprófastsdæmi:</i>										
101. Skinnastaðarkirkja	1031	07	»	»	»	»	41	24	1072	31
102. Presthólakirkja	1021	23	357	95	»	»	40	85	1420	03
103. Ásmundarstaðakirkja	1172	67	70	00	»	»	48	91	1291	00
104. Svalbarðskirkja	2015	67	50	00	»	»	81	93	2147	60
105. Víðihólskirkja	841	32	»	»	»	»	33	65	874	97
106. Sauðaneskirkja	111	59	»	»	»	»	4	46	116	05
Samtals . . .	136507	61	6804	56	1680	65	5472	89	147104	41

Aths.: Að meðtöldum 400 kr. í skuldabréfum tilheyrandi Glæsibæjarkirkju í Eyjafjarðarprófastsdæmi og vaxtaafgangi kr. 498,27 er eign sjóðsins í árslok kr. 148002,68.

Íslands biskupsdæmi, Reykjavík, 28. janúar 1916.

Þórh. Bjarnarson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Árgjaldasjóðs árið 1915.

Tekjur:

1. Eftirstöðvar við árslok 1914:				
a. Í bankavaxtabrjefum	kr.	2000 00		
b. Í sparisjóði	—	53 10		
			kr.	2053 10
2. Vextir á árinu:				
a. Af bankavaxtabrjefum	kr.	90 00		
b. Af innstæðu í banka.	—	2 12		
			—	92 12
		Samtals	kr.	2145 22

Gjöld:

1. Úthlutað á Synodus 1915	kr.	90 00		
2. Eftirstöðvar við árslok 1915:				
a. Í bankavaxtabrjefum	kr.	2000 00		
b. Í sparisjóði	—	55 22		
			—	2055 22
		Samtals	kr.	2145 22

Íslands biskupsdæmi, Reykjavík, 15 janúar 1916.

Pórh. Bjarnarson.

Reikningur

24

yfir tekjur og gjöld Guttormslegats árið 1915.

Tekjur:

1. Eftirstöðvar við árslok 1914:			
a. Bankavaxtabrjef	kr.	1300 00	
b. Skuldabrjef	—	1000 00	
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	3140 78	
d. Innstæða í banka	—	143 97	
e. Hjá reikningshaldara	—	185 25	
			kr. 5770 00
2. Vextir á árinu:			
a. Af bankavaxtabrjefum	kr.	58 50	
b. Af skuldabrjefi	—	45 00	
c. Af innstæðu í Söfnunarsjóði 1914	—	126 76	
d. Af innstæðu í banka	—	5 75	
			— 236 01
3. Uppbót á keyptum bankavaxtabrjefum	—		12 00
	Samtals	kr.	6018 01

Gjöld:

1. Auglýsing í Lögbirtingablaði	kr.	8 00	
2. Eftirstöðvar við árslok 1915:			
a. Bankavaxtabrjef	kr.	1500 00	
b. Skuldabrjef	—	1000 00	
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	3267 54	
d. Innstæða í banka	—	149 72	
e. Hjá reikningshaldara	—	92 75	
			— 6010 01
	Samtals	kr.	6018 01

Íslands biskupsdæmi, Reykjavík, 15. janúar 1916.

Dórh. Bjarnarson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Kollektusjóðs Jóns Eiríkssonar árið 1915.

Tekjur:

1. Eftirstöðvar við árslok 1914:			
a. Bankavaxtabrjef	kr.	15700 00	
b. Hjá reikningshaldara	—	88 79	
			kr. 15788 79
2. Vextir á árinu:			
Af bankavaxtabrjefum	—	706 50	
3. Uppbót á keyptum bankavaxtabrjefum	—	12 00	
	Samtals	kr.	16507 29

Gjöld:

1. Greitt Hvanneyrarprestakalli	kr.	140 00	
2. Veittir styrkir:			
a. Síra Theódór Jónssyni, Bægisá	kr.	200 00	
b. Síra Þorsteini Briem, Hrafnagili	—	200 00	
			— 400 00
3. Eftirstöðvar við árslok 1915:			
a. Bankavaxtabrjef	—	15900 00	
b. Hjá reikningshaldara	—	67 29	
			— 15967 29
	Samtals	kr.	16507 29

Íslands biskupsdæmi, Reykjavík, 15. jan. 1916.

Þórh. Bjarnarson.

Reikningur

26

yfir tekjur og gjöld Prestaekkna sjóðs árið 1915.

Tekjur:

1. Eftirstöðvar við árslok 1914:			
a. Bankavaxtabrjef	kr.	13500 00	
b. Veðskuldabrjef	—	1200 00	
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	17139 09	
d. Innstæða í sparisjóði	—	67 13	
e. Hjá reikningshaldara	—	279 21	
			kr. 32185 43
2. Gjafir og tillög 1915	—		340 10
3. Gjöf frá frú Láru Bjarnason í Winnipeg	—		100 00
4. Vextir á árinu:			
a. Af bankavaxtabrjefum	kr.	607 50	
b. Af veðskuldabrjefi	—	54 00	
c. Af innstæðu í Söfnunarsjóði 1914	—	786 68	
d. Af innstæðu í sparisjóði	—	2 72	
			— 1450 90
5. Uppbót á skiftu bankavaxtabrjefi	—		60 00
	Samtals	kr.	34136 43

Gjöld:

1. Úthlutað á Synodus 1915	kr.	1100 00	
2. Auglýsing á tillögum og gjöfum 1914	—	12 50	
3. Eftirstöðvar við árslok 1915:			
a. Bankavaxtabrjef	kr.	13500 00	
b. Veðskuldabrjef	—	2000 00	
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	17425 77	
d. Innstæða í sparisjóði	—	69 85	
e. Hjá reikningshaldara	—	28 31	
			— 33023 93
	Samtals	kr.	34136 43

Íslands biskupsdæmi, Reykjavík, 15. jan. 1916.

Pórh. Bjarnarson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Vallholtslegats árið 1915.

Tekjur:

1. Eftirstöðvar við árslok 1914:

a. Jörðin Ytra Vallholt	kr.	4000 00
b. Bankavaxtabrjef	—	1000 00
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	1707 77
d. Innstæða í sparisjóði	—	103 43

 kr. 6811 20

2. Afgjald af Ytra Vallholti:

a. Landsskuld	kr.	80 00
b. Leigur	—	36 00

 — 116 00

3. Vextir á árinu:

a. Af bankavaxtabrjefum	kr.	45 00
b. Af innstæðu í Söfnunarsjóði 1914	—	74 04
c. Af innstæðu í sparisjóði	—	3 77

 — 122 81

 Samtals kr. 7050 01

Gjöld:

1. Úthlutað fátækum ekkjum í Hegranespingi:

a. Jarðarafgjald	kr.	116 00
b. Sent frá biskupi	—	65 00

 — 181 00

2. Eftirstöðvar við árslok 1915:

a. Jörðin Ytra Vallholt	kr.	4000 00
b. Bankavaxtabrjef	—	1000 00
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	1781 81
d. Innstæða í sparisjóði	—	87 20

 — 6869 01

 Samtals kr. 7050 01

Íslands biskupsdæmi, Reykjavík, 15. jan. 1916.

Þórh. Bjarnarson.

Reikningur

28

yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs Guttorms prófasts Þorsteinssonar árið 1915.

Tekjur:

1. Sjóður frá f. á.	kr.	1708 82
2. Vextir:		
a. Af bankavaxtabrjefum $\frac{2}{1}$. og $\frac{1}{7}$	kr.	72 00
b. Af sparisjóðsinnstæðu $\frac{30}{6}$. og $\frac{31}{12}$	—	4 38
		76 38
3. Hagur af skiftum og kaupi bankavaxtabrjefa	—	36 00
	Samtals kr.	1821 20

Gjöld:

Sjóður 31. desember 1915:

a. Bankavaxtabrjef	kr.	1700 00
b. Í sparisjóðsdeild útbús Íslandsbanka á Seyðisfirði	—	113 20
c. Hjá reikningshaldara	—	8 00
		kr. 1821 20
	Samtals kr.	1821 20

Skrifstofu Norður-Múlasýslu, 15. janúar 1916.

Jóh. Jóhannesson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Bókasafns Austuramtsins á Seyðisfirði árið 1915.

Tekjur:

1. Inneign frá f. á.	kr.	122 34
2. Ársstyrkur úr landssjóði 1915	—	400 00
3. Ársstyrkur úr bæjarsjóði Seyðisfjardarkaupstaðar s. á.	—	200 00
4. Ársstyrkur úr sýslusjóði Austur-Skaftafellssýslu 1914 og 1915	—	50 00
5. Ársstyrkur úr sýslusjóði Suður-Múlasýslu 1915	—	75 00
6. Ársstyrkur úr sýslusjóði Norður-Múlasýslu s. á.	—	100 00
7. Ársstyrkur úr sýslusjóði Norður-Þingeyjarsýslu	—	25 00
Samtals	kr.	972 34

Gjöld:

1. Keyptar bækur	kr.	188 05
2. Bókband	—	202 65
3. Laun bókavarðar.	—	150 00
4. Húsaleiga	—	100 00
5. Brunabótagjald	—	69 00
6. Ýms gjöld	—	2 10
7. Eign til næsta árs	—	260 54
Samtals	kr.	972 34

Bæjarfógetinn á Seyðisfirði, 15. janúar 1916.

Jóh. Jóhannesson.

Reikningur

30

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Kristjáns læknis Jónssonar árið 1915.

Tekjur:

1. Eftirstöðvar frá fyrra ári:

Hlutabréf í Íslandsbanka	kr.	10000 00	
Peningar í innlánsbók við Íslandsbanka. —		930 95	
			kr. 10930 95

2. Vextir:

Af bankavaxtabréfum	kr.	500 00	
Af innlögum í Íslandsbanka	—	42 69	
			— 542 69
	Samtals	kr.	11473 64

Gjöld:

1. Styrkur veittur:

Þorleifi Guðmundssyni	kr.	126 00	
Síra Lárusi Halldórssyni	—	154 00	
Jóhönnu Pálsdóttur	—	154 20	
			kr. 434 20

2. Eftirstöðvar til næsta árs:

Hlutabréf í Íslandsbanka	kr.	10000 00	
Peningar í innlánsbók við Íslandsbanka. —		1039 44	
			— 11039 44
	Samtals	kr.	11473 64

Reykjavík, 9. janúar 1916.

G. Zoëga.

Reikningur

Styrktarsjóðs handa barnakennurum 1915.

Tekjur:

1. Eignir í sjóði 2. jan. 1915:			
a. Bankavaxtabrjef	kr.	20000 00	
b. Sparisjóðsfje (bók nr. 14832)	—	372 67	
c. Hjá gjaldkera	—	1 05	
			kr. 20373 72
2. Tillag úr landssjóði	—		2500 00
3. Árstíllög kennara 1915:			
a. Skólakennara	kr.	1211 21	
b. Farkennara	—	386 53	
			— 1597 74
4. Ágóði af vaxtabrjefakaupum	—		240 00
5. Vextir árið 1915:			
a. Af vaxtabrjefum	kr.	1035 00	
b. Af sparisjóðsfje.	—	17 74	
			— 1052 74
6. Til jafnaðar við gjaldlið 6	—		4000 00
	Samtals	kr.	29764 20

Gjöld:

1. Endurgreiddir vextir	kr.	12 75
2. Styrkur til Eiríks S. Sverrisonar	—	100 00
3. Styrkur til Hallgríms Jónssonar	—	300 00
4. Styrkur til Kristjáns E. Kristjánssonar	—	400 00
5. Burðargjald	—	0 86
6. Keypt bankavaxtabrjef	—	4000 00
7. Eign í sjóði 2. jan. 1916:		
a. Bankavaxtabrjef	kr.	24000 00
b. Sparisjóðsfje	—	950 40
c. Hjá gjaldkera	—	0 19
		— 24950 59
	Samtals	kr. 29764 20

Reykjavík, 3. jan. 1916.

Magnús Helgason.

Reikningur

32

yfir tekjur og gjöld Fiskimannasjóðs Kjalarnespings árið 1915.

Tekjur:

1. Sjóður frá f. á.:			
a. Í veðskuldabréfum	kr.	8152 98	
b. Í bankavaxtabréfum	—	16500 90	
c. Í sparisjóði	—	485 24	
			kr. 25138 22
2. Vextir:			
a. Af veðskuldum	kr.	356 12	
b. Af bankavaxtabréfum	—	674 75	
c. Af sparisjóðsinnstæðu	—	18 79	
			— 1049 66
	Samtals	kr.	26187 88

Gjöld:

1. Veittur styrkur	kr.	1075 00	
2. Í sjóði til næsta árs:			
a. Í veðskuldabréfum	kr.	14073 50	
b. Í bankavaxtabréfum	—	11000 00	
c. Í sparisjóði	—	39 38	
			— 25112 88
	Samtals	kr.	26187 88

Bæjarfógetinn í Reykjavík, 3. janúar 1916.

Jón Magnússon.

Reikningur

Minningarsjóðs Sigríðar Thoroddsen 1915.

Tekjur:

Eign við ársbyrjun:

1. Stofnfje:			
a. Í bankavaxtabrjefum	kr.	3400 00	
b. Í innlánsbók Íslandsbanka nr. 3612	—	52 21	
			kr. 3452 21
2. Til úthlutunar:			
Í innlánsbók Íslandsbanka nr. 3372	—		141 07
Vextir:			
a. Af bankavaxtabrjefum	kr.	153 00	
b. Í innlánsbókum	—	4 54	
			— 157 54
	Samtals	kr.	3750 82

Gjöld:

1. Auglýsingar.	kr.	3 25	
2. Úthlutað:			
Kristín K. Bjarnleifsdóttir	kr.	25 00	
Jóna M. Brandsdóttir	—	25 00	
Guðrún I. M. Jónsdóttir	—	25 00	
Júlia Edilonsdóttir	—	20 00	
Ingibjörg Sigurðardóttir	—	25 00	
Margrjet Gísladóttir	—	20 00	
			— 140 00
3. Eign við árslok:			
1. Stofnfje:			
a. Í bankavaxtabrjefum	kr.	3400 00	
b. Í innlánsbók Íslandsbanka nr. 3612	—	91 60	
			-- 3491 60
2. Til úthlutunar:			
Í innlánsbók Íslandsbanka nr. 3372	—		115 97
	Samtals	kr.	3750 82

Reykjavík, 1 janúar 1916.

Dórunn Jónassen.

Reikningurinn er rjettur.

Reykjavík, 14. jan.

Susie Briem. Ragnh. Guðmundsdóttir.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóð sverðugra og þurfandi þjóðjarðalandseta og
ekkna þeirra í hinu fyrverandi Suðuramti árið 1915.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1915 B., bls. 70):

a. Veðskuldabréf	kr.	4200 00	
b. Hlutabréf í Íslandsbanka	—	500 00	
c. Í Landsbankanum	—	298 82	
			kr. 4998 82

2. Vextir:

a. Af veðskuldabréfum	kr.	189 00	
b. Af hlutabréfaeign	—	25 00	
c. Af sparisjóðseign	—	12 10	
			— 226 10
	Samtals	kr.	5224 92

Gjöld:

1. Styrkur veittur kr. 96 00

2. Sjóður í árslok:

a. Veðskuldabréf	kr.	4200 00	
b. Hlutabréf í Íslandsbanka	—	500 00	
c. Í Landsbankanum	—	428 92	
			— 5128 92
	Samtals	kr.	5224 92

Í stjórnarráði Íslands, 6. janúar 1916.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Jón Hermannsson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs W. Fischers árið 1915.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1915 B., bls. 71):			
a. Innritunarskirteini Ltr. A. fol. 373	kr.	20000 00	
b. Bankavaxtabrjef	—	4000 00	
c. Lán gegn fasteignarveði	—	1800 00	
d. Lán Seyðisfjarðarkaupstaðar	—	14500 00	
e. Í Landsbankanum	—	1113 28	
			kr. 41413 28
2. Vextir:			
a. Af innritunarskirteini	kr.	700 00	
b. Af bankavaxtabrjefum	—	180 00	
c. Af fasteignaveðsláni	—	81 00	
d. Af láni Seyðisfjarðar	—	652 50	
e. Af sparisjóðsinnstæðu	—	52 48	
			— 1665 98
3. Ágóði á útdregnu bankavaxtabrjefi	—		60 00
	Samtals	kr.	43139 26

Gjöld:

1. Styrkur veittur samkvæmt stofnskrá sjóðsins	kr.	1475 00	
2. Borgun fyrir auglýsingar	—	74 20	
3. Sjóður til næsta árs:			
a. Innritunarskirteini Ltr. A. fol. 373.	kr.	20000 00	
b. Bankavaxtabrjef	—	4000 00	
c. Lán gegn fasteignarveði	—	1800 00	
d. Lán Seyðisfjarðarkaupstaðar	—	14000 00	
e. Bankainnstæða	—	1790 06	
			— 41590 06
	Samtals	kr.	43139 26

Í stjórnarráði Íslands, 6. janúar 1916.

F. h. r.

Kl. Jónsson,

Jón Hermannsson.

Reikningur

36

yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs C. Liebes árið 1915.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1915 B., bls. 72):		
Bankavaxtabrjef	kr.	11200 00
2. Vextir af bankavaxtabrjefum	—	504 00
	Samtals kr.	11704 00

Gjöld:

1. Borgað Búnaðarfelagi Íslands	kr.	504 00
2. Sjóður í árslok	—	11200 00
	Samtals kr.	11704 00

Í stjórnarráði Íslands, 5. janúar 1916.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Jón Hermannsson,

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Gullbrúðkaupssjóðs Bjarna amtmanns Þorsteinssonar
og frú Þórunnar Hannesdóttur árið 1915.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1915 B., bls. 73):

a. Bankavaxtabrjef	kr.	2500 00	
b. Lán gegn fasteignaveði	—	3000 00	
c. Í Landsbankanum	—	122 18	
			kr. 5622 18

2. Vextir:

a. Af bankavaxtabrjefum	kr.	112 50	
b. Af fasteignalánnum	—	110 38	
c. Af bankainnstæðu	—	7 60	
			— 230 48
	Samtals	kr.	5852 66

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:

a. Bankavaxtabrjef	kr.	2500 00	
b. Lán gegn fasteignaveði	—	3000 00	
c. Í Landsbankanum	—	352 66	
			kr. 5852 66
	Samtals	kr.	5852 66

Í stjórnarráði Íslands, 7. janúar 1916.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Jón Hermannsson.

Reikningur

38

yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs W. Fiskes til Grimseyinga árið 1915.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tið. 1915 B. bls. 74):			
a. Bankavaxtabrjef	kr.	14500 00	
b. Lán gegn fasteignarveði	—	17000 00	
c. Í Landsbankanum	—	576 57	
			kr. 32076 57
2. Vextir:			
a. Af bankavaxtabrjefum	kr.	652 50	
b. Af fasteignarveðslánum	—	591 00	
c. Af sparisjóðsinnstæðu	—	49 93	
			— 1293 43
3. Ágóði á útdregnum og keyptum bankavaxtabrjefum . . .	—	276 00	
4. Tillag frá Cornell Háskóla 1914	—	3727 00	
5. Tillag frá sama 1915	—	3795 00	
			Samtals kr. 41168 00

Gjöld:

1. Styrkur til Grimseyinga	kr.	1349 74	
2. Vextir af keyptum bankavaxtabrjefum	—	21 00	
3. Eign til næsta árs:			
a. Bankavaxtabrjef	kr.	18500 00	
b. Lán gegn fasteignarveði	—	17000 00	
c. Innstæða í bönkum	—	4297 26	
			— 39797 26
			kr. 41168 00

Í stjórnarráði Íslands, 8. jan. 1916.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Jón Hermannsson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Kristjáns konungs hins Niunda árið 1915.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1915 B. bls. 75):		
a. Innritunarskírteini Ltr. A. fol. 84	kr.	8600 00
b. Veðskuldabréf	—	1600 00
c. Veðdeildabréf	—	500 00
d. Í Landsbankanum	—	339 57
	kr.	11039 57
2. Vextir:		
a. Af innritunarskírteini	kr.	301 00
b. Af veðskuldabréfum	—	64 00
c. Af veðdeildabréfi	—	22 50
d. Af bankainnstæðu	—	15 45
	—	402 95
	kr.	11442 52

Gjöld:

1. Heiðursgjafir veittar:		
a. Ólafi Stefánssyni, Kalmanstungu	kr.	140 00
b. Friðriki Björnssyni, Litlu-Hólum	—	140 00
	kr.	280 00
2. Eignir til næsta árs:		
a. Innritunarskírteini Ltr. A. fol. 84	kr.	8600 00
b. Veðskuldabréf	—	1600 00
c. Veðdeildabréf	—	500 00
d. Í Landsbankanum	—	462 52
	—	11162 52
	kr.	11442 52

Í stjórnarráði Íslands, 7. janúar 1916.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Jón Hermannsson.

Reikningur

40

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Friðriks konungs hins Áttunda árið 1915.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1915 B, bls. 76):			
a. Bankavaxtabrjefum	kr.	11000 00	
b. Í Landsbankanum	—	44 66	
			kr. 11044 66
2. Vextir:			
a. Af bankavaxtabrjefum	kr.	495 00	
b. Af bankainnstæðu	—	15 13	
			— 510 13
3. Ágóði á útdregnum bankavaxtabrjefum	—		120 00
	Samtals	kr.	11674 79

Gjöld:

1. Skuld frá f. á.	kr.	79 86	
2. Styrkur til Lystigarðsfjelags Akureyrar	—	225 00	
3. Eign til næsta árs:			
a. Bankavaxtabrjef	kr.	11000 00	
b. Í Landsbankanum	—	369 93	
			kr. 11369 93
	Samtals	kr.	11674 79

Í stjórnarráði Íslands, 8. janúar 1916.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Jón Hermannsson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Gísla Jóns Nikulássonar árið 1915.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. B. 1915 bls. 77—78):			
a. Veðskuldabréf	kr.	3000 00	
b. Í Landsbankanum	—	1688 89	
			kr. 4688 89
2. Vextir:			
a. Af veðskuldabréfi til 11./6.	kr.	72 38	
b. Af sparisjóðsinnstæðu	—	66 22	
			— 138 60
	Samtals	kr.	4827 49

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:

a. Veðskuldabréf	kr.	3000 00	
b. Í Landsbankanum	—	1827 49	
			kr. 4827 49
	Samtals	kr.	4827 49

Í stjórnarráði Íslands, 6. janúar 1916.

F. h. r.

Kl Jónsson.

Jón Hermannsson.

Reikningur

42

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Páls Jónssonar 1915.

Tekjur:

1. Stofnfje:		
Í Landsbankanum	kr.	1456 22
2. Vextir	—	110 33
	Samtals kr.	1566 55

Gjöld:

Í sjóði til næsta árs:		
Í Landsbankanum	kr.	1566 55
	Samtals kr.	1566 55

Í stjórnarráði Íslands, 8. janúar 1916.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Jón Hermannsson,

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Samgöngubótasjóðs Páls Jónssonar 1915.

Tekjur:

1. Stofnfje:

a. Bankavaxtabrjef	kr.	6100 00	
b. Fje í Landsbankanum	—	702 09	
			kr. 6802 09

2. Vextir:

a. Af bankavaxtabrjefum	kr.	274 50	
b. Af fje í Landsbankanum	—	55 30	
			— 329 80
	Samtals	kr.	7131 89

Gjöld:

Í sjóði til næsta árs:

a. Bankavaxtabrjef	kr.	6100 00	
b. Í Landsbankanum	—	1031 89	
			kr. 7131 89
	Samtals	kr.	7131 89

Í stjórnarráði Íslands, 8. janúar 1916.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Jón Hermannsson,

Reikningur

44

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs þeirra, sem biða tjón af jarðeldum, árið 1915.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1915 B., bls. 77):

a. Lán til Seyðisfjarðar	kr.	10400 00	
b. Lán gegn fasteign og ábyrgð sýslufjel. —		26080 00	
c. Bankavaxtabrjef	—	3100 00	
d. Í Landsbankanum	—	731 51	
			kr. 40311 51

2. Vextir:

a. Af láni Seyðisfjarðar	kr.	468 00	
b. Af öðrum lánum	—	1112 45	
c. Af bankavaxtabrjefum	—	139 50	
d. Af fje í Landsbankanum	—	55 18	
			1775 13
	Samtals	kr.	42086 64

Gjöld:

1. Styrkur til Eiðaskóla	kr.	1360 00	
2. Eign til næsta árs:			
a. Lán Seyðisfjarðar	kr.	9600 00	
b. Lán gegn fasteign og ábyrgð sýslufjel. —		24715 00	
c. Bankavaxtabrjef	—	3100 00	
d. Í Landsbankanum	—	3311 64	
			40726 64
	Samtals	kr.	42086 64

Í stjórnarráði Íslands, 10. janúar 1916.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Jón Hermannsson.

Sýslanir.

27. janúar skipaði ráðherra samkvæmt lögum nr. 54, 3. nóv. 1915, yfirjettarmálaflutningsmann Svein Björnsson framkvæmdarstjóra Brunabótafjelags Íslands frá 1. s. m. að telja.

31. janúar skipaði ráðherrann vjelstjóra M. E. Jessen forstöðumann vjelstjóraskólans í Reykjavík.

16. febrúar skipaði ráðherra, samkvæmt þingsályktun 19. ágúst 1915 (Alþt. 1915, A. bls. 746—747) eftirnefnda 3 menn í nefnd til að rannsaka Flóaáveitumálið:

Landsverkfræðing Jón Þorláksson formann.

Yfirjettarmálaflutningsmann Gísla Sveinsson.

Ráðunaut Sigurð Sigurðsson.

Innflutningur á hundi frá útlöndum.

31. janúar leyfði stjórnarráðið með ráði dýralæknisins í Reykjavík John Wetlesen að fytja inn hund frá Danmörku með venjulegum skilyrðum.

Brjef stjórnarráðsins til sýslumannsins í Barðastrandarsýslu um innsiglan áfengis á skipum. 45

28. febr.

Þjer hafið, herra sýslumaður, í brjefi, dags. 24. desbr. f. á., skýrt frá því, að á fólksflutningaskipum komi það oft fyrir, að óáfeng drykkjarföng sjeu geymd í sama klefa og áfengi skipsins. Þegar svo sje ástatt og innsiglaður hafi verið klefi, þar sem í eru geymd bæði áfeng og óáfeng drykkjarföng, og skipið síðan komi inn á höfn þar sem lögreglustjóri býr, spyrjist þjer fyrir um:

1. Hvort lögreglustjóra beri skylda til, eða hvort honum sje heimilt eftir ósk skipstjóra, að brjóta innsiglin og ná út óáfengum drykkjarföngum.

2. Ef svo verði álitíð, hvort þá megi um leið láta skipstjóra fá áfengi handa skipshöfninni, ef hann telji sig vanta það, og

3. Hvort landssjóður eigi ekki að sjálfsögðu að greiða kostnað þann, er leiðir af innsiglan áfengis á skipum, og hvað lögreglustjóri eða umboðsmaður hans megi reikna sjer fyrir þau ómök.

Útaf þessu skal yður hjermeð tjáð, yður til leiðbeiningar:

Ad 1. Lögreglustjóra verður að álitast heimilt að brjóta innsigli annars lögreglustjóra til þess, eftir beiðni skipstjóra, að ná út óáfengum drykkjum, en þá verður hann að setja sín innsigli fyrir geymsluna aftur.

Ad 2. Einnig verður að álíta, að lögreglustjóra sje heimilt að brjóta innsigli annars lögreglustjóra til þess, eftir beiðni skipstjóra, að ná út hæfilegum skipsforða af áfengi til næstu hafnar eða lögsagnarumdæmis, en að sjálfsögðu ber lögreglustjóra, að afhendingunni lokinni, að setja innsigli sín fyrir áfengisbirgðirnar, sem eftir eru.

Ad 3. Þegar innsigli eru brotin samkvæmt framansögðu, og áfeng eða óáfeng drykkjarföng tekin út eftir beiðni skipstjóra, þá virðist skipstjóri eiga að greiða lögreglustjóra hæfilega þóknun fyrir starf hans, nema svo standi á, að lögreglustjóri á fyrstu eða fyrri höfn hafi veitt svo lítinn forða til næstu hafnar, að fyrirsjáanlegt var, að forðinn hvergi nærri mundi hrökkva, þá mundi landsjóður verða að greiða kostnaðinn, ef kæra kæmi fram þar að lútandi.

Brjef stjórnarráðsins til sýslumannsins í Mýra- og Borgarfjardarsýslu um endurgreiðslu á veittum fátækrastryk. 46

29. febr.

Borgarstjórinn í Reykjavík hefir áfrýjað til stjórnarráðsins úrskurði yðar, herra sýslumaður, dags. 12. maí f. á., er ákveður, að Leirár- og Melahreppur skuli vera laus við að endurgreiða Reykjavíkurkaupstað nokkuð af 148 kr. fátækrastryk, veittum Sesselju nokkurri Magnúsdóttur.

17. dag aprilmánaðar 1916.

Reykjavík, Ísafoldarprentsmiðja.

46 Hinn 27. maí 1911 var stúlku þessari, sem þá átti 2 óskilgetin börn og 29. febr. gekk með hið þriðja, veittur 25 kr. fátækrastrykur í Reykjavík, eftir að æfiferilsskýrsla hafði verið af henni tekin og aðsjónargjörð gjörð hjá henni af tveim fátækrafulltrúum. Styrkveitingu þessa tilkynti borgarstjóri sýslumanninum í Mýra- og Borgartjardarsýslu með brjefi 30. s. m. til frekari birtingar fyrir hreppsnefnd Leirár- og Melahrepps, sem eftir æfiferilsskýrslunni virtist vera framfærsluhreppur hennar, og sendi framannefnda æfiferilsskýrslu og umsjónargjörð með brjefinu. Sýslumaðurinn tilkynti þetta þó ekki hreppsnefndinni, heldur endursendi borgarstjóra með brjefi 7. júní s. á. æfiferilsskýrsluna og beiddi um, að hún yrði leiðrjett. Borgarstjóri skrifaði bæjarfógetanum í Reykjavík síðan 30. s. m. og beiddi hann að taka nýja æfiferilsskýrslu af stúlkunni, og heldur bæjarfógeti því fram, að skýrslan hafi verið tekin og afhent borgarstjóra þótt hún hafi síðar ekki fundist. Var málinu svo ekki hreyft við nefndan sýslumann eða Leirár- og Melahrepp fyr en að borgarstjóri með brjefi, dags. 30. nóv. 1914, sendir sýslumanni reikning yfir nefndan 25 kr. styrk og auk þess yfir samtals 123 kr. styrk, sem stúlkunni hafði verið veittur í Reykjavík á tímabilinu frá 15. júní til 4. sept. 1911, svo og nýja æfiferilsskýrslu, tekna af stúlkunni 25. nóv. 1914, og krefst þess, að framfærslusveitin endurgreiði $\frac{2}{3}$ af styrkveitingunni, eða 98 kr. 67 au. Þá fyrst berst þetta mál til hreppsnefndar Leirár- og Melahrepps, og viðurkennir hún að visu, að nefnd stúlka hafi verið sveitlæg þar í hreppi 1911, en neitar að greiða neitt af styrknum, sem ekki sje krafð endurgjalds á samkvæmt reglum fátækralaganna. Á þetta er fallist í framangreindum úrskurði, en hinsvegar rjettilega ekki á þá staðhæfingu hreppsnefndarinnar, að stúlkuna muni þá (1914) bera að telja sveitlæga orðna í Reykjavík vegna 10 ára dvalar þar.

Stjórnarráðið verður nú að telja, að 25 kr. styrkurinn 27. maí 1911 sje löglega veittur og tilkyntur af hálfu Reykjavíkurkaupstaðar og að hann eigi ekki að liða skaða við það, að sýslumaður tilkynti hann þá ekki framfærslusveitinni eins og vera hefði átt, og að kaupstaðurinn því eigi heimting á að fá þann hluta styrksins endurgreiddan af framfærslusveitinni að $\frac{2}{3}$ hlutum. Hinsvegar verður að telja, að svo óhæfilega langur dráttur hafi orðið á tilkynningunni á hinum styrkveitingunum, er gat bakað framfærslusveitinni skaða, meðal annars varnað henni frá að leita framfærslueyris með hinum óskilgetnu börnum þurfa-
lingsins (þau voru orðin 4, er æfiferilsskýrslan 25. nóv. 1914 var tekin) frá barns-
feðrunum, að kaupstaðurinn hafi fyrirgjört endurgjaldsrjetti á þeim styrkveitingum.

Samkvæmt þessu úrskurðast hjermeð, að Leirár- og Melahreppur skuli endurgreiða Reykjavíkurkaupstað 16 kr. 67 au., en að öðru leyti vera laus við kröfur kaupstaðarins í þessu máli.

Þetta er yður hjermeð tjáð til leiðbeiningar og birtingar fyrir hreppsnefnd Leirár- og Melahrepps.

Brjef stjórnarráðsins til sýslumannsins í Þingeyjarsýslu um flutning þingstaðar. 47

Samkvæmt tillögum yðar, herra sýslumaður, í brjefi, dags. 11. f. m., og 21. mars beiðni hreppsnefndarinnar í Presthólahreppi, veitir stjórnarráðið hjermeð samþykki sitt til þess, að þingstaður nefnds hrepps sje fluttur frá Presthólum að Kópaskeri, með því skilyrði, að til verði jafnan á hinum nýja þingstað hæfilegt hús til þinghaldanna.

Þetta er yður til vitundar gefið til leiðbeiningar og frekari birtingar.

Brjef stjórnarráðsins útaf fyrirspurn um mat samkv. lögum nr. 22, 3. nóv. 1915, um fasteignamat, á jörðum er land eiga í sameign. 48

7. apríl

Þjer hafið, herra umboðsmaður, í brjefi, dagsettu 22. f. m., beint til stjórnarráðsins ýmsum spurningum viðvíkjandi mati því, er fram á að fara samkvæmt lögum nr. 22, 3. nóvbr. 1915, um fasteignamat, sjerstaklega að því er snertir jarðir, sem land eða jarðargögn eiga í sameiningu. Nefnið þjer sem dæmi 3 jarðir, er þjer kallir A. 30 hdr. að dýrleika eftir eldra mati, B. 20 hdr. og C. 10 hdr., sem allar hafa afskift tún og útengi, en heimahaga, upprekstrarland og reka í sameiningu, eftir ákveðnum hlutföllum. Gjörðið þjer ráð fyrir að jarðirnar hafi verið misjafnlega setnar, þannig að hundraðaminsta jörðin ef til vill hafi verið best setin, og því nú hlutfallslega verðhæst, og spyrjist þjer þá fyrir um, eptir hvaða hlutföllum nú skuli meta land það eða jarðargögn, er jörðunum fylgja, og hvort þær eigi hið óskifta land eða jarðargögn eftir hinum eldri hlutföllum, eða eftir verðhlutföllum þeim, sem fram koma við hið nýja mat.

Útaf þessu skal yður til leiðbeiningar tjáð það er hjer greinir:

Þar sem jarðir eiga ítölu í land saman, eða land eða jarðargögn í sameign í ákveðnu hlutfalli eða ákveðnum hlutföllum, virðist sú ítala eða hlutföll að sjálfsögðu eiga að haldast, þótt t. d. jarðirnar A og B, sem nú eiga óskipt beiti-land í hlutfallinu 1:2, verði metnar jafnar, t. a. m. vegna túnasljettna á þeirri jörðinni, er minna átti í óskiptu landi, þá raskar það eigi hlutfallinu (1:2), þegar ræða er um hlutdeild í óskiptu landi, reka o. s. frv.

Matið virðist eiga að fara eftir hlutföllum þeim, sem nú eru um sameign milli jarða, að því leyti sem það atriði getur haft áhrif á verðgildi þeirra, en þau hlutföll eiga *alment* eigi að raskast eftir hinu nýja mati þeirra, þótt dýrleika-hlutföllin verði önnur en þau voru eftir eldra mati.

Þar sem af landi einnar jarðar, því er hún hefir átt óskift, en í ákveðnu hlutfalli, saman við aðra jörð, hefir verið tekið til ræktunar, og sú jörð síðan heldur því sem skiftri sjereign, þá hlýtur hluti hennar í sameigninni að minka að sama skapi. Oft mun þetta litlu eða engu máli skifta, eins og nú stendur, en getur þó haft þýðingu, ef um landlitlar jarðir er að ræða.

Reglugjörð

um notkun rafmagns og meðferð rafmagnsstraums í Eskifjarðarhreppi.

1. gr.

Rafmagnsstöð Eskifjarðarhrepps selur öllum rafmagn innan þes, svæðis, sem taugar stöðvarinnar ná yfir, að svo miklu leyti sem afl stöðvarinnar nægir til, samkvæmt eftirfylgjandi skilmálum.

2. gr.

Meðan rafmagnið er eingöngu notað til lýsingar, verður rafveitustöðinni lokað yfir tímabilið frá 15. maí til 1. ágúst ár hvert, svo og á hverjum degi meðan dagsbirta er nægileg og ljósa þarf ekki við. Breytingar á þessu ákveður hreppsnefndin fyrir ákveðinn tíma í senn, eftir því sem við á, og eftir því, til hvers rafmagnið frekar verður notað, og verða þær breytingar auglýstar notendum með hæfilegum fyrirvara.

Á þeim tíma, sem vjelarnar eiga að vera í gangi, má því að eins stöðva þær eða taka af strauminn, að brýna nauðsyn beri til sökum aðgerða, er ekki verði hjá komist, og skal þá jafnan aftur hleypa straumnum í þæðina svo fljótt sem unt er.

Breytingar og aðgjörðir, svo og viðtengingar á nýjum línun skulu, að svo miklu leyti sem hægt er, fara fram á þeim tímum, sem stöðin er lokað. Komi það fyrir að stöðin sje lokað sökum aðgerða, sem ekki verður hjá komist, lengur en tvo sólarhringa í senn á þeim tíma, sem hún á að vera opin, skal draga frá $\frac{1}{300}$ af árgjaldinu hjá þeim, sem hafa straumtakmarkara, fyrir hvern sólarhring sem fram yfir er. Að öðru leyti ber hreppurinn enga ábyrgð gagnvart straumnotendum af lokun, sem stafar af ófyrirsjáanlegum atvikum, heldur verður skemdin bætt eins fljótt og unt er.

3. gr.

Hver sem óskar að fá lagt inn til sín rafmagn, eða fá breytt eldri innlagningu, skal senda stöðvarstjóra skriflega beiðni um það með nákvæmum upplýsingum um það, hve mikið rafmagn hann vill fá alls, hve mikið til ljósa, suðu, vjela eða annars, hvort hann hugsar sjer seinna að bæta meiru við, og öðrum upplýsingum, nauðsynlegum fyrir innlagninguna. Stöðvarstjóri sendir umsóknina með sínum athugasemdum til fulltrúa hreppsnefndar, og hann ákveður því næst hvort innlagningin skuli leyfð eða ekki og hve mikið gjald skuli greitt. Stöðvar-

stjórinn tilkynnir umsækjanda úrskurð fulltrúans og skal sú tilkynning vera kom- **49**
in til hans ekki seinna en 3 vikum eftir að stöðvarstjóri hefir fengið umsóknina. 15. mars
Áður en byrjað er á innlagningunni, skal hlutaðeigandi með undirskrift sinni á
eínu eintaki þessarar reglugjörðar, skuldbinda sig til þess að uppfylla allar þær
kröfur, sem reglugjörðin gjörir til hans. Pöntun á rafmagni sje bindandi fyrir eitt
ár að minsta kosti. Hafi þá ekki verið sagt upp með mánaðar fyrirvara, skoð-
ast pöntunin gildandi fyrir næsta ár o. s. frv.

4. gr.

Húsálmur leggur rafmagnsstöðin á sinn kostnað frá aðalálmunum að hús-
inu, alt að 35 metra. Standi hús lengra en 35 metra frá næstu aðalálmu, kostar
húseigandi það, sem fram yfir fer, en stöðin lætur vinna verkið og kostar sjálf
uppsetningu á öryggjum og takmarkara eða mæli. Ef sjerstakir erfiðleikar eru
við lagning húsálmu, getur stöðin krafist endurgreiðslu á þeim kostnaði, sem af
því hlýst, en ef svo stendur á, skal gjöra húseiganda aðvart fyrirfram. Aðal-
taugakerfi stöðvarinnar má ekki stækka nema með samþykki hreppsnefndar.

5. gr.

Innanhústaugar, lampa og önnur áhöld, vjelar o. s. frv., sem setja á í
samband við rafveituna, skal setja upp á kostnað hlutaðeiganda af löggiltum inn-
lagningarmanni. Enginn nema þeir, sem hreppsnefndin löggildir til þess, mega
leggja inn taugar, setja upp lampa eða önnur rafmagnsáhöld eða vjelar, nje held-
ur að neinu leyti breyta eldri innlagningu.

6. gr.

Nú hafa verið lagðar inn taugar eða áhöld sett í hús, eða breyting verið
gerð á eldri innlagningu, má þá ekki taka innlagninguna til afnota fyr en stöðv-
arstjóri hefir skoðað og prófað innlagninguna alla og vottað að hún sje fullnægj-
andi. Álitist innlagningin ófullnægjandi, skal hlutaðeigandi innlagningarmaður
laga hana þannig, að hún sje fullnægjandi.

7. gr.

Enginn má án leyfis fulltrúa hreppsnefndar taka rafmagn úr taugakerfi
hreppsins, nje ótilkvaddur brjóta innsigli stöðvarinnar, og ekki heldur aðhafast
neitt það, er valdið geti skemdum á rafmagnstaugum eða öðrum rafmagnstækjum,
sem notuð eru í sambandi við taugarnar, hvort heldur er í húsi hans eða utan
þess. Brjótí nokkur gegn ákvæði þessu, skal hann greiða fullar skaðabætur og
sæta sektum, sje verkið ekki þannig vaxið, að þyngri refsing liggi við samkvæmt
hegningarlögunum.

49

15. mars

8. gr.

Hver rafmagnsnotandi er skyldur að sjá um að innlagning hans sje ætíð í góðu lagi. Komi ólag á rafmagnstaugar eða rafmagnstæki í húsi, þannig að skemdum valdi á taugum eða áhöldum rafveitunnar, t. d. að öryggi hrökkvi í sundur, mælar eða takmarkarar skemmist, þá skal húsráðandi tafarlaust tjá það stöðvarstjóra eða fulltrúa hreppsnefndar. Þar sem rafmagn er notað til ljósa, skal varast að taka í sundur ljóstækin, straumsnerlana, tengihylkin o. s. frv.

Þar sem rafmagn er notað til suðu eða hitunar, ber þess að gæta, að suðu- eða hitunaráhöldin standi ekki svo nálægt veggjum, að brunahætta stafi af. Húsráðandi ber ábyrgð á öryggjum innan húss en rafmagnstöðin utan.

9. gr.

Fulltrúa hreppsnefndar er heimilt að banna að nota lampa og áhöld, sem eftir áliti hans eru talin ótrygg eða til tálmunar góðum rekstri. Sjerstaklega skulu vjelar vera þannig gjörðar, að þær byrji ekki ganginn eða stöðvi hann snögglega, heldur jafnt, svo það hafi ekki áhrif á ljósin.

10. gr.

Stöðvarstjóri og umboðsmaður hreppsnefndar skulu ætíð hafa frjálstan aðgang alstaðar þar sem taugar og áhöld eru í sambandi við aðaltaugarnar, til þess að rannsaka hvort alt er í lagi.

11. gr.

Nú vanrækir rafmagnsnotandi skyldur þær, er hann hefir samkvæmt þessari reglugjörð; skal þá stöðinni heimilt að slíta sambandi við hann og ber notandi fulla ábyrgð á öllum afleiðingum, sem af vanrækslunni kunna að stafa.

12. gr.

Þegar sjerstaklega stendur á, er hreppsnefndinni heimilt að veita undanþágu frá ákvæðum þessarar reglugjörðar. Rísi ágreiningur útaf einstökum ákvæðum, sker hreppsnefndin úr og má áfrýja þeim úrskurði til lögreglustjóra.

13. gr.

Stjórn rafveitunnar er fulltrúi hreppsnefndar, sem kosinn er til eins árs í senn, og stöðvarstjóri, er hreppsnefndin skipar. Stöðvarstjóra ber að fylgja í öllu fyrirskipun fulltrúa hreppsnefndar, en fulltrúi gefur á ári hverju hreppsnefndinni skýrslu um störf stöðvarinnar um leið og ársreikningur er lagður

fram. Hreppsnefndin hefir yfirumsjón stöðvarinnar á hendi og gefur fulltrúanum skipunarbrjef. **49**
15. mars

Fulltrúi hreppsnefndar annast innheimtu á gjöldum til stöðvarinnar, hefir alla reikningsfærslu á hendi og greiðir öll gjöld stöðvarinnar, ræður menn til vinnu þegar þarf, pantar efni í samráði við stöðvarstjóra og hefir alla framkvæmd á hendi og semur ársreikning um tekjur og gjöld stöðvarinnar. Reikningsárið er frá færdögum til færdaga ár hvert.

14. gr.

Það er skilyrði fyrir sambandi við rafveituna, að notendur kaupi hjá henni alla lampa og önnur áhöld, er nota á í sambandi við taugakerfi hennar, eða hjá þeim manni, sem hreppsnefndin eða fulltrúi hennar vísar til.

15. gr.

Reglugjörð þessari og gjaldskránni má breyta með samþykki stjórnarráðsins.

16. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari varða sektum allt að 100 kr., sem renna í sveitarsjóð Eskifjarðarhrepps, og skal farið með mál útaf því, sem almennum lögreglumál.

Reglugjörð þessi er hjermeð sett, samkvæmt lögum nr. 51, 3. nóvember 1915, um rafmagnsveitur, og birt til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 15. mars 1916.

Einar Arnórsson.

Jón Hermannsson.

50
23. mars

Gjaldskrá

fyrir notkun rafmagnsveitu í Eskifjarðarhreppi.

1. gr.

Verð á rafmagni til ljósa í íbúðarhúsum, samkomuhúsum, skólum, búðum, skrifstofum, verksmiðjum og öðrum húsum, sem ekki eru sjerstaklega tiltekin í gjaldskránni, er um straumtakmarkara fyrir árið:

Fyrir	50 wött	kr.	12.00
—	75 —	—	18.00
—	100 —	—	24.00
—	150 —	—	36.00
—	200 —	—	48.00
—	250 —	—	60.00
—	300 —	—	72.00
—	400 —	—	96.00

og svo kr. 6.00 fyrir hver 50 wött úr því.

Um mæli er verðið í húsum til ljósa alt að 50 aur. fyrir hverja kilowattstund, eftir nánari ákvæðum hreppsnefndar en til suðu 5 aur. fyrir kilowattstund. Til vjela í verksmiðjum ákveður hreppsnefndin verðið fyrir hverja kwst. eftir atvikum, þó ekki hærra en 15 aura. Til lýsingar á bryggjum og til annara utanhússljósa einstakra manna eða fjelaga, í sjóbúðum án fastrar íbúðar, í geymsluhúsum og gripahúsum er gjaldið 4 kr. á ári fyrir hver 50 wött, en 15 aurar fyrir hverja kwst. um mæli.

Gjaldið fyrir rafmagn um takmarkara er hreppsnefndinni þó heimilt að lækka um alt að 10%, frá því sem það er sett hjer að framan, og fyrir götuljós og bryggjuljós ákveður hreppsnefndin sjálf gjaldið.

2. gr.

Rafmagnsgjöldin greiðist til fulltrúa hreppsnefndar fyrir 1. oktbr. ár hvert, fyrir ljósárið, sem þá er byrjað. Hafi gjaldandi árangurslaust verið krafinn og ekki greitt gjaldið 15 dögum eftir gjalddaga, er stöðinni heimilt að slíta sambandi við hlutaðeiganda, eftir skriflega tilkynningu til hans. Taka má gjöldin lögtaki. Húseigandi greiðir gjaldið fyrir hús sitt.

Gjaldskrá þessi er hjermeð sett, samkvæmt lögum nr. 51, 3. nóvember

1915, um rafmagnsveitur, og birt til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut 50
eiga að máli. 15. mars

Í stjórnaráði Íslands, 15. mars 1916.

Einar Arnórsson.

Jón Hermannsson.

Auglýsing

51
23. mars

um staðfesting stjórnarráðsins á breytingu á reglugjörð
fyrir mjólkursölu í Reykjavík 19. desember 1913,
um breytingu á reglugjörð frá 2. mars 1912.

Samkvæmt lögum nr. 64, 10. nóvember 1905, um heilbrigðisamþykktir fyrir bæjar- og sveitarfjelög, er hjermeð staðfast samþykkt bæjarstjórnarinnar um að fella úr gildi breytingu á reglugjörð fyrir mjólkursölu í Reykjavík staðfesta af stjórnarráðinu 19. desember 1913, þannig að lágmark fitu í nýmjólk verði 3.25%, eins og ákveðið er í reglugjörðinni 2. mars 1912.

Þetta er hjermeð gjört heyrum kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 23. mars 1916.

Einar Arnórsson.

G. Sveinbjörnsson

Byggingarsamþykkt

fyrir Bolungarvík.

1. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir alla verslunarlóð Bolungarvíkur í Ísafjarðarsýslu. Þó getur stjórnarráðið veitt undanþágu frá ákvæðum hennar fyrir hús og önnur mannvirki á verslunarlóðinni, þegar byggingarnefnd og hreppsnefnd mæla með því.

2. gr.

Samþykktin tekur til allra nýrra bygginga, sem ekki eru fullgerðar, þegar hún öðlast gildi. Þó verður ekki krafist breytingar á því, sem þegar hefir gert verið.

Ennfremur nær samþykktin til höfuðbreytinga á eldri byggingum, svo og til minni breytinga, ef við verður komið án verulegs kostnaðarauka eða röskunar. Byggingarnefnd úrskurðar í hvert skifti, hverjar aðgerðir telja skuli höfuðbreytingar.

3. gr.

Yfirstjórn byggingarmála er í höndum hreppsnefndar.

Byggingarnefndin veitir öll byggingarleyfi og hefir umsjón þess að byggingarsamþykktinni sje fylgt.

Ef lóðareiganda eða húss þykir rjetti sínum hallað með úrskurði byggingarnefndar, getur hann skotið honum til stjórnarráðsins.

4. gr.

1. Í byggingarnefnd eiga sæti: Hreppsnefndaroddviti Hólshrepps, er sje formaður, og tveir bæjarbúar, er hreppsnefnd kýs, og ennfremur tveir menn, er atkvæðisbærir bæjarbúar kjósa. Meðal nefndarmanna sje jafnan eigi færri en tveir byggingarfróðir, ef kostur er.

2. Nefndin skal kosin til sex ára og fer kosning fram í janúarmánuði. Þó skal kosið í fyrsta sinn þegar er samþykkt þessi hefir hlotið staðfesingu, og gildir sú kosning til ársloka eftir að kosning í hreppsnefnd hefir farið fram. Að öðru leyti gilda sömu reglur um kosningu þessa og um kosningu hreppsnefnda.

3. Nefndin velur sjer ritara úr sínum flokki og heldur sjerstaka gerðabók yfir athafnir sínar og ályktanir. Undirskrifa allir viðstaddir nefndarmenn hana í hver fundarlok.

4. Nú er ágreiningur meðal nefndarmanna og atkvæði jöfn, og ræður þá **52** atkvæði formanns úrslitum. Heimilt er hverjum nefndarmanni, sem ekki er sam- 30. mars þykkur ályktun meiri hluta, að láta bóka ágreiningsatkvæði sitt.

5. Gerðabókinni skal fylgja glögg skrá eða registur svo gert, að greiðlega megi finna allar ákvarðanir nefndarinnar um hverja einstaka eign, er til hennar tekur.

6. Ennfremur skal nefndin halda lóðabók, dagbók yfir öll brjef, er nefndini berast, og brjefabók.

7. Byggingarnefnd leitar aðstoðar sjerfræðinga í þeim málum, er hana varðar en brestur sjerþekking á.

5. gr.

Byggingarnefndin skal jafnskjótt og unt er láta gera byggingar- eða skipulagsuppdrátt, eftir ekki minni mælikvarða en 1 : 500 yfir alt kaupúnið, þar sem á sje mörkuð skipun húsa, gatna og auðra svæða nú og framvegis um ákveðið árabíl eða eftir mannfjölgun og aukningu bygðarinnar. Skal eftir föngum ákveða, hvar vera skuli strjálbýlt og hvar megi vera samstæð bygging, hvar ætlaður er staður opinberum húsum, sem reist kunna að verða, íprótta- og skemtisvæðum o. s. frv.

Nái uppdrátturinn samþykki stjórnarráðsins hefir hann sama gildi og byggingarsamþyktn.

6. gr.

1. Breidd gatna skal aðallega sniðin eftir umferð þeirri, sem um þær má vænta. Götubreidd er stýðsta lína milli beggja götujaðra, sem myndar sama horn við þá báða.

2. Byggingarnefnd ákveður og setur niður götujaðra og húsalínur.

3. Aðalgötur sjeu ekki mjórri en 12,00 metra, en aðrar götur eftir því sem byggingarnefnd telur hæfilegt. Hvergi má þá mjórra vera en 10,00 metrar milli húsalína, enda þótt sjálf gatan eða vegurinn sje mjórri.

4. Þar sem gangstjett er gerð, skal hún að jafnaði ekki mjórri vera en $\frac{1}{5}$ hluti allrar götubreiddarinnar og aldrei mjórri en 1,00 metri.

5. Byggingarnefnd getur krafist þess, að á gatnamótum sje hús eða annað mannvirki, sem tekur meira en 1,00 metra yfir götu, hornsneitt. Sniðið sje ekki mjórra en 2,00 metrar og myndi jafnstórt horn við báðar hliðar, er að liggja. Horn má og gera bungumyndað, ef bungan tekur á miðju ekki meira en 0,40 metra fram úr fyrgreindum sniðfleti. Byggingarnefnd getur veitt undanþágu frá þessu ákvæði, þegar gerð mannvirkisins mælir með því eða nefndinni þykir önnur ástæða til.

6. Inngöngurið og birtugrófir mega hvergi taka meira en 0,50 metra fram fyrir húsalínu, og það því að eins, ef gangstjett er, að eftir sje af henni óteft að minsta kosti 1,00 metra breidd.

52

30. mars 7. Til þess að torg og götur nái tilætlaðri hreidd og skipulagi skal byggingarnefnd heimilt að taka lóðarspildur eignarnámi, og sömuleiðis að færa til hús eða önnur mannvirki, þegar höfuðaðgerð fer fram á þeim.

8. Endurgjald fyrir lóðarnám og færslu mannvirkja eftir 7. lið skulu tveir dómkvaddir menn meta eftir stærð og verðmæti allrar lóðarinnar eða mannvirkisins og rýrnun þeirra og kostnaði, er aðgerðir nefndarinnar kunna að hafa valdið. Endurgjaldið skal greitt úr byggingarsjóði kaupsinsins, en brökkvi hann eigi til, skal byggingarnefndin jafna því er á vantar niður á útsvarsskylda menn og fyrirtæki í kaupsinu, eftir efnun og ástæðum. Um framlagning niðurfjöfnunar þessarar fer sem um niðurfjöfnun aukaútsvara, og má kæra yfir henni á sama hátt, þannig að byggingarnefnd leggur fyrst úrskurð á kærana, en síðan sýslunefnd.

9. Lóðareigandi eða húss getur krafist yfirnats, ef honum þykir ástæða til, en ber sjálfur kostnað þann er þar af flýtur, nema endurgjaldið verði hækkað.

7. gr.

1. Byggingarnefnd getur krafist þess að komið sje upp og haldið við sæmlegru girðingu um lóðir og óbygð lönd þeim megin, sem að götu veit eða vegi innan þess svæðis, sem samþykktin tekur yfir. Nefndin ákveður, hvar og hvernig girðing skuli sett, eftir samkomulagi við landeiganda. Ekki má girðing ná út yfir götujaðar, þó að lóðin nái lengra.

2. Gaddavír má hvergi nota fram með götu eða vegi, og þar sem gaddavír er nú á slíkum stöðum, skal nema hann burtu og setja aðra girðingu innan árs frá þeim degi, er samþykkt þessi öðlast gildi. Ekki má setja steingarða úr óhöggnu eða ósettu grjóti fram með alfaravegi.

8. gr.

1. Hver sá er breyta vill húsi, reisa nýtt hús eða gera önnur mannvirki á lóð sinni, skal senda byggingarnefnd skriflega beiðni um það og sje beiðnin tvírituð. Beiðninni skulu fylgja í tvennum eintökum:

a. Uppdrættir í ekki minni mælikvarða en 1 : 100 með árituðum stærðamálum, svo greinilegir að glögglega megi af þeim sjá alla gerð, stærð og lögun mannvirkis þess er um ræðir, og kanna að það sje að öllu svo sem vera ber. Einkum skal á húsauppdráttum greina þykkt veggja og gildleik og fyrirkomulag gólfviða, svo og til hvers hvert herbergi er ætlað á öllum hæðum hússins.

b. Lóðaruppdrættir í ekki minni mælikvarða en 1 : 200 með árituðum stærðamálum, er sýni lögun og stærð lóðarinnar, mannvirki þau er fyrir kunna að vera á henni og það eða þau er gera skal, ennfremur afstöðu gagnvart götum, er að liggja, og nágrönnum. Flatarmál lóðar og mannvirkja skulu rituð á uppdráttinn. Byggingarnefnd getur leyft minni mælikvarða á lóðaruppdráttum en hjer var talinn, þegar um mjög stórar lóðir er að ræða.

c. Lýsing á mannvirki því, sem um ræðir, lóðinni og ásigkomulagi grundvallar 52
og, ef um nýtt hús er að ræða eða gagngerða breytingu á húsi, sem fyrir 30. mars
er, hvernig ætlast er til að hagað verði afrensi frá húsi og lóð, og vegi að
að húsinu, ef það stendur ekki við götu.

d. Þá hluta húsa eða mannvirkja, sem að gerð eru frábrugðin almennri venju
eða verða að vera það sökum áreynslu eða annara orsaka, skal sýna á sjer-
uppráttum, ef byggingarnefnd krefst, og í ekki minni mælikvarða en 1:25;
skal fylgja glögg lýsing og styrkleikareikningur látinn í tje, ef óskað er.

Á upprátum sje jafnan skráð stærðarhlutfall þeirra við virkileika og
fylgi hverju hlutfalli mælikvarði með skiftingu eftir metramáli. Jafnframt má
nota álnamál en ekki eingöngu.

Þegar svo ber undir, að byggingarnefnd telur óþarft að krefjast svo ítar-
legra skjala, sem hjer hefir verið ráð fyrir gert, getur hún veitt ívilnanir um það.

2. Sá maður skal undirskrifa alla upprættina, sem ábyrgð ber á því,
að mannvirkið samkvæmt þeim verði að öllu löglegt, enda sje hann um það bær
að dómi byggingarnefndar. Ber hann einnig ábyrgð á því, að smíðin verði upp-
dráttunum samkvæm og að öllu svo sem vera ber, nema að svo sje að sú ábyrgð
hvili á öðrum manni, og skal það þá tekið fram og nafns þess manns getið í beiðninni.

3. Eftir að byggingarnefnd hefir kynt sjer umsóknina og íhugað, leggur
hún annað eintak umsóknarskjalanna til geymslu í skjalasafni sínu, en endur-
sendir beiðanda hitt eintakið með árituðum úrskurði sínum, að jafnaði innan hálf-
mánaðar frá því er hún tók á móti beiðninni. Sje beiðninni neitað eða breyt-
ingar gerðar að samþyktarskilyrði, skal greina ástæður þess.

Ekkert byggingarleyfi má veita, nema með því að eins að umsjón verksins
og ábyrgð sje í höndum manns, sem byggingarnefndin telur til þess færan fyrir
kunnáttu sakir og áreiðanleika.

4. Ekki má byrja á nýrri byggingu eða gera breytingu á eldri bygg-
ingu nje heldur í neinu vikja frá samþykktum uppráttum, fyr en fengið er til
þess leyfi byggingarnefndar.

5. Hið endursenda eintak af uppráttum og lýsingu byggingar skal
jafnan vera við höndina nothæft á vinnustaðnum, meðan á smíðinni stendur, og
byggingarnefnd og einstökum mönnum hennar jafnan heimill aðgangur að því
og byggingunni, meðan hún er í smíðum.

6. Byggingarnefnd skal krefjast þess, að byggingarefni verkpallar, út-
búnaður allur og tæki við húsasmíð og mannvirkja sje traust og í góðu lagi, svo
ekki valdi slysum eða tjóni, og skal nefndinni heimilt að gera um þetta þær
ráðstafanir er duga mega, á kostnað eiganda, ef ekki læst trygt með öðru móti,
eða stöðva verkið að öðrum kosti.

7. Húseigandi skal tilkynna byggingarnefnd með tveggja daga fyrirvara:

- a. hvenær byrjað er á undirstöðum eða breytingum á þeim,
- b. hvenær rakvarnarlag er lagt í vegg,
- c. hvenær þak er reist á steinhúsi eða grind timburhúss og
- d. hvenær gólf eru lögð á bita, þar sem milligólf verður.

52

8. Byggingarleyfi fellur úr gildi, ef ekki er farið að nota það áður en 30. mars tvö ár eru liðin.

9. gr.

Ekki má taka neitt hús til afnota, fyr en fengið er vottorð byggingarnefndar um að það fullnægi kröfum byggingarsamþyktarinnar.

10. gr.

1. Hverju íbúðarhúsi skal fylgja óbygð lóð innan húsalínu, er ekki sje minni en hússtæðið. Skerðist lóð að mun við götubreikkun, má byggingarnefnd veita nokkra ívilnun um þetta. Þó má hússtæðið aldrei nema meiru en $\frac{2}{3}$ hlutum lóðarinnar. Ekki má gjöra þak yfir óbygða lóð, sem fylgja skal íbúðarhúsi.

2. Gluggi eða gluggar íbúðarherbergis, eldhúss eða vinnustofu sje ekki nær öðru húsi andspænis en meðalvegg hæð þess hús er fyrir ofan gólf herbergisins. Þar að auki getur byggingarnefnd leyft aðra glugga á sama herberginu.

3. Ekki má hækka gömul hús, ef hækkunin mundi hafa í för með sjer, að auð bil útundan gluggum yrði að tiltölu minni en í 2. lið er krafist.

4. Greiður gangur skal vera fyrir slökkvitól að þeim hluta lóðar hvers húss, er ekki liggur að götu, og ákveður byggingarnefnd í hvert skifti, hvernig inngangi á lóðina skuli hagað.

11. gr.

Á öll hús, sem framvegis eru reist í kaптúninu, skal setja þakrennur með veggrennum svo löngum, að op þeirra sje í mesta lagi 16 sentimetra fyrir ofan gangstjett eða götu. Þar sem gangstjett er, getur byggingarnefnd heimtað að gjörð sje steinrenna yfir þvera stjettina frá hverri veggrennu út í göturennu.

Ef nauðsynlegt er vegna umferðar eða viðhalds á götu, getur byggingarnefnd heimtað að þakrennur með veggrennum sjeu settar á eldri hús.

12. gr.

1. Vegg hæð húss skal mæla frá götu uppí skurðarlínu þak- og veggflatar að utanverðu. Ef húsið stendur ekki við götu, skal miða hæðina við beina línu milli jaðra þeirra gatna, sem næstar liggja húsinu á báðar hendur, eða við jarðarflöt umhverfis húsið, sem ekki er lægri en þessi lína. Þar sem þessi ákvæði ná ekki til eða eiga ekki við, kveður byggingarnefnd á um það, hversu mæla skuli. Undirstöðuhæð húsa skal miða á sama hátt og nú var sagt (sbr. 14. gr.).

2. Hæð húsa er fyrst og fremst háð þeim takmörkunum, sem byggingarnefnd setur í hvert skifti eftir slökkvitólum þeim og björgunartækjum, sem fyrir

hendi eru, og eldshættu þeirri, er hún telur byggingarlagi hússins, efni þess og notkun samfara.

52
30. mars

Vegghæð húss má ekki meiri vera en breidd götunnar milli húsalína. Þetta ákvæði nær þó ekki til húsa sem standa við torg eða andspænis opnu svæði. Ef gatan hallast fram með húsi, skal tekin meðalhæð. Hæð húss á gatnamótum má, ef göturnar eru misbreiðar, miða við breiðari götuna bæði á þeirri hlið, er að henni veit, og einnig þeirri, er veit að mjórri götunni, en þó ekki lengra frá horni (skurðarpúnkti húsalínanna) en breidd mjórri götunnar nemur á gatnamótunum.

Ef hús er reist inni á lóð, má miða húshæðina við götubreiddina að viðlögðu hinu auka svæði framan við húsið, en þá telst það svæði ekki til þeirrar óbygðrar lóðar, er fylgja ber húsinu (sbr. 10. gr. 1.).

3. Þar sem götubreidd eða annað er ekki til fyrirstöðu, má hæð húsa vera sem hjer segir:

- a. Hús úr steini eða steinsteypu, sem innan eru klædd steinlímshúð eða öðru jafneldtryggu efni, samfelt á veggjum og lofti í hverju herbergi, mega vera að vegghæð alt að 10,00 metrum. Í þeim má vera íbúð á tveim hæðum og auk þess annað hvort í þakhæð eða í kjallara, ef ekki mæla aðrar ástæður á móti. Gólf í þakhæð má ekki liggja fyrir ofan skurðarlínu þak- og veggflatar nje meira en 1,25 metrum fyrir neðan hana. Ef hvorki er íbúð í þakhæð nje kjallara, má leyfa þrjár hæðir og alt að 11,00 metra vegghæð.
- b. Timburhús — og steinhús þau, sem innan eru jafn eldfim timburhúsum — mega ekki vera vegghærri frá götu en alt að 9,00 metrum, og íbúð í þeim ekki á fleiri gólfum en tveimur.
- c. Leyfa má brjóstþil innan á veggjum allra húsa, sömuleiðis veggfóður, sje það ekki á huldu. Þó má hvergi nota veggfóður í stigahúsum og ekki má heldur hafa brjóstþil í stigahúsum þeirra húsa, sem íbúð hafa á þrem gólfum.

4. Rishalli á þökum þeirra húsa, sem byggð eru eins há að veggjum og frekast er leyfilegt eftir 2. og 3. lið þessarar greinar, má ekki meiri vera en nemi 45° horni við lárjettan flöt. Sje þak brattara, skal húsið vera þeim mun vegglæggra, nema byggingarnefnd veiti sjerstakt leyfi til, enda sjeu þá ákvaðin í 2. lið ekki til fyrirstöðu.

5. Byggingarnefnd getur veitt sjerstakt leyfi til að byggja hærri turna, kvisti, gaffa og þessháttar til skrauts, en þó má samanlögð breidd slíkra útbygginga ekki nema meiru en hálfri lengd þeirrar húshliðar, sem þær eru yfir, nje heldur má vera skemmra milli tveggja slíkra útbygginga en nemi helmingi af samanlagðri breidd þeirra.

13. gr.

Við hús, sem reist er nær lóðarmörkum en 3,15 metra, skal gjöra eldvarnarvegg út að nágrannalóð. Sje hús á nágrannalóðinni nær lóðarmörkum en 3,15 metra og án eldvarnarveggjar skal gjöra eldvarnarvegg við hið nýja hús,

52 ef það er sett nær nágrannahúsinu en 6,30 metrar, nema eigandi nágrannahúss-
30. mars ins hafi áður skuldbundið sig til að gjöra eldvarnarvegg þegar þess yrði krafist, og skal hann þá gjöra slíkan vegg.

Við hús, sem nú stendur nær lóðartakmörkum en 3,15 metra eða nær nágrannahúsi en 6,30 metra og er án eldvarnarveggjar, skal gjöra slíkan vegg þegar höfuðaðgjörð fer fram á því.

Eigi má skifta húseign, nema hver hluti hennar fullnægi kröfum þessarar samþykta um sjerstakar húseignir.

Eldvarnarveggi skal gjöra úr grjóti og steinlími eða úr steypu. Þeir skulu ná 16 sentimetra upp fyrir þakið og hvergi þynnri vera en 18,5 sentimetrar, en að öðru leyti ákveður byggingarnefnd þykt þeirra í hvert skifti. Á þeim mega hvorki vera gluggar nje önnur op.

Eldvarnarveggur skal vera áfastur við húsið og má hann vera sameiginlegur fyrir tvö hús, ef hann er áfastur báðum húsunum og tekur 16 sentimetra upp fyrir þak hærra hússins.

14. gr.

1. Grafa skal undirstöður útveggja í öllum húsum og burðarveggja innan húss niður á fastan botn og ekki skemmra en 1,25 metra í jörð niður, þar sem föst klöpp er ekki ofar. Undirstöðu íbúðarhúsa og allra þeirra húsa, sem tvílofta eru eða hærri, skal hlaða úr grjóti og steinlíma (sementi eða kalki) eða steypa alla leið frá föstum botni undir steinhúsum, en þúkka má undirstöður timburhúsa, þó ekki ofar en svo að eftir sje í jörð að minsta kostl 0,65 metra af undirstöðunum. Byggingarnefnd getur leyft þúkk undir litlum og lágum steinhúsum eða þegar sjerstakar ástæður eru fyrir hendi, en hins vegar trygging þess að óhult sje. Þó skulu undirstöður steinhúsa ekki ná skemra í jörð en 1,25 metra, nema föst klöpp sje ofar.

2. 10—20 sentimetrum fyrir ofan jarðarflöt eða fyrirhugaða hæð hans skal leggja í undirstöðu allra húsa rakvarnarlag í minsta lagi 2 sentimetra þykt úr sementi og sandi til helminga og þar á jarðbik, þakhellur í sementi eða annað vatnshelt efni.

Þar sem enginn er kjallari má rakvarnarlagið koma ofan á undirstöðurnar, en ávalt neðan gólfviða. Þar sem kjallari er gerður skal einnig leggja rakavarnalag 5—10 sentimetrum ofan kjallaragólfs, og skulu þá útveggir jarðbikaðir utan á milli laganna eða á annan hátt varðir jarðraka.

Byggingarnefnd getur veitt undanþágu frá ákvæðum þessarar greinar, þegar um skúra eða litil útihús er að ræða.

15. gr.

1. Veggir steinhúsa sje hlaðnir úr settu og höggnu grjóti og steinlími rent í raufarnar, eða gerðir úr steinsteypu. Steinsteypuveggir íbúðarhúsa ofan

kjallara og einnig í kjöllum, sem ætlaðir eru til íbúðar, skulu gerðir úr steypu ekki veikari en 1:4:7 (þ. e. 1 hl. sements móti 4 hl. sands og 7 hl. mulnings eða malar eða hvorstveggja). Aðra veggi og undirstöðu má gera úr steypu 1:4:8. Með sjerstöku leyfi byggingarnefndar má drýga steypu í undirstöðu með hreinu, sterku grjóti, hrjúfu eða brotnu, þegar veggþykkt undirstöðunnar er ekki undir 40 sentimetrum eða á henni hvílir ekki mikill þungi. Þó má enginn steinn á neinn veg stærri vera en nemi alt að helmingi veggþykktar, alstaðar sje smágerðari steypa á milli steinanna og utan að þeim, og steypan blönduð ekki veikari en svo, að móti 1 hl. sements komi 3 hl. sands, 6 hl. mulnings (eða malar) og 4 hl. grjóts.

Öll steypuefni sje sterk, ófúin og að öðru óskemd og úr þeim hreinsað öll lifræn efni. Sementið sje ávalt gott Portlands sement. Grjótmulningur og steypumöl sje af marg breytti stærð og ekki stórgerðari en svo, að stærstu molar fari gegnum 5 sentimetra viðan hring.

2. Þykkt veggja, sem gerðir eru úr ekki veikara efni en steinsteypu 1:4:8, skal vera sem hjer segir:

- a. Þykkt hliðveggja þeirra, sem eru burðarveggir (bera þak- og loftþunga), skal í einlofta húsum eða í efri eða efstu hæð í hærri húsum miða við *breidd* hússins frá ytri brún veggjarins inn í miðjan næsta burðarvegg — er þessi breidd hjer kölluð B — og *vegg hæðin* frá gólfi og upp undir þak (á efri brún syllu), og er sú hæð hjer táknuð með H. Skal veggjarþykktin í minsta lagi vera

$$\frac{1}{25} B + \frac{1}{50} H.$$

Ef húsið er portbyggt, skal samt sem áður mæla vegg hæðina frá gólfi alla leið upp á syllu, en hins vegar þarf sá hluti veggjarins, sem er fyrir ofan loft (þ. e. portveggurinn), ekki þykkari að vera en 23 sentím, þó að veggurinn eigi annars að hafa meiri þykkt, nema aðrar ástæður komi til greina.

Ef enginn er burðarveggurinn milli útveggja, en þungi þaks og lofts hvílir eingöngu á útveggjum, skal B vera öll breidd hússins utanmáls.

Ef húsið er marglofta, skal auka þykkt hliðveggja í næstu hæð í minsta lagi um $\frac{1}{50}$ hæðarinnar, — mælt af gólfi á gólf — og þannig koll af kolli fyrir hverja hæð að kjallara meðtöldum.

Hjer og alstaðar annars staðar í samþykkt þessari er hæð í húsi talin af gólfi á gólf, ef ekki er annars getið sjerstaklega.

Þverveggir úr sama efni og hliðveggir og sambyggðir þeim sjeu að jafnaði ekki strjálli en svo, að einn komi að minsta kosti á hverja 10,00 metra í lengd hliðveggjar.

- b. Gafllveggir, sem aðeins bera sinn eigin þunga, en á eru gluggar eða dyratóftir, mega vera 23 sentimetra þykkir ofan efsta lofts (þ. e. í þakhæð) og á næstu hæð þar fyrir neðan, en þykni úr því á hverri hæð í minsta lagi um $\frac{1}{100}$ hæðarinnar og ekki minna en 3 sentimetra, og í kjallara sjeu þeir ekki þynnri en 32 sentimetrar.

Gluggalausir gafllveggir mega vera 23 sentimetrar á þykkt bæði í þakhæð og tveim næstu hæðunum þar fyrir neðan, þykni þá um $\frac{1}{100}$ hæðarinnar og ekki minna en 3 sentimetra, en sje í kjallara ekki þynnri en 32 sentimetrar.

52

30. mars.

Gaflveggir skulu vandlega bundnir í þak- og gólfviði (sbr. 17. gr.) og studdir þakstól, ef þeir eru hærri en 4 metrar ofan efsta lofts.

- c. Byggingarnefnd getur leyft, að aðrir útveggir en hjer hafa taldir verið, sem studdir eru milli þverveggja úr sama efni og bera lítið eða ekkert annað en sinn eigin þunga, svo sem útveggir stigahúsa, megi vera að þykt jafnir gaflveggjum.
- d. Enginn útveggur má þó þynnri vera ofan jarðar en 23 sentimetrar nje í jörðu þynnri en 32 sentimetrar. Hins vegar getur byggingarnefnd leyft, að veggjarþrep undir gluggum en ofan gólfs sje alstaðar ofan kjallara 23 sentimetra þykk, þó að veggir sjeu annarsstaðar þykkri, ef innan þrepsins eru sett hitunarfæri eða skjólveggur. Í kjallara mega veggjarþrep undir gluggum ekki þynnri vera en 35 sentimetrar.
- e. Í íbúðar- og vinnuherbergjum, sem liggja að fleiri útveggjum en einum eða að þynnri útvegg en 32 sentimetra, skal innan við útveggi gjöra skjólvegg úr steini eða steypu — eða úr borðum, reyrvef og steinlimshúð eða steinlimshúð á trjerimum eða járnneti — eða úr borðum, og veggfóðri, — eða öðru efni, sem við á á hverjum stað og byggingarnefnd samþykkir. Loftrúm sje á milli útveggjar og skjólveggjar og ákveður byggingarnefnd breidd þess, og sje hún ekki minni en 4 sentimetrar.
- f. Útveggi úr steini eða steypu skal sljetta utan með sementshúð ofanjarðar og hafa vatnsvarnaefni í húðinni, eða verja þá á annan veg tryggilega gegn vætu utan að.
- g. Burðarveggir innanhúss sjeu í hverri hæð jafnir að þykt $\frac{1}{3}$ af samanlagðri þykt beggja hliðveggja þeirrar hæðar, eins og hún er ákveðin hjer að fram-
an (staflíð a).

Ef burðarveggirnir eru tveir samhliða, skal hvor um sig vera að þykt jafn $\frac{2}{3}$ af þykt þess hliðveggjar, sem honum er næstur. Ef ekki er stigahús á milli þeirra eða breiðara bil en nemi $\frac{1}{5}$ af allri breidd hússins innanmáls, getur byggingarnefnd veitt nokkra ívilnun í þessu ákvæði.

Ef breiðara er milli samhliða burðarveggja en nemi $\frac{1}{3}$ af allri húsbreiddinni innanmáls, getur byggingarnefnd aukið þykt þeirra eftir því sem þörf krefur.

Þykt burðarveggja ofan efsta lofts ákveður byggingarnefnd í hvert skifti. Þó mega burðarveggir hvergi þynnri vera en 16 sentimetrar.

Ef burðarveggir hafa að dómi byggingarnefndar ónógan stuðning af þverveggjum, getur hún aukið þykt þeirra svo sem þörf krefur.

- h. Veggir stigahúsa, sem ekki eru burðarveggir nje tveir stigar liggja að, skulu í þakhæð og næstu hæð vera í minsta lagi 13 sentimetra þykkir og síðan ekki þynnri en 16 sentimetrar; þó sjeu þeir í kjallara að minsta kosti 3 sentimetrum þykkri en á næstu hæð fyrir ofan (sbr. 22. gr. 3.).
- i. Aðrir innveggir úr steini eða steypu, sem aðeins bera sinn eigin þunga, skulu í þakhæð og næstu tveim hæðum vera í minsta lagi 13 sentimetra þykkir, síðan 16 sentimetra, en þó í kjallara að minsta kosti 3 sentimetrum þykkri en á næstu hæð fyrir ofan.

Ef slíkir innveggir eru gjörðir úr timbri, skulu þeir milli íbúðarherbergja **52** (16. gr. 1. d.) vera tvíbyrtir, og auk þess með steinlímshúð báðum megin, 30. mars ef íbúð er á þrem hæðum í húsinu.

- j. Innveggi þá, sem um getur undir staflíð h og i, mega bitar á engan hátt skerða, fara í gegnum þá eða hvíla á þeim, þar sem þeir fara í gegnum bitalögin, og þar sem slíkur veggur endar að ofanverðu, skal eins að farið. Þó má þar einnig leggja bita ofan á slíkan vegg endilangan. Sama máli er að gegna þar sem slíkur veggur kemur að þakviðum. Einnig getur byggingarnefnd leyft að leggja bitaenda í stigapöllum í stigahússvegg.

Í stórum húsum — þar sem dýpt herbergja er yfir 5 metra eða hæðir yfir 3,5 metra — getur byggingarnefnd auðið þykt þessara veggja um 3 sentímetra, og eins þar sem á þá eru settar dyr mjög þjett eða mjög stórar, eða aðrar ríkar ástæður heimta.

- k. Samanlögð breidd glugga og dyratóttu má ekki í neinum vegg úr steini eða steypu nema meiru en $\frac{3}{5}$ hlutum af allri lengd veggjarins, engin einstök glugga- eða dyratótt breiðari vera en 1,70 metra og enginn veggjastöpull mjórri en nemi $\frac{1}{4}$ hl. af samanlagðri breidd beggja tóttanna báðum megin við hann, og ekki mjórri en 50 sentímetra. Yfir glugga- og dyratóttum sje veggir nægilega styrktir járnum.

Þó getur byggingarnefnd leyft, að gluggatóttir og dyra sje stærri eða taki meira veggjarrúm en hjer var sagt, gegn því að styrkleikur veggjanna sje þá á annan veg aukinn að því skapi.

- l. Byggingarnefnd ákveður, að hve miklu leyti hlaðnir veggir úr höggnum grásteini, tígulsteini eða öðrum steini megi hlíta sömu ákvæðum sem stensteypuveggir.

Byggingarnefnd getur fyrirskipað meiri veggþykktir en ákveðnar eru í þessari grein, þar sem gerðar eru stórar veggbrúnir (gesims) utan á vegg, vegglægjur úr tré lagðar í vegg undir bitaenda eða annað gert, sem mjög eykur áreynslu á veggina, eða rýrir styrkleika þeirra.

Ef þykkt veggjar er aukin á einhverri hæð, skal hún einnig aukin að því skapi þar fyrir neðan, ef byggingarnefnd telur þess þörf.

3. Ekki má múra eða steypa húsveggi eða undirstöður, ef frost er 2° C. eða meira.

16. gr.

1. Timbur, sem er notað til húsabyggingar, skal vera vandað og óskemt.
- a. Í timburhúsum, þar sem stafhæðin er alt að 3,00 metrum og herbergjadyptin alt að 4,50 metrum, mega stafir í útveggjum á efsta lofti og efri hæð eigi vera greunri en 4×4 þumlungar, á neðri hæð 4×5 þuml. og hornstafir 5×5 þuml. Sje hæðin meiri, alt að 4,00 metrum, og herbergjadyptin alt að 5,50 metrum, skal þykkt stafanna út og inn aukin að minsta kosti um 1 þuml. Í stærri húsum ákveður byggingarnefnd gildleik stafanna.

52

30. mars

Byggingarnefnd má leyfa, að í smáum húsum, ekki yfir 70 fermetra að flatarmáli, sjeu stafir 4×4 þuml. bæði uppi og niðri.

Stafir sjeu ekki strjálí en svo, að eigi sje minna en einn stafur á hverjum 1,25 metrum að metaltali í lengd veggjarins og ekki má lengra vera á milli þeirra neinstaðar en 1,50 metrar, nema byggingarnefnd veiti sjerstakt leyfi til.

Milli allra stafa sjeu spyrnur («lausholt») og í hverjum vegg eigi færri en tvær skordur («skástifur»). Þær hallist eigi minna en svo, að hallinn — mældur lárjett — nema sem svarar hálfri hæð skordunnar.

Staflægjur og syllur sjeu á hvorugan veg grennri en stafir eru á þykt út og inn.

Í hliðveggjum þeim, sem bita bera, skal undir bitaenda leggja aurstokk á grunn, ekki grennri en stafir eru í veggnum eða 5×5 þuml. ef stafir eru gildari. Ofan á bitaenda komi undirstokkur, jafnbreiddur stöfum og eigi þynnri en $2\frac{1}{2}$ þuml. Niður undan stöfum skal fella trje á milli aurstokks og undirstokks. Stafi skal festa saman um hæðamót með sterkum járnklóm og reknagla í staflægjur. Milli klónna má vera alt að 2,50 metrum.

- b. Utan á grind íbúðarhúsa skal koma þil úr plægðum bordum, er sje að minsta kosti 1 þuml. þykk, og skal negla þau vandlega í alla stafi, skordur, spyrnur, aurstokka, bita, undirstokka, staflægjur og syllur.

Utan á þilið skal koma pappi og síðan bárujárn, en að minsta kosti $\frac{1}{2}$ þuml. þykkir listar milli járn og papp. Bárujárn á veggjum má ekki þynnra vera en 26 B. W. G. Þó má má hafa þil í stað bárujárns á veggjum, er vita út að torgum eða öðrum auðum svæðum.

Innan á grindina skal koma pappi og plægt þil eða annað ekki lakara.

- c. Grind í burðarveggjum innanhúss skal í smáum húsum, með alt að 3 metra lofthæð og 4,50 metra herbergjadýpt, gera úr $3'' \times 4''$ viðum niðri og $3'' \times 3''$ viðum uppi. Sje hæð eða dýpt herbergja alt að 1 metra meiri, skulu grindarviðir ekki vera rýrari en $4'' \times 4''$ niðri og $3'' \times 4''$ uppi, en sje hæðin meiri eða herbergin dýpri getur byggingarnefnd krafist gildari við. Að öðru leyti gilda sömu reglur um máttarviði sem í útveggjum.
- d. Aðrir timburveggir mega ekki, ef þeir eru milli íbúðarherbergja, vera lakari að gjörð en svo, að þil úr plægðum bordum sje hvorum megin og 3,2 sentim. þykkir renningar á milli. Jafnvænir skulu veggir vera, sem stigi liggur upp með, nema byggingarnefnd telji þörf á meiri styrkleika (sbr. og 22. gr. 3).
- e. Í útihúsum og skúrum, sem ekki eru hærri en 3 metrar frá undirstöðu, má gjöra grindina úr 3×3 þuml. trjám eða 2×4 þuml. plönkum (eða «battungum»).
- f. Í timburveggjum má samanlögð breidd glugga og dyra, mæld á milli stafa, ekki nemi meiru en $\frac{3}{5}$ hl. af allri lengd veggjarins, nema byggingarnefnd veiti sjerstakt leyfi til og segi þá fyrir um, hversu tryggja skuli veggnum nægan styrkleika.
- g. Nota má máttarviði með öðrum gildleika en til er tekið í þessari grein, ef samur er styrkleikinn eða meiri.

2. Kjallaraveggi timburhúsa skal gjöra úr sömu efnum og kjallaraveggi steinhúsa. Þeir sjeu að þykt ekki undir 32 sentímetrum útveggir, og burðarveggir innanhúss í lágum húsum, ekki stærri en 70 fermetrar að flatarmáli, 20 sentímetra þykkir, í stærri húsum ekki undir 23 sentímetrum. 52
30. mars

17. gr.

1. Trjebitar í gólfum og loftum íbúðarherberja sjeu ekki strjálí en svo, að 95 sentímetrar sjeu á milli þeirra, mælt af miðju á miðju.

Þar sem mjlligólf er skulu trjebitar ekki grennri vera en 6 þuml. á hæð og 5 þuml. á breidd, þegar hafið er alt að 3,15 metrum, og aukast á hæðina um $\frac{1}{24}$ og á breiddina um $\frac{1}{48}$ af því, sem hafið vex þar fram yfir.

Þar sem ekki er milligólf, má styrkleikur bitanna vera $\frac{1}{10}$ minni en nú var ákveðið.

Styrkleikur trjebita stendur í beinu hlutfalli við breiddina og við hæðina margfaldaða með sjálfri sjer. Þegar hæðin er kölluð h og breiddin b , miðast styrkleikurinn því við útkomuna af $h \times h \times b$, sem venjulega er skrifað h^2b . Tveir bitar eru því að eins jafn sterkir á sama hafi, að útkoman af h^2b sje jöfn fyrir báða.

Nota má bita með öðrum gildleik en hjer er ákveðin, ef styrkleikinn er samur eða meiri. Þó má hæð bita ekki vera meiri en tvöföld breidd þeirra, nema því að eins að bitarnir sjeu skorðaðir hver gegn öðrum með krossskorðum milli efri og neðri brúnar á víxl, og sjeu skorðurnar ekki grennri en 2×2 þuml.

2. Sje húsveggirnir gjörðir úr steini eða steypu, skal að minsta kosti þriðji hver biti festur við veggina í báða enda með sterkum járnakkerum. Gafiveggir úr steini eða steypu skulu og bundnir með járnakkerum á 3 metra millibili inn í bitalögin; skal hvert akkeri ná yfir að minsta kosti tvo bita og fest í þá báða.

3. Trjególf skal vera úr plægðum borðum, er sje að minsta kosti 3,2 sentím. þykk. Í loftum má ekki nota striga eða pappa neðan á bita í staðinn fyrir þiljur.

Milligólf skal vera, þar sem það er haft, úr borðum milli bitanna, þar ofan á að mista kosti 3 sentím. þykt lag af deiglumó, móhellu, steypu eða öðru efni, er ekki er lakara nje veldur óheilnæmi eða fúa.

18. gr.

Þök skulu svo gjörð að húsveggjum stafi engin hætta af þeim.

1. Sperrur og skammbitar mega ekki grennri vera en 4×4 þuml, þegar hafið er alt að 3,15 metrum. Hafið skal mæla á loftbitunum beint niður undan sperrum og skammbitum. Skulu viðir þessir gildna á hvern veg um $\frac{1}{24}$ af því sem hafið vex, fram yfir það sem áður greinir.

Bilið milli sperra, talið af miðju á miðju, má vera alt að 1,25 metra undir mál- og pappapökum, en alt að 0,95 metra undir hellu- og steinþökum.

52 Nota má máttarviði með öðrum gildleik en í grein þessari er ákveðið, ef 30. mars styrkleikinn er samur eða meiri.

2. Á sperrur skal leggja súð úr plægðum borðum, er ekki sjeu þynnri, en 2,5 sentimetrar, og þar yfir bárujárn ekki þynnra en 24 B. W. G., eða annað eldtrygt efni, sem brunamálalög leyfa.

3. Gafllveggir úr steini eða steypu skulu bundnir járnakkerum við þakviði.

4. Byggingarnefnd getur veitt undanþágu frá ákvæðum þessarar greinar, þegar um útihús er að ræða.

19. gr.

Gluggakarma og útidyra skal gjöra úr plönkum, er ekki sjeu þynnri en 2 þumlungar. Þeir skulu í steinveggjum roðnir karbólini, eða öðru efni ekki lakara, á þá hlið, er veit að steini eða steypu, og eins allir máttarviðir bæði í stein- og timburhúsum, sem að steypu liggja eða steini.

20. gr.

Íbúðarherbergi skulu ekki vera lægri undir loft en 2,50 metrar, gólfötur þeirra eigi minna en 6 fermetra og einn veggur útveggur með glugga á hjörum.

Loft- og kvistherbergi má hafa til íbúðar, þó að hæð þeirra undir loft sje eigi meiri en 2,20 metrar. Sje herbergið undir súð, skal meðalhæð þess eigi minni vera en 2,20 metrar yfir að minsta kosti — 4 fermetrum af gólfleti herbergisins. Hvergi mega veggir íbúðarherbergja lægri vera en 1,00 metri.

Í öllum þakherbergjum, sem í er búið, skal klætt þiljum og þar á pappa eða steinlímshúð innan á þakviði eins og á útveggi, eða öðru efni ekki lakara eða eldfimara en haft er á loft og vegg annarsstaðar í húsinu.

Hvert íbúðarherbergi skal vera hægt að hita.

21. gr.

1. Þar sem ekki er kjallari, skal íbúðarhúsum vera í minsta lagi 30 sentimetra hæð frá jörðu undir neðstu gólfviði og vindauga á undirstöðunni. Ef gróðrarmold er í hússtæðinu skal setja efst lag af mól eða öðrum hreinlegum ofaniburði, ekki þynnra en 10 sentimetra.

2. Kjallara má eigi nota til íbúðar, nema byggingarnefnd veiti með ráði hjeraðslæknis sjerstakt leyfi til þess, og gluggar viti út að óbygðu svæði eða götu ekki mjórri en 12,00 metra.

3. Um skipun íbúðarherbergja í kjallara skal gæta þess er hjer segir:

- Helmingur af rúmmáli hvers herbergis skal vera ofanjarðar.
- Glerflötur glugganna ofanjarðar sje eigi minni en nemi $\frac{1}{10}$ af gólfleti herbergisins.
- Gólf skal gjöra úr asfalti, sementi eða öðru álíka vatnsheldu efni, og sje trjególf þar ofaná.

- d. Gólfíð sje að minsta kosti 30 sentím. fyrir ofan hæsta stórstraumsflóð, og skal **52** þurka jarðveginn undir því með fráræslu, eftir fyrirmælum byggingarefndar, 30. mars svo að jarðvatn nái aldrei upp að gólfinu.
- e. Veggina skal verja raka svo sem fyrir er mælt í 14. gr.

22. gr.

1. Í öllum húsum skal vera frjáls gangur úr hverri íbúð og einstökum hlutum hennar að stiga, og báðum ef tveir eru, og frá hverjum stiga greiður útgangur ekki þrengri en stiginn.

Ef stigar eru hafðir hvor við hliðina á öðrum, skal vera heill veggur á milli þeirra, gjörður sem burðarveggur (15. gr. 2. g og 16. gr. 1. c) og ekki minna en tvær hurðir skrálæstar á leiðinni frá öðrum stiganum til hins.

2. Í steinhúsi alt að 90 fermetrum að flatarmáli eða timburhúsi alt að 70 ferm., þar sem ekki er íbúð á fleiri hæðum en tveimum, skal vera að minsta kosti einn stigi, forstigi, ekki mjórri en 0,85 metra, en sje húsið hærra, þá tveir stigar, forstigi 0,85 metra breiður og bakstigi 0,65 m. í minsta lagi.

Í stærri húsum, sem ekki hafa íbúð á fleiri hæðum en tveimur, má og duga einn stigi, forstigi, 0,90 metra breiður, ef húsið er steinhús og flatarmál þess ekki yfir 150 ferm., eða ef það er timburhús alt að 120 ferm., en sje húsið stærra um sig eða hærra skulu stigar vera tveir, forstigi 0,90 m. breiður, og bakstigi 0,70 m. breiður. Stigi að loftherbergjum, þar sem ekki er eldhús og ekki hafa fleiri en ein fjölskylda aðgang að, má vera 0,70 metra breiður.

Enginn stigi, sem veggir falla að á báðar hendur, má þó mjórri vera milli veggja en 0,90 m.

3. Í húsum, sem íbúð hafa á fleiri hæðum en tveimur, en eru svo litil um sig — vegna lóðarþrengsla eða annara svipaðra orsaka, — að tveir stigar mundu rýra mjög nothæfi þeirra, má byggingarnefnd leyfa að hafa að eins einn stiga, enda sje húsið ekki ótryggara gegn eldshættu en ráð er gjört fyrir í 12. gr. 3. a. Slikir stigar skulu gjörðir úr járnbentri steinsteypu og allir pallar sömuleiðis, og skulu veggir stigahússins, ef þeir bera stigann, hafa nauðsynlega þykt til þess, ekki undir 25 sentím.

4. Allir trjestigar skulu hafa steinlimshúð á baki.

Á öllum stigum skulu vera handrið, og skal stigum svo hagað, að nægileg birta og loft geti komist að þeim.

5. Bæði stigar og inngöngurið skulu vera svo gjörð, að hvert skref í þeim sje 60—65 sentímetra. Skref í stiga er samanlagt eitt framstig og tvöfalt uppstig. Framstig er þrepsbreidd lárjett milli brúna, mæld á ganglinu, er liggur í miðjum stiga og fylgir frammeið í jafnri fjarlægð og ekki fjær fremri brún hans en 0,50 metra. Uppstig er hæðin af þrepi á þrep. Framstig má aldrei vera mjórri en 14 sentím., í 0,85 metra breiðum forstigum ekki undir 18 sentím. og í öðrum forstigum og inngöguridum ekki mjórri en 20 sentímetrar. Stigagöt skula jafnan svo við, að gangrúm í þeim sje hvergi lægra en 1,90 metra.

Hverju íbúðarhúsi skulu fylgja hæfilega stór og mörg salerni, og má ekki setja þau annarsstaðar en byggingarnefnd samþykkir.

1. Um reykháfa gilda þær reglur er hjer greinir:

- a. Reykháfar skulu hlaðnir úr tigulsteini og steinlímdir eða gerðir úr sterkri steinsteypu. Skulu hliðar reykháfsins eigi þynnri vera en 12 sentím. og vídd hans innanmáls eigi minni en 23 sentím. að þvermáli.
- b. Þar sem reykháfur gengur gegnum bita og borð, sem lögð eru undir bita, skal hann vera járnklæddur hringinn í kring og eins þar sem hann gengur í gegnum þakið, og skal vera að minsta kosti 17 sentím. bil milli þeirra hliða hans, sem inn snúa, og viðanna. Ef reykháfurinn er ekki járnklæddur, skal bil þetta vera í minsta lagi 22 sentím., og skal þá múrað eða steyppt á milli reykháfs og víða. Ekki má þilja reykháfinn utan nje klæða hann borðum nje láta utan um hann veggfóður, sem límt er utan á lista.
- c. Reykháfur skal annað hvort hlaðinn frá grundvelli eða standa á steinhvelfingu eða á steinsteypnum bitum járnskotnum, milli tveggja steinveggja, en má eigi standa á trjebitum eða trjególfum. Reykháfar skulu ná 0,80 metra upp úr mæni hússins, en komi þeir upp úr þakhlíð, ákveður byggingarnefnd hæð þeirra í hvert sinn, en þó sje hún ekki minni en 1,00 metri.
- d. Á hverjum reykháf skulu vera nægilega mörg sópgöt, jafn víð reykháfnum, og traust járnhurð fyrir í járnurgerð.
- e. Inn í 23 sm. víðan reykháf má eigi setja reykþípu frá fleiri eldstæðum en 8, og jafnan skal hafa járnkraga í reykháfnum utan um hverja þípu þannig gerðan, að þípan geti ekki ýst inn í reykháfinn.

Ef svo mikill reykur á að fara um reykháf, að þess má vænta að áliti byggingarnefndar, að þar af muni stafa óþægindi þeim til handa, er nærri búa, þá skal gera reykháfinn svo háan, sem byggingarnefnd telur nauðsynlegt.

2. Um ofna og eldavjelar gildir það er hjer segir:

- a. Ofna og eldavjelar má eigi setja nær timburvegg en svo að 21 sentím. sje á milli.
- b. Þípur frá ofnum og eldavjelum mega ekki koma nær trje en svo, að 21 sentím. sje í milli; þær skulu liggja inn í reykháf og mega ekki liggja um herbergi, þar sem eldfim efni eru geymd.
- c. Eldavjelar má setja á trjególf ef að minsta kosti 12 sm. eru frá gólfi upp að botni eldavjelarinnar og á milli tvö lög tigulsteina, hlaðin í bindingu og steinlímd, eða steypugólf jafnþykkt, eða gólfíð er þakið járnþynnu eða öðru eldtraustu efni.
- d. Ofnar skulu standa á múruðum eða steypnum fæti eða á múr- — eða steypufyltum eða opnum járnfæti; sje rist í botni ofnsins, skal öskuskúffa vera í fætinum, og skal þá vera undir skúffunni járnþynna, er fyllir út í holið, 5 sentím. frá gólfi að minsta kosti.

- e. Þar sem ofnar eða eldavjelar standa á trjególfi, skal gólfíð fram undan eldstæðinu þakið óeldnæmu efni, járnþynnu eða öðru ekki lakara. Skal járnþynnan eða það, sem í hennar stað er notað, ná að minsta kosti 32 sentim. fram á gólfíð fyrir framan ofninn eða eldavjelina og ekki minna en 21 sm. út fyrir ofninn eða eldavjelina til hliðanna og að aftanverðu. **52** **30. mars**
- f. Herbergi sem ætluð eru gufukötum eða vatnskötum til miðstöðvarhitunar, skulu hafa veggi og gólf úr steini eða steinsteypu og loft af sömu gerð, þó má í þess stað koma trjeloft með steinlimshúð neðan, ef ketillinn kemur ekki nærri loftinu en 1,25 m. Sjerstakt leyfi byggingarnefndar þarf til að setja miðstöðvarhitun í hús.
- g. Í trjesmiðavinnustofum og öðrum herberjum, þar sem unnið er að álíka eldfimnum efnum eða fremur, skal klæða loftin járnþynnum eða öðru jafntryggu, sem byggingarnefnd samþykkir. Um eldstór á slíkum stöðum skal og jafnan farið að öllu eftir nánari fyrirmælum brunamálalaga, sem og í öllu öðru, er framanskráð ákvæði taka ekki yfir.

25. gr.

Sjerstakt leyfi byggingarnefndar þarf til að nota önnur byggingarefni, en þau, er nefnd eru í samþykkt þessari, og skal það að jafnaði veitt, ef reynsla er fyrir því, að hús úr þeim efnum sjeu jafn traust og þau, er hjer er gert ráð fyrir.

Torfbæi og torfhús má eigi reisa annarsstar en þar sem byggingarnefnd leyfir.

26. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum frá 10 til 50 króna, og skal sekta bæði smíð og eiganda, er hlut eiga að máli. Auk þess skal eigandi á sinn kostnað tafarlaust rífa niður það, sem kemur í bága við ákvæði samþykktarinnar, eða reglur þær, er nefndin setur. Ella skal það gert á hans kostnað.

27. gr.

Þyki byggingarnefnd samþykkt þessi ekki fullnægandi, skal henni heimilt að setja þær reglur, er hún telur nauðsynlegar. Þegar þær hafa náð staðfestingu stjórnarráðsins, hafa þær sama gildi og samþykkt þessi.

Framanskráð byggingarsamþykkt er sett samkvæmt lögum um byggingarsamþykktir 20. október 1905, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 30. mars 1916.

Einar Arnórsson.

Jón Hermannsson.

Prófreglugjörð

fyrir stýrimannaskólann í Reykjavík.

Samkvæmt 8. gr. laga nr. 22, 11. júlí 1911 um stýrimannaskólann í Reykjavík, og lögum nr. 36, 3. nóv. 1915, um breytingu á þeim lögum, eru hjer með settar eftirfarandi reglur um tilhögun á prófunum og hvað útheimtið til þeirra.

I. Akvæði ýmislegs efnis.

1. gr.

Burtfararpróf skulu haldin í aprílmánuði ár hvert.

2. gr.

Sá, sem óskar að ganga undir fiskiskipstjóraprófið eða hið almenna stýrimannspróf, skal afhenda forstöðumanni stýrimannaskólans eiginhandar umsóknarskjal, stílað til prófnefndarinnar, þess efnis, að honum verði leyft að ganga undir prófið og skulu þessi vottorð fylgja umsóknarskjalinu, hafi þau ekki áður verið afhent skólastjóra:

1. Um það, að hann hafi verið háseti á þilskipi í 12 mánuði, að minsta kosti, eftir að hann var fullra 15 ára að aldri.
2. Um það, að sjón hans sje svo fullkomin, sem nauðsynlegt er fyrir stýrimenn.

Nú er sá, er undir próf vill ganga, eigi lærisveinn stýrimannaskólans, og skal hann þá, þrem mánuðum áður en prófið er haldið, senda brjeflega beiðni til stjórnarráðsins um að mega ganga undir prófið. Skulu beiðni þessari fylgja framannefnd vottorð, svo og vottorð frá þeim manni eða mönnum, sem hafa kent honum siglingafræði.

3. gr.

Á tilteknum degi og stundu skulu prófsveinar mæta í stýrimannaskólanum og hafa með sjer sjókort, uppdráttaráhöld, pappír og þau hjálpartæki, sem með þarf til úrlausnar verkefnanna.

Við byrjun prófsins draga prófsveinar um, í hvaða röð þeir koma upp í munnlega prófinu. Það tölunúmer, sem hver prófsveinn fær, skal hann skrifa efst á verkefnisúrlausnir sínar og verkefni, svo og nafn sitt.

4. gr.

Fiskiskipstjóraprófið og hið almenna stýrimannspróf eru munnleg og skrifleg. Þau skulu haldin opinberlega af prófnefnd; eru í henni forstöðumaður

stýrimannaskólans og 2 menn aðrir, sem stjórnarráðið setur til þess í hvert skifti, og annan þeirra sem oddvita prófnefndarinnar.

53
12. apríl

Hinir skipuðu prófdómendur tiltaka verkefni til munnlegs og skriflegs prófs; verkefnin til skriflega prófsins skulu þeir afhenda stjórnarráðinu á undan prófinu í innsigluðu umslagi, og skal hvert af þessum verkefnum vera í svo mörgum eintökum, að hver prófsveinn fái eitt.

5. gr.

Gufuvjelaprófið er að eins munnlegt. Undir það mega þeir ganga, sem staðist hafa fiskiskipstjóraþróf eða hið almenna stýrimannsþróf. Prófið skal haldið opinberlega af prófnefnd og fyrir því standa sá af nefndarmönnum, er stjórnarráðið skipar sem oddvita. Í prófnefndinni eru forstöðumaður vjelstjóraskólans og 2 menn aðrir, sem stjórnarráðið setur til þess í hvert skifti.

6. gr.

Við hið skriflega próf fá allir prófsveinar sömu verkefni. Rita má fleiri en eitt verkefni á sama blaðið, en þá skal skýrt frá því um leið, hve mörg verkefni það hafi inni að halda. Prófnefnd ákveður hve langur tími veitist til hverrar úrlausnar.

Þeir prófsveinar, sem kann að þykja eitthvað ógreinilegt í verkefninu, geta snúið sjer til eftirlitsmanns. Eigi mega prófsveinar hafa verkefni í lengri tíma en veittur er til úrlausnar.

7. gr.

Meðan á skriflega prófinu stendur, mega engir aðrir en prófsveinar og eftirlitsmenn vera í prófstofunni. Kennarar skólans mega ekki vera eftirlitsmenn, að minsta kosti ekki við þær greinar, sem þeir hafa kent. Eftirlitsmenn skulu af fremsta megni gæta þess, að engum brögðum sje beitt við prófið. Þeir skulu vera einum fleiri en prófstofurnar. Stjórnarráðið skipar menn þessa.

Sannist það, að prófsveinn reyni að fá hjálp, láti hjálpa sjer, eða hjálpi öðrum, skal honum þegar vísað frá prófi, og skal svo álitíð, að hann hafi eigi staðist prófið.

Nú gengur prófsveinn frá prófi og kennir sjúkleik um, en sannar síðar með læknisvottorði, að hann hafi verið forfallaður, og ber þá að líta svo á, sem hann hafi eigi gengið undir prófið, og má þá prófa hann aftur á sama próftíma, jafnskjótt og því verður við komið.

Sannist það fyrir oddvita prófnefndarinnar, að prófsveinn hafi hegðað sjer ósæmilega við prófið, getur oddviti rekið prófsveininn frá prófinu.

Áður en prófið byrjar, skal oddviti prófnefndar semja próftöflu. skal hún fest upp í stýrimannaskólanum minst degi áður en prófið byrjar. Prófsveinar skulu mæta stundvíslega samkvæmt þessari töflu.

8. gr.

53

12. apríl

Munnlegar spurningar skulu vera tveimur fleiri en prófsveinar. Að eins eitt verkefni má vera á hverjum seðli. Við prófið dregur hver prófsveinn sínar spurningar. Kennarinn í hverri námsgrein heldur hið munnlega próf.

9. gr.

Fyrir svör í hverri spurningu skal prófnefndin gefa einhverja af ein-kunnum þeim, sem hér eru talðar, og jafngilda þær tölum þeim, er hjá þeim standa: ágætlega = 7, ágætlega $\div$ = 6, dável = 5, dável $\div$ = 4, vel = 3, vel $\div$ = 2, laklega = 1, laklega $\div$ = 0, illa = $\div$ 1, illa $\div$ = $\div$ 3, afar-illa = $\div$ 5.

Verði prófdómendur eigi ásáttir um, hverja einkunn skuli gefa fyrir frammistöðu í einhverri grein, skal sú einkunn gefin, sem að tölugildi er næst meðaltalinu af tölugildum einhverra þeirra, er gefnar hafa verið; sje meðaltal þetta $\div$ 2 verður einkunnin illa ($\div$ 1).

II. Til fiskiskipstjóraprófsins útheimtis:

10. gr.

1. Í stærðfræði (sannanalaust):

Kunnátta í fræðinni um almenn brot, tugabrot, hlutföll talna, veldi og rót, notkun logaritma, um grundvallaratriði flatarmálsfræðinnar, um játandi og neitandi stærðir, um grundvallarsetningar þríhyrningafræðinnar og útreikning rjetthyrndra þríhyrninga eftir henni. Í tugakerfinu, samlagningu, frádrætti, margföldun og deilingu; í algengum reikningi með heilum tölum, almennum brotum og tugabrotum; í hlutfallslíkingu að finna óþekta tölu; veldi talna og tvíveldisrótaráutdrátt; í margföldun, deilingu, veldisupphafningu og rötaráutdrætti með notkun logaritma; þekking á beinum og bjúgum línunum, flötum, þríhyrningum, ferhyrningum, hringum og línunum þeirra, á sporbaugum, kúlum, sporbaugskúlum; kunnátta í að skifta beinum línunum, að draga upp og fella línu beint niður í aðra, að draga línu samsíða annari beinni línu, að afmarka horn, er sje jafnstórt öðru tilteknu horni, að skifta horni í tvo jafnstóra parta, að skifta hring í 2, 4, 6, 8 jafn stóra parta; þekking á þríhyrningalínunum og notkun þeirra við útreikning á rjetthyrndum flötum þríhyrningum.

2. Í Siglingafræði:

Þekking á jarðarhnettinum, lögun hans og stærð, línunum á yfirborði hans, breidd og lengd. Miðjarðarbaug, jarðskautum, hádegisbaugum, breiddarbaugum, kompáslínum, breidd og lengd, stefnu, vegalengd, breiddarmismun, lengdarmismun, afviki.

3. *Þekking á tilhöguninni á kompásnum og notkun hans á misvísun, inklination, deviation og hvernig hún verður fundin, á tilhögun og notkun skipshraðamælisingins og grunnsökkunnar.* Grein á segulafli, segulnál, hinum ýmsu pörtum kompássins og mismunandi tegundum þeirra, sólskífunni, miðunarskífunni, misvísunarnálinni, misvísun og breytingum á henni; inklination, breytingum á henni og áhrifum á kompásinn; deviation og hvað henni veldur, breytingum hennar, deviationstöflum; að finna rjetta stefnu og miðun með hliðsjón af deviation og misvísun, að ákveða misvísun af stefnum eða miðunum, þegar stefnur eða miðanir eru tilgreindar bæði rjettvísandi og misvísandi; að ákveða deviation af stefnum eða miðunum, þegar þær eru tilgreindar bæði devierandi og misvísandi; þekking á spjald-hraðamælinum, pokaskriðmælinum og vegalengdarmælinum; handsökku og djúpsökku og notkun þeirra.
4. *Skyn á sjávaruppráttum yfir höfuð.* Á aðalreglum fyrir stækkandi uppráttum (sjókortum), mælikvörðum þeirra og línunum og þekking á, hvað eigi að standa á sjávaruppráttum að öðru leyti; mælingum og afmörkun þeirra á sjávarupprættina.
5. *Þekking á dagbókarhaldi og leiðarreikningi eftir töflum þeim, sem til þess eru gjörðar; að kunna að marka stað skips á upprættinum, bæði eftir breidd og lengd, og með því að taka mið á landi; þekking á straumi, og á því, hvað skip hefir borið af leið, og að kunna að ákveða stefnu og vegalengd til tiltekins staðar.* Þekking á tilgangi skipsdagbókar, og hversu í hana skuli rita; að geta fundið þann stað, er halda á til, þegar staður sá, sem siglt er frá, er kunnur, og stefnur og vegalengdir þær, er farnar hafa verið; að marka stað skipsins á kortið með miðunum, merkjum, hornmælingum; að finna stefnu og hraða straumsins með athugunum jarðlegra hluta; að finna stefnu þá á kortinu, sem halda á, og leiðrjetta þá stefnu fyrir straum og öðrum áhrifum á hana, svo fundin verði sú stefna, sem stýra á eftir kompásnum; að finna vegalengd þá, er halda skal og hve langt um líði. Þangað til komist verði til tiltekins staðar.
6. *Þekking á himinhvolfinu og hinni daglegu hreyfingu, á mælistigakerfi himinhvolsins, á því, að ákveða afstöðu himintungla, á sólunni og hreyfingu hennar sjálftrar.* Þekking á heimsásnum, miðhiminbaug, vorhnútsbaugum (rectacensionsbaugum), miðfirðarbaugum (deklinationsparalellum), tímabaugum, dagbaugum, sjónbaugum, falllínunum, azimuthbaugum, hæðarbaugum, vorhnútsfirð, miðbaugsfirð, tímahornum, hvirfilhornum, hæð, amplitude, afstöðu heimsássins við sjónbauginn, dagbaugum og náttbaugum himinhnatta, sísæjum og ósæjum stjörnum, hinni daglegu hreyfingu, áhrifum breiddar og miðbaugsfirðar á hæð himinhnatta, á sólbrautarbaug og hreyfingu sólarinnar eftir honum.
7. *Þekking á áttungs- eða sjöttungsmæli, og að kunna að prófa og leiðrjetta stöðu speglanna; að kunna að mæla hæð himintungls og horn milli hluta á jörðunni.* Þekking á hinu helsta, er snertir tilhögun á sjöttungs- og áttungsmælinum, skiftingu mælikvarðans og færiskvarðans, stöðu speglanna, og á því, hversu

53

12. apríl

- hún skal prófuð og lagfærð; visindaleiðrjettingu og hvernig hún finst; hornmælingu með sjöttungs- og áttungsmæli.
8. *Þekking á mælingu og skiftingu tímans.* Á stjörnuðegi, stjörnutíð, sóldegi, sól-tíma, miðsól, miðsólardegi, miðtíma, tímajöfnuði, á trópisku sólári, borgaralegu sólári og almanaksárinu.
 9. *Þekking á leiðrjettingum þeim, sem hafðar eru við hina mældu hæð sólarinnar.* Á hafsbrúnarlækkun, geislabroti, paralaxa, hálfþvermæli. Finna verður og nota leiðrjettingarnar, annaðhvort hverja fyrir sig eða allar í einu.
 10. *Áð kunna að finna hvenær sólin rennur upp eða gengur undir.* Það skal fundið með töflum yfir hálfa dagboga.
 11. *Áð kunna að finna misvísun með því að mæla hæð sólar eða fastastjörnu.* Misvísunin skal fundin með því að mæla hæð sólarinnar og miða hana samtímis, eða með því að miða sólina þegar hún rennur upp eða gengur undir, eða á þann hátt að mæla hæð fastastjörnu og miða hana samtímis
 12. *Áð kunna að finna breiddina með því að mæla hæð sólar eða fastastjörnu í hádegisbaug.* Breiddin verður að geta fundist með athugun sólar eða fastastjörnu bæði í hádegis- og miðnæturbau.
 13. *Áð kunna að finna misvísun við athugun pólstjörnnar.* Misvísunin skal fundin með því að miða pólstjörnnuna og taka azimuth hennar út úr töflu, sem til þess er ætluð.
 14. *Áð kunna að finna hvenær flód verður og fjara.* Við það skal nota sjávarfallstöflur og hafnartíð.
 15. *Þekking á alþjóðlegum siglingareglum og björgunarverkfærum.* Þekking á reglum þeim, sem fylgja ber til að forðast ásiglingu, og á ljósum þeim, sem skipum ber að hafa undir ýmsum kringumstæðum, svo og að kunna að nota björgunarverkfærin (sjerstaklega rakettu-björgunaráhaldið) við björgun úr sjávarháska.
 16. *Áð kunna að nota hina alþjóðlegu merkjabók og veðurmerki.* Þekking á því að kunna að gefa og taka á móti merkjum með hinum alþjóða merkjaflöggu og fjarlægðarmerkjum og bendingum eftir aðferð Morses.
 17. *Áð geta samið grein á íslensku með glöggu orðfæri um tiltekið efni, er snertir sjóferðir, og ritað hana með skýrri rithönd og sæmilegri rjettritun.* Prófsveinn verður að geta greint algeng orð eftir pörtum ræðunnar og sagt deili á beygingum þeirra í aðaldráttum.
 18. *Áð hafa lesið kafla í danskri bók, eigi minni en 150 bls., og geta útlagt hann munnlega á íslensku og geta talað um hversdags efni á dönsku, svo skiljanlegt sje.* Prófsveinn verður að geta sagt deili á helstu orðum þessa máls.
 19. *Sama kunnátta í ensku sem í dönsku.*
 20. *Áð þekkja hin helstu lagaákvæði, er snerta rjett og skyldur skipstjóra.* Þekking á helstu íslenskum lagaákvæðum um skip, um hafið og á skilyrðunum til að vera skipstjóri, rjettingum og skyldum hans á skipinu, um vald skipstjóra og ábyrgð á eigin gjörðum og gjörðum skipverja; skilyrðunum til að vera stýri-

maður og vjelstjóri, rjettindum og skyldum þeirra á skipinu og annara skip-
verja, um ráðning skipverja.

53
12. apríl

21. *Að þekkja einföldustu hjúkrnnarreglur, sjðrstaklega til að geta bundið um bein-
brot og sár og kipt í lið þegar slys ber að höndum.*

III. Til hins almenna stýrimannaprófs útheimtist:

11. gr.

Í stærðfræði (sannanalaust):

Alt það, sem í þessari grein útheimtist til fiskiskipstjóraprófsins, og enn-
fremur:

1. *Ítarlegri þekking á veldi og rót, á logarítmum, á reikningi með játandi og neit-
andi stærðum; þekking á þríhyrningum, er fallu saman eða eru eins lagadir, á
mælikvörðum lína og horna, á því, hvernig teikna skal hinar almennustu mynd-
ir flatarmálsfræðinnar, á mælingu flata og líkama og á stærðum þríhyrninga-
fræðinnar. Þekking á því hvað skilið sje við veldi og rót, logarítma, og
hvernig þeir komi fram; á einkennistölum (karakteristik), viðbót (mantisce)
og notkun logarítma við ýmsan útreikning; skyn á samfalla og samlaga þrí-
hyrningum; hinum jafnskifta mælikvarða og strengkvarðanum, að draga
hringlínu gegnum 3 tiltekna punkta, að draga sneið (segment) yfir tilnefnt
horn; að finna óþekta parta í þríhyrningi með uppdrætti; þekking á málein-
ingum flata, á flatarmáli ferhyrninga, rjetthyrninga, marghyrninga, þríhyrn-
inga og hringflata; á máleiningu líkama, á rúnmáli teninga, strendinga
(prisma), strýtna (pyramide), kúlna, sívalninga og keilna; á stærðum horn-
málslína í fyrsta og öðrum fjórðungi og hversu þær breytast með horninu,*

Í siglingafræði:

Alt það, sem í þessari grein útheimtist til fiskiskipstjóraprófsins, og enn-
fremur:

2. *Þekking á himintunglum yfir höfuð. Þekking á almennu yfirliti yfir sólkerfið,
og að þekkja hinar skærustu fastastjörnur.*
3. *Þekking á áhrifum þeim, sem segulaft hefir á kompásinn, er skipið hallast, og
að geta fundið deviationina, er kompásinn þá hefir; þekking á notkun »deflekt-
orsins« við deviations-rannsókn.*
4. *Að kunna að finna breiddina við athugun sólarinnar fyrir utan hádegisbaug, at-
hugun fastastjörnu fyrir utan hádegisbaug og við athugun tunglsins í hádegis-
baug. Timahorn sólarinnar eða fastastjörnunnar skal finna annaðhvort með því
að nota sjóúrið og lengdina, eða með því að taka tillit til stöðu athugana-
úrsins, er ákveðin sje við undangengna eða síðar gerða athugun; við at-
hugun himinhnatta fyrir utan hádegisbaug skal finna breiddina, annaðhvort
með því að reikna sfæriska þríhyrninginn milli hvirflpunktsins, himinskauts-
ins og himinhnattarins, eða með því að reikna út hádegisbaugshæðina með*

53

12. apríl

- notkun tvíveldis tímahornsins og hæðarbreytingarinnar á mínútunni á undan eða eftir að hæðin var stærst. Tunglið skal aðeins mælt í hádegisstað.
5. *Að kunna að fara með sjóur og nota það, að ákveða stöðu þess eftir hæð sólar og fastastjörnu, eftir tímamerki eða öðru úri, er staða þess er kunn, og að ákveða hinn daglega gang sjóursins.* Þekking á því, hvar sjóurið á að vera í skipinu, hversu með það skuli fara þegar það er flutt í skipið eða úr því og á ferðum skipsins; finna skal stöðu sjóursins með því að mæla hæð sólar eða fastastjörnu, bæði yfir hafsbrún og tilbúinn sjónbaug (horisont); að geta fundið stöðu og daglegan gang sjóursins við tímamerki og við samanburð.
6. *Að kunna að ákveða stað skipsins með staðarlínunum byggðum á athugun sólar og fastastjörnu.* Þekking á jafnhæðabaugum og stefnu staðarlínu á kortinu finna skal stað skipsins með því að mæla samtímis hæð tveggja fastastjarna, eða með því að athuga hæð sólar eða fastastjörnu á mismunandi tíma og taka tillit til þess er siglt hefir verið á milli athugananna; þekking á að kunna að finna azimuth himinhnatta með notkun staðarlínu; að finna misvisun og deviation við þessar athuganir.
7. *Að kunna að finna lengdina með sjóurinu og hæð sólarinnar eða fastastjörnu.*
8. *Að hafa lesið kafla í danskri bók, eigi minni en 200 bls., og geta útlagt hann munnlega á íslensku, að geta gert ljettan danskan stíl og geta talað um hversdagsefni á dönska svo skiljanlegt sje.* Prófsveinninn verður að geta sagt deili á helstu orðum þessa máls.
9. Sama kunnátta í ensku sem í dönsku.
10. Í sjórjetti: Þekking á helstu ákvæðum um farmsamninga, árekstur og björgun og á aðaldráttum úr rjettarfari í sjómálum.

IV. Til gufuvjelaprófs úrheimtist.

12. gr.

Þekking á undirstöðuatriðum aflfræðinnar og hitafræðinnar, sjerstaklega um eðli vatnsgufunnar og hagnýting hennar til vinnu; gufuvjelum þeim, sem nú tíðkast mest ásamt kötlum og því er þeim fylgir, hestaflí gufuvjela, meðferð gufuvjela, framknýingu og kolaeyðslu, helstu hlutum skips og skiftingu þess í vatnsheld hölf, tæmingaráhöldum og slökkvitólum, ryði og vörnum gegn því; hjálparvjelum á skipum og lagaákvæðum um gufuskip, er snerta tryggingu á lífi manna og góssi.

V. Einkunnir og skilyrði fyrir að standast prófin.

13. gr.

Við fiskiskipsstjórprófið skulu gefnar 13 einkunnir, sem sje

Í stærðfræði: 1 einkunn fyrir 1 munnlega úrlausn.

Í siglingafræði: 7 einkunnir fyrir 4 skriflegar og 2 munnlegar úrlausn- 12. apríl
ir og þess utan 1 einkunn fyrir kunnáttu í að nota áttungs- eða sjöttungsmæli.

Í alþjóðlegum ákvæðum 10. gr. 15—16: 1 einkunn fyrir 1 munnlega
úrlausn.

Í íslensku: 1 einkunn fyrir munnlega og skriflega úrlausn.

Í dönsku: 1 einkunn fyrir 1 munnlega úrlausn.

Í ensku: 1 einkunn fyrir 1 munnlega úrlausn.

Í sjórjetti: 1 einkunn fyrir 1 munnlega úrlausn.

Við almenna stýrimannaprófið skulu gefnar 16 einkunnir, sem sje:

Í stærðfræði: 2 einkunnir fyrir skriflega og munnlega úrlausn.

Í siglingafræði: 9 einkunnir fyrir 6 skriflegar og 2 munnlegar úrlausnir,
og þess utan 1 einkunn fyrir kunnáttu í að nota áttungs- eða sjöttungsmæli.

Í alþjóðlegum ákvæðum: 1 einkunn fyrir 1 munnlega úrlausn.

Í íslensku: 1 einkunn fyrir munnlega og skriflega úrlausn.

Í dönsku: 1 einkunn fyrir munnlega og skriflega úrlausn.

Í ensku: 1 einkunn fyrir munnlega og skriflega úrlausn.

Í sjórjetti: 1 einkunn fyrir munnlega úrlausn.

Þessutan skal við bæði prófin gefa eina einkunn fyrir munnlega úrlausn
í einföldustu hjúkrunarreglum; skal sú einkunn eigi lögð við hinar einkunnirnar,
sem gefnar eru í prófinu, en geta skal þess á prófsvottorðinu, að prófsveinninn
hafi staðist próf í þeim.

Við gufuvjelaprófið skulu gefnar 2 einkunnir sem sje:

Í edlisfræði: 1 einkunn fyrir munnlega úrlausn.

Í gufuvjelafræði: 1 einkunn fyrir munnlega úrlausn.

14. gr.

Til þess að standast prófið útheimtist:

- a. Fyrir hverja kenslugrein, sem 1 einkunn er gefin fyrir, minst einkunnin 1.
- b. Fyrir þá kenslugrein, sem fleiri einkunnir eru gefnar fyrir, minst meðal-
einkunnin 2.
- c. Við fiskiskipstjóraprófið og almenna stýrimannaprófið minst þrefalda tölu
einkunna þeirra, sem gefnar eru við prófin, að undanskildri einkunnunni í
hjúkrunarreglunum.
- d. Við gufuvjelaprófið minst tvöfalda tölu einkunna þeirra, sem gefnar eru við
prófið.

Hæsta aðaleinkunn við fiskiskipstjóraprófið verður þannig 91 stig, en
lægsta einkunn 39 stig.

Hæsta aðaleinkunn við almenna stýrimannsprófið verður þannig 112 stig,
enlægsta einkunn 48 stig.

Hæsta aðaleinkunn við gufuvjelaprófið verður þannig 14 stig, enlægsta
einkunn 4 stig.

12. apríl

Hver prófsveinn, er staðist hefir prófið, fær vottorð um það að afloknu prófi, sniðið eftir fyrirmyndum þeim, er hjer fara á eftir.

1. fyrirmynd.

N. N. (fult nafn)

fæddur (fæðingar-staður-, dagur og ár)

hefir staðist hið íslenska fiskiskipstjórpróf, en til þess útheimtist:

(hjer skal talið það, sem útheimtist samkvæmt 2. gr. í lögum nr. 36, 3. nóv. 1915, um breytingu á lögum nr. 22, 11. júlí 1911, um stýrimannaskólann í Reykjavík).

og hlotið aðaleinkunnina . . . stig, auk þess staðist próf í hjúkrunarreglum.

Reykjavík árið 19 . .

N. N. N. N. N. N.
(undirskrift prófnefndarinnar).

Hæsta aðaleinkunn er 91 stig. Til þess að standast prófið þarf 39 stig.

2. fyrirmynd.

N. N. (fult nafn)

fæddur (fæðingar-staður-, dagur og ár)

hefir staðist hið almenna íslenska stýrimannspróf, en til þess útheimtist:

(hjer skal talið það sem útheimtist samkvæmt 2. og 3. gr. í lögum nr. 36, 3. nóv. 1915, um breytingu á lögum nr. 22, 11. júlí 1911, um stýrimannaskólann í Reykjavík).

og hlotið aðaleinkunnina . . . stig, og auk þess staðist próf í hjúkrunarreglum.

Reykjavík árið 19 . .

N. N. N. N. N. N.
(undirskrift prófnefndarinnar).

Hæsta aðaleinkunn er 112 stig. Til þess að standast prófið þarf 48 stig.

3. fyrirmynd.

N. N. (fult nafn)

53

12. apríl

fæddur (fæðingar-staður-, dagur og ár)

hefir staðist próf í gufuvjelafræði fyrir skipstjóra og stýrimenn, en til þess útheimtist:

(hjer skal talið það, sem útheimtist, samkvæmt 6. gr. í lögum nr. 22, 11. júlí 1911, um stýrimannaskólann í Reykjavík),
og hlotið aðaleinkunnina . . . stig.

Reykjavík árið 19 . .

N. N. N. N. N. N.
(undirskrift prófnefndarinnar).

Hæsta aðaleinkunn er 14 stig. Til þess að standast prófið þarf 4 stig.

16. gr.

Nöfn þeirra, er undir próf ganga, skal rita í bók, sem til þess er löguð og stjórnarráðið geymir; skal í henni skýrt frá fullu nafni hvers eins, fæðingarstað, fæðingardegi og fæðingarári, svo og frá einkunnum þeim og aðaleinkunn er gefin var við prófið. Prófbókin skal færð og undirrituð af viðkomandi prófnefndum.

17. gr.

Með reglugjörð þessari er feld úr gildi Prófreglugjörð fyrir stýrimannaskólann í Reykjavík 22. mars 1913.

Í stjórnarráði Íslands, 12. apríl 1916.

Einar Arnórsson.

G. Sveinbjörnsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Norður-Múlasýslu og Seyðistjarðarkaupstað

frá 16. maímánaðar 1916 til jafnlengdar 1917.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
A. Friður peningur.						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	155	00	155	00	129
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	25	64	153	84	128
3.	6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	32	17	193	02	161
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	27	19	217	52	181
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	22	23	266	76	222
6.	— 8 ær geldar, á hausti hver á	27	72	221	76	185
7.	— 10 ær mylkar, á hausti hver á	20	56	205	60	171
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. á	162	09	162	09	135
9.	— 1 $\frac{1}{2}$ hryssu, á sama aldri hver á	152	50	203	33	169
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pd. á	2	23	267	60	223
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, . pd. á	1	30	156	00	130
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu . . . pd. á	»	95	114	00	95
13.	— 120 pund af tólg, vel bræddri pd. á	»	40	48	00	40
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispaysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpaysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 áln. einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	23	75	142	50	119
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.						
27.	1 hndr, 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis . . . 8 pottar á	4	72	70	80	59
F. Skinnavara.						
31.	1 hndr. 4 fjórðungar nautsskins. 10 pund á	22	78	91	12	76
32.	— 6 fjórðungar kýrskins 10 pund á	19	86	119	16	99
33.	— 6 fjórðungar hrossskins. 10 pund á	13	50	81	00	67
34.	— 8 fjórð. sauðskins, af tvæv. og eldri 10 pd. á	11	00	88	00	73
35.	— 12 fjórð. sauðskins, af veturg. og ám, 10 pd. á	8	28	99	36	83
36.	— 6 fjórðungar selskins. 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit. hvert á	»	30	72	00	60
G. Ýmislegt.						
38.	1 hndr. 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum. pundið á	11	50	69	00	57
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum, . . . pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglaflíðri 10 pd. á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum 10 pd. á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir á	3	58	»	»	72
43.	— 1 lambsfóður á	4	71	»	»	94
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				197	06	165
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg.				146	40	122
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				142	50	119
Eftir E. eða í lýsi				70	80	59
Eftir F. eða í skinnavöru				91	77	76
En meðalverð allra landaura samantalið				649	13	541
og skift með 5 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				129	83	108

Skrifstofu Norður-Múlasýslu og bæjarf. á Seyðisfirði, 23. desbr. 1915.

Jóh. Jóhannesson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands 1. febrúar 1916

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Indr. Einarsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Suður-Múlasýslu,

frá 16. maímánaðar 1916 til jafnlengdar 1917.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
A. Friður peningur.						
1.	1. hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	154	67	154	67	129
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	23	40	140	40	117
3.	— 6 sauðir. 3 til 5 vetra á hausti . . . hver á	31	12	186	72	156
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti . . . hver á	25	58	204	64	171
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti . . . hver á	19	38	232	56	194
6.	— 8 ær geldar, á hausti hver á	24	00	192	00	160
7.	— 10 ær mylkar, á hausti hver á	17	33	173	30	144
8.	— 1 áburðarhestur, tamiun, 5 til 12 vetra, í fard. á	132	31	132	31	110
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	118	85	158	47	132
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pd. á	2	19	262	80	219
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, . pd. á	1	43	171	60	143
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu, . . . pd. á	»	93	111	60	93
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri, pd. á	»	41	49	20	41
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 áln. einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðar, 1 al. á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	21	62	129	72	108
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.						
27.	1 hndr., tunna (120 pt.) hvalslýsis,	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis,	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	6	84	102 60 85
F. Skinnavara.						
31.	1 hndr. 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	24	36	97 44 81
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	22	00	132 00 110
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	18	64	111 84 93
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	14	75	118 00 98
35.	— 12. fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10	pund á	10	08	120 96 101
36.	— 5 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit, hvert á			»	32	76 80 64
G Ýmislegt.						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á			13	71	82 26 69
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum, . pundið á			»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10	pd. á	12	69	152 28 127
41.	— 480 pd. af fjallagrösom	10	pd. á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir		á	3	87	» 77
43.	— 1 lambsfóður		á	4	80	» 96
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				175	01	146
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				148	80	124
Eftir C. eða í ullartóvöru.				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				129	72	108
Eftir E. eða í lýsi				102	60	85
Eftir F. eða í skinnavöru				109	51	91
En meðalverð allra landaura samtalið				665	64	554
og skift með 5 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				133	13	111

Skrifstofu Suður-Múlasýslu, Eskifirði, 14. janúar 1916.

G. Eggerz.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands 14. febrúar 1916.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Indr. Einarsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Austur-Skaptafellssýslu

frá 16. maímánaðar 1916 til jafnlengdar 1917.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
A Friður peningur.						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	113	22	113	22	94
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	14	10	84	60	70
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	17	60	105	60	88
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	13	30	106	40	89
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	10	25	123	00	102
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	12	80	102	40	85
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	9	30	93	00	77
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	128	00	128	00	107
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	99	00	132	00	110
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pd. á	1	39	166	80	139
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, . pd. á	»	82	98	40	82
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu, . . . pd. á	»	76	91	20	76
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri. pd. á	»	32	38	40	32
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði. pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1. al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.						
27.	1 hndr, 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
F. Skinnavara.						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns . . . 10 pund á	14	25	57	00	47
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns 10 pund á	10	25	61	50	51
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns 10 pund á	6	87	41	22	34
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pd. á	4	25	34	00	28
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pd. á	2	50	30	00	25
36.	— 6 fjórðungar selskinns 10 pund á	5	94	35	64	30
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit, hvert á	»	18	43	20	36
G. Ýmislegt.						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	10	50	63	00	52
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum, . . . pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri 10 pd. á	9	25	111	00	92
41.	— 480 pd. af fjallagrösum 10 pd. á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyanir á	2	55	»	»	51
43.	— 1 lambsfóður á	4	10	»	»	82
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				109	80	91
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólq.				98	70	82
Eftir C. eða í ullartónvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				»	»	»
Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru				43	22	36
En meðalverð allra landaura samantalið				251	72	209
og skift með 3 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				83	91	70

Skrifstofu Skaptafellssýslu, 20. janúarmán. 1916.

Sigurjón Markússon.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands, 19. febrúar 1916.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Indr. Einarsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Vestur-Skaftafellssýslu

frá 16. maímánaðar 1916 til jafnlengdar 1917.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
A. Friður peningur.						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	131	43	131	43	110
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	19	29	115	74	96
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	25	14	150	84	126
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	19	29	154	32	129
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	14	14	169	68	141
6.	— 8 ær geldar, á hausti hver á	17	86	142	88	119
7.	— 10 ær mylkar, á hausti hver á	12	93	129	30	108
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	193	57	193	57	161
9.	— 1 $\frac{1}{8}$ hryssu, á sama aldri hver á	170	00	226	67	189
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pd. á	2	05	246	00	205
11.	— 120 pd. af mislitri ullu vel þveginni, . pd. á	1	43	171	60	143
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu, . . . pd. á	»	78	93	60	78
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri, pd. á	»	37	44	40	37
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 áln. einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis,	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis,	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	»	»	»
F. Skinnavara.						
31.	1 hndr. 4 fjórðungar nautsinnis	10	pund á	16	43	65
32.	— 6 fjórðungar kýrsinnis	10	pund á	12	57	75
33.	— 6 fjórðungar hrosssinnis	10	pund á	9	57	57
34.	— 8 fjórð. sauðsinnis, af tvæv. og eldri 10 pd. á	9	07	72	56	60
35.	— 12 fjórð. sauðsinnis, af veturg. og ám 10 pd. á	5	60	67	20	56
36.	— 6 fjórðungar selsinnis	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit.	hvert á	»	32	76	80
G. Ýmislegt.						
38.	1 hndr. 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum,	pundið á	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10	pd. á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pd. á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	3	29	»	»
43.	— 1 lambsfóður	á	4	36	»	»
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				157	16	131
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólgi				138	90	116
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				»	»	»
Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru				69	19	58
En meðalverð allra landaura samantalið				365	25	305
og skift með 3 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				121	75	102

Skrifstofu Skaftafellssýslu, 20. janúar 1916.

Sigurjón Markússon.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands 16. marz 1916.

F. h. r.

Kl. Jónsson.*Indr. Einarsson.*

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Vestmannaeyjasýslu

frá 16. maímánaðar 1916 til jafnlengdar 1917.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
A. Friður peningur.						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	»	»	»	»	»
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	»	»	»	»	»
3.	6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	30	00	180	00	150
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	20	00	160	00	133
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	12	00	144	00	120
6.	— 8 ær geldar, á hausti hver á	22	00	176	00	147
7.	— 10 ær mylkar, á hausti hver á	12	00	120	00	100
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. á	»	»	»	»	»
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	»	»	»	»	»
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pd. á	2	10	252	00	210
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, . pd. á	1	50	180	00	150
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu . . . pd. á	»	85	102	00	85
13.	— 120 pund af tólg, vel bræddri pd á	»	48	57	60	48
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	40	72	00	60
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 áln. einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	25	50	153	00	127
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	19	50	117	00	97
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	16	40	98	40	82
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, . . . vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.						
27.	1 hndr., tunna (120 pt.) hvalslýsis,	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis,	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	1	40	21 00 17
F. Skinnavara.						
31.	1 hndr. 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	»	»	»
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	»	»	»
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	»	»	»
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10	pund á	»	»	»
35.	— 12. fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10	pund á	»	»	»
36.	— 5 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit, hvert á	»	30	72	00	60
G. Ýmislegt.						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum, . pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafíðri	10	pd. á	7	50	90 00 75
41.	— 40 pd. af fjallagrösum	10	pd. á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	»	á	4	25	» 85
43.	— 1 lambsfóður	»	á	4	00	» 80
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtilðum landaúrum verður:						
Eftir A. eða í friðu				156	00	130
Eftir B. eða í ulla, smjöri og tólg				147	90	123
Eftir C. eða í ullartóvöru.				72	00	60
Eftir D. eða í fiski				122	80	102
Eftir E. eða í lýsi				21	00	17
Eftir F. eða í skinnavöru				72	00	60
En meðalverð allra landaúra samantalið				591	70	492
og skift með 6 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				98	62	82

Skrifstofu Vestmannaeyjasýslu, 29. febrúarmán. 1916.

Karl Einarsson

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands 3. marz 1916.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Indr. Einarsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Rangárvallasýslu

frá 16. maímánaðar 1916 til jafnlengdar 1917.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
A Friður peningur.						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka. í fard. á	133	50	133	50	111
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	15	70	94	20	78
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	23	10	138	60	115
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	17	20	137	60	115
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	13	30	159	60	133
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	16	60	132	80	111
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	11	25	112	50	94
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	178	50	178	50	149
9.	— 1 $\frac{1}{8}$ hryssu, á sama aldri hver á	159	50	212	67	177
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pd. á	1	90	228	00	190
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, . pd. á	1	23	147	60	123
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu, . . . pd. á	»	76	91	20	76
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri. pd. á	»	44	52	80	44
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði. pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1. al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis . . . 8 pottar á	«	»	»	»	»
F. Skinnavara.						
31.	1 hndr. 4 fjórðungar nautsskinns. . . 10 pund á	14	33	57	32	48
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns . . . 10 pund á	11	89	71	34	59
33.	— 6 fjórðungar brossskinns . . . 10 pund á	9	22	55	32	46
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pd. á	6	36	50	88	42
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám, 10 pd. á	3	92	47	04	39
36.	— 6 fjórðungar selskinns. 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit. hvert á	»	18	43	20	36
G. Ýmislegt.						
38.	1 hndr. 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum. pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum, . . pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglaflíðri 10 pd. á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösom 10 pd. á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir á	3	42	»	»	68
43.	— 1 lambsfóður á	4	25	»	»	85
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í fríðu		144	44	120		
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg.		129	75	108		
Eftir C. eða í ullartóvöru		»	»	»		
Eftir D. eða í fiski		»	»	»		
Eftir E. eða í lýsi		»	»	»		
Eftir F. eða í skinnavöru		54	18	45		
En meðalverð allra landaura samantalið		328	37	273		
og skift með 3 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða		109	46	91		

Skrifstofu Rangárvallasýslu, 31. desembermánaðar 1915.

Björgvin Vigfússon.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands 16. febrúar 1916.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Indr. Einarsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Árnessýslu

frá 16. maímánaðar 1916 til jafnlangdar 1917.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
A. Friður peningur.						
1.	1. hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	163	75	163	75	136
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	19	69	118	14	98
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra á hausti hver á	27	47	164	82	137
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	21	19	169	52	141
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	16	37	196	44	164
6.	— 8 ær geldar, á hausti hver á	19	77	158	16	132
7.	— 10 ær mylkar, á hausti hver á	14	12	141	20	118
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	182	00	182	00	152
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	162	00	216	00	180
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pd. á	2	00	240	00	200
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, . pd. á	1	46	175	20	146
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu, . . . pd. á	»	86	103	20	86
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri, pd. á	»	48	57	60	48
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	52	93	60	78
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 áln. einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðar, 1 al. á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	22	33	133	98	112
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.						
27.	1 hndr, 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis . . . 8 pottar á	3	61	54	15	45
F. Skinnavara.						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns . . . 10 pund á	19	54	78	16	65
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns . . . 10 pund á	16	71	100	26	84
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns . . . 10 pund á	14	11	84	66	71
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pd. á	9	63	77	04	64
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pd. á	6	89	82	68	69
36.	— 6 fjórðungar selskinns . . . 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit, hvert á	»	25	60	00	50
G. Ýmislegt.						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum, . pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri . . . 10 pd. á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum . . . 10 pd. á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir . . . á	3	71	»	»	74
43.	— 1 lambsfóður . . . á	4	83	»	»	97
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu		167	78	140		
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg.		144	00	120		
Eftir C. eða í ullartóvöru		93	60	78		
Eftir D. eða í fiski		133	98	112		
Eftir E. eða í lýsi		54	15	45		
Eftir F. eða í skinnavöru		80	47	67		
En meðalverð allra landaura samtalið		673	98	562		
og skift með 6 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða		112	33	94		

Skrifstofu Árnessýslu, 31. desembermán. 1915.

Eiríkur Einarsson,
settur.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands, 6. mars 1916.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Indr. Einarsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Gullbringu- og Kjósarsýslu, Hafnarfjörð og Reykjavík.

frá 16. maímánaðar 1916 til jafnlengdar 1917.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
A. Friður peningur.						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	171	79	171	79	143
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	23	71	142	26	119
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti . . . hver á	29	93	179	58	150
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti . . . hver á	22	86	182	88	152
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti . . . hver á	17	36	208	32	174
6.	— 8 ær geldar, á hausti hver á	23	25	186	00	155
7.	— 10 ær mylkar, á hausti hver á	15	25	152	50	127
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	177	50	177	50	148
9.	— 1 $\frac{1}{8}$ hryssu, á sama aldri hver á	142	86	190	48	159
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pd. á	2	10	252	00	210
11.	— 120 pd. af mislitri ullu vel þveginni, . pd. á	1	44	172	80	144
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu, . . . pd. á	»	95	114	00	95
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri, pd. á	»	56	67	00	56
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði. pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	62	111	60	93
18.	— 20 eingirnipeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur. hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 áln. einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	26	16	156	96	131
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	22	50	135	00	112
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis . . . 8 pottar á	2	92	43	80	36
F. Skinnavara.						
31.	1 hndr. 4 fjórðungar nautsinnis . . . 10 pund á	23	75	95	00	79
32.	— 6 fjórðungar kýrsinnis . . . 10 pund á	20	95	125	70	105
33.	— 6 fjórðungar hrosssinnis . . . 10 pund á	17	20	103	20	86
34.	— 8 fjórð. sauðsinnis, af tvæv. og eldri 10 pd. á	14	62	116	96	97
35.	— 12 fjórð. sauðsinnis, af veturg. og ám 10 pd. á	11	23	134	76	112
36.	— 6 fjórðungar selsinnis . . . 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit. hvert á	»	32	76	80	64
G. Ýmlslegt.						
38.	1 hndr. 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	11	86	71	16	59
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum, . pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri . . . 10 pd. á	9	55	114	60	95
41.	— 480 pd. af fjallagrösum . . . 10 pd. á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir . . . á	3	91	»	»	78
43.	— 1 lambsfóður . . . á	5	69	»	»	114
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fjórtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				176	81	147
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				151	45	126
Eftir C. eða í ullartóvöru				111	60	93
Eftir D. eða í fiski				145	98	121
Eftir E. eða í lýsi				43	80	36
Eftir F. eða í skinnavöru				108	74	90
En meðalverð allra landaura samantalið				738	38	613
og skift með 6 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				123	06	102

Skrifstofu Gullbringu- og Kjósarsýslu og Hafnarfjarðarkaupst. 19. janúar 1916.

Magnús Jónsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands 3. febrúar 1916.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Indr. Einarsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Borgarfjarðarsýslu

frá 16. maímánaðar 1916 til jafnlengdar 1917.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
A. Friður peningur.						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	163	00	163	00	136
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	22	50	135	00	112
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti . . . hver á	28	17	169	02	141
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti . . . hver á	23	25	186	00	155
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti . . . hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	21	10	168	80	141
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	15	30	153	00	127
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	166	50	166	50	139
9.	— 1 $\frac{1}{8}$ hryssu, á sama aldri hver á	148	89	198	52	165
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pd. á	1	91	229	20	191
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, . pd. á	1	35	162	00	135
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu, . . . pd. á	»	78	93	60	78
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri. pd. á	»	47	56	40	47
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði. pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln breiðs, 1. al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, . . . vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.						
27.	1 hndr, 1 tunna (120 pt) hvalslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis . . . 8 pottar á	1	50	22	50	19
30.	— 1 tunna (120 pt) þorskalýsis . . . 8 pottar á	«	»	»	»	»
F. Skinnavara.						
31.	1 hndr. 4 fjórðungar nautsskinns. . . 10 pund á	16	50	66	00	55
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns . . . 10 pund á	14	67	88	02	73
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns. . . 10 pund á	12	12	72	72	61
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pd. á	9	31	74	48	62
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám, 10 pd. á	6	32	75	84	63
36.	— 6 fjórðungar selskinns. . . 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit. . . hvert á	»	25	60	00	50
G. Ýmislegt.						
38.	1 hndr. 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum, . . pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafíðri . . . 10 pd. á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum . . . 10 pd. á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir . . . á	3	50	»	»	70
43.	— 1 lambsfóður . . . á	5	19	»	»	104
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyröldum landaaurum verður:						
Eftir A. eða í fríðu				167	48	139
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólgi.				135	30	113
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				»	»	»
Eftir E. eða í lýsi				22	50	19
Eftir F. eða í skinnavöru				72	84	61
En meðalverð allra landaura samantalið				398	12	332
og skift með 4 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				99	53	83

Skrifstofu Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, 21. janúar 1916.

Sig. Eggerz.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands 3. febrúar 1916.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Indr. Einarsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Mýra-ýslu

frá 16. maímánaðar 1916 til jafnlengdar 1917.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
A. Friður peningur.						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	156	25	156	25	130
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lenbdar, í fardögum hver á	25	00	150	00	125
3.	6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	35	67	214	02	178
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	29	00	232	00	193
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	23	50	282	00	235
6.	— 8 ær geldar, á hausti hver á	24	37	194	96	162
7.	— 10 ær mylkar, á hausti hver á	19	00	190	00	158
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. á	182	50	182	50	152
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	168	12	224	16	187
B. Ull, smjör og tól.						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pd. á	2	11	253	20	211
11.	— 120 pd. af misltri ullu, vel þveginni, . pd. á	1	50	180	00	150
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	»	78	93	60	78
13.	— 120 pund af tól, vel bræddri pd. á	»	47	56	40	47
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	44	79	20	66
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir, gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 áln. einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	15	00	90	00	75
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

			Í peningum		Hundrað á		Alin
			kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.							
27.	1 hndr., tunna (120 pt.) hvalslýsis, . . .	8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis, . . .	8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis . . .	8 pottar á	2	24	33	60	28
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis . . .	8 pottar á	»	»	»	»	»
F. Skinnavara.							
31.	1 hndr. 4 fjórðungar nautsskinns . . .	10 pund á	16	81	67	24	56
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10 pund á	14	75	88	50	74
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10 pund á	11	75	70	50	59
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10 pund á	8	33	66	64	56
35.	— 12. fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10 pund á	6	30	75	60	63
36.	— 5 fjórðungar selskinns	10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit, hvert á		»	26	62	40	52
G. Ýmislegt.							
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á		12	00	72	00	60
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum, . pundið á		»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10 pd. á	9	70	116	40	97
41.	— 400 pd. af fjallagrösum	10 pd. á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	4	19	»	»	84
43.	— 1 lambsfóður	á	5	37	»	»	107
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtildum landaurum verður:							
Eftir A. eða í friðu					202	88	169
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólgi					145	80	121
Eftir C. eða í ullartóvöru.					79	20	66
Eftir D. eða í fiski					90	00	75
Eftir E. eða í lýsi					33	60	28
Eftir F. eða í skinnavöru					71	81	60
En meðalverð allra landaura samantalið					623	29	519
og skift með 6 sýnir:							
Meðalverð allra meðalverða					103	88	86

Skrifstofu Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, 21. janúarmán. 1916.

Sig. Eggerz.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands, 4. febrúar 1916.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Indr. Einarsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Snæfellsness- og Hnappadalssýslu

frá 16. maímánaðar 1916 til jafnlangdar 1917.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
A. Friður peningur.						
1.	1. hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	150	83	150	83	126
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	24	12	144	72	121
3.	— 6 sauðir. 3 til 5 vetra á hausti . . . hver á	27	00	162	00	135
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti . . . hver á	22	87	182	96	152
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti . . . hver á	17	33	207	96	173
6.	— 8 ær geldar, á hausti hver á	21	25	170	00	142
7.	— 10 ær mylkar, á hausti hver á	16	25	162	50	135
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	161	25	161	25	134
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	144	58	192	77	161
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pd. á	1	79	214	80	179
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, . pd. á	1	22	146	40	122
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu, . . . pd. á	»	79	94	80	79
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri, pd. á	»	47	56	40	47
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 áln. einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðar, 1 al. á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	20	08	120	48	100
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	18	33	109	98	92
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.						
27.	1 hndr., tunna (120 pt.) hvalslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis . . . 8 pottar á	2	47	37	05	31
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
F. Skinnavara.						
31.	1 hndr. 4 fjórðungar nautsskinns . . . 10 pund á	18	93	75	72	63
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns . . . 10 pund á	19	50	117	00	97
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns . . . 10 pund á	16	22	97	32	81
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	9	50	76	00	63
35.	— 12. fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	11	25	135	00	112
36.	— 5 fjórðungar selskinns . . . 10 pund á	21	57	129	42	108
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit, hvert á	»	30	72	00	60
G Ýmislegt.						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	10	79	64	74	54
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum, . pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafíðri . . . 10 pd. á	6	74	80	88	67
41.	— 480 pd. af fjallagrösum . . . 10 pd. á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir . . . á	3	52	»	»	70
43.	— 1 lambsfóður . . . á	4	77	»	»	95
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				170	55	142
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				128	10	107
Eftir C. eða í ullartónvöru.				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				115	23	96
Eftir E. eða í lýsi				37	05	31
Eftir F. eða í skinnavöru				100	35	83
En meðalverð allra landaura samantalið				551	28	459
og skift með 5 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				110	26	92

Skrifstofu Snæfellsness- og Hnappdalssýslu, 27. desembermán. 1915.

P. V. Bjarnason.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands, 1. febrúar 1916.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Indr. Einarsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Dalasýslu

frá 16. maímánaðar 1916 til jafnlengdar 1917.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
A. Friður peningur.						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	164	37	164	37	137
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum. hver á	27	50	165	»	137
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti . . . hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti . . . hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti . . . hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar, á hausti hver á	20	87	166	96	139
7.	— 10 ær mylkar, á hausti hver á	14	87	148	70	124
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	173	75	173	75	145
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu, á sama aldri hver á	163	75	218	33	182
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pd. á	2	19	262	80	219
11.	— 120 pd. af mislitri ullu vel þveginni, . pd. á	1	41	169	20	141
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu, . . . pd. á	»	76	91	20	76
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri, pd. á	»	44	52	80	44
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði. pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur. hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 áln. einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis . . . 8 pottar á	2	72	40	80	34
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
F. Skinnavara.						
31.	1 hndr. 4 fjórðungar nautskinnis . . . 10 pund á	20	25	81	»	67
32.	— 6 fjórðungar kýrskinnis . . . 10 pund á	18	75	112	50	94
33.	— 6 fjórðungar hrossskinnis . . . 10 pund á	15	07	90	42	75
34.	— 8 fjórð. sauðskinnis, af tvæv. og eldri 10 pd. á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinnis, af veturg. og ám 10 pd. á	10	50	126	»	100
36.	— 6 fjórðungar selskinnis . . . 10 pund á	59	25	355	50	296
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlít. hvert á	»	27	64	80	54
G. Ýmislegt.						
38.	1 hndr. 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	10	83	64	98	54
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum, . pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri . . . 10 pd. á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum . . . 10 pd. á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir . . . á	3	12	»	»	62
43.	— 1 lambsfóður . . . á	5	08	»	»	102
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyröldum landaúrum verður:						
Eftir A. eða í friðu				172	85	144
Eftir B. eða í ulla, smjöri og tölge				144	»	120
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				»	»	»
Eftir E. eða í lýsi				40	80	34
Eftir F. eða í skinnavöru				138	37	114
En meðalverð allra landaúra samantalið				496	02	412
og skift með 4 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				124	00	103

Skrifstofu Dalasýslu, 31. desember 1915.

Bjarni P. Johnson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands 5. febrúar 1916.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Indr. Einarsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Barðastrandarsýslu

frá 16. maímánaðar 1916 til jafnlangdar 1917.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
A. Friður peningur.						
1.	1. hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	137	73	137	73	115
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	24	14	144	84	121
3.	— 6 sauðir. 3 til 5 vetra á hausti . . . hver á	30	00	180	00	150
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti . . . hver á	24	37	194	96	162
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti . . . hver á	16	55	198	60	165
6.	— 8 ær geldar, á hausti hver á	21	06	168	48	140
7.	— 10 ær mylkar, á hausti hver á	14	95	149	50	125
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	115	50	115	50	96
9.	— 1 $\frac{1}{8}$ hryssu, á sama aldri hver á	97	50	130	00	108
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pd. á	1	96	235	20	196
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, . pd. á	1	30	156	00	130
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu, . . . pd. á	»	82	98	40	82
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri, pd. á	»	48	57	60	48
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 þör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 þör sjóvetlinga parið á	»	38	68	40	57
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 áln. einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðar, 1 al. á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	19	15	114	90	96
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.						
27.	1 hndr, 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis . . . 8 pottar á	2	29	34	35	29
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis . . . 8 pottar á	«	»	»	»	»
F. Skinnavara.						
31.	1 hndr. 4 fjórðungar nautsskinns. . . . 10 pund á	23	44	93	76	78
32.	— 6 fjórðungar kýrskinn 10 pund á	20	50	123	00	102
33.	— 6 fjórðungar hrossskinn 10 pund á	16	87	101	22	84
34.	— 8 fjórð. sauðskinn, af tvæv. og eldri 10 pd. á	13	71	109	68	91
35.	— 12 fjórð. sauðskinn, af veturg. og ám, 10 pd. á	11	56	138	72	116
36.	— 6 fjórðungar selskinns. 10 pund á	14	79	88	74	74
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit. hvert á	»	31	74	40	62
G. Ýmislegt.						
38.	1 hndr. 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum. pundið á	10	29	61	74	51
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum, . . pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri 10 pd. á	7	58	90	96	76
41.	— 480 pd. af fjallagrösum 10 pd. á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir á	3	14	»	»	63
43.	— 1 lambsfóður á	5	32	»	»	106
Meðalverð á hverju hundr.ði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				157	73	131
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg.				136	80	114
Eftir C. eða í ullartóvöru				68	40	57
Eftir D. eða í fiski				114	90	96
Eftir E. eða í lýsi				34	35	29
Eftir F. eða í skinnavöru				104	22	87
En meðalverð allra landaura samantalið				616	40	514
og skift með 6 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				102	73	86

Skrifstofu Barðastrandarsýslu, 16. febrúar 1916.

G. Björnsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands 25. febrúar 1916.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Indr. Einarsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Ísafjardarsýslu og Ísafjardarkaupstað.

frá 16 maímánaðar 1916 til jafnlengdar 1917.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
A. Friður peningur.						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	136	00	136	00	113
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	22	67	136	02	113
3.	6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	31	86	191	16	159
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	25	23	201	84	168
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	18	82	225	84	188
6.	— 8 ær geldar, á hausti hver á	24	66	197	28	164
7.	— 10 ær mylkar, á hausti hver á	15	61	156	10	130
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. á	105	33	105	33	88
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	90	33	120	44	100
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pd. á	1	97	236	40	197
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, . pd. á	1	34	160	80	134
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu . . . pd. á	»	91	109	20	91
13.	— 120 pund af tólg, vel bræddri pd. á	»	50	60	00	50
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr., 30 pd hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 áln. einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	19	96	119	76	100
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, . . . vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis,	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis,	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	1	79	22
F. Skinnavara.						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	24	29	81
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	20	02	100
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	16	71	84
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pd. á	15	50	124	00	103
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pd. á	13	12	157	44	131
36.	— 6 fjórðungar selskinns.	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,	hvert á	»	26	62	52
G. Ýmislegt.						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óbrensuðum,	pundið á	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafíðri	10	pd. á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pd. á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	3	29	»	66
43.	— 1 lambsfóður	á	6	03	»	121
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				163	33	136
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg.				141	60	118
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				119	76	100
Eftir E. eða í lýsi				26	85	22
Eftir F. eða í skinnavöru				110	23	92
En meðalverð allra landaura samantalið				561	77	468
og skift með 5 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				112	35	94

Skrifstofu Ísafjarðarsýslu og kaupstaðar, 7. febrúarmán. 1916.

Magnús Torfason.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands, 17. febrúar 1916.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Indr. Einarsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Strandasýslu

frá 16. maímánaðar 1916 til jafnlengdar 1917.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
A. Friður peningur.						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	127	79	127	79	106
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	22	93	137	58	115
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	24	33	145	98	122
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	19	50	156	00	130
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	15	33	183	96	153
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	18	36	146	88	122
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	13	14	131	40	109
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	114	29	114	29	95
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu, á sama aldri hver á	96	43	128	57	107
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pd. á	1	83	219	60	183
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, . pd. á	1	10	132	00	110
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu, . . . pd. á	»	77	92	40	77
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri. pd. á	»	36	43	20	36
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði. pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 þör tvíbandsgjaldssokka parið á	1	64	49	20	41
17.	— 180 þör sjóvetlinga parið á	»	52	93	60	78
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1. al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	14	37	86	22	72
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, . . . vættin á	»	»	»	»	»

			Í peningum		Hundrað á		Alin
			kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.							
27.	1 hndr., tunna (120 pt.) hvalslýsis, . . .	8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis, . . .	8 pottar á	1	80	27	00	22
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis . . .	8 pottar á	2	04	30	60	25
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis . . .	8 pottar á	»	»	»	»	»
F. Skinnavara.							
31.	1 hndr. 4 fjórðungar nautsskinns . . .	10 pund á	17	79	71	16	59
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns . . .	10 pund á	14	86	89	16	74
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns . . .	10 pund á	11	64	69	84	58
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri	10 pund á	9	42	75	36	63
35.	— 12. fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10 pund á	6	93	83	16	69
36.	— 5 fjórðungar selskinns . . .	10 pund á	20	00	120	00	100
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit, hvert á		»	25	60	00	50
G Ýmislegt.							
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á		10	33	61	98	52
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum, . pundið á		»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10 pd. á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10 pd. á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	2	74	»	»	55
43.	— 1 lambsfóður	á	5	75	»	»	115
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtildum landaurum verður:							
Eftir A. eða í friðu					141	38	118
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg					121	80	101
Eftir C. eða í ullartóvöru.					71	40	59
Eftir D. eða í fiski					86	22	72
Eftir E. eða í lýsi					28	80	24
Eftir F. eða í skinnavöru					81	24	68
En meðalverð allra landaura samantalið					530	84	442
og skift með 6 sýnir:							
Meðalverð allra meðalverða					88	47	74

Skrifstofu Strandasýslu, 22. janúarmán. 1916.

H. Kr. Júlíusson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands, 21. febrúar 1916.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Indr. Einarsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Húnavatnssýslu

frá 16 maímánaðar 1916 til júlengdar 1917.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
A. Friður peningur.						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	151	07	151	07	126
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	26	86	161	16	134
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	18	27	219	24	183
6.	— 8 ær geldar, á hausti hver á	22	27	178	16	148
7.	— 10 ær mylkar, á hausti hver á	16	84	168	40	140
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	165	15	165	15	138
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu, á sama aldri hver á	141	79	189	05	158
B. Ull, smjör og tól.						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þvegið, pd. á	2	21	265	20	221
11.	— 120 pd. af mislitri ullu vel þveginni, . pd. á	1	48	177	60	148
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu, . . . pd. á	»	75	90	00	75
13.	— 120 pd. af tól, vel bræddri, pd. á	»	37	44	40	37
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 þör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 þör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvöðarvadmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 áln. einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	16	16	96	96	81
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis . . . 8 pottar á	2	02	30	30	25
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
F. Skinnavara.						
31.	1 hndr. 4 fjórðungar nautskinnis . . . 10 pund á	18	04	72	16	60
32.	— 6 fjórðungar kýrskinnis . . . 10 pund á	14	81	88	86	74
33.	— 6 fjórðungar hrossskinnis . . . 10 pund á	12	00	72	00	60
34.	— 8 fjórð. sauðskinnis, af tvæv. og eldri 10 pd. á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinnis, af veturg. og ám 10 pd. á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinnis . . . 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit. hvert á	»	31	74	40	62
G. Ýmlslegt.						
38.	1 hndr. 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum, . pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafíðri . . . 10 pd. á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum . . . 10 pd. á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir . . . á	3	40	»	»	68
43.	— 1 lambsfóður . . . á	4	96	»	»	99
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaúrum verður:						
Eftir A. eða í friðu		176	03	147		
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg		144	30	120		
Eftir C. eða í ullartónvöru		»	»	»		
Eftir D. eða í fiski		96	96	81		
Eftir E. eða í lýsi		30	30	25		
Eftir F. eða í skinnavöru		76	85	64		
En meðalverð allra landaúra samtalið		524	44	437		
og skift með 5 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða		104	89	87		

Skrifstofu Húnavatnssýslu, 27. janúarmán 1916.

Ari Jónsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands 18. febrúar 1916.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Indr. Einarsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Skagafjarðarsýslu

frá 16 maímánaðar 1916 til jafnlengdar 1917.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
A. Friður peningur.						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	159	29	159	29	133
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	26	78	160	68	134
3.	6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	31	44	188	64	157
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	24	96	199	68	166
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	19	43	233	16	194
6.	— 8 ær geldar, á hausti hver á	24	57	196	56	164
7.	— 10 ær mylkar, á hausti hver á	17	71	177	10	148
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. á	160	71	160	71	134
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	143	79	191	72	160
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pd. á	2	35	282	»	235
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, . pd. á	1	49	178	80	149
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	»	72	86	40	72
13.	— 120 pund af tólg, vel bræddri pd. á	»	43	51	60	43
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr., 30 pd hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	33	59	40	49
18.	— 20 eingirnispesyr hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpesyr hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 áln. einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	20	46	122	76	102
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	24	00	144	»	120
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, . . . vættin á	12	29	73	74	61

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis,	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis,	8	pottar á	2	26	33 90 28
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	- 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	2	74	41 10 34
F. Skinnavara.						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	19	86	79 44 66
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	15	81	94 86 79
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	12	61	75 66 63
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pd. á			10	42	83 36 69
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pd. á			8	46	101 52 85
36.	— 6 fjórðungar selskinns.	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit, hvert á			»	25	60 » 50
G. Ýmislegt.						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á			11	57	69 42 58
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum, . pundið á			»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10	pd. á	7	43	89 16 74
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pd. á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir		á	3	03	» » 61
43.	— 1 lambsfóður		á	5	36	» » 107
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				185	28	154
Eftir B eða í ullu, smjöri og tólg.				149	70	125
Eftir C. eða í ullartóvöru				59	40	49
Eftir D. eða í fiski				113	50	94
Eftir E. eða í lýsi				37	50	31
Eftir F. eða í skinnavöru				82	47	69
En meðalverð allra landaura samantalið				627	85	522
og skift með 6 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				104	64	87

Skrifstofu Skagafjarðarsýslu, 6. desember 1915.

M. Guðmundsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands, 31. janúar 1916.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Indr. Einarsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Eyjafjarðarsýslu og Akureyrarkaupstað.

frá 16. maímánaðar 1916 til jafnlengdar 1917.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
A Friður peningur.						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka í fard. á	158	42	158	42	132
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og leimdar, í fardögum hver á	27	17	163	02	136
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti . . . hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti . . . hver á	33	20	265	60	221
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti . . . hver á	21	50	258	00	215
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	28	33	226	64	189
7.	— 10 ær mylkar á hausti. hver á	19	21	192	10	160
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	177	27	177	27	148
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	165	42	220	56	184
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pd. á	2	28	273	60	228
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, . pd. á	1	48	177	60	148
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu, . . . pd. á	»	80	96	00	80
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri. pd. á	»	49	58	80	49
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði. pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka parið á	»	87	26	10	22
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	43	77	40	64
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1. al. á	1	58	189	60	158
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
D. Fiskur.						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	22	75	136	50	114
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, . . . vættin á	15	72	94	32	79

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.						
27.	1 hndr, 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis,	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis,	3	94	59	10	49
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	«	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	3.	12	46	80	39
F. Skinnavara.						
31.	1 hndr. 4 fjórðungar nautsskinns.	20	86	83	44	70
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	17	91	107	46	90
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns.	14	60	87	60	73
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pd. á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám, 10 pd. á	9	43	113	16	94
36.	— 6 fjórðungar selskinns.	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlít. hvert á	»	28	67	20	56
G. Ýmislegt.						
38.	1 hndr. 6 pd. af æðardún vel hreinsuðum. pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum, . . pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	4	42	»	»	88
43.	— 1 lambsfóður	5	62	»	»	112
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				207	70	173
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg.				151	50	126
Eftir C. eða í ullartóvöru				97	70	81
Eftir D. eða í fiski				115	41	96
Eftir E. eða í lýsi				52	95	44
Eftir F. eða í skinnavöru				91	77	77
En meðalverð allra landaura samantalið				717	03	597
og skift með 6 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				119	50	99

Skrifstofu Eyjafjarðarsýslu og Akureyrar 11. janúar 1916.

Páll Einarsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

I stjórnarráði Íslands 19. febrúar 1916.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Indr. Einarsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Þingeyjarsýslu

frá 16. maímánaðar 1916 til jafnlengdar 1917.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
A. Friður peningur.						
1.	1. hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	142	06	142	06	118
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	26	38	158	28	132
3.	— 6 sauðir. 3 til 5 vetra á hausti . . . hver á	32	50	195	»	162
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti . . . hver á	29	50	236	»	197
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti . . . hver á	21	35	256	20	213
6.	— 8 ær geldar, á hausti hver á	27	29	218	32	182
7.	— 10 ær mylkar, á hausti hver á	17	88	178	80	149
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	167	50	167	50	140
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu, á sama aldri hver á	150	»	200	»	167
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pd. á	2	12	254	40	212
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, . pd. á	1	30	156	»	130
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu, . . . pd. á	»	79	94	80	79
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri, pd. á	»	39	46	80	39
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	71	21	30	18
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	38	68	40	57
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	1	21	145	20	121
21.	— 120 áln. einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðar, 1 al. á	»	92	110	40	92
D. Fiskur.						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	17	17	103	02	86
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	14	56	87	36	73
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum vættin á	13	09	78	54	65

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
E. Lýsi.						
27.	1 hndr, 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis, . . . 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis, . . . 8 pottar á	2	88	43	20	36
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis . . . 8 pottar á	2	39	35	85	30
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis . . . 8 pottar á	2	36	35	40	29
F. Skinnavara.						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns . . . 10 pund á	21	75	87	»	72
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns . . . 10 pund á	18	44	110	64	92
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns . . . 10 pund á	14	90	89	40	74
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pd. á	11	04	88	32	74
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pd. á	8	96	107	52	90
36.	— 6 fjórðungar selskinns. . . 10 pund á	18	20	109	20	91
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit, hvert á	»	32	76	80	64
G. Ýmislegt.						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	12	15	72	90	61
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum, . pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglaflíðri . . . 10 pd. á	8	08	96	96	81
41.	— 480 pd. af fjallagrösum . . . 10 pd. á	2	07	99	36	83
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir . . . á	3	65	»	»	73
43.	— 1 lambsfóður . . . á	5	56	»	»	111
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				194	68	162
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg.				138	»	115
Eftir C. eða í ullartóvöru				86	32	72
Eftir D. eða í fiski				89	64	75
Eftir E. eða í lýsi				38	15	32
Eftir F. eða í skinnavöru				95	55	80
En meðalverð allra landaura samantalið				642	34	536
og skift með 6 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				107	06	89

Skrifstofu Þingeyjarsýslu, 20. janúarmán. 1916.

Steingrímur Jónsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands, 14. febrúar 1916.

F. h. r.

Kl. Jónsson,

Indr. Einarsson,

Reikningur

yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Pjeturs sýslumanns Þorsteinssonar árið 1915.

Tekjur:

1. Sjóður:				
a. Í veðskuldabréfum	kr.	1000 00		
b. Í sparisjóði	—	2126 63		
			kr.	3126 63
2. Vextir:				
a. Af veðskuldabréfum	kr.	40 00		
b. Af innstæðu í sparisjóði	—	86 13		
			—	126 13
3. Tekið úr sparisjóði			—	70 00
4. Skuld við reikningshaldara			—	3 00
		Samtals	kr.	3325 76

Gjöld:

1. Styrkur veittur	kr.	113 00		
2. Til jafnaðar tekjulið 3:				
a. Til úthlutunar	kr.	69 65		
b. Burðargjald	—	0 35		
			—	70 00
3. Í sjóði:				
a. Í veðskuldabréfum	kr.	1000 00		
b. Í sparisjóði	—	2142 76		
			—	3142 76
		Samtals	kr.	3325 76

Skrifstofu Suður-Múlasýslu, Eskifirði 6. mars 1916.

G. Eggerz.

Brjef stjórnarráðsins til biskups út af fyrirspurnum um ýms atriði varðandi 74
utanþjóðkirkjumenn. 13. apríl

Með brjefi, dags. 13. f. m., hafið þjer, háæruverðugi herra, sent hingað erindi prófastsins í Kjalarnessþingi til yðar, dags. 8. f. m., þar sem prófastur beiðist úrlausnar yðar og, ef yður virðist nauðsynlegt, einnig úrlausnar stjórnarráðsins um eftirfarandi 3 spurningar:

1. Hvort þjóðkirkjuprestir er skylt að jarða, skira, gifta, uppfæða og ferma börn fyrir þá, sem sagt hafa sig úr þjóðkirkjunni, eða kunna í framtíðinni að segja sig úr henni.
2. Hvort þeir, sem sagt hafa sig úr söfnuðinum, verði eigi að sýna kvittun fyrir, að þeir hafi galdið til háskólans, til þess að geta verið lausir við að greiða gjald til prests og kirkju.
3. Hvort þeir, sem sagt hafa sig úr þjóðkirkjusöfnuði og utan allra trúfjelaga eru, sleppa með að gjalda til háskólans aðeins hið lögakveðna gjald, kr. 2,25, eða þeir eigi ekki að gjalda jafnhátt gjald til háskólans, sem í hvert sinn lögum samkvæmt kann að vera lagt á af sóknarnefndinni.

Ad 1. Þessari spurningu telur prófastur að svara beri neitandi, þarsem engin lög sjeu fyrir því, að utanþjóðkirkjumenn eða söfnuðir eigi kröfu til þjónustu af neinum presti öðruvísi en eftir samningi um það, þó með þeirri undantekningu, að þar sem hvern kristinn mann á að grafa í vígðum reit, og hver maður á þar gróft að kirkju, er hann er andaður í kirkjusókn, þá sje sóknarprestir þar skylt að syngja yfir líki hans, nema svo standi á, að innan endimarka sóknarinnar sje og utanþjóðkirkjusöfnuður, sem hefir grafgreit fyrir sig. Tjáíð þjer yður samdóma prófasti um þetta svar.

Svo mun verða að líta á, að sá, er segir sig úr þjóðkirkjunni, hafi þar með svift sig öllu lagalegu tilkalli til þjónustu af prestum þjóðkirkjunnar, og að líksöngur sje þar eigi undanskilinn, því að kristinrjettarákvæði það, sem prófastur vitnar til, virðist eigi fela í sjer lögskyldu prests til líksöngs, þar sem það prestsverk ætti að vinnast fyrir utanþjóðkirkjumann, heldur það eitt, að hver látinn maður kristinn á leg í vígðum reit. Hins vegar er hverjum manni í þjóðkirkjunni, sem til ákveðins aldurs er kominn, lögskyldt að skira barn í lífsnauð, og sú skylda sýnist þá hvíla á þjóðkirkjuprestum sem hverjum einstökum manni, enda þótt aðstandendur barnsins sjeu utan þjóðkirkju.

Ad 2. Þessari spurningu hefir prófastur svarað játandi, þarsem í 18. gr. stjórnarskipunarlags 19. júní 1915 sje ekkert ákvæði um, á hvern hátt háskóli Íslands fái vitneskju um þá utanþjóðkirkjumenn, sem til hans eiga að gjalda, en sóknarnefnd að sjálfsögðu hafi þá vitneskju um menn innan sinnar sóknar, þá sje henni rjett að hlutast til um, að gjaldið sje greitt, og láta sýna sjer kvittun fyrir. Tjáíð þjer yður þessu svari einnig samþykkan.

Stjórnarráðið verður að vera yður samdóma um það, að það sje haganlegast, að sóknarnefnd innheimti einnig umrædd gjöld af utanþjóðkirkjumönnum, að því leyti sem þau eiga að fara til háskólans, nema þeir hafi kvittun ritara

74 háskólans fyrir greiðslu þeirra til hans, enda hafi háskólaráðið eigi gjört aðrar
13. apríl löglegar ráðstafanir um innheimtuna.

Ad 3. Þessari spurningu svarar prófastur einnig játandi, af því að 18. gr. áðurnefndra stjórnarskipunarlaganna ákveður, að utanþjóðkirkjumenn, er eigi heyra til söfnuði viðurkendum í landinu, greiði til háskólans gjöld þau, er honum ella hefði »borið að greiða til þjóðkirkjunnar«, þá eigi hann á hverjum stað eigi aðeins að greiða hið lægsta gjald, sem lög ákveða, heldur það gjald, sem hann á þeim stað hefði orðið að gjalda, þótt hærra sje fyrir hækkun persónugjaldsins og niðurbætur aukagjalds lögum samkvæmt. Þessa lausn telji þjer og rjetta, og verður stjórnarráðið að vera yður sammála um það.

Þetta er yður hjermeð til vitundar gefið til leiðbeiningar og birtingar fyrir prófastinum í Kjalarnesþingi.

75 **Brjef stjórnarráðsins** til bæjarfógetans í Reykjavík um innflutning á svinum
15. apríl frá útlöndum.

Stjórnarráðinu hefir borist beiðni frá herra Emil Strand hjer í bænum um, að honum verði leyft að flytja hingað til Reykjavíkur 4—6 lifandi grisi frá útlöndum í því skyni að fita þá hjer og slátra þeim síðan.

Eftir að hafa leitað álits dýralæknisins í Reykjavík um þetta mál, hefir stjórnarráðið samkvæmt lögum nr. 56 frá 10. nóvember 1905, sbr. lög nr. 25 frá 9. júlí 1909 veitt leyfi til þessa með eftirfarandi skilyrðum:

- 1) að grísirnir verði fluttir hingað beina leið frá Noregi eða Danmörku,
- 2) að þeim fylgi vottorð lögskipaðs dýralæknis um að þeir hafi verið fyllilega heilbrigðir, er þeim var skipað út, og að þeir hafi ekki síðasta mánuðinn þar á undan verið í sýkingarhættu af »Mund- og Klovesyge«, »Rödsyge«, »Svinepest«, »Schweineseuche« eða »Svinedifteritis«,
- 3) að þeir verði skoðaðir hjer af dýralækni og hann hafi ekkert að athuga við heilbrigði þeirra, og
- 4) að þeir verði geymdir hjer í afgirtu landi í Reykjavík og fluttir þangað á vagni og ekki þaðan aftur nema á vagni og til slátrunar.

Þetta er yður, herra bæjarfógeti, hjermeð til vitundar gefið til leiðbeiningar.

76 **Brjef stjórnarráðsins** til sýslumannsins í Ísafjarðarsýslu um flutning þingstaðar.
29. apríl Samkvæmt tillögum yðar, herra sýslumaður, í brjefi, dags. 12. þ. m., og beiðni hreppsnefndarinnar í Nauteyrarhreppi, veitir stjórnarráðið hjermeð samþykki sitt til þess, að þingstaður nefnds hrepps sje fluttur frá Nauteyri að Arngerðareyri, með því skilyrði að hreppsnefndin annist um, að til verði jafnan á hinum nýja þingstað hæfilegt hús til þinghaldanna.

Þetta er yður til vitundar gefið til leiðbeiningar og frekari birtingar.

Brjef stjórnarráðsins til sýslumanna um sóttvarnir.**77**

6. maí.

Mislingar eru nú í Reykjavík, á Ísafirði og á Siglufirði. Hafa verið gjörðar ráðstafanir til að stöðva sóttina, en mjög er það hæpið, að það takist. Sóttin er að þessu sinni komin til landsins sakir þess að lög nr. 34,6 nóvbr. 1902, um varnir gegn því að næmir sjúkdómar berist til Íslands, hafa verið brotin við komu hins norska farþegaskips »Floru« til Vestmannaeyja nú fyrir skömmu, en skip þetta kom frá Bergen, þar sem mislingafaraldur gengur. Eins og mislingarnú eru komnir hjer á land öllum á óvart, eins má búast við því, að illkynjuðustu erlendar farsóttir svo sem pest, bólusótt, kólera og útbrotataugaveiki geti einhvern tíma borist hingað til lands öllum á óvart, ef ekki er *mjög stranglega* gengið eftir því að sóttvarnarlögin sjeu haldin í öllum greinum.

Að þannig gefnu tilefni þykir vera ástæða til að brýna fyrir yður herra sýslumaður, að gæta þess með fylstu nákvæmni, að nefnd sóttvarnarlög, sbr. auglýsingu landshöfðingja 9. júní 1903, um tilslökun á 7. og 8. gr. laganna að því er herskip snertir og gufuskip sem fara reglulegar ferðir eftir auglýstri áætlun milli Íslands og annara landa, sje haldin í öllum atriðum, og eruð þjer beðinn að brýna þetta fyrir formanni heilbrigðisnefnda þeirra í sýslu yðar, þar sem þjer ekki sitjið í nefndinni sjálfur.

Annað mál þykir þörf að minnast á um leið. Það er varnirnar gegn berklaveikinni, sem gjörir svo mikinn usla í landinu. Lög eru um varnir gegn þessari veiki frá 23. oktbr. 1903, og reglur eru settar samkv. þeim lögum 21. júní 1904, um hrákailát og gólfræstingu, og viðauki við þær reglur 22. septbr. s. á., en lög þessi munu ekki vera haldin sem skyldi, og hinum settu reglum mun alls ekki vera skeytt að neinu leyti, eftir því sem stjórnarráðinu er frekast kunnugt, og þó ætti það að vera öllum ljóst, hvílikur voði þjóðinni er búinn, t. d. unglingum og börnum í skólum, ef gólfræsting og annað, sem um getur í reglunum, er ekki í lagi. Er því lagt fyrir yður að brýna fyrir öllum heilbrigðisnefndum og hreppsnefndum í sýslu yðar að gæta ofangreindra laga og reglnanna, sem samkvæmt þeim eru settar, með alúð og samviskusemi, og gæta þess sjálfur, þar sem þjer náði til, af fremsta megni, að hinum áriðandi fyrir mælum í þessu efni sje fylgt.

Brjef stjórnarráðsins til sýslumannsins í Eyjafjarðarsýslu um flutning þingstaðar.**78**

15. maí.

Samkvæmt tillögum yðar, herra sýslumaður, í brjefi, dags. 25. mars síðastl., og beiðni hreppsnefndarinnar í Arnarneshreppi, veitir stjórnarráðið hjer með samþykki sitt til þess að þingstaður nefnds hrepps sje fluttur frá Hjalteyri til Ytri-Reistarár, með því skilyrði, að hreppsnefndin annist um, að til verði jafnan á hinum nýja þingstað hæfilegt hús til þinghaldanna.

Þetta er yður til vitundar gefið til leiðbeiningar og frekari birtingar.

79 **Brjef stjórnarráðsins til bæjarfógetans á Íslafirði um kæru út af kosningu**
20. maí. lögregluþjóns.

Fjórir bæjarfulltrúar í Ísafjarðarkaupstað hafa sent stjórnarráðinu kæru, dags. 20. mars þ. á., útaf kosningu á lögregluþjóni fyrir kaupstaðinn, sem fram fór á bæjarstjórnarfundi 18. s. m.; fylgdi kærinni útskrift úr gjörðabók bæjarstjórnar af fundi þessum. Eftir að stjórnarráðið með brjefi yðar, herra bæjarfógeti, dags. 22. f. m., hefir borist umsögn yðar um mál þetta, er svofeldur úrskurður lagður á það.

Á nefndum bæjarstjórnarfundi komu fram umsóknir um lögregluþjónsstöðuna, sem auglýst hafði verið laus, frá tveim mönnum, og hafði annar þeirra sent umsókn sína áður en umsóknarfresturinn var liðinn, en hinn hafði að honum útrunnum sótt um stöðuna eftir tilmælum yðar. Sjö bæjarfulltrúar auk oddvita voru á fundi en tveir fjarverandi. Á fundinum kom fram tillaga um að fresta kosningu lögregluþjónsins, en hún var feld. Fór svo kosningin fram og fengu umsækjendur sín fjögur atkvæði hvor, og úrskurðuðu þjer annan þeirra, sem þjer höfðuð mælt með til starfans samkvæmt 18. gr. bæjarstjórnarlaga nr. 23, 8. okt. 1883, löglega kosinn, en þeir fjórir bæjarfulltrúar, sem kærana hafa sent, mæltu þegar á móti því, að kosningin væri lögleg. Er það aðalkrafa þeirra í kærinni, að stjórnarráðið leggi fyrir yður að lýsa því yfir eða úrskurði sjálf, að sá umsækjandanna, sem sótt hafði áður en umsóknarfresturinn var útrunninn, sje löglega kosinn, því ólöglegt sje að taka umsókn hins til greina af því hún kom ekki fyr en umsóknarfresturinn var útrunninn og atkvæði þau, er honum voru greidd, því þýðingarlaus. En varakrafa kæranda er sú, að stjórnarráðið leggi fyrir yður að láta hlutkesti fara fram milli nefndra tveggja umsækjanda úr því þeir fengu jafnmörg atkvæði.

Þó að frestur til umsóknar stöðu sje settur, er ekkert því til fyrirstöðu, enda venja, að teknar sjeu til greina umsóknir, sem koma fram að frestinum liðnum, nema ákvörðun um veitinguna hafi þegar verið tekin og afgreidd. Því var fullkomlega lögmætt að láta kjósa um báða umsækjendur á nefndum bæjarstjórnarfundi. Aðalkrafa kæranda verður því ekki tekin til greina.

Samkvæmt nefndri 18. gr. bæjarstjórnarlaganna frá 8. okt. 1883 setur bæjarstjórnin lögregluþjóna eftir tillögum bæjarfógeta. Bæjarstjórnin hefir eftir orðum tilvitnaðrar lagagreinar veitingarvaldið, en bæjarfógeta er rjett, og væntanlega líka skylt, að gera um málið tillögu. Nú fengu þeir tveir menn, er um starfann sóttu, jöfn atkvæði, fjögur hvor af átta, sem á fundi voru, að bæjarfógeta meðöldum. Bæjarfógeti hefir atkvæðisrjett, en atkvæði hans ræður þó ekki úrslitum, þótt jöfn sjeu atkvæði, sjá 2. gr. sbr. við 12. gr. nefndra laga 8. okt. 1883. Átti því í þessu máli hlutkesti að ráða samkvæmt 12. gr. tjedra laga.

Nú getur bæjarfógeti, samkvæmt 18. gr. laganna frá 1883, vikið þeim frá, er bæjarstjórn hefir kosið til lögregluþjóns, án tilstyrks bæjarstjórnar, og leiðir þá af því, að bæjarstjórn getur kosið þann aftur og aftur, er bæjarfógeti vikur jafnharðan frá, eða ef til vill að bæjarstjórn neitar loks um fjárveitingu til að launa starfsmanninn og bæjarfógeti kynni þá að verða án aðstoðar hans,

sbr. þó 13. gr. nefndra laga 1883. Þetta ástand væri mjög óheppilegt. Því **79**
þykir rjettast eftir atvikum, og sjerstaklega þar sem tvo bæjarfulltrúa vantaði á **20. maí**
fundinn 18. mars þ. á., að lögregluþjónssýslanin verði auglýst laus af nýju með
hæfilegum fresti og síðan veitt eins og lög mæla fyrir, en þangað til setjið þjer
hæfan mann til að gegna sýslaninni.

Þetta er yður hjermeð tjáð til eftirbreytni og birtingar fyrir bæjar-
stjórninni.

Brjef stjórnarráðsins til sýslumannsins í Eyjafjarðarsýslu *um flutning* **80**
þingstaðar. **23. maí**

Samkvæmt tillögum yðar, herra sýslumaður, í brjefi, dags. 29. f. m., og
beiðni hreppsnefndarinnar í Öxnadalshreppi, veitir stjórnarráðið hjermeð samþykki
sitt til þess að þingstaður nefnds hrepps verði að Þverá í Öxnadal, enda annist
hreppsnefndin um það að jafnan verði til á þingstað þessum hæfilegt hús til
þinghaldanna.

Þetta er yður hjermeð til vitundar gefið til leiðbeiningar og frekari
birtingar.

Brjef stjórnarráðsins til sýslumannsins í Eyjafjarðarsýslu *um flutning* **81**
þingstaðar. **23. maí**

Samkvæmt tillögum yðar, herra sýslumaður, í brjefi, dags. 29. f. m., og
beiðni hreppsnefndarinnar í Árskógshreppi, veitir stjórnarráðið hjermeð samþykki
sitt til þess, að þingstaður nefnds hrepps verði framvegis að Litla-Árskógssandi,
enda annist hreppsnefndin um það, að jafnan verði til á þingstað þessum hæfi-
legt hús til þinghaldanna.

Þetta er yður til vitundar gefið til leiðbeiningar og frekari birtingar.

Brjef stjórnarráðsins til sýslumannsins í Suður-Múlasýslu *um kjörtímabil*
sýslunefndarmanna. **82**

Stjórnarráðið hefir 26. þ. m. sent yður, herra sýslumaður, svohljóðandi **31. maí**
simskeyti:

»Með simskeyti í dag hafið þér skýrt stjórnarráðinu frá að þjer 23. þessa
mánaðar hafið felt úr gildi ályktun sýslunefndar Suður-Múlasýslu á aðalfundi 22.
þessa mánaðar um að Guðmundur Ásbjarnarson skuli sitja á fundinum sem sýslu-
nefndarmaður Eskifjarðarhrepps. Með því að stjórnarráðið telur þenna úrskurð
yðar andstæðan lögum, hefir það samkvæmt 81. grein sveitarstjórnarlaganna felt
nefndan úrskurð yðar úr gildi. Þetta er yður hjermeð tjáð til leiðbeiningar og
birtingar fyrir sýslunefndinni, að því viðbættu, að ástæður fyrir þessum úrskurði
stjórnarráðsins verða birtar yður brjeflega með næsta pósti«.

Þetta staðfestist hjermeð.

82

31. maí.

Úrskurður stjórnarráðsins er svohljóðandi:

Með símskeyti 23. þ. m. skýrði Guðmundur prestur Ásbjarnarson stjórnarráðinu frá því, að þjer, herra sýslumaður hefðuð þann dag felt úr gildi með úrskurði eftir 81. gr. sveitarstjórnarlaga nr. 43, 10. nóv. 1905, ályktun sýslunefndar Suður-Múlasýslu á aðalfundi daginn áður um, að hann skyldi eiga sæti á fundinum sem aðalsýslunefndarmaður Eskifjarðarhrepps, og beiddist hann þess jafnframt, að stjórnarráðið skæri úr þessum ágreiningi. Áður en frekara var gjört útaf þessu sendi stjórnarráðið yður símskeyti og taldi þar, að yður, eins og hjer stóð á, bæri að skýra stjórnarráðinu samkvæmt 81. gr. sveitarstjórnarlaganna tafarlaust simleiðis frá þessum úrskurði yðar. Með símskeyti yðar 26. þ. m. hefir stjórnarráðinu síðan borist skýrsla um málið, er hefir inni að halda meðal annars nefndan úrskurð yðar með rökum yðar fyrir honum.

Málavextir eru þeir, að Guðmundur prestur var 22. júní 1910 á manntalsþingi á Eskifirði kosinn aðalsýslunefndarmaður fyrir Eskifjarðarhrepp, en á manntalsþingi sama staðar 20. þ. m. var kosinn nýr aðalsýslunefndarmaður fyrir hreppinn, Bjarni hreppstjóri Sigurðsson. Hinn 22. þ. m. hófst aðalfundur sýslunefndar Suður-Múlasýslu á Eskifirði og tók þá þegar hinn nýkosni sýslunefndarmaður Bjarni Sigurðsson, sem áður var varasýslunefndarmaður, sæti á fundinum sem aðalsýslunefndarmaður Eskifjarðarhrepps. Guðmundur prestur skýrir frá, að hann hafi ekki komið á fundinn þegar hann hófst vegna þess að hann um morguninn hafi komið að úr prestþjónustuferð, en síðar um daginn kom hann á fundinn og krafðist þar sætis með því að 6 ára kjörtímabil sitt væri ekki útrunnið. Báruð þjer þá upp tillögu til ályktunar um, að Guðmundi presti væri ekki heimilt að sitja fundinn. Þessi tillaga var feld með atkvæðum 6 sýslunefndarmanna gegn atkvæði yðar og 4 sýslunefndarmanna, en hins vegar samþykkt tillaga til ályktunar frá sýslunefndarmanni Mjóafjarðarhrepps um, að Guðmundi presti væri bæði rjett og skylt að sitja þenna sjötta og síðasta aðalfund kjörtímabilsins, með sömu 6 atkvæðum sem greidd voru á móti hinni tillögunni, gegn sömu 5 atkvæðunum, sem greidd voru henni. Að svo búnu frestuðuð þjer fundi til næsta dags. Í fundarbyrjun þann dag bókuðuð þjer úrskurð samkvæmt 81. gr. sveitarstjórnarlaganna, þar sem feld er úr gildi nýnefnd ályktun sýslunefndarinnar um, að Guðmundur prestur Ásbjarnarson skyldi eiga sæti á fundinum, og hinsvegar ákveðið, að Bjarni hreppstjóri Sigurðsson skuli eiga þar sæti sem fulltrúi Eskifjarðarhrepps.

Í ástæðum yðar fyrir úrskurði þessum tilfærið þjer það, að að visu sje kjörtímabil sýslunefndarmanna talið 6 ár í sveitarstjórnarlögunum, en þetta beri þó ekki að skilja sem 6 almanaksár, heldur sem tímabilið frá manntalsþingi, þegar kjörið var, til manntalsþings á síðasta ári kjörtímabilsins. Teljið þjer að svo beri og svo sje venja að líta á kjörtímabil hreppsnefndarmanna, að umboð þeirra gildi frá kjördegi í júnimánuði til kjördags í júnimánuði 6 árum á eftir, enda vísi ákvæði sveitarstjórnarlaganna um sýslunefndir til ákvæða þeirra um hreppsnefndir. Ennfremur vísið þjer til þess með tilliti til ákvæða 62. gr. sveitarstjórnarlaganna, að 6 almanaksára kjörtímabil sýslunefndarmanna geti eftir atvik-

um leitt til þeirrar fjarstæðu, að kjósa þurfi á einu og sama manntalsþingi aðal- **82**
sýslunefndarmann til nokkurra daga og annan til næstu 6 ára. Ennfremur bendið **31. maí**
þjer á vandkvæði í þessu máli sjerstaklega, út af því, að Bjarni hreppstjóri hafi
setið fundinn í byrjun og tekið þar þátt í meðferð mála og verið kosinn í nefnd-
ir. Loks víkið þjer að því og teljið efasamt, hvort Guðmundur prestur, væri
hann talinn aðalsýslunefndarmaður, hefði úr því að hann vantaði fyrst á fund-
inn, rjett til að krefjast, að Bjarni hreppstjóri, sem í samræmi við hitt ætti þá
að telja varasýslunefndarmann, viki sæti á fundinum er Guðmundur prestur kæmi.

A þetta verður þó ekki fallist.

Samkvæmt 60. gr. sveitarstjórnarlaga 10. nóv. 1915 skal kjósa sýslu-
nefndarmenn til 6 ára. Undantekningar frá þessu eru:

1. Samkvæmt 61. gr. sömu laga, sú undantekning, að eftir 3 ár liðin
frá því er fyrsta sýslunefndarkosning fór fram eftir gildistöku sveitarstjórnar-
laganna, fór helmingur eða meiri hlutinn frá.

2. Ef hreppi er skift, sjá 64. gr.

3. Ef sýslunefndarmaður deyr eða fer af öðrum ástæðum úr nefndinni.

Þótt sýslunefndarmenn sjeu kosnir á manntalsþingum, raskar það ekki
áðurnefndu 6 ára kjörtímabili, og tilætlun löggjafans getur ekki verið sú, að
sýslumenn gætu haft áhrif á lengd kjörtímabilsins með ákvörðun um manntals-
þingahaldið, þótt þeim sje hinsvegar skylt að halda manntalsþing á þeim tíma,
að sýslunefnd geti verið löglega skipuð.

Tilvísun yðar í afleiðingar þess, ef ályktun meiri hluta sýslunefndar væri
rjett, skiftir ekki máli. Það eru einmitt sömu afleiðingarnar, sem ákvæði 62. gr.
sveitarstjórnarlaganna hlýtur að hafa í för með sjer, samkvæmt berum orðum
sínun, nema svo standi á, að varamaður verði að sitja næsta sýslufund eftir
burtför aðalmanns úr nefndinni af því að eigi verði unt að kjósa svo snemma í
sæti aðalmanns, sem frá er farinn.

Um það, hvernig farið sje með samsvarandi tilfelli í hreppsnefndum,
liggja eigi fyrir upplýsingar. En ákvæði sveitarstjórnarlaganna eru líka glögg
um það, og kjörtímabilið þar hið sama með tilsvareandi undantekningum og
nefndar voru um sýslunefndir.

Þótt varasýslunefndarmaður tæki fyrst sæti á fundinum, þá er aðalmanni
jafnrjett og skylt að taka þar sæti jafnskjótt sem hann kemur.

Einnig skiftir það engu máli, þótt varanefndarmaður tæki þátt í meðferð
mála, því rjettur aðalmanns raskast ekkert við það til að sitja fundinn og gegna
þar starfi sínu.

Guðmundur prestur Ásbjarnarson var kosinn 22. júní 1910. Því er sam-
kvæmt framansögðu kjörtímabil hans sem sýslunefndarmanns útrunnið 22. júní
þ. á. Honum var því rjett og skylt að sitja á sýslufundi þeim í Suður-Múlasýslu,
sem settur var 22. þ. m. Úrskurður yðar um það atriði verður því að teljast
lögum andstæður, og ber því að fella hann úr gildi.

82

Því úrskurðast.

31. maí

Framangreindur úrskurður sýslumanns um, að Bjarni hreppstjóri Sigurðsson skuli eiga sæti sem aðalsýslunefndarmaður Eskifjarðarhrepps á aðalfundi sýslunefndar Suður-Múlasýslu þ. á., er úr gildi feldur, og stendur þá ályktun sýslunefndar tjeðrar sýslu um, að Guðmundur prestur Ásbjarnarson eigi sæti á fundinum sem aðalsýslunefndarmaður tjeðs hrepps, óhöggð.

Þetta er yður hjermeð tjáð til leiðbeiningar og birtingar fyrir sýslunefndinni.

83

Brjef stjórnarráðsins til skattanefndarinnar í Fljótshlíðarhreppi *um kostnað við 5. júní mat á eftirgjaldi jarða í sjálfsábúð.*

Jafnframt því að senda skattanefndinni meðfylgjandi landssjóðsávisun, að upphæð kr. 17.00, til endurgjalds reikningi yfir kostnað við mat á eftirgjaldi jarða í sjálfsábúð í Fljótshlíðarhreppi, er fylgdi brjefi 22. apríl þ. á., skal þess getið, að stjórnarráðið hefir að þessu sinni ávísað fullri upphæð reikningsins, en annars ber að skilja brjef stjórnarráðsins, dags. 17. mars þ. á., til allra skattanefnda, á þann veg, að það að eins taki til þeirra jarða í sjálfsábúð, er eftirgjald þeirra er svo lágt, að eigi nær tekjuskattsgjaldi samkvæmt I. kafla tekjuskattslaganna, og ber þá fyrir matið að greiða samkvæmt 21. gr. sömu laga.

84

Brjef stjórnarráðsins til landssímastjórans *um tímareikning við símabjónustu.*
21. júlí Eftir móttöku brjefs yðar, herra landssímastjóri, dags. 17. þ. m., veitir stjórnarráðið hjermeð samþykki sitt til þess, að 24 stunda klukka verði notuð við símaviðskifti hjer á landi frá og með 1. ágúst næstkomandi, bæði að því er snertir innlend viðskifti og erlend.

Þetta birtist yður hjermeð til leiðbeiningar, frekari ráðstafana og birtingar.

85

Brjef stjórnarráðsins til fasteignamatsnefndar Suður-Múlasýslu *um greiðslu 22. júlí á kaupí fasteignamatsnefnda.*

Með brjefi, dagsettu 6. þ. m., hefir fasteignamatsnefnd Suður-Múlasýslu farið þess á leit, að hún framvegis geti fengið kaup sitt útborgað mánaðarlega, annaðhvort á skrifstofu Suður-Múlasýslu, eða í útibúi Íslandsbanka á Seyðisfirði. Ennfremur fara nefndarmenn fram á að fá greidda aukabókun fyrir eftirvinnu, eða fyrir það sem þeir starfa að matinu fram yfir 10 stundir á dag.

Útaf þessu skal fasteignamatsnefndinni hjermeð tjáð til leiðbeiningar, að **85**
 stjórnarráðið sjer sjer ekki fært að láta útborga kaup matsmanna þar eystra, þar **22. júlí**
 sem reikningarnir yfir matskostnaðinn verða að sendast stjórnarráðinu til úrskurð-
 ar, áður en þeir eru útborgaðir. En til þess að engin ónauðsynleg töf verði á
 greiðslu kostnaðarins, mun stjórnarráðið framvegis leggja fyrir landsfjehirði að
 senda matsnefndinni hinar úrskurðuðu upphæðir reikninganna, í peningum, með
 fyrstu ferð.

Að því er síðara atriðið snertir, þá telur stjórnarráðið sig ekki hafa heim-
 ild til að greiða matsnefndum þóknun fyrir aukavinnu fram yfir 10 stundir á dag
 því að matsmenn eiga, samkv. 12. gr. fasteignamatslaganna, aðeins að fá 5 kr.
 fyrir hvern dag sem þeir gegna nefndarstörfum, án tillits til þess hve margar
 stundir á dag þeir eru að starfi sínu.

Að endingu skal þess getið, að lagt hefir verið fyrir landsfjehirði að senda
 formanni fasteignamatsnefndar Suður-Múlasýslu kr. 278,22, sem er upphæð reikn-
 inga þeirra, er fylgdu framannefndu brjefi matsnefndarinnar.

Brjef stjórnarráðsins til sýslumannsins í Barðastrandarsýslu um bráðabirgða- **86**
flutning þingstaðar. **24. júlí**

Samkvæmt tillögum yðar, herra sýslumaður, í brjefi, dags. 11. maí þ. á.,
 og beiðni hreppsnefndarinnar í Barðastrandarhreppi, veitir stjórnarráðið samþykki
 sitt til þess, að þingstaður nefnds hrepps verði til bráðabirgða fluttur að Haga í
 greindum hreppi, enda annist hreppsnefndin um það, að til verði á þingstað
 þessum hæfilegt hús til þinghaldanna.

Þetta er yður hjermeð til vitundar gefið til leiðbeiningar og frekari
 birtingar.

Hafnarreglugjörð

fyrir Hafnarfjarðarkaupstað.

Stjórnarráð Íslands hefir 17. maí 1916 gefið út svofelda hafnarreglugjörð fyrir Hafnarfjarðarkaupstað, samkvæmt lögum nr. 26, 9. júlí 1909.

I. Hafnargjald.

1. Af öllum skipum (að undanteknum þeim, er síðar getur um), sem mæld eru til lestatafs 3 smálestir og þar yfir, hvort sem þau eru hlaðin vörum, með seglfestu eða eru tóm, skal greiða hafnargjald af öllu farmrúminu í hvert sinn, er þau leggjast við akkeri eða aðrar festar fyrir innan línu, er hugsast dregin úr Balakletti í Hvaleyrarhöfða, eftir að þau hafa komið frá útlöndum eða, ef um skip ræðir, er fara aðeins hafna milli innanlands, þá er þau hið fyrsta skifti á árinu leita inn á höfnina, þannig :

a. Af skipum, sem eiga heima í Hafnarfirði, 3 aura af hverri smálest.

b. Af öðrum skipum 5 aura af hverri smálest.

Þá er skip flytur á land vörur, eða tekur úr landi vörur eða farþega, geldur það ennfreður 2 aura af hverri smálest, hvort heldur það er innan- eða utanbæjar, innan- eða utanríkiseign.

2. Hafni skip sig oftár en einu sinni á árinu á Hafnarfjarðarhöfn, greiðast gjöldin eigi að fullu nema í fyrsta skiftið, en aðeins með helmingi hin önnur skiftin.

Hafnargjöldin og önnur gjöld, er ræðir um í reglugjörð þessari, renna í hafnarsjóð Hafnarfjarðarkaupstaðar.

II. Aukagjöld.

1. Skip þau öll, sem lagt er á Hafnarfjarðarhöfn í vetrarlegu eða liggja þar um lengri tíma á öðrum tíma árs, að minsta kosti 1 mánuð, hvort heldur eru útlend eða innlend, skulu greiða í legugjald 20 aura fyrir smálest hverja. Skip, sem eiga heima í Hafnarfirði, greiða þó gjald þetta aðeins hálf.
2. Geymsluskrokkum (hulks) má ekki leggjá á höfnina, og ekki heldur þeim skipum, sem buið er að leggjá niður til sjóferða, og mega síðargreind skip, er lagt hefir verið þar áður, ekki liggja þar um lengri tíma.

III. Undanþágur frá hafnargjaldi.

1. Öll herskip og skemtiskip, hverrar þjóðar sem eru, eru undanþegin hafnargjaldi.

87

17. maí

2. Öll innlend skip, sem eru að fiskiveiðum við strendur landsins, eru undanþegin hafnargjaldi, ef þau afferma ekki nje ferma annað en það, er veiðar þeirra og útbúnað snertir. Þó skulu þau greiða aukagjald það, er um ræðir í II. kafla. Svo eru og undanþegin hafnargjaldi skip þau, er leita hafnar vegna sjóskemda, enda þótt farmur þeirra hafi verið fluttur á land, ef þau flytja hann allan á burt aftur og ekki annað.

IV. Notkun hafnarinnar.

Heimilt er að leggja yfir veturinn mannlausum skipum, svo lengi sem rúm á höfninni endist, að dómi hafnarnefndar. Skip, sem eiga heima í Hafnarfirði, ganga fyrir skipum, er eiga heimilisfang utan Hafnarfjarðar. Um leyfi til þess ber að sækja til hafnarnefndar, sem vísar á stað, þar sem leggja skal; og skal öllum skipum lagt undir umsjón manns, er hafnarnefnd felur það starf og til þess er álitinn vel hæfur. Skipum, sem lagt er mannlausum vetrarlangt eða um skemri tíma, má ekki leggja fyrir utan þá línu, er hugsast dregin frá Hvaleyrarhöfðatá í svart- og hvítmálaða klettasnös norðan í Hamarskotshamri.

Skipum, sem lagt er mannlausum, hvort heldur til vetrarlegu eða um skemri tíma, skal leggja fyrir traustum grunnfærum, er hafnarnefnd tekur gild eða umsjónarmaður í hennar umboði. Þeim skal leggja þannig, að í sína átt liggi hver festi, og skulu akkeri vera 3, með ekki skemri festi við hvert þeirra en 30 föðmum, er liggja við botn. Skal þeim síðan tengt saman í einn traustan sigurnagla, og liggi aftur keðjur úr honum upp í skipið, ekki styttri en 15 faðmar hvoru megin. Öll laus trje skulu tekin niður eða færð inn í skipið, svo sem stengur, rár og klýverbómur. Þegar skip liggur þannig mannlaust, skal ekki sjaldnar en einu sinni á hverjum mánuði farið út í þau, til þess að líta eftir, hvort legufæri hafa haggast eða bilað, og ef svo reynist, skal lagfæra það svo fljótt sem auðið er.

Frá reglum þessa kafla gefst engin undanþága, nema með sjerstöku leyfi hafnarnefndar og eftir meðmælum umsjónarmanns þess, sem skipaður er til þess að hafa eftirlitið á hendi. Nánari reglur um lagning slíkra skipa, sem hjer er um að ræða, gefur hafnarnefnd í hvert skifti eða felur umsjónarmanni skipanna. Umsjónarmaður sá, er hafnarnefnd ræður til þess að leggja skipunum og hafa umsjón með þeim að vetrinum, skal hafa í þóknun 4 krónur af hverju skipi, og greiða útgjörðarmenn skipanna gjald þetta.

- 87** Fiskiskip og önnur skip, sem ferma eigi eða afferma, eða fermslu eða 17. maí affermslu er lokið við, eða ekki byrjað á, skulu eftir nánara ákvæði hafnarnefndar liggja svo á höfninni, að þau ekki tálmi fermslu eða affermslu verslunarskipa eða annara skipa, sem þurfa að flytja farm frá landi eða á land.

V. Um seglfestu o. fl.

Ekki má kasta útbyrðis seglfestu, ösku, kolum eða neinu öðru, er valdið getur skemdum á höfninni, frá skipum, er þar liggja þar, nje flytja það úr landi út í höfnina. Ekki má heldur gjöra nein hafnarmannvirki við höfnina eða leggja út í hana neinum slikum tækjum, svo sem duflum eða þvíliku, án samþykkis bæjarstjórnar.

VI. Bryggjugjald.

A. Skipagjald.

1. Af hverju skipi, sem legst að bryggjunni og festir sig við hana, skal greiða sem hjer segir:
 - a. Af skipum, er sigla eftir fastri áætlun, svo sem póst- og farþegaskipum, skal greiða 3 aura gjald af hverri smálest, í hvert sinn og þau koma á höfnina og eru afgreidd við bryggjuna.
 - b. Af vöruflutningaskipum, sem eru yfir 250 smálestir, greiðist 3½ eyrir fyrir hverja smálest fyrir 3 fyrstu dagana, er þau í hvert sinn hafa afnot af bryggjunni, en 1 eyrir fyrir hvern dag eða part úr degi eftir sama rúmmáli, sem þau liggja lengur í sama sinn.
 - c. Af skipum, sem notuð eru til fiskiveiða eða vöruflutninga, sem minni eru en 250 smálestir, en yfir 100 feta löng, skal greiða 8 krónur í hvert sinn, alt að 3 dögum, en 2 krónur fyrir hvern dag eða part úr degi, sem umfram er.
 - d. Af skipum og bátum, sem eru yfir 40 en undir 50 fetum, skal greiða 6 krónur fyrir alt að 3 dögum, og 2 krónur fyrir hvern dag eða part úr degi, sem umfram er.
 - e. Af minni skipum og mótorbátum skal greiða 1 krónu í hvert sinn, er þau nota bryggjuna, enda liggi þau ekki lengur en 1 dag. Þó geta smærri bátar og skip, er heima eiga í Hafnarfirði, samið við hafnarnefnd um annað ákveðið bryggjugjald fyrir tiltekinn tíma, ef þau þurfa að hafa afnot af bryggjunni að staðaldri.
2. Undanþegin bryggjugjaldi eru skip þau, sem eingöngu leita hennar til að taka vatn, svo og öll herskip og löggæsluskip, þó þau einnig taki kól.
3. Öll þau skip, sem nota vilja bryggjuna eða áhöld hennar, skulu hafa sama

rjett til þess, og fá aðgang að henni í sömu röð og þau hafa komið inn og sótt um að leggjast að henni. Þó skulu skip, er sigla eftir fastri áætlun, ganga fyrir öðrum skipum, ef þau koma jafusnemma, einnig skulu kaupskip, er losa eða hlada mikinn hluta farms, að öðru jöfnu ganga fyrir fiskiskipum og öðrum þeim skipum, er lítið erindi eiga og hægt er að afgreiða á annan hátt.

4. Skip skulu leggjast þar að bryggjunni, er umsjónarmaður vísar á, og nota þau festaáhöld, er hann til tekur, og gæta að öðru leyti allrar þeirrar varúðar meðan legið er við bryggjuna, sem nauðsynleg er til þess að koma í veg fyrir skemdir á skipi, bryggju eða áhöldum hennar.
5. Skemmist bryggjan eða áhöld hennar af völdum skips eða skipverja, hvort heldur er fyrir árekstur, ásigling eða af öðrum orsökum, sem umsjónarmanni þó ekki verður gefin sök á, skal hlutaðeigandi skipsútgerð eða skipstjóri fyrir hennar hönd bæta tjónið að fullu eftir mati dómkvaddra manna og almennum skadabótareglum. Jafnskjótt og skip hafa lokið nauðsynlegum erindum sínum við bryggjuna, skulu þau leggja frá henni og mega þau ekki leggjast svo nálægt henni, að þau verði til tafar öðrum skipum, er leggja að eða frá henni. Ef að tvö eða fleiri skip nota sporbrautir bryggjunnar samtímis, skal notendum skylt að haga akstrinum samkvæmt fyrirmælum umsjónarmanns.

B. Vörugjald.

Af vörum, sem teknar eru úr skipum á bryggjuna eða af henni í skip, skal greiða gjald sem hér segir:

- a. Af salti, kolum, kalki, steinlimi, múrsteini og öðrum steini, sem ætlaður er til bygginga, og ennfremur eldföstum leir, 40 aura af smálest.
- b. Af allskonar timbri og öðrum þeim vörum, sem á farmskrá skipa venjulega er reiknað farmgjald af eftir rúmmáli, 60 aura af hverjum 100 teningsfetum.
- c. Af stykkjavöru, sem reiknað er farmgjald af eftir þyngd, 75 aura af smálest.
- d. Af fiski, nýjum, slægðum eða óslægðum, 25 aura af smálest, söltuðum en blautum (óverkuðum) 40 aura, og þurrum eða verkuðum saltfiski 65 aura af smálest hverri.

Vörugjaldið reiknast af hverjum 10 teningsfetum og 100 kg., minni þungi eða rúmmál reiknast sem heil gjaldeining, þó skal lægsta gjald aldrei vera minna en 12 aurar. Þegar sjerstök atvik eru fyrir hendi, einkum ef um mjög mikið vörumagn er að ræða, getur hafnarnefnd gjört sjerstakan samning um vörugjaldið.

VII. *Almenn ákvæði.*

1. Öll bryggjugjöld greiðast strax, eða jafnskjótt og skip er afgreitt í hvert sinn, en á vörugjöldum má gefa þeim mönnum alt að mánaðarfrest með borgun, er að staðaldri og til nokkurra muna skipa upp eða út vörum við bryggjuna.
2. Heimilt er þeim, er nota bryggjuna, að leggja vörur á bryggjuhausinn svo sem rúm leyfir að áltí umsjónarmanns, þó mega þær ekki liggja þar lengur en 24 tíma án sjerstaks leyfis hafnarnefndar. Eigi má raða þungavörum (kol-um, salti, þakjární, tímbrí, steíní, steínlími o. s. frv.) á bryggjuhausinn hærra en svo, að meíra en 1,5 smál. komi á hvern fermeter af dekkínu. Á land-álmuna má einungis leggja vörur, sem fluttar eru jafnóðum, og ávalt skal þessi hluti bryggjunnar vera auður að kveldi eða loknu verki.
3. Bæjarstjórnin ræður umsjónarmann og ákveður laun hans. Hann hefir fyrir hönd bæjarstjórnarinnar á hendi alla umsjón með bryggjunni og áhöldum hennar, innheimtir gjöld af skipum og vörugjöld samkvæmt reglugjörð þessari, ásamt fleíru, er nánar verður ákveðið með eríndisbrjefi, er bæjarstjóri semur fyrir hann með ráði hafnarnefndar. Umsjónarmaður vísar skipum á stað við bryggjuna, er þau ferma eða afferma, og sjer um að reglugjörðinni sje hlýtt. Hann hefir vald til þess að banna skipum aðgang að bryggjunni, sómuleiðis getur hann, ef þrengsli, sjór eða aðrar gíldar ástæður eru fyrir hendi, tafarlaust vísað skipum, sem liggja við bryggjuna, burtu frá henni. Skyldi ágreiningur rísa milli skipa innbyrðis, eða umsjónarmans og skips út úr einhverju því efni, er reglugjörð þessi setur ákvæði um, þá ber skipstjóra til bráðabírgða að hlýða fyrírmælum umsjónarmanns, en skotið getur hann málinu til hafnarnefndar, er ræður úrslitum þess. Umsjónarmaður getur bannað alla ónauðsynlega umferð um bryggjuna.
4. Brot gegn reglugjörð þessari varða sektum alt að 400 kr., er renna í hafnar-sjóð.

Reglugjörð þessi öðlast gíldi 1. júlí 1916 og skal endurskoðuð fyrir 1. janúar 1926.

Í stjórnarráði Íslands, 17. maí 1916.

Einar Arnórsson.

Jón Hermannsson.

Hafnarreglugjörð

fyrir Seyðisfjarðarkaupstað.

Stjórnarráð Íslands hefir 17. maí 1916 gefið út svofelda hafnarreglugjörð 88
fyrir Seyðisfjarðarkaupstað.

17. maí

1. Hafnargjald.

Af öllum skipum (að undanteknum þeim, er siðar getur um), sem mæld eru til lestatals hvort sem þau eru vörum fermd, með seglfestu eða tóm, skal greiða í hafnargjald 5 aura af hverri smálest alls farmrúmsins, er þau í fyrsta sinn á árinu leggjast á höfnina, eftir að þau hafa komið frá Danmörku eða öðrum útlöndum. Þrjú næstu skiftin, er þau á sama ári leggjast á höfnina, greiða þau hálfð hafnargjald í hvert skiftið, en komi þau oftár á sama ári, skulu þau ekkert gjald greiða. Skip, er fara aðeins milli hafna á Íslandi, greiða einnig 5 aura í hafnargjald af hverri smálest, en aðeins þá er þau í fyrsta sinni á árinu varpa akkerum á höfninni. Gjald þetta rennur í hafnarsjóð Seyðisfjarðar.

Þá er skip fermir eða affermir á höfninni, skal ennfremur gjalda 5 aura af hverri smálest skipsins.

Framangreind gjöld skal þá greiða, er skipið legst fyrir innan beina stefnu frá Grýtá í Grjótgarða.

Gjaldið skal og greiða af skipum, er leita hafnar fyrir ísrekssakir, storma eða því um líks.

II. Um undanþágu frá hafnargjaldi.

Undanþegin eru hafnargjaldi:

1. Öll herskip og skemtiskip hverrar þjóðar sem eru.
2. Öll skip þegna Danakonungs, sem að fiskiveiðum eru undir ströndum Íslands, ef þau afferma ekki nje ferma annað en það, er afla þeirra og útgjörð snertir.
3. Skip, er leita hafnar vegna sjóskemda, enda þótt farmur þeirra hafi úr þeim verið fluttur, ef þau aftur flytja burt farminn og eigi annað.
4. Skip, er leita hafnar í þeim erindum að leggja, lita eftir eða gjöra að sæsimum milli Íslands og útlanda eða innanlands.

III. Um notkun hafnarinnar.

88 Skip mega ekki varpa atkerum á höfninni þar sem þau, að áliti hafnar-
17. maí nefndar, hindra aðsiglingu að bryggjum við höfnina, nje þar sem sæsimanum er
hætta búin af þeim. Verða þau í þeim efnum að hlýta ákvörðun hafnarnefndar
og flytja sig ef krafist verður.

Mannlausum skipum, geymsluskrokkum eða bátum, má aðeins leggja þar
á höfninni, sem hafnarnefnd tilvísar, enda sje svo frá þeim gengið og þess gætt
sem hún mælir fyrir um.

Mannlaus skip og geymsluskrokkar greiði legugjald, 30 aura af hverri
smálest, ef þau liggja á höfninni 3 mánuði eða alt að árlangt, þó greiðist aðeins
hálf gjald, ef þau eru eign búsettra manna í Seyðisfjarðarkaupstað.

Nú tregðast eigandi eða umráðamaður við að hlýða boði hafnarnefndar
um að flytja skip sitt eða bát á höfninni, og getur þá hafnarnefndin látið gjöra
það á kostnað eiganda.

Skip, sem liggja við bryggjur við höfnina, mega ekki fleygja út ösku og
öðrum óhreinindum, sem sökka til botns.

IV. Seglfesta.

Seglfestu má eigi taka í landi bæjarins annarsstaðar en þar, er lögreglu-
stjóri leyfir.

Eigi má kasta út seglfestu á höfninni, nje flytja á land bæjarins, nema
lögreglustjóri leyfi.

Reglugjörð þessi öðlast gildi 1. júlí 1916 og skal endurskoðuð fyrir 1.
janúar 1926.

I stjórnarráði Íslands, 17. maí 1916.

Einar Arnórsson.

Jón Hermannsson.

Hafnarreglugjörð

fyrir Stykkishólmskaupþún.

Stjórnarráð Íslands hefir 17. maí 1916 gefið út svofelda hafnarreglugjörð fyrir Stykkishólmskaupþún í Snæfellsnessýslu samkvæmt lögum nr. 62 frá 10. nóvember 1905.

I. Hafnargjald.

Af öllum skipum (að undanteknum þeim, er síðar getur um), sem mæld eru til lestatafs, hvort sem þau eru fermd vörum, með seglfestu, eða tóm, skal greiða í hafnargjald 5 aura af hverri smálest alls farmrúmsins í hvert sinn, er þau leggjast á höfnina, eftir að þau hafa komið frá Danmörku eða öðrum útlöndum, eða ef um skip ræðir, er fara aðeins milli hafna á Íslandi, þá er þau í fyrsta sinni á árinu varpa akkerum á höfninni.

Er skip fermir eða affermir á höfninni, skal ennfremur gjalda 10 aura af hverri smálest. Af skipum, sem hafna sig oftár en einu sinni á árinu á Stykkishólmshöfn, greiðast gjöld þessi eigi að fullu, nema hið fyrsta skiftið, er þau eru greidd á því ári, en með $\frac{3}{4}$ hin önnur skiftin. Strandferðabátar greiða þó eigi nema $\frac{1}{2}$ gjald, eftir að þeir hafa hafnað sig einu sinni á árinu á Stykkishólmshöfn.

Skipin greiða framangreind gjöld, þá er lagst er fyrir innan línu, sem hugsast dregin úr svonefndum Baulutanga, beina línu í Hvitubjarnarey, þaðan beina línu í Þórishólma, þaðan beina línu í Böllusker, og þaðan sjónhending í Lundaklett. Gjaldið skal og greiða af skipum, er leita hafnar fyrir ísreks sakir, storma eða því um líks.

Þau útlend skip, er liggja vetrarlangt á Stykkishólmshöfn, skulu greiða fyrir það 10 krónur í hafnarsjóð; en til vetrarlegunnar þurfa slík skip leyfi hafnarnefndar.

II. Aukagjald.

Auk þeirra gjalda, er þegar eru talin, skal ennfremur greiða 2 aura um daginn af hverri smálest í skipi, er lagt hefir verið upp á fjöru innan takmarka Stykkishólmshafnar til hreinsunar eða aðgjörðar og 2 aura af hverri smálest skips, er tekur eða kastar út seglfestu í landi Stykkishólmskaupþúns.

III. Undanþágur frá hafnargjaldi.

Undanþegin eru hafnargjaldi:

1. Öll herskip og skemtiskip, hverrar þjóðar sem eru.
2. Öll fiskiskip, sem skrásett eru á Íslandi.
3. Skip, er leita hafnar sakir sjóskemda, þótt farmur þeirra hafi verið úr þeim fluttur, ef þau flytja allan farminn burtu aftur, og eigi annað.

IV. Seglfesta.

Seglfestu má hvergi kasta út á höfninni, nema með leyfi hafnarnefndar, og seglfestu má hvergi taka nema með leyfi landeiganda eða umráðamanns.

V. Hafnarsjóður og hafnarnefnd.

Gjöld þau, sem talin eru hjer að framan, skulu renna í hafnarssjóð Stykkishólmskaupþúns, og skal honum eingöngu varið til þess að standast kostnað af mannvirkjum, er við höfnina eru, eða verða gjörð, viðhaldi þeirra og frekari umbótum.

Hreppsnefnd Stykkishólmshrepps kýs 3 menn í hafnarnefnd, og skal einn þeirra jafnan vera hreppsnefndarmaður. Hafnarnefndin hefir umsjón með að reglugjörð þessari sje hlýtt, innheimtir, eða sjer um að gjöldin til hafnarsjóðs sjeu innheimt, og stjórnar sjóðnum með umsjón hreppsnefndarinnar. Hreppsnefndin veitir fje úr sjóðnum til umræddra framkvæmda, eftir tillögum hafnarnefndar og ákveður hvernig hann skal ávaxta, enda ber hún ábyrgð á innstæðu hans, eins og öðrum eignum hreppsfjelagsins. Reikningar hafnarsjóðs skulu fylgja sveitarsjóðsreikningunum, og endurskoðast og úrskurðast ásamt þeim.

VI. Notkun hafnarbryggjunnar.

- a. Öll skip (seglskip, gufuskip og önnur gangvjelaskip), er ætla að leggjast við hafskipabryggjuna, skulu skyld að hlifa bryggjuhöfðinu sjálfu við átökum, en nota aðallega til að draga sig að, ból þau beggja megin bryggjunnar og hringi í Stykkinu, sem til þess er ætlað.

Smáskip minni en 15 smálestir og gangvjelabátar eru þó undanþegin ofangreindu ákvæði. Leiðbeini hafnsögumaður skipi inn á höfn, skal hann skyldur að benda skipstjóra á bólin og hringina, er skipinu sje skylt að nota til að draga sig að bryggjunni.

- b. Skip hafa rjett til þess að leggjast að bryggjunni í þeirri röð, sem þau koma; þó skulu þau skip, er sigla eftir fastákveðinni fyrirfram auglýstri ferða-
áætlun og flytja póst, hafa rjett til þess að leggjast að bryggjunni, þó önnur
liggi þar fyrir, og verða þau að vikja á burtu meðan hin fá afgreiðslu. 17. maí 89

Hafnarnefnd ákveður, hvar skip skuli liggja fyrir innan línu, sem hugsast dregin úr vestra horni Súgandiseyjar í svonefndan Fálka.

- c. Sjerhver skemd, sem verður á bryggjunni, áhöldum eða öðru því, sem skip nota, skal að fullu bætt af viðkomandi skipi, ef hún stafar af ásettu ráði eða vangá.

Aðrar skemdir, er bryggjan og áhöld hennar verða fyrir af mannavöldvöldum, skal að fullu bæta af þeim, er skemdunum valda af ásettu ráði eða vangá.

- d. Þegar vörur eru fluttar í skip eða úr við bryggjuna, er hlutaðeigendum heimilt að láta vörur liggja á bryggjunni svo sem pláss leyfir, alt að 24 stundir, en hlýða skulu þeir fyrirmælum hafnarnefndar eða umsjónarmanns, um að hagræða vörunum þannig, að sem minst tálmi umferð og afnotum bryggjunnar, og að hæflegur þungi hvíli á hverjum hluta hennar.

- e. Hafnarnefndin hefir, undir umsjón hreppsnefndar, alla umsjón með hafskipabryggjunni og áhöldum þeim, er henni fylgja, og er öllum óheimilt að nota, nema leyfi nefndarinnar komi til.

Hafnarnefndin getur skipað mann, er hafi stöðuga umsjón með bryggjunni og áhöldum hennar, og kveður á um starfssvið hans og þóknun.

VII. Bryggjugjald.

- a. Skip, er greiða hafnargjöld, eru undanþegin sjerstöku gjaldi fyrir að liggja við bryggjuna og nota áhöld hennar (ból og hringi), nema sjerstakur samningur kveði öðruvísi á um. Önnur skip og gangvjelabátar greiði bryggjugjald sem hjer segir:

Fiskiskip stærri en 20 smálestir kr. 5.00 í hvert sinn.

— minni en 20 — — 2.50 - — —

Gangvjelabátar — 1.00 - — —

Þó geta fiskiskip stærri en 20 smálestir keypt sjer rjett árlega í eitt skifti fyrir öll að leggjast við bryggjuna fyrir kr. 10.00

minni skip fyrir — 5.00

en gangvjelabátar fyrir — 3.00

Herskip og skemtiskip eru undanþegin bryggjugjaldi.

- b. Fyrir vörur, er liggja lengur á bryggjunni en 24 stundir, skal greiða gjald, er hafnarnefndin ákveður, og skal að jafnaði eigi hærra vera en 10 aurar um vikuna fyrir hvern einstakan hlut af venjulegri flutningsvöru.

Telji hafnarnefndin söltun sildar, fiskjar o. fl. ósaknæma fyrir bryggjuna,

89
17. maí

getur hún leyft hana þar, ef mikið liggur við, og það kemur ekki í bága við út- og upp-skipun. Um borgun fyrir það fer eftir samningi við nefndina.
c. Vörugjald:

Af vörum, sem teknar eru úr skipum á bryggjuna eða af henni í skip, skal greiða gjald sem hjer segir:

1. Af kolum 25 aura af hverri smálest.
2. — salti 25 — — — —
3. — timbri 50 — — hverjum standard.
4. — múrsteini 25 — fyrir 100 stk.
5. — stórgripum 10 — af hverjum.
6. — sauðfje 2 — — hverri kind.
7. — gærubúntum 1 eyri fyrir hvert búnt (2 gærur í búnti).
8. — öllum öðrum vörum 60 aura af hverri smálest, en 5 aura af hverju einstöku stykki ef um minna en smálest er að ræða.

Af umhlöðnum vörum greiðist gjaldið að eins einu sinni.

Brot úr smálest eða standard, sem nemur helmingi eða meira, skal talið sem heil smálest eða standard, en minna broti skal slept.

Farpegaflutningur er undanþeginn gjaldi þessu.

Hafnarnefndin sjer um innheimtu á gjöldum þessum og reikningsskil fyrir þeim og ræður einn eða fleiri menn til þess að hafa innheimtuna á hendi gegn innheimtulaunum þeim, er um semur.

Gjöld þessi má taka lögtaki.

VIII. Hegningarákvæði o. fl.

Brot á móti reglugjörð þessari varða sektum alt að 400 krónum, er renna i hafnarsjóð Stykkishólmskaupþúns og fer með mál út af þeim sem um almenn lögreglumál.

Reglugjörð þessi öðlast gildi 1. júlí 1916 og skal endurskoðuð fyrir 1. janúar 1926.

Í stjórnarráði Íslands, 17. maí 1916.

Einar Arnórsson.

Jón Hermannsson.

Hafnarreglugjörð

fyrir Ísafjarðarkaupstað.

Stjórnarráð Íslands hefir 17. maí 1916 gefið út svofelda hafnarreglugjörð fyrir Ísafjarðarkaupstað.

I. Hafnargjald.

Af öllum skipum (að undanteknum þeim, er síðar getur um), sem mæld eru til lestatals, hvort sem þau eru vörum fermd, með seglfestu eða tóm, skal greiða í hafnargjald 5 aura af hverri smálest alls farmrúmsins í hvert sinn, er þau leggjast á höfninni eftir að þau hafa komið frá Danmörku eða öðrum útlöndum, eða, ef um skip ræðir, sem fara að eins milli hafna á Íslandi, þá, er þau í fyrsta sinn á árinu varpa akkerum á höfninni; og rennur gjald þetta eins og önnur þau gjöld, er ræðir um í reglugjörð þessari, í hafnarsjóð Ísafjarðar. Er skip fermir eða affermir á höfninni, skal enn fremur gjalda 10 aura af hverri smálest.

Af skipum, er hafna sig oftast en einu sinni á árinu á Ísafjarðarhöfn, greiðast gjöld þessi eigi að fullu nema hið fyrsta skiftið, er þau eru greidd á því ári, en að eins með $\frac{3}{4}$ hin önnur skiftin.

Af skipum, er annaðhvort flytja farm í land eða frá landi, skal greiða framangreind gjöld, þá er lagst er fyrir innan línu, sem hugsast dregin frá hinum svonefndu Innribásum á Kirkjubólshlíð í svokallaðan Urtustein á Eyrarhlíð, en af öðrum skipum ekki nema lagst sje fyrir innan línu, er hugsast dregin frá Norðurtanganum þvert yfir í stein eða annað merki á Kirkjubólshlíð, er sje málað hvítt að ofan og rautt að neðan. Gjaldið skal og greiða af skipum, er leita hafnar fyrir ísreks sakir, storma eða því um líks.

II. Aukagjald.

Auk þeirra gjalda, er þegar eru talin, skal enn fremur greiða:

1. 2 aura um daginn af hverri smálest í skipi, er lagt hefir verið upp á Ísafjarðar fjöru til hreinsunar eða aðgjörðar, og
2. 2 aura af hverri smálest skips, er tekur eða kastar út seglfestu í landi kaupstaðarins.

III. Undanþágur frá hafnargjaldi.

Undanþegin eru hafnargjaldi:

1. Öll herskip og skemtiskip, hvernar þjóðar sem eru,

- 90 2. öll skip, sem að fiskveiðum eru undir ströndum Íslands, ef þau afferma
17. maí ekki nje ferma annað en það, er afla þeirra og útgjörð snertir, og
3. skip, er leita hafnar vegna sjóskemda, enda þótt farmur þeirra hafi verið úr þeim fluttur, ef þau aftur flytja burt farminn allan og eigi annað.

IV. Seglfesta.

Seglfestu má eigi taka í landi bæjarins annars staðar en þar, er lögreglustjóri leyfir.

Eigi má kasta út seglfestu á höfninni nje flytja á land bæjarins, nema lögreglustjóri leyfi.

Reglugjörð þessi öðlast gildi 1. júlí 1916, og skal endurskoða hana fyrir 1. janúar 1926.

Í stjórnarráði Íslands, 17. maí 1916.

Einar Arnórsson.

Jón Hermannsson.

91
17. maí

Hafnarreglugjörð

fyrir Búðakauptún í Suðurmúlasýslu.

Stjórnarráð Íslands hefir 17. maí 1916 gefið út svofelda hafnarreglugjörð fyrir Búðakauptún í Suðurmúlasýslu samkvæmt lögum nr. 62 frá 10. nóv. 1905.

I. Hafnargjald.

Öll skip (að undanteknum þeim, er síðar getur um), sem leggjast á Fáskrúðsfjarðarhöfn, fyrir innan beina línu úr merkisteini, merktum B, sem er á takmörkum Búðahrepps norðan fjarðar, yfir fjörðinn í næsta gil innan við bæinn Sævarborg sunnan fjarðar, hvort sem þau kasta akkeri eða leggjast við bryggju, skulu greiða hafnargjald, sem hjer segir:

- a. Útlend veiðiskip, síldveiðaskip, hvalveiðaskip og öll innlend og útlend flutningsskip (þar með talin skip, er mestmegnis eða eingöngu flytja hverskonar sjáfarafía sem er milli landa), skulu gjalda 5 auru af hverri smálest alls farmrúmsins í fyrsta sinn á ári hverju, er þau leggjast á höfnina, hvort sem

þau koma beint frá útlöndum eða frá einhverri annari höfn á Íslandi. Komi slikt skip, oftast beint frá útlöndum á því sama ári, skal það í hvert skifti greiða hið sama gjald, en komi það oftast frá útlöndum á sama árinu, en komi þó fyrst á einhverja aðra höfn á Íslandi og þaðan til Fáskrúðsfjarðar, skal það í hvert sinn, að undanteknu fyrsta skiftinu, aðeins greiða 3 aura af hverri smálest sem hafnargjald í Fáskrúðsfirði.

- b. Öll strandferðaskip, er ganga í milli hafna á Íslandi, skulu, þá er þau í fyrsta skifti á árinu leggjast á Fáskrúðsfjarðarhöfn, gjalda í hafnargjald 5 aura af hverri smálest, en ekkert frekara, þó þau leggist þar oftast á sama ári.

Þau útlend skip, sem liggja á Fáskrúðsfjarðarhöfn yfir veturinn, skulu greiða 10 kr. fyrir það í hafnarsjóð.

II. Undanþágur frá hafnargjaldi.

Undanþegin greiðslu hafnargjalds á Fáskrúðsfirði eru öll herskip og skemtiskip, hvernar þjóðar sem eru, svo og mælingaskip og spítalaskip. Svo eru og undanþegin hafnargjaldi skip, er leita hafnar vegna sjóskemda, enda þótt farmur þeirra hafi verið borinn á land, ef þau flytja burt farminn og ekki annað.

III. Seglfesta.

Seglfestu má hvergi kasta út á höfninni nema með leyfi hafnarnefndar, og seglfestu má hvergi taka nema með leyfi landeigenda eða umráðamanna, og greiðist borgun eftir samkomulagi.

IV. Hafnarsjóður og hafnarnefnd.

Gjöld þau, sem ákveðin eru hjer á undan, skulu renna í hafnarsjóð Búðakauptúns og skal honum varið til þess að gjöra umbætur á höfninni og mannvirkjum, er henni heyra til, svo og til ljóskera til leiðbeiningar við innsiglingar á fjörðinn og höfnina.

Hreppsnefnd Búðahrepps kýs 3 menn í hafnarnefnd til þess að hafa umsjón með, að reglugjörð þessari sje hlýtt, innheimta gjöldin til hafnarsjóðs og stjórna honum með umsjón hreppsnefndarinnar. Hreppsnefndin veitir fje úr sjóðnum til umræddra framkvæmdra eftir tillögu hafnarnefndar og ákveður, hvernig hann skuli ávaxta, enda ber hún ábyrgð á innstæðu hans eins og öðrum eignum hreppsfjelagsins. Reikningar hafnarsjóðs skulu fylgja sveitarsjóðsreikningunum og endurskoðast og úrskurðast ásamt þeim.

V. Hegningardæði o. fl.

91 Brot á móti reglugjörð þessari varða sektum alt að 400 krónum og fer 17. maí um mál útaf þeim sem um almenn lögreglumál.

Reglugjörð þessi öðlast gildi 1. júlí 1916 og skal endurskoðast fyrir 1. janúar 1926.

Í stjórnarráði Íslands, 17. maí 1916.

Einar Arnórsson.

Jón Hermannsson.

Hafnarreglugjörð

fyrir Siglufjarðarkauptún.

I. Hafnargjöld.

92 1. Öll skip (að undanteknum þeim, er siðar getur um), sem mæld eru 27. maí til lestatals 8 smálestir eða þar yfir, skulu greiða hafnargjald af öllu farrúminu í hvert skifti, er þau leggjast við akkeri, bryggju eða aðrar festar á Siglufjarðarhöfn, fyrir innan línu dregna frá Selgili til Selvíkur, eftir að þau hafa komið frá útlöndum, eða ef um skip ræðir, sem aðeins ganga hafna á milli á Íslandi, þá er þau fyrsta sinn á árinu leita hafnar á Siglufirði, þannig:

- a. Skip sem heimilisfang eiga á Siglufirði greiði 5 aura af hverri smálest.
- b. Önnur skip greiði 10 aura af hverri smálest.

Nú flytur skipið vörur eða farþega af landi eða á og skal þá ennfremur gjalda 5 aura af hverri smálest, hvort sem skipið á heimilisfang á Siglufirði eða annarsstaðar, innanlands eða utan. Sama gjald skulu og greiða þau skip, sem afhenda farm sinn eða taka farm sinn úr öðrum skipum á höfninni. Liggi slík skip á höfninni lengur en 14 daga samfleytt, tvöfaldast gjaldið.

2. Hafni skipið sig oftár enn einu sinni á árinu á Siglufjarðarhöfn og hafi ekki á þeim tíma komið til annara landa, greiðist hafnargjaldið ekki að fullu nema í fyrsta skifti, en síðan að helmingi. Lestargjald greiðist ekki nema einu

sinni á ári. Hálft hafnargjald verða einnig að gjalda þau skip, er fara til veiða út fyrir landhelgi, enda þótt þau hafi hvergi komið til hafnar. 92
27. maí

3. Skip, er ganga milli hafna á Íslandi svo og milli Íslands og útlanda eftir ákveðnum ferðaáætlunum, skulu, þá er þau koma í fyrsta skifti á árinu á Siglufjarðarhöfn, greiða hafnargjald, en síðan ekki, þótt þau komi oftár á því sama ári á höfnina. Íslensk fiskiskip greiða ekki hafnargjöld nema einu sinni á ári.

II. Aukagjald.

1. Skip þau, sem liggja í vetrarlegu á Siglufjarðarhöfn, skulu greiða í leigugjald 20 aura fyrir hverja smálest. Skip, sem eiga heimilisfang í Siglufirði, greiða þó aðeins hálft gjaldið. Útlend skip greiða tvöfalt gjald.

2. Af geymsluskrokkum og skipum (þar með töldum veiðiskipum), þar sem unnið er að eða úr sjávarfangi, t. d. sildarsöltunar eða sildarbræðsluskipum, skal gjalda 60 aura af hverri smálest. Þó gefst hafnarnefnd heimild til þess að gera sjerstaka borgunarsamninga við veiðiskip, er þessi liður nær til.

3. Öll skip, sem eiga að greiða hafnargjald samkvæmt framangreindum ákvæðum og hafna sig á tímabilinu frá 1. ágúst til 14. maí, skulu greiða fyrir vitaljós hafnarinnar 1 kr. í hvert skifti, er þau leita hafnar á þessu tímabili. Sje skipin meira en 300 smálestir, greiða þau 2 krónur. Þó eru skip, sem heimilisfang eiga á Siglufirði, undanþegin þessu gjaldi.

III. Undanþága frá hafnargjaldi.

Undanþegin hafnargjaldi eru:

1. Öll herskip, skemtiskip og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna.

2. Skip, er leita hafnar vegna sjóskemda, enda þótt farmur þeirra hafi verið á land borinn, ef þau flytja aftur burt farminn og ekki annað.

3. Fiskiskip, er stunda veiðar frá Siglufirði, er þau leita hafnar vegna illveðurs, enda skipi þau engu á land.

IV. Geymsluskrokkar.

Sjerstakt leyfi hafnarnefndar þarf í hvert skifti til þess að leggja megi á höfnina skipum, sem notuð eru til geymslu, og skal binda leyfi því skilyrði, að eigandi láti taka skipið upp, ef það sekkur, eða sprengja það sundur, en taka það af grunni, ef það rekur á land, svo að ekki verði skemdir á höfninni. Sje þessu skilyrði ekki fullnægt innan hæfilegs tímafrests, þá getur hafnarnefndin

92 látið gera verkið á kostnað eiganda. Hafnarnefnd eða umsjónarmaður hennar 27. maí ákveður í hvert skifti, hvar slíku skipi skuli lagt, hve traust grunnfærin skuli vera og hvernig þeim skuli fyrirkomið.

Sje leyfi hafnarnefndar fengið til þess að leggja skipinu, þá er eiganda þess heimilt að láta það liggja án þess, að menn sjeu í því á þeim tíma árs, er ekki verður heimað ljós á skipum. Á öðrum tímum árs skulu vera að minsta kosti 2 menn, sem hafnarnefnd tekur gilda, í skipinu, en þeir skulu halda vörð, sjá um, að lögbóðin ljósker sje kveikt og annast skipið að öðru leyti.

Ljós skal kveikja á skipinu í það mund, er vitar eru kveiktir hjer á landi, og hljóðbendingar skulu gerðar eftir þeim reglum, sem settar eru í alþjóða-sjóferðareglum fyrir skip, er liggja fyrir akkeri.

V. Um vetrarlegu.

Mannlausum skipum, sem heimilisfang eiga í Siglufirði, er heimilt að leggja í vetrarlagi á innri höfninni. En innri höfnin er sá hluti hafnarinnar, sem liggur innan við línu dregna úr Eyraroddanum í Ráeyri austan fjarðarins. Um leyfi ber þó í hvert skifti að sækja til hafnarnefndar, og skal þá umsjónarmaður hafnarnefndar ákveða legustað fyrir hvert skip. Hann skal ennfremur sjá um, að skipin sjeu lögð fyrir traustum grunnfærum, og ákvæðum hans skal einnig hlíta um það, hvernig festum skuli fyrirkomið og útbúnaður skipanna sje að öðru leyti.

Meðan skip liggur mannlaust í vetrarlagi, skal ekki sjaldnar en einu sinni á mánuði farið út í það til þess að líta eftir, hvort legufæri eða annað hafi haggast eða bilað, og reynist svo, þá skal lagfæra það svo fljótt sem auðið er.

Umsjónarmaður hafnarnefndar skal hafa í þóknun 5 krónur af hverju skipi, sem lagt er í vetrarlægi, og greiða útgerðarmenn skipanna þetta gjald.

Umsjónarmaður hafnarnefndar hefir eftirlit með öllum skipum af hálfu hafnarnefndar.

VI. Umferð um höfnina og fl.

Fiskiskip og önnur skip, er ferma ekki nje afferma, mega aldrei leggjast svo á höfnina, að þau tálmi fermingu eða affermingu annara skipa, og skulu þau í hvert skifti skyld að hlýða boðum umsjónarmanns hafnarnefndar um það, hvar þau skulu leggjast. Skip mega ekki leggja svo út frá sjer strengi nje önnur festartæki, að umferð verði til tálmunar.

Mótorbátum eða flutningsbátum má ekki leggja svo, að þeir hindri eða tefji umferð um höfnina.

Nú tregðast eigandi við að hlýða boðum hafnarnefndar eða umsjónarmanns **92** um, að flytja skip sitt eða bát eða strengi á höfninni, og getur þá hafnarnefnd 27. maí látið gera það á kostnað eiganda.

Ávalt skal vera hjer um bil 200 metra breið rás frá bryggjusporðum að þeim skipum, sem næst liggja; í þessari rás mega engin skip hafna sig.

VII. Almenn ákvæði.

Seglfestu má hvergi taka við höfnina nema með leyfi landeiganda.

Ekki má kasta út seglfestu, kolum, ösku eða neinu öðru, er skemdum geti valdið á höfninni, af skipum, er þar liggja.

Ekki má varpa út aftur akkerum eða öðrum áhöldum, nje heldur leyfum af skipum, er slæðast kynnu upp úr sjávarbotni á höfninni, heldur skal flytja allt slíkt á land og afhenda hreppstjóra til löglegrar meðferðar.

Hreppsnefnd ræður umsjónarmann hafnarinnar eftir tillögum hafnarnefndar og ákveður laun hans. Hafnarnefnd fær honum erindisbrjef, er hreppsnefnd samþykkir.

Brot gegn reglugjörð þessari verða sektum allt að 400 krónum.

Öll gjöld samkvæmt þessari reglugjörð renna í hafnarsjóð Siglufjarðar-kaupþúns, og innheimtir hreppstjóri þau.

Reglugjörð þessi öðlast gildi 1. júlí 1916 og skal endurskoðuð fyrir 1. júlí 1917.

Í stjórnarráði Íslands, 27. maí 1916.

Einar Arnórsson.

Jón Hermannsson.

Erindisbrjef

fyrir vigtarmenn.

1. gr.

93 Vigtarmaður er nefndur fyrir tiltekið kauptún eða kaupstað, og er hann skyldur að vera jafnan til taks í sínu umdæmi, og má ekki vera burtu þaðan meira en sólarhring í mánuði án leyfis lögreglustjóra þar eða umboðsmanns hans.

2. gr.

Nú er löggiltur vigtarmaður í þjónustu þess manns, er vigta skal fyrir, og má þá vigtarmaður sá eigi framkvæma vigtunina eða gefa vigtarvottorðið.

3. gr.

Nú vill einhver fá vottorð vigtarmanns um þyngd, og skal hann þá snúa sjer til lögreglustjóra eða umboðsmanns hans og ákveður lögreglustjóri eða umboðsmaður hans, hver vigtarmaður skuli vera við vigtunina. Þar sem ekki er nema einn vigtarmaður, getur viðkomandi, sem vigtunarvottorð þarf, snúið sjer beint til vigtarmannsins sjálfs.

4. gr.

Nú er vigtarmaður kvaddur til að vera við vigtina, og skal hann þá tafarlaust fara þangað, innan umdæmis síns, þar er vigtun sú fer fram, er hann á að gefa vottorð um, og vera stöðugt við meðan vigtunin fer fram. Má hann því ekki gefa vottorðið, nema hann horfi sjálfur á vigtunina alla, og sjái að hún sje rjett, enda sannprófi, að vogir þær, er notaðar eru, sjeu jafnan rjettar.

5. gr.

Vigtarmaður skal jafnan gefa vottorð um vigtunina, og skal hann rita nafn sitt undir vottorðið með eiginni hendi og stimpla við með stimpli þeim, er honum verður fenginn til þess af lögreglustjóra. Í vottorðinu skal tekið fram, hvort það sem vegið er, er vegið með umbúðum (brúttó) eða án umbúða (nettó).

6. gr.

Vottorð vigtarmanns er full sönnun um þyngd þess, er vegið er.

7. gr.

Þóknun fyrir starfa sinn fær vigtarmaður eftir ákvæði lögreglustjóra, þó ekki minna en 75 aura fyrir hverja klukkustund, sem vigtarmaður er við vigtunina. Hluti úr klukkustund telst heil klukkustund.

Þóknun þessa greiðir sá, er vigtarmanninn notar.

Vottorðið um vigtunina skal vigtarmaður láta í tje ókeypis.

8. gr.

93

27. maí

Vigtarmaður skal nákvæmlega hegða sjer eftir erindisbrjefi þessu, og vandlega rækja skyldur þær, er staða hans leggur honum á herðar.

Hann skrifar undir eiðspjall um það, að hann skuli með alúð og samviskusemi rækja skyldur þær, sem á honum hvíla, og hlýðnast ákvæðum þessa erindisbrjefs.

Hann er skyldur til að sætta sig við breytingar þær, er kunna að verða gerðar á erindisbrjefi þessu.

Í stjórnarráði Íslands, 27. maí 1916.

Einar Arnórsson.

Jón Hermannsson.

Reglugjörð

94

24. júní

um ráðstafanir til að tryggja verslun landsins.

Samkvæmt heimild í 1. gr. bráðabirgðalaga 24. maí þ. á., um heimild handa landsstjórninni til ráðstafana til tryggingar aðflutningum til landsins, eru hjer með sett eftirfarandi fyrirmæli.

1. gr.

Bannað er að flytja út frá Íslandi hverskonar farm eða farmhluta, í öðrum skipum en þeim, er í ferð sinni til ákvörðunarstaðarins koma við í breskri höfn. Þetta gildir þó eigi um skip, er hjeðan fara beint til Ameríku með farm eða farmhluta, ef ræðismaður Breta hjer veitir samþykki sitt til þess.

2. gr.

Áður en skipa megí farmi þeim eða farmhluta, er í 1. gr. segir, út í skip hjeðan til útlanda, skal skipstjóri undirrita og afhenda lögreglustjóra eða umboðsmanni hans skuldbindingu um viðkomu í breskri höfn, svo sem í 1. gr. að ofan er fyrir mælt,

94

24. júní

3. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugjörðar þessarar varða sektum alt að 10 þús- und krónum.

Bæði sá, er út lætur flytja og skipstjóri, án þess að ákvæðum 2. gr. sje fullnægt, skal sekur talinn við ákvæði 2. gr.

Skipstjóri, er brýtur, án alment óviðráðanlegra atvika, skuldbindingu gefna samkvæmt 2. gr., skal sæta sömu sektum.

Skip og farmur er að veði fyrir sektunum.

4. gr.

Sá, er byrjar að skipa út, án þess að slík skuldbinding sje gefin, sem í 2. gr. segir, skal sæta sektum frá 200—10000 krónum, og telst bæði sá, er út lætur skipa, og skipstjóri sekur um þetta brot.

Skipstjóri, sem án alment óviðráðanlegra atvika brýtur skuldbindingu sína, er hann gefur samkvæmt 2. gr., skal sæta sektum frá 10000—100000 krónur.

Þá er ákveðna skal sektir, skal taka hliðsjón til verðmætis þess, sem flytja skal eða flutt er í skipi.

5. gr.

Með mál útaf brotum gegn reglugjörð þessari skal fara sem almenn lögreglumál.

Áður en dómari úrskurði sektir, án þess að mál fari undir dóm, skal málið borið undir stjórnarráðið.

6. gr.

Reglugjörð þessi öðlast gildi þegar í stað.

Í stjórnarráði Íslands, 24. júní 1916.

Í fjarveru ráðherra.

Kl. Jónsson.

Jón Hermannsson.

Reglugjörð

95
30. júní

um ráðstafanir til að tryggja verslun landsins.

Samkvæmt heimild í 1. gr. bráðabirgðalaga 24. maí þ. á., um heimild handa landsstjórninni til ráðstafana til tryggingar aðflutningum til landsins, eru hjermeð sett eftirfarandi fyrirmæli.

1. gr.

Bannað er að flytja út frá Íslandi hverskonar farm eða farmhluta, í öðrum skipum en þeim, er í ferð sinni til ákvörðunarstaðarins koma við í breskri höfn. Þetta gildir þó eigi um skip, er hjeðan fara beint til Ameríku með farm eða farmhluta, ef stjórnarráð Íslands veitir samþykki sitt til þess.

2. gr.

Áður en skipa megí farmi þeim eða farmhluta, er í 1. gr. segir, út í skip hjeðan til útlanda, skal skipstjóri undirrita og afhenda lögreglustjóra eða umboðsmanni hans skuldbindingu um viðkomu í breskri höfn, svo sem í 1. gr. að ofan er fyrir mælt, og má ekki afgreiða skip af íslenskri höfn, nema skipstjóri hafi áður gefið slíka skuldbindingu.

3. gr.

Bæði sá, er út lætur flytja, án þess að ákvæðum 2. gr. sje fullnægt, og skipstjóri, skal sekur talinn við ákvæði 2. gr.

4. gr.

Sá, er byrjar að skipa út, án þess að slík skuldbinding sje gefin, sem í 2. gr. segir, skal sæta sektum frá 200—10000 krónum, og telst bæði sá, er út lætur skipa, og skipstjóri sekur um þetta brot.

Ef skip fer hjeðan með farm eða farmhluta, án þess að skipstjóri hafi gefið fyrirskipaða skuldbinding, skal bæði sá, er út hefir látið flytja, og skipstjóri sæta sektum, hvor í sínu lagi frá 10000—50000 krónum.

Skipstjóri, sem án alment óviðráðanlegra atvika brýtur skuldbindingu sína, er hann gefur samkvæmt 2. gr., skal sæta sektum frá 10000—100000 krónum, og telst líka sá, er út lætur skipa, sekur um þetta brot.

Þá er ákveða skal sektir, skal taka hliðsjón til verðmætis þess, sem flytja skal eða flutt er í skipi.

Skip og farmur er að veði fyrir sektunum.

5. gr.

Með mál út af brotum gegn reglugjörð þessari skal fara sem almenn lögreglumál.

95 Áður en dómari úrskurði sektir, án þess að mál fari undir dóm, skal 30. júní málið borið undir stjórnarráðið.

6. gr.

Reglugjörð þessi öðlast gildi þegar í stað og fellur þá um leið úr gildi reglugjörð 24. p. m.

I stjórnarráði Íslands, 30. júní 1916.

Í fjarveru ráðherra

Kl. Jónsson.

Jón Hermannsson.

96
1. júlí

Breyting

á erindisbrjefi fyrir fiskimatsmenn frá 12. ágúst 1910.

5. gr. í erindisbrjefi 12. ágúst 1910 fyrir fiskimatsmenn skal vera svohljóðandi:

Þeir fá í kaup 75 aura um klukkustund hverja á virkum dögum og 1 krónu um klukkustund hverja á helgum dögum, sem þeir eru að vinnu, hvort sem það er við sortering fisksins eða með umsjón með vikt hans, útskipun eða hleðslu. Fari matið fram utan hinnar löggiltu verslunarlóðar, telst borgunin fyrir þann tíma, er þeir verða að vera að heiman. Er þeim stranglega bannað að taka á móti nokkurri annari þóknun eða góðgjörðum hverju nafni, sem nefnist, frá þeim, sem fiskinn senda út, frá skipstjórum, skipsmönnum eða öðrum, sem hafa með fiskinn eða skipið, er flytja á fiskinn út, að sýsla.

Í stjórnarráði Íslands, 1. júlí 1916.

Í fjarveru ráðherra

Kl. Jónsson.

Jón Hermannsson.

Reglur

um flokkun og merking ullar.

I. flokkur: Öll hvít vorull, sem er blæfalleg, vel þvegin og vel þur.

97

10. júlí

II. flokkur: Öll önnur hvít vorull, sem er vel þvegin og vel þur.

III. flokkur: Öll svört ull, sem er vel þvegin og vel þur.

IV. flokkur: Öll mislit vorull, og svört vorull, og hvít vorull, sem ekki er í einhverjum hinna framantöldu flokka, vel þvegin og vel þur.

V. flokkur: Hvít haustull, óþvegin, en þur, og í henni sje ekki höfða- eða fótaull, ekki blóðug ull eða önnur óhreinindi.

VI. flokkur: Mislit haustull, óþvegin, en þur, og í henni sé ekki höfða- eða fótaull, ekki blóðug ull eða önnur óhreinindi.

Merkja skal hvern sekk þannig: Efst á hliðinni sje stimpilmerkið »ISLAND«. Í línu neðar sje rómversk tala, er sýni hverjum flokki ullin tilheyri. Í línu þar fyrir neðan sje skammstafað, þó ekki með færri en 2 bókstöfum, nafn ullarseljanda. Í neðstu línu skal vera áframhaldandi töluröð, svo að sjáist sekkjatala sú, sem hver einstök verslun eða kaupfjelag sendir eða selur til útflutnings.

Reglur þessar koma í staðinn fyrir reglur 25. febrúar 1916.

Í stjórnarráði Íslands, 10. júlí 1916.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Oddur Hermannsson,
aðstm.

Auglýsing

um staðfesting stjórnarráðsins á reglugjörð um mjólkursölu í Hafnarfjarðarkaupstað.

Samkvæmt lögum nr. 64, 10. nóvember 1905, um heilbrigðissamþyktir fyrir bæjar- og sveitarfjelög, er hjermeð staðfest eftirrituð reglugjörð um mjólkursölu í Hafnarfjarðarkaupstað, er bæjarstjórnin þar hefir samþykkt.

Reglugjörð

um mjólkursölu í Hafnarfjarðarkaupstað.

1. gr.

- a) Allir, sem gjörast mjólkursalar í Hafnarfirði, skulu sækja skriflega um það til lögreglustjóra, og skal umsókninni fylgja vottorð dýralæknis um það, að fjós og nautgripir mjólkurframleiðanda sjeu í góðu lagi, og skal mjólkursali á hverju ári í maímánuði senda lögreglustjóra slíkt vottorð. Að fengnu söuleyfi ber umsækjanda að fullnægja ákvæðum heilbrigðissamþykta kaupstaðarins, og skal hann vera háður eftirliti heilbrigðisnefndar. Sjerhver mjólkursali er skyldur til að tilkynna lögreglustjóra tafarlaust frá hvaða heimilum mjólkin sje, sem hann selur, hvar í bænum salan fari fram, og sönnuleiðis um flutning sölustaðar.
- b) Bæjarbúar þeir, er framleiða mjólk til sölu, skulu tilkynna það lögreglustjóra, og skal þeirri tilkynningu fylgja vottorð dýralæknis um það sama, sem tekið er fram undir a-lið.
- c) Heimilt er áreiðanlegum mjólkursölum að kalla mjólk sína barnamjólk, en hlíta verða þeir ákvæðum væntanlegrar reglugjörðar þar að lútandi.

2. gr.

Fita skal minst vera í kaffirjóma 15%, í þeytirjóma 25%, í nýmjólk 3% og í undanrennu $\frac{1}{2}$ %. Eðlisþyngd nýmjólkur sje við 15 gr. C. 1,028—1,034, undanrennu 1,032—1,038.

3. gr.

Bannað er að selja mjólk, sem er:

1. Óeðlileg á lit eða lykt, beisk eða sölt á bragðið, slímkend, blóðblandin, strimluð eða súr.
2. Úr veikum kúm, svo ástæða sje til að ætla að hún sje óholl.

3. Blönduð vatni, is eða öðrum efnum, hvort heldur þau eru sett í mjólkina til þess að hún haldi sjer betur eða í öðrum tilgangi.
4. Óhreini er mjólkinn, ef sýnilegt grugg sest undir hana á einum klukkutíma. **98**
5. Nýmjólk, sem er svikin á þann hátt, að rjómi hefir verið tekinn úr henni, **22. júní** eða hún hefir verið blönduð með undanrennu, eða síðasta mjólkinn úr júgrinu verið tekinn frá.

Bannað getur heilbrigðisnefnd mjólkursölu, ef óþrifalega hefir verið farið með mjólkina, eða hreinlæti og hirðing kúnna er í löku lagi, svo að örðugt sje að forðast að mjólkinn óhreinkist; sömuleiðis ef næmur sjúkdómur er á heimili mjólkursala eða mjólkurframleiðanda. Broddmjólk má ekki setja saman við aðra mjólk.

4. gr.

Kæla skal mjólkina strax eftir að búið er að mjólka, þannig, að á vetr-um sjeu ílátin sett út, meðan mjólkinn kólnar, og á sumrin sjeu mjólkurílátin sett ofan í vatn hæfilegan tíma. Í sölubúðum skal hafa útbúnað til að kæla mjólk-ina þegar þörf gjörist.

5. gr.

Öll mjólk skal flutt til bæjarins og um hann í lokuðum þrifalegum ílátum, og við flutning mjólkur og mjólkuríláta skal gæta ítrasta hreinlætis. Skyld skal að búa svo um mjólkurílátin, að frost nái ekki mjólkinni.

6. gr.

Ekki má flytja, geyma eða selja mjólk í ílátum úr eir, messing eða sinki, nema tínuð sjeu að innan, nje öðrum ílátum, sem spilla mjólkinni, sjerstaklega ryðguðum. Sama gildir um krana í mjólkurílátum.

Öll mjólkurílát, sem er flutt í til útsölumanna, skulu vera með svo víðu opi, að hendi fullorðins manns komist ofan í þau. Undanskildar eru þó glærar flöskur. Mjólkurmál skulu vera með handfangi og fullnægja að efninu til sömu skilyrðum og önnur mjólkurílát. Mjólkurílátin má aldrei hafa undir annað en mjólk, nema heilbrigðisnefnd leyfi.

Ef þjetta þarf lok mjólkuríláts, sem mjólk er flutt í til útsölastaða, skal það gjört með togledurshring. Sjerhver mjólkurframleiðandi, sem hefir útsölu á mjólk í Hafnarfirði, er skyldur til að merkja mjólkurílát sinn með glöggu eignar-nafni, og senda þau innsiglið til útsölastaðanna. Öll mjólkurílát skulu vandlega hreinsuð.

7. gr.

Mjólkursölubúðir skulu fullnægja eftirfarandi skilyrðum:

1. Búðin skal vera björt, loftgóð og auðvelt að hreinsa hana, loftið skal vera fyllilega rykhelt og gólfíð vatnsþjett.

2. Bekkir eða hyllur skulu vera fyrir mjólkurilátin og bakkar undir málin.
22. júlí 98 3. Búð og ilátum skal halda vandlega hreinum, gólf þvegin daglega, en aldrei sópuð. Í mjólkurbúðum má ekki án leyfis heilbrigðisnefndar selja annað en brauð, kökur, mjólk, grjón, smjör, smjörliki og egg.

Sölumaður skal laus við næma og viðbjóðslega kvilla, vera hreinlega til fara, helst í hvítum ytri klæðum.

Í mjólkurbúð má hvorki sofa nje matast. Liggi svefnherbergi eða eldhús að búðinni, skal velfeld hurð vera á milli, sem jafnaðarlega sje læst.

9. gr.

Sýkist maður á heimili mjólkursala í húsi því, sem mjólk er seld, skal það tafarlaust tilkynt heilbrigðisnefnd.

10. gr.

Heimilt skal heilbrigðisnefnd hvenær sem vera skal að athuga sölubúðir, ilát, mjólk, fjós og annað, sem að mjólkursölu eða þrífnaði lýtur. Skyld skal að láta henni í tje endurgjaldslaust mjólk til rannsóknar. Heilbrigðisnefnd skal skyld að láta rannsaka mjólk, ef mjólkursalar óska þess, uppá þeirra kostnað.

11. gr.

Heimilt skal heilbrigðisnefnd að láta ónýta mjólk, sem sala er bönnuð á samkvæmt reglugjörð þessari. Sje hún grunsom, má kyrsetja hana. Skyld skal að láta rannsaka nýmjólk á efnarannsóknarstofu, ef heilbrigðisnefnd telur þess þörf, og greiðir bæjarsjóður kostnaðinn við þá rannsókn.

12. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugjörðar þessarar varða sektum alt að 200 kr.

Reglugjörð þessi öðlast gildi 15. ágúst 1916.

Þetta er hjermeð gjört heyrum kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 22. júlí 1916.

Einar Arnórsson.

G. Sveinbjörnsson.

Fjárskilareglugjörð

99
22. júlí

fyrir hreppana milli Þjórsár og Hvítár (Ölfusár) í Árnessýslu.

I. kafli.

Um afrjetti og heimildir fyrir notkun þeirra.

1. gr. Um afrjetti.

Þeir eiga afrjett, sem að fornu hafa átt. Afrjettur Hrunamannahrepps er milli Hvítár og Stóru-Laxár, afrjettur Flóa- og Skeiðamanna milli Stóru-Laxár og Fossár, afrjettur Gnúpverja milli Fossár og Þjórsár. Að öðru leyti fara mörk afrjettanna eftir landamerkjaskrá og fornri venju. Austasti hluti af afrjetti Flóa- og Skeiðahreppa er sjerstaklega nefndur Skeiðamannaafrijettur.

2. gr. Um upprekstrarskyldu.

Þeir, sem nægilegt afrjettarland eiga fyrir þann búpening sinn, er þeir þurfa ekki að hafa heima á sumrum, eða geta fengið leigðan afrjett fyrir hann, skulu reka til afrjettar geldfje sitt, lömb og dilkær, svo og stóðhross, nema þeir hafi afgirt land fyrir þennan fjenað sinn, eða fái leyfi hlutaðeigandi hreppsnefndar til þess að hafa hann í heimahögum.

3. gr. Um upprekstrarbann.

Eigi má reka á afrjett Flóa- og Skeiðamanna fyrir innan Dalsá hross, nema með samkomulagi við hreppsnefnd Gnúpverjahrepps.

Enginn má reka fjenað annara manna, nema alrúð geldfje, inn fyrir afrjettargirðingu án leyfis eiganda, fyr en fráfarur eru afstaðnar, og aldrei fráfarðar ær nje hross.

4. gr. Um ítölu.

Enginn má ljá öðrum ítölu sína í afrjetti nema með leyfi hlutaðeigandi hreppsnefndar, enda sje afrjettarland viðurkent nægilegt. Enginn má heldur leyfa öðrum sumarþeiti fyrir afrjettarþeiti í heimalandi sínu, nema með leyfi allra nágranna sinna og samþykki hreppsnefndar.

5. gr. Um óleyfilegan upprekstur.

Enginn má reka geldfje sitt nje neinn búþeiti í heimalönd nje afrjettarlönd annara án leyfis þeirra, er eiga.

99
22. júlí

6. gr. Um yrkingu afrjetta.

Enginn má yrkja eða nota afrjettarlönd til annars en beitar að sumrinu, nema með leyfi hreppsnefnda þeirra sveita, er afrjettinn eiga.

II. kaflí.

Um fráfærur.

7. gr. Um fráfærutíma.

Í Gnúpverja- og Hrunamannahreppum skulu fráfærur lamba fara fram á þeim tíma, sem hreppsnefndir ákveða eða bændur koma sjer saman um á fundi. Í Flóa og á Skeiðum er öllum búendum í hverjum hreppi um sig skylt að smala til fráfærna einn og hinn sama dag, en þann dag ákveður hlutaðeigandi hreppsnefnd með ráði hreppsbænda.

8. gr. Um stekkhlaup lamba.

Áður en fráfærð lömb eru rekin til fjalls, skal láta þau hlaupa um stekk eigi skemur en 12 klukkustundir.

III. kaflí.

Um upprekstra til afrjetta.

9. gr. Um rekstartíma.

Í öllum hreppum má reka til afrjettar, þegar hlutaðeigandi hreppsnefndir leyfa.

10. gr. Um rekstrarstaði.

Á Hrunamanna- og Gnúpverjaafrjetti skal reka í þá staði, sem hreppsnefndir þeirra hreppa ákveða með ráði hreppsbænda. Á Flóamannaafrið skal reka á þessa rekstrarstaði: Sandvíkurhreppur í Kamb; Hraungerðishreppur í Kiljansfítjar; Villingaholtshreppur inst á Hestfjallaver; Gaulverjabæjahreppur í Kinnarver; Stokkseyrarhreppur í Kinn; Skeiðahreppur í Fossárdal. Sektum varðar það, ef rekið er á aðra staði, nema sannað sje, að ekki hafi annað verið mögulegt. Geldfje, sem rekið er til afrjettar fyrir fráfærur, skal þó reka aðeins inn fyrir girðingu.

Eyrarbakkahreppur telst hjer með Stokkseyrarhreppi, svo sem þeir væri 99
1 hreppur. Svo er og hvarvetna annarsstaðar í reglugjörð þessari. 22. júlí

11. gr. Um rekstrarmenn.

Hverjum rekstri fylgi nægilega margir menn, eftir því sem hreppsnefndir ákveða, sömuleiðis nægilega útbúnir að hundum, hestum og öðru.

12. gr. Um rekstrarforingja.

Einn sje foringi fyrir hverjum rekstri. Hann skipar fyrir um alla nánari tilhögun á rekstri þeim, sem honum er trúað fyrir, og sjer um, að reglum þessum sje hlýtt. Hann ber ábyrgð á slíku gagnvart hreppsnefnd sinni, en hún aftur gagnvart þeim, er kæra, ef til kemur. Í Skeiða og Flóahreppum tiltaka hreppsnefndirnar foringja þessa og velja til þess valinkunna menn og áreiðanlega.

13. gr. Um tilkynningu rekstra.

Hreppsnefndunum í Skeiða- og Flóahreppum er skylt að tilkynna með nægum fyrirvara hreppsnefndunum í sveitum þeim, sem leið rekstra liggur um, hverja daga lömb eru rekin.

14. gr. Um fjárgæslu meðan á upprekstrum stendur.

Öllum búendum, sem búa nálægt þeim stöðum, sem vant er að reka fje um til afrjettar, er skylt að gæta búsmala síns meðan á rekstrum stendur að eigi lendi hann saman við rekstrana.

15. gr. Um reksturinn.

Reka skal hægt og gætilega og æja svo oft, sem þörf gjörist. Eigi má að óþörfu reka yfir engjar og aldrei æja í slæjulöndum. Eigi má skilja fje eftir í heimalöndum, sem um er farið, nema brýn nauðsyn sje til sökum þess, að fje sýkist á leiðinni, en þá skal látið vita um það og beðið fyrir það á næstu bæjum. Eigi má heldur hleypa óviðkomandi fje saman við rekstra; fari fje saman við reksturinn og rekstrarmenn geti ekki skilið það frá, skal leita aðstoðar af næstu bæjum, ef í bygð er, og er öllum skylt að veita rekstramönnum slíkt lið ókeypis, ef unt er.

16. gr. Um eftirskilið fje í heimalöndum.

Ef rekstrarmenn skilja fje eftir af rekstrinum í heimalöndum án ráðstöfunar, taka hlutaðeigandi bændur það til gæslu og tilkynna það jafnframt hrepps-

99 nefnd sinni. Ráðstafar hún þá fjenu. Rjett er að hún láti reka fjeð á rjettan 22. júlí afrjett á kostnað þeirra, er fjeð skildu eftir, ef það hefir verið skilið eftir að nauðsynjalausu. Liggur sá reikningur undir úrskurð sýslumanns, og heimtar hann endurgjaldið af hlutaðeigendum, svo og ákveður sekt ef þurfa þykir.

17. gr. Um viðskilnað á rekstrum.

Þá er komið er á hina ákveðnu rekstrarstaði, skal sitja yfir rekstrinum, ef hlutaðeigandi hreppsnefndir skipa svo fyrir, og ráða þær þá, hve lengi. Að öðrum kosti skulu rekstrarmenn dreifa rekstrinum haganlega og spekja þá.

IV. kaflí.

Um fjallskil.

18. gr. Um skildur til fjallskila.

Öllum, sem sauðfje hafa undir höndum og hross, sem rekin eru til afrjettar, er skylt að taka þátt í fjallskilum, eftir því, sem hlutaðeigandi hreppsnefndir skipa fyrir um. Heimilt er einnig að leggja nokkurn hluta fjallskila á jarðir, eins þótt þær noti ekkert afrjettinn. Meira en helming fjallskila má þó ekki leggja á jarðir nema brýna nauðsyn beri til að álití hreppsnefndar.

Fjallskil skal leggja á sauðfje og afrjettarhross eftir tölu við fóðurskoðun, nema sannað verði, að það sje flutt úr sveitinni eða fjallskil sjeu gerð af því í öðrum sveitum. Einnig má leggja fjallskil á fje, sem flyst inn í sveitina að vorlagi.

Heimilt er hverjum þeim, sem fjallskilum er jafnað á, að bera upp við hlutaðeigandi hreppsnefnd aðfinningar um, hvernig fjallskilunum er jafnað á aðra eða sjálfan hann, eða að einhverjum hafi ranglega verið slept. Sú kæra skal koma brjeflega til oddvita innan 4 vikna frá fjallskilafundi (sbr. 19. gr.). Hreppsnefnd leggur síðan úrskurð á kærana og sendir kæranda eftirrit af úrskurðinum. Úrskurði hreppsnefndar um fjallskilakærana má skjóta til sýslunefndar, og skal það gjört skriflega innan ársloka. Sýslunefndin leggur síðan á næsta fundi fullnaðarúrskurð á málið.

Eindagi fjallskila er 30. september.

Enginn sá, er fjallskil eru lögð á, getur komist hjá að greiða þau á eindaga, þótt hann hafi kært yfir fjallskilaupphæðinni, og lagt það mál undir úrskurð sýslunefndar. Ef sýslunefndin lækkar fjallskilin, skal endurgjalda gjaldþegin það, er hann hafði greitt fram yfir upphæð þá, er sýslunefndin gerði honum að greiða.

19. gr. Um undirbúning fjallskila.

99
22. júlí

Hver hreppsnefnd heldur almennan fjallskilafund í sveit sinni, að minsta kosti viku áður en fjallleitir byrja. Til fundar þessa sje boðað með nægum fyrirvara, ef ekki er fastákveðinn fundardagur í þessu skyni. Á fundi þessum birtir hreppsnefndin alla sjerstaka tilhögun, sem höfð verður við fjallsöfnun í það sinn.

Oddvitar allra hreppsnefnda í Flóa- og á Skeiðum komi saman á afrjettarmálafund í ágústmánuði ár hvert. Í stað oddvita má þó senda annan mann, er hlutaðeigandi hreppsnefnd kys. Oddviti Hraungerðishrepps boðar til fundarins og ákveður stund og stað.

20. gr. Um fjallkonga.

Hreppsnefndir ráða fjallkonga, eða umsjónarmenn aðalleitanna, einn eða fleiri, eftir því sem til hagar á hverjum stað, og getur enginn, sem til þess er fær, skorast undan slíkum starfa. Fjallkongar fara eftir fyrirskipunum hreppsnefndanna, það er þær ná; en í afrjetti hafa þeir öll ráð og umsjón á hendi með alt, er að leitunum lýtur; þeir skipa í leitir og stjórna leitum og rekstri fjárins til rjetta. Þeir hafa og með ráði hreppsnefndar og hreppstjóra umsjón við rjettahöldin í aðalrjettum. Ef menn sýkjast í fjallleitum, ef slys verða, ef óvenjulegar hættur koma fyrir eða einhvern vanda ber að höndum, ráða fjallkongar, hvað til bragðs skuli taka, með ráði þeirra fjallmanna, sem þeir treysta best. En eigi bera fjallkongar ábyrgð á ráðstöfunum sínum nema varði við lög. Rjett er að fjallkongar fái þóknun af sveitarsjóði eða fjallskilasjóði. Hreppsnefndir eða fjallkongar ráða aðra umsjónarmenn við fjallsöfn, eftir því sem á stendur; og hafa þeir sömu skyldur og völd sem fjallkongar, það sem þeirra verkahringur nær. Ef fjallkongur eða leitarforingi fatlast, svo að hann getur ekki að staðið, þá kjósa leitarmenn annan í hans stað. Ef ágreiningur er, þá ræður afl atkvæða, og er sá rjett kjörinn, sem fleiri kjósa.

21. gr. Um fjallmenn.

Sjerhver maður, sem sendur er í fjallleitir, þarf að vera með fullri heilsu og verkgreind. Á fjallskilafundinum eða fyrir fjallferð skulu allir þeir, sem menn eiga að leggja til fjallleita, segja til, hvern mann þeir láti fara. — Segir þá fjallkongur til, ef sá maður þykir eigi gildur, en hreppsnefnd sker úr, ef á greinir. Vilji viðkomandi eigi láta duglegri mann, ef kostur er á að fá hann, þá kaupir hreppsnefndin fjallmann á hans kostnað. Alla fjallmenn skal senda að framan, og eigi má taka menn, er væntanlegir sjeu að norðan, gilda í neina leit.

22. gr. Um útbúnað fjallmanna.

Svo skulu fjallmenn vera útbúnir að hestum, hundum, mat, fatnaði, skó-

99 leðri og tjaldrúmi, sem hreppsnefnd ákveður og fjallkongur telur nægja; ella 22. júlí getur fjallkongur gert þá afturreka.

23. gr. Um skyldur fjallmanna.

Skylt er hverjum fjallmanni að vera þar í göngu, sem fjallkongur skipar honum, sje hann til þess fær, og smala vandlega svæði það, er hann skal leita. Skylt er fjallmönnum að sýna fjallkongi sinum og öðrum þeim, er yfir þá eru skipaðir, tregðulausa hlýðni í öllu því, er þeir geta. Geri þeir sig seka í óhlýðni eða einhverju ósæmilegu framferði, þá getur fjallkongur með ráði fjallmanna sinna gert þá ræka; er þá svo á að líta, sem hlutaðeigandi bóndi hafi engin fjallskil gert. Komi þetta fyrir í aðalfjallsafni, sendi þeir, er slíka menn hafa látið, svo og þeir, er eigi hafa látið þá menn, er þeim bar, menn í eftirsafn á þá staði afrjettarins, er þeir voru til settir. Vanti mann í eftirsafn eða eftirleit eða sje gjörður rækur áður en farið er úr byggð, þá skal kaupa annan mann í hans stað, ef unt er, á kostnað þess, er manninn átti að láta. Ef ekki er hægt að fá mann í hans stað, þá skal hlutaðeigandi greiða fullar bætur eftir mati hreppsnefndar og hljóta hinir, er eftirsafn eða eftirleit kosta, þá upphæð. Sje brotið svo vaxið, að sekt liggi við því, þá rennur hún í sveitar- eða fjallskilasjóð þess hrepps, sem brjótandi er í. Úrskurði fjallkongs og hreppsnefndar má skjóta til sýslunefndar og ræður hún þá úrslitum.

V. kafli.

Um fjallleitir.

24. gr. Um skyldu til fjallleita.

Skylt er hverjum hreppi að láta þrismala sinn afrjett á hausti hverju og oftár ef þurfa þykir.

25. gr. Um tilhögun á fjallleitum.

Svo skal til haga með leitir, sem venja hefir verið, nema hlutaðeigandi hreppsnefndum pyki ástæða til að breyta því; en þó mega þær breytingar eigi koma í bága við reglugjörð þessa nje við hagsmuni annara sveitarfjelaga. — Svo skal leitum haga, þar sem því verður við komið, að sem minstar misgöngur verði afrjetta á milli. Þá menn skal skipa í vönduðustu leitir, sem kunnugastir eru, og í hamragöngur þá sem til þess eru færir.

26. gr. Um leitartímann.

99

22. júlí

Leit skal á þeim tímum, sem venja hefir verið, og fara svo snemma, að leitarmenn, að öllu stórforfallalaus, verði komnir í aðalrjettir og skilarjettir á þeim tíma, þá er þær á að halda.

27. gr. Um leitarstaði.

Þá staði skal leita, sem að fornu hefir verið, en þó má leita víðar ef hlutaðeigandi hreppsnefndir telja þess þörf, og er enda skylt, ef víðar er von kindastöðva.

28. gr. Um fjölda leitarmanna.

1. Landið fyrir innan Fjórðungssand smali 6 menn, 2 úr Gnúpverjahreppi og 4 úr Flóa og Skeiðum. Skulu þessir menn sjerstaklega vel valdir.
2. Í norðurleitina milli Dalsár og Fjórðungssands senda Skeiða- og Flóahreppar sína 2 menn hver, en Gnúpverjahreppur 5.
3. Afrjettinn smali svo margir menn í aðalleit, sem hlutaðeigandi hreppsnefndir telja þörf á.
4. Í eftirsafn senda Skeiða- og Flóahreppar 3 menn hver, Gnúpverjahreppur 6, en Hrunamannahreppur 12.
5. Í þriðju leit (eftirleit) fara á afrjett Hrunamannahrepps 4 menn, á afrjett Gnúpverjahrepps 3 menn og á afrjett Flóa- og Skeiðamanna 3 menn.

Tölu leitarmanna í annari og þriðju leit má þó breyta, ef hlutaðeigandi hreppsnefndum þykir þess þörf.

29. gr. Um tölu fjallkonga.

Á Hrunamannaafrjetti og Gnúpverjaafrjetti, hvorum um sig, er 1 fjallkongur í aðalleit, en á Flóamannaafrjetti 3 fjallkongar í þeirri leit: einn í Vesturleit, annar í Austurleit og þriðji í Skeiðamannaleit. Foringja í Norðurleit fyrir innan Fjórðungssand tiltekur hreppsnefnd Gnúpverjahrepps. Hún ákveður og foringja í norðurleitina milli Dalsár og Kisu. Foringja í norðurleit Flóamanna fyrir framan Fjórðungssand kjósa leitarmenn sjer sjálfir úr sínum flokki. — Í eftirsafni er 1 leitarforingi á hverjum afrjetti; á afrjettum Gnúpverja og Hrunamanna sjeu þeir tilteknir af hreppsnefndunum, en á Flóamannaafrjetti kosinn af leitarmönnum.

30. gr. Um norðurleitarmenn.

Af leitarmönnum fyrir innan Fjórðungssand gangi leitarmenn Gnúpverja í leit með sveitungum sínum, þá er kemur fram yfir Kisu. Af leitarmönnum

99. Flóa og Skeiða í sömu leit skulu 2 lausir við þá leit við Kisu og 2 við Dalsá. 22. júlí Þeir 2, sem lausir eru við Kisu, verða úr því norðurleitarmenn. Alt það fje, sem finst fyrir innan Dalsá, taka Gnúpverjar og Skeiðamenn og reka það fram afrjett Gnúpverja og ganga úr því í leit með Gnúpverjum, undir forustu fjallkongs þeirra. Norðurleitarmenn Flóamanna, þeir er fara inn að Kisu, smala aftur örfæin inn af afrjetti Flóa- og Skeiðamanna, undir stjórn þess manns, sem þeir kjósa sjer sjálfir. Að þeirri leit lokinni hitta þeir Flóamenn á Fit, og ganga síðan í lið með þeim.

31. gr. Um aðstoðarleitarmenn.

Til aðstoðar Gnúpverjum í aðalleit inn að Dalsá leggja Flóa- og Skeiðamenn 2 menn dulega og vel útbúna. Sömuleiðis fá Gnúpverjar í eftirsafni til aðstoðar 2 af eftirsafnsmönnum Flóamanna. Ennfremur leggja Flóa- og Skeiðamenn til 1 valinn mann í þriðju leit (eftirleit) á afrjett Gnúpverjahrepps. Á meðan fje má óhindrað renna af Flóa- og Skeiðaafrjetti á Hrunamannaafrrjett, leggur hver Flóahreppanna, svo og Skeiðahreppur, til Hrunamannahrepps leitastyrk 18 kr., er borgist í Reykjarjett ár hvert, með peningum.

32. gr. Um meðferð á annkrömuðu fje.

Þá er veikt fje eða annkramað finst í fjallleitum, skulu þeir, er fjallkongar ákveða, koma því lifandi til bygða, ef unt er, án þess að ganga mjög nærri því. Að öðrum kosti skal slátra því þegar í stað, við 2 votta, ef til næst. Gjöra skal það til alveg á sama hátt, sem vant er að gjöra til kindur heima. Fleygja skal innýflum, sjerstaklega galli og gori, en grafa niður sulli, ef þeir finnast, svo djúpt, að hundar nái ekki til þeirra. Kjöt, mör og gærur skal hirða, þvo og búa um sem best, að ryk eða hiti nái sem sist til þess, og reiða það síðan á trússahestum fjallmanna til rjetta, nema eigandi búi á leið þangað. Í rjettunum, eða heima hjá eigenda, skal afhenda það eiganda, eða öðrum áreiðanlegum manni, er lofar að koma því til skila. Ef eigandi þekkist ekki, eða býr í fjarska, skal afhenda það hreppstjóra þess hrepps, sem rjettir eru í, og selur hann það þá þegar, og gjörir síðan grein fyrir því sem andvirði óskilafjár. Af sjálfdaudum kindum og dýrbitnum skal hirða það, er nýtílegt þykir, og koma til skila á sama hátt, ef greinílegt mark er á; ella eignast sá, er finnur. Af hrossi er eigi skylt að hirða nema hana og ganglimi, ef óskemt er. Fjallkongar annast um alt þetta.

33. gr. Um mörkun dilka á afrjettum.

Þá er komið er saman með fjársafnið úr leitum á afrjetti, skulu fjallkongar láta eyrnamarka ómarkaða dilka undir ám, þar sem því verður við komið, með sama marki sem ærnar hafa.

34. gr. Um eftirleitartolla.

99

22. júlí

Eftirleitartollar eru: Í fyrstu eftirleit: af fullorðnu fje $\frac{1}{3}$ verðs, af lömbum $\frac{1}{2}$ verðs, af veturgömlum tryppum og móðurlausum folöldum $\frac{1}{4}$ verðs, af eldri hrossum $\frac{1}{8}$ verðs. Í annari eftirleit: af fullorðnu fje $\frac{1}{2}$ verðs, af lömbum $\frac{2}{3}$ verðs, af veturgömlum tryppum og móðurlausum folöldum $\frac{1}{3}$ verðs, af eldri hrossum $\frac{1}{6}$ verðs. Hryssur með folöldum teljast ásamt folöldunum sem eldri hross. Ekki hækka eftirleitartollar úr því, þótt fleiri eftirleitir sjeu farnar. Af heimtum fjenaði skal goldinn hálfur tollur. Verð fjenaðar skulu meta 2 óvilhallir matsmenn, sem hreppsnefndir tilnefna; en heimilt er bæði eftirleitarmanni og greiðanda tollsins að áfrýja mati þeirra til 4 yfirmatsmanna, er sýslumaður kveður. Matsmenn og yfirmatsmenn skulu tilteknir fyrirfram, og starfa kauplaust að því sem öðrum fjallskilum. Eftirleitartollar greiðast af andvirði skepnunnar ef eigandi spyrst ekki uppi, en ella sem annar fjárskilakostnaður af sveit eiganda. Hreppsnefndum er þó heimilt, hverri í sinni sveit, að leggja eftirleitartollana á eiganda, ef meiri hluti fjárskilaskyldra hreppsúa óskar þess.

Fje úr eftirleitum skal vera tolllaust til allra þeirra, er búa á svæði því, sem reglugjörð þessi nær yfir.

35. gr. Um björgun og bjarglaun.

Skylt er sjerhverjum, sem verður var við, að fje sje komið í sveltí í hömrum í landareign hans eða annarsstaðar, á hverjum tíma árs sem er, að sjá um, ef eigi næst til eiganda eða hann þekkist ekki, að því sje bjargað, ef unnt er, og ber þeim, er bjargar, borgun fyrir það af eiganda eða andvirði skepnunnar eftir mati hreppsnefndar í þeim hreppi, er björgun fer fram í; og sje það í afrjetti, þá í þeim hreppi sem næstur er.

36. gr. Um sæluhús.

Svo skulu vera mörg sæluhús til skýlis eftirleitarmönnum á afrjetti hverjum og svo útbúin, sem vanir eftirleitarmenn og aðrir kunnugir menn álita nauðsynlegt. Hreppsnefndir annast um byggingu og viðhald þeirra, og skal sá kostnaður, sem af því leiðir, annaðhvort borgast með fjallskilum, eða vera tekinn úr sveitarsjóði þeirra hreppa, er afrjettinn eiga. Sjerhver sá, sem þess verður var, að sæluhús þurfi aðgjörðar, gjöri hlutaðeigandi hreppsnefnd aðvart um það. Eftirsafnsmenn skulu á haustum víða að sæluhúsum hrísi eða lurkum, ef hægt er. Hver, sem um sæluhús gengur, skal jafnan læsa því, er hann fer þaðan. Ef það verður sannað á einhvern, að hann hafi gengið hirðulauslega um sæluhús, eða skemt það á einhvern hátt, án brýnna nauðsynja, skal sá hinn sami bæta það að fullu. Hafi það verið gjört af keksni eða öðrum illum hvötum, varðar það auk þess sektum, nema þyngri hegning liggi við.

VI. kafli.

Um rjettir og rjettahöld.

37. gr. Um skiftingu á rjettum.

Rjettir (lögrjettir) eru þrennskónar: 1. aðalrjettir, 2. skilarjettir og 3. aukarjettir. Aðalrjettir eru þær, sem rekin eru til fjallsöfn úr fyrstu leit. Skilarjettir eru þær, sem rekin eru til eftirsöfn, eða fjársöfn úr fleiri hreppum. Aukarjettir eru þær, sem rekin eru til fjársöfn úr smölunum í hverri sveit.

38. gr. Um aðalrjettir.

Aðalrjettir eru: Fyrir Hrunamannahrepp hjá Reykjadalaskoti; fyrir Gnúpverjahrepp hjá Skaftholti (Skaftholtsrjett); fyrir Skeiða- og Flóahreppa hjá Reykjum (Reykjarjett).

39. gr. Um skilarjettir.

Skilarjettir eru: Fyrir Hrunamannahrepp í aðalrjett þess hrepps; fyrir Gnúpverjahrepp í Skaftholtsrjett; fyrir Skeiða- og Flóahreppa í Dælarjett í Villingaholtshreppi.

40. gr. Um aukarjettir.

Aukarjettir eru: Fyrir Hrunamannahrepp í aðalrjett þess hrepps; fyrir Gnúpverjahrepp í Skaftholtsrjett; fyrir Skeiðahrepp á Hlemmiskeiði; fyrir Villingaholtshrepp í Vælugerði; fyrir Gaulverjabæjarhrepp í Gaulverjabæ; fyrir Hraungerðishrepp í Hraungerði; fyrir Sandvíkurhrepp í Litlu-Sandvík; fyrir Stokkseyrarhrepp á Syðra-Seli.

41. gr. Um viðhald á rjettum.

Viðhald á öllum rjettum hvílir á þeim, er þá rjett sækja, eftir rjetttri til-
tölu. Skal sýslunefndin hafa umsjón með Reykjarjett og Dælarjett, en hrepps-
nefndirnar í hinum hreppunum hver með þeirri rjett, sem þar er. Þó má kæra
það fyrir sýslunefnd, ef þeim er ekki vel viðhaldið, og heldur hún þá hlutað-
eigendum til þess. Til þess að rjettir sjeu í góðu standi, heyrir það, að þær sjeu
nægilega rúmgóðar og lögulegar, veggir vel stæðilegir og nægilega háir, og að
ekki standi vatn í þeim, þótt rigningar gangi, sjer í lagi ekki í almenningsrjettinni.
Dilkar sjeu einnig í sama standi. Grind sje í almenningsdyrum og hurð í öllum
dilkdyrum. Við hverjar aðalrjettir og skilarjettir skulu utansveitarhreppar þeir,
er þar eiga fjárvon, eiga dilka, rúmgóða og vel úr garði gjörða, er reka megi í
fje þeirra. Skulu hlutaðeigendur sjálfir annast um viðhald þeirra eftir fyrirsögn
hreppsnefndar í þeim hreppi, er rjettin stendur í. Þeir, sem leigðan fá afrjett

annarstaðar en á sínum afrjetti, sjái sjer sjálfir fyrir nægilegu dilkrúmi; en hreppsnefnd í þeim hreppi, sem rjettin er í, vísar á stað ef byggja þarf nýjan dilk, eða rjettarbóndi fyrir hennar hönd, sömuleiðis hvar taka má byggingarefni. Rjettarbóndi hefir, að því leyti sem unt er, eftirlit með því, að rjettir sjeu ekki að óþörfu skemdar. Skemdir á rjettum varða bótum og sektum. 99
22. júlí

42. gr. Um rjettafærslu.

Þar skulu rjettir vera, sem nú eru, nema meiri hluti þeirra búenda, er rjett eiga að sækja, vilji flytja hana. Þó má ekki flytja aðalrjettir fjær afrjetti en nú eru þær, svo að neinu verulegu muni. Til rjettarflutnings þarf og samþykki landeiganda þess, er byggja á hjá, svo og sýslunefndar, ef um aðalrjettir eða skilarjettir er að ræða.

43. gr. Um rjettatimann.

Aðalrjettir Hrunamannahrepps og Gnúpverjahrepps eru haldnar fimtudaginn í 23. viku sumars, en aðalrjettir Skeiða- og Flóamanna daginn eftir. Skilarjettir Hrunamannahrepps og Gnúpverjahrepps eru haldnar laugardaginn í 24. viku sumars. Dælarjettir eru tvennar: Fyrri Dælarjett mánudaginn í 24. viku sumars, en síðari Dælarjett síðasta sumardag; en þá er sumarauki er, rjetti viku fyr. Aukarjettir eru haldnar, þá er hlutaðeigandi hreppsnefndir fyrirskipa.

44. gr. Um smölun til rjetta.

Smala skal vandlega heimalönd allra jarða fyrir allar skilarjettir og reka úrgangsfje til rjetta. Smölun fer fram:

1. Til skilarjetta í Hreppunum: daginn fyrir þær.
2. Til fyrri Dælarjetta: um allan Flóa- og Skeið laugardaginn næstan á undan henni.
3. Til síðari Dælarjetta: í öllum hreppum milli Þjórsár og Hvítár (Ölfusár) miðvikudaginn næstan á undan henni.

45. gr. Um rjettun afrjettafjár og bygðasafns.

Undir eins og fje kemur af afrjetti, skal rjetta því:

1. Aðalsafni af afrjetti Hrunamannahrepps í rjett þess hrepps.
2. Aðalsafni af afrjetti Gnúpverjahrepps í Skaftholtsrjett, ásamt safni Skeiðamanna og svo miklu úr Austurleit, sem við verður komið, a. m. k. fyrir sunnan Bergólfsstaða og Brunaskógarhæð.
3. Aðalsafni af Flóamannaafrrjetti í Reykjarjett.
4. Eftirsafni af afrjetti Hrunamannahrepps í rjett þess hrepps.
5. Eftirsöfnum af afrjettum Gnúpverja, Flóa- og Skeiðamanna ásamt bygðasöfn-

- 99 um af uppbæjum Gnúpverjahrepps, fyrst í Skaftholtsrjett, þá í Reykjarjett og
22. júlí síðan í fyrri Dælarjett.

46. gr. Um dráttarskyldu í rjettum.

Skylt er hverjum fjäreiganda, eða þeim, sem á fjárvon í rjettum, að hafa þar nægilega marga menn til að draga fje sitt, bæði í aðalrjettum og skilarjettum, þar á meðal báðum Dælarjettum, og hirða þar að loknum rjettum það fje, er þeir eiga. Öllum, sem afrjettarnot kaupa, er skylt að láta draga fje sitt í aðalrjett hlutaðeigandi sveitar, og óheimilt er þeim að láta það ganga ódregið í úrgangi til annarar rjettar.

47. gr. Um lögreglu í rjettum.

Allir, sem til þess eru kvaddir að sjá um að draga og hirða fje í rjettum, skulu vinna að því verki trúlega og kappsamlega, en ekki mega þeir draga meðan inn er rekið. Allir, sem í rjettir koma, skulu hegða sjer þar siðsamlega á allan hátt og engar óspektir gjöra, svo og varast að tefja þá, sem þar eiga að starfa að því að hirða fjeð, nema brýna nauðsyn beri til. Fjallkongar í aðalrjettum og hrepps efndir, eða þeir hreppsnefndarmenn, sem sjerstaklega hafa slíkt á hendi, í öllum rjettum, skulu sjá um, að alt fari fram með reglu, er lýtur að hirðingu fjárins; en önnur lögregla hvílir á sýslumanni og hreppstjórum. Skylt er sýslumanni að vera í aðalrjett Flóamanna, til að halda þar reglu. En geti hann það ekki vegna embættisanna, eða annara lögmætra hindrana, setur hann annan mann í sinn stað, og tilkynnir það í tíma viðkomandi hreppsnefndum eða birtir það almenningi. Í öllum öðrum rjettum ber hreppstjórum að halda lögreglu, nema sýslumaður hafi í tíma kvatt til þess annan og tilkynt það í tíma hlutaðeigendum.

48. gr. Um úrgangsfje úr rjettum.

1. Úrgangsfje úr öllum rjettum nema 1., 2. og 3. Skaftholtsrjett selja hlutaðeigandi hreppstjórar að afloknum rjettum.
2. Úrgangsfje úr aðalrjett Gnúpverjahrepps hirða Skeiðamenn, er úr fjallreið koma, og reka til Reykjarjettar. Ef Kálfá er í vexti, er Gnúpverjahreppsmönnum skylt að hjálpa þeim með reksturinn yfir hana.
3. Úrgangsfje úr skilarjett Gnúpverjahrepps reka eftirsafnsmenn Flóa- og Skeiðamanna til fyrri Dælarjettar.

49. gr. Um ómarkað sauðfje í rjettum.

Ómerkinga alla, er koma af afrjettum, eða koma fyrir í byggð, skal reka til allra lögrjetta. Gera skal þar, með umsjón hreppstjóra, tilraunir til þess, að

lambsmæður helgi sjer ómarkaða dilka. Þá ómerkinga, sem enginn getur helgað sjer, eða sannað eignarrjett sinn á með óbrigðulum einkennum, eignast rjettarbændur. Þó mega rjettarbændur í Skaftholti og Reykjadalaskoti eigi leggja eign sína á ómerkinga úr 1. rjett, fyr en þeir hafa verið látnir ganga til 1. aðalrjettar á Reykjum og eigi gengið þar út, þá er sala byrjar á úrgangsfje á laugardaginn. En rjett er að þeir auðkenni sjer þá áður en þeir ganga til Reykjarjettar, svo að þeir geti aftur tekið þá þar, ef þeir hafa ekki gengið þar út. Eigi getur rjettarbóndi á Reykjum heldur eignast ómerkinga úr 1. rjett fyr en á sömu stundu sem fyr er nefnd. Um eldri ómerkinga, sem kunna að koma fyrir í lögrjettum, fer sem um ómörkuð lömb. Um marklaust fje og kalineyrt fer sem annað ókila-fje og sömuleiðis um ómerkinga, sem koma fyrir eftir veturnætur.

VII. kaflí.

Um fjármörk og marklýsingar á óskilafjenaði.

50. gr. Um fjármörk.

Til þess að geta sannað eignarrjett sinn á fjenaði þurfa eigendur að hafa lögheimil mörk á honum. Fjármörk eru: eyrnamörk, hornmörk og brennimörk. Eyrnamörk skulu vera á öllu fje, en hornmörk og eigin brennimörk því aðeins, að eigendur vilji. Ekki mega menn eiga námerkt frekara en þörf gjörist, og hefir sýslunefnd rjett til að kveða á um, hversu námerkt má vera. Sá, sem tekur upp mark eða flytur inn í sveit með mark, sem er náð öðrum í sama afrjettarfjelagi, skal breyta marki sínu. Erfðamark ræður meira en nýupptekið mark að öðru jöfnu. Öll eyrnamörk í sýslunni skal rita á skrá, og prenta hana að minsta kosti á 10 ára fresti. Annæst sýslunefnd um það, og tekur borgun fyrir hvert mark, er eigi sje minna en 10 aurar og eigi meira en 50 aurar; rennur það í sýslusjóð, en hann ber kostnaðinn af prentun skrárinnar. Eigi má prenta í markabók neitt mark, sem er afeyrt. Allir fjáreigendur skulu hafa sýslubrennimark og hreppsrennimark á fje sínu, eftir því sem sýslunefnd segir fyrir um, og lætur hún prenta þau í markaskránni. Skal hver fjáreigandi hafa brennimerkt hverja þá kind sem er með hornum, áður en henni er slept eftir hinn fyrsta vetur, sem hún er fódruð, með brennimarki þess hrepps, sem hann býr í. Varðar það sektum til hlutaðeigandi sveitarsjóðs, 10 aura fyrir hverja kind, ef út af er brugðið. Þau mörk, sem tekin eru upp, eða mörk þeirra, sem flytja inn í sýsluna milli þess að markarskrár eru prentaðar, skal prenta í Lögbirtinga-blaðinu, en jafnframt senda þau sýslumanni, er árlega fyrir rjettir sendir þau öllum hreppstjórum, en þeir auglýsa þau sveitungum sínum, til þess að þeir geti ritað þau á eyðublöð aftan við markaskrár sínar. — Skytt er að marka hross glöggu marki.

51. gr. Um markalýsingar.

Allir hreppsstjórar rita markalista yfir það óskilafje, sem þeir selja, og senda þá til birtingar í alla hreppa milli Þjórsár og Hvítár (Ölfusár), svo og í Grimsnes- og Biskupstungnahreppa.

Yfir alt það fje, er hreppstjórar fyr eða síðar á haustin hafa selt við almenn uppboð, og ekki hefir spurst eigandi að, semja þeir markalista og senda þá einum manni, er sýslunefnd hefir tilnefnt, eigi síðar en fyrir árslok; en hann annast um, að öll mörkin, ásamt samkynja mörkum úr ytri hluta sýslunnar, verði prentuð í einu lagi og í rjettri röð í Lögbirtingablaðinu, eigi síðar er fyrir lok næsta febrúarmánaðar.

52. gr. Um samningu og meðferð á markalistum.

Markalistar skulu gjörðir svo glöggir og greinilegir, sem unnt er, skrifadír með skýru bleki og á sterkan pappír, svo að þeir sjeu vel læsilegir og þoli kvöl nokkurt. Allir, sem með þá fara, skulu fara gætilega með þá og flýta sem mest fyrir umburði þeirra. Hreppstjórar skulu sjá um, að þeir komist einkum í þeirra hendur, sem markleggstir þykja.

53. gr. Um borgun fyrir marklýsingar.

Fyrir að semja og senda markalista skal greiða hreppstjórunum í Skeiða- og Villingaholtshreppum borgun, eftir reikningi, er sýslumaður samþykkir. Aðrir hreppstjórar semja sína markalista borgunarlaust. Fyrir samningu aðalmarkalistans á óskilafje, sem prentaður er í Lögbirtingablaðinu, má borga á sama hátt. Kostnað þenna, ásamt prentunarkostnaði aðalmarkalistans, skal taka af andvirði hins selda fjár, ef nokkuð verður, en ella af sýslusjóði. Allir reikningar hjer að lútandi skulu lagðir fyrir sýslunefndina.

54. gr. Um meðferð á óskilahrossum.

Óskilahross skal reka til aðalrjetta og skilarjetta. Þau hross, sem ekki ganga þar út, skal hreppsnefnd koma í gæslu, gegn hæfilegri þóknun, er greiðist af eiganda þeirra eða andvirði. Hreppstjóri skal þegar skrifa upp mörk á þeim og senda í þá hreppa, sem helst geta verið líkur til, að hrossin sjeu úr. Verði þau ekki gengin út eftir 3 vikur, skal hreppstjóri selja þau við almennt uppboð, er auglýst sje í þeirri sveit og næstu sveitum með nægilegum fyrirvara. Síðan lýsir hreppstjóri þeim í Lögbirtingablaðinu með lit, auðkennum og marki, ef mörkuð eru. Þau óskilahross, sem finnast kunna á öðrum tíma árs og eigandi þekkist ekki að, eða býr utanhrepps, þótt þekktur sje, má afhenda hreppsnefndinni til ráðstöfunar, og lætur hún, ef henni svo sýnist, fara með þau sem önnur

ókilahross. Hreppsnefndum er heimilt að láta halda hrossarjett haust og vor, þá er þeim þykir þurfa.

99
22. júlí

Andvirði óskilahrossa: sem enginn getur helgað sjer innan þess tímatakmaks, sem ákveðið er í 55. gr., rennur í sveitarsjóð þar, sem gripirnir koma fyrir.

55. gr. Um útlausnarrjett og andvirðisgreiðslu óskilafjár.

Missirisútlausnarfrestur er á seldum hrossum, en enginn á sauðfje. Hross falla eiganda meðan úrlausnarfresturinn stendur yfir. Andvirði seldra kinda og gripa fá eigendur alt til septembermánaðarloka árið eftir að selt er, að frádregnum öllum kostnaði.

56. gr. Um ómarkað fje og illa markað.

Eigi þarf að lýsa ómerkingum þeim, sem fyrir koma eftir aðalrjettir og og skilarjettir, nje heldur því fje, sem er svo kalineyrt, eða brunnið á eyrum, soramarkað eða að öðru leyti svo illa markað, að markglöggir menn geta ekki gjört úr markinu, og skal það alt selja sem óskilafje. En gefi eigandi sig fram og geti glögglega sannað eign sína, fær hann hana eða andvirði hennar að kostnaði frádregnum. Sama gildir um ómörkuð eða illa mörkuð hross sem sauðfje.

57. gr. Um leifar andvirðis óskilafjár.

Andvirði þess óskilafjár, sem kemur úr eftirleitum og ekki gengur út, rennur óskift til þeirra hreppa, er eftirleitir annast. En það af andvirði annars óskilafjár, sem enginn getur helgað sjer innan hins ákveðna tíma og eigi hefir gengið í markalýsingakostnað, rennur í sveitarsjóði hreppanna þannig, að Hrunamannahreppur fær óskift andvirði óskilafjár, sem þar er selt, en andvirði þess, sem selt er í öðrum hreppum á svæði því, er reglugjörð þessi nær yfir, skiftist milli þeirra eftir fjárframtali. Skulu hreppstjórar í þeim hreppum senda peningana sýslumanni eigi síðar en fyrir árslok næst eftir að greiðslufresturinn er útrunninn (sbr. 55. gr.), en hann skiftir þeim og stendur hlutaðeigandi sveitarsjóðum skil á andvirðinu eigi síðar en á næstu manntalsþingum. Með samþykki sýslunefndar má verja meira eða minna af fje þessu óskiftu til að greiða einhvern þann kostnað, er stafar af fjárskilum og varðar alla hlutaðeigandi hreppa.

VIII. kaflí.

Um almenningssmalanir og millirekstra.

58. gr. Um vorsmalanir.

Tvisvar á vori hverju skal smala allan Flóa og Skeið á sama tíma, föstudagana í 5. og 8. viku sumars, og skulu hlutaðeigandi hreppsnefndir skipa fyrir um, hvernig fje skuli rekið á milli og komið sem best til skila. Rjettahöld geta þær og fyrirskipað, ef það þykir henta, og ráða þá allri tilhögun þeirra. Í Hreppunum skal svo oft smalað og rekið á milli, sem hreppsnefndirnar fyrirskipa, og rjettir geta þær á sama hátt látið halda, ef ástæða þykir til.

59. gr. Um óskilafje á vorin.

Ef ekki eru fastákveðnir fráfarudagar í Hreppunum, skulu þeir, er fyrstir færa frá, tilkynna það hreppsnefndunum, er þá fyrirskipa almenna smölun. Það óskilafje, sem þá kemur fyrir, skal reka til rjetta. Innansveitarmenn hirða þar fje sitt, en utansveitarfje sje beint til fjalls, ef það er fjallfje og úr ull, en ella áleiðis heim til eiganda. Ef hreppsnefndunum sýnist, geta þær látið reka utan-sveitarfjallfje, sem er úr ull, á afrjett hlutaðeigandi sveita, á þann stað, sem þeim þykir hentugast. Hirða skal ull af óskilafje og marka lömb undir ám, gegn hæfilegri þóknun. Sje vafi á um eiganda, skal þeim, er markar, skylt að geta gert grein fyrir mörkuninni, ef á þarf að halda. Ákvæði þessarar greinar gilda einnig, að því leyti sem þau eiga við, í Skeiða- og Flóahreppum gagnvart þeim, er neðar búa.

60. gr. Um haustsmalanir.

Eftir veturnætur skal almenn smölun fara fram í öllum hreppum annan-hvern þriðjudag, þar til er fje er tekið á gjöf, og jafnframt daginn áður á öllum fjallajörðum. Skal þá hver bóndi halda öllu því sauðfje og hrossum, sem aðrir eiga í landi hans, til rjettarinnar í hreppnum, og því rjettað þar, smaladagana í Skeiða- og Flóahreppum, en daginn eftir í Hrunamanna- og Gnúpverjahreppum.

Fyrsta smölun eftir veturnætur fari fram þriðjudaginn annan í vetri.

61. gr. Um skil á fjenaði.

Hverjum bónda ber að hreinsa vel heimalönd sín af öllum óskilum við hverja almenningssmölun vor og haust, og halda öllu fje annara sem best til skila. Bregðist fyrirskipuð smölun hjá einhverjum, án þess að lögmæt forföll komi til, varðar það sektum. Verði einhver ber að því að smala illa heimalönd sín við almenningssmölun, hefir hreppsnefnd vald til að setja tilsjónarmann við smölun hans, eða þá að láta framkvæma hana, hvorttveggja á hans kostnað. Sje einhver svo mannfár, að hann geti ekki af eigin rammleik smalað heimaland

sitt, þá er boðið er, ber hreppsnefnd að útvega honum styrk til þess, ef fáan- **99**
legur er, á hans kostnað, nema því að eins, að sveitarfjlagið vilji styrkja til 22. júlí
þess ókeypis. Öll visvitandi vanskil á fjenaði varða sektum, nema þau sjeu svo
vaxin, að þyngri refsing liggi við.

62. gr. Um meðferð á fjenaði.

Þess skal jafnan vandlega gæta, hvenær sem fje er smalað eða rekið á milli, rjettað eða geymt, að fara svo vel með fjeð, sem framast er unt: eigi hand-
leika það eða kvola meir en þörf gjörist, eigi láta það standa inni í sveltum nema
sem skemst, eigi láta vera of þröngt um það, nje fara svo með það á annan
hátt, sem getur hrjáð það fram yfir þörf. Allar slíkar óþarfa pyndingar ber að
meta sem illa meðferð á skepnum.

63. gr. Um óþrif í fjenaði.

Ef vart verður við einhver ískyggileg óþrif í fjenaði, skal þegar taka
það frá öðrum fjenaði og tafarlaust tilkynna það hreppstjóra, er þá lætur rann-
saka það, og segir sýslumanni til, ef hætta þykir á ferðum.

IX. kaflí.

Um rekstra á sölufje.

64. gr. Um rekstrarmenn.

Hverjum rekstri skulu fylgja nægilega margir menn, vandaðir, duglegir
og vel útbúnir. En það telst nægileg tala, ef 2 menn reka alt að 100 fjár, 3
menn alt að 200 fjár og 4 menn alt að 400 fjár, og svo fleiri menn eftir líkri
tíltölu, ef fleira fje er rekið í einum rekstri; en ekki mega þeir jafnframt hafa
annað á hendi, ef ekki er betur ment. Ekki mega að jafnaði vera færri en 2
rekstrarmenn, hversu fátt sem rekið er. Þó má einn maður reka, ef ekki eru
reknar nema 15 kindur; þó aðeins með samþykki hreppstjóra þess hrepps, sem
rekstur er úr, og þarf sá, er rekur, að geta sýnt leyfi frá honum, ef krafid verður.

65. gr. Um rekstrarforingja.

Hvort sem rekstrarmenn eru fleiri eða færri, skal ávalt einn vera yfir-
maður, er annist um, að þessum rekstrarreglum sje hlýtt, og ber hann ábyrgð á
því gagnvart þeim, er kynnu að kæra; en aðgöngu á hann aftur að samrekstrar-

99 mönnum sínum, ef þeim er um að kenna. Þó hvíllir ábyrgðin aðeins á hverjum einstökum rekstrarmanni, er brýtur, er brotið er svo vaxið, að það á undir almennt hegningarlög.

66. gr. Um rekstrarmark.

Alt fje í sölurekstrum skal vera auðkent með ákveðnu rekstrarmarki, er sje svo glögt að það sjáist tilskýndar í björtu, og svo traust, að það máist ekki ekki af, þótt votviðri gangi, og sje samskonar rekstrarmark á öllum kindum í sama rekstri.

67. gr. Um áningu og áfanga.

Reka skal hægt og gætilega, æja nógu oft og hafa áfanga eigi of langa. Eigi má æja í slægjulöndum meðan heyannir standa yfir, en úr því má æja hvar sem vill, hvort heldur er í bygð eða óbygð.

68. gr. Um vörn við því, að tjón verði af rekstrum.

Svo skal rekstrum haga, að sem minstur bagi verði að, þeim er þau lönd eiga, sem um er rekið. Varast skal að rekstrum lendi saman við annað fje, ef hjá því verður komist. Eigi má halda áfram með rekstra úr því að farið er að skyggja til muna, nema brýna nauðsyn beri til að ná í áfanga, og aldrei úr því að dimt er orðið. Svo má og aldrei leggja upp með rekstra fyr en markljóst er orðið.

69. gr. Um rannsókn á rekstrum.

Nú ber svo til, að öðru fje lendir saman við rekstur, og skal þá stöðva reksturinn, ef á ferð er, en ella halda kyrru fyrir og eigi leggja aftur af stað með hann, ef í bygð er, fyr en búíð er að rannsaka hann af 2 tilkvöddum skilríkum mönnum. Getur enginn skorast undan slíkri rannsókn, sem til þess er fær, og ber að gjöra það ókeypis, ef það tekur ekki upp yfir 2 klukkustundir; ella ber rekstrarmönnum að greiða þóknun fyrir, eftir úrskurði sýslumanns, ef á greinir; en aðgöngu eiga rekstrarmenn með þá borgun að eigendum fjárins, ef þeim hefir ekki verið sjálfum um að kenna.

70. gr. Um talningu á rekstrum.

99

22. júlí

Telja skal fjeð í rekstrunum hvenær sem viðstaða verður, svo að fjeð dreifi sjer nokkuð til muna, bæði þegar staðar er numið og haldið af stað aftur. Vanti þá fje í reksturinn, skal gera aðvart um það á næsta bæ, sem að er komið, og biðja fyrir það sem vantar. En ef fleira fje er komið í reksturinn en honum á að fylgja, skal á næsta bæ, sem að er komið, rjetta reksturinn og skilja það frá, sem að hefir komið, og sjá til að það komist í áthaga sína, eigendum að skaðlausu.

71. gr. Um óleyfilega fjártöku í rekstra.

Verði einhver sannur að því, að hafa tekið fje annara í rekstur heimildarlaus, skal hann bæta það eigendum að fullu eftir samkomulagi, eða eftir mati óvilhallra manna, er sýslumaður tilnefnir, ef með þarf. Sannist það að slíkt hafi verið gert af skeytingarleysi, varðar það sektum að auki, 1—5 kr. fyrir hverja kind, sem þannig er tekin, til sveitarsjóðs þess hrepps, sem land á þar sem brot er framið, nema því að eins, að brotið eigi undir almenn hegningarlög.

X. kafli.

Almenn ákvæði.

72. gr. Um úrskurðarvald.

Í öllum þeim atriðum, sem eigi er minst á í þessari reglugjörð, en eru samkyns eða skyld að efni, skulu hreppsnefndir ráða því, er snertir þeirra eigin sveitir, þó svo, að það komi ekki í bága við landslög nje reglugjörð þessa, nje skerði skýlausan rjett annnara sveitarfjelaga. Bera skulu hreppsnefndir þau atriði, er að þessu lúta, og þær hafa ástæðu til að ætla, að almenning varði, undir sveitunga sína, og ber þeim að taka sem mest tillit til óska almennings, ef þær eru á rökum byggðar, en skera verða hreppsnefndir úr sjálfar, ef á greinir. Sýslunefnd ræður í þeim atriðum, er hagsmunir tveggja hreppa eða fleiri í sýslunni koma í bága hverir við aðra. Þó getur hún veitt leyfi til, að hjer að lútandi mál, sem að lögum bera undir hana, sjeu lögð í gjörð. Stjórnarráðið ræður, ef í málum þessum greinir á við aðrar sýslur.

99
22. júlí

73. gr. Um sektir og málssóknir.

Brot gegn reglugjörð þessari varða 1—100 kr. sektum, sbr. þó 50. og 71. gr. Uppljóstrarmenn eiga heimtingu á fjórðungi sektar, en hinn hlutinn rennur í sveitarsjóð eða fjallskilasjóð þess hrepps, sem brot er framið í. Ef brotið er framið í afrjetti, skal svo líta á, sem brotið sje í þeirri sveit, sem næst liggur þeim afrjetti, sbr. þó 23. gr.

74. gr. Um ógildingu eldri ákvæða.

Með reglugjörð þessari er úr gildi numin fjárskilareglugjörð 5. ágúst 1902 fyrir hreppana milli Þjórsár og Hvitár (Ölfusár) í Árnessýslu, svo og reglugjörðir 24. júní 1904 og 5. febrúar 1910 um breytingu á þeirri reglugjörð.

Reglugjörð þessi, sem sýslunefnd Árnessýslu hefir samið og samþykkt samkvæmt 71. gr. sveitarstjórnarlaganna, sbr. lög nr. 14, 22. marz 1890, staðfestist hjermeð til að öðlast gildi 1. ágúst 1916.

Í stjórnarráði Íslands, 22. júlí 1916.

Einar Arnórsson.

Jón Hermannsson.

Reglugjörð

100
22. júlí

um fjallskil með meiru í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu.

I. kafli.

Um geldfjárrekstra á afrjettir og fjalllönd á vorum.

1. gr.

Hreppsþúar í þeim sveitum, þar sem nægileg afrjettarlönd eru, skulu, ef þeir að álit hreppsnefndar ekki eiga nægileg fjallönd fyrir sjálfa sig, skyldir að reka í miðja afrjett að vorinu alt geldfje sitt, að meðtöldum dilkám. Nú eru engin slík afrjettarlönd til, heldur aðeins heimalönd og búfjárhagar, skal þá hreppsnefndin annast um, ef ekki fæst upprekstur í annari sveit, að fjenu sje jafnað niður í löndin að rjetttri tiltölu við landrými og með samkomulagi við landeiganda. Skulu sveitarmenn skyldir að nota slíkan upprekstur eftir tilvísun hreppsnefndar, svo framarlega, sem upprekstrartollurinn fer ekki fram úr því, sem hann er ákveðinn hjer á eftir.

2. gr.

Í upprekstrartoll greiðist 50 aurar fyrir hverjar 10 sauðkindur, hvort heldur sem eru lömb eða rosíð fje, og skal tollur þessi vera greiddur innan októbermánaðarloka ár hvert, ef ekki er öðruvísi umsamið.

Hver fjäreigandi skal skyldur til þess að skýra hlutaðeigandi hreppsnefnd fyrir 15. ágústmánaðar frá tölu þess sauðfjár, er hann átti fjallrækt það vor; en hreppsnefndinni ber fyrir fjalleitir að haustinu að tilkynna þeim, er hafa rjett til fjallatolla, að hverjum fjäreigendum þeir eigi aðgang um greiðslu á þeim.

3. gr.

Þar sem svo hagar til hjer í sýslu, að mikill ágangur á sjer stað af fjenaði úr hreppum utan sýslu, þá er hlutaðeigandi hreppsnefnd skylt að leita samkomulags við hreppsnefndirnar í þeim hreppum, sem fjenaðinn eiga, er áganginn veitir, um borgun fyrir áganginn. En náist ekki viðunanlegt samkomulag milli hlutaðeigandi hreppsnefnda, þá geta hreppsnefndir hjer í sýslu, sem verða fyrir miklum ágangi af fjenaði úr hreppum utan sýslu krafist 5 aura gjalds fyrir hverja sauðkind, sem smalað er hjer til rjettar, og er fram yfir þá fjártölu, er viðkomandi hreppur á þar, og skal borgunin vera greidd hlutaðeigandi hreppsnefnd fyrir lok desembermánaðar ár hvert.

Borgun sú, er ræðir um í þessari grein, greiðist í hlutaðeigandi sveitarsjóð.

4. gr.

Fráfæring allan skal vakta, annaðhvort heima áður en hann er rekinn eða þar sem hann er skilinn eftir í fjalllandinu, að minsta kosti 2 sólarhringa. Enginn má heimildarlaust reka eða sleppa fjenaði sínum í annara manna lönd, sem hann á ekkert tilkall til. Reka skal þannig gegnum heimalönd manna, að ekki hljótist skaði af.

Brot móti þessum kafla varða 2—20 kr. sekt auk skaðabóta eftir mati óvilhallra manna.

II. kaflí.

Um vorsmalanir.

5. gr.

Hreppsnefnd hefir heimild til að skipa fyrir um smölun sauðfjár á vorum til rúnings þegar hentugast þykir. Ef þörf gjörist, má hún láta göngur fara fram á afrjettum og fjalllöndum. Hið sama gildir að því er snertir smölun til frá-færna. Ennfremur ákveður hreppsnefnd leitardag hver í sínum hreppi.

6. gr.

Hreppsnefndin jafnar niður vorfjallskilum á menn á sama hátt og vana-legt er um niðurfjöfnun fjallskila að haustinu. Þó skulu þeir fjáreigendur, sem koma fje sínu fyrir til vorhirðingar hjá öðrum, vera undanskildir vorfjallskilum, en þeir, sem fjeð taka, skulu sjá fyrir fjallskilum á því, sem sínu eigin fje.

7. gr.

Alt það fje, sem við leitir þessar finst, skal rekið til lögskilarjettar. Þó mega hreppsnefndir fyrirskipa, að annarstaðar sje fje að rekið, ef það þykir heppilegra, og skulu þær velja einn eða fleiri menn þartil hæfa, er sjái um, að alt gangi vel og skipulega fram, þar sem fjeð er rekið að.

8. gr.

Skylt er hreppsnefnd að sjá um, að alt órúið fje, innanhrepps og utan, sem í leitum þessum finst, sje rúið, og öll ómörkuð lömb sjeu mörkuð undir mörk mæðra þeirra.

Borgun fyrir rúning á aðkomnu fje og mörkun á lömbum, sem ekki eru líkur til að eigendur eða umráðamenn hirði, skal vera þessi: 50 aurar fyrir að

rýja kindina og sömuleiðis 50 aurar fyrir að marka lambið, og skal sá er verkið **100** vinnur, vera skyldur til að merkja ullina greinilega og gjöra eiganda viðvart um 22. júlí hana, sem svo um leið og hann hirðir hana greiði áfallinn kostnað, enda gjöri sá, er verkið hefir unnið, eiganda grein fyrir marki, kyni og öðrum einkennum á kindum þeim, er hann hefir rúðið og markað.

III. kafli.

Um sauðfjármörk.

9. gr.

Sjerhver fjáreigandi skal skyldur til þess, að hafa glögt og löglegt eyramark á sauðfje sínu — en afeyrt er ólögmætt. Nú eignast maður kindur, sem hann getur ekki markað undir sitt mark, og skal hann þá skyldur til, bæði að fá leyfi markeiganda, ef kostur er á að láta þær ganga með markinu, og brennimerkja og hornamarka þær svo glögt, sem verða má, og afhenda hreppsnefndinni skriflega lýsingu á eyrnamarki og öðrum einkennum kinda þessara fyrir ágústmánaðarlok ár hvert.

Nú vill einhver taka upp nýtt fjármark, skal hann þá tilkynna það hreppsnefndaroddvita og hreppstjóra, bæði í hreppnum, sem hann býr í, og í aðliggjandi hreppum, er innfæri það í markaskrár sínar.

Enginn má taka upp fjármark, sem annar sýslubúi hefir, nje hafa fleiri en tvö sauðfjármörk.

10. gr.

Nú flytur markeigandi inn í sýsluna; skal hann þá tilkynna mark sitt á þann hátt, sem segir í 9. gr; eigi hann sammerkt við nokkurn í sýslunni, skal hann þá leggja það mark niður eða semja við hlutaðeiganda um notkun þess.

Skylt er hverjum markeiganda að láta prenta mark sitt, þegar markaskrá er prentuð. Allir markeigendur skulu fá 1 eintak af skránni.

11. gr.

Á brennimarki sýslunnar skulu vera þessir stafir S. H., og að auki tölustafir þannig;

100

22. júlí

- S. H. 1 fyrir Kolbeinsstaðahrepp.
 — 2 — Eyjahrepp.
 — 3 — Miklaholtshrepp.
 — 4 — Staðarsveit.
 — 5 — Breiðuvíkurhrepp.
 — 6 — Neshrepp utan Ennis.
 — 7 — Ólafsvíkurhrepp.
 — 8 — Fróðárhrepp.
 — 9 — Eyrarsveit.
 — 10 — Helgafellssveit.
 — 11 — Stykkishólmshrepp.
 — 12 — Skógarstrandahrepp.

Brennimörk þessi skulu vera sett framan á vinstra horn kindarinnar, en brennimark eiganda framan á hægri horn. Skyld er öllum þeim, er soramarkaðar kindur eiga, að nota þessi brennimörk á hyrndar kindur.

12. gr.

Markaskrá fyrir sýsluna skal prenta 10. hvert ár, og viðaukaskrá yfir ný mörk 5. hvert ár, ef þörf krefur, og skal hreppsnefndin í hverjum hreppi annast um að safna öllum eyrna- og brennimörkum í hreppnum, og setja þau saman eftir stafrófsröð í greinilega skrá. Hreppsnefndin skal því næst eftir að hún hefir samið skrána, leggja hana fram til sýnis fyrir fjáreigendur í hreppnum, svo að sjerhverjum þeirra gefist kostur á að sjá, að mark sitt sje rjett skrásett. Síðan sendir hreppsnefndin sýslunefndinni skrána, sem annast svo um að aðalskrá sje samin yfir öll mörk sýslunnar og síðan prentuð.

Sjerhver markeigandi skal skyldur að skýra hreppsnefnd frá marki sínu svo að það komi í markaskrána. Og skal hver markeigandi greiða fyrir prentun marks síns það, sem sýslunefnd ákveður, og gengur það til prentunarkostnaðar. Fyrir brennimörk skal þó eigi greidd nein sjerstök borgun.

Skyldar skulu hreppsnefndir að semja skrá yfir öll fjármörk í hreppnum, svo mörg eintök, að hver sá, er sendur er í aðrar rjettir, geti fengið eitt þeirra, og skulu markeigendur skyldir til þess að senda oddvita mark sitt fyrir 15. ágúst, þeir er innflutt hafa í hreppinn næsta vor á undan, eða þeir, er taka upp ný mörk eða breyta marki. Skrár þessar skulu afhentar oddvita að afloknum skilarrjettum ár hvert.

13. gr.

Enginn má blóðmarka kindur í rjettum eða á hausti, nema því aðeins, að viðstaddir sjeu tveir vottar.

Brot móti þessum kafla varða 2—10 kr. sekt.

IV. kaflí.

100

22. júl.

Um fjallskil.

14. gr.

A ári hverju skulu hreppsnefndir hver í sínum hreppi kveðja skriflega með nægum fyrirvara alla þá, sem skyldir eru að ganga á fjöll eftir sauðfje, samkvæmt 15. gr. í reglugjörð þessari, til þess að leita afrjettir og önnur fjalllönd innan merkja þeirra, sem tilgreind eru í 16. gr. Fjallskilaboð þetta gangi sem þingboð um allan hreppinn, og varðar sektum, ef tefst eða niður fellur; skal í því nákvæmlega ákveða, hvernig fjallgöngum skal haga, rekstrum til rjetta, geymslu safnsins við rjettina þangað til rjettarhald byrjar, hverjir skulu sækja fje í aðrar rjettir, og hvað annað, sem tilheyrir fjallskilum. Til þess að sækja fje í utansveitarrjettir, skal velja markglögga og gætna menn. Þeir skulu vera útbúnir með markaskrá sýslunnar og hreppsins. Hreppsnefndin skal og skipa fyrir hverjir skuli vera leitarstjórar og skulu þeir ætíð skyldir til þess að ganga með leitarböndum.

Öll óhlýðni gegn fyrirskipunum hreppsnefndar og leitarstjóra varðar sektum, samkvæmt 24. grein.

15. gr.

Hver sá maður, sem á eða hefir umsjón yfir allt að 12 kindum, hvort heldur er lömb eða roskið fje, er til fjalls skulu rekna, skal skyldur að greiða 25 auna fyrir hverja kind til hlutaðeigandi hreppsnefndar, sem svo verji því til fjallskila í hreppnum, eftir því sem þörf krefur, ella falli í sveitarsjóð þess hrepps, er fjallskilin eiga að fara fram í. Hreppsnefndir innheimta gjald þetta og má taka það lögtaki á kostnað gjaldanda, samkvæmt lögum 16. desbr. 1885 um lögtak og fjárnám.

Hver sá maður, sem á eða hefir umsjón yfir 12 kindum fjallrækum og þar yfir, skal skyldur að gjöra fjallskil eftir fyrirskipun hreppsnefndar þeirrar, sem hlut á að máli. En jafna skal nákvæmlega niður fjallskilum á alla fjáreigendur eftir sauðfjártölu og þörfum, svo að fjallskilum og fjárheimtum sje svo vel fullnægt, sem unt er, enda segi hver fjáreigandi hreppsnefnd til fjáreignar sinnar á fjalli fyrir 15. ágúst ár hvert.

Nú reka menn einnig fje á fjall í öðrum hreppi og skulu þeir þá skyldir að greiða gjald það, sem ræðir um í fyrstu málsgrein þessarar greinar eða gjöra fjallskil þar eftir fjármagni því, sem þar er rekið til fjalls. En reki þeir ekkert fje til fjalls í þeim hreppi, sem þeir eru fjallskilaskyldir í, greiði þeir samt helming þess gjalds, sem ákveðið er í fyrstu málsgrein þessarar greinar í sveitarsjóð þess hrepps. En þeir, sem eiga 12 kindur og þar yfir, en reka ekkert fje til

100 fjalls í sínum hreppi, skulu auk fjallskilanna í hinum framandi hreppi skyldir að 22. júlí leggja til að minsta kosti 1 mann í tvær göngur til fjallskila í sínum hreppi.

16. gr.

Þessi eru gangnamerki hreppa í milli: Langmerki eru: fjallgarðurinn þar sem hann er hæstur eins og vötnum hallar, eða þar sem hreppalönd ná saman. Þvermerki eru þessi: á milli Hörðudals og Skógarstrandar, Gunnarsstaðaá milli fjalls og fjöru, og leita Skógstrendingar þaðan að Kársstaðahálsi. Milli Skógarstrandar og Helgafellssveitar ræður Kársstaðaháls og leita Helgafellingar og Stykkishólmsbúar þaðan og að Axarhamri, Tröllahálsi og Hraunsfirði. Þaðan leita Eyrsvéitingar að Búlandsgili, Höfðakúlum, Kistufelli og Kaldnasa. Þá Fróðæringar þaðan að Stafnafelli, Korra, Steinahlíð, Miðfellsöxl, Ytri-Moldarmúla, Hestdalsbotni, Hesti, Rauðukúlu og Folahnúk, svo ráða eggjar að Fossá. Þá leita Ólafsvíkingar frá Fossá eftir eggjum vestur í Geldingafell, þaðan þvert niður í Giljatungu í Fossdal, Hróaskarð, Ennishól og Loðnugjá. Þá Neshreppingar að Skarðsvík, Brattahrauni, Kálfadölum, Miðfelli og Bárðarkistu. Þá Breiðvíkingar að Axlargangi, beina stefnu í Rjúpnaborgir, eftir hreppamerkjum milli Staðar-sveitar og Breiðuvíkur. Þaðan leita Staðsveitingar að Djúpagili, Urðarmúla, Baulárvallavatni, Vatnaá og Hvanngili. Þaðan leita Miklhreppingar að Skyr-tunnu, Hafursfelli og Svínhól. Þá Eyjhreppingar að Svinavatni, Svinaskarði, Arná, Oddastaðavatni og Hafursfjarðará. Þá Kolhreppingar að Geirhnúk, eftir Vatnsblíðareggjum, að Klyfsandi og Hítará.

Þar sem fjöll og hálsar ráða þvermerkjum, skal frá báðum hliðum gengið að vatnaskili.

17. gr.

Næsta virkan dag fyrir fyrsta leitardag og sömuleiðis fyrir skilarjettardaginn, skal hver búandi skyldur að leita vandlega heimalönd sín, þau, sem vanalega ekki eru leituð til rjettar, og skal hann í tæka tíð reka alt geldfje, sem í þeim finst og hann ekki á sjálfur eða heimafolk hans, til rjettar eða í fjallasafn. Hinsvegar er bannað að draga í sundur fjallasafn annarsstaðar en í lögrjettinni. Heimalönd teljast aðeins þau, sem notuð eru fyrir málnytupening og brúkunar-hross. En viðáttumeiri lönd sjeu leituð eftir fyrirskipun hreppsnefndar.

18. gr.

Þrjár skulu fjallleitir á hausti hverju. Til fyrstu rjettar skal gengið daginn áður en rjettað er, þar sem hreppsnefnd álitur þess þörf. Til annarar rjettar skal gengið næsta virkan dag á eftir fyrstu rjett og það fje, sem þá finst, skal rjettað sama daginn og gengið er, þar sem því verður við komið; þó skal við-

komandi hreppsnefndum heimilt að fella niður aðra leit. Til þriðju rjettar — **100** skilarjettar — skal gengið fimtudaginn í 24. viku sumars í öllum hreppum sýsl- 22. júlí. unnar, og skilarjett haldin næsta dag á eftir.

Leitardagar skulu vera tilgreindir í fjallskilaboðinu.

Mishepnist þriðja leit, skulu hreppsnefndir hafa vald til að fyrirskipa fjórðu leit á fjalllönd þau, er þeim ber að sjá um. Til þessarar leitar mega hreppsnefndir gjöra auka-niðurjöfnun á alla fjáreigendur, sem hlut eiga að máli.

19. gr.

Leitarstjórar skulu annast um, að leitir fari vel og skipulega fram; til þess heyrir meðal annars, að leitarmenn hefji leitina, þá er sauðljóst er orðið, og hittist úr nágrannahreppum, eða bíði hverir eftir öðrum á gangnamótum, þar sem því verður við komið, enda haldi þeir leitunum samhliða hver til sinnar rjettar. Nú hittir leitarmaður vanfæra kind í leit sinni, og álitur að hann geti ekki komið henni til rjettar, án þess að vanrækja göngu sína, skal hann þá skera kindina og dysja hana forsvaranlega þannig að hann geti vísað til hennar og skýrt frá marki á henni.

20. gr.

Leitarstjórar skulu vandlega gæta þess, að allir þeir, sem fjallskil eiga að gjöra, leggi svo marga fullgilda menn til, sem hreppsnefndin hefir ákveðið, samkvæmt 15. gr. — Nú vanrækir einhver að gjöra þau fjallskil, sem á hann voru lögð, og má þá hreppsnefndin eða leitarstjóri, verði því viðkomið, kaupa menn til að vinna það, sem á vantar til fjallskilanna, upp á hans kostnað, eftir mati óvilhallra manna, enda gjaldi að auki sekt, samkvæmt 24. gr.

21. gr.

Leitarstjóri skal strax hlífðarlaust tilkynna hlutaðeigandi hreppsnefnd alla óhlýðni gegn fyrirskipunum hans, en hreppsnefndin kærir slíkt sem og sjerhverja aðra skylduwanrækt með tilliti til fjallskila, fyrir sýslumanni til sektar. Sömu- leiðis hefir hver einstakur maður rjett til að kæra til hreppsnefndar hafi hún beytt við hann rangindum eða íþyngt honum fram yfir það, sem þessi reglugjörð leyfir, og skal hann þá hafa gjört það skriflega til oddvita fyrir 20. okt. það ár. En nái hann eigi rjetti sínum á þann hátt, getur hann skotið máli sínu til sýslu- manns til endilegs úrskurðar.

22. júlí

Fjallafje það, sem ofan slangrar í kvífje manna, skal, þegar þörf gjörist, skilja úr, og leggja nágrannar saman til að reka það aftur til fjalls í lönd þau, er til uppreksturs eru notuð.

23. gr.

Auk heimalandssmalana þeirra, sem getið er í 17. gr., geta hreppsnefndir svo oft sem þörf gjörist fyrirskipað almenna rækilega smölun í öllum heimalöndum í hreppnum, og skal þá öllu fje komið beinustu leið til átt Haga sinna. Nú kemur rekstur til búanda, skal hann þá, ef mögulegt er, láta rannsaka hann og taka úr honum kindur þær, sem ekki eru á rjettri leið, ef nokkrar eru, og leiðbeina þeim í rjetta átt, svo fljótt sem því verður við komið.

24. gr.

Hver, sem finnur kindur í fjalllendum þeim, sem ekki teljast með búfjárhögum, að afstöðnum öllum lögboðnum leitum, skal fá fundarlaun eftir óvilhallra manna mati, þó mega þau ekki fara fram úr $\frac{1}{4}$ verðs þess, sem kindurnar eru metnar.

Af þeim kindum, sem finnast kunna í búfjárhögum, ber ekki að greiða fundarlaun, en sjerstaka fyrirhöfn, svo sem að ná kindum úr klettum eða því um líkt ber að borga.

Hver, sem verður uppvis að því, að hafa fundið kindur eftir þann tíma, sem greinin mælir fyrir, á fjalllöndum eða í heimahögum, og ekki hirt eða komið til skila, sæti sektum.

Brot móti þessum kafla varða sektum 2—20 kr.

V. kaflí.

Um rjettarhöld og meðferð á úrtíningsfje.

25. gr.

Þar skulu rjettir vera, sem segir í 27. gr. og svo langt og víða til reka, sem segir í 16. gr.

Breyta má þessu með samþykki meiri hluta hreppsúa, hreppsnefndar og sýslunefndar.

26. gr.

100

22. júní

Þrisvar skal rjettað á hausti í hverri lögskilarjett, þó með þeirri undan- tekning sem segir í 18. gr., og skulu hreppsnefndir annast um að rjettir sjeu að öllu vel uppbygðar og nægir diltkar handa öllum hreppsbúum, sem sjálfir annist um diltkadyr sínar á meðan á rjettarhaldinu stendur, helst með grindum eða á annan jafn-tryggilegan hátt. Dilka handa utanhreppsbúum eru hreppsbúar ekki skyldir að leggja til nema jafnstóra því diltkarúmi, sem þeir þurfa að fá hjá utanhreppsbúum. Þeir menn, sem reka fje sitt á fjall í öðrum sveitum, skulu sjá sjer þar sjálfir fyrir diltkarúmi. Rjett er að nefndin kjósi einn mann úr sínum flokki til umsjónar, sem rjettarstjóra.

27. gr.

Rjettir skulu haldnar í þeirri röð og á þeim dögum, er nú greinir: Þverár-, Vörðufells-, Kaldárdals- og Kothraunsrjett mánudaginn í 22. viku sumars. Dranga-, Mýrdals-, Arnarhóls- og Selgilsrjett þriðjdaginn í 22. viku sumars. Miðhraunsrjett miðvikudaginn í 22. viku sumars. Brekku- og Grundarrjett fimtudaginn í 23. viku sumars. Haugabrekku-, Ólafsvíkur-, Bláfeldar- og Hnausarjett föstudaginn í 23. viku sumars. Fagurhóls- og Hraunskarðsrjett laugardaginn í 23. viku sumars.

Vörðufells-, Kaldárdals-, Kothrauns-, Selgils- og Ólafsvíkurjett eru aukarjettir en hinar allar lögskilarjettir. Og er því hreppsnefndum í þeim hreppum, sem aukarjettir eru í skylt að annast um að alt úrtíningsfje, er fyrir kann að koma í aukarjettunum á haustum, sje tafarlaust komið til lögskilarjettanna.

28. gr.

Hreppstjórar skulu halda lögreglu í hverri lögskilarjett og aukarjett, en rjettarstjóri annast um innrekstur fjárins og sjer um að fjeð ekki troðist undir, gætir þess, að fjenu sje ekki á nokkunn hátt misþyrmt, og kallar hreppstjóra til, ef svo ber við; litur eftir að sundurdráttur fjárins fari vel og skipulega fram. Markglöggir menn skoði í dilka áður en út er hleypt og gæti þess, að fje fari ekki saman úr diltkunum. Skal því enginn hleypa út fyr en rjettarstjóri leyfir, sem ekki sje fyr en búið er að töflulesa úrtíning, og skal þá aðalreglan, að utanhreppsmenn hleypi fyrst út, og svo þeir, sem lengst eru að.

29. gr.

Ómerkinga alla skal draga í sjerstakan diltk, og skulu þeir geymdir þar uns búið er að draga úr almenningnum. En að loknum fjárdrætti skal þeim slept í almenninginn, og skal þangað færa allar ær, sem von getur verið um að ættu þá, svo þær geti helgað sjer lömb sín. Rjettarstjóri skal jafan vera viðstaddur

100 og engum skal heimilt að taka ómerkinga, sem eign sína nema með samþykki 22. júlí. hans og meiri hluta hreppsnefndar.

Alla ómerkinga, sem enginn finst eigandi að, skal selja strax á rjettarstaðnum og andvirði þeirra renna í sveitarsjóð. Um ómerkinga, sem finnast eftir rjettir fer sem um annað óskilafje, ef enginn getur helgað sjer þá, og rennur einnig andvirði þeirra í sveitarsjóð.

30. gr.

Mýjetninga skal selja í hverri lögskilarjett, þó því aðeins, að enginn geti helgað sjer þá, og að eyrun sjeu svo skemd, að ekkert mark verði gjört úr; rjettarstjóri skal kalla til hreppstjóra og markglögga menn, bæði innan hrepps og utan hrepps, og sjeu þeir allir samdóma um markleysi þessara kinda. Annars fer um þá, sem um annað óskilafje; sama er um þá mýjetninga, sem finnast eftir rjettir, og rennur andvirði þeirra í sveitarsjóð.

31. gr.

Öllum úrtíningi úr 1. og 2. rjett skal slept milli rjetta í land rjettarbónda eða annars, sem hentugra þykir; en fje það sem ekki dregst upp eða hirt er í skilarjett, skal þá þegar afhenda hreppstjóra og skal hann þá kveðja til með sjer tvo markglögga og gætna menn, skulu þeir allir skoða kindurnar bæði eyrnamörk og hornamörk og segja til marka; þá skal hreppstjóri nákvæmlega skrifa upp og lesa mörkin í heyranda hljóði. Það sem þá verður óuppdregið skal þegar selt við opinbert uppboð án útlausnarfrests. Allir þessir 3 menn bera ábyrgð á, að mörkunum sje rjett lýst.

32. gr.

Rjettartoll skal greiða úr hreppssjóði búanda þeim á hvers landi rjettin stendur, sem sje 5—10 kr., eftir samkomulagi við hreppsnefndina eða mati óvilhallra manna.

33. gr.

Nú koma utanhreppskindur fyrir í einhverjum hreppi eftir afstaðnar skilarjettir og þekkja menn eigendur að þeim, skulu þær þá á kostnað eiganda geymdar í vörslum hreppstjóra, sem annast um að eigendum verði tafarlaust gjört aðvart um þetta, sjeu þeir í nálægum hreppum. Hafi eigendur ekki leitt sig að kindum þessum fyrir Marteinsmessu, skal hlutaðeigandi hreppstjóri selja þær við opinbert uppboð, sem áður sje auglýst í hreppnum með nægum fyrirvara. Kindur þær, sem koma fyrir eftir skilarjettir, og ekki þekkjast eigendur að, skal fara með á sama hátt. Geymslukostnaður sje 4 aurar um sólarhringinn.

34. gr.

100

22. júlí

Lýsing á óskilafje því, sem við opinbert uppboð er selt, skal sendast sýslumanni fyrir miðjan desember, er auglýsi hana í Lögbirtingablaðinu á kostnað sýslusjóðs ekki síðar en í febrúar næsta ár; skal þá hver sá, sem getur helgað sjer eitthvað af hinu selda fje, hafa rjett til að fá andvirði þess, vitji hann þess fyrir næstu Mikaelsmessu, þó að frádregnum öllum lögmætum og sanngjörnum kostnaði, sem fyrir því var hafður.

VI. kafli.

Um fjármarkaðshöld á haustum og rekstur á sölufje.

35. gr.

Alt fje í sölufjárrekstrum skal vera merkt með skíru rekstrarmerki er sje svo glögt, að það sjáist vel tilsýndar í björtu, og svo traust að það máist eigi af þótt votviðri gangi. Auk þessa merkis skulu fjárkaupamenn spjaldbinda hverja kind, og skal spjaldið vera með glöggu og góðu merki, fjárkaupamanns þess, sem kindina kaupir, og ennfremur áframhaldandi tölumerki.

36. gr.

Varast skal svo sem auðið er að rekstrum lendi saman við annað fje. Eigi má halda áfram með rekstur úr því svo dimt er orðið, að ekki er markljóst, nema brýn nauðsyn beri til, svo má og eigi leggja upp með rekstur fyr en markljóst er orðið.

37. gr.

Rekstrarmenn skulu gæta þess, komi kindur saman við reksturinn, að skilja þær strax úr rekstri sínum, svo að þær eigi rekist til ógreiða. En, ef þeir reka kindur til ógreiða með rekstrinum, skulu þeir skyldir að koma þeim á sinn kostnað til eiganda ella sæta ábyrgð fyrir.

Brot móti þessum kafla varða sektum frá 2—100 kr., er hálfar gangi til uppljóstursmanns en hálfar til viðkomandi sveitarsjóðs.

VII. kaflí.

Um stóðhross og naut.

38. gr.

Enginn hrossa- eða nautaeigandi má sleppa þeim ómörkuðum. Skyldur er hver sá, sem á hross eða naut, sem ekki er í daglegri hirðingu, að lýsa marki sínu á þeim fyrir hlutaðeigandi hreppsnefnd og láta prenta það við fyrsta tækifæri í markaskrá sýslunnar.

39. gr.

Alstaðar í sýslunni þar sem stóðhross ganga að sumrinu skal smalað og rjettað í skilarjett. Þau hross, sem þá ekki þekkjast eigendur að og enginn hirðir, skulu tekin til geymslu á kostnað eiganda og auglýst sem annað óskilafje. Þó skulu þau ekki seld fyrir 30. nóvember það ár. Geymslukostnaður fari ekki fram úr 10 aurum um sólarhring.

Hver sá, er stóðhrosss á eða naut, eða tekur til hirðingar í land sitt, skal skyldur til þess, að hirða þau svo, að þau ekki gangi í annara manna löndum. Hirði hann þau ekki eftir að honum hefir verið gjört aðvart um að hirða þau, greiði hann fyrir þau hagatoll, er eigi nemi minna en 10 aurum fyrir hvert um sólarhringinn, frá því hann fekk tilkynninguna til þess, er hann hirðir þau.

Upprekstrartollur skal vera 3 kr. fyrir hvert hross, sje ekki öðruvísi um samið.

Brot móti þessum kafla varða sektum 2—20 krónur.

VIII. kaflí.

Um grenjaleitir og eyðingu refa.

40. gr.

Sjerhver hreppsnefnd skal árlega annast um grenjaleitir og eyðingu refa í hreppi sínum — þar með talin fjalllönd, — skal hún í tækan tíma ráða einn eða tvo áreiðanlega skotmenn til grenjavinslu í landareign hreppsins á tímabilinu frá 14. maí til 14. júlí, og má enginn skotmaður innan hrepps skorast undan því verki án gilda orsaka.

Borgun til skotmanns skal vera, hvort heldur hann er í grenjaleit eða liggur á greni, 3 krónur um sólarhringinn í kaup og fæðispeninga. Þó má hreppsnefnd eftir atvikum ráða skotmann upp á herra eða lægra kaup. Hálfur sólar-

hringur telst sem heill, en skemri tíma er slept. Þess utan fær skotmaður í auka-
þóknun fyrir fyrra dýrið 4 krónur og fyrir síðara dýrið 8 krónur, og sömu borgun
fyrir ef fleiri dýr fullorðin vinnast á sama greni. Skal hann sýna oddvita skott
dýranna því til sönnunar, og þau síðan eyðilögð.

100
22. júlí

Alla þá yrðlinga, sem skotmaður, vökumaður eða aðrir ná á greni, skulu
þeir fara svo varlega með og hygla svo sem þeim er unnt og færa þá sem fyrst
til viðkomandi oddvita, er lætur hreppstjóra selja þá við opinbert uppboð; en
andvirði þeirra skiftist að jöfnu á milli skotmanns, vökumanns, ábúanda og
sveitarsjóðs.

41. gr.

Hver búandi í hreppi hverjum skal skyldur að leita árlega prisvar á vori
grenja í landi ábýlisjarðar sinnar, sje það ekki víðlendara en svo, að hann noti
það fyrir sinn eigin fjenað. Hreppsnefndin skal rækilega brýna þessa skyldu
fyrir mönnum, og gæta þess; að henni sje hlýtt. Fyrir hvert gamalt gren, er
fínt og dýr hefir lagst í það vor, skal greiða finnanda 2 krónur, og fyrir hvert
nýtt gren 5 krónur. Hreppsnefndin annast einnig um grenjaleitir á fjalllöndum
og löndum eyðijarða, sem ekki eru notuð fyrir búfjenað. Fyrir þær leitir má
greiða sanngjarna þóknun úr sveitarsjóði.

42. gr.

Þegar gren fínt, skal bóndi sá í hvers landareign grenið er fundið, tafar-
laust vitja skotmanns, ef hann er ekki með í leitinni — sem helst ætti að vera
— til þess að fá hann á grenið og ber að greiða honum sanngjarna þóknun
fyrir það af sveitarsjóði, samkvæmt reikningi. Bóndi skal og leggja til vöku-
mann á grenið með skotmanni, og ber honum fyrir það í kaup og fæðispeninga
3 krónur um hvern sólarhring, en hálfur sólarhringur reiknast sem heill.

Finnist gren og sje skotmaður ekki með í leitinni, skal varast að hafa
nokkra dvöl á greninu og forðast allan umgang í nánd við það, en skyldur er skot-
maður að koma samstundis og hans er vitjað sje hann eigi löglega forfallaður, og má
hann ekki yfirgefa grenið fyr en hann hefir reynt til þrautar að vinna dýrin eða
að þau eru unnin, en full tilraun telst eigi gjörð á skemri tíma en 3 sólarhring-
um. En vanræki skotmaður þetta að forfallalausú tapar hann kaupi og fæðis-
peningum á því greni.

43. gr.

Ef grenjavinsla mistekst af einhverjum orsökum þannig að yrðlingarsjeu
eftir í greni, skal skotmaður sjá um að rækilega sje eitrad með strycknin í að-
gengilegu og ginnandi æti, er hann sje ætið útbúinn með, ef á þarf að halda.

44. gr.

Öllum þektum grenjum í hverjum hreppi, skulu ábúendur jarða gefa nafn eftir staðháttum, sem hreppsnefnd svo innfæri í þartil gjörða bók. Öllum nýjum grenjum skal finnandi gefa nafn eftir sömu reglu, og sem hreppsnefnd svo innfæri í bókina. Sömu reglur gilda um eyðijarðir og afrettir með þeirri undantekningu, að hreppsnefndin annast um alt slíkt.

Við ábúandaskifti skal það vera skylda fráfaranda að sýna viðtakanda öll þekt gren í landareigninni.

Hreppsnefndir, hver í sínum hreppi, annast um framkvæmd á þessu.

45. gr.

Hreppsnefndir skulu sjá um hver í sínum hreppi, að eitrað sje fyrir refi á hverjum vetri, þar sem haganlegast þykir, á hentugum tíma, og sje henni (eitruninni) lokið fyrir janúarmánaðarlok.

Aðalreglan með eitrun sje sú, að hross, lömb eða rjúpur sje til þess notað, og sjeu þá 3 lömb eða 100 rjúpur sem einn hrossskrokkur; nefndin skal sjá um að nægilegt hræ sje til eitrunar og eiturfyrir þörfum. Eitrað sje með strycknin og sje það framkvæmt af manni, sem til þess er kjörinn af hreppsnefndinni og til þess sje eiðsvarinn. Eitrunarmaður gjöri bónda aðvart um hvar hann leggur niður eiturfyrir í landeign hans.

46. gr.

Hver sem vinnur refi öðruvísi en á greni eða með eitri á tímabilinu frá 1. apríl til 1. desbr., skal fá 2 krónur í þóknun fyrir hvert dýr, hvort sem það er ungt eða gamalt, af sveifarsjóði þess hrepps, sem þau eru unnin í, þó því aðeins að skinnið hafi verið sýnt hreppsnefndinni eða tveim skilríkum mönnum svo fljótt sem verða má eftir vinninguna, og skal þá ónýta þau nema í þeim virðist nokkuð verð, þá skulu þau afhent oddvita, sem geymir þau þar til þau eru lögð inn í kaupstað, nýtur þá veiðimaður andvirðisins.

47. gr.

Heimilt skal að ala upp yrðlinga, en sá sem elur upp yrðlinga, skal greiða í sekt 50—200 krónur ef yrðlingurinn sleppur, og skulu yrðlingarnir vera hafðir í járnum eða á umflotnum eyjum í svo mikilli fjarlægð frá landi að ekki stafi hætta af. Helmingur sektar tilfelltur uppljóstursmanni, og helmingur sveitarsjóði.

48. gr.

Skýlt er hverjum þeim manni, sem elur yrðlinga að gefa hreppsnefnd skýrslu um tölu yrðlinganna fyrir ágústmánaðarlok ár hvert og fylgi skýrslunni

vottorð tveggja áreiðanlegra manna; sömuleiðis er þeim, sem elur yrðlinga skylt **100** að gefa hreppsnefnd skýrslu um það fyrir aprilmánaðarlok hve marga yrðlinga **22. júlí** hann hefir drepð af þeim yrðlingum, er hann hefir alið það ár. Skýrslunni fylgi sönnunarovottorð tveggja valinkunnra manna.

49. gr.

Hver sem gjörir kröfu til borgunar fyrir eitthvað, sem lýtur að eyðingu refa á grenjum eða með eitrun, skal senda oddvita þess hrepps, sem í hlut á greinilegan reikning fyrir septembermánaðarlok ár hvert. Reikningnum skal fylgja skýrsla um verk það eða tillag, sem borgunar er krafist fyrir. Reikninginn leggur oddviti því næst fram fyrir alla hreppsnefndina til yfirskoðunar og úrskurðar; samþykki hún reikninginn óbreyttan fá hlutaðeigendur upphæðina borgaða, annaðhvort þá þegar af sveitarsjóði eða við niðurjöfnun hreppsgjalda það haust. Refaveiðakostnaðarreikninga þá, sem ekki eru komnir til oddvita fyrir hinn tiltekna dag, þurfa hreppsnefndir ekki að taka til greina nema sjerstaklega á standi.

Brot móti þessum kafla að undantekinni 47. gr. varða sektum frá 2—100 krónur.

50. gr.

Allar sektir fyrir brot á reglugjörð þessari renna í viðkomandi sveitar-sjóð aðrar en þær, sem getur um í 37. og 47. gr. hjer að framan.

51. gr.

Með mál útaf brotum á reglugjörð þessari, skal farið sem almenn lög-reglumál.

52. gr.

Með reglugjörð þessari er numin úr gildi reglugjörð fyrir Snæfellsness-og Hnappadalssýslu um fjallskil m. fl. frá 7. jan. 1911.

Reglugjörð þessi, sem sýslunefnd Snæfellsness- og Hnappadalssýslu hefir samið og samþykkt samkvæmt 71. gr. sveitarstjórnarlaganna, sbr. lög nr. 14, 22. mars 1890, og nr. 36, 24. nóv. 1893, staðfestist hjermeð til að öðlast gildi 1. ágúst 1916.

Í stjórnarráði Íslands, 22. júlí 1916.

Einar Arnórsson.

Jón Hermannsson.

101
22. júlí

Reglugjörð

um breyting á reglugjörð 6. ágúst 1912 um eyðing refa
og fjallskil í Dalasýslu.

22. gr. í reglugjörð 6. ágúst 1912 um eyðing refa og fjallskil í Dalasýslu skal hljóða svo:

Hreppsnefnd er heimilt að leggja fjallskilakostnað, hlutfallslega eftir fjárfjölda, á hvern þann mann í hreppnum, er sauðkindur á eða tekur fje af öðrum, og þegar fjallskil einhvers nema $1\frac{1}{2}$ dagsverki, á hún heimting á. að hann leggi mann til fjallskila, ef þörf krefur.

Enginn er skyldur til að gjöra fjallskil annarsstaðar en í sínum hreppi, nema eftir skipun hreppsnefndar í hans hreppi.

Reglugjörð þessi, sem sýslunefnd Dalasýslu hefir samþykkt, samkvæmt 71. gr. sveitarstjórnarlaganna, sbr. lög nr. 14, 22. mars 1890, staðfestist hjermeð til að öðlast gildi 1. ágúst 1916.

Í stjórnarráði Íslands, 22. júlí 1916.

Einar Arnórsson.

Jón Hermannsson.

Reglugjörð

102

24. júlí

um notkun og meðferð rafmagns í Vestmannaeyjasýslu.

1. gr.

Rafmagnsstöð Vestmannaeyjasýslu selur öllum rafmagn innan þess svæðis, sem taugar stöðvarinnar ná yfir, að svo miklu leyti, sem afl stöðvarinnar nægir til, samkvæmt eftirfylgjandi skilmálum.

2. gr.

Meðan rafmagnið er eingöngu notað til lýsingar, verður rafmagnsstöðinni lokað frá 20. maí til 31. júlí ár hvert, svo og á hverjum degi meðan dagsbirta er nægileg og ljósa þarf alment ekki við. Þó mun venjulega hleypt straumi á þræðina yfir lágnættið þegar ástæður leyfa, einnig á tímabilinu 20. maí til 31. júlí. Breytingar á þessu ákveður sýslunefndin fyrir ákveðinn tíma í senn, eftir því sem við á, og eftir því til hvers rafmagnið frekar verður notað, og verða þær breytingar auglýstar notendum með hæfilegum fyrirvara og á venjulegan hátt.

Á þeim tíma, sem vjelarnar eiga að vera í gangi, má því aðeins stöðva þær eða taka af strauminn, að brýna nauðsyn beri til sökum aðgjörða eða annara tálmana, er ekki verði hjá komist, og skal þá jafnan aftur hleypa straumnum í þræðina svo fljótt, sem unt er.

Breytingar og aðgjörðir og viðtengingar á nýjum línun, skulu, að svo miklu leyti, sem hægt er, fara fram á þeim tímum, sem stöðin er lokað.

Komi það fyrir, að stöðin sje lokað sökum aðgjörða eða af öðrum ástæðum, sem ekki verður hjá komist, lengur en tvo sólarhringa í senn, á þeim tíma, sem hún á að vera opin, skal draga frá $\frac{1}{300}$ hluta af árgjaldinu fyrir hvern sólarhring, sem fram yfir er. Að öðru leyti ber stöðin gagnvart straumnotendum enga ábyrgð á lokun, sem stafar af ófyrirsjáanlegum og óviðráðanlegum atvikum (vís major), en skemdin verður bætt svo fljótt, sem unt er.

3. gr.

Hver, sem óskar að fá lagt inn til sín rafmagn eða breytt eldri innlagningu, skal senda stöðvarstjóra skriflega beiðni um það með nákvæmum upplýsingum um hve mikið rafmagn hann vill fá alls, hvort hann hugsar sjer seinna að bæta meiru við, og öðrum upplýsingum nauðsynlegum fyrir innlagninguna. Stöðvarstjóri sendir umsóknina með athugasemdum sínum til rafmagnsnefndar, og nefndin ákveður því næst, hvort innlagningin skuli leyfð eða ekki, og hve mikið

102 gjald skuli greitt. Stöðvarstjórinn tilkynnir umsækjanda úrskurð nefndarinnar, 24. júlí og skal sú tilkynning vera komin til hans ekki seinna en þrem vikum eftir að stöðvarstjóri fjekk umsóknina.

Áður en byrjað er á innlagningunni, skal hlutaðeigandi umsækjandi með undirskrift sinni á eitt eintak þessarar reglugjörðar skuldbinda sig til þess að uppfylla allar þær kröfur, sem reglugjörðin gjörir til hans.

Pöntun á rafmagni sje bindandi að minsta kosti fyrir eitt ár frá því umsóknin kom stöðvarstjóra í hendur. Hafi þá ekki verið sagt upp með mánaðar-fyrirvara, skoðast pöntunin gildandi fyrir næsta ár o. s. frv.

4. gr.

Húsálmur leggur rafmagnsstöðin á sinn kostnað frá aðalálmunum að húsínu alt að 50 metra. Standi hús lengra en 50 metra frá næstu aðalálmu, kostar húseigandi það, sem fram yfir er, en stöðin lætur sjálf undir öllum kringumstæðum vinna verkið og kostar sjálf uppsetning á öryggjunum. Ef sjerstakir örðugleikar eru á lagningu húsálma, getur stöðin krafist endurgreiðslu á þeim kostnaði, en ef svo stendur á, skal gjöra húseiganda aðvart fyrirfram.

Aðaltaugakerfi stöðvarinnar má ekki stækka nema með samþykki sýslunefndar.

5. gr.

Innanhússtaugar, lampa og önnur áhöld, vjelar o. s. frv. skal setja upp á kostnað hlutaðeigandi umsækjanda af löggiltum innlagningarmanni. Enginn nema sá eða þeir, sem sýslunefndin að fengnum tillögum rafmagnsnefndar og stöðvarstjóra löggildir til þess, má leggja inn taugar, setja upp lampa eða önnur rafmagnsáhöld eða vjelar, er setja á í samband við rafveituna, nje heldur breyta eldri innlagningu eða fást við svipuð störf, er að rafveitunni lúta, hvort heldur utan húss eða innan.

6. gr.

Nú hafa verið lagðar inn taugar eða áhöld sett í hús eða breyting gjörð á eldri innlagningu, og má þá ekki taka innlagninguna til afnota fyr en stöðvarstjóri eða fulltrúi rafmagnsnefndar hefir skoðað og prófað innlagninguna og vottað að hún sje fullnægjandi. Álitist innlagningin ófullnægjandi skal hlutaðeigandi innlagningamaður laga hana þannig, að hún sje fullnægjandi.

7. gr.

Enginn má án leyfis rafmagnsnefndar taka rafmagn úr taugakerfi sýsl-

unnar nje aðhafast neitt það, er valdið geti skemdum á rafmagnstaugunum eða **102** öðrum rafmagnstækjum, sem notuð eru í sambandi við taugarnar, hvort heldur 24. júlí er á húsi hans eða utan þess. Brjóti nokkur gegn ákvæði þessu, skal hann greiða fullar skaðabætur og sæta sektum, sje verkið ekki þannig vaxið, að þyngri hegning liggi við samkvæmt hegningarlögunum eða öðrum lögum.

8. gr.

Hver rafmagnsnotandi er skyldur að sjá um svo sem honum er unt, að innlagning hans ætíð sje í góðu lagi. Komi ólag á rafmagnstæki eða rafmagnstaugar í húsi þannig, að skemdum geti valdið á taugum eða áhöldum rafmagnsveitunnar t. d. öryggi hrökkvi í sundur eða að bilun sjáist á einangrun á leiðsluþráðum, þá skal húsráðandi tafarlaust tjá það stöðvarstjóra.

Þar sem rafmagn er notað til ljósa skal varast að taka í sundur ljóstækin, straumsnerlana, tengihylkin o. s. frv.

Húsráðandi ber ábyrgð á öryggjum innan hús, en rafmagnsstöðin utan.

9. gr.

Sýslunefndin áskilur sjer einkasölu á rafmagnslömpum og öðrum rafmagnstækjum, er setja á í samband við rafveituna.

10. gr.

Rafmagnsnefndinni er heimilt að banna að nota gamla lampa og önnur áhöld, sjeu þau eftir áliti hennar orðin ótrygg eða til tálmunar góðum rekstri.

11. gr.

Stöðvarstjóri og umboðsmaður rafmagnsnefndar skulu ætíð hafa frjálsan aðgang alstaðar þar sem eru taugar eða áhöld, sem standa í sambandi við aðaltaugarnar, til þess að rannsaka hvort alt sje í góðu lagi.

12. gr.

Nú vanrækir rafmagnsnotandi skyldur þær, er hann hefir samkvæmt þessari reglugjörð og skal þá stöðvarstjóra heimilt að slíta sambandi við hann til bráðabirgða og að fullu með samþykki rafmagnsnefndar. Notandi ber fulla ábyrgð á öllum afleiðingum, sem af vanrækslunni kunna að stafa.

Þegar sjerstaklega stendur á, er sýslunefndinnni heimilt að veita undanþágu frá ákvæðum þessarar reglugjörðar. Rísi ágreiningur útaf einstökum ákvæðum sker sýslunefndin úr.

Stjórn rafmagnsstöðvarinnar skipar stöðvarstjóri, sem sýslunefndin skipar, og rafmagnsnefnd, sem sýslunefnd kýs. Í nefndinni eru 3 menn er sýslunefnd kýs til eins árs í senn, tvo innan og einn utan sýslunefndar. Stöðvarstjóri hefir ekki atkvæðisrjett á fundum rafmagnsnefndar, en bæði málfrelsi og tillögurjett. Nefndin kýs sjálf formann úr sínum flokki.

Stöðvarstjóra ber að fylgja í öllu fyrirskipunum rafmagnsnefndar, en nefndin gefur fyrir hver árslok sýslunefndinni skýrslu um störf stöðvarinnar um leið og ársreikningurinn er lagður fram.

Sýslunefndin hefir yfirstjórn stöðvarinnar á hendi.

Reglugjörð þessari, svo og gjaldskránni fyrir notkun rafmagnsins, má breyta með samþykki stjórnarráðsins.

Brot gegn reglugjörð þessari varða, að svo miklu leyti sem þyngri hegningarákvæði ekki taka til þeirra, sektum alt að 100 krónum, sem renna í sveitar-sjóð Vestmannaeyjahrepps, og skal farið með mál útaf þeim, sem almenn lög-reglumál.

Reglugjörð þessi er hjermeð sett samkvæmt lögum 3. nóv. 1915 um rafmagnsveitur, og birt til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 24. júlí 1916.

Einar Arnórsson.

Jón Hermannsson,

Gjaldskrá

103

24. júlí

fyrir notkun rafmagns í Vestmannaeyjasýslu.

1. gr.

Verð á rafmagni til ljósa í íbúðarhúsum, samkomuhúsum, skólum, búðum, verksmiðjum og öðrum húsum, sem ekki eru sjerstaklega tiltekin á gjaldskránni, skal vera yfir árið:

Fyrir 1. ljós 16 kerta	kr. 7,00
— 2. — — — —	13,00
— 3. — — — —	19,00
— 4. — — — —	25,00
— 5. — — — —	30,00

Síðan 5 krónur að auki fyrir hvert ljós 16 kerta þar yfir upp í 20 ljós, en 4 krónur fyrir hvert ljós 16 kerta og þar yfir.

Þegar ljósmagn það, sem hvert hús vill fá, er talið saman í 16 kerta ljós, skal $\frac{1}{4}$ ljóss slept en $\frac{3}{4}$ ljóss reiknað sem heilt; $\frac{1}{2}$ ljós reiknað sem hálf.

Sýslunefndinni er heimilt að færa gjald þetta niður alt að helmingi, fyrir þau hús, sem nota ljósin minna en hálfan ljóstima ársins.

Verð á rafmagni til ljósa á götum, bryggjum og fiskihúsum kaupsins skal vera hið sama eftir ljósmagni eins og að ofan er ákveðið, en sýslunefndin hefir hina sömu heimild til niðurfærslu, alt að helmingi, ef sjerstakar ástæður mæla með því.

2. gr.

Verð á rafmagni til suðu eða hitunar, eða til vjelareksturs verður ákveðið með samningi fyrir hvern sjerstakan notanda, verði á annað borð nokkuð rafmagn selt til slíkrar notkunar.

3. gr.

Árið reiknast frá nýári til nýárs og ljósgjaldið greiðist í tvennu lagi. Fyrri helmingur gjaldsins greiðist fyrir 1. mars, en síðari helmingurinn fyrir 1. október ár hvert. Taka má gjaldið lögtaki. Húseigandi ber ábyrgð á því, að gjaldið sje greitt í tæka tíð.

Gjaldskrá þessi er hjermeð sett, samkvæmt lögum 3. nóv. 1915 um rafmagnsveitur, og birt til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 24. júlí 1916.

Einar Arnórsson.

Jón Hermannsson,

Reglugerð

um viðauka við reglugerð 30. júní 1916 um ráðstafanir til að tryggja verslun landsins.

Samkvæmt heimild í bráðabirgðalögum 24. maí 1916 eru hjermeð sett eftirfarandi viðaukaákvæði við reglugerð 30. júní 1916.

1. gr.

Bannað er að hlaða í skip á íslenskri höfn fisk og fiskafurðir, þar á meðal síld, síldarmjöl og síldarlýsi, ull, gærur og saltað kjöt, án þess að varan hafi verið boðin til kaups umboðsmanni Bretá hjer á landi, nema hann hafi neitað að kaupa eða liðnir sjeu meira en 14 dagar frá framboðinu án þess að hann hafi svarað.

Hver sá, er hlaða lætur ofan nefndar vörur, svo og skipstjóri, er við þeim tekur, án fullnægju framan nefndra skilyrða, skal sekur um 200—10000 krónur til landssjóðs.

Skip og farmur er að veði fyrir sektunum.

2. gr.

Bannað skal að afgreiða skip frá íslenskri höfn, nema lögreglustjóra eða umboðsmanni hans hafi verið sýnd skilríki fyrir því, að skilyrðum, er í 1. gr. getur, um framboð til umboðsmanns Bretá hafi verið fullnægt.

3. gr.

Ákvæði 1. og 2. gr. gilda að eins, ef vörur þær er í 1. gr. getur, eiga að fara til annara landa en Stóra-Bretlands, bandamanna þess, Spánar, Ameríku eða til Danmerkur til heimaneyslu að því leyti, sem útflutningur hjeðan í því skyni kann að geta átt sjer stað, og eftir reglum, sem þar um verða settar.

4. gr.

Skip, sem nú liggur á íslenskri höfn og bíður hleðslu eða er byrjað að hlaða nefndum vörum og eigi eiga að fara til Stóra-Bretlands, bandamanna þess

Spáanar, Ameríku eða Danmerkur undir skilorði því, er í 3. gr. getur, má eigi **104** heldur afgreiða án fullnægju áðurnefnds skilyrðis um framboð til umboðsmanns 28. júlí Breta, en í þessu tilfelli verður svar veitt innan 24 klst. frá móttöku framboðs.

5. gr.

Með mál út af brotum gegn reglugerð þessari skal fara sem almenn lögreglumál.

6. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Í stjórnarráði Íslands, 28. júlí 1916

Einar Arnórsson

Jón Hermannsson.

Reikningur

fyrir árið 1915 yfir tekjur gjöld hins sameiginlega brunabótasjóðs
fyrir sveitahíbýli.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1915, B, bls. 236):			
a. Á innritunarskirteinum í Landsbanka	kr.	10000 00	
b. Í Íslandsbanka með sparisjóðskjörum	—	14386 11	
			kr. 24386 11
2. Endurtryggingariðgjöld frá brunabótasjóðum sveitarfjelaga.	—		2500 97
3. Vextir:			
a. Af innritunarskirteinum	kr.	455 04	
b. Af sparisjóðsinnstæðu	—	563 76	
			— 1018 80
			Kr. 27905 88

Gjöld:

1. Greiddar brunabætur:			
a. Til brunabótasjóðs Álftaneshrepps . .	kr.	914 67	
b. — — Grýtubakkahrepps —		243 75	
c. — — Hjaltastaðahrepps —		24 00	
d. — — Grafningshrepps . —		8 98	
			— 1191 40
2. Sjóður við árslok:			
a. Á innritunarskirteinum í Landsbanka	kr.	10000 00	
b. Í Íslandsbanka með sparisjóðskjörum	—	16714 48	
			— 26714 48
			Kr. 27905 88

Í stjórnarráði Íslands, 4. júlí 1916.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Jón Hermannsson.

Brjef stjórnarráðsins til sýslumannsins í Þingeyjarsýslu um sveitfesti þurfalings. **106**
9. ág.

Hreppsnefndin í Presthólahreppi hefir áfrýjað til stjórnarráðsins úrskurði sýslumannsins í Norður-Múlasýslu, dags. 10. febrúar 1914, sem ákveður, að Guðfinna nokkur Halldórsdóttir skuli ekki teljast sveitlæg í Skeggjastaðahreppi, þar-
eð álita verði, að hún hafi unnið sjer sveit í Presthólahreppi.

Hreppsnefndin hefir að visu áfrýjað þessu máli löngu eftir að sá frestur var liðinn, sem tiltekinn er í 76. gr. fátækralaganna. En stjórnarráðið hefir þó tekið áfrýjun þessa gilda vegna þess, að drátturinn er ekki hreppsnefndinni að kenna, því þegar þjer, herra sýslumaður, birtuð hreppsnefndinni úrskurðinn, tilkynnið þjer henni, að þjer ætlið einnig að leggja úrskurð á málið, en úr því varð aldrei, sem líka var rjett úr því hliðstætt yfirvald hafði úrskurðað það, og gerðuð þjer ekki frekara við það þartil hreppsnefndin hreyfði því við yður. Drátt þann, sem af þessu hefir leitt, verður stjórnarráðið að átelja.

Að því snertir nefndan úrskurð sýslumannsins í Norður-Múlasýslu, þá verður stjórnarráðið að telja, þótt tekið sje tillit til nýrra upplýsinga, sem fylgdu áfrýjunarskjalinu, að úrskurðurinn sje rjettur.

Samkvæmt þessu ber að telja nefnda Guðfinnu Halldórsdóttur sveitlæga í Presthólahreppi.

Þetta er yður hjermeð tjáð til leiðbeiningar og birtingar fyrir hreppsnefnd Presthólahrepps.

Úrskurður sýslumanns:

Eftir að hafa fengið umsögn hreppsnefndarinnar í Skeggjastaðahreppi hjer í sýslu í brjefi, dags. 27. desember f. á., með einu fylgiskjali, um sveitfestismál stúlkunnar Guðfinnu Halldórsdóttur á Rauфарhöfn, er þjer, herra sýslumaður, lögðuð undir úrskurð minn síðast í brjefi, dags. 1. október f. á., er svonefndur úrskurður hjermeð lagður á þetta mál.

Eftir upplýsingum þeim, sem fyrir liggja, er Guðfinna þessi Halldórsdóttir, sem aldrei hefir gifst, fædd í Skeggjastaðahreppi 10. júlí 1853, og flytur árið 1875 inn í Presthólahrepp og dvelur þar og í ýmsum öðrum hreppum þar til hún árið 1890 flytur aftur inn í Presthólahrepp úr Skeggjastaðahreppi og dvelur þar samfleytt í 9 ár. Árið 1899 fluttist hún í Skinnastaðahrepp en árið eftir 1900 aftur í Presthólahrepp, og við manntalið í Húsavíkursókn árið 1906 er hún talin til heimilis þar í hreppi það ár. Vorið 1912 er hún enn í Presthólahreppi og hefir þá ekkert heimili, svo hreppsnefndin þar varð að útvega henni húsnaði og borga fyrir það 10 kr. úr sveitarsjóði, og varð það tilefni til þess, að hreppsnefndin þar vildi fá viðurkenningu fyrir sveitfesti hennar í Skeggjastaðahreppi, en hreppsnefndin í Skeggjastaðahreppi hefir neitað um slíka viðurkenningu aðallega af því, að hún telur Guðfinnu hafa verið flæmda burt úr Presthólahreppi árið 1899 til þess, að hún ynni sjer þar eigi sveit.

Um burtför Guðfinnu úr Presthólahreppi árið 1899 er svo skýrt frá í brjefi oddvita Presthólahrepps til oddvita Skeggjastaðahrepps, dags. 16. maí 1912,

106 að hún hafi verið búin að dvelja þar í hreppnum 9 ár samfleytt ýmist hjá móður sinni eða sem vinnukona, að farið hafi verið að liða að því, að hún yrði þar sveitlæg. Hafi »því verið stuðlað til þess, að hún viki burt úr hreppnum eitt ár«, enda flutti Guðfinna næsta ár inn í hreppinn aftur. Virðist oddviti Presthólahrepps telja það skyldu hreppsnefnda, að firra hreppinn þeim vandræðum og tjóni, sem af því geti hlotist, að alveg efnalaust fólk verði þar sveitlægt, sbr. brjef hans til yðar, herra sýslumaður, dags. 26. júlí f. á.

En um þetta atriði farast Guðfinnu sjálfri þannig orð í yfirlýsingarskjali, er hún hefir handsalað nafn sitt undir á Raufarhöfn í votta viðurvist 13. desember f. á.: »að eg vildi verða kyr í Presthólahreppi árið 1899, en var flæmd þaðan burtu að tilhlutun hreppsnefndarinnar, sem ekki vildi leyfa mjer að hafa heimili í Presthólahreppi það ár«.

Það virðist því nægilega upplýst í málinu, að hreppsnefnd Presthólahrepps hafi árið 1899 gert ráðstafanir til þess, að Guðfinna, er þá var fullvinnandi og ómagalaus, gegn vilja sinum yrði að flytja burt úr hreppnum um eins árs tíma til þess, að hún yrði þar ekki sveitlæg, en slíkt framferði sveitarstjórna verð eg að álita koma algerlega í bága við fátækralöggjöfina og ýmsa yfirvaldsúrskurði í sveitfestismálum, t. a. m. landshöfðingjaúrskurði 27. febrúar 1891 (Stj.tið. s. á. B. bls. 55) og 20. nóvember 1902 (Stj.tið. s. á. B. bls. 275) og afleiðinguna af því þá, að sveitfestisdvöl hlutaðeigenda slitni ekki við burtför, sem þannig er til komin.

Af framangreindri ástæðu verð eg að líta svo á, að Guðfinna Halldórsdóttir hafi unnið sjer sveit í Presthólahreppi og úrskurða, að hún sje ekki sveitlæg í Skeggjastaðahreppi.

107 *Bjef stjórnarráðsins til sýslumannsins í Skagafjarðarsýslu um sveitfesti*
12. ág. geðveiks manns.

Hreppsnefndin í Hólahreppi hefir áfryjað til stjórnarráðsins úrskurði yðar, herra sýslumaður, dags. 10. mars þ. á., þar sem ákveðið er, að Bjarni nokkur Jóhannsson húsmáður á Bakka í Viðvíkurhreppi skuli teljast sveitlægur í Hólahreppi.

Tílefni þessa máls er það, að hinn 20. júní f. á. var leitað til hreppsnefndar Viðvíkurhrepps um hjálp handa manni þessum, af því að hann var þá orðinn svo bilaður á geðsmunum, að hann gat ekki hugsað um nje sjeð fyrir sjer eða sínu, en hreppsnefndir þessara nefndu hreppa greinir á um sveitfesti hans. Það er viðurkent, að hann er fæddur í Hólahreppi og hefir dvalið, án þess að byggja sveitarstyrk, samfleytt 16 ár í Viðvíkurhreppi eftir 16 ára aldur; fyrst 8 ár í vinnumennsku og síðan vorið 1907 í húsmennsku, án þess að hafa sótt um leyfi hreppsnefndar til þess. En það verður að telja upplýst í málinu, að hreppsnefndin hafi vitað um húsmennskudvöl hans þar í hreppi og hafi ekki amast á neinn hátt við henni, og verður þá, eftir þeirri venju, sem með mörgum úrskurð-

um um langt skeið er komin á í því efni, að líta svo á, að hreppsnefndin hafi þegjandi samþykkt húsmennskudvöl hans, og að nefndur maður hafi þá unnið sjer 12. ág. **107**

Því er hjermeð úrskurðað, að nefndur Bjarni Jóhannsson skuli teljast sveitlægur í Viðvíkurhreppi.

Þetta er yður hjermeð tjáð til leiðbeiningar og birtingar fyrir hreppsnefnd þess hrepps og hreppsnefnd Hólahrepps.

Brjef stjórnarráðsins til sýslumannsins í Rangárvallasýslu um endurgreiðslu á barnsmeðlagi. **108**
14. ág.

Hreppsnefndin í Stokkseyrarhreppi hefir áfrýjað til stjórnarráðsins úrskurði yðar, herra sýslumaður, dags. 18. febr. þ. á., sem losar Holtamannahrepp hinn forna við að endurgreiða Stokkseyrarhreppi útlagt 50 kr. meðlag um árið 2. septbr. 1913 til jafnlengdar 1914 með óskilgetnu barni Þorbjargar nokkurrar Þorbergsdóttur á Stokkseyri og Einars nokkurs Þórðarsonar í Reykjavík, Bergþóru að nafni.

Barnsfaðirinn, sem sveitlægur er í Holtamannahreppi hinum forna, er með úrskurði bæjarfógetans í Reykjavík, dags. 9. júlí 1910, skyldaður til að greiða 50 kr. árlegt meðlag með barni þessu. Samkvæmt úrskurði þessum hefir Stokkseyrarhreppur lagt barnsmóðurinni út meðlag fyrir umrætt meðlagsár og krafist endurgjalds á því frá Holtamannahreppi forna. En hreppsnefndin hefir neitað að greiða, vegna þess, að barnsmóðirin hafi þá verið gift öðrum manni, en við það hljóti framfærsluhreppur barnsföður að losna við framfærsluskylduna, að minsta kosti meðan stjúpfaðirinn, fjárhagsins vegna, er fær um að framfæra konu sína og börn hennar án fátækrastrýsks. Á þetta hafð þjer fallist og styðjið það við ákvæði 30. gr. fátækralaganna. En þetta verður ekki talið rjett, því eftir hlutarins eðli getur það, að móðir óskilgetins barns síðar giftist öðrum manni en barnsföðurnum, ekki haft nein áhrif á skyldur hans og framfærslusveitar hans gagnvart barninu og barnsmóðurinni, enda eru ákvæði fátækralaganna í fullu samræmi við það, sjá sjerstaklega niðurlag 1. málsgreinar 4. gr. laganna.

Samkvæmt þessu er hjermeð úrskurðað, að Holtamannahreppur hinn forni skuli endurgreiða Stokkseyrarhreppi framangreindar 50 kr.

Þetta er yður hjermeð tjáð til leiðbeiningar og birtingar fyrir hreppsnefnd Holtamannahrepps hins forna,

109

Brjef stjórnarráðsins til borgarstjórans í Reykjavík um hluta dvalarsveitar
14. ág. af barnsmeðlagi.

Hreppsnefnd Seyðisfjarðarhrepps hefir skotið hingað ágreiningsmáli milli hreppsins og Reykjavíkurbæjar um það, hvort bærinn eigi að endurgreiða hreppnum 19 kr. 25 au. af fátækrastrýrk til Kristjönu Jónsdóttur frá Fögruvöllum.

Árið 1914 var nefndri stúlku veittur styrkur í Seyðisfjarðarhreppi til framfærslu tveggja óskilgetinna barna hennar, og var með úrskurði stjórnarráðsins, dags. 1. júní f. á., ákveðið, að Reykjavíkurbær skyldi endurgreiða hreppnum 73 kr. 84 au. af þeim styrk.

Barnsaðir Kristjönu er Sigurður Jónsson á Fögruvöllum, sem er sveitlægur í nefndum hreppi, og hafði sýslumaðurinn í Norður-Múlasýslu úrskurðað, að hann skyldi greiða 50 kr. ársmeðlag með hvorutveggja umgetinna barna. Fjell meðlagið með barninu Rannveigu í gjalddaga 9. febrúar f. á. og með barninu Margrjeti í gjalddaga 14. apríl s. á. Þegar meðlög þessi af hálfu Reykjavíkurbæjar voru krafín af Seyðisfjarðarhreppi, dró hreppsnefndin frá hinum úrskurðuðu meðlögum tiltölulegan hluta fyrir þann tíma, sem hún taldi að börnin hefðu dvalið á sveitarframfæri í hreppnum, fyrir Rannveigu 13 kr. 70 au. og fyrir Margrjeti 5 kr. 55 au., eða samtals 19 kr. 25 a. Þessu var af borgarstjóra mót-mælt fyrir hönd Reykjavíkurbæjar og þegar hann síðar greiddi hreppnum framangreindar 73 kr. 84 a., dró hann nýnefndar 19 kr. 25 a. frá þeirri upphæð.

Stjórnarráðið verður nú að telja, að Seyðisfjarðarhreppur eigi kröfu til að fá endurgreiddan $\frac{1}{3}$. hluta af föðurmeðlögunum fyrir þann tíma, er hreppurinn greiddi $\frac{1}{3}$. hluta af kostnaði við framfærslu barnanna.

Samkvæmt reikningi hreppsnefndar, dags. 25. maí 1914, greiddi Seyðisfjarðarhreppur fyrir framfærslu Rannveigar um tímabilið frá 9. febr. til 15. maí s. á.. eða 96 daga af meðlagsárinu, en meðlagið um þann tíma er hlutfallslega 13 kr. 15 a. og $\frac{1}{3}$. hluti af því 4 kr. 38 a. Samkvæmt sama reikningi greiddi Seyðisfjarðarhreppur meðlag með barninu Margrjeti að eins um tímabilið til 8. febr. 1914 og því um engan hluta af umræddu meðlagsári.

Samkvæmt þessu er hjermeð úrskurðað, að Reykjavíkurbær skuli greiða Seyðisfjarðarhreppi 4 kr. 38 a.

Þetta er yður, herra borgarstjóri, hjermeð tjáð til leiðbeiningar.

110

Brjef stjórnarráðsins til fræðslumálastjórans viðvíkjandi eftirliti hjeraðslækna
6. sept. með barna- og unglingaskólum.

Stjórnarráðið hefir ákveðið, að allir barna- og unglingaskólar skuli háðir eftirliti hlutaðeigandi hjeraðslæknis, og að skóla- og fræðslunefndir skuli skyldar að gera hjeraðslækni aðvart á hverju hausti um fyrirhugaða barnafræðslu, og forstöðumenn unglingaskóla um fyrirhugaða unglingakenslu, og biðja hjeraðslækni að lita eftir því:

1. Að herbergi þau, sem ætluð eru nemendur, sjeu þannig úr garði gerð og svo vel umgengin, að heilsu nemenda sje eigi hætta búin af veru þar, og, ef um farskóla er að ræða, þá að á heimilinu, þar sem skólinn er haldinn, sje eigi berklaveiki eða annar smithættulegur sjúkdómur. **110**
6. sept.
2. Að kennarar eða eftirlitsmaður með heimafræðslu gangi ekki með smitandi berklaveiki, holdsveiki eða aðra viðloðandi smitandi sjúkdóma.
3. Að börn eða unglingar með smithættulega sjúkdóma sjeu eigi tekin í skóla með öðrum eða vistuð í heimavistarskóla.

Þetta, sem stjórnarráðið hefir ákveðið í samráði við landlækni og yður, herra fræðslumálastjóri, sakir hinnar augljósu hættu, einkum berklahættu, er heilbrigði þjóðarinnar stendur af barna- og unglingafræðslunni, sje eigi haft eftirlit eins og að ofan segir með öllu fyrirkomulaginu, og það rækilegt eftirlit, eruð þjer beðinn að tilkynna öllum skóla- og fræðslunefndum og forstöðumönnum unglingaskóla, að því viðbættu, að engum skóla verður veittur styrkur úr lands-sjóði nema því að eins að umsókninni um styrk fylgi auk annara skilríkja vott-orð hjeraðslæknis um eftirlitið ritað á eyðublað, er stjórnarráðið mun sjá um að hjeraðslæknum verði sent í þessu skyni.

*Brjef stjórnarráðsins til biskups um veitingu embættisláns til Pykkvabæjar-
klaustursprestakalls* **111**
4. nóv.

Stjórnarráðið hefir í dag veitt prestinum í Pykkvabæjarklausturspresta-kalli, sjera Sigurði Sigurðssyni, 5000 — fimm þúsund — króna embættislán sam-kvæmt lögum nr. 30, 16. nóvbr. 1907, sbr. lög nr. 25, 20. október 1913, og með þeim kjörum, er þar eru tiltekin, til að kaupa fyrir húsin á prestssetrinu Ásum í Skaptártungu, þau er Sveinn bóndi Sveinsson hefir bygt þar. Húsin eru virt til brunabóta á 5500 kr. og skulu brunavátrygð fyrir þá upphæð. Fyrningar-gjaldið verður þá kr. 27.50, og greiðist í fyrsta skifti í fardögum 1917.

Þetta er yður, háæruverðugi herra, hjermeð til vitundar gefið til leiðbeiningar.

*Brjef stjórnarráðsins til sýslumannsins í Eyjafjarðarsýslu um breyting á
mörkum Skriðuhrepps og Arnarneshrepps.* **112**
21. nóv.

Eftir móttöku brjefs yðar, herra sýslumaður, dags. 9. f. m., er fylgdi er-indi frá hreppsnefndinni í Arnarneshreppi um, að jörðin Dunhagakot í Skriðu-

112 hreppi verði lögð til Arnarnesshrepps með nánara tilteknum skilyrðum, svo og 21. nóv. meðmæli sýslunefndar Eyjafjarðarsýslu með því, að þetta verði leyft, er hjermeð, samkvæmt sveitarstjórnarlögum 10. nóvember 1905, 3. gr., skipað svo fyrir sem hjer segir:

Jörðin Dunhagakot í Skriðuhreppi í Eyjafjarðarsýslu skal frá fardögum þ. á. lögð til Arnarnesshrepps í sömu sýslu, gegn því að Skriðuhreppi sjeu greiddar eitt skifti fyrir öll 300 kr. af Arnarnesshreppi og 200 kr. af eiganda og ábúanda jarðarinnar Litla-Dunhaga, og verða merkin milli Skriðuhrepps og Arnarnesshrepps hjereftir landamerki Dunhagakots að vestan.

Þetta er yður hjermeð tjáð til leiðbeiningar, frekari aðgerða og birtingar,

113

4. des.

Brjef stjórnarráðsins til bæjarfógetans í Reykjavík um toll af fiski, sem fluttur er út eftir umskipun, en án þess að hann hafi verið fluttur á land.

Með brjefi dags. 21. f. m. hafið þjer, herra bæjarfógeti, skýrt frá því, að íslensk botnvörpuskip, sem um undanfarin ár sjálf hafa flutt afla sinn í ís til Englands nokkurn hluta ársins, og þá ekkert útflutningsgjald eða verðhækkunar-tollur verið greiddur af aflanum, hafi nú, vegna ófriðarhættu, hætt þessum ferðum og, sum hver, sent nokkuð af fiski þeim, er þau hafa aflað, til Englands með enskum botnvörpum, og spyrjist þjer fyrir um það, hvort eigi megi sleppa að heimta toll af fiski þeim, er þannig er fluttur út, þar sem svo sjerstaklega stendur á, og fiskurinn alls ekki hefir verið fluttur á land, heldur umskipað hjer eða annarstaðar í hin ensku veiðiskip.

Útaf þessu skal yður hjermeð tjáð, yður til leiðbeiningar, að þar sem fiskur sá, er hjer ræðir um, er veiddur utan landhelgi, sbr. lög nr. 8, 6. apríl 1898, lög nr. 18, 8. júlí 1902, lög nr. 27, 25. sept. s. á. og lög nr. 56, 30. júlí 1909, og honum aldrei í land skipað, verður enginn tollur heimtur af honum, sbr. ráðherrabrjef 28. júní 1882 (Stj.tíð. 1882, B. bls. 119—120) og landshöfðingjabrjef 18. maí 1899 (Stj.tíð. 1899 B. bls. 74).

Byggingarsamþyktt

114

25. ág.

fyrir Hafnarfjörð.

1. gr.

Samþyktt þessi gildir fyrir allt lögsagnarumdæmi Hafnarfjarðar. Þó getur stjórnarráðið veitt undanþágu frá ákvæðum hennar fyrir hús og önnur mannvirki á verslunarlóðinni, þegar byggingarnefnd og bæjarstjórn mæla með því. Utan verslunarlóðarinnar getur byggingarnefndin veitt slíkar undanþágur.

2. gr.

Samþykktin tekur til allra nýrra bygginga, sem ekki eru fullgerðar, þegar hún öðlast gildi. Þó verður ekki krafist breytinga á því, sem þegar hefir verið gert.

Ennfremur nær samþykktin til höfuðbreytinga á eldri byggingum, svo og til minni breytinga, ef við verður komið án verulegs kostnaðarauka eða röskunar.

Byggingarnefndin úrskurðar í hvert skifti, hverjar aðgerðir skuli telja höfuðbreytingar.

3. gr.

Yfirstjórn byggingarmála er í höndum bæjarstjórnar.

Byggingarnefndin veitir öll byggingarleyfi og hefir umsjón þess að byggingarsamþykktinni sje fylgt.

Ef lóðareiganda eða húss þykir rjetti sínum hallað með úrskurði bæjarstjórnar eða byggingarnefndar, getur hann skotið honum til stjórnarráðsins.

4. gr.

1. Byggingarnefnd sje skipuð sex mönnum, sem sje bæjarstjóra, er sje formaður nefndarinnar, slökkviliðsstjóra og fjórum mönnum öðrum, er bæjarstjórn kýs, tvo þeirra úr sínum flokki. Meðal nefndarmanna sjeu jafnan að minsta kosti tveir byggingarfróðir og einn lögfróður.

2. Nefndin velur sjer ritara úr sínum flokki og heldur sjerstaka gjörðabók yfir athafnir sínar og ályktanir; undirskrifa allir viðstaddir nefndarmenn hana í hver fundarlok.

114

25. ág. 3. Nú er ágreiningur meðal nefndarmanna og atkvæði jöfn og ræður þá atkvæði formanns úrslitum. Heimilt er hverjum nefndarmanni, sem ekki er samþykkur ályktun meiri hluta, að láta bóka ágreiningsatkvæði sitt.

4. Gerðabókinni skal fylgja glögg skrá eða registur svo gert, að greiðlega megi finna allar ákvarðanir nefndarinnar um hverja einstaka eign, er til hennar tekur.

5. Ennfremur skal nefndin halda lóðabók, dagbók yfir öll brjef, er nefndinni berast, og brjefabók.

6. Bæjarstjórn skipar byggingarfulltrúa og setur honum erindisbrjef með ráði byggingarnefndar; skal launa honum úr bæjarsjóði. Hann skal hafa á hendi framkvæmd byggingarmála og eftirlit samkv. fyrirmælum byggingarnefndar.

7. Nefndin getur gefið byggingarfulltrúa umboð til að veita upp á sitt eindæmi ýms smávægileg byggingarleyfi, sem ekki taka til burðarveggja, máttarvíða eða annara meginhluta húsa eða mannvirkja, eða raska útliti þeirra að neinum mun, alt eftir því sem nefndin kveður nánara á um. Skal byggingarfulltrúi rita úrskurð sinn á umsóknarskjalið og leggja málið svo fyrir byggingarnefnd á næsta fundi hennar og verður þeim úrskurði ekki breytt.

8. Skylt er byggingarfulltrúa að sækja fundi byggingarnefndar, þótt eigi sje hann í nefndinni og hafi því eigi atkvæðisrjett á fundum hennar, en hinsvegar á hann þar tillögurjett.

9. Byggingarnefnd leitar aðstoðar sjerfræðinga í þeim málum er hana varða, en brestur sjerþekkingu á.

5. gr.

1. Byggingarnefnd skal jafnskjótt og unt er láta gera byggingar- eða skipulagsuppdrátt í ekki minni mælikvarða en 1 : 500 yfir allan kaupstaðinn. Á uppdráttinn sje mörkuð skipun húsa og annara mannvirkja, gatna, torga og auðra svæða, þá er hann er gerður og framvegis, eins og byggingarnefnd hugsar sjer hana, um ákveðið árabíl eða eftir mannfjölgun og aukningu bygðarinnar.

2. Ákveða skal eftir föngum og marka á uppdráttinn, hvar vera skuli strjálbýlt, og hvar megi vera þjettbýlt (samstæð bygging), hvar ætlaður er staður opinberum húsum, sem reist kunna að verða, íprótta- og skemtisvæðum o. s. frv. Setja má og lágmörk og hámrk húsastærðar, þar sem þurfa þykir.

Verksmiðjum og öðrum iðnaðarfyrirtækjum, sem upp kunna að risa, skal ætla sjerstök svæði, eftir því sem við má koma og byggingarnefnd telur þörf á, til þess að annari bygð stafi sem minstur óskundi af þeim.

3. Breidd byggingarreita milli gatna skal svo hagað, að nægilegt rúm verði að húsabaki til birtu og annars heilnæmis, en hinsvegar ekki svo mikið, að stutt sje að byggingu húsa inni á lóðum (svonefndra bakhúsa). Skal að því stuðlað eftir megni, að hiun óbygði hluti lóða að húsabaki verði samanhagandi í hverjum reit, að eins aðgreindur með nauðsynlegum girðingum á lóðamörkum.

Hverjum byggingarreit skal skifta öllum í senn í lóðir, ef unt er. Lóðir

skulu takmarkast af beinum línunum og vera rjetthyrndar, að því er staðhættir **114**
frekast leyfa, og liggi að minsta kosti ein takmarkalínan að götu eða alfaravegi. 25. ág.

Ákvæðin í þessum lið eiga einkum við óbygð lönd, sem tekin eru til byggingar.

4. Glögg og greinileg lýsing skal jafnan fylgja skipulagsuppdraetti.

5. Þá er lokið er skipulagsuppdraetti, hvort heldur er yfir allan kaupstaðinn eða aðeins nokkurn hluta hans, er tekinn er til meðferðar í senn, skal það auglýst opinberlega og uppdrátturinn, ásamt lýsingu, hafður almenningi til sýnis á þeim tíma árs, er bæjarbúar eru flestir viðlátir, og ekki skemur en 6 vikur. Eigendum landa þeirra, sem eitthvað er hreyft við, skal jafnskjótt senda skriflega tilkynningu. Jafnframt skal auglýsa frest til athugasemda frá eigenda og almanna hálfu, eigi skemri en hálfan mánuð eftir að sýningarfresturinn er útrunninn. Þegar síðari fresturinn er á enda, skal byggingarnefnd senda uppdráttinn ásamt lýsingu, athugasemdum þeim, sem henni hafa borist um hann, og umsögn sinni til bæjarstjórnar. Bæjarstjórn ræðir þá málið og afgreiðir síðan til stjórnarráðs.

Nái uppdrátturinn staðfestingu stjórnarráðsins, hefir hann sama gildi sem samþykkt þessi.

6. Þegar skipulagsuppdráttur hefir náð staðfestingu, skal það auglýst opinberlega, og almenningi, eða að minsta kosti lóðareigendum, er hlut eiga að máli, gefinn kostur á afritum af uppdraetti og lýsingu gegn sanngjörnu endurgjaldi.

6. gr.

1. Breidd gatna skal aðallega sniðin eftir umferð þeirri, sem um þær má vænta. Götubreidd er stysta lína milli beggja götugaðra, sem myndar sama horn við þá báða.

2. Aðalgötur sjeu ekki mjórri milli götugaðra en 5,6 metra, en aðrar götur eftir því, sem byggingarnefnd telur hæfilegt, og þar sem mjög litillar umferðar er að vænta, má götubreiddin fara alt niður í 3,0 metra.

3. Gangstjett hver sje að jafnaði $\frac{1}{5}$ hluti allrar götubreiddarinnar og aldrei mjórri en 1,00 metri.

4. Hvergi má þó mjórri vera á milli húsalína en 10,00 metrar, enda þótt sjálf gatan eða vegurinn sje mjórri. Sá hluti lóðar, sem liggur milli húsalínu og götugaðars, nefnist forgarður og sje að jafnaði ekki mjórri en 2,50 metra.

5. Byggingarnefnd getur krafist þess, að forgarður sje girtur og hirtur á sómasamlegan hátt, eða gerður sem gata á kostnað eiganda og haldið þannig við.

6. Ekki má mæla út hússtæði við götu, þar sem gangstjettir vantar, fyrr en veganefnd hefir látið mæla götuna og ákveðið hæð og breidd stjettanna.

7. Til þess að torg og götur nái tilætlaðri breidd og skipulagi skal byggingarnefnd heimilt að gera lóðarnám, einnig að færa til hús, þegar höfuðaðgerð fer fram á þeim, hvorttveggja gegn endurgjaldi úr bæjarsjóði, eftir mati tveggja dómkvaddra manna.

114 Skerðist lóð við slíkt lóðarnám svo mikið, að hún verður ekki notuð til
 25. ág. hússtæðis, má eigandi krefjast þess, að bæjarsjóður kaupi alla lóðina eftir mati dómkvaddra manna.

Lóðareigandi eða húss getur krafist yfirmats, ef honum þykir ástæða til, en ber sjálfur kostnað þann, er þar af flýtur, nema matið hækki.

7. gr.

Byggingarnefnd getur krafist þess, að komið sje upp og haldið við sæmi-
 legri girðingu um lóðir og óbygð lönd þeim megin sem að götu veit eða vegi
 innan þess svæðis, sem samþykktin nær yfir. Nefndin ákveður, hvar og hvernig
 girðing skuli sett.

Gaddavír má hvergi nota fram með götu eða vegi, og þar sem gaddavír
 er nú á slíkum stöðum, skal nema hann burtu og setja aðra girðingu, sem bygg-
 ingarnefnd samþykkir, innan árs frá þeim degi, er samþykkt þessi öðlast gildi.
 Ekki má setja steingarða úr óhöggnu eða ósettu grjóti fram með götu eða vegi.

8. gr.

Nú myndar hús eða annað mannvirki, sem tekur meira en 1,00 metra
 yfir gangstjett eða götu, hvassara horn en 135° við götu, veg eða torg, og skal
 þá sneiða hornið. Sniðið sje eigi minna en 2,00 metrar og myndi jafnstór horn
 við báðar hliðar, er að liggja. Horn má og gera bungumynduð, ef bungan tekur
 á miðju ekki meira fram úr fyrgreindum sniðfleti en 0,40 metra.

Byggingarnefnd getur veitt undanþágu frá þessu ákvæði, þegar bygging-
 arlag hússins eða mannvirkisins mælir með því, eða önnur ástæða er til.

9. gr.

Á öll hús, sem framvegis eru reist í bænum, skal setja þakrennur með
 veggrennum svo löngum, að op þeirra sje í mesta lagi 0,16 metra fyrir ofan
 gangstjett eða göturæsi. Sje holræsi í götunni, skal þakvatni veitt í það neðan-
 jarðar, nema byggingarnefnd geri aðra skipan.

Ef nauðsynlegt er vegna umferðar eða viðhalds á götu, getur byggingar-
 nefnd krafist þess, að settar sjeu þak- og veggrennur á hús, sem reist eru áður
 en samþykkt þessi gengur í gildi.

10. gr.

Inngöngurið og birtugrófir mega ná alt að 0,50 metra út yfir götujaðarinn,
 ef eftir er eigi minna en 1,50 metra ótept af stjettinni. Ef stjettin er eigi svo
 breið, getur byggingarnefnd þó leyft eitt þrep alt að 0,26 metra breitt og 0,18
 metra hátt. Nema skal hornin af neðsta þrepi í inngönguriði frá götu.

Þar sem gangrið liggja frá götu niður í kjallara, skal vera traust handrið
 sljett og úr málmni eða vel stroknum viði á báðar hendur við þau, ekki lægra
 en 0,75 metra.

Yfir birtugrófir skal setja málmgrindur jafnháar gangstjettinni og nægi- **114**
lega sterkar. Að öðrum kosti skal setja kringum birtugrófir sljett málmhandrið **25. ág.**
ekki lægri en 0,75 metra, og svo gerð, að börnum sje ekki hætt við að detta í
birtugrófina.

11. gr.

Byggingarnefnd getur veitt leyfi til að gera framskot útúr framhlið húsa
út fyrir húsalinuna eða götujaðarinn. Framskotin geta verið bæði opin og lokuð
(veggswalir, útskotsgluggar o. s. frv.). Hvergi má þó vera skemmra af stjett eða
stíg upp undir slík framskot en 3,00 metrar.

Ekkert framskot má taka meira út yfir götujaðar eða húsalinu en sam-
svári $\frac{1}{15}$ af allri götubreiddinni milli húsalinu og ekki meira en 1,00 metra. Þar
sem svo hagar til, að ekki verður bygt nema öðrum megin götunnar, getur bygg-
ingarnefndin leyft alt að 1,25 metra framskot. Slíkt hið sama má leyfa á húsum,
sem reist eru innan húsalinunnar, en þó má framskotið ekki taka meira fram
frá húshlið en nemi helmingi bilsins milli húshliðar og húsalinu, þótt það bil eigi
að vera aðgreint frá almannafæri sem garður eða þvímlikt.

Lokuð útskot mega hvert um sig ekki breiðari vera að utanmáli en 3,00
metrar og samtals ekki taka meira en þriðjung af lengd húshliðar. Án sjerstaks
leyfis byggingarnefndar má ekki skemmra vera á milli tveggja lokaðra útskota
en samanlögð breidd þeirra nemur, mælt að utanverðu, nje heldur mega þau
ganga gegnum fleiri en tvær hæðir.

Framskot má ekki koma nær nágrannamörkum en svo, að i minsta lagi
sje eftir þriðjungu meira en framskotið tekur fram frá veggnum.

Gólf i opnum framskotum (veggsvölum) skulu vera þjett og vatni veitt
burt frá þeim i rennum sem frá þökum.

Framskot sjeu hvergi eldfimari að gerð en húsín, sem þau eru á, og skulu
þau að því leyti einkanlega háð sjerstökum fyrirmælum byggingarnefndar i hvert
skifti, sem og að styrkleika og útliti.

Undirstöðustallar, súlur og önnur framskot til skrauts mega ná alt að
0,20 metra fram frá húsalinu, ef eftir er að minsta kosti 1,50 metra ótept af
gangstjettinni.

Glugga má ekki opna út á götu nema undir þá sje að minsta kosti 2,00
metra af gangstjett eða götu.

Hinsvegar má byggingarnefnd krefjast þess, að á opinberum eða almenn-
um samkomuhúsum sjeu nægilega víðar og margar útgöngudyr og að hurðir þeirra
falli út, enda þannig um búíð, að umferð stafi enginn háski eða hindrun af.

1. Hver sá, er breyta vill húsi, reisa nýtt hús eða gera önnur mannvirki á lóð sinni, skal senda byggingarnefnd skriflega beiðni um það, og sje beiðnin tvirituð. Beiðninni skulu fylgja í tvennum eintökum:

a, uppdrættir í ekki minni mælikvarða en 1:100 með árituðum stærðamálum, svo greinilegir, að glögglega megi af þeim sjá alla gerð, stærð og lögun mannvirkis þess, er um ræðir, og kanna að það sje að öllu svo sem vera ber. Einkum skal á húsauppdráttum greina þykt veggja og gildleik og fyrirkomulag gólfviða og annara mættarviða.

b, lóðaruppdrættir í ekki minni mælikvarða en 1:200 með árituðum stærðamálum, er sýni lögun og stærð lóðarinnar, mannvirki þau, er fyrir kunna að vera á henni og það eða þau er gera skal, ennfremur afstöðu gagnvart götum, er að liggja, og nágrönnum. Flatarmál lóðar og mannvirkja skulu rituð á uppdráttinn.

Byggingarnefnd getur leyft minni mælikvarða á lóðaruppdráttum en hjer var talinn, þegar um mjög stórar lóðir er að ræða;

c, lýsing á mannvirki því, er um ræðir, lóðinni og ásigkomulagi grundvallar, og ef um nýtt hús er að ræða eða gagngerða breytingu á húsi, sem fyrir er, hvernig ætlast er til að hagað verði afrenslí frá húsi og lóð, og vegi að húsínu, ef það stendur ekki við götu;

d, þá hluta húsa eða mannvirkja, sem að gerð eru frábrugðnir almennri venju eða verða að vera það sökum áreynslu eða annara orsaka, skal sýna á sjeruppdráttum, ef byggingarnefnd krefst, og í ekki minni mælikvarða en 1:25; skal fylgja glögg lýsing og styrkleikareikningur látinn í tje, ef óskað er.

Á uppdráttum sje jafnan skráð stærðarhlutfall þeirra við virkileika, og fylgi hverju h'utfalli mælikvarði með skiftingu eftir metramáli. Byggingarnefnd getur mælt fyrir um þau stærðahlutföll, er hún vill leyfa á uppdráttum.

Þegar svo ber undir, að byggingarnefnd telur óþarft að krefjast svo ítarlegra skjala, sem hjer hefir verið gert ráð fyrir, getur hún veitt ívilnanir um það.

2. Sá maður skal undirskrifa alla uppdrættina, sem ábyrgð ber á því, að mannvirkið samkvæmt þeim verði að öllu löglegt, enda sje hann um það bær að dómi byggingarnefndar. Ber hann einuig ábyrgð á því, að smíðin verði uppdráttunum samkvæm og að öllu svo sem vera ber, nema svo sje, að sú ábyrgð hvíli á öðrum manni, og skal það þá tekið fram og nafn þess manns getið í beiðninni.

3. Eftir að byggingarnefnd hefir kynt sjer umsóknina og íhugað, leggur hún annað eintak umsóknarskjalanna til geymslu í skjalasafni sínu, en endursendir beiðanda hitt eintakið með árituðum úrskurði sínum, að jafnaði innan hálfis mánaðar frá því, er hún tók á móti beiðninni. Sje beiðninni neitað eða breytingar gerðar að samþyktarskilyrði, skal greina ástæður þess.

Ekkert byggingarleyfi má veita, nema því að eins að umsjón verksins

og ábyrgð sje í höndum manns, sem byggingarnefndin telur til þess færan fyrir kunnáttu sakir og áreiðanleika. 114
25. ág.

4. Ekki má byrja á nýrri byggingu eða gera breytingu á eldri byggingu nje heldur í neinu vikja frá samþykktum uppdráttum, fyr en fengið er til þess leyfi byggingarnefndar.

5. Hið endursenda eintak af uppdráttum og lýsingu byggingar skal jafnan vera við hendina nothæft á vinnustaðnum, meðan á smíðinni stendur, og byggingarnefnd og einstökum mönnum hennar jafnan heimill aðgangur að því og byggingunni, meðan hún er í smíðum.

6. Byggingarnefnd skal krefjast þess, að byggingarefni öll, verkpallar, útbúnaður allur og tæki við húsasmíð og mannvirkja sje traust og í góðu lagi, svo að ekki valdi slysum eða tjóni, og skal nefndinni heimilt að gera um þetta þær ráðstafanir, er duga mega, á kostnað eiganda, ef ekki fæst trygt með öðru móti, eða stöðva verkið að öðrum kosti, þar til bót er á ráðin.

7. Húseigandi skal tilkynna byggingarnefnd með tveggja daga fyrirvara:

- a, hvenær byrjað er á undirstöðum eða breytingum á þeim,
- b, hvenær rakavarnarlög eru lögð í vegg,
- c, hvenær þak er reist á steinhúsi eða grind timburhúss, og
- d, hvenær gólf eru lögð á bita.

8. Byggingarleyfi fellur úr gildi, ef ekki er farið að nota það innan tveggja ára.

13. gr.

Ekki má taka neitt hús til afnota fyrr en fengið er vottorð byggingarnefndar um að það fullnægi kröfum byggingarsamþykktarinnar.

14. gr.

Byggingarnefnd getur krafist þess, að húsum sje haldið sæmilega við og á þann veg, að þau sjeu að áliti nefndarinnar ekki til sjerlegra lýta. Þó verður ekki útlits vegna krafist umbóta, sem raska burðarveggjum, máttarviðum eða meginhlutum húss, nema þeir sjeu svo á sig komnir, að húsinu stafi hætta af.

15. gr.

1. a. Hverju íbúðarhúsi skal fylgja óbygð lóð og fer stærð hennar eftir hæð hússins, þannig að hún má ekki minni vera en hjer segir:

Húsi með íbúð á 1—2 hæðum fylgi óbygð lóð $1 \times$ hússtæðið.

Húsi með íbúð á 2 hæðum fylgi óbygð lóð $1\frac{1}{4} \times$ hússtæðið.

Húsi með íbúð á 4 hæðum fylgi óbygð lóð $1\frac{1}{2} \times$ hússtæðið.

b. Kjallari og þakhæð telst hvort um sig íbúðarhæð, ef fleiri íbúðarherbergi en eitt eru á hvorum stað.

114

25. ág.

- c. Byggingarnefnd má veita nokkra ívilnun í þessum ákvæðum:
 - α, þegar lóð skerðist að nokkrum mun við götubreikkun,
 - β, um lóðir, sem áður eru bygðar og liggja að tveim götum eða ná ekki lengra inn frá húsalinu en 15 metra.
- d. Þó má hússtæðið aldrei nema meiru en $\frac{2}{3}$ hlutum lóðarinnar.
- e. Ekki má gera þak yfir óbygða lóð, sem fylgja skal hverju íbúðarhúsi.
2. Gluggi eða gluggar íbúðarherbergis, vinnustofu eða eldhúss mega ekki vera nær öðru húsi andspænis en vegghæð þess húss er fyrir ofan gólf herbergis þess, er um ræðir. Á gavlveggjum og bustum má taka meðalhæð. Auk slíkra glugga getur byggingarnefnd leyft aðra glugga á sama herberginu. Þó mega gluggar, er vita að annars manns lóð, ekki vera skemmra frá mörkum en 3,15 metra.
3. Ekki má hækka gömul hús, ef hækkunin mundi hafa í för með sjer, að auð bil útundan gluggum yrðu að tiltölu minni en í 2. lið er krafist, eða óbygð lóð minni en tiltekið er í 1. lið.
4. Greiður gangur skal vera fyrir slökkvitól að þeim hluta lóðar hvers húss, er liggur að húsabaki; ákveður byggingarnefnd í hvert skifti, hvernig inn-gangi á lóðina skuli hagað, og getur hún krafist þess, að hann sje hvergi mjórri en 1,90 metra, nje lægri en 2,50 metrar.

16. gr.

1. Vegghæð húsa skal mæla frá gangstjett eða götu upp í skurðarlínu þak- og veggflatar að utanverðu. Ef húsið stendur ekki við götu, skal miða hæðina við beina línu milli jaðra þeirra gatna, sem næstar liggja húsinu á báðar hendur, eða við jarðarflöt við húsið, sem ekki er lægri en þessi lína. Þar sem þessi ákvæði ná ekki til, eða eiga ekki við, kveður byggingarnefnd á um það, hversu mæla skuli. Undirstöðuhæð húsa skal miða á sama hátt og nú var sagt.
2. a. Hæð húsa er fyrst og fremst háð þeim takmörkunum, sem byggingarnefnd setur í hvert skifti eftir slökkvitólum þeim og björgunartækjum, sem fyrir hendi eru, og eldshættu þeirri, er hún telur byggingarlagi hússins, efni þess og notkun samfara.
- b. Vegghæð húss má ekki meiri vera en breidd götunnar milli húsalína. Þetta ákvæði nær ekki til húsa sem standa við torg eða andspænis opnu svæði. Ef gata hallast fram með húsi, skal tekin meðalhæð. Hæð húsa á gatnamótum má, ef göturnar eru misbreiðar, miða við breiðari götuna einnig á þeirri hlið, er veit að mjórri götunni jafnlangt frá horni (skurðarpunkti húsalínanna) og breidd mjórri götunnar nemur á gatnamótunum, en þó því aðeins, að ekki riði í bága við ákvæðin í 15. gr., 2. lið.
- c. Ef hús er reist inni á lóð, má miða húshæðina við götubreiddina að viðlögðu hinu auða svæði milli húss og götugaðars, en þá telst það svæði ekki til þeirrar óbygðrar lóðar, er fylgja ber húsinu (15. gr. 1.).
3. Þar sem hvorki götubreidd nje aðrar ástæður eru til fyrirstöðu, má hæð húsa vera svo sem hjer segir:

a. Hús úr steini eða steinsteypu, sem innan eru klædd steinlímshúð eða 114
öðru efni ekki óeldtryggara, samfelt á veggjum og lofti í hverju herbergi og 25. ág.
gangi í húsinu, mega vera að veggghæð alt að 12,00 metrum. Í þeim má vera
ibúð á þrem hæðum og auk þess annaðhvort í þakhæð eða í kjallara, ef ekki
mæla aðrar ástæður á móti. Gólf í þakhæð má ekki liggja fyrir utan skurðar-
línu þak- og veggflatar, nje heldur meira en 1,25 metrum fyrir neðan hana.

b. Ofan á eina hæð úr steini eða steinsteypu má reisa tvílofta timbur-
hús með alt að 10,00 metra veggghæð frá gangstjett eða götu. Í slíku húsi má
vera ibúð á þrem hæðum alls (en ekki í þakhæðinni), ef stigar eru eldtraustir í
neðstu hæð og annaðhvort eldtraust loft yfir henni eða húsið alt klætt innan
steinlímshúð eða öðru ekki eldfimara efni á sama hátt sem fyrir er mælt í næsta
lið hjer á undan.

c. Önnur timburhús mega vera að veggghæð alt að 9,00 metrum frá
gangstjett eða götu og í þeim ibúð aðeins á tveim gólfum. Þó má gera ibúð í
kjallara slíkra húsa, ef svo er umbúið gegn eldshættu, sem ákveðið er í tveim
næstu liðum hjer á undan, og kjallarin fullnægir að öðru leyti kröfum bygging-
arsampykta. Í timburhúsi, sem stendur eitt sjer og að verður komist utan á
alla vegu, má byggingarnefnd leyfa ibúð á tveim hæðum og auk þess í þakhæð,
ef engar vistarverur eru í kjallaranum og svo tryggilega gengið frá húsinu, sem
nefndin telur nægja.

d. Hæð húsa, sem eldfimari eru eða ótraustari en hjer hefir verið lýst,
ákveður byggingarnefnd.

e. Leyfa má brjóstþil innan á veggjum allra húsa, og sömuleiðis vegg-
fóður, sje það ekki á huldu.

4. Rishalli á þökum þeirra húsa, sem byggð eru eins há að veggjum og
frekast er leyfilegt eftir 2. og 3. lið þessarar greinar, má ekki meiri vera en
nemi 45° horni við lárjettan flöt. Sje þak brattara, skal húsið vera þeim mun
vegglaegra eða bygt sem því svarar fyrir innan húsalínu.

5. Byggingarnefnd getur veitt sjerstakt leyfi til að byggja hærri turna,
kvisti, gafla og þesskonar til skrauts. Þó má samanlögð breidd þesskonar út-
bygginga ekki nema meiru en $\frac{2}{5}$ hlutum af lengd þeirrar húshliðar, sem þær
eru á. Ekki má skemmra vera á milli tveggja slíkra útbygginga en nemi helm-
ingi af samanlagðri breidd þeirra. Gluggakvistir mega ekki nær koma nágranna-
mörkum en breidd þeirra nemur eða hæð og ekki nær en 1,50 metra og sjeu á
þá hlið, er að granna veit, alklæddir óeldfimu efni, er byggingarnefnd samþykk-
ir. Að öðrum kosti sje eldvarnarveggur á þann veg er veit að nágrannalóð. —
Stærri kvistir mega ekki án eldvarnarveggjar koma nær lóðarmörkum en 3,15 m.

Gluggar á þökum, kvistum og öðrum þakútbyggingum eru bæði gagn-
vart öðrum húsum og nágrannamörkum háðir ákvæðunum í 15. gr. 2.

17. gr.

1. Við hús, sem reist er nær lóðartakmörkum en 3,15 metra, skal gera
eldvarnarvegg út að nágrannalóð. Sje hús á nágrannalóðinni nær lóðarmörkum

114 en 3,15 metra og án eldvarnarveggjar, skal gera eldvarnarvegg við hið nýja hús, ef það er sett nær nágrannahúsinu en 6,30 metra, nema eigandi nágrannahússins hafi áður skuldbundið sig til að gera eldvarnarvegg, þegar þess yrði krafist, og skal þann þá gera slíkan vegg.

2. Við hús, sem nú stendur nær lóðarmörkum en 3,15 metra eða nær húsi nágranna en 6,30 metra og er án eldvarnarveggjar, skal gera slíkan vegg, þegar höfuðaðgerð fer fram á því.

3. Eigi má skifta húseign, nema hver hluti fullnægi kröfum þessarar samþyktar um sjerstakar húseignir.

4. Eldvarnarveggi skal gera úr grjóti og steimlími eða úr steinsteypu. Þeir skulu ná 0,16 metra upp fyrir þakið og hvergi þynnri vera en 0,185 metra, en að öðru leyti ákveður byggingarnefnd þykt þeirra í hvert skifti. Á þeim mega hvorki vera gluggar nje önnur op.

5. Eldvarnarveggur skal vera áfastur við hús og má hann vera sameiginlegur fyrir tvö hús, ef hann er áfastur báðum húsunum og tekur 0,16 metra upp fyrir þak hærra hússins.

6. Þaki má ekki hal'a að eldvarnarvegg, nema með sjerstöku leyfi byggingarnefndar, enda segi hún fyrir um umbúnaðinn.

7. Ef tvö hús eru saman um einn eldvarnarvegg, skal það trygt með þinglesinni skuldbindingu, að hvorugur eigenda geti tekið vegginn, meðan annaðhvort húsið stendur.

18. gr.

1. Grafa skal undirstöður útveggja og burðarveggja innanhúss niður á fastan botn og ekki skemmra en 1,00 metra í jörð niður, þar sem föst klöpp er ekki ofar, og undirstöður annara veggja að sama skapi. Undirstöður íbúðarhúsa og allra þeirra húsa, sem tvílofta eru eða hærri, skal hlaða úr grjóti og leggja í steinlím (sement- eða kalklím) eða gera þær úr steinsteypu, alla leið frá föstum botni undir steinhúsum, en þúkka má undir undirstöður timburhúsa, þó ekki ofar en svo, að eftir sje í jörð að minsta kosti 0,65 metrar af undirstöðunum. Byggingarnefnd getur og leyft þúkk undir litlum og lágum steinhúsum eða þegar sjerstakar ástæður eru fyrir hendi, en hins vegar trygging þess, að óhult sje. Þó skulu undirstöður steinhúsa aldrei ná skemmra í jörð en 1,00 metra, nema föst klöpp sje ofar.

2. Rakavarnarlög skal leggja í undirstöður allra húsa. Þar sem kjallari er gerður skulu lögin vera tvö. Skal hið neðra lagt í alla kjallaraveggi 5—10 sentimetrum fyrir ofan kjallaragólf, en hið efra í útveggi 10—20 sentimetrum fyrir ofan jarðarflöt eða fyrirhugaða hæð hans. Skulu útveggir jarðbikadír utan á milli laganna eða á annan hátt varðir jarðraka. Þar sem enginn er kjallari nægir eitt rakavarnarlag og má það koma ofan á undirstöðurnar, en ávalt neðan allra gólfviða.

Rakavarnarlag skal gera úr sementi og sandi til helminga, og sje 1—2

sentimetra þykt eftir staðháttum, og þar á jarðbik, þakhellur í sementi eða annað vatnshelt efni, sem byggingarnefnd samþykkir. 114
25. ág.

3. Byggingarnefnd getur veitt undanþágu frá ákvæðum þessarar greinar, þegar um skúra eða litil útihús er að ræða.

19. gr.

1. Veggir steinhúsa sjeu hlaðnir úr settu og höggnu grjóti, lögðu í steinlím, eða gerðir úr steinsteypu. Steinsteypuveggir íbúðarhúsa ofan kjallara og einnig í kjöllum, sem ætlaðir eru til íbúðar, skulu gerðir úr steypu vel þjetttri og ekki veikari að blöndun en 1:4:7 (þ. e. 1 hluta sements móti 4 hlutum sands og 7 hlutum grjótmulnings eða malar eða hvorstveggja). Aðra veggi og undirstöður má gera úr steypu 1:4:8.

Drýgja má steypu í undirstöðum og kjöllum með hreinu, sterku grjóti, hrjúfu eða brotnu, þegar veggþykktin er ekki undir 0,35 metra; þó má enginn steinn á neinn veg stærri vera en nemi alt að helmingi veggþyktarinnar og ekki yfir 0,20 metra. Alstaðar sje smágerðari steypa á milli steinanna og utan að þeim og steypan að öðru leyti svo sterk, að í minsta lagi komi 1 hl. sements á móti 15 hl. sands, mulnings (eða malar) og grjóts samtals, og grjótið ekki yfir 40% steypunnar, án samþykkis byggingarnefndar og byggingarfulltrúa.

Öll steypuefni og hleðslu sjeu sterk, hrein og ófúin og að öllu óskemd og úr þeim hreinsuð öll lífræn efni. Grjótmulningur og steypumöl sjeu ekki stórgerðari en svo, að stærstu molar fari greiðlega gegnum 6 sentimetra viðan hring.

2. Þykt veggja, sem gerðir eru úr ekki veikari efni en steynsteypu 1:4:8, skal vera sem hjer segir:

a. Þykt hliðveggja þeirra eða útveggja, sem eru burðarveggir (bera þak- og loftþunga), skal í einlofta húsum eða á efri eða efstu hæð í hærri húsum miða við breidd hússins frá ytri brún útveggjarins inn í miðjan næsta burðarvegg — er þessi breidd hjer kölluð B — og veggghæðina frá gólfi og upp undir þak (á efri brún syllu), og er sú hæð hjer táknuð með H. Skal veggjarþykktin í minsta lagi vera $\frac{1}{25} B + \frac{1}{50} H$.

Ef húsið er portbyggt skal samt sem áður mæla veggghæðina frá gólfi alla leið upp á syllu, en hinsvegar þarf sá hluti veggjarins, sem er fyrir ofan loft (þ. e. portveggurinn), ekki þykkari að vera en 0,23 metra, þó að veggurinn eigi annars að hafa meiri þykt, nema aðrar ástæður komi til greina.

Ef enginn er burðarveggurinn milli útveggja, en þungi þaks og lofts hvílir eingöngu á útveggjunum, skal breiddin B vera öll breidd hússins utanmáls.

Ef húsið er marglofta, skal auka þykt hliðveggja á næstu hæð í minsta lagi um $\frac{1}{50}$ hluta hæðarinnar — mælt af gólfi á gólf — og þannig koll af kolli fyrir hverja hæð að kjallara meðtöldum.

Hjer sem alstaðar annarstaðar í samþykkt þessari, er hæð í húsi talin af gólfi á gólf, ef ekki er annars getið sjerstaklega.

114 Þverveggir úr sama efni og hliðveggir og sambygðir þeim sjeu ekki strjalli
25. ág. en svo, að einn komi að minsta kosti á hverja 10,00 metra í lengd hliðveggjar.

b. Gafiveggir, sem að eins bera sinn eigin þunga, en á eru glugga- eða dyratóttir, mega vera 0,23 metra þykkir ofan efsta lofts (þ. e. í þakhæð) og í næstu hæð þar fyrir neðan, en þykni úr því á hverri hæð í minsta lagi um $\frac{1}{100}$ hæðarinnar og ekki minna en 0,03 metra, og í kjallara sjeu þeir ekki þynnri en 0,32 metra.

Gluggalausir gafiveggir mega vera 0,23 metra þykkir bæði í þakhæð og tveim næstu hæðunum þar fyrir neðan, þykni þá um $\frac{1}{100}$ hæðarinnar og ekki minna en 0,03 metra, en sjeu í kjallara ekki þynnri enn 0,32 metra.

Í stórum húsum, þar sem hæðir fara fram úr 3,50 metra eða herbergja-dýptir fram úr 6,00 metrum, getur byggingarnefnd aukið þykt gafiveggja um fram það sem hjer var talið, eftir því sem henni virðist nauðsyn til bera.

Gafiveggir skulu vandlega bundnir í þak- og gólfviði (sbr. 21. og 22. gr.) og studdir þakstól, ef þeir eru hærri en 4 metra ofan efsta lofts.

c. Byggingarnefnd getur leyft, að aðrir útveggir en hjer hafa taldir verið, svo sem útveggir stigahúsa og aðrir svipaðir veggir, sem stuttir eru milli þverveggja úr sama efni og bera lítið eða ekkert annað en sinn egin þunga, megi vera að þykt jafnir gafiveggjum.

d. Enginn útveggur má þó þynnri vera ofan jarðar en 0,23 metra, nje í jörð þynnri en 0,32 metra. Hinsvegar getur byggingarnefnd leyft, að veggjarþrep undir gluggum en ofan gólfs sje alstaðar ofan kjallara 0,23 metra þykk, þó að veggir sjeu annarstaðar þykkari, ef innan við þrepið er sett hitunarfæri eða skjólveggur. Í kjallara mega veggjarþrep undir gluggum ekki þynnri vera en 0,32 metra.

e. Innan við útveggi íbúðarherbergja, sem hlaðnir eru eða steypdir þynnri en 0,32 metra, skal setja skjólvegg úr steini eða steypu, úr steinlimshúð á trje og reyr eða listum eða járnneti, úr timbri og veggfóðri eða öðru ekki lakara efni, sem byggingarnefnd samþykkir. Loftrúm sje á milli útveggjar og skjólveggjar, og ákveður byggingarnefnd breidd þess, er ekki sje minni en 3,2 centimetrar.

f. Útveggi úr steini eða steypu, skal sljetta utan með sementshúð ofan jarðar og hafa vatnsvarnarefni í húðinni, eða verja þá á annan veg tryggilega gegn vætu utan að.

g. Burðarveggir innanhúss sjeu í hverri hæð jafnir að þykt $\frac{1}{3}$ af samanlagðri þykt beggja hliðveggja þeirrar hæðar, eins og hún er ákveðin hjer að framan, undir staflíð a í þessari grein.

Ef burðarveggirnir eru tveir samhliða, skal hvor um sig vera að þykt jafn $\frac{2}{3}$ af þykt þess hliðveggjar, sem honum er næstur. Ef ekki er stigahús á milli þeirra eða breiðara bil en nemi $\frac{1}{5}$ af allri breidd hússins innanmáls, getur byggingarnefnd veitt nokkra ívilnun í þessu ákvæði.

Ef breiðara er milli samhliða burðarveggja en nemi $\frac{1}{3}$ af allri húsbreiddinni innanmáls, getur byggingarnefnd aukið þykt þeirra að því skapi eða eftir því sem henni virðist þörf á.

Þykt burðarveggja ofan efsta lofts ákveður byggingarnefnd í hvert skifti. **114**
Þó mega burðarveggir hvergi þynnri vera en 0,16 metra. **25. ág.**

Ef burðarveggir hafa að dómi byggingarnefndar ónógan stuðning af þverveggjum eða á þeim eru stórar dyr með mjóum millibilum, getur byggingarnefnd aukið veggþykktina eftir því sem henni virðist nauðsyn á.

h. Veggir stigahúsa, sem hvorki eru burðarveggir nje tveir stigar liggja að, skulu í þakhæð og næstu hæð vera í minsta lagi 0,13 metra þykkir, og síðan ekki þynnri en 0,16 metra, en í kjallara að minsta kosti 0,03 metra þykkari en á neðstu hæð. Veggir þeir, sem stein- eða steypustigar eru festir í, þannig, að veggirnir bera stigana, skulu hafa nauðsynlega þykt til þess og ekki minni en 0,23 metra (sbr. 26. gr. 2.). Stigahúsveggir, sem tveir stigar liggja að, skulu ekki veikari vera en burðarveggir.

i. Aðrir innveggir úr steinsteypu, sem að eins bera sinn eigin þunga, skulu hvergi ofan kjallara þynnri vera en 0,13 metra, en í kjallara sjeu þeir ekki minna en 0,02 metra þykkari en í neðstu hæð.

Ef slíkir innveggir eru gerðir úr timbri, skulu þeir milli íbúðarherbergja vera tvíbyrtir (20. gr. d.) og auk þess með steinlimshúð eða jafneldtryggu lagi báðum megin.

j. Innveggi þá, sem um getur undir staflidunum h og i hjer að framan, mega bitar á engan hátt skerða, fara í gegnum þá eða hvíla á þeim, nema með sjerstöku leyfi og eftirliti byggingarnefndar, og þar sem þeir fara í gegnum bitalögin, skulu bitar lagðir upp að þeim að endilöngu báðum megin, og þar sem slíkur veggur endar að ofanverðu, skal eins að farið. Þó má þar einnig leggja bita ofan á slíkan vegg endilangan. Sama máli er að gegna, þar sem slíkur veggur kemur að þakviðum. Byggingarnefnd getur leyft að leggja bitaenda í stigapöllum í stigahúsvegg.

Í stórum húsum, þar sem dýpt herbergja er 5—6 metrar eða meira, eða hæðir yfir 3,5 metra, getur byggingarnefnd aukið þykt þessara veggja eftir því sem þörf krefur, og eins þar sem á þá eru settar dyr mjög stórar eða mjög þjett, eða aðrar ástæður heimta.

k. Framanskráð ákvæði þessarar greinar um þykt veggja úr steini eða steypu eru miðaðar við það, að samanlögð breidd glugga- og dyratóttar nemi ekki í neinum vegg meiru en helmingi af allri lengd veggjarins, að engin einstök gluggatótt eða dyra sje breiðari en 1,70 metra og að enginn veggjarstöpull sje mjórri en nemi $\frac{1}{3}$ af samanlagðri breidd beggja tóttanna báðum megin við hann, nje á neinn veg þynnri en samsvari $\frac{1}{8}$ af hæð hans. Yfir glugga- og dyratóttum sjeu veggir nægilega styrktir járnum.

Byggingarnefnd getur þó leyft, að glugga- og dyratóttir sjeu stærri eða taki meira veggjarrúm og stöplar sjeu mjórri, heldur en hjer var sagt, gegn því að styrkleikur veggjanna sje þá á annan veg aukinn að því skapi eða svo sem þörf krefur.

l. Byggingarnefnd ákveður, að hve miklu leyti hlaðnir veggir úr högg-

114 um grásteini, tígulsteini eða öðrum steini megi hlíta sömu ákvæðum sem stein-
25. ág. steypuveggir og hvert styrkleikahlutfall skuli vera á milli þeirra.

m. Byggingarnefnd getur fyrirskipað meiri veggjabyktir en ákveðnar eru í þessari grein, þar sem gerðar eru stórar veggbrúnir (gesims), vegglægjur úr trje lagðar í vegg undir bita eða annað gert, sem eykur mjög áreynslu á veggina eða rýrir stæðileik þeirra.

n. Ef þykt veggjar er aukin á einhverri hæð, skal hún einnig aukin þar fyrir neðan, svo sem byggingarnefnd telur þurfa.

o. Veggj úr járnbentri steinsteypu eða annari steypu sterkari og þjettari, en hjer hefir verið miðað við, getur byggingarnefnd leyft að gera þynnri en þessi grein ákveður um ójárnbenta steypu, ef járngrindin og gerð veggjarins að öðru leyti er eftir fyrirsögn sjerfróðs manns í þeim efnun og að dómi nefndarinnar fulltrygg.

3. Ekki má múra eða steypa húsveggi eða undirstöður, ef frost er 2° C. eða meira.

Byggingarnefnd getur bannað að gera steinlímshúð utan á hús 5 köldustu vetrarmánuðina.

20. gr.

1. Undirstöður og kjallaraveggi timburhúsa, skal gera á sama hátt og í steinhúsum. Þeir sjeu að þykt ekki undir 0,32 metra útveggir, en burðarveggir innanhúss í litlum húsum, sem ekki eru yfir 80 fermetra að flatarmáli, 0,20 metra, í stærri húsum ekki undir 0,23 metra.

Þar sem gerð er ein hæð úr steini eða steinsteypu undir tvílofta timburhús (16. gr. 3, b.), skulu veggjabyktir í þeirri hæð vera sem á neðri hæð í tvílofta steinhúsi, er væri jafnstórt að ummáli, og efri hæðin jafnhá hálfri veggghæð timburhússins ofan steinhæðarinnar.

2. Timbur, sem notað er til húsabygginga, skal vera vandað og óskemt.

a. Í timburhúsum, þar sem lofthæðin er alt að 3,00 metrum og herbergjadýptin alt að 4,50 metra, mega stafir í útveggjum á efsta lofti og efri hæð eigi vera grennri en 10×10 sentimetra (4"×4"), á neðri hæð 10×13 sentim. (4"×5") og hornstafir 13×13 sentim. (5"×5"). Sje hæðin meiri, alt að 4,00 metrum, og herbergjadýptin alt að 5,50 metra, skal þykt stafanna út og inn aukin að minsta kosti um 2½ sentimetra (1"). Í stærri húsum ákveður byggingarnefnd gildleika stafanna.

Byggingarnefnd má leyfa, að í smáum húsum, 80 fermetra að flatarmáli eða minni, sje stafþyktin út og inn 10 sentim. (4") bæði uppi og niðri.

Stafirnir sjeu ekki strjálí en svo, að í minsta lagi komi einn stafur á hverja 1,20 metra að meðaltali í lengd veggjarins, og ekki má neinstaðar vera lengra á milli þeirra en 1,60 metra, nema byggingarnefnd leyfi sjerstaklega.

Milli allra stafa sjeu spyrnur («lausholt») og í hverjum vegg eigi minna en tvær skorður («skástífur»). Skorður myndi eigi minna horn en 30° við lóðbeina línu. Skorður sjeu ekki grennri en stafir.

Staflægjur (»reimstykki«) og syllur sje á hvorugan veg grennri en stafir **114**
eru út og inn, sem undir þeim standa. 25. ág.

Í útveggjum þeim, sem bita bera, skal undir bitaenda leggja aurstokk á grunn, ekki grennri en stafir eru í veggnum; byggingarnefnd getur þó leyft, að aurstokkur sje ekki gildari en 13×13 sentim., þó að stafir í veggnum sjeu gildari Ofan á bituenda komi undirstokkur, jafnbreiður stöfum og eigi þynnri en $6\frac{1}{2}$ sentimetra ($2\frac{1}{2}$). Niður undan stöfum skal fella trje á milli aurstokks og undirstokks.

Stafi skal festa saman um hæðamót og á neðri hæð við aurstokk með sterkum járnlóm og reknagla í staflægjur og aurstokk.

b. Utan á grind íbúðarhúsa skal koma þil úr borðum, er sjeu að minsta kosti $2\frac{1}{2}$ sentimetra (1 þumlungs) þykk, og skal negla þau vandlega í alla viði veggjarins.

Utan á þilið skal koma pappi og síðan bárujárni, en $1\frac{1}{2}$ sentimetra ($\frac{1}{2}$ þuml.) þykkir listar á milli járn og pappa. Bárujárni á veggjum má ekki þynnra vera en 26 B. W. G. Þó má hafa þil í stað bárujárns á veggjum, er vita út að torgum eða öðrum auðum svæðum.

Innan á grindina skal koma pappi og plægt þil eða annað lag ekki lakara.

c. Grind í burðarveggjum innanhúss skal gera úr viðum eigi grennri en 10×10 sentimetra ($4'' \times 4''$) á neðri hæð og 8×10 sentim. ($3'' \times 4''$) þar fyrir ofan. Á efri hæð í smáum húsum, ekki yfir 80 fermetra að flatarmáli, má þó leyfa 8×8 sentimetra ($3'' \times 3''$) grindarviði í burðarveggjum, og 8×10 sentim. ($3'' \times 4''$) á neðri hæð. Í stórum húsum (sjá stafl. a 1. málsg.) getur byggingarnefnd krafist gildari víða í burðarveggjum en hjer var ákveðið, þegar henni virðist ástæða til.

Að öðru leyti gilda sömu reglur sem um útveggi, að því er snertir undirstokka, stafi, skordur, spyrnur og staflægjur.

d. Aðrir timburveggir mega ekki, ef þeir eru á milli íbúðarherbergja, vera lakari að gerð en svo, að þil úr plægðum borðum eða annað lag ekki lakara sje hvorum megin og $3,2$ sentimetra ($1\frac{1}{4}''$) þykkir renningar á milli. Jafnvænir skulu veggir vera, sem stigi liggur upp að, nema byggingarnefnd telji þörf á meiri styrkleika. Vegg, sem tveir stigar liggja að, skal gera jafnvænan burðarvegg (sbr. 19. gr. h.).

e. Í úti húsum og skúrum, sem ekki eru hærri en 3 metrar frá undirstöðu, má gera grindina úr 8×8 sentim. ($3'' \times 3''$) trjám eð 5×10 sentim. ($2'' \times 4''$) plönkum (eða »battingum«).

f. Í timburveggjum sje samanlögð breidd gluggja- og dyratóttar — mæld á milli stafa — ekki meira en hálf lengd veggjarins, nema byggingarnefnd veiti sjerstakt leyfi til.

g. Nota má máttarviði með öðrum gildleik en til er tekið í þessari grein, ef samur er styrkleikurinn eða meiri.

21. gr.

1. Trjebitar í gólfum og loftum íbúðarherbergja sje ekki strjálir en svo,

114 að bilið á milli þeirra, mælt af miðju á miðju, sje að meðaltali ekki yfir 0,95 25. ág. metra og hvergi meira en 1,05 metra.

Þar sem milligólf er, skulu trjebitar ekki grennri vera en 16 sentimetrar (6 þuml.) á hæð og 13 sentim. (5 tuml.) á breidd, þegar bitahafið er alt að 3,15 metra, og aukast á hæðina um ekki minna en $\frac{1}{24}$ og á breiddina um $\frac{1}{48}$ af því, sem hafið vex þar fram yfir.

Þar sem ekki er milligólf má styrkleikur bitanna vera $\frac{1}{10}$ minni en nú var ákveðið.

Styrkleikur trjebita telst eftir beinu hlutfalli við breiddina og við hæðina margfaldaða með sjálfri sjer. Þegar hæðin er kölluð h og breiddin b , miðast styrkleikurinn þannig við útkomuna af $h \times h \times b$, sem venjulega er ritað h^3b . Tveir bitar eru því aðeins jafnstærkir á sama hafi, að útkoman af h^3b sje jöfn fyrir báða.

Nota má bita með öðrum gildleik en hjer er ákveðinn, ef styrkleikurinn er samur eða meiri. Þó má hæð bita ekki vera meiri en tvöföld breidd þeirra, nema því aðeins að bitarnir sjeu skorðaðir hver gegn öðrum með krossskorðum á milli efri og neðri brúnar á víxl, og sjeu skorðurnar ekki grennri en 5×5 sentimetrar ($2'' \times 2''$). Bilið milli skorðanna ákveður byggingarnefnd í hvert sinn.

2. Sjeu húsveggirnir gerðir úr steini eða steypu, skal að minsta kosti þriðji hver biti festur við veggina í báða enda með sterkum járnakkerum. Gafleggir úr steini eða steypu skulu og bundnir með járnakkerum á 3 metra bili inn í bitalögin; skal hvert gafلاكkeri að minsta kosti ná yfir tvo bita og fest í þá báða.

3. Timburgólf skal vera úr plægðum plönkum eða borðum ekki þynnri en 3,2 sentim. ($1\frac{1}{4}$ þuml.).

Í loftum má ekki nota striga eða pappa neðan á bita í staðinn fyrir þiljur.

Í gólfum og loftum íbúðarherbergja skal vera milliloft úr borðum, er fest sje annaðhvort á sterka lista, sem negldir eru á bitana, eða í nót í hliðar bitanna, enda sje þeir þá að dómi byggingarnefndar þeim mun sterkari en að framan er ákveðið, sem til þess þarf. Ofan á borðin koma 3 sentimetra þykt lag af deigulmó, móhellu, steinsteypu eða öðru efni, sem ekki er lakara nje veldur óheilnæmi eða fúa, og sje það þurt, áður en gólfborð eru lögð yfir. Milligólfslagið taki að kalla fast undir gólfborðin.

Í loftum milli íbúðarherbergja í húsum, sem byggð eru aðeins handa einni fjölskyldu, má með samþykki byggingarnefndar sleppa milligólfum. Að öðru leyti getur og byggingarnefnd veitt ívilnanir um milligólf, þegar nægar ástæður þykja fyrir hendi. Þar sem milligólf er undan felt, skal gólf þó vera tvöfalt, annað hvort þiljað neðan á bita eða á milli þeirra, eða í þess stað sett annað jafngott lag eða þetra, sem byggingarnefnd er ásátt með.

22. gr.

114

25. ág.

1. Þök skulu svo gerð að húsveggjum stafi engin hætta af þeim. Útspyrnuáttak þaks má að sem minstu leyti koma niður á veggjunum og aldrei frekar en svo, að sýnilega sje að öllu hættulaust að dómi byggingarnefndar.

2. Sperrur og skambítar mega ekki grennri vera en 10×10 sentimetr. ($4'' \times 4''$), þegar hæð er alt að 3,15 metra. Hæð skal mæla á loftbitunum beint niður undan sperrum og skambítum. Skulu víðir þessir gildna á hvern veg um $\frac{1}{24}$ af því sem hæð vex um fram það sem áður greinir.

Bilið milli sperra, talið af miðju á miðju, má vera alt að 1,25 metra undir mál- og pappabökum á timbursúð, en alt að 0,95 metra undir hellu- og steinþökum.

Nota má máttarviði af öðrum gildleik en í grein þessari er ákveðið, ef styrkleikurinn er samur eða meiri.

3. Á sperrur skal leggja súð úr borðum, er ekki sjeu þynnri en $2\frac{1}{2}$ sentim. ($1''$), og þar yfir bárujárn ekki þynnra en 24 B. W. G. eða annað eldtrygt efni, sem brunamálalög leyfa eða brunamálanefnd tekur gilt. Sje súðin óplægð, skal setja þakpappa utan á hana undir járníð.

4. Gafiveggir úr steini eða steypu skulu bundnir járnakkerum í þakviði og studdir af þeim, eftir því sem fyrir er mælt í 19. gr. 2 b, 4. málsg. r.

5. Byggingarnefnd getur veitt undanþágu frá ákvæðum þessarar greinar eða ívilnanir, þegar um útihús er að ræða.

23. gr.

Gluggakarmar og útidyra skulu gerðir úr plönkum ekki þynnri en 5 sentimetra ($2''$). Þeir skulu í steinveggjum roðnir karbólini eða öðru efni ekki lakara á þá hlið er veit að steini eða steypu.

Máttarviðir allir bæði í stein- og timburhúsum skulu og varðir á sama hátt, þar sem þeir liggja í eða að steini eða steypu.

24. gr.

Íbúðarherbergi skulu ekki vera lægri undir loft en 2,50 metra, gólfstödur þeirra eigi minni en 6 fermetra og einn veggur að minsta kosti sje útveggur — eða þekja — með glugga á hjörum.

Loft- og kvistherbergi má hafa til íbúðar, þó að hæð þeirra undir loft sje eigi meira en 2,20 metra. Ef herbergið er undir súð, skal hæð þess eigi minni vera en 2,20 metra yfir hálfum gólfleti þess og ekki yfir minna fleti en 6 fermetrum. Þó getur byggingarnefnd leyft loftherbergi með 2,20 metra hæð yfir aðeins 4 fermetra gólfleti í húsum, sem ekki eru yfir 80 fermetra að flatarmáli. Í loft- eða kvistherbergjum má enginn veggur lægri vera undir súð en 1,00 metra.

Í öllum þakherbergjum, sem í er búíð, skal klætt pappa og þiljum eða öðru ekki lakara efni innan á sperrur eins og á útveggi, sjá 20. gr. 1, b, 3. málsg. r. og 19. gr. 2, e. Byggingarnefnd ákveður í hvert skifti, hvort innanfóð-

114 ur á slíkum herbergjum skuli vera óeldfimt eða hvort eldnæm efni megi nota, 25. ág. eftir gerð hússins og notkun.

Hvert íbúðarherbergi skal vera hægt að hita.

25. gr.

1. Þar sem ekki er kjallari, skal í íbúðarhúsum vera í minsta lagi 0,30 metra hæð undir neðstu gólfviði frá jörðu, og sje vindauga á undirstöðunni. Ef gróðrarmold er í hússtaðinu skal setja efst lag af mól eða öðrum hreinlegum ofaniburði, ekki þynnra en 10 sentimetra.

2. Kjallara má ekki nota til íbúðar nema bæði byggingarnefnd og heilbrigðisnefnd leyfi og gluggar viti út að óbygðu svæði eða götu ekki mjórrri en 12,60 metra og alls ekki til norðurs, ef þeir eru á íbúðarherbergi, nema herbergið hafi einnig glugga í aðra átt.

3. Um skipun íbúðarherbergja í kjallara skal gæta þess er hjer segir:

a. Lofthæð herbergja skal eigi minni vera en 2,50 metra og í minsta lagi helmingur af rúmmáli hvers herbergis skal vera ofan jarðar. Þó má byggingarnefnd leyfa með samþykki heilbrigðisnefndar, að einstakt íbúðarherbergi í kjallara sje aðeins 2,20 metra hátt, ef það fylgir íbúð annarsstaðar í húsinu og gengur ekki meira en 1,00 metra í jörð og er ekki minna en 9 fermetrar að flatarmáli.

b. Glerflötur glugganna ofan jarðar sje eigi minna en nemi $\frac{1}{10}$ af gólfleti herbergisins.

c. Gólf skal gera úr jarðbiki, sementi eða öðru álika vatnsheldu efni og sje trjególf þar ofan á eða annað gólf ekki lakara.

d. Gólfíð sje að mi sta kosti 0,30 metrar fyrir ofan hæsta stórstraumsflóð, og skal þurka jarðveginn undir því með fráræslu eftir fyrirmælum byggingarnefndar, svo að jarðvatn nái aldrei upp að gólfinu.

e. Veggina skal verja raka á þann hátt sem fyrir er mælt í 18. gr. 2.

26. gr.

1. Í öllum húsum skal vera greiður gangur úr hverri íbúð og einstökum hlutum hennar að stiga, og báðum, ef tveir eru stigarnir, án þess að þurfa að fara um nokkurt herbergi eða hluta annarar íbúðar. Og hvergi má vera lengri leið en 25 metrar að stiga. Frá hverjum stiga sje greiður útgangur ekki þrengri en stiginn.

2. Ef stigar eru hafðir hvor við hliðina á öðrum, skal vera heill veggur á milli þeirra, gerður sem burðarveggur (sbr. 19. gr. 2, h og 20. gr. 2, d), og ekki minna en ein hurð skrálæst á leiðinni frá öðrum stiganum til hins í hverri íbúð. Veggur, sem stigi úr steini eða steypu er hlaðinn eða steypdur inn í, þannig að veggurinn ber stigan, skal hafa nauðsynlega þykkt til þess og ekki minni en 0,23 metra.

3. Í steinhúsi alt að 150 fermetrum að flatarmáli og timburhúsi alt að 120 fermetrum má leyfa að sje aðeins einn stigi, framstigi 0,80 metra breiður,

ef íbúðarherbergi eru ekki á fleiri gólfum en tveimur, er hvorugt liggi ofar en 4,50 metra yfir meðalhæð jarðveggar við húsið. Í steinhúsi, sem ekki er yfir 75 fermetra að flatarmáli, og timburhúsi ekki yfir 60 fermetra má þó leyfa stiga, sem ekki eru breiðari en 0,75 metra. 114
25. ág.

4. Í stærri húsum og hærri, en talin eru í 3. lið skulu vera að minsta kosti tveir stigar, framstigi ekki mjórri en 0,80 metra og bakstigi ekki mjórri en 0,66 metra.

5. Byggingarnefnd getur leyft að hafa aðeins einn stiga í steinhúsi, sem íbúð hefir ofar en 4,5 metra yfir jörð, ef húsið vegna lóðarþrengsla eða annara ríkra ástæðna er litið um sig og tveir stigar mundu skerða notarúm hússins að miklum mun. En þá skal stiginn vera að öllu eldtraustur og húsið að öðru leyti ekki eldfimara en ráð er fyrir gert í 16. gr. 3, a.

6. Byggingarnefnd getur krafist þess, að í hverju húsi, sem íbúðarherbergi hefir á fjórum gólfum, sje að minsta kosti einn stigi eldtraustur.

7. Til þess að stigi megi teljast eldtraustur, verður hann að vera gerður úr eldþolnum steini eða járnþentri steinsteypu og eins pallar allir í honum og að, og skal hann vera í stigahúsi, er hafi alla veggir úr steini eða steypu alla leið undir ystu þekju (járn eða hellu) og sjeu hvergi þynnri en 0,185 metra. Á stiga húsveggjum mega aðeins vera nauðsynlegar dyr og gluggar, en engin önnur op.

8. Trjesticar allir skulu hafa steinlímshúð samfelda aftan á baki og neðan á pöllum.

9. Á öllum stigum skulu vera handrið, um 0,70—0,80 metra há, og skal stigunum svo hagað, að nægileg birta og lopt geti komist að þeim.

10. Breidd stiga, sem um ræðir í samþykkt þessari, er gangbreiddin milli veggjar og handriða eða á milli handriða, ef tvö eru.

Ef veggir falla tveim megin að stiga, má ekki mjórri vera á milli þeirra en 0,90 metra.

Ganghæð stiga má að jafnaði hvergi minni vera en 2,00 metra, og skal haga vidd stigagata eftir því. Þó getur byggingarnefnd leyft 1,90 metra ganghæð í stigum í smáum húsum, ef henni virðast ríkar ástæður mæla með.

11. Bæði stigar og inngöngurið skulu svo gerð, að hvert skref í þeim sje 0,60—0,65 metra. Skref í stiga skal talið samanlögð eitt framstig og tvöfaldað uppstig. Framstig er þrepsbreidd lárjett milli brúna, mæld á ganglinu, er liggur í miðjum stiga og fylgir frammeið í jafnri fjarlægð, en þó ekki fjær ytri brún hans en 0,50 metra, þó að stiginn sje breiðari allur en 1,00 metri. Uppstig er hæðin af þrepi á þrep.

Framstig má í framstigum ekki mjórri vera en 0,20 metra; þó getur byggingarnefnd leyft 0,18 metra framstig í stigum, sem ekki eru breiðari en 0,75 metra. Í inngönguriðum má aldrei vera mjórri framstig en 0,20 metra. Í bakstigum má framstig ekki mjórri vera en 0,16 metra.

114

25. ág.

27. gr

Hverju íbúðarhúsi skulu fylgja hæfilega mörg og stór salerni og má ekki setja þau annarsstaðar en þar sem byggingarnefnd samþykkir.

28. gr.

Um reykháfa gilda þær reglur er hjer greinir:

1. Reykháfar skulu hlaðnir rammlega úr tígulsteini og steinlímdir eða gerðir úr sterkri steinsteypu. Skulu hliðar reykháfsins hvervetna vera á þykt að minsta kosti hálfur tígulsteinn eða 0,12 metra, og vidd hans að innanmáli eigi minni en 0,23 metra á hvern veg eða að þvermáli.

2. Þar sem reykháfur gengur gegn um bita og borð, sem lögð eru undir bita, skal hann vera járnklæddur hringinn í kring og eins þar sem hann gengur í gegnum þakið, og skal vera að minsta kosti 0,17 metra bil milli þeirra hliða hans, sem inn snúa, og viðanna. Ef reykháfurinn er ekki járnklæddur, skal bil þetta vera í minsta lagi 0,22 metra, og skal þá múrað eða steyppt á milli reykháfs og víða. Ekki má þilja reykháfinn utan nje klæða hann borðum nje láta utan um hann veggfóður, sem límt er á lista. Að eins getur byggingarnefnd leyft að láta einfalda fótlista ganga utan um reykháf.

3. Reykháfur skal annaðhvort hlaðinn (steypdur) frá föstum grundvelli eða hvíla á traustri hvelfingu milli tveggja steinveggja, en má alls ekki standa á bitum eða trjególfum. Hvergi má reykháfur hallast meira en 15° frá lóðbeinni línu, nema með sjerstöku leyfi byggingarnefndar og þá með þeim umbúnaði, sem hún segir fyrir um. Reykháf má þó ekki halla framyfir stiga.

4. Reykháfur skal ná að minsta kosti 0,65 metra uppyfir húsmæni, en komi hann upp úr þakhlíð, ákveður byggingarnefnd í hvert skifti hæðina, er sje þó ekki minni en 1,00 metri upp frá þakinu.

5. Á hverjum reykháf skulu vera nægilega mörg sópgöt, jafnvið reykháfnum, og traust járnhurð fyrir í járnungjörð.

6. Inn í 0,23 metra víðan reykháf má eigi setja reykpiðu frá fleiri eldstæðum en 8, og jafnan skal hafa járnkraga í reykháfunum utan um hverja píðu þannig gerðan, að pípan geti ekki ýst inn í reykháfinn. Reykháfur sje þeim mun víðari, sem honum er ætlað að leiða reyk frá fleiri eldstæðum en hjer var talið.

7. Lunanhúss má sjerstæður reykháfur standa óstuddur á alt að 8 sinnum meiri hæð en breidd hans nemur minst að utanmáli.

8. Ef svo mikill reykur á að fara um reykháf, að við því má búast að ætlun byggingarnefndar, að þar af stafi óþægindi þeim til handa, er nærri búa, skal gera reykháfinn svo háan, sem nefndin telur nauðsynlegt.

29 gr.

114

25. ág.

Um ofna og eldavjelar skulu þær reglur gilda, er hjer fara á eftir:

1. Ofn eða eldavjel má eigi setja nær timburvegg en svo, að 0,21 m. sje á milli.

2. Pípur frá ofnum og eldavjelum mega ekki koma nær trje en svo, að 0,21 metra sje á milli. Þær skulu liggja inn í reykhálf og mega ekki liggja um herbergi, sem eldfim efni eru geymd í.

3. Eldavjelar má setja á trjególf, ef að minsta kostt 0,11 metra eru frá gólfi upp að botni eldavjelarinnar og á milli tvö lög tígulsteina, hlaðin í bindingu og steinlímd, eða steypugólf jafnþykt, eða gólfíð er þakið járnþynnu eða öðru eldtraustu efni.

4. Ofnar skulu standa á múruðum eða steypum fæti, eða á járnfæti, sem annaðhvort er opinn eða fylltur múr eða steypu. Sje rist í botni ofnsins, skal öskuskúffa vera í fætinum, og skal þá undir skúffunni vera járnþynna, er fyllir út í holið, 0,05 metra frá gólfi að minsta kosti.

5. Þar sem ofnar eða eldavjelar standa á trjególfi, skal gólfíð fram undan eldstæðinu þakið óeldnæmu efni, járnþynnu eða öðru ekki lakara. Skal járnþynnan eða það, sem notað er í hennar stað, ná að minsta kosti 0,32 metra fram á gólfíð fyrir framan ofninn eða eldavjelina, og ekki minna en 0,21 metra út fyrir ofninn eða eldavjelina til hliðanna og að aftanverðu.

6. Herbergi, sem ætluð eru kötlum til miðstöðvarhitunar, skulu að gólfi og veggjum gerð úr steini eða steypu og lopt þeirra sjeu af sönu gerð, þó má í þess stað hafa trjeloft með steinlímshúð neðan, ef ekki er minna en 1,25 metra frá katlinum að loptinu. Sjerstakt leyfi byggingarnefndar þarf til að setja miðstöðvarhitun í hús.

30. gr.

Sjerstakt leyfi byggingarnefndar þarf til að nota önnur efni en þau, sem gert er ráð fyrir í samþykkt þessari, og skal það að jafnaði veitt, ef reynsla er fyrir því, að hús úr þeim efnum sjeu ekki ótraustari en þau, er hjer er gert ráð fyrir.

Torfbæi eða torfhús má ekki byggja fast að vegi eða götu eða annarstaðar en þar, sem byggingarnefnd til tekur.

31. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum frá 10 til 50 króna, og skal sekta bæði smíð og eiganda, er hlut eiga að máli. Auk þess skal eigandi á sinn kostnað tafarlaust rífa niður það, er fer í bága við ákvæði samþykktarinnar eða reglur þær, er byggingarnefndin setur samkvæmt samþykktinni. Ella skal það rífið á hans kostnað.

114 Sje um brot á 13. gr. að ræða eða verk, sem til þarf sjerstaks leyfis bygg-
25. ág. ingarnefndar, hafið án þess að leyfið sje fengið, skal lögreglustjóri undir eins og
brotið kemst til vitundar hans banna, að verkum sje haldið áfram, fyrr en feng-
ið er leyfi byggingarnefndar.

Með mál útaf brotum á samþykkt þessari skal farið sem opinber lögreglu-
mál, og skal oddviti byggingarnefndar tafarlaust kæra fyrir lögreglustjóra.

32. gr.

Þær undanþágur, sem byggingarnefnd er heimilað að veita frá ákvæðum
þessarar samþykta, eru því að eins gildar, að þær sjeu samþykta af $\frac{2}{3}$ allra
nefndarmanna.

33. gr.

Til þess að breyting á samþykkt þessari geti öðlast gildi, þarf til þess
umræðu bæjarstjórnar á tveim fundum hennar, samþykki bæjarstjórnar á breyt-
ingunni og staðfesting stjórnarráðsins.

Samþykkt þessi, sem bæjarstjórn Hafnarfjarðarkaupstaðar hefir samþykkt,
er hjer með staðfest, samkvæmt 2. gr. laga nr. 26, 9. júlí 1909, til að öðlast gildi
1. janúar 1917.

Í stjórnarráði Íslands, 25. ágúst 1916.

Einar Arnórsson.

Jón Hermannsson.

Fiskiveiðasamþykkt.

115
25. ág.

Sýslunefndin í Norður-Múlasýslu hefir samkvæmt lögum 14. desember 1877 um ýmisleg atriði, er snerta fiskiveiðar á opnum skipum, og lögum 4. desember 1886 um breytingar á fyrnefndum lögum, sbr. og lög nr. 28, 11. júlí 1911, gert eftirfylgjandi

Samþykkt

um fiskiveiðar á opnum skipum og þiljuðum mótorbátum minni en 15 smálesta á svæðinu innan við línu, er takmarkast af Almenningsröst að sunnan, Tindaröst að utan og þaðan beina línu í Skálanes norðan við Njarðvík.

1. gr.

Á svæði því, sem nefnt er í fyrirsögn samþyktrar þersarar má ekki leggja lóð í sjó fyrir 10. ágúst ár hvert.

2. gr.

Brot gegn 1. gr. varða sektum frá 50—500 krónum eftir málavöxtum og renna þær hálfar í sveitarsjóð Borgarfjarðarhrepps, en hálfar til uppljóstrarmanns.

3. gr.

Með mál útaf brotum á samþykkt þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

115

25. ág.

4. gr.

Hreppsnefndin í Borgarfjarðarhreppi skal hafa eftirlit með því, að samþykkt þessari sje hlýtt og greiðist kostnaður við eftirlitið úr sveitarsjóði.

Samþykkt þessi er hjermeð staðfest til að öðlast þegar gildi.

Í stjórnarráði Íslands, 25. ágúst 1916.

Einar Arnórsson.

Jón Hermannsson.

116

1 sept.

Samþykkt

um kynbætur hesta í Austur-Húnavatnssýslu.

Sýslunefndin í Austur-Húnavatnssýslu hefir, samkvæmt lögum nr. 34, 11. des. 1891 og lögum nr. 51, 20. des. 1901 gert eftirfylgjandi

Samþykkt.

1. gr.

Til þess að hafa eftirlit með að reglum þeim, sem settar eru í samþykkt þessari, verði hlýtt, útnefnir sýslumaður einn mann í hverjum hreppi til 3ja ára í senn. Í hvers árs lok skulu eftirlitsmenn þessir gefa sýslumanni skýrslur um störf sín hið liðna ár.

2. gr.

Kostnaður við framkvæmd samþykktar þessarar greiðist úr sveitarsjóði, sem þó ekki má fara fram yfir 50 auru fyrir hvern búanda á svæði eftirlitsmanns og aldrei má eftirlitsmaður reikna sjer meiri þóknun en sem svarar 2 kr. fyrir hvern heilan dag, sem hann gegnir eftirlitsstörfum utan heimilis síns.

3. gr.

116

1. sept.

Skyldir eru hrossaeigendur að sýna eftirlitsmanni, þegar hann óskar þess með hæfilegum fyrirvara, alla sína ógelta fola á heimili hrossaeigenda. Eftirlitsmaður skal svo árlega velja nægilega marga fola til undaneldis af þeim sem hæfastir eru. Heimilt er hreppsnefnd eftir tillögum eftirlitsmanns, að borga af sveitarsjóði hæfilega þóknun fyrir notkun kynbótafola 4 vetra eða eldri.

4. gr.

Við val á undaneldisfolum skal eftirlitsmaður sjerstaklega leggja áherslu á þessi atriði:

a. Að þeir sjeu ekki getnir af of skyldum foreldrum t. d. móður og syni eða systkinum og að þeir sjeu af holdsömu, hraustu og viljagóðu kyni.

b. Að þeir hafi hreinan gang, vekurð eða klárgang, og að sá gangur sje ættgengur, helst í báðar ættir.

c. Að þeir sjeu einlitir og af einlitri ætt, samt ekki hvítir og alls ekki glaseygðir eða af glaseygðu kyni.

d. Að þeir sjeu gjörvulegir á vöxt, hausfriðir, kjálkaþykkir, makkaháir, bogmektir, þreknir um bóga og rifin vel bogadregin, beinhryggjaðir, lendbreiðir, röðvaþykkir, snögg og þjetthærðir (selhærðir), prúðir á fax og tagl, rjetthælðir og hófarnir svartir eða öskulitir og pung- og cystnasíðir.

e. Að þeir sjeu ekki undan yngri hryssum en 5 vetra og ekki eldri en 16 vetra.

5. gr.

Eftirlitsmaður skal skrifa upp lit, aldur og mark á öllum þeim folum, sem hann velur til undaneldis og brennimerkja þá með brennimarki hreppsins á hægra framhóf, en með K.b. á vinstra framhóf. Enga aðra fola, en þá, sem eftirlitsmaður hefir valið til kynbóta, má merkja með þessu brennimarki.

6. gr.

Alla aðra fola skal gelda áður en þeir eru 2ja vetra ef það er unt skapn- aðarvegna. Laungröðum hestum, sem ekki verða algeltir, eru eigendur skyldir vð farga svo fljótt sem unt er.

7. gr.

Nú vanrækir einhver að gelda hest, samkvæmt 6. gr., og hann hittist gæslulaus annarsstaðar, en í landi eiganda, skal hann þá afhentur hreppstjóra, sem lætur gelda hann svo fljótt sem verða má, á kostnað og ábyrgð eiganda og meðhöndlar hann svo sem óskilafje.

8. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum frá 2 til 50 kr., og rennur annar helmingur þeirra í sveitarsjóð en hinn til uppljóstrarmanns.

9. gr.

Með brot gegn samþykkt þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

10. gr.

Með samþykkt þessari er samþykkt um kynbætur hesta fyrir Húnavatnssýslu frá 4 maí 1908 numin úr gildi hvað Austur-Húnavatnssýslu snertir.

Samþykkt þessi er hjermeð staðfest til að öðlast þegar gildi og birt til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 1. september 1916.

Einar Arnórsson

Jón Hermannsson.

Reglugjörð

117

1. sept.

fyrir Vjelstjóraskólann í Reykjavík.

Samkvæmt 5. gr. í lögum nr. 37, 3. nóvember 1915, um stofnun Vjelstjóraskóla í Reykjavík, er hjermeð sett eftirfarandi reglugjörð fyrir Vjelstjóraskólann í Reykjavík.

I.

Um inntökuskilyrði, kenslu o. fl.

1. gr.

Markmið skólans er, að búa lærisveina undir hið íslenska vjelstjórapróf.

2. gr.

Skilyrði fyrir inntöku í Vjelstjóraskólann eru:

- 1) Að lærisveinninn hafi óflekkað mannorð.
- 2) Að hann eftir fullra 14 ára aldur hafi stundað járnsmíði í smiðju eða vjelaverkstæði, er stjórnarráðið tekur gild, í minst 3 ár, þaraf ekki minna en 1 ár við smíðar á vjelahlutum. Þó má vanta af þessum námstíma alt að 5 mánuðum, sem lærisveinninn getur náð upp í sumarfrí sínu á hinu fyrsta skólaári.
- 3) Að hann sje ekki haldinn af neinum næmum sjúkdómi eða öðrum líkamskvilla, sem gæti orðið honum til tálmunar við starf hans eða skaðlegur hinum nemendum.

3. gr.

Beiðni um inngöngu í Vjelstjóraskólann sendist forstöðumanni skólans. Það skal vera eiginhandar umsóknarskjal stílað til stjórnarráðsins. Inntöku-beiðninni skulu fylgja vottorð um þau skilyrði, sem talin eru í 2. gr.

Forstöðumaður sendir stjórnarráðinu inntökubeiðnirnar og skýrir jafnframt stjórnarráðinu frá því, hvort áskilin vottorð umsækjenda sjeu til hans komin í lagi.

4. gr.

Skólaárið byrjar 1. október og endar 30. september.

5. gr.

Þessi skulu vera lögboðin leyfi:

- 1) Jólaleyfi, er nær frá 23. degi desember til 2. dags janúarmánaðar að báðum dögum meðtöldum. Beri 2. janúar upp á sunnudag skal kenslan byrja næsta þriðjudag á eftir.

- 117**
 1. sept. um að báðum þessum dögum meðtöldum.
- 2) Páskaleyfi, er nær frá miðvikudegi fyrir skírdag og til þriðja í pásk-
 - 3) Sumardagurinn fyrsti.
 - 4) Sumarleyfi er frá afloknu burtfararprófi til 30. september.
 - 5) Mánaðarleyfi; í þeim mánuðum, er enginn af ofangreindum leyfisdög-
 um er í, getur skólastjóri veitt eins dags leyfi.

6. gr.

Reglusemi:

- 1) Lærisveinarnir skulu vera komnir í skólann á hverjum degi áður en kenslustundir byrja.
- 2) Geti lærisveinn eigi sótt kenslustund sakir veikinda eða af öðrum ástæðum, ber að tilkynna forstöðumanni skólans það.
 Geti lærisveinninn ekki vegna veikinda sótt kenslustundir í 2 daga, ber að tilkynna forstöðumanni það skriflega og færa ástæður fyrir.
- 3) Í frímínútunum má enginn hávaði eiga sjer stað í kenslustofunum.
- 4) Tóbaksreykingar eru stranglega bannaðar alstaðar í skólanum.
- 5) Lærisveinar skulu fara vel með muni skólans og áhöld. Skemmist eða glatist nokkuð af munum eða áhöldum skólans fyrir vangá eða kæruleysi þeirra skulu þeir greiða fullar bætur fyrir.
- 6) Lærisveinar mega ekki fara út í kenslustund án leyfis hlutaðeigandi kennara eða forstöðumanns.
- 7) Skifti lærisveinn um bústað, ber honum að tilkynna forstöðumanni skólans það.

7. gr.

Í skólanum eru tvær deildir, yngri og eldri deild. Í yngri deildinni skulu kenslustundirnar vera 30 á viku: 8 í vjelfræði, 3 í teikningu, 6 í stærðfræði, 6 í eðlisfræði, 3 í íslensku, 2 í ensku og 2 í dönsku.

Þrjá til fjóra fyrstu mánuðina verður í stað eðlisfræðinnar kend stærðfræði.

Í eldri deildinni skulu kenslustundirnar vera 36 á viku: 10 í vjelfræði, 3 í teikningu, 6 í stærðfræði, 6 í eðlisfræði, 5 í íslensku, 3 í ensku og 3 í dönsku.

Á milli hverra tveggja samliggjandi kenslustunda skal vera 10 mínútna hlje.

Morgunverður skal haldinn frá kl. 10,40 til kl. 11,20.

8. gr.

Forstöðumaður skólans skal hafa á hendi alla umsjón með honum, ann-
 ast útvegum á öllu því, er skólinn þarfnast. Hann skal og ráða stundakennara,
 skipa fyrir um fyrirkomulag kenslunnar og semja stundatöflu, er stjórnarráðið
 samþykkir fyrir hvert skólaár.

9. gr.

117

1. sept.

Öll nauðsynleg áhöld, sem nota þarf við kensluna í skólanum, leggur skólinn til, en sjálfir skulu lærisveinar kosta bækur þær og áhöld, sem þeir þurfa við námið.

10. gr.

Forstöðumaður skal rita í bók, sem til þess verður útveguð, nöfn, fæðingarstað, -dag og -ár þeirra lærisveina, sem koma í skólann. Í bókinni skal og geta þeirra, sem próf taka, og prófeinkunna þeirra; ennfremur skal og geta þess, hvenær þeir fara úr skólanum, er fara kynnu úr honum af einhverjum ástæðum án þess að lúka burtfararprófi. Bók þessi skal ávalt geymd í Vjelstjóraskólanum.

11. gr.

Að afloknu burtfararprófi skal forstöðumaður senda stjórnarráðinu greinilega skýrslu um kensluna og prófið, ennfremur leggja fram reikninga með fylgiskjölum.

II.

Um prófið.

12. gr.

Vjelstjórprófið skal haldið í Vjelstjóraskólanum í Reykjavík síðari hluta aprílmánaðar hvert ár.

13. gr.

Sá, sem óskar að ganga undir prófið, skal afhenda forstöðumanni Vjelstjóraskólans eiginhandar umsóknarskjal, stílað til stjórnarráðsins, þess efnis, að honum verði leyft að ganga undir prófið. Umsóknarskjalinu skulu fylgja neðangreind vottorð:

1) Um það, að hann hafi stundað járnsmíði í 3 ár eftir 14 ára aldur í smiðju eða vjelaverkstæði, er stjórnarráðið tekur gild, þaraf í minst 1 ár smíðar á vjelahlutum.

2) Vottorð frá meistara eða meisturum, sem hann hefir unnið hjá, um kunnáttu hans, dugnað og reglusemi.

3) Hafi þetta járnsmíðanám verið stundað á vjelaverkstæðum erlendis að nokkru eða öllu leyti, verður vottorðið að vera staðfest af rjettum yfirvöldum.

4) Hafi umsækjandinn yfir- eða undirvjelstjóraskírteini hefir hann rjett til að ganga undir vjelstjórpróf, þótt hann fullnægi ekki þessum skilyrðum. Sje umsóknin frá lærisveini skólans, skal hún send forstöðumanni 3 vikum áður en

117 prófið byrjar. Sje umsækjandi eigi lærisveinn skólans, þá skal hún send 2 vik-
1. sept. um fyrir prófið.

Auk áðurnefndra vottorða skulu fylgja beiðninni skirnarvottorð og vottorð frá þeim manni eða mönnum, sem hafa búið hann undir prófið.

Hafi umsækjandi áður gengið undir vjelstjórpróf, skal þess getið í umsókninni.

14. gr.

Á tilteknum degi og stundu skulu prófsveinar mæta í prófstofunum og hafa með sjer öll nauðsynleg teikniáhöld, skriffæri, mælistiku og logaritmatöflu. Hver prófsveinn fær teiknibretti við próf í teikningu. Hver prófsveinn dregur í byrjun prófsins sitt tölunúmer, sem hann hefir meðan prófið stendur yfir.

15. gr.

Prófið er bæði munnlegt og skriflegt. Það skal haldið opinberlega af prófnefnd. Eru í henni forstöðumaður skólans og 2 menn aðrir, sem stjórnarráðið setur til þess í hvert skifti. Að minsta kosti annar prófdómenda verður að hafa leyst af hendi próf, er jafngildi hinu fullkomna danska vjelstjórprófi.

Til að dæma um kunnáttu í tungumálum, getur stjórnarráðið, ef þörf þykir, skipað aðra prófdómendur.

Einn af ofangreindum mönnum, þó ekki forstöðumann skólans, skipar stjórnarráðið sem oddvita prófnefndar.

16. gr.

Hinir skipuðu prófdómendur tiltaka prófverkefnin.

Verkefni til hins skriflega prófs skulu þeir afhenda í lokuðu umslagi í byrjun hvers úrlausnartíma.

Kennarinn í hverri grein heldur hið munnlega próf og dæmir um kunnáttu prófsveina, hver í sinni grein, ásamt hinum skipuðu prófdómendum.

17. gr.

Hin skriflegu verkefni skulu lögð fram til athugunar á prófnefndarfundi fyrir prófið. Sama verkefni fá allir þeir prófsveinar, sem á sama degi eru í sama úrlausnartíma.

Hvert verkefni, að undanskilinni teikningu og stílum, skal innihalda tvö eða fleiri minni dæmi í sömu fræðigrein.

Á verkefnisseðlunum sje tekið fram, hve langur tími sje veittur til að svara. Verkefnin skulu undirrituð af prófnefndinni.

Efst á uppkasts- og hreinskriftarpappír þeim, sem brúkaður er við skriflegu verkefnin, skrifar prófsveinn nafn sitt og tölunúmer, einnig númer verkefnisins.

Að eins þann pappír, sem stimplaður er með stimpli vjelstjóraskólans, **117**
 má nota. 1. sept.

Hinar hreinskrifuðu úrlausnir verða að vera skýrt skrifaðar og undirskrifaðar af prófsveini áður en hann afhendir þær, en eftirlitsmaðurinn ritar á þær, hvenær afhendingin fór fram.

Úrlausn verkefnisins verður dæmd eftir hinu hreinskrifaða skjali; á það verður að skrifa allan útreikning til skýringar á verkefninu.

Þær teikningar, sem heimtaðar verða, skulu vandlega gerðar, og ef þörf þykir, skal þeim fylgja stutt lýsing.

Án sjerstaks leyfis mega prófsveinar ekki hafa kenslubækur eða önnur slík hjálpartæki með sjer inn í prófstofuna.

18. gr.

Munnlegu spurningarnar skulu tiltekna af hinum skipuðu prófdómendum í samráði við hlutaðeigandi kennara, og skrifaðar á sedla tveimur fleiri en prófsveinar eru.

Hver prófsveinn dregur sínar spurningar eftir röð.

19. gr.

Nú þykir prófsveini eitthvað ógreinilegt í verkefninu, og getur hann þá snúið sjer til eftirlitsmanna.

Áliti prófsveinn, að fyrir hann sje lagt verkefni, sem eigi má krefjast til prófsins, þá skal hann því viðvikjandi snúa sjer til þess manns, er prófar, eða til einhvers úr prófnefndinni.

20. gr.

Prófsveinar skulu mæta stundvislega á tiltekinni stundu, er auglýst verður á próftöflu, er fest sje upp í prófstofunni.

Mæti prófsveinn ekki á rjettum tíma eða án leyfis fari úr þeim stað, er honum var tilvísaður, má vísa honum burt frá prófinu.

Í prófstofunni mega prófsveinar ekki tala saman.

Sannist það, að prófsveinn reyni að fá hjálp eða hjálpi öðrum, skal honum vísað frá prófi, og skal þá svo álitíð, sem hann hafi eigi staðist prófið.

Gangi prófsveinn frá prófi og kenni sjúkleik um, en sannar síðar með læknisvottorði, að hann hafi verið forfallaður, þá ber að líta svo á, sem hann hafi eigi gengið undir prófið, og má þá prófa hann aftur síðar í prófinu jafnskjótt og því verður við komið, og eru þá fyrri svör hans við verkefninu fullgild.

Geti hann þar á móti ekki sannað, að hann hafi haft fullgilda ástæðu fyrir brottveru sinni frá prófinu, skal álitíð sem hann hafi eigi staðist prófið.

117

1. sept.

Sannist það fyrir oddvita prófnefndarinnar, að prófsveinn hafi hegðað sjer ósæmilega við prófið, getur oddviti rekið hann frá því.

22. gr.

Við skriflega prófið mega engar teikningar, myndamót eða önnur kenslu-áhöld vera í prófstofunni, og að eins prófdómendur eða þeir eftirlitsmenn, sem aðstoða þá, mega ganga um eða vera í prófstofunum í úrlausnarstundunum.

Að lokinni úrlausn skriflegra og munnlegra verkefna, mega prófsveinar eigi vera inni í prófstofunni.

Verði eitthvað af tækjum skólans eða eiganda prófstofunnar fyrir skemdu af völdum prófsveins, ber honum að greiða fullar skaðabætur fyrir eftir mati oddvita prófnefndar.

23. gr.

Við prófið skulu gefnar alls 17 einkunnir, sbr. 24. gr., sem sje:

Í gufuvjelafræði	6	eink.	fyrir	3	skriflegar	og	3	munnlegar	úrlausnir.
Í stærðfræði	3	—	—	2	—	—	1	—	—
Í eðlisfræði	2	—	—	1	—	—	1	—	—
Í íslensku	2	—	—	1	—	—	1	—	—
Í mótörfræði	1	—	—	1	munnlega úrlausn.				
Í dönsku	1	—	—	1	—	—			
Í ensku	1	—	—	1	—	—			
Í teikningu	1	—	—	1	vjelteikningu.				

24. gr.

Úrslit prófsins ákvarðast þannig:

Fyrir svör á hverri spurningu skal gefa einhverja af einkunnum þeim, er hjer skulu taldar, og jafngilda þær tölum þeim, er hjá þeim standa:

ágætlega	=	7
ágætlega	÷	= 6
dável	=	5
dável	÷	= 4
vel	=	3
vel	÷	= 2
laklega	=	1
laklega	÷	= 0
illa	= ÷	1
illa	÷	= ÷ 3
afarilla	÷	= ÷ 5

Verði prófdómendur eigi ásáttir um, hverja einkunn skuli gefa fyrir frammistöðu **117** í einhverri grein, skal sú einkunn gefin, sem að tölugildi er næst meðaltalinu 1. sept. af tölugildum einkunna þeirra, er gefnar hafa verið.

Sje þetta meðaltal mitt á milli tveggja ofangreindra tölugildna, skal gefin sú einkunn sem er næst fyrir ofan.

Til að standast prófið þarf:

- a) Í íslensku: meðaleinkunnina 1,5.
- b) Í hjálpargreinum: íslensku, dönsku, ensku, stærðfræði og eðlisfræði, til samans meðaleinkunnina 2.
- c) Í vjelðfræðinni: vjelðfræði, mótörfræði og vjelðteikningu, til samans meðaleinkunnina 2.
- d) Í samanlögðum öllum prófgreinum meðaleinkunnina 3.

25. gr.

Hver prófsveinn, er staðist hefir prófið, fær að því afloknu vottorð, samið á íslensku, dönsku, ensku og þýsku.

Vottorðið skal sniðið eftir þessari fyrirmynd:

117 Nr.

1. sept.

Prófskírteini

N. N.

fæddur

hefir staðist hið íslenska vjelstjórapróf og hlotið þær einkunnir er hjer segir:

Aukagreinar	{	Íslenska	2 eink.		
		Danska	1 —		
		Enska	1 —		
		Stærðfræði	3 —		
		Eðlisfræði	2 —		
Vjelfræðin	{	Vjelfræði	6 —		
		Mótorfræði	1 —		
		Vjelteikning	1 —		
Aðaleinkunn 17 eink.					

Reykjavík,

19

N. N.

N. N.

N. N.

Til að stand- ast prófið þarf	{	í íslensku	minst 3	Hæsta einkunn	{	í íslensku	14
		í aukagreinum	— 18			í aukagreinum	63
		í vjelfræði	— 16			í vjelfræðinni	56
		í aðaleinkunn	— 51			hæsta aðaleinkunn	119

(Á prófskírteinið skal prentuð þýðing af því á dönsku, ensku og þýsku).

III.

117

1, sept.

26. gr.

Tveir listar yfir hinar gefnu einkunnir við prófið skulu skrifaðir af prófnefndinni, aðallistinn skal undirskrifaður af prófnefndinni að afloknu prófi; afritið skal, eftir að prófdómendur hafa komið sjer saman um einkunnirnar, fest upp á einhverjum þeim stað, er prófsveinar geta sjeð einkunnir sínar.

Að afloknu prófi skrifa prófdómendur hinar gefnu einkunnir, er hver prófsveinn hefir hlotið, í þartil gerða prófbók, er geymd skal í stjórnarráðinu, en Vjelstjóraskólinn fær afrit af henni, er geymt skal í skólanum.

Í þessa prófbók skal skrifa nöfn prófsveina, fæðingar- stað -dag og -ár, einnig hin skriflegu verkefni.

Prófbókin skal undirrituð af prófnefndinni.

27. gr.

Til vjelstjóraprófs þarf:

1) Í íslensku: að geta gert íslenskan stíl, um eitthvað það efni, sem álitíð er að prófsveini sje kunnugt, skýrt og nokkurn veginn rjett skrifaðan.

Prófa skal hann í upplestri með því að láta hann endursegja það, sem hann hefir lesið, til þess að vita, hvort hann hefir skilið það.

Hann verður að þekkja það helsta í orðmyndunar- og setningafræði.

2) Í dönsku: að þekkja helstu orðtæki málsins, einnig að geta lesið og skilið ljettan kafla í áður lesinni danskri bók verkfræðilegs efnis, og einnig í almenfri danskri bók.

3) Í ensku: að þekkja helstu setningar og orðtæki málsins, einnig að geta lesið og skilið ljettan kafla í áður lesinni enskri bók verkfræðilegs efnis.

4) Í stærðfræði: að kunna fjórar megingreinir reiknings með heilum stærðum, almennum brotum, og tugabrotum jafnt með bókstöfum sem tölum, hlutfallslíkingar og aðrar fyrstu stiglíkingar, veldi, rót og lógaritma.

Í flatarmálsfræði þarf hann að kunna kaflana um afstöðu beinna lína sín á milli, um hringa og punkta, línur og horn, sem þeim fylgja, um hliðar og horn þríhyrnin, a, um aljafna og eins lagaða þríhyrninga um rjetthyrnda þríhyrninga, samhliða marghyrninga og einfalda uppdrætti mælingarfræðinnar, um mælikvarða, hornmæli og reikning flatarstærða.

6) Í rúmmálsfræði þarf hann að kunna kaflana um afstöðu beinna lína og flata, flata sín á milli, jafnstrending, sívalning, toppstrending, keilu, kúlu, um línur þær er beinir þverskurðir mynda við yfirborð þessara hluta, og um yfirborð og rúmtak þessara hluta.

Af framantöldum stærðfræðisgreinum er þess eins krafist, sem nauðsynlegt er til undirbúnings vjelfræðinni, og því ekki heimtaðar sannanir nema fyrir meginreglum þessara stærðfræðisgreina.

117

7) Í eðlisfræði: Þekking á hinum almennu eðlisfræðislegu eiginleikum hluta, hinu almenna lögmáli fyrir föstum, fljótandi og loftkendum efnum, jafnvægi og hreyfing hluta, samtenging og sundurliðun krafta, núningsrótstöðu, einföldum vjelum, svo sem vogarstöng, skrúfu, fleyg o. fl., eðlisþyngd, saltmælum, þrýstimælum, dælum, útpenslu hluta við hita, hitamælum, hitaafli (Varmefyldi), dreifingu hitans, bræðslu, uppgufun, suðu, eiginleikum gufunnar, hita og vinnu, einnig svo mikla þekkingu til rafmagns og regulmagns, er nauðsynlegt er til að skilja gang ljósvjela (Dýnámó).

8) Í vjelfræði: Þekking á bygging, samsetning og meðferð gufuvjela og mótorá, í skipum og bátum, brenslu, eldsneyti, aflmælislinum (Indikatorgrammer) og notkun þeirra, hestaflí, kolaeyðslu, smyrsla- og þjettiáhöldum o. fl.

Aðaleiginleika og styrkleika málma, helstu hlutum skipsins og skifting þess í vatnspjett hólfi, tæmiáhöldum og slökkvitólum, hjálparvjelum (stýri- og ljósvjelum o. fl.), ryði og vörnun gegn því, þekking á lagaákvæðum um gufuskíp.

9) Að geta búið til teikningu af ekki mjög samsettum vjelahlut, svo hægt sje að smíða eftir henni.

IV.

28. gr.

Skólastjóri ákveður eftir að hafa leitað tillagna hinna annara kennara hvaða bækur skuli notaðar við kensluna.

Í stjórnarráði Íslands, 1. septbr. 1916.

Einar Arnórsson.

G. Sveinbjörnsson.

Reglugjörð

118

2. sept.

**um viðauka við og breytingu á reglugjörð fyrir Eyjafjarðarsýslu
um fjallgöngur, fjárskil og melrakkaveiðar 14. júní 1910.**

1. gr.

Aftan við 8. gr. bætist svohljóðandi málsgrein:

Gangi nú stóðhross af utansýsluafrejtum á afrjetti sýslunnar, getur hreppsnefnd sú, sem hlut á að máli, kært yfir því til sýslunefndar eða oddvita hennar. Skal þá sýslunefndin eða oddviti hennar svo fljótt sem við verður komið, semja við nágrannasýsluna um, að áganginum verði afstýrt. Náist ekki slíkur samningur, eða sje hann brotinn, má taka ágangshrossin í hald, hvenær sem er að sumrinu og fara með þau samkvæmt ákvæðum 40. gr., sbr. 43. gr.

2. gr.

Aftan við 29. gr. bætist svohljóðandi málsgrein:

Ómerkinga skal draga í sjerstakan dilk undir eftirliti rjettarstjóra og skal öllum gefinn kostur á að leiða þangað lambamæður til að helga sjer lamb sitt.

3. gr.

34. gr. orðist svo:

Eigi síðar en viku eftir að löggöngum er lokið skal hreppsnefndin láta gjöra eftirleit á afrjetti hreppsins.

Þegar eftirleit þessari er lokið, skal hverjum heimilt að gjöra enn eftirleit, ef hreppsnefnd leyfir. Nú finnur hann fje í eftirleit, og skal hann þá fá tvo óvilhalla menn til að vigta það. Hafa þá eigendur fjárins rjett til að innleysa það, móti því, að þeir greiði 8 aura í fundarlaun fyrir hvert kílógramm í lifandi þunga þess fjár, sem ekki áður hefir verið heimt, en 4 aura fyrir hvert kílógramm lifandi þunga þess fjár, sem áður hefir verið heimt, en sloppið hefir aftur á af-

118 rjetti. Heimilt er þó hreppsnefndum að hækka fundarlaun fyrir fje úr öðrum 2. espt. sýslum, þó eigi meira en þar er tekið í fundarlaun.

4. gr.

Aftan 35. gr. bætist svohljóðandi málsgrein:

Tveir menn í sýslunni mega ekki eiga sammerkt og enginn má taka nýtt mark, sem tekið er á markaskrá í nágrannasýslum (Skagafjarðar- eða Suður-Pingeyjasýslu). Ef tveir menn í sýslunni nú hafa sama mark, skal sá, sem lengur hefir notað markið, teljast eigandi þess í markaskránni. Nú taka tveir eða fleiri menn samtímis sama mark, skal þá sá, er flest fje á, sitja fyrir, en tilkynna skal það hinum, sem markið hafa tekið.

Reglugjörð þessi, sem sýslunefnd Eyjafjarðarsýslu hefir samið og samþykkt, samkvæmt 71. gr. sveitarstjórnarlaganna, sbr. lög nr. 14, 22. marz 1890, staðfestist hjermeð til að öðlast þegar gildi.

Í stjórnarráði Íslands, 2. september 1916.

Einar Arnórsson.

Jón Hermannsson.

Hafnarreglugjörð

119
2. sept.

fyrir Nesskaupþún í Norðfirði.

Stjórnarráð Íslands hefir 2. september 1916 gefið út svofelda hafnarreglugjörð fyrir Nesskaupþún í Norðfirði í Suður-Múlasýslu samkvæmt lögum nr. 62 frá 10. nóv. 1905.

I. Hafnargjöld.

Öll skip (að undanteknum þeim er síðar getur um), sem leggjast á Norð-fjarðarhöfn fyrir innan beina línu, dregna frá Uxavogstanga í Illugjá, hvort sem þau kasta akkeri eða leggjast við bryggju, skulu greiða hafnargjald, sem hjer segir:

- a. veiðiskip, síldveiðaskip, hvalveiðaskip og flutningsskip (þar með talin skip, er mestmegnis eða eingöngu flytja hverskonar sjávaraflla sem er milli landa) skulu gjalda 5 aura af hverri smálest alls farmrúmsins í fyrsta sinni á ári hverju, er þau leggjast á höfnina, hvort sem þau koma beint frá útlöndum eða frá einhverri annari höfn á Íslandi. Komi slíkt skip oftar beint frá útlöndum á því sama ári, skal það í hvert skifti greiða sama gjald, en komi það oftar frá útlöndum á sama árinu, en komi þó fyrst á einhverja aðra höfn á Íslandi og þaðan til Norðfjarðar, skal það í hvert sinn, að undanteknu fyrsta skiftinu, aðeins greiða 3 aura af hverri smálest sem hafnargjald á Norðfirði.
- b. Strandferðaskip, er ganga aðeins milli hafna á Íslandi, skulu, þá er þau í fyrsta skifti á árinu leggjast á Norðfjarðarhöfn, gjalda í hafnargjald 5 aura af hverri smálest, en ekkert þó þau leggist þar oftar á sama ári.

Gjaldið skal og greiða af skipum, er leita hafnar fyrir ísreks sakir, storms eða því um líks.

II. Undanþágur frá hafnargjaldi.

Undanþegin hafnargjaldi eru:

1. Öll herskip og skemtiskip hvernar þjóðar sem eru,

- 119** 2. Öll skip danskra þegna, sem að fiskveiðum eru undir Íslandi, ef þau afferma
2. sept. ekki nje ferma annað en það, er afla þeirra og útgerð snertir,
3. Skip, er leita hafnar vegna sjóskemda, enda þótt farmur þeirra hafi úr þeim verið fluttur, ef þau fytja burtu farminn og eigi annað.

III. Seglfesta.

Seglfestu má eigi kasta út á höfninni nema hafnarnefnd leyfi.

IV. Hafnarsjóður og hafnarnefnd.

Gjöld þau, sem ákveðin eru hjer á undan, skulu renna í hafnarsjóð Nessporps og skal honum varið til umbóta á höfninni og mannvirkjum, er henni heyra til, sem og til lýsingar og leiðarmerkja við höfnina.

Hreppsnefnd Neshrepps kys þrjá menn í hafnarnefnd til að hafa umsjón með, að reglugjörð þessari sje hlýtt, innheimta gjöldin til hafnarsjóðs og stjórna honum með umsjón hreppsnefndarinnar. Hreppsnefndin veitir fje úr sjóðnum til umræddra framkvæmda eftir tillögum hafnarnefndar, og ákveður hvernig hann skuli ávaxta, enda ber hún ábyrgð á innstæðu hans eins og öðrum eignum hreppsfjelagsins. Reikningar hafnarsjóðs skulu fylgja sveitarsjóðsreikningunum og endurskoðast og úrskurðast ásamt þeim.

V. Hegningarákvæði o. fl.

Brot á móti reglugjörð þessari varða sektum alt að 400 kr. og fer um mál útaf þeim sem önnur lögreglumál. Sektirnar renna í hafnarsjóð Nesskaupþúns.

Reglugjörð þessi öðlast gildi 1. nóvember 1916 og skal endurskoðuð fyrir 1. janúar 1926.

Í stjórnarráði Íslands, 2. september 1916.

Einar Arnórsson.

Jón Hermannsson,

Samþykkt

120

2. sept.

um Lendingarsjóð i Stokkseyrarveiðistöð.

1. gr.

Af bátum alt að 15 smálestum, er ganga til fiskiveiða i Stokkseyrarveiðistöð, skal greiða i Lendingarsjóð 1 kr. 50 au. af hverjum vetrarvertíðarhlut.

2. gr.

Hreppstjóri innheimtir gjald þetta; greiðir formaður það i peningum af óskiftum afla fyrir 1. maí ár hvert. Innheimtumaður fær 2% i innheimtulaun. Taka má gjald þetta lögtaki, sje það eigi greitt á rjettum tíma.

3. gr.

Hreppstjóri semur skýrslu yfir alla þá, er gjald þetta eiga að greiða, og sendir hana oddvita sýslunefndar ásamt gjaldinu fyrir 15. júlí ár hvert.

4. gr.

Gjaldið skal ávaxtað i sjerstökum sjóði, er nefnist Lendingarsjóður Stokkseyrarveiðistöðu. Annast sýslunefndin um, að sjóðurinn sje ávaxtaður á sem tryggastan og haganlegastan hátt.

5. gr.

Fje sjóðsins skal varið til að bæta leiðir, leiðarmerki og lendingu i Stokkseyrarveiðistöð.

Sýslumaður i umboði sýslunefndar ákveður, eftir tillögum nefndar, er formenn i veiðistöðinni kjósa á ári hverju til að hafa umsjón með leiðum, leiðarmerkjum og lendingu á samþyktaðsvæðinu, hvenær byrjað skuli að veita fje úr sjóðnum til lendingarbóta og hve mikið skuli veitt i hvert sinn.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Árnassýslu hefir gert, samkvæmt lögum nr. 28, 4. des. 1877, nr. 52, 20. des. 1901, nr. 53, 10. nóv. 1905, nr. 28, 11. júlí 1911 og nr. 27, 22. okt. 1912, og hjeraðsfundur fallist á, er hjermeð staðfest til að öðlast þegar gildi.

I stjórnnarráði Íslands, 2. september 1916.

Einar Arnórsson.

Jón Hermannsson.

Auglýsing

um staðfesting stjórnarráðsins á heilbrigðissamþykkt fyrir Fljótsdalshrepp í Norður-Múlasýslu.

Samkvæmt lögum nr. 64, 10. nóvbr. 1905, um heilbrigðissamþykktir fyrir bæjar- og sveitarfjelög, er hjermeð staðfest eftirrituð heilbrigðissamþykkt fyrir Fljótsdalshrepp í Norður-Múlasýslu

Heilbrigðissamþykkt

fyrir Fljótsdalshrepp í Norður-Múlasýslu

I.

Almenn ákvæði.

1. gr.

Samþykkt þessi nær yfir Fljótsdalshrepp.

2. gr.

Hreppstjóri er formaður heilbrigðisnefndar. Auk hans eiga sæti í nefndinni einn maður, sem hreppsnefnd kýs til þriggja ára og annar, er sýslunefnd kýs af íbúum hreppsins til jafn langs tíma.

3. gr.

Formaður kveður nefndina á fund, þá er honum þykir þurfa, eða hinir tveir nefndarmenn eða hjeraðslæknir — ef hann á ekki sæti í nefndinni — óska þess. Nefndin skal halda fundarbók og bóka allar gerðir og athuganir sínar. Hún skiftir með sjer störfum eftir því, sem henni þykir best henta, en formaður skal hafa á hendi aðalumsjón á, að ályktunum og fyrirskipunum hennar sje hlýtt. Sje hjeraðslæknir ekki í heilbrigðisnefnd, á hann rjett á að sitja á fundum nefndarinnar og taka þátt í umræðum, en eigi hefir hann atkvæðisrjett. Jafnan skal boða honum fundi og tilgreina fundarmálefni.

4. gr.

Ritfangakostnað, burðargjöld og kostnað, er hlýst af fundahöldum og sendiferðum, skal greiða úr hreppssjóði eftir reikningi, sem hreppsnefnd samþykkir,

en sýslunefnd úrskurðar, ef ágreiningur ris um. Þó er skylt að borga slíka reikninga heilbrigðisnefndar úr hreppssjóði til bráðabirgða. 121
18. sept.

5. gr.

Heilbrigðisnefnd skal hafa gætur á því, að heilbrigðissamþykkt sje hlýtt. Henni skal heimilt að rannsaka eða láta rannsaka alt það, er samþykktin ræðir um, hvort heldur er á almanna færi eða viðkomandi einstökum mönnum. Þar sem nefndin finnur eitthvað aðfinsluvert, skal hún skriflega skipa þeim, sem í hlut á, fyrir um, hvað honum beri að gera til umbóta, ella tilkynna sýslumanni, ef um er að ræða brot gegn reglugjörðinni.

6. gr.

Ef heilbrigðisnefnd telur nauðsynlega einhverja heilbrigðisráðstöfun eða þrífnaðarbót, sem hefir í för með sjer útgjöld og er þess eðlis, að eigi er hægt að heimta af nokkrum einstökum manni, þá skal hún leggja það mál fyrir hreppsnefnd og fara fram á, að fjeð sje veitt úr sveitarsjóði. Vilji hreppsnefnd eigi veita fjeð, má skjóta því máli til sýslunefndar til úrskurðar.

II.

Um farskóla og heimangönguskóla.

7. gr.

Skylt er fræðslunefnd, áður en hún ræður heimili til barnafræðslu í hreppnum, að fullvissa sig um með læknisvottorði, að hvorki berklaveiki nje aðrir næmir sjúkdómar, sem börnunum stafar hætta af, sjeu á bænum, og að kensluherbergi fullnægi hollustuháttum að því er snertir loftræsting, hita o. fl. Alls hreinlætis skal gætt í kenslustofum, svo sem að þvo gólfín iðuglega, en sópa eigi, og að gott hrákailát sje þar og hreinlega sje með það farið.

8. gr.

Barnakennarar — áður en ráðnir eru — og börn, sem sækja farskólann, skulu sanna fyrir fræðslunefnd með læknisvottorði, að enga næma sjúkdóma hafi.

9. gr.

Veikist barn meðan á námstíma stendur, einkum ef það hefir hósta samfara uppgangi og mæði, eða leggur af, skal kennari brýna fyrir foreldrum, eða öðrum aðstendendum þess, að láta vitja læknis, og tilkynna formanni fræðslunefndar, ef eigi er aðgert. Sýkist kennari eða aðrir heimilismenn á kensluheim-

121 18. sept. ili og grunur er á því, að um næman sjúkdóm geti verið að ræða, skal húsráðandi láta þegar vitja lækni. Í framangreindum tilfellum skal hjeraðslæknir í samráði við heilbrigðisnefnd gera nauðsynlegar ráðstafanir gegn útbreiðslu veikinnar.

10. gr.

Kostnað þann, sem leiðir af rannsókn farkensluheimila sem slíkra, samkvæmt 7. gr., skal greiða úr sveitarsjóði. Annar kostnaður greiðist af hlutaðeigendum.

III.

Um sveitarómaga.

11. gr.

Ef grunur leikur á, að næmur sjúkdómur sje, eða komi síðar upp á heimilum, þar sem börnum, sem hreppsnefnd ráðstafar, hefir verið komið fyrir, getur heilbrigðisnefnd krafist þess af hreppsnefnd, að þeim sje fengin önnur vist, nema hreppsnefnd sanni með vottorði hjeraðslækni, að þess sje ekki þörf. Skylt er hjeraðslækni að aðvara heilbrigðisnefnd í slíkum tilfellum, ef hann kemst að þeim fyr en hún.

IV.

Um skólþ.

12. gr.

Skólþ má eigi láta síga í jörð svo nærri íbúðarhúsum, að hætta sje á því, að jarðvegurinn undir húsunum saurgist. Heilbrigðisnefnd er heimilt að skipa fyrir um fráræslu skólþs á þann hátt, sem hún telur hyggilegan.

V.

Um vatnsból.

13. gr.

Vatnsból skal verja fyrir hverskonar óhreininum. Skal hvorki í þau bera nje láta í þau renna nokkuð það, sem óhreinkar vatnið eða spillir því. Húðir má eigi bleyta í vatnsbólum eða nærri þeim.

14. gr.

121

18. sept.

Hauga, forir eða salerni má eigi hafa nær brunnum en svo, að millibilið sje 9,5 til 13 metrar. Eigi má heldur bera áburð á tún í nánd við brunna. Rjett er að leita álits heilbrigðisnefndar eða hjeraðslæknis, er nýjan brunn skal gera eða breyta gömlum.

VI.

Um hreinlæti á heimilum.

15. gr.

Gæta skal alls hreinlætis á heimilum innan húss og utan.

Íbúðarhúsum skal haldið svo hreinum og heilnæmum, sem kostur er á, svo sem með því að þvo gólf að jafnaði, en sópa eigi, hafa hrákailát svo víða, sem þörf er á og hirða þau vel, en hrækja eigi á gólf eða í göng, láta eigi hunda ganga að jafnaði um búr og eldhús og önnur íbúðarhús, loftræsta og víðra hús og fatnað eftir föngum og varast að öðru leyti alt það, sem valdið getur óhollustu.

Utan húss skal halda svo hreinu í kringum bæi, sem hægt er, svo sem með því, að láta eigi bæjarsorp eða saur manna eða fjenaðar safnast kringum bæi, nje heldur innýfli úr pestarkindum eða hræ sjálf dauðra dýra; gæta þess, að mykjulögur frá haugstæðum renni eigi svo nálægt bæjum, að borist geti inn í húsin á fótum manna o. s. frv.

16. gr.

Valdi haugstæði eða forir, sem eldri eru en samþykkt þessi, miklum óþrifnaði, getur heilbrigðisnefnd heimtað, að flutt sje burt eða búið sje svo um, að ósaknæmt sje. Heimilt er þó viðkomanda, að áfrýja skipun nefndarinnar til úrskurðar sýslumanns, en hann leitar álits hjeraðslæknis og leggur síðan úrskurð á málið.

VII.

Um samkomuhús.

17. gr.

Samkomuhús skal þvo á undan og eftir hverri samkomu. Sjeð skal fyrir nægri loftræslu og nægilega mörgum hrákailátum og gæta að öðru leyti alls hreinlætis innan húss og utan.

VIII.

Um næma sjúkdóma.

18. gr.

Þá er lögskipuðum vörnum er haldið uppi gegn næmum sjúkdómum, skal heilbrigðisnefnd aðstoða hjeraðslækni við sóttvörnina, ef hann æskir þess. Ef upp kemur alvarlegur næmur sjúkdómur á því svæði, sem samþykktin nær yfir, eða í nálægum sveitum, þá er heilbrigðisnefnd heimilt, í samráði við hjeraðslækni, að setja strangari fyrirmæli um stundarsakir, en í samþykkt þessari felast, um hreinlæti utan húss og innan, eða það annað, sem þörf er á.

IX.

Um sektir o. fl.

19. gr.

Brot á samþykkt þessari eða vanræksla á að framkvæma á settum frest- um nokkra þá fyrirskipun, er heilbrigðisnefnd setur samkvæmt henni, varðar sektum, alt að 100 króna, sem renna í sveitarsjóð.

20. gr.

Ef heilbrigðisnefnd kys heldur að láta vinna verk það, er vanrækt hefir verið, á kostnað þess, sem vinna átti, þá er henni það heimilt. Skal þá greiða kostnaðinn til bráðabirgða úr sveitarsjóði, ef þörf er á, en taka hann síðan lög- taki hjá þeim, sem sekur er.

21. gr.

Sjái heilbrigðisnefnd einhvern óþrifnað eiga sjer stað, sem skaðlegur er heilsu manna og er ekki nefndur í reglugjörð þessari, hefir hún vald til að hlutast til um það, og eru menn skyldir að hlýðnast fyrirskipunum hennar í þeim efnum.

22. gr.

Samþykkt þessi öðlast gildi 1. nóvbr. 1916.

Þetta er hjermeð gert heyrum kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 18. sept. 1916.

Í fjarveru ráðherra.

Kl. Jónsson.

G. Sveinbjörnsson.

Reglugjörð

122
26. sept.

um viðauka við almenna reglugjörð um fjallskil fyrir

Vestur-Skaftafellsýslu frá 6. júlí 1899.

Ákvæði, sem gilda að eins fyrir Hvammshrepp.

1. gr.

Allir fjáreigendur í Hvammshreppi, sem ekkert upprekstrarland eiga og þeir, sem of lítið upprekstrarland hafa að dómi hreppsnefndar eða matsmanna, eru skyldir til að útvega sjer upprekstrarland á sumrum.

2. gr.

Hreppsnefndin ákveður hverjar jarðir sjeu í hreppnum svo landrikar, að beri fjenað til sumargöngu auk heima fjenaðar, og tilkynnir á vori hverju, hvað hver ábúandi fyrir sig má taka það sumar auk heima fjenaðar.

3. gr.

Ef landeigendur vilja taka utanhrepps fje til sumargöngu og hreppsnefnd álitur það fært, þá er það heimilt, en enginn landeigandi má taka fleira en hreppsnefnd telur fært, nema gerð sje ítala, sem ákveður annað. Ætíð skulu innanhreppsmenn sitja fyrir utanhreppsmönnum.

4. gr.

Hver fjáreigandi í hreppnum, sem á 10 sauðkindur og ekki er öðrum háður sem hjú, er skyldur til að gera fjallskil, og sömuleiðis skulu allir utanhreppsmenn, sem upprekstur nota í hreppnum, samkvæmt niðurjöfnun hreppsnefndar jafnskyldir sem innanhreppsmenn að inna fjallskil af hendi eftir fyrir mælum hreppsnefndar og til að sækja fje í utanhrepps rjettir.

122

26. sept.

5. gr.

Enginn getur verið undanþeginn fjallskilaskyldu, nje að greiða hagatoll, þótt hann sleppi fjenaði í heimahaga eða láti hann renna burt og hirði ekki um að útvega haga, og gildir þetta eins fyrir utanhreppsmenn.

Að öðru leyti gildir hin almenna fjallskilareglugjörð sýslunnar, ásamt viðauka við hana frá 30. apríl 1913.

6. gr.

Brot á móti þessum reglum varða sömu sektum og fjallskilareglugjörðin ákveður.

Reglugjörð þessi, sem sýslunefnd Vestur-Skaftafellssýslu hefir samið og samþykkt samkvæmt 71. gr. sveitarstjórnarlaganna, sbr. lög nr. 14, 22. mars 1890, staðfestist hjermeð til að öðlast þegar gildi.

Í stjórnarráði Íslands, 26. september 1916.

Í fjarveru ráðherra

Kl. Jónsson.

Jón Hermannsson.

Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Afmælistjóð hins íslenska **123**
Bókmentafjelags, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af ráðherra Íslands 6. okt.
október 1916.

Skipulagsskráin en þannig:

Skipulagsskrá

fyrir Afmælistjóð hins íslenska Bókmentafjelags.

1. gr.

Nafn sjóðsins er Afmælistjóður hins íslenska Bókmentafjelags, og er hann stofnaður af forseta Bókmentafjelagsins, Birni M. Olsen, á aldarafmæli fjelagsins 15. ágúst 1916, með stofnfje 1000 kr. (eitt þúsund krónum), er hann leggur til sjóðsins. Stofnfjeð má aldrei skerða.

2. gr.

Sjóðin skal ávaxta í útborgunardeild Söfnunarsjóðs Íslands. Að fimtiú árum liðnum frá þessu aldarafmæli, eða árið 1966, fellur öll upphæðin með vöxtum og vaxtavöxtum til útborgunar í hendur stjórn Bókmentafjelagsins, sem þá samstundis skal leggja aftur inn í útborgunardeild Söfnunarsjóðsins hið upphaflega stofnfje, 1000 kr., með samskonar skilmálum, þannig að stofnfjeð ávaxtist næstu 50 árin, útborgist síðan með vöxtum og vaxtavöxtum árið 2016, þó svo að 1000 kr. sjeu þá jafnframt lagðar inn aftur með samskonar skilmálum til næstu 50 ára, og svo skal fara á hverjum 50 ára fresti, þannig að stofnfjeð rýrni aldrei, en vextir og vaxtavextir fyrir hver 50 ár komi til afnota Bókmentafjelaginu.

3. gr.

Sjóðurinn er eign hins íslenska Bókmentafjelags og stendur undir stjórn þess. Hún annast um að fá konunglega staðfesting á skipulagsskrá þessari. Reikning sjóðsins skal auglýsa árlega í tímariti því, er fjelagið gefur út, og í Stjórnartíðindunum.

4. gr.

Fje því, sem til afnota kemur úr sjóðnum á hverjum 50 ára fresti, skal stjórn Bókmentafjelagsins verja til einhvers þess fyrirtækis, sem líklegt er til að efla tilgang fjelagsins samkvæmt 1. gr. fjelagslaganna, svo sem til einhvers bókmentafyrirtækis, til útgáfu ritverks, eins eða fleiri, til verðlauna fyrir rit, eða einhvers þviliks, alt eftir því sem stjórninni þykir best henta í hvert skifti.

Reykjavík á aldarafmæli Bókmentafjelagsins, 15. ágúst 1916.

Björn M. Olsen.

124

Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Sjúkrasjóðinn Vinaminn-
 6. okt. ing á Eyrarbakka, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af ráðherra Íslands
 6. október 1916.

Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

fyrir Sjúkrasjóðinn Vinaminning á Eyrarbakka.

1. gr.

Sjóðurinn skal heita Sjúkrasjóðurinn Vinaminning og er stofnaður með gjöfum, er koma í stað »likkransa«, samkvæmt tillögu í blaðinu Suðurlandi IV. árg., nr. 48. Fyrstu gjafirnar gáfust sjóðnum við jarðarför Brynjúlfs sál. Jónssonar, dbrm. frá Minnanúpi, sem dó 16. maí 1914.

2. gr.

Gjaldkeri sjóðsins heldur bók, er hann innfærir í nöfn látinna manna, sem óskað er að sjeu rituð þar. Greiðir innritunarbeiðandi gjald fyrir innritunina, það er honum sjálfum sýnist, og fær afhent minningarspjald frá sjóðnum, er hann svo sendir í staðinn fyrir »krans«. Ennfremur tekur sjóðurinn móti gjöfum og áheitum.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er að styrkja fátæka sjúklinga, er leita heilsubótar á sjúkrahæli í Árnessýslu.

4. gr.

Sjóðurinn er í dag kr. 525,45 og skal hann ávaxtast í sparisjóði Árnessýslu eða annari peningastofnun, sem stjórn sjóðsins tekur gilda.

5. gr.

Þegar sjóðurinn er orðinn 1000 — eitt þúsund — krónur, má verja öllum ársvöxtum hans samkvæmt 3. gr., þó ekki fyr en sjúkrahæli er komið á fót í Árnessýslu og tekið til starfa. Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða, og vex hann með gjöfum og áheitum samkvæmt 2. gr. Það skal á valdi stjórnar sjóðsins að láta styrkveiting niður falla ár og ár í bili, ef enginn sjúklingur álist á því ári þurfandi fátæktar vegna, og legst þá fje það, er útbýta átti, við höfuðstól.

6. gr.

124

6. okt.

Stjórn sjóðsins skal skipuð þrem mönnum, og eru hjeraðslæknirinn og sóknarpresturinn á Eyrarbakka sjálfkjörnir. Kjósa þeir þriðja mann í stjórnina, er sje gjaldkeri sjóðsins og búsettur á Eyrarbakka. Ætlast er til að menn þessir vinni kauplaust, að minsta kosti fyrst um sinn. Gjaldkeri annast bókfærslu og reikningshald sjóðsins.

Stjórnin í sameiningu sjer um geymslu á skjölum sjóðsins og birtir árlega reikning hans í Stjórnartíðindum Íslands. Reikningsár sjóðsins er almanaksárið.

Stjórnin veitir styrk úr sjóðnum samkvæmt 3. og 5. gr. Styrkbeiðnir til sjóðsins skulu ritaðar á prentuð eyðublöð, er stjórnin útbýr í því skyni og afhendir ókeypis, og skulu sóknarprestur og hreppsnefndaroddviti, er hlut eiga að máli, votta á beiðnina að rjett sje skýrt frá öllum ástæðum styrkbeiðanda.

Sjúklingar, sem eru á sveit, geta að jafnaði ekki fengið styrk úr sjóðnum

7. gr.

Ef svo stendur á, þegar byggja skal sjúkrahús í Árnæssýslu, að peninga-upphæð vanti, er sjóður þessi getur miðlað, getur stjórn sjóðsins lánað í þessu skyni það fje, sem sjóðurinn kann að eiga, þó svo að trygging sje sett, er stjórnin tekur gilda, og sömu vextir sjeu af láninu greiddir og sjóðurinn fær þar sem hann annars er ávaxtaður.

8. gr.

Á skipulagsskrá þessari skal leita konunglegrar staðfestingar.

Eyrarbakka, 18. maí 1916.

Gisli Skúlason.

P. Nielsen.

Gisli Pjetursson.

125 Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Ekkna- og munaðarleys-
6. okt. ingjasjóð Patrekshrepps, útgefinn á venjulegan hátt ad mandatum af ráðherra
Íslands 6. október 1916.

Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

fyrir Ekkna- munaðarleysingjasjóð Patrekshrepps,
eins og hún var samþykkt á aðalfundi 13. febrúar 1916.

1. gr.

Sjóðurinn skal heita »Ekkna- og munaðarleysingjasjóður Patrekshrepps«.

2. gr.

Sjóður þessi er stofnaður af Pjetri skipstjóra Björnssyni, Hvítabandsdeild-
inni á Bildudal og samskotum einstakra manna ár 1897 með kr. 808,00, þá ætl-
aður til styrktar ekkjum og börnum druknaðra manna í Vestur-Barðastrandar-
sýslu. Síðan hefir sjóðnum verið skift, og var eign Patrekshrepps 31. desember
1915:

1. Hluti í jörðinni Ytri-Bakka í Tálknafirði virtur á kr.	636,88
2. Í skuldabréfum, sjóðum og peningum	— 468,82
	kr. 1105,70

3. gr.

Eftirlit með sjóðnum hefir sýslunefnd Vestur-Barðastrandarsýslu. Stjórn
sjóðsins hafa á hendi 3 menn, kosnir til 3. ára í senn úr flokki styrktarmanna
sjóðsins, skulu 2 af þeim kosnir á aðalfundi, en sýslunefnd kys hinn þriðja.
Þeir skifta sjálfir með sjer verkum. Stjórnin sjer um, að ávaxta eignir sjóðsins
á sem arðvænlegastan og tryggilegastan hátt.

4. gr.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið. Ársreikningurinn skal vera sam-
inn fyrir lok janúarmánaðar ár hvert og afhentur endurskoðendum, er skulu
hafa endurskoðað og afhent stjórn sjóðsins hann fyrir 10. febrúar næstan á eftir
með athugasemdum sínum.

Reikningurinn skal síðan lagður fyrir aðalfund með athugasemdum endurskoðenda og svörum stjórnarinnar. **125**

6. okt.

Aðalfundur úrskurðar reikninginn og sendir hann síðan til oddvita sýslunefndar, er leggur hann fyrir næsta sýslufund.

5. gr.

Aðalfundur skal haldinn síðari hluta febrúarmánaðar ár hvert, og skal boða til hans með viku fyrirvara. Atkvæði á fundum hafa þeir einir af styrktarmönnum, sem eru skuldlausir við sjóðinn.

6. gr.

Styrktarmeun sjóðsins eru þeir, sem greiða til hans 25 krónur í eitt skifti fyrir öll, eða 2 krónur í árstíllag. Gjaldldagi á árstíllaginu er 15. febrúar ár hvert. Listi yfir nöfn styrktarmanna skal fylgja hverjum ársreikningi.

7. gr.

Endurskoðendur sjóðsins skulu vera tveir, er sýslunefnd kýs til 3. ára í senn.

8. gr.

Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða. Árstekjur sjóðsins eru: Jarðarafgjöld, vextir, tillög styrktarmanna og annað, sem sjóðnum kann að áskotnast, og skal þeim varið þannig:

1. Af þeim skal greiddur kostnaður, er leiðir af stjórn sjóðsins.
2. Af því, sem eftir er, leggist $\frac{1}{3}$ við höfuðstól, en $\frac{2}{3}$ skal úthluta árlega, ef þörf gerist.

9. gr.

Styrkurinn skal aðallega veittur fátækjum ekkjum og munaðarlausum börnum í Patrekshreppi; þó má í sjerstökum tilfellum veita öðrum hreppsbúum, sem ekki þiggja af sveit eða standa í sveitarskuld, styrk úr sjóðnum. Við úthlutun styrksins skal þess gætt að láta aðstandendur styrktarmanna sitja fyrir styrknum.

10. gr.

Umsóknir um styrk úr sjóðnum skulu sendar til stjórnarinnar fyrir lok janúarmánaðar ár hvert, og leggur stjórnin þær fyrir næsta aðalfund, með til-

125 lögum sínum. Aðalfundur ákveður, hvernig og hverjum skuli úthluta styrk, og 6. okt. skal senda sýslunefnd tilkynningu um úthlutunina ásamt ársreikningnum.

11. gr.

Fækki styrktarmönnum svo, að þeir ekki verði fleiri en 5, tekur sýslunefnd Vestur-Barðastrandarsýslu að sjer umsjón sjóðsins að öllu leyti og störf þau, er á aðalfundi hvíla.

12. gr.

Skipulagsskrá þessari má ekki breyta, fyr en höfuðstóllinn er orðinn 5000 — fimm þúsund — krónur, og þá eftir samkomulagi aðalfundar og sýslunefndar.

13. gr.

A skipulagsskrá þessari skal leita konunglegrar staðfestingar.

Þannig samþykkt á aðalfundi sýslunefndar Vestur-Barðastrandarsýslu 25. apríl til 1. maí 1916.

Skrifstofu Barðastrandarsýslu, 19. maí 1916.

G. Björnsson.

Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Ekkna- og munaðarleys- 126
ingjasjóð Tálknafjarðarhrepps, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af ráð- 6. okt.
herra Íslands 6. október 1916.

Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

fyrir „Ekkna- og munaðarleysingjasjóð Tálknafjarðarhrepps“

eins og hún var samþykkt á aðalfundi í mars 1916.

1. gr.

Sjóðurinn skal heita »Ekkna- og munaðarleysingjasjóður Tálknafjarðarhrepps«.

2. gr.

Sjóður þessi var stofnaður af Pjetri skipstjóra Björnssyni, Hvítabandsdeildinni á Bildudal og samskotum einstakra manna árið 1897 með kr. 808.00, þá ætluðum til styrktar ekkjum og börnum druknaðra manna í Vestur-Barðastrandarsýslu. Síðan hefir sjóðurinn stækkað og verið skift milli hreppanna, og hlaut Tálknafjarðarhreppur í sinn hlut árið 1914 kr. 566 00. Sama ár gafst deild hreppsins frá bindindisfjelagi Tálknafjarðarhrepps kr. 143.16, og við árslok 1915 var sjóðurinn allur kr. 792.34, sem stendur í skuldabrfefum sparisjóðs Vestur-Barðastrandarsýslu og peningum.

3. gr.

Eftirlit með sjóðnum hefir sýslunefnd Vestur-Barðastrandarsýslu. Stjórn sjóðsins hafa á hendi 3 menn, kosnir til 3ja ára í senn, úr flokki styrktarmanna sjóðsins, skulu 2 af þeim kosnir á aðalfundi, en sýslunefnd kýs hinn þriðja. Þeir skifta sjálfir með sjer verkum. Stjórnin sjer um að ávaxta eignir sjóðsins á sem arðvænlegastan og tryggilegastan hátt.

4. gr.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið. Ársreikningurinn skal vera saminn fyrir lok janúarmánaðar ár hvert og afhentur endurskoðendum, er skulu hafa endurskoðað og afhent stjórn sjóðsins hann fyrir 15. febrúar næst á eftir, með athugasemdum sínum. Reikningurinn skal síðan lagður fyrir aðalfund með athugasemdum endurskoðendanna og svörum stjórnarinnar. Aðalfundur úrskurðar

126 reikninginn og sendir hann síðan til oddvita sýslunefndar, er leggur hann fyrir 6. okt. næsta sýslufund.

5. gr.

Aðalfundur skal haldinn í síðasta lagi 15. dag marsmánaðar ár hvert, og skal boða til hans með nægum fyrirvara.

Atkvæði á fundum hafa þeir einir af styrktarmönnum, sem eru skuldlausir við sjóðinn, nema veðskuld sje.

6. gr.

Styrktarmenn sjóðsins eru þeir, sem greiða til hans minst 30 kr. í eitt skifti fyrir öll, eða minst 1 krónu árlega. Gjaldldagi á árstíllögum er 15. febrúar ár hvert. Listi yfir nöfn styrktarmanna skal fylgja hverjum ársreikningi.

7. gr.

Endurskoðendur skulu vera 2, er sýslunefnd kýs til 3ja ára í senn.

8. gr.

Höfuðstóll sjóðsins má aldrei skerðast, heldur skal hann aukinn með vöxtum, tillögum frá styrktarmönnum, gjöfum eða öðrum tekjum, er sjóðnum kann að hlotnast, að svo miklu leyti sem fje þessu er ekki varið til nauðsynlegra útgjalda svo sem:

1. Kostnaður, er leiðir af stjórn sjóðsins.
2. Styrkur til ekkna- og munaðarleysinga.

9. gr.

Af tekjum sjóðsins má árlega verja alt að $\frac{2}{3}$ til styrktar ekkjum og munaðarleysingjum og fleirum samkvæmt 10. gr.

10. gr.

Styrkurinn skal aðallega veittur fátækum ekkjum og munaðarlausum börnum í Tálknafjarðarhreppi. Hafi dáiinn styrktarmaður ekki látið eftir sig ekkju eða barn, er styrks þarfnast, má veita styrk fátæku foreldri hans eða systkini. Einnig hverjum öðrum, hafi hann gert skriflega ráð fyrir því. Við úthlutun styrksins skal þess gætt, að ekkjur og börn styrktarmanna gangi fyrir, og taka nákvæmt tillit til ástæðna og efnahags styrkþiggjenda og hve mikið og skilvíslega hinn dái hafi lagt í sjóðinn.

11. gr.

126

6. okt.

Umsóknir um styrk úr sjóðnum skulu sendar til stjórnarinnar fyrir lok janúarmánaðar ár hvert, og ákveður hún hvernig og hverjum skuli úthluta styrk, skal hún hafa lokið því fyrir næsta aðalfund. Skýrsla og umsóknir og úthlutun leggist svo fyrir aðalfund og sendist því næst oddvita sýslunefndar með reikningnum.

12. gr.

Fækki styrktarmönnum svo, að þeir verði ekki fleiri en 5, tekur sýslunefnd Vestur-Barðastrandarsýslu að sjer umsjón sjóðsins að öllu leyti og störf þau, er á aðalfundi hvíla.

13. gr.

Skipulagsskrá þessari má ekki breyta fyr en höfuðstóllinn er orðinn 3000 krónur — þrú þúsund krónur — og þá eftir samkomulagi aðalfundar og sýslunefndar.

14. gr.

Á skipulagsskrá þessari skal leita konunglegrar staðfestingar.

Þannig samþykkt á aðalfundi sýslunefndar Vestur-Barðastrandarsýslu 25. apríl til 1. maí 1916.

Skrifstofu Barðastrandarsýslu, 19. maí 1916.

G. Björnsson.

127 **Staðfesting konungs** á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Þorfinns
6. okt. Þórarinssonar, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af ráðherra Íslands 6.
október 1916.

Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

fyrir Minningarsjóð Þorfinns Þórarinssonar.

1. gr.

Sjóðurinn er stofnaður í minningu Þorfinns Þórarinssonar bónda á Spóastöðum í Biskupstungum af »Ungmennafjelagi Biskupstungna«, og er stofnfjæð kr. 200,00 — tvö hundruð krónur.

2. gr.

Tilgangur sjóðsins er að styrkja til náms efnilega unglinga í Biskupstungnahreppi, hvort heldur er verklegs náms eða bóklegs, og sitja þeir menn jafnan fyrir styrkveitingu úr sjóðnum, sem fátækir eru, en þykja skara fram úr að hæfileikum.

3. gr.

Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða, en þegar ársvextir hans nema orðið kr. 120,00 — eitt hundruð og tuttugu krónum —, má árlega verja $\frac{1}{2}$, hálfum, vöxtunum, og allt að $\frac{3}{4}$, þrem fjórðu, þeirra ár og ár, ef sjerstök nauðsyn þykir. Hinn hluti vaxtanna leggist árlega við höfuðstólinn. En þegar ársvextirnir nema orðið kr. 200,00 — tvö hundruð krónum — eða þar yfir, má árlega verja $\frac{3}{4}$, þrem fjórðu, vaxtanna. Ef ekki er um neinn mann í sveitinni að ræða, er þörf þykir að styrkja til þess, sem getur um í 2. gr., leggist allir ársvextirnir við höfuðstólinn.

4. gr.

Sjóðnum skal stjórnað af 2 mönnum úr Ungmennafjelagi Biskupstungna, sem það kýs, og 1 manni utan fjelags, sem hreppsnefnd kýs, og skulu hvoru tveggju kosnir til 3 ára í senn. Verði Ungmennafjellið uppleyst, skal sjóðnum stjórnað af 3 mönnum, er eiga fast aðsetur í hreppnum, og skulu þeir kosnir til 3 ára í senn á almennum sveitarfundi.

5. gr.

Allar tekjur, er sjóðnum kunna að fallast til, svo sem með minningar-

gjöfum, frjálsum samskotum og m. fl. veitir stjórnin móttöku og leggur við höfuð- **127**
 stólinn. Ennfremur er ætlast til, að stjórn sjóðsins reyni að auka hann, svo sem 6. okt.
 hún sjer sjer fært, einkum meðan fjármagn hans er lítið. Stjórn hans skal og
 árlega leggja fram endurskoðaðan reikning yfir fjárhag sjóðsins og bera hann
 upp til fullnaðarsamþykktar á aðalfundi Ungmennafélagsins eða almennum sveitar-
 fundi, komist stjórnin í annara hendur. Oddviti hreppsnefndar lætur kjósa 2
 menn til að endurskoða reikninginn ár hvert.

Sjóðinn skal ávaxta í Landsbankanum.

Fyrir stjórn »Ungmennafélags Biskupstungna«, 2. apríl 1916.

Ingvar Guðmundsson.

Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Árna Fló- **128**
 ventssonar bónda frá Höragsdal, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af ráð- 6. okt.
 herra Íslands 6. október 1916.

Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

fyrir Minningarsjóð Árna Flóventssonar bónda frá Höragsdal.

1. gr.

Sjóðurinn heitir: Minningarsjóður Árna Flóventssonar, og er stofnaður af
 Helga bónda Árnasyni með 300 — þrjú hundruð — krónum, hinn 14. janúar
 1916.

2. gr.

Sjóður þessi skal settur á vöxtu, og aldrei skertur höfuðstóll hans. Hann
 skal aukast af fje því, er börn og barnabörn Árna Flóventssonar kunna að leggja
 í hann, en ekki skal hann vaxa fram úr 15000 — fimtán þúsund — krónum,
 það skal vera hámark hans. Fyrstu tíu árin skal árlega senda ábúanda Hörags-
 dals 5 krónur af ársvöxtum sjóðsins, en hitt leggjast við höfuðstólinn. Að þeim

128 tíma liðnum skal ábúandinn fá 15 kr., þartil helmingur ársvaxtanna er orðinn 40 6. okt. krónur, en þá skal hálf helft vaxtanna ganga til »Lestrarfjelags Mývetninga« gegn því skilyrði, að ábúendur Hörgsdals og Stangar hafi endurgjaldslaust frian aðgang að bókasafni fjelagssins. Úr því helmingur ársvaxtanna nemur 40 krónum, ber ábúanda Hörgsdals $\frac{1}{4}$ þeirra, en »Lestrarfjelagi Mývetninga« annar fjórði hlutinn, uns ársvextirnir nema alls 200 krónum. Þegar sjóðurinn hefir náð þeim vexti, skal nefnt »Lestrarfjelag« hafa árlegan styrk 50 krónur, en ábúandi Hörgsdals hinn hlutann af helft ársvaxtanna, þartil hún hefir náð 150 króna upphæð. Hærri fjárhæð skal ekki greiða af sjóðnum, fyr en hann hefir náð hámarki sínu. Þó skal vera undantekning frá þeirri reglu, sbr. 3. gr.

3. gr.

Árið 1951 og 2001, einnig 2051 og síðan á hverjum hundrað ára fresti, skal veita Mið-Heiðarbúum eins árs vexti sjóðsins. Skulu þeir verja því fje til nýtsamra fyrirtækja hjá sjer, svo sem stofnun lestrarfjelags, skógræðslu, samgöngubóta, jarðræktar eða einhvers þess, er því bygðarlagi má verða til prýðis og bóta. Geti þeir ekki komið sjer saman um til hvers þessum styrk skuli varið, skal hann af þeim tekinn og lagður við vexti sjóðsins.

Mið-Heiðarbúar eru: ábúendur Hörgsdals, Stórás, Engidals, Hrapstaðasels, Brennáss, Stafnholts, Laugasels og Stangar.

4. gr.

Þegar sjóðurinn hefir náð hámarki sínu, skal ársvöxtum hans skift þannig, að ábúandi Hörgsdals hljóti $\frac{2}{3}$ hluta þeirra, en Skútustaðahreppur $\frac{1}{3}$ hluta. Hlut hreppsins skal þannig varið, að »Lestrarfjeleg Mývetninga« njóti árlega 50 króna styrks, gegn því skilyrði, sem tekið er fram í 2. gr., og láti fátæka námfúsa unglunga njóta sömu hlunninda eftir því sem fjelagsstjórn ákveður.

Því, sem umfram verður nefndar 50 krónur, skal varið til að styrkja fátæka unglunga til menningar: sundnáms, bóknáms o. s. frv., eða þá til styrktar þeim, sem orðið hafa fyrir framúrskarandi slysum og óhepni í baráttu lífsins. Skal hreppsnefndin ráða, hverjir þann styrk hljóta, en gæta skal hún allrar samviskusemi, að hinn umkomulausi verði ekki útundan.

5. gr.

Styrk þeim, er Hörgsdalsábúandi verður aðnjótandi úr sjóðnum, skal fyrst og fremst varið til að halda heimilisgrafreitnum þar í sómasamlegu standi, borga visitasiulaun, halda girðingunni óaðfínnanlega við, sjá um, að minnisvarðar gangi ekki úr sjer, nje annað það, er grafreitnum viðvíkur, fari aflaga. Aldrei skal grafa upp gamalt leiði, heldur færa reitinn út, sem þörf krefur, er leiðum fjölgar

þar. Skyldur skal ábúandi til að halda sem bestri rækt að unt er í grafreitnum 128 og gróðursetja þar þau blóm og viði, sem þrífist geta í þeim jarðvegi. Því fje, 6. okt. sem umfram verður kostnað við grafreitinn, skal varið til túnræktar, túngirðingarviðhalds og hverskonar umbóta, er heimilinu má verða til gagns og fegurðarauka.

6. gr.

Hreppsnefndin í Skútustaðahreppi hefir umsjón sjóðsins, og skal hreppsfjlagið ábyrgjast, að hann glatist eigi. Hreppsnefndin skal ávaxta sjóðinn á sem bestum vaxtastöðum, helst í Söfnunarsjóði Íslands, eður öðrum jafntryggum stað til vaxta og geymslu.

Hreppsnefndin skal sjá um, að fyrirmælum 5. greinar sje hlýtt. Ber ábúanda Hörgsdals að gefa henni árlega skýrslu um, hvernig hann hefir varið sjóðsstyrknum. Eunnfremur skal hreppsnefndin semja árlega reikning yfir efnahag sjóðsins og senda afrit hans sýslunefndinni í Suður-Þingeyjarsýslu eða þeirri stofnun, sem koma kynni í hennar stað, til eftirlits.

7. gr.

Ef það skyldi koma fyrir, að jörðin Hörgsdalur legðist í eyði, þá ber Skútustaðahreppi helmingur þess styrks, sem heimilt er að veita af sjóðnum. Hinn helminginn skal hreppurinn ávaxta, uns jörðin byggist aftur, og skal því fje þá varið til að endurreisa bygginguna þar; en meðan jörðin er í eyði, skal hreppnum skylt að sjá um sómasamlegt viðhald á grafreit heimilisins. En jafn-skjótt og jörðin byggist aftur, ber ábúanda hennar með rjettu sá styrkur, sem skipulagsskrá þessi heimilar honum hjer að framan, enda sje það sömu skilyrðum bundið.

8. gr.

Sveitarstjórn Skútustaðahrepps skal, er hún hefir tekið að sjer umsjón þá, sem henni er falin með skipulagsskrá þessari, beiðast staðfestingar konungs á hana. Og er það er fengið, skal hún geymd ásamt öðrum skjölum Þingeyjarsýslu hjá sýslumanninum á Húsavík, en afrit jafngilt henni hjá sveitarstjórn Skútustaðahrepps.

Gjört að Hörgsdal 14. janúar 1916.

Helgi Arnason.

Reglur

um slátrun búpenings á almennum slátrunarstöðum og um meðferð á fje og hestum að ýmsu leyti.

Samkvæmt 3. gr. laga nr. 34, 3. nóvember 1915, um dýraverndun, eru settar eftirfarandi reglur um slátrun búpenings á almennum slátrunarstöðum og um meðferð á fje og hestum að ýmsu leyti.

1. gr.

Þá er sauðfje og stórgripum er slátrað, skal þess gætt, að ein skepnan horfi eigi á slátrun annarar.

2. gr.

Hesta, nautgripi og sauðfje skal deyða með þartil gerðu skotvopni. Þegar sjerstaklega stendur á, veitir stjórnarráðið, ef því þykir þurfa, leyfi til deyðingar á annan hátt.

3. gr.

Eigi mega aðrir deyða en fullorðnir menn og samviskusamir.

4. gr.

Þá er peningur er fluttur til slátrunar eða til útflutnings, skal það gert með fullri nærgætni. Hesta skal járna, þegar þeir fara úr heimahögum.

5. gr.

Þegar kálfar eða sauðkindur eru flutt á vögnum, skal nægilegt hey látið undir skepnurnar, svo að þær eigi meiðist, og eigi má binda fætur skepnunnar saman með hörðum eða mjóum böndum, nje heldur binda svo fast eða láta skepnu liggja svo lengi í böndum, að fæturnir dofni. Þegar böndin eru leyst, verður skepnan að geta staðið upp þegar í stað.

6. gr.

Eigi má brúka hesta, sem eru haltir, meiddir eða svo magrir, að þeir hafa eigi fullan þrótt. Frostköld járnmejel skal verma litið eitt áður en þeislað er.

7. gr.

129

17. nóv.

Eigi má hnýta nokkurri skepnu í tagl á hestum.

8. gr.

Eigi má brúka þá hesta, sem að staðaldri eru brúkaðir til aksturs alla virka daga eða á hverjum degi, lengur en 10 stundir daglega. Þá hesta má eigi brúka til útreiða.

9. gr.

Eigi má leggja á hest þyngri byrðar eða láta hann draga þyngra hlass en svo, að kröftum hans sje eigi ofboðið.

10. gr.

Leggja skal ábreiðu yfir bakið á vagnhestum, ef þeir standa kyrrir úti í köldu veðri eða í úrkomu

11. gr.

Enginn má stýra hesti og vagni, sem ekki er fullra 15 ára gamall, enda hafi honum verið kent það af æfðum ökumanni.

12. gr.

Eigi má slá hesta með öðru en þartil gerðum keyrum eða ólarsvipum. Virsvipur eða prik má ekki nota. Aldrei má slá hesta í höfuð, fætur eða nára.

13. gr.

Brot gegn reglum þessum varða sektum frá 10—1000 krónum.

14. gr.

Mál, er rísa útaf brotum gegn reglunum, skal farið með sem opinber lögreglumál.

Þetta er hjermeð gert heyrin kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 17. nóvember 1916.

Einar Arnórsson.

G. Sveinbjörnsson.

130 **Staðfesting konungs** á skipulagsskrá fyrir Landsspítalasjóð Íslands,
 24. nóv. útgefin á venjulegan hátt að mandatum af ráðherra Íslands 24. nóvember 1916.
 Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

fyrir Land spítalasjóð Íslands.

1. gr.

Nafn sjóðsins er Landsspítalasjóður Íslands

Hann er stofnaður með almennum samskotum um land alt, er konur hafa gengist fyrir, til minningar um stjórnsmálarjettindi íslenskra kvenna, fengin 19. júní 1915. Tilgangur sjóðsins er að styðja að því eftir megni, að sem fullkomnum ustum landsspítala verði sem fyrst komið á.

2. gr.

Sjóðurinn nemur í dag kr. 23729 09 — tuttugu og þrem þúsund, sjö hundruð tuttugu og níu krónum og níu aukum. Upphæð þessa má ekki skerða, heldur skal auka við hana eftir föngum þangað til umráðendum sjóðsins þykir rjett að taka til hans að meira eða minna leyti. Fje sjóðsins skal ávaxta á tryggum stað og leggja vexti við höfuðstól.

3. gr.

Kvenfjelög þau í Reykjavík, er í fyrstu gengust fyrir fjársöfnun til sjóðsins, en þau eru:

Hið íslenska kvenfjelag,
 »Hvíta bandið«,
 Kvenfjelag Frikirkjusafnaðarins,
 Kvenrjettindafjelag Íslands í Reykjavík,
 Lestrarfjelag kvenna í Reykjavík,
 Thorvaldsensfjelagið,
 Ungmennafjelagið »Íðunn«,
 Verkakvennafjelagið »Framsókn«,

kjósa árlega 5 kvenna nefnd hvert um sig til þess að starfa fyrir Landsspítalasjóðinn. Nefndir þessar kjósa svo úr sínum hóp í sameiningu jafnmargar konur og fjelögin eru, og hafa þær konur, er þannig eru kosnar, stjórn sjóðsins á hendi og gildir kosning þeirra til þriggja ára. Á sama hátt skulu kosnar jafnmargar konur í varastjórn, er tekur sæti í forföllum aðalstjórnarinnar, þannig að ein

kona úr hverju fjelagi eigi sæti í framkvæmdarstjórn og varastjórn. Farist það **130** fyrir, að nefnd úr einu eða fleirum áðurnefndra fjelaga taki þátt í kosningu sjóðs- 24. nóv. stjórnarinnar, skal tala kvenna í stjórninni fækka að sama skapi. Tvo endurskoðendur skal og kjósa, og kys fulltrúanefndin þá báða.

4 gr.

Stjórnarnefndin skal gera reikning um tekjur og gjöld sjóðsins fyrir hvert umliðið ár innan loka janúarmánaðar hvers yfirstandandi árs, í fyrsta skifti í janúar 1917. Reikninginn skal senda fulltrúanefndinni endurskoðaðan til yfirlits, og skal sjóðsstjórnin síðan birta hann í auglýsingablaði landsstjórnarinnar og auk þess í tveim viðlesnustu blöðum landsins.

5. gr.

Stjórnarnefndin hefir á hendi stjórn sjóðsins að öllu öðru leyti en því, að landsstjórnin á hlut í því með nefndinni að ákveða, hversu verja skuli sjóðnum eða tekjum hans, þegar landsspítali verður reistur.

6. gr.

Leita skal konunglegrar staðfestingar á skipulagsskrá þessari.

Reykjavík, 19. júní 1916.

Ingibjörg H. Bjarnason
(formaður nefndarinnar).

Inga L. Lárusdóttir
(ritari nefndarinnar).

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Söfnunarsjóðs Íslands árið 1915.

Tekjur:

1. Sjóður í árslok 1914	kr.	601224 00
2. Bætt við innstæðu vaxtaeigenda:		
a. Innlög á árinu	kr.	32360 80
b. Vextir lagðir við höfuðstól	—	20793 50
		53154 30
3. Vextir af útlánum 1915	—	29434 16
4. Borgun fyrir viðskiftabækur, dráttarvextir o. fl.	—	330 41
5. Vextir fyrir 1915 geymdir til útborgunar	—	5638 09
6. Höfuðstóll geymdur til útborgunar:		
a. Frá fyrri árum	kr.	34 37
b. Fallinn í gjalddaga á árinu	—	419 25
		453 62
	Kr.	690234 58

Gjöld:

1. Vextir vaxtaeigenda fyrir 1915:		
a. Ársvextir 4,63 % af höfuðstól	kr.	25977 73
b. Dagvextir 4,09 % um árið	—	453 86
	kr.	26431 59
(Dagvextir til varasjóðs voru kr. 38 24).		
2. Kostnaður	—	1109 45
3. Vextir greiddir, er biðu útborgunar við árslok 1914	—	5503 94
4. Höfuðstóll:		
a. Er beið útborgunar frá fyrra ári	kr.	631 86
b. Er fjell til útborgunar á árinu	—	1368 87
		2000 73
5. Sjóður við árslok 1915:		
a. Veðskuldabryjef	kr.	629075 00
b. Skuldabryjef prestakalls	—	200 00
c. — — sveitarfjelaga	—	7940 00
d. Vextir fyrir 1915 útistandandi	—	136 23
e. Innstæða í sparisjóði í Landsbankanum	—	17426 57
f. Í sjóði hjá fjehirði	—	411 07
		655188 87
	Kr.	690234 58
Á árinu var innborgað af lánum	kr.	16970 00
— voru útborguð veitt lán	—	54700 00

Söfnunarsjóður Íslands.

Reykjavík, 16. febr. 1916.

Eiríkur Briem.

Magnús Stephensen.

Tr. Gunnarsson.

Yfirlit

yfir efnahag Söfnunarsjóðs Íslands í árslok 1915.

Eignir:

1. Veðskuldabryf	kr.	629075 00
2. Skuldabryf prestakalls	—	200 00
3. ——— sveitarfjelaga	—	7940 00
4. Vextir fyrir 1915 útistandandi	—	136 23
5. Innstæða í sparisjóði í Landsbankanum	—	17426 57
6. Í sjóði hjá fjehirði	—	411 07
	Kr.	655188 87

Skuldir:

1. Innstæða vaxtaeigenda:		
a. Í aðaldeild	kr.	578116 42
Þaraf í deild hinnar æfinlegu erfingja-		
rentu kr. 4166 86.		
b. Í útborgunardeild	—	29512 47
c. Í bústofnsdeild	—	6162 60
d. Í ellistyrksdeild	—	444 04
	kr.	614235 53
2. Vextir geymdir til útborgunar	—	5638 09
3. Höfuðstóll geymdur til útborgunar	—	453 62
4. Varasjóður	—	34861 63
	Kr.	655188 87

Söfnunarsjóður Íslands.

Reykjavík, 16. febrúar 1916.

Eiríkur Briem.

Magnús Stephensen.

Tr. Gunnarsson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Sjúkrahússjóðs Reykjavíkur árið 1915.

Tekjur:

1. Inneign 31. desember 1914 í innl. bók nr. 3366 í Ísl.bank	kr.	62 74
2. Vextir:		
a. Af konungl. rikisskuldabréfi	kr. 7 00	
b. Af bankavaxtabréfi	— 108 00	
c. Af inneign í Íslandsbanka	— 2 50	
		117 50
3. Húsaleiga:		
a. Af efri hæð íbúðarhússins	— 662 00	
b. Af neðri -	— 636 00	
c. Af líkskurðarhúsinu	— 180 00	
		1478 00
	kr.	1658 24

Gjöld:

1. Skattar og gjöld af húseigninni	kr.	181 31
2. Vextir af viðlagasjóðslánum	—	183 60
3. Afborgun af viðlagasjóðslánum	—	255 00
4. Viðgerð á íbúðarhúsinu	—	901 24
5. Inneign 31. des. 1915 í innlánsbók nr. 3366 í Ísl.bank	—	137 09
	kr.	1658 24

Borgarstjórnin í Reykjavík, 1. mars 1916.

K. Zimsen.

Efnahagsreikningur

134

Sjúkrahússjóðs Reykjavíkur 31. desember 1915.

Eignir:

1. Húseignin nr. 25 við Þingholtsstræti (Brunabótavirðing).	kr.	21801 00
2. Verðbrjef:		
a. Konungleg ríkisskuldabryf	kr.	200 00
b. Bankavextabryf	—	2400 00
		2600 00
3. Inneign í innlánsbók nr. 3366 í Íslandsbanka	—	137 09
	kr.	24538 09

Skuldir:

1. Veðskuldir til viðlagasjóðs:		
a. Samkv. skuldabryfi $\frac{4}{11}$ 1884	kr.	2250 00
b. — — — $\frac{3}{2}$ 1885	—	750 00
c. — — — $\frac{20}{3}$ 1885	—	375 00
d. — — — $\frac{23}{6}$ 1885	—	450 00
		3825 00
2. Skuld til Bæjarsjóðs Reykjavíkur	—	400 00
3. Skuldlaus eign sjóðsins	—	20313 09
	kr.	24538 09

Borgarstjórinn í Reykjavík, 1. mars 1916.

K. Zmsen.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðsins »Þorvaldar minning« árin 1914 og 1915.

Tekjur:

1. Sjóður í árslok 1913 (Stj.tið. 1914 B, bls. 117):			
Í Söfnunarsjóði	kr.		7404 99
2. Vextir:			
Árið 1914	kr.	339 36	
Árið 1915	—	348 44	
			687 80
		kr.	8092 79

Gjöld:

1. Veittur styrkur samkvæmt skipulagsskránni:			
Gesti Magnússyni, Staðarfelli	kr.	100 00	
Tómasi Kristjánssyni, Höskuldsstöðum	—	200 00	
			kr. 300 00
2. Í Söfnunarsjóði	—		7660 50
3. Í Íslandsbanka	—		132 29
			kr. 8092 79

Í stjórnarráði Íslands, 6. júní 1916.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Jón Hermannsson,

Reikningur**136**

Minningarsjóðs Sighvats Árnasonar 1914.

1. Eign í aðaldeild Söfnunarsjóðs 1913 (sjá viðskiftabók nr. 290)	kr.	78 73
2. Vextir 1914 lagðir við höfuðstól	—	3 61
Á vöxtum í Söfnunarsjóði við ársl. 1914	kr.	82 34

Skrifstofu Rangárvallasýslu 1¹/₄—'16.*Björgvin Vigfússon.*

Þannig samþýktur af sýslunefnd Rangárvallasýslu á aðalfundi 1916

vottar

Björgvin Vigfússon.

Reikningur**137**

yfir tekjur og gjöld »Framfararsjóðs Jóns prófasts Melsteds og frú Steinunnar
Bjarnadóttur Melsteds« fyrir árið 1915.

Tekjur:

1. Í sjóði við árslok 1914:		
Í Söfnunarsjóði	kr.	1468 78
2. Vextir 1915	—	67 32
	Kr.	1536 10

Gjöld:

1. Veittur styrkur til vagnkaupa 2 bændum:		
Guðbrandi Tómassyni í Skálmholti . .	kr.	28 85
Ingimundi Guðmundssyni í Andrjesfjósum	—	25 00
	kr.	53 85
2. Í sjóði við árslok 1915:		
Í Söfnunarsjóði	—	1482 25
	Kr.	1536 10

Skrifstofu Árnessýslu, 18. mars 1916.

Eiríkur Einarsson

settur.

Reikningur

Ekknasjóðs druknaðra manna í Borgarfjarðarsýslu 1915.

Tekjur:

1. Sjóður við ársbyrjun:			
a. Í Söfnunarsjóði	kr.	3660 89	
b. - peningum	—	120 40	
			kr. 3781 29
2. Tekjur á árinu 1915:			
a. Leigur af Bjarneyjarsandi 1915, 40 pd.			
smjörs á kr. 0,75	kr.	30 00	
b. Landskuld af sömu jörð 1914—'15	—	25 00	
c. Vextir í Söfnunarsjóði	—	167 39	
			— 222 39
	Samtals	kr.	4003 68

Gjöld:

1. Úthlutað á árinu 1915:			
Ekkju Helgu Jónsdóttur	kr.	40 00	
— Gróu Sigurðardóttur	—	25 00	
— Mariu Magnúsdóttur	—	30 00	
			kr. 95 00
2. Brunabótagjald af bæjarhúsum á Bjarneyjarsandi 1915	—		0 50
3. Sjóður við árslok:			
a. Í Söfnunarsjóði	kr.	3778 28	
b. - peningum	—	129 90	
			— 3908 18
	Samtals	kr.	4003 68

Í stjórn Ekknasjóðs druknaðra manna í Borgarfjarðarsýslu.

Akranesi, 22. júní 1916.

Sig. Eggerz.

Jón Sveinsson.

Jóhann Björnsson.

Oddg. Ottesen.

Böðvar Þorvaldsson.

Reikningur

139

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóð P. Hansens fyrir fardagaárið 1915—16.

Tekjur:

1. Gjöf frá óðalsbónda Peder Hansen	kr.	500 00
2. Ársvextir 4 ⁰ / ₀ lagðir við höfuðstól	—	20 00
	kr.	520 00

Gjöld:

1. Lagt í Söfnunarsjóð	kr.	520 00
	kr.	520 00

Eiðum, 15. júní 1916.

Í skólanefnd Eiðaskóla.

Björn Hallsson. Þórarinn Benediktsson.

Gunnar Pálsson.

Reikningur

sjóðs Margrjetar Lehmanns-Filhés fyrir árið 1915.

Tekjur:

1. Eftirstöðvar við árslok 1914:

a. Stofnfje:

1. Í Söfnunarsjóði	kr.	5141 38	
2. Í innlánsbók Íslandsbanka	—	14 79	
			kr. 5156 17

b. Starfsfje:

Í innlánsbók Íslandsbanka	—	175 58
-------------------------------------	---	--------

2. Vextir 1915:

a. Í Söfnunarsjóði	kr.	238 04	
b. Í innlánsbók Íslandsbanka	—	5 64	
			— 243 68
			kr. 5575 43

Gjöld:

Eftirstöðvar við árslok 1915:

a. Stofnfje:

1. Í Söfnunarsjóði	kr.	5200 89	
2. Í innlánsbók Íslandsbanka	—	16 20	
			kr. 5217 09

b. Starfsfje:

Í innlánsbók Íslandsbanka	—	358 34
	kr.	5575 43

Reykjavík, 4. maí 1916.

Sigurður Kristjánsson
p.t. gjaldkeri.

Reikning þennan höfum við endurskoðað og ekki fundið neitt við hann að athuga.

Reykjavík, 10. júní 1916.

Kl. Jónsson. Hannes Þorsteinsson.

Reikningur

yfir gjafasjóð Gregersens í Viborg til Holdsveikraspítalans frá 31. maí 1910

til 30. júní 1916.

Tekjur:

Mai 31. 1910	Meðtekið í peningum	kr.	3000 00
Júlí 3. 1910	Vextir af hlutabréfum	kr.	180 00
— 3. 1911	— — — — —	—	180 00
— 3. 1912	— — — — —	—	195 00
— 3. 1913	— — — — —	—	165 00
— 3. 1914	— — — — —	—	150 00
— 3. 1915	— — — — —	—	150 00
		kr.	1020 00
Vextir af sparisjóðsinnstæðu alls	—	—	39 57
		kr.	4059 57

Gjöld:

Júní 2. 1910	Keypt hlutabréf 3000 kr í Íslandsbanka á 102 .	kr.	3060 00
Júlí 4. 1911	Til assersors H. Danielssonar til garðræktar í Laugarnesi	—	300 00
Jan. 21. 1915	Til salvarsantilrauna	—	355 50
Júlí 10. —	Til sama	—	214 00
Jan. 25. 1916	Til sama	—	125 00
Í sparisjóði	—	—	5 07
		kr.	4059 57

Eign sjóðsins er 3000 krónur í Íslandsbankabréfum og ofan nefnd innstæða í sparisjóði.

Reykjavík, 17. júlí 1916.

Kl. Jónsson.

Efnahagsreikningur

Landsbankans 31. mars 1916.

Eignir:

1. Skuldabrfjef fyrir lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr. 176127 45	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 1223457 89	
c. Handveðslán	— 35883 97	
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjafje- laga o. fl.	— 231387 69	
e. Reikningslán	— 1042405 07	
		kr. 2709262 07
2. Vixlar innlendir og ávisanir	—	3678786 89
3. Vixlar og ávisanir til greiðslu erlendis	—	368468 15
4. Kgl. ríkisskuldabrfjef	—	492608 00
5. Önnur erlend verðbrjef	—	161632 50
6. Bankavaxtabrfjef 1. fl.	—	271700 00
7. Bankavaxtabrfjef 2. fl.	—	542822 00
8. Bankavaxtabrfjef 3. fl.	—	65142 00
9. Bankavaxtabrfjef 4. fl.	—	108946 00
10. Hafnarlánsskuldabrfjef Reykjavíkur	—	175680 00
11. Önnur innlend verðbrjef	—	1200 00
12. Fasteignir	—	92048 09
13. Húsbúnaður og áhöld bankans	—	9325 71
14. Útbúið á Akureyri	—	122128 25
15. Útbúið á Ísafirði	—	364861 68
16. Inneign erlendis	—	1292122 25
17. Inneign hjá veðdeild 4. fl.	—	2061 44
18. Ýmsir debitorar	—	202839 89
19. Peningar í sjóði 31. mars 1916.	—	143468 03
		kr. 10805102 94

Skuldir:

1. Seðlaskuld bankans við landssjóð	kr. 750000 00
2. Innskotsfje landsjóðs	— 200000 00
3. Bankaskuldabrfjef	— 1800000 00
4. Innstæðufje í hlaupareikning	— 770105 44
5. Innstæðufje í sparissjóð	— 4712359 00
6. Innstæðufje gegn viðtökuskirteinum	— 877440 07
	Flyt kr. 9109904 51

	Fluttar	kr.	9109904 51	142
7. Inneign 1. fl. veðdeildar	—		211187 39	
8. Inneign 2. fl. veðdeildar	—		148457 57	
9. Inneign 3. fl. veðdeildar	—		93307 78	
10. Innheimt fje ekki útborgað	—		11372 79	
11. Akseptkonto	—		484 01	
12. Ýmsir kreditorar	—		23298 23	
13. Varasjóður fyrir sparisjóðs Reykjavíkur	—		222 61	
14. Varasjóður bankans	—		1058639 59	
15. Tekjur sem ekki eru enn lagðar við varasjóð:				
a. Diskonto kr.	80233 16			
b. Ýmsar tekjur. kr.	15867 01			
÷ —	270 20			
	—	15596 81		
c. Ágóða- og tapskonto	—	70502 29		
Frá þessum samtals	kr.	166332 26		
dregst:				
a. Kostnaður við rekst- ur bankans kr.	14379 12			
b. Kostnaður við rekst- ur fasteigna	— 1282 35			
c. Vextir kr. 51962.00 ÷ —	49519.67			
	—	2442 33		
	—	18103 80		
	—	—	148228 46	
			kr. 10805102 94	

Landsbanki Íslands.

Björn Sigurðsson. Björn Kristjánsson. Jón Gunnarsson. Vilhj. Briem.

Reikning þennan höfum við athugað og höfum ekkert við hann að athuga.

Reykjavík, 14. júní 1916.

Eggert Briem.

Jakob Möller.

Efnahagsreikningur

Landsbankans 30. júní 1916.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr. 223251 28	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 1255422 05	
c. Handveðslán	— 34838 97	
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjar fjelaga	— 233517 69	
e. Reikningslán	— 935384 29	
		kr. 2682414 28
2. Víxlar innlendir og ávísanir	—	5101986 45
3. Víxlar og ávísanir til greiðslu erlendis	—	260527 30
4. Kgl. rikisskuldabréf	—	492608 00
5. Önnur erlend verðbréf	—	160077 50
6. Bankavaxtabréf 1. flokks	—	271700 00
7. Bankavaxtabréf 2. flokks	—	542822 00
8. Bankavaxtabréf 3. flokks	—	63732 00
9. Bankavaxtabréf 4. flokks	—	106408 00
10. Hafnarlánsskuldabréf Reykjavíkur	—	168960 00
11. Önnur innlend verðbréf	—	1200 00
12. Fasteignir	—	34493 45
13. Húsbúnaður og áhöld	—	10135 71
14. Útbúið á Akureyri	—	93890 91
15. Útbúið á Ísafirði	—	552845 19
16. Inneign hjá Landmandsbankanum	—	631468 80
17. Ýmsir debitorar	—	103045 67
18. Peningar í sjóði 30. júní 1916	—	76041 02
		Kr. 11354356 28

Skuldir:

1. Seðlaskuld bankans við landsjóð	kr. 750000 00
2. Bankaskuldabréf	— 1800000 00
3. Innskotsfje landsjóðs	— 200000 00
4. Skuld við erlenda banka	— 37948 90
5. Innstæðufje í hlaupareikningi	— 867032 72
6. Innstæðufje í sparissjóði	— 5023964 13
7. Innstæðufje gegn viðtökuskirteinum	— 844781 12
	Flyt kr. 9523726 87

	Fluttar	kr.	9523726 87	143
8. Inneign 1. fl. veðdeildar	—		215640 40	
9. Inneign 2. fl. veðdeildar	—		154967 88	
10. Inneign 3. fl. veðdeildar	—		98924 84	
11. Inneign 4. fl. veðdeildar	—		10750 84	
12. Innheimt fje óútborgað	—		7243 40	
13. Akceptkonto	—		14433 59	
14. Ýmsir kreditorar	—		153 78	
15. Varasj. fyrir sparisj. Reykjavíkur	—		222 61	
16. Varasjóður bankans	—		1058639 59	
17. Tekjur, sem ekki eru enn lagðar við varasjóð:				
a. Vextir kr. 91267 57				
÷ — 62067 37				
	kr.	29200 20		
b. Diskonto	—	173441 37		
c. Tekjur af rekstri				
fasteigna kr. 3888 21				
÷ — 3596 10				
	—	292 11		
d. Ymsar tekjur kr. 28582 43				
÷ — 1361 70				
	—	27220 73		
Frá þessum samtals	kr.	230154 41		
dregst:				
Kostnaður við rekstur bankans	—	31004 17		
			199150 24	
18. Ágóða- og tapskonto	—		70502 29	
			Kr. 11354356 28	

Landsbanki Íslands.

Oddur Gíslason. Björn Kristjánsson. Jón Gunnarsson. Eiríkur Briem.

Reikning þennan höfum við yfirfarið og borið saman við bækur bankans og höfum við ekkert við hann að athuga.

Eggert Briem. Jakob Möller.

Efnahagsreikningur

Landsbankans 30. sept. 1916.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr. 233478 51	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 1270653 12	
c. Handveðslán	— 32997 30	
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjafjel. —	246691 98	
e. Reikningslán	— 935272 73	
		kr. 2719093 64
2. Vixlar innlendir og ávísanir	—	6095393 59
3. Vixlar og ávísanir til greiðslu erlendis	—	529115 33
4. Kgl. rikisskuldabréf	—	492608 00
5. Önnur erlend verðbréf	—	160077 50
6. Bankavextabréf 1. flokks	—	274300 00
7. Bankavextabréf 2. flokks	—	542822 00
8. Bankavextabréf 3. flokks	—	62322 00
9. Bankavextabréf 4. flokks	—	91556 00
10. Hafnarlánsskuldabréf Reykjavíkur	—	168960 00
11. Önnur innlend verðbréf	—	1200 00
12. Fasteignir	—	25654 12
13. Húsbúnaður og áhöld	—	10135 71
14. Útbúið á Akureyri		
15. Útbúið á Ísafirði	—	508512 19
16. Ýmsir debitorar	—	68685 52
17. Inneign hjá erlendum bönkum	—	1397260 81
18. Peningar í sjóði 30. sept. 1916	—	208969 63
		kr. 13356666 04

Skuldir:

1. Seðlaskuld bankans við landsjóð	kr. 750000 00
2. Bankaskuldabréf	— 1700000 00
3. Innskotsfje landsjóðs	— 300000 00
4. Skuld við erlenda banka	— 525541 02
5. Innstæðufje í hlaupareikningi	— 1295266 98
6. Innstæðufje í sparisjóði	— 5484876 22
7. Innstæðufje gegn viðtökuskirteinum	— 876663 51
8. Inneign 1. fl. veðdeildar	— 206128 35

Flyt kr. 11138476 08

Fluttar kr. 11138476 08 **144**

9. Inneign 2. fl. veðdeildar	—	122652 82	
10. Inneign 3. fl. veðdeildar	—	60295 77	
11. Inneign 4. fl. veðdeildar	—	2365 70	
12. Innheimt fje óútborgað	—	5002 22	
13. Akceptkonto	—	453 01	
14. Ýmsir kreditorar	—	153 78	
15. Varasj. fyrirv. sparisj. Reykjavíkur	—	222 61	
16. Varasjóður bankans	—	1058639 59	
17. Tekjur, sem ekki eru enn lagðar við varasj.			
a. Vextir kr. 211776 96			
÷ — 119969 00			
	kr.	91807 96	
b. Diskonto	—	247791 94	
c. Tekjur af rekstri			
fasteigna kr. 4632 21			
÷ — 4099 75			
	—	532 46	
d. Ýmsar tekjur. kr. 48303 48			
÷ — 2520 21			
	—	45783 27	
Frá þessum samtals	kr.	385915 62	
dregst:			
a. Kostnaður við rekstur bankans	—	53722 48	
		—	332193 15
18. Ágóði og tapskonto	—	70502 29	
19. Útbúið á Akureyri	—	565709 02	
			kr. 13356666 04

Landsbanki Íslands.

Oddur Gislason. Björn Kristjánsson. Eiríkur Briem. Jón Gunnarsson.

Reikning þennan höfum við yfirfarið og borið saman við bækur bankans, og höfum við ekkert við hann að athuga.

Reykjavík, 4. des. 1916.

Eggert Briem. Jakob Möller.

	Póstleiðir	Póststöðvar	1. ferð	2. ferð	3. ferð	4. ferð
I. Vestanpótsur.	A. Milli Reykjavíkur og Hjarðarholts. 1. Frá Reykjavík (vesturleið).	Frá Reykjavík	3 jan.	27 jan.	25 febr.	22 mars
		— Akranesi	3 —	27 —	25 —	22 —
		— Borgarnesi	5 —	29 —	27 —	24 —
		— Munadarnesi	5 —	29 —	27 —	24 —
		— Dalsmynni	5 —	29 —	27 —	24 —
		— (Sauðafelli)	6 —	30 —	28 —	25 —
		— Harrastöðum	6 —	30 —	28 —	25 —
		— Búðardal	6 —	30 —	28 —	25 —
		að Hjarðarholti	7 —	1 febr.	1 mars	26 —
		Frá Hjarðarholti	9 jan.	2 febr.	3 mars	27 mars
	2. Frá Hjarðarholti (suðurleið).	— Búðardal	9 —	2 —	3 —	27 —
		— Harrastöðum	9 —	2 —	3 —	27 —
		— (Sauðafelli)	9 —	2 —	3 —	27 —
		— Dalsmynni	9 —	2 —	3 —	27 —
		— Munadarnesi	10 —	3 —	4 —	28 —
		— Borgarnesi	12 —	5 —	6 —	31 —
		— Akranesi	12 —	5 —	6 —	31 —
		í Reykjavík	12 —	5 —	6 —	31 —
	B. Milli Ísafjarðar og Hjarðarholts. 1. Frá Ísafirði (suðurleið).	Frá Ísafirði	3 jan.	25 jan.	23 febr.	20 mars
		— (Vigur)	3 —	25 —	23 —	20 —
		— Ögri	3 —	25 —	23 —	20 —
		— Vatnsfirði	3 —	25 —	23 —	20 —
		— Arngerðareyri	4 —	26 —	24 —	21 —
		— Kinnarstöðum	4 —	26 —	24 —	21 —
		— Bæ	5 —	27 —	25 —	22 —
		— Króksfjarðarnesi	5 —	27 —	25 —	22 —
		— Kleifum	5 —	27 —	25 —	22 —
		— Stórholti	6 —	28 —	26 —	23 —
		að Hjarðarholti	8 —	30 —	28 —	25 —
	2. Frá Hjarðarholti (vesturleið).	Frá Hjarðarholti	10 jan.	2 febr.	2 mars	27 mars
		— Stórholti	11 —	3 —	3 —	28 —
		— Kleifum	11 —	3 —	3 —	28 —
		— Króksfjarðarnesi	11 —	3 —	3 —	28 —
		— Bæ	12 —	4 —	4 —	29 —
		— Kinnarstöðum	12 —	4 —	4 —	29 —
		— Arngerðareyri	13 —	5 —	5 —	30 —
		— Vatnsfirði	13 —	5 —	5 —	30 —
		— Ögri	13 —	6 —	5 —	30 —
		— (Vigur)	13 —	6 —	5 —	30 —
		á Ísafjörð	14 —	7 —	6 —	31 —

un

aðalpóstanna

17

5. ferð	6. ferð	7. ferð	8. ferð	9. ferð	10. ferð	11. ferð	12. ferð	13. ferð	14. ferð	15. ferð
13 apríl	8 maí	1 júní	21 júní	15 júlí	9 ág.	28 ág.	17 sept.	10 okt.	6 nóv.	7 des.
13 —	8 —	1 —	21 —	15 —	9 —	28 —	17 —	10 —	6 —	7 —
15 —	10 —	3 —	23 —	17 —	11 —	30 —	19 —	12 —	8 —	9 —
15 —	10 —	3 —	23 —	17 —	11 —	30 —	19 —	12 —	8 —	9 —
15 —	10 —	3 —	23 —	17 —	11 —	30 —	19 —	12 —	8 —	9 —
15 —	10 —	3 —	23 —	17 —	11 —	30 —	19 —	12 —	8 —	9 —
16 —	11 —	4 —	24 —	18 —	12 —	31 —	20 —	13 —	9 —	10 —
16 —	11 —	4 —	24 —	18 —	12 —	31 —	20 —	13 —	9 —	10 —
17 —	11 —	4 —	24 —	18 —	12 —	31 —	20 —	14 —	10 —	11 —
18 apríl	13 maí	6 júní	25 júní	20 júlí	14 ág.	2 sept.	22 sept.	16 okt.	12 nóv.	13 des.
18 —	13 —	6 —	25 —	20 —	14 —	2 —	22 —	16 —	12 —	13 —
18 —	13 —	6 —	25 —	20 —	14 —	2 —	22 —	16 —	12 —	13 —
18 —	13 —	6 —	25 —	20 —	14 —	2 —	22 —	16 —	12 —	13 —
18 —	13 —	6 —	25 —	20 —	14 —	2 —	22 —	16 —	12 —	13 —
19 —	14 —	7 —	26 —	21 —	15 —	3 —	23 —	17 —	13 —	14 —
21 —	16 —	9 —	28 —	23 —	16 —	4 —	24 —	19 —	15 —	17 —
21 —	16 —	9 —	28 —	23 —	16 —	4 —	24 —	19 —	15 —	17 —
21 —	16 —	9 —	28 —	23 —	16 —	4 —	24 —	19 —	15 —	17 —
11 apríl	7 maí	31 maí	19 júní	14 júlí	8 ág.	27 ág.	17 sept.	10 okt.	5 nóv.	6 des.
11 —	7 —	31 —	19 —	14 —	8 —	27 —	17 —	10 —	5 —	6 —
11 —	7 —	31 —	19 —	14 —	8 —	27 —	17 —	10 —	5 —	6 —
11 —	7 —	31 —	19 —	14 —	8 —	27 —	17 —	10 —	5 —	6 —
12 —	8 —	1 júní	20 —	15 —	9 —	28 —	18 —	11 —	6 —	7 —
12 —	8 —	1 —	20 —	15 —	9 —	28 —	18 —	11 —	6 —	7 —
13 —	9 —	2 —	21 —	16 —	10 —	29 —	19 —	12 —	7 —	8 —
13 —	9 —	2 —	21 —	16 —	10 —	29 —	19 —	12 —	7 —	8 —
13 —	9 —	2 —	21 —	16 —	10 —	29 —	19 —	12 —	7 —	8 —
14 —	10 —	3 —	22 —	17 —	11 —	30 —	20 —	13 —	8 —	9 —
16 —	11 —	4 —	23 —	18 —	12 —	31 —	21 —	14 —	10 —	10 —
18 apríl	14 maí	6 júní	25 júní	20 júlí	14 ág.	2 sept.	23 sept.	16 okt.	12 nóv.	14des.
19 —	15 —	7 —	26 —	21 —	15 —	3 —	24 —	17 —	13 —	15 —
19 —	15 —	7 —	26 —	21 —	15 —	3 —	24 —	17 —	13 —	15 —
19 —	15 —	7 —	26 —	21 —	15 —	3 —	24 —	17 —	13 —	15 —
20 —	16 —	8 —	27 —	22 —	16 —	4 —	25 —	18 —	14 —	16 —
20 —	16 —	8 —	27 —	22 —	16 —	4 —	25 —	18 —	14 —	16 —
21 —	17 —	9 —	28 —	23 —	17 —	5 —	26 —	19 —	15 —	17 —
21 —	17 —	9 —	28 —	23 —	17 —	5 —	26 —	19 —	15 —	17 —
21 —	17 —	9 —	28 —	23 —	17 —	5 —	26 —	19 —	15 —	17 —
21 —	17 —	9 —	28 —	23 —	17 —	5 —	26 —	19 —	15 —	17 —
23 —	18 —	10 —	29 —	24 —	18 —	6 —	28 —	20 —	16 —	18 —

	Póstleiðir	Póststöðvar	1. ferð	2. ferð	3. ferð	4. ferð
II. Norðanpóstur.	A.	Frá Reykjavík	3 jan.	27 jan.	25 febr.	22 marz
	Milli Reykjavíkur og Staðar.	— Akranesi	3 —	27 —	25 —	22 —
		— Borgarnesi	5 —	29 —	27 —	24 —
		— Munaðarnesi	5 —	29 —	27 —	24 —
		— Dalsmynni	5 —	29 —	27 —	24 —
	1. Frá Reykjavík. (norðurleið).	að Stað	7 —	31 —	1 marz	26 —
		Frá Stað	9 jan.	2 febr.	3 marz	28 marz
		— Dalsmynni	9 —	2 —	3 —	28 —
		— Munaðarnesi	10 —	3 —	4 —	29 —
	2. Frá Stað. (suðurleið).	— Borgarnesi	12 —	5 —	6 —	31 —
		— Akranesi	12 —	5 —	6 —	31 —
		í Reykjavík	12 —	5 —	6 —	31 —
	B.	Frá Akureyri	3 jan.	28 jan.	25 febr.	22 marz
	Milli Akureyrar og Staðar.	— Steinsstöðum	4 —	29 —	26 —	23 —
		— Silfrastöðum	4 —	29 —	26 —	23 —
		— Miklabæ	4 —	29 —	26 —	23 —
		— Viðimýri	5 —	30 —	27 —	24 —
		— Æsustöðum	5 —	30 —	27 —	24 —
		— Holtastöðum	5 —	30 —	27 —	24 —
		— Blönduósi	5 —	30 —	27 —	24 —
	1. Frá Akureyri (suðurleið).	— Sveinsstöðum	6 —	31 —	28 —	25 —
		— Lækjamóti	6 —	31 —	28 —	25 —
		— Staðarbakka	6 —	31 —	28 —	25 —
		að Stað	8 —	1 febr.	1 marz	27 —
		Frá Stað	10 jan.	3 febr.	3 marz	29 marz
		— Staðarbakka	10 —	3 —	3 —	29 —
		— Lækjamóti	11 —	4 —	4 —	30 —
		— Sveinsstöðum	11 —	4 —	4 —	30 —
		— Blönduósi	11 —	5 —	5 —	31 —
	2. Frá Stað. (norðurleið).	— Holtastöðum	11 —	5 —	5 —	31 —
		— Æsustöðum	11 —	5 —	5 —	31 —
		— Viðimýri	12 —	6 —	6 —	1 apríl
		— Miklabæ	12 —	6 —	6 —	1 —
		— Silfrastöðum	12 —	6 —	6 —	1 —
		— Steinsstöðum	13 —	7 —	7 —	2 —
		á Akureyri	15 —	9 —	9 —	4 —
III. Seyðisfjarðarpóstur	A.	Frá Akureyri	17 jan.	13 febr.	11 mars	6 apríl
	Milli Akureyrar og Grímsstaða.	— Hálsi	17 —	13 —	11 —	6 —
		— Ljósavatni	17 —	13 —	11 —	6 —
		— Einarstöðum	17 —	13 —	11 —	6 —
		— Grenjaðarst.	18 —	14 —	12 —	7 —
	1. Frá Akureyri (austurleið).	— Reykjahlið	19 —	15 —	13 —	7 —
		að Grímsstöðum	21 —	17 —	15 —	8 —
		Frá Grímsstöðum	22 jan.	18 febr.	16 mars	9 apríl
		— Reykjahlið	23 —	19 —	16 —	10 —
	2. Frá Grímsstöðum (vesturleið).	— Grenjaðarst.	24 —	20 —	17 —	11 —
		— Einarstöðum	24 —	20 —	17 —	11 —
		— Ljósavatni	24 —	20 —	17 —	11 —
		— Hálsi	24 —	20 —	17 —	11 —
		á Akureyri	26 —	22 —	19 —	12 —

5. ferð	6. ferð	7. ferð	8. ferð	9. ferð	10. ferð	11. ferð	12. ferð	13. ferð	14. ferð	15. ferð
13 apríl	8 maí	1 júní	21 júní	15 júlí	9 ág.	28 ág.	17 sept.	10 okt.	6 nóv.	7 des.
13 —	8 —	1 —	21 —	14 —	9 —	28 —	17 —	10 —	6 —	7 —
15 —	10 —	3 —	23 —	17 —	11 —	30 —	19 —	12 —	8 —	9 —
15 —	10 —	3 —	23 —	17 —	11 —	30 —	19 —	12 —	8 —	9 —
15 —	10 —	3 —	23 —	17 —	11 —	30 —	19 —	12 —	8 —	9 —
17 —	11 —	4 —	24 —	18 —	12 —	31 —	20 —	14 —	10 —	11 —
19 apríl	13 maí	6 júní	26 júní	20 júlí	14 ág.	2 sept.	22 sept.	16 okt.	12 nóv.	13 des.
19 —	13 —	6 —	26 —	20 —	14 —	2 —	22 —	16 —	12 —	13 —
20 —	14 —	7 —	27 —	21 —	15 —	3 —	23 —	17 —	13 —	14 —
21 —	16 —	9 —	28 —	23 —	16 —	4 —	24 —	19 —	15 —	17 —
21 —	16 —	9 —	28 —	23 —	16 —	4 —	24 —	19 —	15 —	17 —
21 —	16 —	9 —	28 —	23 —	16 —	4 —	24 —	19 —	15 —	17 —
13 apríl	6 maí	30 maí	20 júní	14 júlí	9 ág.	28 ág.	17 sept.	10 okt.	6 nóv.	7 des.
14 —	6 —	30 —	20 —	14 —	9 —	28 —	17 —	10 —	7 —	8 —
14 —	6 —	30 —	20 —	14 —	9 —	28 —	17 —	10 —	7 —	8 —
14 —	7 —	31 —	21 —	15 —	10 —	29 —	18 —	11 —	7 —	8 —
15 —	7 —	31 —	21 —	15 —	10 —	29 —	18 —	11 —	8 —	9 —
15 —	8 —	1 júní	22 —	16 —	11 —	30 —	19 —	12 —	8 —	9 —
15 —	8 —	1 —	22 —	16 —	11 —	30 —	19 —	12 —	8 —	9 —
16 —	8 —	1 —	22 —	16 —	11 —	30 —	19 —	12 —	9 —	10 —
16 —	9 —	2 —	23 —	17 —	12 —	31 —	20 —	13 —	9 —	10 —
17 —	9 —	2 —	23 —	17 —	12 —	31 —	20 —	14 —	10 —	11 —
17 —	10 —	3 —	24 —	18 —	13 —	1 sept.	21 —	14 —	10 —	11 —
18 —	12 —	4 —	24 —	18 —	13 —	1 —	21 —	15 —	11 —	12 —
20 apríl	13 maí	5 júní	25 júní	19 júlí	14 ág.	2 sept.	22 sept.	16 okt.	13 nóv.	14 —
20 —	13 —	5 —	25 —	19 —	14 —	2 —	22 —	16 —	13 —	14 —
21 —	14 —	5 —	25 —	19 —	14 —	2 —	22 —	17 —	14 —	15 —
21 —	14 —	6 —	26 —	20 —	15 —	3 —	23 —	17 —	14 —	15 —
22 —	15 —	6 —	26 —	20 —	15 —	3 —	23 —	18 —	15 —	16 —
22 —	15 —	6 —	26 —	20 —	15 —	3 —	23 —	18 —	15 —	16 —
22 —	15 —	6 —	26 —	20 —	15 —	3 —	23 —	18 —	15 —	16 —
23 —	16 —	7 —	27 —	21 —	16 —	4 —	24 —	19 —	16 —	17 —
23 —	16 —	7 —	27 —	21 —	16 —	4 —	24 —	19 —	16 —	17 —
24 —	16 —	7 —	27 —	21 —	16 —	4 —	24 —	19 —	16 —	17 —
24 —	17 —	8 —	28 —	22 —	17 —	5 —	25 —	20 —	17 —	18 —
26 —	18 —	9 —	30 —	23 —	18 —	6 —	26 —	21 —	19 —	20 —
28 apríl	21 maí	10 júní	2 júlí	26 júlí	20 ág.	8 sept.	28 sept.	23 okt.	21 nóv.	22 des.
28 —	21 —	10 —	2 —	26 —	20 —	8 —	28 —	23 —	21 —	22 —
28 —	21 —	10 —	2 —	26 —	20 —	8 —	28 —	23 —	21 —	22 —
28 —	21 —	10 —	2 —	26 —	20 —	8 —	28 —	23 —	21 —	22 —
29 —	22 —	11 —	2 —	26 —	20 —	8 —	29 —	23 —	22 —	23 —
30 —	23 —	12 —	3 —	27 —	21 —	9 —	29 —	24 —	23 —	24 —
1 maí	24 —	13 —	4 —	28 —	22 —	10 —	30 —	25 —	24 —	26 —
2 maí	25 maí	14 júní	5 júlí	29 júlí	23 ág.	11 sept.	1 okt.	26 okt.	26 nóv.	27 des.
2 —	26 —	14 —	5 —	29 —	23 —	11 —	1 —	27 —	27 —	28 —
3 —	27 —	15 —	6 —	30 —	24 —	12 —	2 —	28 —	28 —	29 —
3 —	27 —	15 —	6 —	30 —	24 —	12 —	2 —	28 —	28 —	29 —
3 —	27 —	15 —	6 —	30 —	24 —	12 —	2 —	29 —	28 —	29 —
3 —	27 —	15 —	7 —	30 —	24 —	12 —	2 —	29 —	28 —	29 —
4 —	28 —	17 —	8 —	31 —	25 —	13 —	3 —	31 —	30 —	31 —

145

	Póstleiðir	Póststöðvar	1. ferð	2. ferð	3. ferð	4. ferð
III. Seyðisfjarðarpóstur.	B. Milli Seyðisfjarðar og Grímsstaða. 1. Frá Seyðisfirði. (vesturleið). 2. Frá Grímsstöðum (austurleið)	Frá Seyðisfirði	17 jan.	12 febr.	10 marz	3 apríl
		— Egilsstöðum	18 —	13 —	11 —	4 —
		— (Ekkjufellsseli)	18 —	13 —	11 —	4 —
		— (Bót)	18 —	13 —	11 —	4 —
		— (Fossvöllum)	18 —	13 —	11 —	4 —
		— Hvanná	18 —	13 —	11 —	4 —
		— Skjöldólfstöðum	19 —	14 —	12 —	5 —
		að Grímsstöðum	21 —	16 —	15 —	7 —
		Frá Grímsstöðum	23 jan.	18 febr.	16 marz	9 apríl
		— Skjöldólfstöðum	24 —	18 —	17 —	10 —
		— Hvanná	25 —	20 —	18 —	11 —
		— (Fossvöllum)	25 —	20 —	18 —	11 —
		— (Bót)	25 —	20 —	18 —	11 —
		— (Ekkjufellsseli)	25 —	20 —	18 —	11 —
		— Egilsstöðum	26 —	21 —	19 —	12 —
		á Seyðisfjörð	27 —	22 —	20 —	13 —
IV. Austanpóstur.	A. Milli Reykjavíkur og Odda. 1. Frá Reykjavík (austurleið). 2. Frá Odda (suðurleið).	Frá Reykjavík	9 jan.	1 febr.	27 febr.	23 marz
		— Kotströnd	10 —	2 —	28 —	24 —
		— Selfossi	10 —	2 —	28 —	24 —
		— Hraungerði	10 —	2 —	28 —	24 —
		— Þjórarábrú	10 —	2 —	28 —	24 —
		— Ægissíðu	10 —	2 —	28 —	24 —
		að Odda	11 —	3 —	1 marz	25 —
		Frá Odda	13 jan.	5 febr.	3 marz	27 marz
		— Ægissíðu	13 —	5 —	3 —	27 —
		— Þjórarábrú	13 —	5 —	3 —	27 —
		— Hraungerði	14 —	6 —	4 —	28 —
		— Selfossi	14 —	6 —	4 —	28 —
		— Kotströnd	14 —	6 —	4 —	28 —
		í Reykjavík	15 —	7 —	6 —	30 —
	B. Milli Prestsbakka og Odda. 1. Frá Prestsbakka (suðurleið). 2. Frá Odda (austurleið).	Frá Prestsbakka	5 jan.	30 jan.	25 febr.	22 marz
		— (Kirkjubæjarkl.)	5 —	30 —	25 —	22 —
		— (Asum)	5 —	30 —	25 —	22 —
		— Flögu	5 —	30 —	25 —	22 —
		— Norðurhjáleigu	6 —	31 —	26 —	23 —
		— Vík	7 —	1 febr.	27 —	24 —
		— Pjetursey	7 —	1 —	27 —	24 —
		— Skarðshlíð	7 —	1 —	27 —	24 —
		— Holti	7 —	1 —	27 —	24 —
		— Seljalandi	8 —	2 —	28 —	25 —
		— Ossabæ	8 —	2 —	28 —	25 —
		að Odda	10 —	4 —	1 marz	26 —
		Frá Odda	12 jan.	6 febr.	2 marz	28 marz
		— Ossabæ	12 —	6 —	2 —	28 —
		— Seljalandi	12 —	6 —	2 —	28 —
		— Holti	12 —	6 —	2 —	28 —
		— Skarðshlíð	12 —	6 —	2 —	28 —
		— Pjetursey	13 —	7 —	3 —	29 —
		— Vík	13 —	7 —	3 —	29 —
		— Norðurhjáleigu	14 —	8 —	4 —	30 —
		— Flögu	14 —	8 —	4 —	30 —
		— (Asum)	14 —	8 —	4 —	30 —
		— (Kirkjubæjarkl.)	15 —	8 —	4 —	30 —
		að Prestsbakka	16 —	10 —	7 —	1 apríl

5. ferð	6. ferð	7. ferð	8. ferð	9. ferð	10. ferð	11. ferð	12. ferð	13. ferð	14. ferð	15. ferð
27 apríl	20 maí	9 júní	30 júní	24 júlí.	18 ág.	6 sept.	26 sept.	21 okt.	20 nóv.	21 des.
28 —	21 —	10 —	1 —	25 —	19 —	7 —	27 —	22 —	21 —	22 —
28 —	21 —	10 —	1 —	25 —	19 —	7 —	27 —	22 —	21 —	22 —
28 —	21 —	10 —	1 —	25 —	19 —	7 —	27 —	22 —	21 —	22 —
28 —	21 —	10 —	1 —	25 —	19 —	7 —	27 —	22 —	21 —	22 —
28 —	21 —	10 —	1 —	25 —	19 —	7 —	27 —	22 —	21 —	22 —
29 —	22 —	11 —	2 —	26 —	20 —	8 —	28 —	23 —	22 —	23 —
1 maí	24 —	13 —	4 —	28 —	22 —	10 —	30 —	25 —	24 —	25 —
2 maí	25 maí	14 júní	5 júlí	29 júlí	23 ág.	11 sept.	2 okt.	27 okt.	26 nóv.	27 des.
3 —	26 —	15 —	6 —	30 —	24 —	12 —	3 —	28 —	27 —	28 —
4 —	27 —	16 —	7 —	31 —	25 —	13 —	4 —	29 —	28 —	29 —
4 —	27 —	16 —	7 —	31 —	25 —	13 —	4 —	29 —	28 —	29 —
4 —	27 —	16 —	7 —	31 —	25 —	13 —	4 —	29 —	28 —	29 —
4 —	27 —	16 —	7 —	31 —	25 —	13 —	4 —	29 —	28 —	29 —
5 —	28 —	17 —	8 —	31 —	26 —	14 —	5 —	30 —	29 —	30 —
6 —	29 —	18 —	9 —	1 ág.	26 —	14 —	5 —	31 —	30 —	31 —
18 apríl	12 maí	3 júní	19 júní	17 júlí	7 ág.	28 ág.	18 sept.	9 okt.	8 nóv.	11 des.
19 —	13 —	4 —	19 —	17 —	7 —	28 —	18 —	9 —	9 —	12 —
19 —	13 —	4 —	20 —	18 —	8 —	29 —	19 —	10 —	9 —	12 —
19 —	13 —	4 —	20 —	18 —	8 —	29 —	19 —	10 —	9 —	12 —
19 —	13 —	4 —	20 —	18 —	8 —	29 —	19 —	10 —	9 —	12 —
19 —	13 —	4 —	20 —	18 —	8 —	29 —	19 —	10 —	10 —	12 —
20 —	14 —	4 —	20 —	18 —	8 —	29 —	19 —	11 —	10 —	13 —
22 apríl	16 maí	6 júní	21 júní	19 júlí	9 ág.	30 ág.	20 sept.	12 okt.	12 nóv.	15 des.
22 —	16 —	6 —	21 —	19 —	9 —	30 —	20 —	12 —	12 —	15 —
22 —	16 —	6 —	21 —	19 —	9 —	30 —	20 —	12 —	12 —	15 —
23 —	17 —	7 —	21 —	19 —	9 —	30 —	20 —	12 —	13 —	16 —
23 —	17 —	7 —	22 —	20 —	10 —	31 —	21 —	13 —	13 —	16 —
23 —	17 —	7 —	22 —	20 —	10 —	31 —	21 —	13 —	13 —	16 —
25 —	19 —	8 —	22 —	20 —	10 —	31 —	21 —	13 —	15 —	18 —
15 apríl	10 maí	1 júní	17 júní	15 júlí	5 ág.	26 ág.	16 sept.	6 okt.	5 nóv.	7 des.
15 —	10 —	1 —	17 —	15 —	5 —	26 —	16 —	6 —	5 —	7 —
15 —	10 —	1 —	17 —	15 —	5 —	26 —	16 —	6 —	5 —	7 —
15 —	10 —	1 —	17 —	15 —	5 —	26 —	16 —	7 —	5 —	7 —
16 —	11 —	2 —	18 —	15 —	5 —	26 —	16 —	7 —	6 —	7 —
17 —	12 —	2 —	18 —	16 —	6 —	27 —	17 —	8 —	7 —	8 —
17 —	12 —	2 —	18 —	16 —	6 —	27 —	17 —	8 —	7 —	8 —
17 —	12 —	2 —	18 —	16 —	6 —	27 —	17 —	9 —	7 —	8 —
17 —	12 —	3 —	19 —	16 —	6 —	27 —	17 —	9 —	8 —	9 —
18 —	13 —	3 —	19 —	16 —	6 —	27 —	17 —	9 —	8 —	9 —
18 —	13 —	3 —	19 —	17 —	7 —	28 —	18 —	9 —	8 —	9 —
20 —	14 —	4 —	20 —	18 —	8 —	29 —	19 —	11 —	10 —	12 —
22 apríl	16 maí	5 júní	21 júní	19 júlí	9 ág.	30 ág.	21 sept.	12 okt.	12 nóv.	14 des.
22 —	16 —	5 —	21 —	19 —	9 —	30 —	21 —	12 —	12 —	14 —
22 —	16 —	5 —	21 —	19 —	9 —	30 —	21 —	13 —	12 —	14 —
22 —	16 —	5 —	21 —	19 —	9 —	30 —	21 —	13 —	12 —	14 —
22 —	16 —	5 —	21 —	19 —	9 —	30 —	21 —	14 —	12 —	14 —
23 —	17 —	6 —	21 —	19 —	10 —	31 —	22 —	14 —	13 —	15 —
23 —	17 —	6 —	22 —	20 —	10 —	31 —	22 —	14 —	13 —	15 —
24 —	18 —	7 —	22 —	20 —	11 —	1 sept.	23 —	15 —	14 —	16 —
24 —	18 —	7 —	22 —	20 —	11 —	1 —	23 —	15 —	14 —	16 —
24 —	18 —	7 —	22 —	20 —	11 —	1 —	23 —	15 —	14 —	16 —
24 —	18 —	7 —	23 —	21 —	11 —	1 —	23 —	15 —	14 —	16 —
26 —	19 —	8 —	24 —	21 —	12 —	2 —	24 —	16 —	17 —	18 —

V. Eskifjarðarpóstur.

Póstleiðir	Póststöðvar	1. ferð	2. ferð	3. ferð	4. ferð
A. Milli Prestsbakka og Hóla. 1. Frá Prestsbakka (austurleið). 2. Frá Hólum (suðurleið).	Frá Prestsbakka	19 jan.	14 febr.	10 mars	3 apríl
	— Fagurhólsmýri	20 —	15 —	11 —	4 —
	— Kálfafellsstað	21 —	16 —	12 —	5 —
	— Hólmi	21 —	16 —	12 —	5 —
	að Hólum	23 —	18 —	14 —	7 —
	Frá Hólum	25 jan.	20 febr.	17 mars	9 apríl
	— Hólmi	25 —	20 —	17 —	9 —
	— Kálfafellsstað	26 —	21 —	18 —	10 —
	— Fagurhólsmýri	27 —	22 —	19 —	11 —
	að Prestsbakka	29 —	23 —	21 —	13 —
	Frá Eskifirði	16 jan.	11 febr.	9 mars	2 apríl
	— Reyðarfirði	16 —	11 —	9 —	2 —
	— Egilsstöðum	18 —	13 —	11 —	4 —
	— Arnhólsstöðum	18 —	13 —	11 —	4 —
	— Höskuldstöðum	19 —	14 —	12 —	5 —
	— Djúpavogi	20 —	15 —	13 —	6 —
B. Milli Eskifjarðar og Hóla. 1. Frá Eskifirði (suðurleið). 2. Frá Hólum (austurleið).	— Starmýri	21 —	16 —	14 —	7 —
	— Stafafelli	21 —	16 —	14 —	7 —
	— (Firði)	21 —	16 —	14 —	7 —
	að Hólum	23 —	18 —	15 —	8 —
	Frá Hólum	25 jan.	20 febr.	17 mars	10 apríl
	— (Firði)	25 —	20 —	17 —	10 —
	— Stafafelli	26 —	21 —	18 —	11 —
	— Starmýri	26 —	21 —	18 —	11 —
	— Djúpavogi	28 —	22 —	19 —	12 —
	— Höskuldstöðum	28 —	23 —	20 —	13 —
	— Arnhólsstöðum	29 —	24 —	21 —	14 —
	— Egilsstöðum	30 —	25 —	22 —	15 —
	— Reyðarfirði	30 —	25 —	22 —	15 —
	á Eskifjörð	31 —	26 —	23 —	16 —

5. ferð	6. ferð	7. ferð	8. ferð	9. ferð	10. ferð	11. ferð	12. ferð	13. ferð	14. ferð	15. ferð
28 apríl	21 maí	9 júní	1 júlí	23 júlí	18 ág.	7 sept.	28 sept.	23 okt.	21 nóv.	22 des.
29 —	22 —	10 —	2 —	24 —	19 —	8 —	29 —	24 —	22 —	23 —
30 —	23 —	11 —	3 —	25 —	20 —	9 —	30 —	25 —	23 —	24 —
30 —	23 —	11 —	3 —	25 —	20 —	9 —	30 —	25 —	23 —	24 —
2 maí	25 —	12 —	5 —	26 —	21 —	10 —	1 okt.	26 —	25 —	26 —
4 maí	26 maí	14 júní	6 júlí	27 júlí	22 ág.	11 sept.	2 okt.	28 okt.	27 nóv.	28 des.
4 —	26 —	14 —	6 —	27 —	22 —	11 —	2 —	28 —	27 —	28 —
5 —	27 —	14 —	7 —	28 —	23 —	12 —	3 —	29 —	28 —	29 —
6 —	28 —	15 —	8 —	29 —	24 —	13 —	4 —	30 —	29 —	30 —
8 —	30 —	16 —	9 —	30 —	25 —	14 —	5 —	1 nóv.	1 des.	31 —
26 apríl	19 maí	8 júní	29 júní	23 júlí	17 ág.	5 sept.	25 sept.	20 okt.	19 nóv.	20 des.
26 —	19 —	8 —	29 —	23 —	17 —	5 —	25 —	20 —	19 —	20 —
28 —	21 —	10 —	1 júlí	25 —	19 —	7 —	27 —	22 —	21 —	22 —
28 —	21 —	10 —	1 —	25 —	19 —	7 —	27 —	22 —	21 —	22 —
29 —	22 —	11 —	2 —	26 —	19 —	8 —	28 —	23 —	22 —	23 —
30 —	22 —	11 —	3 —	26 —	20 —	8 —	29 —	24 —	23 —	24 —
1 maí	23 —	12 —	3 —	26 —	20 —	9 —	29 —	25 —	23 —	24 —
2 —	23 —	12 —	4 —	27 —	21 —	9 —	29 —	26 —	24 —	25 —
2 —	23 —	12 —	4 —	27 —	21 —	9 —	29 —	26 —	24 —	25 —
3 —	25 —	13 —	5 —	27 —	21 —	10 —	30 —	27 —	25 —	26 —
5 maí	26 maí	15 júní	6 júlí	29 júlí	22 ág.	12 sept.	2 okt.	28 okt.	27 nóv.	28 des.
5 —	26 —	15 —	6 —	29 —	22 —	12 —	2 —	28 —	27 —	28 —
5 —	26 —	16 —	7 —	30 —	23 —	13 —	3 —	29 —	28 —	29 —
6 —	27 —	16 —	7 —	30 —	23 —	13 —	3 —	29 —	28 —	29 —
7 —	28 —	17 —	8 —	31 —	24 —	14 —	4 —	30 —	29 —	30 —
8 —	29 —	18 —	8 —	31 —	24 —	14 —	5 —	31 —	30 —	31 —
9 —	30 —	18 —	9 —	1 ág.	25 —	15 —	6 —	1 nóv.	1 des.	1 jan.
10 —	31 —	19 —	10 —	2 —	26 —	16 —	7 —	2 —	2 —	2 —
10 —	31 —	19 —	10 —	2 —	26 —	16 —	7 —	2 —	2 —	2 —
11 —	1 júní	20 —	11 —	3 —	27 —	17 —	8 —	3 —	3 —	3 —

í stjórnarráði Íslands, 28. október 1916.

Einar Arnórsson.

Jón Hermannsson.

Aætlun aukapóstanna 1917.

1. Milli Reykjavíkur og Hafnarfjarðar

er póstur sendur með vögnum, sem ganga oft daglega.

2. Milli Reykjavíkur og Ægissíðu

gengur póstvagn í viku hverri frá 1. júní til 15. október. Fer póstvagninn frá *Reykjavík* á þriðjudögum og kemur þangað aftur á föstudögum, nema í seinustu ferð. Í hverri póstvagnferð gengur póstur milli Ægissíðu og Odda.

3. Milli Reykjavíkur og Þingvalla

verður póstur sendur með vögnum í júlí og ágúst.

4. Gullbringusýslupósturinn.

milli Reykjavíkur og Sandgerðis, leggur af stað frá *Reykjavík* eftir komu aðalpóstanna í 1.—5. og 14.—15. ferð. Fer um *Hafnarfjörð*, *Kálfatjörn*, *Keilavík* og *Gerða* að *Sandgerði* og snýr aftur sömu leið til *Reykjavíkur*.

Frá byrjun maí til októberloka verður póstur sendur til Keflavíkur með bílum í hverri viku.

5. Kjósarsýslupósturinn,

milli Reykjavíkur og Neðra-Háls, fer frá *Reykjavík*, eftir komu aðalpóstanna til Reykjavíkur, um *Lágafell* og *Esjuberg* að *Neðra-Hálsi* í Kjós og snýr aftur sömu leið til *Reykjavíkur*.

6. Borgarfjarðarsýslupóstarnir eru níu.

a. Fyrsti fer frá *Akranesi* eftir komu »Ingólfs« þangað í aðalpóstferð, um (*Os*), *Vogatungu*, *Saurbæ*, (*Geitaberg*), (*Grund*), *Hest*, (*Varmalæk*), *Hvítárbakka*, (*Skaft*

holtsey), (*Arnarholt*), að *Munaðarnesi*, í veg fyrir aðalpósta og heldur sömu leið til baka til *Akranness*.

b. Annar fer frá *Hesti*, eftir komu fyrsta aukapósts frá *Akranesi*, um *Lund*, (*Reyki*) að (*Fitjum*) og snýr þaðan aftur að *Hesti*.

c. Þriðji fer frá *Borgarnesi*, eftir komu aðalpóstanna frá *Reykjavík*, um *Munaðarnes*, (*Steina*), *Norðtungu*, *Deildartungu*, *Reykholt*, (*Stóraás*) að *Gilsbakka* og snýr þaðan aftur um *Norðtungu* og *Munaðarnes* að *Borgarnesi*.

d. Fjórdi fer frá *Munaðarnesi*, eftir komu aðalpóstanna frá Stað og *Hjarðarholti*, að *Hvítárbakka* og snýr aftur sömu leið til baka.

e. Fimti fer frá *Vogatungu*, eftir komu fyrsta aukapósts frá *Akranesi*, að (*Fiskilæk*) og snýr aftur sömu leið til *Vogatungu*.

f. Sjötti fer frá *Saurbæ*, eftir komu fyrsta aukapósts frá *Akranesi*, að (*Þyrli*) og snýr aftur sömu leið til baka.

g. Sjöundi fer frá *Hesti*, eftir komu fyrsta aukapósts frá *Akranesi*, að (*Hvanneyri*) og snýr sömu leið til baka aftur.

h. Attundi fer frá *Innra-Hólmi*, eftir komu »Ingólfs« í aðalpóstferð, til *Akranness* um (*Ytra-Hölm*) og snýr aftur sömu leið.

i. Níundi fer frá *Deildartungu*, eftir komu þriðji aukapósts, um (*Stóra-Kropp*), *Brúsholt*, (*Geirshlíð*) og (*Litla-Kropp*) að *Norðtungu* fyrir komu nefnds aukapósts, á bakaleið.

7. Mýrasýslupóstarnir eru þrír:

a. Fyrsti fer frá *Borgarnesi* eftir komu aðalpósta frá *Reykjavík* um (*Jarðlangsstaði*) (*Stangarholt*), (*Valbjarnarvelli*) að (*Grimsstöðum*) og þaðan beint til *Borgarness*.

b. Annar fer frá *Alftanesi* um (*Smíðjuhól*) og *Langárfoss* til *Borgarness* daginn áður en þar leggjja af stað þaðan norður og vestur, og snýr aftur sömu leið til baka, en kemur við á (*Hofsstöðum*) og (*Vogalæk*).

- c. Þriðji fer frá *Brúarfossi*, eftir komu Stykkishólmspóst, um (*Akra*) að (*Seljum*).

8. Stykkishólmspósturinn

fer frá *Borgarnesi*, þegar »Ingólfur« er kominn þangað í aðalpóstferð, um (*Arnarstapa*), *Brúarfoss*, *Garða*, *Akurholt*, *Gröf* og (*Skjöld*) til *Stykkishólms*; snýr aftur eftir 36 stunda viðstöðu þar sömu leið að *Borgarnesi*.

9. Snæfellsnessýslupóstarnir eru sjö

- a. Fyrsti fer frá *Gröf*, eftir að Stykkishólmspósturinn er þangað kominn frá *Borgarnesi*, um *Staðastað*, *Búðir*, *Olafsvík* til *Sands*, og snýr þaðan aftur eftir eyktardvöl sömu leið að *Gröf* og sé kominn þangað nógu snemma til að ná í Stykkishólmspóstinn á bakaleið. Póstur þessi skal standa við í *Olafsvík* svo lengi, að hann fari eigi af stað þaðan á bakaleið fyrr en 16 stundum eftir að hann kom þangað frá *Gröf*.
- b. Annar fer frá *Stykkishólmi* eftir komu aukapóstsins frá *Stað* og fer um *Grundarfjörð*, *Brimilsvelli*, *Olafsvík* að *Sandi*; síðan snýr hann aftur um *Olafsvík*, *Búðir*, *Staðastað*, (*Hofsstaði*) og (*Skjöld*) til *Stykkishólms*.
- c. Þriðji fer frá *Arnarstapa* fyrir komu fyrsta aukapósts að *Búðum*, en eftir komu hans snýr hann aftur sömu leið að *Arnarstapa*.
- d. Fjóðri fer frá *Grundarfirði* fyrir komu Stykkishólmspósts frá *Borgarnesi* til *Stykkishólms*; eftir komu hans snýr hann sömu leið til baka aftur og kemur við á (*Berserkjahrauni*) í báðum leiðum.
- e. Fimti fer frá *Olafsvík*, eftir komu fyrsta aukapósts, að *Brimilsvöllum* og sömu leið til baka.
- f. Sjötti fer frá *Sandi*, eftir komu fyrsta aukapósts að (*Saxahóli*) og sömu leið til baka.
- g. Sjöundi fer frá *Gröf*, eftir komu Stykkishólmspósts frá *Borgarnesi*, að *Skógarnesi* og snýr sömu leið til baka.

10. Flateyjarpósturinn,

fer frá *Flatey* um (*Ellidaey*), (*Bjarneyjar*) til *Stykkishólms* fyrir komu aukapóstsins frá *Borgarnesi*, og snýr aftur sömu leið til *Flateyjar* eftir komu aukapóstsins.

Póstbáturinn staðnæmist fyrir utan lendinguna í (*Ellidaey*) og (*Bjarneyjum*) og biður þar allt að fjórðungi stundar til þess að gefa ábúendunum kost á að sækja póst sinn út í bátinn.

11. Dalasýslupóstarnir eru þrír:

- a. Fyrsti fer frá *Stykkishólmi* um *Breiðabólstað* á *Skógarströnd*, (*Bugðustaði*), *Harrastaði* og *Búðardal* svo tímanlega, að hann nái að *Hjarðarholti* og *Stað* áður en aðalpóstar leggja af stað þaðan; eftir komu þeirra snýr hann aftur sömu leið til *Stykkishólms*, og kemur við á (*Dönustöðum*) og *Borðeyri* í báðum leiðum.
- b. Annar fer frá *Stórholti* um *Skarð*, *Hnúk*, *Staðarfell*, (*Knararhöfn*) og *Hvamm* svo tímanlega, að hann nái að *Hjarðarholti* áður en fyrsti aukapóstur leggur af stað þaðan norður að *Stað*, snýr síðan aftur sömu leið að *Stórholti* eftir komu fyrsta aukapósts frá *Stað*.
- c. Þriðji fer frá *Leikskálum* að *Harrastöðum* eftir að aðalpóstur er kominn þangað á vesturleið og snýr sömu leið til baka aftur.

12. Barðarstrandarsýslupóstarnir eru ellefu:

- a. Fyrsti fer frá *Bæ* í *Króksfirði*, þegar eftir að vestanpóstur er þangað kominn frá *Hjarðarholti*, fer um *Kinnarstaði*, *Brekku*, *Vattarnes*, *Brjánslæk*, (*Haga*), (*Brekkuvelli*), (*Vesturbotn*), *Patreksfjörð* og *Sveinsyri* að *Bildudal*, og snýr þaðan aftur sömu leið að *Bæ*.
- b. Annar fer frá *Sveinseyri*, þegar eftir að fyrsti aukapóstur er þangað kominn frá *Patreksfirði* um (*Fífustaði*) að *Seldárdal*, og snýr jafnskjótt aftur að *Sveinseyri*.
- c. Þriðji fer frá *Patreksfirði* eftir komu fyrsta aukapósts þangað frá *Bæ*, um *Sauðlauksdal* að *Saurbæ* á *Rauðasandi* og snýr þegar aftur til *Patreksfjarðar*.

- 146** d. Fjórði fer frá *Flatey*, eftir komu Flat-eyjarpóstsins þangað frá *Stykkishólmi* um (*Sauðeyjar*) að *Brjánslæk*, og snýr þaðan aftur til *Flateyjar*.
- e. Fimti fer frá *Bæ* í Króksfirði, um *Kleifar*, *Guðlaugsvík* og *Borðeyri*, þegar eftir komu vestanpóstsins þangað frá Ísafirði, að *Stað* í Hrutafirði. Eftir komu norðanpóstsins frá *Akureyri* að *Stað* fer hann þaðan aftur sömu leið að *Bæ* og sé kominn þangað áður en vestanpósturinn fer þaðan áleiðis til *Isafjarðar*.
- f. Sjötti fer frá *Sauðlauksdal* eftir komu þriðja aukapósts að *Breiðuvík* og fer sömu leið til baka aftur.
- g. Sjöundi fer frá *Vattarnesi*, eftir komu fyrsta aukapósts þangað, um (*Fjörð*) að (*Skálmarnesmúla*) og þaðan sömu leið til baka.
- h. Attundi fer frá *Flatey*, í 1.—4. og 14.—15. pósthferð til (*Hvallátra*) eftir komu Flat-eyjarpóstsins frá *Stykkishólmi* og snýr sömu leið til baka.
- i. Niundi fer frá *Bæ*, eftir að vestanpósturinn er þangað kominn frá *Hjarðarholti*, um (*Reykhöla*) að *Stað* á *Reykjanesi* og snýr svo aftur sömu leið að *Bæ*.
- k. Tiundi fer frá *Brjánslæk*, eftir komu fyrsta aukapósts þangað frá *Bæ*, yfir *Fosshéiði* um (*Foss*) til *Bildudals* og snýr sömu leið til baka aftur.
- l. Ellefti fer frá *Arngerðareyri*, þegar eftir komu vestanpóstsins frá Ísafirði, um (*Klett*), (*Eyri*), (*Gufudal*) að *Brekku* og snýr sömu leið til baka aftur.

13. Ísafjarðarsýslupóstarnir eru sautján:

- a. Fyrsti fer frá *Arngerðareyri*, einum eða tveim dögum eftir komu vestanpóstsins þangað að sunnan, um *Melgraseyri* og (*Unaðsdal*) að *Sauðeyri* og snýr þaðan aftur, eftir komu 8. aukapósts til *Arngerðareyrar*.
- b. Annar fer frá Ísafirði, eftir komu vestanpóstsins þangað um *Flateyri*, *Vedrárá*, *Holt* í Önnundarfirði, (*Gemlufalli*) *Þingeyri* og *Rafnseyri* að *Bildudal* og fer svo sömu leið aftur til *Isafjarðar*. Póstur þessi skal, ef unt er, mæta fyrsta aukapósti frá *Bæ*.
- c. Þriðji fer frá *Ogri* um (*Hvittanes*) að (*Eyri*) í Skötufirði eftir komu aðalpósts frá Ísafirði.
- d. Fjórði fer frá (*Gemlufalli*) um *Mýrar*, (*Núp*) og (*Gerðhamra*) að (*Sæbóli*), þegar eftir komu Bildudalspóstinn þangað frá Ísafirði og snýr aftur sömu leið.
- e. Fimti fer frá Ísafirði, eftir komu vestanpóstsins þangað, að *Suðureyri* í Súgandafirði og snýr þaðan aftur eftir eyktarðvöl til *Isafjarðar*.
- f. Sjötti fer frá Ísafirði, eftir komu vestanpóstsins þangað, um *Hnífsdal* út í *Bolungarvík*, og snýr þaðan aftur eftir eyktarðvöl, sömu leið til *Isafjarðar*.
- g. Sjöundi fer frá Ísafirði eftir komu vestanpóstsins þangað, um (*Arnardal*), *Tröð* í Alftafirði, *Eyri* í *Seyðisfirði*, að *Kleifum*, og fer síðan sömu leið aftur til *Isafjarðar*.
- h. Attundi fer frá Ísafirði, þegar eftir komu vestanpóstsins þangað, sjöveg um *Sauðeyri* og *Stað* í Grunnavík að *Hesteyri* og sömu leið aftur til *Isafjarðar*.
- i. Niundi fer frá *Hesteyri*, daginn eftir komu póstsins þangað frá Ísafirði í 1.—3. og 13.—15. pósthferð, um (*Steinólfsstaði*) að *Höfn* á Hornströndum, stendur þar við hálf dag og fer síðan um (*Hlöðuvík*) til *Hesteyrar* aftur.
- k. Tiundi fer frá *Þingeyri*, eftir komu annars aukapósts þangað frá Ísafirði, um *Haukadal* að (*Arnarnúpi*) og snýr þaðan sömu leið til baka að *Þingeyri*.
- l. Ellefti fer frá *Rafnseyri*, eftir komu annars aukapósts frá *Bildudal* að (*Lokinhömr-um*) og snýr aftur sömu leið að *Rafnseyri*.
- m. Tólfsti fer frá *Stað* í Grunnavík, eftir komu áttunda aukapósts þangað, um *Dynjanda* að (*Furusfirði*) og snýr aftur sömu leið að *Stað* í veg fyrir póstin frá *Hesteyri*.
- n. Þrettándi fer frá *Holti* eftir komu annars aukapósts út í (*Valþjófsdal*) og snýr til baka aftur að *Holti*.
- o. Fjórtándi fer frá *Hesteyri*, eftir komu áttaunda aukapósts þangað, að *Látrum* í Aðalvík og snýr sömu leið til baka aftur.
- p. Fimmtándi fer frá *Bolungarvík* um *Hnífsdal* til *Isafjarðar* daginn áður en aðal-

póstur leggur af stað þaðan og fer sömu leið til baka.

- r. Sextándi fer frá *Rafnseyri*, eftir komu annars aukapósts frá *Bildudal*, að (*Skógum*) í Mosdal og fer sömu leið til baka.
- s. Sautjándi fer frá *Hesteyri*, eftir komu áttunda aukapósts, um (*Sléttu*), (*Stað*) í Aðalvík að (*Sæbóli*) og sömu leið til baka.

14. Strandasýslupóstarnir eru fjórir.

- a. Fyrsti fer frá *Ófeigsfirði* svo tímanlega, að hann geti lagt af stað frá *Hólmarvík* jafnsnemma aðalpósti frá *Ísafirði*. Hann fer um *Arnes*, *Reykjarsfjörð*, (*Eyjar*), (*Skarð*), *Bassastaði*, (*Hrófberg*), *Hólmarvík*, *Kirkjuból*, (*Kollafjarðarnes*), *Stóra Fjarðarhorn*, *Gröf*, *Guðlaugsvík*, (*Bæ*), *Borðeyri* og *Stað* og snýr þaðan aftur að *Ófeigsfirði*, þegar aðalpóstur, fyrsti *Dalasýslu-* og fimti *Birdastrandarsýslu* póstur eru afgreiddir.
- b. Annar fer frá *Bæ* í *Króksfirði*, eftir komu aðalpóstsins frá *Ísafirði* um (*Valshamar*), (*Tröllatungu*), *Kirkjuból*, *Hólmarvík*, og þaðan aftur sömu leið að *Bæ*.
- c. Þriðji fer frá *Bassastöðum*, eftir komu aukapóstsins frá *Stað*, um (*Helgu*), (*Kleifar*) að (*Kaldrananesi*) og sömu leið til baka.
- d. Fjórdi fer frá *Hrófbergi* eftir komu fyrsta aukapósts að (*Stað*) í *Steingrímsfirði*.

15. Húnavatnssýslupóstarnir eru tíu:

- a. Fyrsti fer frá *Staðarbakka*, þegar eftir komu aðalpóstsins þangað frá *Stað*, að *Hvammstanga*. Fyrir komu aðalpósts að norðan skal sami póstur fara frá *Hvammstanga* að *Staðarbakka*.
- b. Annar fer frá *Lækjamóti*, þegar eftir komu norðanpóstsins þangað frá *Stað*, um (*Breidabólstað*), (*Vesturhópshóla*), (*Osa*) og (*Hindisvík*) að *Tjörn* á *Vatnsnesi*. Fyrir komu aðalpósts að norðan skal sami póstur fara sömu leið að *Lækjamóti*.
- c. Þriðji fer frá *Sveinsstöðum*, eftir komu aðalpóstsins þangað að sunnan, að *Asi* í *Vatnsdal*, og snýr þaðan aftur að *Sveinsstöðum*.

- d. Fjórdi fer frá *Blönduósi*, eftir komu aðalpóstsins að sunnan, um (*Reyki*) og *Auðkúlu* að *Guðlaugstöðum*. Fyrir komu aðalpóstsins að norðan skal sami póstur fara frá *Auðkúlu* til *Blönduóss*.
- e. Fimti fer frá *Kálfshamarsvík*, fyrir komu aðalpóstsins á norðurleið, um (*Hof*), *Skagaströnd* og (*Höskuldstaði*) að *Blönduósi* og fer aftur sömu leið til *Kálfshamarsvíkur*.
- f. Sjötti fer frá *Æsustöðum*, þegar eftir komu norðanpóstsins þangað, á norðurleið, að *Bergstöðum* og snýr þaðan sömu leið til baka.
- g. Sjöundi fer frá *Núpsdaltungu* að *Stað*, svo tímanlega, að hann nái þar aðalpóstin og snýr aftur sömu leið að *Núpsdaltungu*.
- h. Áttundi fer frá *Holtastöðum* um (*Kirkju-skarð*) að (*Refsstöðum*), eftir komu aðalpóstsins á norðurleið, og snýr aftur beina leið að *Holtastöðum*.
- i. Níundi fer frá *Bergstöðum* til *Æsustaða* fyrir komu aðalpósts á suðurleið.
- k. Tíundi fer frá *Skagaströnd* um (*Höskuldstaði*) til *Blönduóss* fyrir komu aðalpósts á suðurleið.

16. Skagafjarðarsýslupóstarnir eru átta.

- a. Fyrsti fer frá *Víðimýri*, eftir komu norðanpóstsins þangað frá *Stað*, um *Mælisfell* að *Goðdölum* og sömu leið aftur að *Víðimýri*.
- b. Annar fer frá *Víðimýri*, þegar eftir komu norðanpóstsins þangað frá *Stað*, um (*Páfastaði*), *Reynistað*, *Sauðárkrók*, *As*, *Lón*, *Kolkuósi*, *Hofsós*, *Fell*, *Haganesvík* og (*Hraun*) til *Síglufjarðar* og snýr aftur sömu leið eftir 24 stunda dvöl þar í 1.—5. og 13.—15. ferð, en eftir 12 stunda dvöl í 6.—12. ferð.
- c. Þriðji fer frá *Sauðárkróki*, eftir komu *Síglufjarðarpóstsins* frá *Víðimýri*, um (*Veðramót*), *Hvamm* í *Laxárdal*, (*Selmes*) að (*Hrauni*) og snýr aftur til *Sauðárkróks*.
- d. Fjórdi fer frá *Kolkuósi*, eftir komu *Síglufjarðarpóstsins* þangað frá *Víðimýri*, um *Víðvík* að *Hólum*, og snýr þaðan aftur að *Kolkuósi*.

- 146 e.** Fimti fer frá *Sauðárkróki* svo tímanlega, að hann sé kominn að *Víðimýri* áður en norðanpóstur fer suður um. Eftir komu hans frá *Akureyri* snýr hann aftur sömu leið til *Sauðárkróks* og kemur við á *Reynistaði* og (*Páfastöðum*) í báðum leiðum.
- f. Sjötti fer frá *Miklabæ* í *Blöndublíð* eftir komu aðalpósts á norðurleið, um *Frosta-staði* og (*Hofsstaði*) að *Lóni*, og sömu leið til baka til *Miklabæjar*.
- g. Sjöundi fer frá *Sauðárkróki* til *Víðimýrar* áður en pósturinn frá *Stað* fer norður um í 1.—5. og 14.—15. ferð, og snýr sömu leið til baka aftur.
- h. Attundi fer frá *Sauðárkróki* í 1.—5. og 13.—15. ferð, eftir komu fimta aukapósts frá *Víðimýri*, um *Lón*, *Hóla*, til *Hofsóss* og snýr sömu leið til baka aftur.

17. Eyjafjarðarsýslupóstarnir eru fimm:

- a. Fyrsti fer frá *Akureyri* eftir komu norðanpóstsins þangað frá *Stað* í 1.—7. og 12.—15. ferð um *Möðruvelli*. (*Stærri-Arskóg*), *Hjalteyri*, *Dalvík*, *Kvíabekk* í *Olafsfirði* (*Knappsstaði*) og *Haganesvík* til *Sigturfjarðar* og snýr aftur þaðan sömu leið til *Akureyrar*. Í 8.—11. póstferð fer póstur þessi aðeins að *Möðruvöllum*.
- b. Annar fer frá *Akureyri*, eftir komu norðanpósts þangað frá *Stað*, um (*Krobb*), (*Grund*) og *Saurbæ* að (*Jórunnarstöðum*) og fer um (*Munkapverá*) og *Þverá* aftur til *Akureyrar*.
- c. Þriðji fer frá *Akureyri*, eftir komu norðanpóstsins þangað frá *Stað*, um *Svalbard* og *Garð* að *Grenivík* og þaðan aftur um (*Laufás*) til *Akureyrar*.
- d. Fjórti fer frá *Dalvík*, eftir komu *Siglu-fjarðarpósts*, um (*Velli*, *Syðra-Hvarf*, *Tjörn* og *Mela*) og snýr aftur sömu leið að *Dalvík*.
- e. Fimti fer frá *Möðruvöllum*, eftir komu fyrsta aukapósts frá *Akureyri*, um *Þúfnavelli* að (*Myrká*) og fer í baka leið um (*Bægisá*) aftur til *Möðruvalla*.
- eyri, fram *Birðardal* austan *Hljóts*, að *Lundarbrekku* og þaðan út dalinn aftur að vestan, að *Ljósavatni*.
- b. Annar fer frá *Grenjadarstað*, eftir komu aðalpóstsins frá *Akureyri* um (*Halldórsstaði*), (*Þverá*) og (*Ljósstaði*) að *Skútustöðum* og þaðan aftur að *Grenjadarstað*.
- c. Þriðji fer frá *Húsavík* að *Grenjadarstað* fyrir komu *Seyðisfjarðarpósts* þangað á austurleið. Eftir komu hans frá *Akureyri* fer hann um (*Garð*), *Húsavík* og (*Héðinshöfða*) að *Víkingavatni*, og snýr aftur sömu leið að *Grenjadarstað* og skal hann ná *Seyðisfjarðarpóstinum* á leið til *Akureyrar*, og fer því næst aftur til *Húsavíkur*.
- d. Fjórti fer frá *Vopnafirði* um (*Hvammsgerði*), *Höfn* í *Bakkafirði*, *Þórshöfn*, *Svalbard* og *Skinnaströnd* til *Víkingavatns* og mætir þar *Grenjadarstaðarpósti*. Pósturinn snýr aftur sömu leið til *Vopnafjarðar*.
- e. Fimti fer frá *Raufarhöfn* um (*Grjótnes*), *Kópasker*, (*Preshóla*), (*Ærlækjarsel*) að *Víkingavatni* svo tímanlega, að hann verði þangað kominn fyrir komu aukapóstsins frá *Grenjadarstað* og *Vopnafirði*, og snýr aftur til *Raufarhafnar*, þegar eftir komu umgetinna aukapósta að *Víkingavatni*.
- f. Sjötti fer frá *Garði*, eftir komu *Grenivíkupósts* frá *Akureyri*, að *Brettingsstöðum*, og snýr þaðan aftur að *Hálsi* í *Fniðskadal*.
- g. Sjöundi fer frá *Ljósavatni*, eftir komu *Seyðisfjarðarpóstsins* þangað frá *Akureyri*, að *Þóróddsstað* í *Kinn* og snýr þaðan aftur sömu leið til baka.
- h. Attundi fer frá *Hálsi*, eftir komu aðalpóstsins þangað frá *Akureyri*, að (*Illugastöðum*) og sömu leið til baka aftur.
- i. Níundi fer frá *Þórshöfn* eftir komu fjórða aukapósts þangað frá *Víkingavatni*, um (*Sauðanes*), (*Heiði*) að *Læknisstöðum* og snýr sömu leið til baka. Í 7.—11. ferð fer póstur þessi alla leið að (*Skálum*).

18. Þingeyjarsýslupóstarnir eru níu:

- a. Fyrsti fer frá *Ljósavatni*, eftir komu *Seyðisfjarðarpóstsins* þangað frá *Akur-*

19. Múlasýslupóstarnir eru sjö:

- a. Fyrsti fer milli *Seyðisfjarðar* og *Vopnafjarðar*. Hann fer frá *Seyðisfirði* svo

timanlega að hann nái Eskifjarðarpósti á *Egilsstöðum* á austurleið. Þaðan fer hann um *Egilsstaði*, (*Eiða*) *Hjaltastað*, *Kirkjubæ* í Hróarstungu, *Sleðbrjót*, (*Torfastaði*), á *Vopnafjörð* og snýr aftur þaðan eftir sólarhringsdöl sömu leið á *Seyðisfjörð*.

- b. Annar fer frá *Seyðisfirði*, eftir komu aðalpóstsins þangað frá Akureyri, um *Stakkahlíð*, (*Nes*) og (*Dalland*) að *Bakka-gerði* í Borgarfirði og sömu leið aftur til *Seyðisfjarðar*.
- c. Þriðji fer frá *Hjaltastað*, eftir komu Vopnafjarðarpósts þangað frá *Seyðisfirði*, um (*Kóreksstaði*), og (*Njarðvík*) til *Borgarfjarðar* og snýr aftur sömu leið.
- d. Fjórdi fer frá *Egilsstöðum* þegar eftir komu aðalpóstinna á austurleið, um (*Vallanes*), (*Hallormsstað*) að *Valþjófsstað* og þaðan aftur vestan Lagarfljóts um (*As*) í Fellum að *Egilsstöðum*.
- e. Fimti fer frá *Skjöldólfsstöðum*, þegar eftir komu aðalpóstsins þangað frá Akureyri, að *Eiríksstöðum* á Jökuldal og heldur sömu leið aftur að *Skjöldólfsstöðum*.
- f. Sjötti fer frá *Djúpavogi*, þegar eftir komu aðalpóstsins þangað frá *Hólum*, í 1.—4. og 13.—15. ferð um (*Berunes*), *Breiðdalsvík*, *Stöðvarfjörð*, *Fáskrúðsfjörð*, *Reyðarfjörð* og (*Hólma*) að *Eskifirði* og sömu leið aftur til *Djúpavogs*. Í 5.—12. ferð gengur póstur þessi að eins til *Fáskrúðsfjarðar*, og þá því að eins, að eigi náist í skipsferð.
- g. Sjöundi fer frá *Eskifirði*, þegar eftir komu sjötta aukapósts þangað frá *Djúpavogi*, í 1.—4. og 13.—15. ferð, um *Norðfjörð*, *Mjóafjörð* og (*Fjörð*) til *Seyðisfjarðar* og snýr þaðan aftur sömu leið á *Eskifjörð*.

20. Skaftafellssýslupóstarnir eru fjórir:

- a. Fyrsti fer frá *Prestsbakka*, þegar eftir komu aðalpóstsins þangað frá *Odda*, um *Þykkvabæ* og (*Efri Fljót*) að *Rofabæ*.
- b. Annar fer frá (*Kirkjubæjarklaustri*) eftir komu aðalpóstsins þangað frá *Odda* að (*Holti*).
- c. Þriðji fer frá *Rofabæ* að *Norðurhjáleigu*

fyrir komu aðalpósts þangað á vesturleið, þegar Kúðafljót er fært.

- d. Fjórdi fer frá *Vík* að *Odda* 12. og 26. júní, 3. og 24. júlí, 14. ágúst og 4. september og kemur við í *Pétursey*, *Skarðshlíð*, *Holti*, *Seljalandi*, og *Ossabæ* í báðum leiðum.

146

21. Rangárvallasýslupóstarnir eru sex.

- a. Fyrsti fer frá *Þjórsárbrú*, þegar eftir komu aðalpóstsins þangað frá *Reykjavík*, um (*Herriðarhól*) og (*Haga*) að *Fells-múla* á Landi og snýr þaðan aftur að *Þjórsárbrú*.
- b. Annar fer sömuleiðis frá *Þjórsárbrú*, jafnsnemma hinum fyrnefnda um (*Háf*) í Háfshverfi að *Nýjabæ* í Þykkvabæ og snýr aftur sömu leið að *Þjórsárbrú*.
- c. Þriðji fer frá *Odda* þegar eftir komu aðalpóstsins þangað frá *Reykjavík*, um (*Stórólshvol*) að *Teigi* í Fljótshlíð, og þaðan aftur sömu leið að *Odda*.
- d. Fjórdi fer frá *Odda* að *Kálfsstöðum* í Lardeyjum, daginn eftir komu aðalpóstinna og snýr þegar aftur að *Odda*.
- e. Fimti fer frá *Odda* um (*Kirkjubæ*), (*Reyðarvatn*) að (*Keldum*) daginn eftir komu aðalpósta og fer aftur um (*Stórahof*) að *Odda*.
- f. Sjötti fer frá *Seljalandi* eftir komu aðalpósts frá *Odda*, um *Stóra-Dal* að (*Eyvindarholti*) og sömu leið til baka.

22. Arnessýslupóstarnir eru ellefu:

- a. Fyrsti fer frá *Selfossi*, þegar eftir komu aðalpóstsins þangað frá Reykjavík í 1.—7. og 12.—15. pósthferð um (*Alvíðru*), (*Torfastaði*) og *Villingavatn* að *Þingvöllum*, og snýr þaðan aftur að *Selfossi*. Í 8.—11. ferð fer póstur þessi að eins að *Villingavatni*.
- b. Annar fer frá *Hraungerði*, sem fyrst eftir komu aðalpóstsins frá Reykjavík, um Ölfusárbrú og Sogsbrú, *Klausturhóla* (Minniborg), *Mosfell* og *Torfastaði* að *Brekku* og þaðan aftur sömu leið að *Hraungerði*.
- c. Þriðji fer sömuleiðis frá *Hraungerði*,

146

- sem fyrst eftir komu aðalpóstsins frá Reykjavík, um (*Olafsvelli*) og Reyki á Skeiðum að *Stóra-Núpi* og þaðan aftur að *Hraungerði*.
- d. Fjórdi fer frá *Reykjum*, eftir komu *Hraungerðis*póstsins þangað, um *Birtingaholt* að *Hruna* og heldur sömu leið til baka aftur.
- e. Fimti fer frá *Hraungerði*, sem fyrst eftir komu aðalpóstsins frá Reykjavík, um (*Hróarsholt*) að *Brandshúsum* og snýr þaðan aftur um (*Villingaholt*) að *Hraungerði*.
- f. Sjötti fer frá *Mosfelli* eftir komu annars aukapósts, að *Laugardalshólum* og snýr aftur sömu leið.
- g. Sjöundi fer frá *Torfastöðum*, eftir komu annars aukapósts þangað, að (*Króki*), og snýr þegar aftur að *Torfastöðum*.
- h. Attundi fer frá *Eyrarbakka*, í 1.—7. og 13—15. pósthferð, svo tímanlega að hann sé kominn að *Selfossi* áður en aðalpóstur leggur á stað þaðan austur. Frá *Selfossi* snýr hann aftur um (*Sandvík*) og (*Kaldaðarnes*) til *Eyrarbakka*. Þaðan fer hann um (*Stóra Hraun*) til *Stokks-eyrar*.
- i. Níundi fer frá *Eyrarbakka* um *Stokkseyri* til *Selfoss* svo tímanlega að hann nái þar aðalpósti á bakleið í 1.—7. og 13.—15. pósthferð, eftir komu hans snýr hann aftur til *Eyrarbakka* og *Stokkseyrar*.
- k. Tiundi fer frá *Kotströnd* sama dag og *Kjósarsýslupósturinn* fer frá Reykjavík um (*Vorsabæ*), *Hjalla*, *Þorlákshöfn*, *Stakkavík*, *Hraun* og *Kalmanstjörn* til *Keflavíkur* og snýr sömu leið til baka.
- l. Ellefti fer frá *Klausturhólum* eftir komu annars aukapósts frá *Hraungerði* að (*Kiðjabergi*) og snýr sömu leið til baka.

Fardagar póstanna frá endastöðvum póstleiðanna eru fastákveðnir þá daga, sem hér eru nefndir, þannig að við blöðum og tímaritum, sem send eru samkvæmt 11. gr. f. í póstlögunum, og böggum- og peningasingingum er ekki tekið lengur en til kl. 7 síðdegis daginn áður.

Í stjórnarráði Íslands, 28. október 1916.

Einar Arnórsson.

Jón Hermannsson.

Samþykkt

147
6. des.

um kynbætur nautgripa í Hvítársíðuhreppi, Þverárhlíðarhreppi og Stafholtstungnahreppi í Mýrasýslu.

Sýslunefndin í Mýrasýslu hefir samkvæmt lögum nr. 20, 20. október 1905, um samþykktir um kynbætur nautgripa, gert eftirfarandi samþykkt um kynbætur nautgripa í Hvítársíðuhreppi, Þverárhlíðarhreppi og Stafholtstungnahreppi.

1. gr.

Í Hvítársíðuhreppi, Þverárhlíðarhreppi og Stafholtstungnahreppi skulu allir skyldir til að geyma öll graðneyti, 5 mánaða og eldri, annaðhvort í gripaheldri girðingu, öruggu hliðarhafti, tjóðri, við innigjöf eða á annan hátt, sem stjórnir nautgriparæktarfelaganna í hreppnum telja jafntryggan. Það skal vera jafnóheimilt að láta graðneyti ganga laus í eigin landi sem annara.

2. gr.

Nú vanrækir einhver geymslu á graðneyti samkvæmt framanskráðu, og graðneyti finst í annars manns landi, og er ábúanda þá heimilt að aftra því, að það geri skaða, t. d. með því að hýsa það, tjóðra eða því um líkt, og skal eigandi skyldur að borga allan kostnað, sem af því leiðir, enda sje eiganda gert aðvart um hindrun þess innan tveggja sólarhringa.

3. gr.

Nú hefir graðneytið sloppið úr geymslu og gert skaða á kúm, áður en það var hindrað samkvæmt 2. gr., og er eigandi þá skyldur að bæta þann skaða að fullu.

Sleppi graðneyti úr girðingu, sem stendur undir stjórn og umsjón nautgriparæktarfelags eða hreppsnefndar, skal nautgriparæktarfelagið eða hrepps-sjóður greiða skaða þann, sem af því hlýst.

Ákvæði þessarar greinar gilda um öll graðneyti, sem hittast óhindruð á samþyktaðinu, eins þótt eigandi þess sje búsettur utan samþyktaðsins.

4. gr.

Kostnað og skaðabætur samkvæmt 2. og 3. gr. skal greiða eftir mati tveggja óvilhallra manna og útnefna málsaðilar sinn hvor.

Komi matsmenn sjer ekki saman um kostnað og skaðabætur, kjósa þeir sjer oddamann. Geti málsaðilar ekki komið sjer saman um útnefning matsmanna, útnefnir sýslumaður mennina, ef annarhvör málsaðili eða bábir fara þess á leit.

- 147** Komi matsmenn sjer ekki saman um oddamann, er hreppstjóri þess hrepps, þar
 6. des. sem tjónið verður, sjálfkjörinn oddamaður, sje hann ekki við málið riðinn, ella sje hann útnefndur af sýslumanni. Mat matsmanna er bindandi og skal birt hlutaðeiganda tafarlaust. Kostnaður og skaðabætur falla í gjalddaga 10 dögum eftir þann dag, sem úrskurður matsmanna er birtur hlutaðeiganda.

5. gr.

Enginn á samþyktarsvæðiuu má nota önnur naut til undaneldis en þau, sem valin eru til þess af nautgriparæktarfelaginu á staðnum eða, þar sem ekkert slikt felag er til, af hlutaðeigandi hreppsnefnd. Skulu felögin eða hreppsnefndirnar skyld til að sjá um, að ávalt sjeu til hæfilega mörg graðneyti til undaneldis, og að þau sjeu geymd á hentugum stöðum og einnig hafa vald til þess að ákveða bolatolla.

6. gr.

Graðneyti, sem valin eru til undaneldis, skulu vera hraust og þroskamikil og af því besta kyni, sem kostur er á. Sömu einkenni skulu og þær kýr hafa, sem undaneldisnaut eru valin undan.

Fóðrun og hirðing kúa og nauta, sem ætluð eru til undaneldis, skal vanda sem best. Leita skulu stjórnir nautgriparæktarfelaganna álits eftirlitsmanns síns um val undaneldisnauta.

7. gr.

Hreppsnefndirnar á samþyktarsvæðinu hafa eftirlit með því, að fyrirmælum samþykta þessarar sje hlýtt. Þó geta hreppsnefndirnar falið eftirlitið nautgriparæktarfelögum, ef til eru. Kostnað þann, sem af því leiðir, greiða hlutaðeigandi nautgriparæktarfelög, þar sem þau eru til, annars greiðist kostnaðurinn úr hreppsjóði.

8. gr.

Brot gegn 1. og 5. gr. varða sektum frá 5—50 krónur, og renna sektirnar í sveitarsjóð.

9. gr.

Með brot gegn samþykt þessari skal fara sem almenn lögreglumál.

Samþykt þessi er hjermeð staðfest til að öðlast gildi 1. janúar 1917 og birt til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 6. desember 1916.

Einar Arnórsson.

Jón Hermannsson.

Samþykkt

148

5. des.

um kornforðatrygging fyrir Skriðu-, Arnarness-, Árskógs-,
Þóroddsstaða- og Hvanneyrar-hreppa.

Sýslunefndin í Eyjafjarðarsýslu hefir samkvæmt lögum nr. 24, 9. júlí 1909, og nr. 47, 10. nóv. 1913, gert eftirfarandi samþykkt fyrir Skriðu-, Arnarness-, Árskógs-, Þóroddsstaða- og Hvanneyrar-hreppa.

1. gr.

Kornforða má halda á þessum stöðum:

1. Á Akureyri eða á Hjalteyri, fyrir Skriðu- Arnarness- og Árskógs-hreppa.
2. Í Ólafsfirði fyrir Þóroddsstaðahrepp.
3. Í Siglufirði fyrir Hvanneyrarhrepp.

Í nóvembermánuði ár hvert ákveður sýslumaður eftir tillögum hreppsnefnda þeirra hreppa, er þess óska, hve mikill forðinn skuli vera á hverjum stað.

2. gr.

Þeir kaupmenn eða kaupfjelög, er kornforðatryggingu taka að sjer á þeim stöðum, sem tilgreindir eru í 1. gr., gegn iðgjaldi því, sem um er samið af viðkomandi hreppsnefndum, skulu árlega hafa hinn ákveðna forða til taks frá 1. janúar til 15. maí, um fram það, sem þeir annars hafa til viðskifta sinna á þessu tímabili. Skulu þeir geyma forðann í svo góðum húsum, að hann eigi skemmist, enda ábyrgjast þeir hann að öllu leyti.

3. gr.

Þegar sannað er með álitsgjörð, er sýslumaður telur nægja, að kornforðinn hafi verið til hinn umsamda tíma og í fullu lagi 15. maí, skal kornforðatryggingin upphafin og tryggingargjaldið greitt. Nú sannast það með álitsgjörðinni, að einhver hefir ekki þann forða, er tilskilið var, eða hann er svo skemdur, að hann er ekki notandi, fellur tryggingargjaldið niður.

4. gr.

Hreppsnefndir hinna nefndu hreppa skulu tilkynna sýslumanni fyrir septembermánaðarlok ár hvert, hve mikinn kornforða þær óska sjer trygðan.

148

6. des.

5. gr.

Tryggingargjaldið greiðist að helmingi af hreppunum, nema ef til þess fæst styrkur af vöxtum Legatsjóðs Jóns Sigurðssonar eða annarstaðar frá, og að helmingi úr landssjóði, sje forðinn látinn ónotaður, að öðrum kosti greiðir notandi þennan helming. Þann hluta tryggingargjaldsins, sem hreppnum og notendum ber að greiða, skal afhenda sýslumanni um leið og honum er tilkynt (sbr. 6 gr.) hvort eða að hve miklu leyti forðinn verður notaður.

6. gr.

Fyrir 15. maí ár hvert skulu hreppsnefndirnar tilkynna sýslumanni eða umboðsmanni hans, hvort eða að hve miklu leyti þær hafi forðans þörf. Forða þeirra, er tilkynt hafa, að hann ekki verði notaður, má sýslumaður afhenda öðrum viðkomandi hreppsnefndum, enda greiði þær þá tryggingargjaldið.

7. gr.

Verð fyrir kornvöru þá, sem látin er úti samkvæmt framansögðu, ábyrgjast hlutaðeigandi hreppsnefndir, að greiðist ákveðinn gjalddaga. Nú gelst eigi fjeð að fullu frá einhverjum hreppi eða hreppum, og greiðir þá sýslufjelagið það sem á kann að vanta upp á væntanlegt endurgjald síðar meir frá hlutaðeigandi sveitarfjelagi eða sveitarfjölögum.

8. gr.

Þegar harðindi bera að höndum, má eigi selja kornforðann hærra verði en annars hefði verið á þeim stað, sem hann er geymdur, að viðbættu tryggingargjaldi.

9. gr.

Yfirlýsing kornforðatryggingarinnar hefir sýslumaður og þeir menn, sem sýslunefndin kann að kjósa honum til aðstoðar.

Samþykkt þessi staðfestist hjermeð samkvæmt framangreindum lögum og öðlast gildi 1. janúar 1917.

Í stjórnarráði Íslands, 6. desember 1916.

Einar Arnórsson.

Jón Hermannsson.

Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir »Minningarsjóð Sigurðar Þórðarsonar« 149
Þórðarsonar« útgefin á venjulegan hátt að mandatum af ráðherra Íslands 14. 9. des.
desember 1916.

Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

fyrir »Minningarsjóð Sigurðar Þórðarsonar«.

1. gr.

Sjóðurinn er stofnaður með gjöfum sýslubúa í Mýra- og Borgarfjarðarsýslum.

2. gr.

Stofnfje hans er 727 krónur, og skal það, að viðlögðum vöxtum frá 6. nóv. 1915, lagt í aðaldeild Söfnunarsjóðs Íslands og ávaxtað þar. $\frac{1}{5}$ hluti árs-
vaxta leggist jafnan við höfuðstól, en $\frac{4}{5}$ hlutum skal varið til að verðlauna hjú-
um í nefndum sýslum.

Í júnímánuði ár hvert, í fyrsta skifti 1918, veitir sýslumaðurinn í Mýra-
og Borgarfjarðarsýslum upphæð þá, er útbyta skal, einhverju einu hjúi, er reynst
hefir sjerlega vel í stöðu sinni, karli eða konu, í fyrsta skifti hjúi í Mýra-
sýslu, en næsta ár hjúi í Borgarfjarðarsýslu og þannig á víxl framvegis. Að öðru
jöfnu gengur það hjú fyrir öðrum, sem lengst hefir verið í vist, hvort heldur
innan hjerads eða utan. Til þess að hljóta verðlaun útheimtist ekki, að hjúið
beiðist þeirra, heldur aflar sýslumaður sjer þekkingar á verðleikum hjúa í hjer-
aðinu á þann hátt, er honum þykir best henta, og veitir verðlaunin eftir þeim
kunnugleik. Sama hjúið getur hlotið verðlaun oftár en einu sinni, þó ekki fyr
en liðin eru 10 ár frá því, er það hlaut þau síðast.

3. gr.

Sýslumaður gerir árlegan reikning sjóðsins, leggur hann fyrir sýslunefnd-
irnar á víxl til endurskoðunar, og birtir hann síðan á prenti.

Reykjavík, 9. desember 1916.

Sigurður Þórðarson,

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Kirkjujarðasjóðs árið 1915.

Tekjur:

1. Sjóður frá f. á.:			
a. Bankavaxtabrjef	kr.	125100 00	
b. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	29176 35	
c. Útistandandi í lánum	—	453902 34	
d. Í sjóði í Landsbankanum.	—	12715 28	
			kr. 620893 97
2. Andvirði seldra kirkjujarða 1915	—	77742 00	
3. Peningaeign nokkurra prestakalla	—	405 68	
4. Ágóði á útdregnum bankavaxtabrjefum	—	156 00	
5. Afborganir af lánum	—	16599 84	
6. Vextir:			
a. Af lánum	kr.	18252 00	
b. — Söfnunarsjóðsinnstæðu	—	1333 97	
c. — bankavaxtabrjefum	—	5571 00	
d. — bankainneign	—	1427 75	
			— 26584 72
7. Til jafnaðar móti gjaldlið 7 a 2	—	25400 00	
			kr. 767782 21

Gjöld:

1. Vextir af andvirði seldra kirkjujarða tilheyrandi prestaköllum, sem ekki eru komin undir hin nýju launalög	kr.	6707 73	
2. Keypt $\frac{23}{12}$ bankavaxtabrjef að upphæð 25400 kr. á 94 %	—	23876 00	
3. Keyptir vextir af bankavaxtabrjefunum $\frac{1}{7}$ — $\frac{23}{12}$	—	605 50	
4. Gjöld sjóðsins	—	200 00	
5. Vextir greiddir í Prestslaunasjóð	—	17942 25	
6. Til jafnaðar móti tekjulið 5	—	16599 84	
7. Eign við árslok:			
a. 1. Bankavaxtabrjef			
frá f. á.	kr.	125100 00	
2. Keypt á árinu	—	25400 00	
			kr. 150500 00
b. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	30510 32	
c. Útistandandi í lánum	—	503799 73	
d. Á vöxtum í Landsbankanum	—	17040 84	
			— 701850 89
			kr. 767782 21

Reykjavík, 6. apríl 1916.

G. Sveinbjörnsson,

Reikningur

fyrir árið 1915 yfir tekjur og gjöld Vátryggingarsjóðs sjómanna.

T e k j u r:

1. Sjóður frá fyrra ári:			
a. Bankavaxtabrjef	kr.	22500 00	
b. Í sparisjóðsbók nr. 9966	—	24069 94	
c. Í sparisjóðsbók nr. 5248	—	6988 59	
			kr. 53558 53
2. Lifsábyrgðargjöld 1915	—		32760 31
3. Vextir:			
a. Af bankavaxtabrjefum pr. $\frac{2}{1}$ og $\frac{1}{7}$ 1915	kr.	1012 50	
b. Af sparisjóðsbók nr. 9966	—	962 79	
c. Af sparisjóðsbók nr. 5248	—	360 69	
			— 2335 98
4. Til jafnaðar gjaldlið 4 a	—		9000 00
			kr. 97654 82

G j ö l d:

1. Greiddar vátryggingarupphæðir	kr.	16688 00	
2. Kostnaður	—	399 30	
3. Keypt bankavaxtabrjef pr. $\frac{1}{7}$ 1915:			
6000 kr. á 95%	kr.	5700 00	
3000 kr. á 95 $\frac{1}{2}$ %	—	2865 00	
			— 8565 00
4. Í sjóði við árslok:			
a. Bankavaxabrjef	kr.	31500 00	
b. Í sparisjóðsbók nr. 9966	—	25032 73	
c. Í sparisjóðsbók nr. 5248	—	15469 79	
			— 72002 52
			kr. 97654 82

Reykjavík, 26. febrúar 1916.

Jón Hermannsson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Ræktunarsjóðs Íslands 1915.

Tekjur:

1. Höfuðstóll 31. des. 1914:

4% þjóðjarðasölulán	kr.	349227 75
— önnur lán	—	8598 27
3½% tóvjelalán	—	1200 00
3% lán til hreppa	—	7344 01
— lán til bænda	—	19664 22
4% lán til prestakalla	—	2779 50
— lán til bænda	—	186867 20
— jarðakaupalán	—	24266 11

Ógoldnir vextir 1913:

4% lán til bænda kr. 16 00

Ógoldnir vextir 1914:

3% lán til hreppa — 15 00

— lán til bænda — 28 69

4% lán til bænda — 84 00

143 69

Í Landsbankanum með sparisjóðskjörum — 12842 58

Í Íslandsbanka á hlaupareikningi . . . — 10569 40

kr. 623502 73

2. Vextir goldnir 1915:

4% þjóðjarðarsölulán	kr.	13844 35
— önnur lán	—	343 99
3½% tóvjelalán	—	42 00
3% lán til hreppa	—	205 34
— lán til bænda	—	592 74
4% lán til prestakalla	—	111 18
— lán til bænda	—	7392 32
— jarðakaupalán	—	970 64
Af inneign í bönkum	—	810 84

24313 40

3. Ógolnir vextir 1915:

4% þjóðjarðasölulán	kr.	189 79
3% lán til hreppa	—	15 00
4% lán til bænda	—	99 25

304 04

Flyt kr. 648120 17

Fluttar kr. 648120 17 **152**

4. Afborganir lána:

4 ⁰ / ₀ þjóðjarðarsölulán	kr.	17452 84	
— önnur lán	—	1297 61	
3 ¹ / ₂ ⁰ / ₀ tóvjelalán	—	120 00	
3 ⁰ / ₀ lán til hreppa	—	1889 51	
— lán til bænda	—	2262 11	
4 ⁰ / ₀ lán til prestakalla	—	331 50	
— lán til bænda	—	6211 24	
— jarðakaupalán	—	1661 40	
			kr. 31226 21
5. Andvirði seldra þjóðjarða	—	54400 00	
			kr. 733746 38

Gjöld:

1. Verðlaun	kr.	5300 00	
2. Vextir í landssjóð	—	12839 91	
3. Eyðublöð ²⁴ / ₃₆ ; burðareyrir ¹⁴ / ₂₀	—	38 56	
4. Járnskápur	—	321 19	
5. Laun gjaldkera	—	400 00	
6. Til jafnaðar tekjulið 4 færast	—	31226 21	
7. Höfuðstóll 31. des. 1915:			
4 ⁰ / ₀ þjóðjarðasölulán	kr.	379179 91	
— önnur lán	—	7300 66	
3 ¹ / ₂ ⁰ / ₀ tóvjelalán	—	1080 00	
3 ⁰ / ₀ lán til hreppa	—	5454 50	
— lán til bænda	—	17402 11	
4 ⁰ / ₀ lán til prestakalla	—	2448 00	
— lán til bænda	—	201705 96	
— jarðakaupalán	—	25004 71	
Ógoldnir vextir 1915:			
4 ⁰ / ₀ þjóðjarðasölulán	kr.	189 79	
3 ⁰ / ₀ lán til hreppa	—	15 00	
4 ⁰ / ₀ lán til bænda	—	99 25	
		304 04	
Í Landsbankanum með sparisjóðskjörum	—	18361 84	
Í Íslandsbanka á hlaupareikningi	—	25378 78	
			683620 51
			kr. 733746 38

Reykjavík, 6. júlí 1916.

Jón Hermannsson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Fiskiveiðasjóðs Íslands 1915.

T e k j u r :

1. Höfuðstóll 31. des. 1914:

Skuldabréf fyrir lánum	kr.	214734 49	
Í Landsbankanum á hlaupareikningi	—	22761 60	
Í Íslandsbanka með sparisjóðskjörum	—	30717 53	
Í sjóði hjá gjaldkera	—	363 32	
			kr. 268577 44

2. Vextir á árinu:

Af útistandandi lánum	kr.	6237 76	
— inneigu í bönkum	—	1318 27	
			— 7592 03

3. Afborganir lána 25629 26

4. Tillag úr landssjóði 6000 00

5. Hluti Fiskiveiðasjóðs af sektarfje fyrir ólöglegar fiskiveiðar í landhelgi 22776 93

6. 10% af útlutningsgjaldi af sild. 13868 50

kr. 344444 16

G j ö l d :

1. Styrkur til útgáfu fiskiveiðatimaritsins »Ægir« kr. 200 00

2. Styrkur til efingar sildarútvegi og landgæslu við sildarveiðar — 13866 55

3. Laun gjaldkera — 200 00

4. Ýmislegur kostnaður:

Eyðublöð	kr.	31 35	
Burðareyrir	—	12 15	
			— 43 50

5. Til jafnaðar tekjulið 3. — 25629 26

6. Höfuðstóll 31. des. 1915:

Skuldabréf fyrir lánum	kr.	209005 23	
Í Landsbankanum á hlaupareikningi	—	45875 89	
Í Íslandsbanka með sparisjóðskjörum	—	49623 73	
			— 304504 85
			kr. 344444 16

Reykjavík, 30. desember 1916.

Jón Hermannsson.

Reikningur

154

yfir tekjur og gjöld Landhelgissjóðs Íslands 1915.

Tekjur:

1. Tillag úr landssjóði fyrir árin 1914 og 1915	kr.	10000 00
2. Hluti Landhelgissjóðs af sektarfje fyrir ólöglegar fiskiveiðar í landhelgi	—	45553 84
3. Vextir í Landsbankanum	—	221 11
	kr.	55774 95

Gjöld:

Sjóður:

Í Landsbankanum	kr.	55774 95
---------------------------	-----	----------

Í stjórnarráði Íslands, 4. júlí 1916.

F. h. r.

Kl. Jónsson,

Jón Hermannsson.

Reikningur

155

Æfinlegrar erfingjarentu Sigríðar Melsteð fyrir árið 1915.

Stofnfje: Hlið í Grafningi í Árnessýslu 22.6 hndr. að n. m.

Tekjur:

1. Innstæða í Söfnunarsjóði Íslands	kr.	15 00
2. Afgjald af Hlið í Grafningi 1915	—	116 00
3. Vextir í Söfnunarsjóði	—	0 56
	kr.	131 56

Gjöld:

1. Styrkur veittur Páli Bjarnasyni frá Framnesi	kr.	100 00
2. Innstæða í Söfnunarsjóði Íslands	—	31 56
	kr.	131 56

Reykjavík, 18. júlí 1916.

Oddur Hermannsson,
fjehirðir sjóðsins,

Reikningur

Líknaarsjóðs Sigríðar Melsted fyrir árið 1915.

Stofnfje: Keldnakot í Stokkseyrarhreppi innan Arnessýslu, 11.12 hndr. að n. m.

Tekjur:

1. Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	55 70
2. Afgjald af Keldnakoti 1915	—	57 20
3. Vextir í Söfnunarsjóði	—	2 61
	kr.	115 51

Gjöld:

1. Borgað þinglýsingargjald	kr.	3 00
2. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	112 51
	kr.	115 51

1. skrifstofa stjórnarráðsins, 27. nóvbr. 1916.

G. Sveinbjörnsson.

Reikningur

styrktarsjóðs Hjálmars kaupmanns Jónssonar frá 1. sept. 1915 til 31. ágúst 1916.

Tekjur:

1. Eign sjóðsins í byrjun reikningsársins (Stj.tíð. 1915 B., bls. 286)	kr.	16137 75
2. Vextir á reikningsárinu:		
a. af bankavaxtabrjefum	kr.	724 50
b. - inneign í sparisjóði 1915	—	14 20
c. - hlaupareikningi 1915	—	2 54
	—	741 24
3. Grætt á skiftum og nýjum bankavaxtabrjefum	—	150 00
4. Lánað sjóðnum af reikningshaldara	—	4 80
	kr.	17033 79

Gjöld:

157

1. Styrkur veittur 9 ekkjum og 5 börnum	kr.	600 00
2. Auglýsing í Lögbirtingablaði	—	4 80
3. Eign sjóðsins 31. ágúst 1916:		
a. bankavaxtabrjef	kr.	16300 00
b. í sparisjóði Landsbankans	—	123 23
c. í hlaupareikningi Landsbankans	—	5 76
		16428 99
	kr.	17033 79

Reykjavík, 21. september 1916.

Þórh. Bjarnarson. Eiríkur Briem. Kristján Jónsson.

Framanritaður reikningur staðfestist.

Í stjórnarráði Íslands, 30. desember 1916.

Kl. Jónsson.

Jón Hermannsson,

Reikningur

yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs skipstjóra og stýrimanna

við Faxaflóa árið 1915.

Tekjur:

1. Í sjóði við árslok f. á..	kr.	8274 62
2. Árstillög 112 fjelagsmanna	—	336 00
3. Vextir í Söfnunarsjóði	—	367 37
4. Vextir í Landsbankanum	—	11 05
5. Vantaldir vextir í Söfnunarsjóði 1914	—	0 01
	kr.	8989 05

Gjöld:

1. Styrkur veittur	kr.	450 00
2. Í sjóði við árslok	—	8539 05
	kr.	8989 05

Reykjavík, 4. janúar 1916.

Ellert K. Schram.

Reikningur

159

yfir tekjur og gjöld Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum frá 1. janúar 1915
til 31. desember sama ár.

Tekjur:

1. Frá f. á. áætlað fyrir ekki fullbætt slys	kr.	19242 00
2. Inngöngueyrir og iðgjöld skipa	—	53422 42
3. Iðgjöld fyrir afla, veiðarfæri og annan útbúnað	—	5710 25
4. Bankavextir og aðrir vextir	—	1369 80
5. Frá váttryggingarfjelögunum Hansa og Mannheimer upp í skaðabætur og Ristorno	—	22310 44
6. Frá umboðsmönnum Samábyrgðarinnar, innheimtulaun af endurgreiddum iðgjöldum og sjereign	—	51 30
7. Frá »Hinum sameinuðu hollensku brunabóta-fjelögum frá 1790«	—	949 34
	kr.	103055 55

Gjöld:

1. Laun framkvæmdarstjóra og eins gæslustjóra	kr.	3750 00
2. Goldið upp í innheimtu og ómakslaun umboðsmanna	—	1762 87
3. Goldið upp í endurtryggingargjald til váttryggingarfjelagsins Mannheimer	—	23800 50
4. Ólokið endurtryggingargjald til váttryggingarfjelagsins Mannheimer	—	7147 27
5. Ógreitt af launum umboðsmanna	—	31 96
6. Greiddar skaðabætur og Ristorno á reikningsárinu	—	46073 59
7. Ýms áhöld o. fl.	—	1153 67
8. Prentun eyðublaða, auglýsinga o. fl.	—	436 34
9. Símtal, símskeyti og burðargjald	—	246 55
10. Skrifstofukostnaður (þar í fölginn húsaleiga, ljós, hiti og ræsting)	—	1395 72
11. Áætlað fyrir óbætt slys	—	5724 00
12. Óviss gjöld	—	209 15
13. Sjereignahækkun 1915	—	1733 97
14. Vextir af varasjóðnum	—	639 79
15. 20 % af tekjuafgangi eða ársarði Samábyrgðarinnar, sem færast í sjerreikninga hinna váttrygðu skipa	—	1790 03
16. Tekjuafgangur, sem yfirfærast til varasjóðs	—	7160 14
	kr.	103055 55

Reykjavík, 11. mars 1916.

Jón Gunnarsson.

Efnahagsreikningur

Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum þann 31. desember 1915.

Aktiva:

1. Ýms áhöld, svo sem skrifborð, peningaskápur, skjalaskápur, bækur, sjókort, stólar o. fl.	kr.	1541 47
2. Útistandandi iðgjöld	—	272 41
3. Skuld váttryggingafjelagsins Hansa	—	40 28
4. Útistandandi skaðabótahluttaka nokkurra viðskiftamanna Samábyrgðarinnar	—	7232 60
5. Af sjereign hinna váttrygðu skipa — staflað a. í Passiva — er innistandandi hjá váttryggingarfjel. Mannheimer . . .	—	4859 34
6. Í sjóði 31. desember 1915:		
a. Innstæða í Landsbankanum	kr.	29796 43
b. Peningar í vörslu aðalskrifstofunnar	—	1004 68
		30801 11
	kr.	44747 21

Passiva:

1. Inneign váttryggingarfjelagsins Mannheimer	kr.	7147 27
2. Inneign umboðsmanna Samábyrgðarinnar	—	31 96
Varasjóður.		
a. Innstæða í reikningum skipanna	—	16310 07
b. Sjereign og vextir af endurgreiðslu m. m., sem er orðin fullkomin eign varasjóðs:		
1. Frá fyrri árum	kr.	3426 55
2. Frá reikningsárinu	—	857 81
		4284 36
c. Vextir:		
1. Frá fyrri árum	kr.	6013 71
2. Frá reikningsárinu	—	1369 80
3. Af varasjóðnum	—	639 79
		8023 38
d. 20% af tekjuafganginum, sem skiftist milli hinna váttrygðu skipa	—	1790 03
e. Tekjuafgangur í árslok	—	7160 14
	kr.	44747 21

Reykjavík, 11. mars 1916.

Jón Gunnarsson.

Reikningur

161

Legatsjóðs Jóns Sigurðssonar árið 1915.

Tekjur:

1. Eign sjóðsins frá f. á.:			
a. Fasteignir	kr.	13010 00	
b. Veðskuldabréf	—	40695 00	
c. Bankavaxtabréf	—	1800 00	
d. Í sparisjóði	—	2992 17	
e. Ógreiddir vextir	—	81 60	
f. Hjá dánarbúi Guðl. Guðmundsson	—	3297 52	
			kr. 61876 30
2. Vextir:			
a. Af veðskuldabréfum	kr.	1675 65	
b. — bankavaxtabréfum	—	81 00	
c. — sparisjóðsfje	—	36 49	
d. — inneign í búi Guðl. Guðmundsson	—	131 90	
			— 1925 04
3. Afgjald jarða:			
a. Landsskuld	kr.	800 99	
b. Leigur	—	578 05	
c. Vextir af vatnsveituláni	—	20 80	
d. Lóðargjöld	—	15 00	
			— 1114 84
4. Endurgreidd lán			— 1705 00
5. Til jafnaðar við gjaldalið 4			— 5700 00
			— 72321 18

Gjöld:

1. Ávextir af Kristnesláni	kr.	32 00
2. Ýmisleg útgjöld	—	13 30
3. Greitt umboðsmanni af jarðaaafgjaldinu	—	185 81
4. Lán veitt á árinu	—	5700 00
5. Til jafnaðar við tekjulið 4	—	1705 00
6. Eign til næsta árs:		
a. Fasteignir	kr.	13010 00
b. Veðskuldabréf	—	44690 00
c. Bankavaxtabréf	—	1800 00
d. Hjá db. Guðl. Guðmundssonar	—	3429 43
Flyt	kr.	62929 43
	kr.	7636 11

161

	Flutt	kr.	62929 43	kr.	7636 11
e. Í sparisjóði	—		1297 69		
f. Í sjóði hjá reikningshaldara	—		457 95		
				—	64685 07
				kr.	72321 18

Akureyri, 25. maí 1916.

Páll Einarsson.

Geir Sæmundsson.

162

Reikningur

yfir tekjur og gjöld »Prentsmiðjúsjóðs Norður- og Austuramtsins« árið 1915.

Tekjur:

1. Eign frá f. á.

a. Veðskuldabrjef	kr.	2050 00		
b. Veðdeildarbrjef	—	200 00		
c. Sparisjóðsfje	—	279 96		
d. Hjá dánarbúi Guðl. Guðmundssonar	—	373 06		
			kr.	2903 02

2. Vextir 1915:

a. Af veðskuldabrjefum	kr.	90 33		
b. — veðdeildarbrjefum	—	9 00		
c. — sparisjóðsinneign	—	11 42		
d. — inneign í búi Guðl. Guðmundssonar	—	14 92		
			—	127 34
			kr.	3030 36

Gjöld:

1. Styrkur veittur 4 nemendum á gagnfræðaskóla á Akureyri	kr.	108 00		
2. Eign sjóðsins til næsta árs:				
a. Veðskuldabrjef	kr.	2050 00		
b. Veðdeildarbrjef	—	200 00		
c. Í sparisjóði Íslandsbanka	—	284 38		
d. Hjá dánarbúi Guðl. Guðmundssonar	—	387 98		
			—	2922 36
			kr.	3030 36

Skrifstofu Eyjafjarðarsýslu og Akureyrarkaupstaðar 14. jan. 1916.

Páll Einarsson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs fátækra ekkna og munaðarlausra barna í
Eyjafjarðarsýslu og Akureyrarkaupstað 1915.

Tekjur:

1. Eign frá f. ári:			
a. Einarssstaðir og Pjetursborg	kr.	2000 00	
b. Veðdeildarbrjef	—	1000 00	
c. Hjá dánarbúi Guðl. Guðmundssonar	—	1110 20	
d. Sparisjóðsfje	—	479 55	
			kr. 4589 75
2. Afgjald jarða:			
a. Af Einarssstöðum 220 ál. $\frac{0}{67}$	—	147 40	
b. — Pjetursborg 100 ál. $\frac{0}{67}$	—	67 00	
			— 214 40
3. Vextir af innstæðu:			
a. Af veðdeildarbrjefi	kr.	45 00	
b. — sparisjóðsbrjefi	—	18 79	
c. — inneign hjá dánarbúi Guðl. Guð-			
mundssonar	—	44 41	
			— 108 20
4. Gjafir og gjafahirslur:			
a. Gjafir frá ýmsum	—	110 00	
b. Úr gjafahirslum m. m.	—	102 40	
			— 212 40
			kr. 5124 75

Gjöld:

1. Styrkur veittur 51 ekkju	kr.	535 00
2. Einarssstaðir og Pjetursborg	—	2000 00
3. Veðdeildarbrjef	—	1000 00
4. Hjá dánarbúi Guðl. Guðmundssonar	—	1154 61
5. Í sparisjóði	—	435 14
	kr.	5124 75

Akureyri, 31. des. 1916.

Páll Einarsson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Bókasafns Norðurlands árið 1915.

Tekjur:

1. Inneign hjá gjaldkera frá f. á.	kr.	46 58
2. Styrkur úr landssjóði	—	725 00
3 Styrkur úr bæjarsjóði Akureyrar	—	800 00
4. Styrkur úr sýslusjóði Eyjafjarðarsýslu	—	250 00
5. Bráðabirgðalán frá gjaldkera	—	225 04
	kr.	2046 62

Gjöld:

1. Laun bókavarðar.	kr.	400 00
2. Húsaleiga 1915	—	350 00
3. Eldiviður, ljós og ræsting	—	288 32
4. Til bókakaupa	—	487 85
5. Bókband 1915	—	317 05
6. Ábyrgðargjald, prentun o. fl.	—	303 40
	kr.	2046 62

Skrifstofu Eyjafjarðarsýslu og Akureyrarkaupstaðar, 3. apríl 1916.

Páll Einarsson,

Ársreikningur

165

fyrir styrktarsjóð lyfsala E. Tvede 1915—1916.

Tekjur:

Höfuðstóll styrktarsjóðsins í Söfnunarsjóði , .	kr.	1016 63
Vextir 1915	—	47 06
	kr.	1063 69

Gjöld:

Útborgað Hugborgu Bjarnadóttur	kr.	45 88
Höfuðstóll í mars 1916	—	1017 81
	Jöfnuður kr.	1063 69

Reykjavík í mars 1916.

P. O. Christensen.

Efnahagsreikningur

Landsbankans með útbúunum á Akureyri og Ísafirði 31. desember 1915.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánunum:		
a. Fasteignaveðslán	kr. 313218 74	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 1485318 36	
c. Handveðslán	— 48787 97	
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjel. —	127774 57	
e. Reikningslán	— 1154571 88	
		kr. 3129671 52
2. Vixlar og ávísanir	—	2822169 93
3. Kgl. ríkisskuldabréf kr. 572800.00	—	492608 00
4. Önnur erlend verðbréf kr. 218000.00	—	161632 50
5. Bankavaxtabréf 1. flokks	—	294500 00
6. Bankavaxtabréf 2. flokks	—	574770 00
7. Bankavaxtabréf 3. flokks	—	103494 00
8. Bankavaxtabréf 4. flokks	—	136394 00
9. Hafnarlánsskuldabréf Reykjavíkur kr. 183000.00	—	175680 00
10. Önnur innlend verðbréf	—	1200 00
11. Fasteignir	—	107421 00
12. Bankabyggingin með húsbúnaði	—	92225 71
13. Starfshús útbúsins á Ísafirði og áhöld útbúanna	—	2502 10
14. Inneign erlendis	—	3561747 06
15. Ýmsir debitorar	—	111277 36
16. Óinnkomnir yextir tilh. reikningsárinu	—	893 85
17. Peningar í sjóði 31. des. 1915	—	307841 81
		kr. 12076028 84

Skuldir:

1. Seðlaskuld bankans við landssjóð	kr. 750000 00
2. Innskotsfje landssjóðs	— 200000 00
3. Bankaskuldabréf	— 1800000 00
4. Innstæðufje á hlaupareikningi	— 670967 98
5. Innstæðufje í sparisjóði	— 5714709 50
6. Innstæðufje gegn viðtökuskirteinum	— 902624 43
7. Inneign 1. fl. veðdeildar bankans	— 325401 25
8. Inneign 2. fl. veðdeildar bankans	— 284461 19
9. Inneign 3. fl. veðdeildar bankans	— 220316 90
10. Inneign 4. fl. veðdeildar bankans	— 7399 24
	Flyt kr. 10875880 49

	Flutt	kr. 10875880 49	166
11. Innheimt fje ekki útborgað	—	23930 48	
12. Akceptconto	—	303 01	
13. Ýmsir kreditorar	—	60436 86	
14. Varasjóður fyrirv. sparisjóðs Reykjavíkur	—	222 61	
15. Varasjóður bankans	—	1058639 59	
16. Til jafnaðar móti eignalið 16	—	893 85	
17. Flutt til næsta árs	—	55721 95	
		kr. 12076028 84	

Landsbankinn í Reykjavík, 31. desbr. 1915.

Stjórn Landsbankans.

Björn Sigurðsson. *Björn Kristjánsson.*

Vilhj. Briem. *Jón Gunnarsson.*

Reikning þennan höfum við endurskoðað ásamt fylgiskjölum og borið hann saman við bækur bankans, og ekkert fundið við hann að athuga.

Reykjavík, 27. maí 1916.

Eggert Briem. *Jakob Möller.*

Reikningur

yfir tekjur og útgjöld Landsbankans árið 1915.

Tekjur:

1. Flutt frá fyrra ári	kr.	29721 40
2. Ágóði af rekstri útbúsins á Akureyri	—	15603 19
3. Ágóði af rekstri útbúsins á Ísafirði	—	20022 50
4. Nettó tekjur af fasteignum bankans	—	6445 26
5. Innborgaðir vextir	—	334578 36
6. Forvextir af vixlum og ávisunum	—	183145 68
7. Ýmsar tekjur	—	63567 19
	kr.	653083 58

Útgjöld:

1. Útborgaðir vextir	kr.	302485 11	
2. Kostnaður við rekstur bankans	—	75354 78	
3. Flutt til næsta árs	—	40712 79	
			kr. 418552 68
4. Tekjuafgangur	—	234530 90	
sem er varið þannig:			
a. Innleystir seðlar úr gildi gengnir . .	kr.	390 00	
b. Gjald til landsjóðs skv. lögum 18 sept. 1885 og lögum 12. janúar 1900 . . .	—	7500 00	
c. Gjald til byggingarsjóðs skv. lögum 21. okt. 1905	—	7500 00	
d. Innlend verðbrjef færð niður í verði um	—	2927 00	
e. Útlend verðbrjef færð niður í verði um	—	32424 25	
f. Tap á láuðum og vixlum	—	35305 95	
g. Ágóði landsjóðs af innskotsfje . . .	—	10994 45	
h. Lagt við varasjóð			
1. 2% af seðlaskuld bankans . . .	kr.	15000 00	
2. Ennfremur . . .	—	122489 25	
		—	137489 25
	kr.	234530 90	
			kr. 653083 58

Efnahagsreikningur

166

Landsbankans 31. desember 1915.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr. 178344 38	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 1228329 61	
c. Handveðslán	— 39012 97	
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjartjel. —	119834 57	
e. Reikningslán	— 852497 80	
		kr. 2448019 33
2. Vixlar innlendir og ávisanir	—	2319315 50
3. Vixlar og ávisanir til greiðslu erlendis	—	131060 00
4. Konungleg rikisskuldabréf	—	492608 00
5. Önnur erlend verðbréf	—	161632 50
6. Bankavaxtabréf 1. flokks	—	293000 00
7. Bankavaxtabréf 2. flokks	—	574574 00
8. Bankavaxtabréf 3. flokks	—	102460 00
9. Bankavaxtabréf 4. flokks	—	121072 00
10. Hafnarlánsskuldabréf Reykjavíkur	—	175680 00
11. Önnur innlend verðbréf	—	1200 00
12. Fasteignir	—	107421 00
13. Bankabyggingin með húsbúnaði	—	92225 71
14. Útbúið á Akureyri	—	92861 07
15. Útbúið á Ísafirði	—	242616 27
16. Inneign erlendis	—	2885604 01
17. Ýmsir debitorar	—	111255 66
18. Peningar í sjóði 31. des. 1915	—	167699 47
		kr. 10520304 52

Skuldir:

1. Seðlaskuld bankans við landssjóð	kr. 750000 00
2. Innskotsfje landssjóðs	— 200000 00
3. Bankaskuldabréf	— 1800000 00
4. Innstæðufje í hlaupareikningi	— 560352 26
5. Innstæðufje í sparisjóði	— 4404455 77
6. Innstæðufje gegn viðtökuskirteinum	— 787355 06
7. Inneign 1. flokks veðdeildar	— 325401 25
8. Inneign 2. flokks veðdeildar	— 284461 19
9. Inneign 3. flokks veðdeildar	— 220316 90
10. Inneign 4. flokks veðdeildar	— 7399 24
	Flyt kr. 9339741 67

166

	Fluttar	kr. 9339741 67
11. Innheimt fje ekki útborgað	—	20247 99
12. Akceptkonto	—	303 01
13. Ýmsir kreditorar	—	60436 86
14. Varasjóður fyrv. sparisjóðs Reykjavíkur	—	222 61
15. Varasjóður bankans	—	1058639 59
16. Flutt til næsta árs	—	40712 79
		kr. 10520304 52

Reikningur

yfir innborganir og útborganir við Landsbankann á árinu 1915.

Innborganir:

1. Peningar í sjóði 1. jan. 1915	kr.	513227 07
2. Borgað af lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr.	28155 79
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán.	—	348526 02
c. Handveðslán.	—	42498 96
d. Lán gegn ábyrgð sveita og bæjarfjel. —		21097 09
e. Reikningslán.	—	2715626 68
		— 3155904 54
3. Vixlar og ávisanir greitt innanlands.	—	10355221 99
4. Vixlar og ávisanir greitt erlendis.	—	1288948 31
5. Vextir innborgaðir:		
a. Af lánum.	kr.	177167 98
(Þaraf áfallið fyrir		
lok reikningsársins. kr.	139943 27	
og tilheyrandi næsta		
ári	—	37224 71
	kr.	177167 98)
b. Af verðbrjefum.	—	87269 18
c. Af starfsfje útbúanna	—	15042 50
d. Af inneign erlendis	—	51314 28
e. Af skuld IV flokks veðdeildar	—	14 19
f. Ýmsir vextir	—	3770 23
		— 334578 36
	Flyt	kr. 15647880 27

	Flutt	kr. 15647880	27	166
6. Disconto	—	183145	68	
7. Innorganir í reikning erlendra banka	—	6823175	81	
8. Innorganir í reikning útbúsins á Akureyri	—	1385634	74	
9. Innorganir í reikning útbúsins á Ísafirði	—	1029252	67	
10. Innlög í hlaupareikning kr. 7635465	57			
að viðbættum vöxtum	—	17623	30	
		—	7653088	87
11. Innlög í sparisjóð kr. 4295389	28			
að viðbættum vöxtum	—	149395	70	
		—	4444784	98
12. Innlög gegn viðtökuskirteinum kr. 270660	75			
að viðbættum vöxtum	—	18548	27	
		—	289209	02
13. Innorganir í reikning 1. fl. veðdeildar bankans	—	186040	42	
14. Innorganir í reikning 2. fl. veðdeildar bankans	—	244757	35	
15. Innorganir í reikning 3. fl. veðdeildar bankans	—	246931	94	
16. Innorganir í reikning 4. fl. veðdeildar bankans	—	16356	82	
17. Innlend verðbrjef seld, innleyst og verðlækkuð	—	178275	00	
18. Útlend verðbrjef innleyst og verðlækkuð	—	34934	25	
19. Verðbrjef fyrir sparisjóðs Reykjavíkur, verðlaus, feld úr eftirstöðvum	—	7500	00	
20. Innheimt fje fyrir aðra	—	1347071	62	
21. Meðtekið frá landsjóði í nýjum seðlum	—	155000	00	
22. Innskotsfje landsjóðs	—	100000	00	
23. Bankabyggingin	—	542	82	
24. Seldar húseignir og tekjur af fasteignum bankans	—	54129	61	
25. Ýmsir kreditorar	—	100841	31	
26. Ýmsir debitorar	—	415775	30	
27. Ýmsar tekjur	—	68618	33	
28. Innborgað í reikning yfir tekjur og gjöld	—	35625	69	
		kr. 40648572	50	

Utborganir:

1. Veitt lán:

a. Fasteignaveðslán	kr. 50555	01	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	248665	00
c. Handveðslán	—	25000	00
d. Lán gegn ábyrgð sveita og bæjarfjel. —	48100	00	
e. Reikningslán	—	2941021	64
		kr. 3313341	65
	Flyt	kr. 3313341	65

166

	Flutt	kr.	
2. Vixlar og ávísanir greitt innanlands	—	10521527	85
3. Vixlar og ávísanir greitt erlendis	—	1310180	07
4. Útborganir í reikning erlendra banka	—	9246742	93
5. Útborganir í reikning útbúsins á Akureyri	—	1154430	39
6. Útborganir í reikning útbúsins á Ísafirði	—	812818	23
7. Útborgað af hlaupareikningsfje	—	7466314	00
8. Útborgað af sparisjóðsfje	—	3254130	92
9. Útborgað af fje með innlánskjörum	—	70488	55
10. Útborgað af innheimtufje	—	1334924	06
11. Útborgað fyrir 1. fl. veðdeildar bankans	—	157023	57
12. Útborgað fyrir 2. fl. veðdeildar bankans	—	245329	68
13. Útborgað fyrir 3. fl. veðdeildar bankans	—	207565	90
14. Útborgað fyrir 4. fl. veðdeildar bankans	—	15962	75
15. Keypt innlend verðbrjef	—	119830	00
16. Afhent landsjóði í ónýtum seðlum	—	155000	00
17. Bankaskuldabrijf innleyst	—	100000	00
18. Útborgaðir vextir:			
a. Af sparisjóðsfje	kr.	149395	70
b. Af hlaupareikningsfje	—	18616	56
c. Af innlánsfje gegn viðtökuskirteinum	—	27784	26
d. Af bankaskuldabriefum	—	85500	00
e. Af keyptum verðbrjefum	—	1429	91
f. Af inneign veðdeildar bankans	—	12735	05
g. Vextir til erlendra banka	—	3508	37
h. Endurgreiddir vextir	—	2480	91
i. Ýmsir vextir	—	1034	35
		—	302485 11
19. Fasteignir keyptar og kostnaður við rekstur fasteigna	—	34105	13
20. Bankabyggingin: keypt áhöld	—	2768	53
21. Útborgað af ýmsum tekjum	—	5051	14
22. Kostnaður við rekstur bankans:			
a. Laun og aukaskriftir	kr.	50813	62
b. Húsaleiga	—	4000	00
c. Eldiviður, ljós og ræsting	—	2237	17
d. Prentun, auglýsingar, bækur, ritföng	—	5606	45
e. Burðargjald og simakostnaður	—	3836	34
f. Áhöld, viðhaldskostnaður o. fl.	—	972	54
g. Kostnaður við innheimtu og málarekstur	—	1911	38
h. Lifeyrir Tryggva Gunnarssonar	—	4000	00
i. Opinber gjöld	—	330	85
		—	39830020 46
	Flyt kr.	73708 35	kr.

	Flutt kr.	73708 35	kr. 39830020 46	166
j. Styrkur til ekkjufrúar Steinunnar				
Kristjánsd. samkv. fjáráukal. 1914—15	—	800 00		
k. Ymislegt	—	846 43		
			—	75354 78
23. Ýmsir kreditorar			—	54482 93
24. Ýmsir debitorar			—	427467 66
25. Varasjóður fyrv. sparisjóðs Reykjavíkur, hlutabréf, verðlaus, feld úr eftirstöðvum.			—	7500 00
26. Útborganir í reikning yfir tekjur og gjöld			—	86047 20
27. Peningar í sjóði 31. des. 1915			—	167699 47
				kr. 40648572 50

Efnahagsreikningur

útbús Landsbankans á Akureyri 31. des. 1915.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:				
a. Fasteignaveðslán	kr.	24229 36		
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	98918 75		
c. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjel. —		4345 00		
d. Reikningslán	—	80313 74		
			kr.	207806 85
2. Vixlar innlendir			—	113722 77
3. Vixlar og ávisanir til greiðslu erfendis			—	773 20
4. Inneign hjá Landsmandsbankanum			—	525039 89
5. Bankavaxtabréf			—	10818 00
6. Áhöld			—	1002 10
7. Óinnkomnir vextir			—	258 75
8. Peningar í sjóði 31. des. 1915			—	103857 69
			kr.	963279 25

Skuldir:

1. Skuld við Landsbankann	kr.	92861 07
2. Innstæðufje í sparisjóði	—	695531 61
3. Innstæðufje í hlaupareikningi	—	78938 23
4. Innstæðufje með innlánskjörum	—	91530 53
5. Flutt til næsta árs	—	4159 06
6. Til jafnaðar við eignalið 7	—	258 75
	kr.	963279 25

Reikningur

yfir innborganir og útborganir útbús Landsbankans á Akureyri á árinu 1915.

Innborganir:

1. Peningar í sjóði 1. jan. 1915	kr.	36900 18
2. Borgað af lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr.	26165 64
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	52580 07
c. Handveðslán	—	1000 00
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjel. —		1335 00
e. Reikningslán	—	905796 95
		— 986877 66
3. Vixlar og ávísanir greitt innanlands	—	465653 40
4. Vixlar og ávísanir greitt erlendis	—	447982 77
5. Vextir innborgaðir:		
a. Af lánum	kr.	21755 77
Paraf tilheyrandi		
reikn.tímabilinu	kr.	17596 71
og fyrirfram greiddir —		4159 06
		kr. 21755 77
b. Af bankavaxtabrjefum	—	371 25
c. Vextir frá Landmandsbankanum	—	8375 06
		— 30502 08
6. Disconto	—	11029 23
7. Innborgað í reikning Landsbankans	—	1154439 64
8. Innborgað í reikning Landm.bankans	—	839303 51
9. Innlög í hlaupareikning	kr.	1779149 07
að viðbættum vöxtum	—	873 14
		— 1780022 21
10. Innlög í sparisjóð	kr.	852880 09
að viðbættum vöxtum	—	14793 75
		— 867673 84
11. Innlög gegn viðtökuskírteinum	kr.	42043 98
að viðbættum vöxtum	—	2434 44
		— 44478 42
12. Innheimt fje fyrir aðra	—	128384 02
13. Seld bankavaxtabrjef	kr.	3321 00
að viðbættu verðfalli á verðbrjefum	—	11 00
		— 3332 00
14. Ýmsar tekjur	—	7246 39
	kr.	6803825 35

Útborganir:

166

1. Veitt lán:			
a. Fasteignaveðslán	kr.	1600 00	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	34900 00	
c. Handveðslán	—	1000 00	
d. Reikningslán	—	843144 36	
			kr. 880644 36
2. Vixlar til greiðslu innanlands	—	426663 84	
3. Vixlar og ávísanir til greiðslu erlendis	—	443055 97	
4. Útborgað í reikning Landsbankans	—	1385643 99	
5. Útborgað í reikning Landm.bankans	—	1207102 74	
6. Útborgað af hlaupareikningsfje	—	1726640 31	
7. Útborgað af sparisjóðsfje	—	439080 86	
8. Útborgað af fje með innlánskjörum	—	234 00	
9. Útborgað af innheimtufje	—	130379 78	
10. Útborgaðir vextir:			
a. Af hlaupareikningsfje	kr.	873 14	
b. Af sparisjóðsfje	—	14793 75	
c. Af fje með innlánskjörum	—	2434 44	
d. Af inneign Landsbankans	—	3556 20	
e. Af inneign Landm.bankans	—	827 83	
f. Endurgreiddir vextir af lánum o. fl	—	184 82	
g. Endurgr. vextir til Landm.bankans	—	4937 58	
			— 27607 76
11. Kostnaður við rekstur útbúsins:			
a. Laun starfsmanna og húsaleiga	kr.	6114 92	
b. Eldiviður, ljós og ræsting	—	255 00	
c. Ritföng og prentun	—	110 61	
d. Frimerki og simakostnaður	—	170 40	
			— 6650 93
12. Keypt bankavaxtabrjef	—	10246 00	
13. Nettóágóði útbúsins á árinu færður Landsbankanum til tekna	—	15603 19	
14. Kursmismunur til Landm.bankans o. fl.	—	365 40	
15. Ýmsir kreditorar	—	48 53	
16. Peningar í sjóði 31. des. 1915	—	103857 69	
	kr.	6803825 35	

Efnahagsreikningur

útbús Landsbankans á Ísafirði 31. des. 1915.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr.	110645 00
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	158070 00
c. Handveðslán	—	9775 00
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfél. —		3595 00
e. Reikningslán	—	191760 34
	kr.	473845 34
2. Vixlar og ávisanir til greiðslu innanlands	—	251139 98
3. Vixlar og ávisanir til greiðslu erlendis	—	6158 48
4. Inneign hjá Landmandsbankanum	—	151103 16
5. Bankavaxtabréf Landsbankans	—	7234 00
6. Starfshús útbúsins	—	1500 00
7. Ýmsir debitorar	—	21 70
8. Óinnkomnir vextir tilheyr. reikningsárinu	—	635 10
9. Peningar í sjóði	—	36284 65
	kr.	927922 41

Skuldir:

1. Skuld við Landsbankann	kr.	242616 27
2. Innstæðufje á hlaupareikningi	—	31677 49
3. Innstæðufje í sparisjóði	—	614722 12
4. Innstæðufje gegn viðtökuskirtinum	—	23738 84
5. Óútborgað af innheimtufje	—	3682 49
6. Til jafnaðar við eignalið 8	—	635 10
7. Flutt til næsta árs	—	10850 10
	kr.	927922 41

Reikningur

166

yfir innborganir og útborganir útbús Landsbankans á Ísafirði á árinu 1915.

Innborganir:

1. Peningar í sjóði 1. jan. 1915	kr.	37461 07	
2. Borgað af lánum:			
a. Fasteignaveðslán	kr.	14085 00	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	60100 00	
c. Handveðslán	—	9290 00	
d. Lán gegn ábyrgð sveitafjelaga	—	1065 00	
e. Reikningslán	—	1091043 49	
			— 1175583 49
3. Vixlar og ávisanir greitt innanlands	—	919031 69	
4. Vixlar og ávisanir greitt erlendis	—	77184 89	
5. Vextir innborgaðir:			
a. Af lánum	kr.	34872 16	
(Þaraf á fallið fyrir			
árslok	kr.	24022 06	
og tilheyrandi 1916 —		10850 10	
	kr.	34872 16)	
b. Af bankavaxtabrjefum	—	396 13	
c. Af inneign hjá Landm.bankanum 1914 —		6521 36	
			— 41789 65
6. Disconto	—	17356 07	
7. Innborgað í reikning Landsbankans	—	813564 53	
8. Innborgað í reikning Landm.bankans	—	537427 52	
9. Innlög í hlaupareikning	kr.	661872 32	
að viðbættum vöxtum	—	1152 90	
			— 663025 22
10. Innlög í sparisjóð	kr.	561482 73	
að viðbættum vöxtum	—	19138 77	
			— 580621 50
11. Innlög gegn viðtökuskirteinum	kr.	14100 00	
að viðbættum vöxtum	—	83 12	
			— 14183 12
12. Innheimt fje fyrir aðra	—	54824 64	
13. Seld bankavaxtabrjef	—	8056 00	
14. Ýmsir debitorar	—	802 65	
15. Ýmsar tekjur	—	4354 12	
16. Til jafnaðar móti gjaldlið 16	—	500 00	
			—
			kr. 4945766 16

166

Útborganir:

1. Veitt lán:			
a. Fasteignaveðslán	kr.	25445 00	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	6800 00	
c. Handveðslán	—	9450 00	
d. Reikningslán	—	1081628 36	
			— 1123323 36
2. Vixlar til greiðslu innanlands			— 952157 67
3. Vixlar og ávisanir til greiðslu erlendis			— 39888 70
4. Útborganir í reikningi Landsbankans			— 1029998 97
5. Útborganir í reikningi Landm.bankans			— 568928 61
6. Útborgað af hlaupareikningsfje			— 650637 61
7. Útborgað af sparisjóðsfje			— 415604 49
8. Útborgað af innlánsfje			— 535 58
9. Útborgað af innheimtufje			— 53858 96
10. Útborgaðir vextir:			
a. Af inneign Landsbankans	kr.	11486 30	
b. Af inneign Landmandsbankans	—	3225 90	
c. Af hlaupareikningsfje	—	1152 90	
d. Af sparisjóðsfje	—	19138 77	
e. Af innlánsfje	—	627 62	
f. Endurgr. vextir af lánum o. fl.	—	946 69	
			— 36578 18
11. Kostnaður við rekstur útbúsins:			
a. Laun starfsmanna og aukavinna	—	5541 85	
b. Eldiviður, ljós og ræsting	—	340 15	
c. Prentun, auglýsingar, ritföng o. fl.	—	282 05	
d. Burðargjald og simakostnaður	—	334 79	
e. Opinber gjöld og váttryggingar	—	52 14	
f. Áhöld, viðhaldskostnaður o. fl.	—	557 00	
			— 7107 98
12. Keypt bankavaxtabrjef			— 9400 00
13. Ýmsir debitorar			— 712 72
14. Endurgreidd disconto og útb. provision			— 211 18
15. Tapað eftirst. af vixli			— 15 00
16. Starfshúsið lækkað í verði um			— 500 00
17. Tekjuafgangur útbúsins árið 1915 færður Landsbankanum til tekna			— 20022 50
18. Peningar í sjóði			— 36284 65
			kr. 4945766 16

Afhugasemdir og skýringar.

166

1. Fasteignaveðslán:

1. jan. 1915 var tala þessara lána	124	
Á árinu voru veitt lán að tölu	22	
	Samt.	146
en að fullu greidd	24	
Tala lánanna var þannig í árslok 1915		122

2. Sjálfskuldarðbyrgðarlán:

1. jan. 1915 var tala þessara lána	1444	
Á árinu voru veitt lán að tölu	94	
	Samt.	1538
en að fullu greidd (og töpuð)	276	
Tala lánanna var þannig í árslok 1915		1262

3. Handveðslán:

1. jan. 1915 var tala þessara lána	37	
Á árinu voru veitt lán að tölu	6	
	Samt.	43
en að fullu greidd	10	
Tala lánanna var þannig í árslok 1915		33

4. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga:

1. jan. 1915 var tala þessara lána	29	
Á árinu voru veitt lán að tölu	8	
	Samt.	37
en að fullu greidd	5	
Tala lánanna var þannig í árslok		32

5. Reikningslán:

1. jan. 1915 var tala þessara lána	121	
A árinu voru veitt lán að tölu	11	
	Samt.	132
en að fullu greidd	12	
Tala lánanna var þannig í árslok 1915		120

166 6. *Víxlar:*

1. jan. 1915 átti bankinn víxla að tölu	1420
Á árinu voru keyptir víxlar að tölu	5121
	Samt. 6541
en innleystir víxlar (og tapaðir)	5137
Í árslok voru þannig óinnleystir víxlar að tölu	1404

7. *Hlaupareikningur:*

Í árslok 1915 var tala inneigenda í hlaupareikningi	222
---	-----

8. *Sparisjóður:*

Í árslok 1915 var tala inneigenda í sparisjóði	11814
--	-------

9. *Innlög gegn viðtökuskirteinum*

voru í árslok 1915 að tölu	320
--------------------------------------	-----

10. *Verðbrjef:*a. *Konungleg rikisskuldabryf,*

Konungleg rikisskuldabryf að nafnverði kr. 572800

hafa verið lækkuð í verði um kr. 16156,75

b. *Önnur útlend verðbrjef* að nafnverði kr. 218000

hafa lækkuð í verði um samt. kr. 16267,50

c. *Innlend verðbrjef* að nafnverði kr. 292700

hafa verið lækkuð í verði um kr. 2927,00

Tryggingu fyrir veðdeildinni hafði bankinn sett í árslok í
kgl. rikisskuldabryfum og bankavaxtabryfum samt. kr. 679900,00

Að öðru leyti leggur landssjóður tryggingarfjeð fram samkv.
lögum nr. 1, 12. jan. 1900 og lögum nr. 21, 11. júlí 1911.

Reikningur

166

yfir innborganir og útborganir 1. flokks veðdeildar Landsbankans

á árinu 1915.

Innborganir:

1. Inneign hjá bankanum 1. jan. 1915	kr.	296384	40
2. Borgað af lánum	—	107853	31
3. Vextir af lánum	—	58740	40
4. Tekjur til varasjóðs og stjórnarkostnaður:			
a. $\frac{1}{2}\%$ af lánum	kr.	10369	00
b. Dráttarvextir	—	1875	95
c. Vextir af inneign hjá bankanum	—	6235	84
d. Tekjur af fasteignum deildarinnar	—	102	31
e. Verð seldar fasteignar	—	584	15
		—	19167 25
	kr.	482145	36

Útborganir:

1. Innleyst bankavaxtabrjef	kr.	90700	00
2 Vextir af bankavaxtabrjefum	—	61765	87
3. Varasjóðskostnaður:			
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	kr.	4000	00
b. Kostnaður við fasteignir deildarinnar	—	54	54
c. Annar kostnaður	—	223	70
		—	4278 24
4. Inneign hjá bankanum 31. des. 1915	—	325401	25
	kr.	482145	36

Efnahagsreikningur

1. flokks veðdeildar Landsbankans 31. desember 1915.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum	kr.	1131194	23
2. Ógoldnir vextir og varasjóðstillög:			
a. Fallið í gjalddaga	kr.	6494	65
b. Ekki fallið í gjalddaga	—	15056	10
			21550 75
3. Inneign hjá bankanum	—	325401	25
			kr. 1478146 23

Skuldir:

1. Bankavaxtabréf í umferð	kr.	1329500	00
2. Ógoldnir vextir af bankavaxtabréfum:			
a. Fallnir í gjalddaga	kr.	2594	25
b. Ekki fallnir í gjalddaga	—	29913	75
			32508 00
3. Mismunur, sem reikningslega tilheyrir varasjóði:			
a. Þaraf í ógoldnum vöxtum og varasjóðstillögum, sbr. eignalið 2	kr.	21550	75
b. Innborgaðar varasjóðstekjur	—	94587	48
			116138 23
			kr. 1478146 23

Reikningur

166

yfir innborganir og útborganir 2. flokks veðdeildar Landsbankans

á árinu 1915.

Innborganir:

1. Inneign hjá bankanum 1. jan. 1915	kr.	285033	52
2. Borgað af lánum	—	119903	14
3. Vextir af lánum	—	104369	79
4. Tekjur til varasjóðs og stjórnarkostnaðar:			
a. $\frac{1}{2}\%$ af lánum	kr.	11597	31
b. Dráttarvextir	—	2514	15
c. Vextir af inneign hjá bankanum	—	4113	30
d. Tekjur af fasteignum deildarinnar	—	320	16
e. Verð seldra fasteigna	—	303	34
		—	18848 26
	kr.	528154	71

Útborganir:

1. Innlest bankavaxtabrjef	kr.	134100	00
2. Vextir af bankavaxtabrjefum	—	106701	74
3. Varasjóðskostnaður:			
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	kr.	2500	00
b. Kostnaður við fasteignir deildarinnar	—	49	26
c. Annar kostnaður	—	342	52
		—	2891 78
4. Inneign hjá bankanum 31. des. 1915	—	284461	19
	kr.	528154	71

Efnahagsreikningur

2. flokks veðdeildar Landsbankans 31. desember 1915.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum	kr.	2105052	63
2. Ógoldnir vextir og varasjóðstillög:			
a. Fallið í gjalddaga	kr.	9834	43
b. Ekki fallið í gjalddaga	—	26160	76
		—	35995 19
3. Húseign lögð deildinni út:			
Eftirstöðvar láns til deildarinnar	kr.	1969	79
að frádregnum:			
tekjum frá f. á	kr.	226	28
tekjum 1915	—	150	00
		—	376 28
		—	1593 51
4. Inneign hjá bankanum 31. des. 1915	—	284461	19
		kr.	2427102 52

Skuldir:

1. Bankavaxtabréf í umferð	kr.	2299900	00
2. Ógoldnir vextir af bankavaxtabréfum:			
a. Fallnir í gjalddaga	kr.	351	00
b. Ekki fallnir í gjalddaga	—	51747	75
		—	52098 75
3. Til jafnaðar móti eignalið 3	—	1593	51
4. Mismunur, sem reikningslega tilheyrir varasjóði:			
a. Paraf í ógoldnum vöxtum og varasjóðstillögum, sbr. eignalið 2	kr.	35995	19
b. Innborgaðar varasjóðstekjur	—	37515	07
		—	73510 26
		kr.	2427102 52

Reikningur

166

yfir innborganir og útborganir 3. flokks veðdeildar Landsbankans

á árinu 1915.

Innborganir:

1. Inneign hjá bankanum 1. jan. 1915	kr.	180950 86
2. Borgað af lánum	—	102470 73
3. Vextir af lánum	—	125037 69
4. Tekjur til varasjóðs og stjórnarkostnaður:		
a. $\frac{1}{2}\%$ af lánum	kr.	13892 57
b. Dráttarvextir	—	2610 72
c. Vextir af inneign hjá bankanum	—	2385 91
d. Tekjur af fasteignum lögðum deildinni út	—	534 32
		19423 52
	kr.	427882 80

Útborganir:

1. Innleyst bankavaxtabrjef	kr.	79700 00
2. Vextir af bankavaxtabrjefum	—	125614 12
3. Varasjóðskostnaður:		
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	kr.	2000 00
b. Kostn. við fasteignir lagðar deildinni út	—	42 95
c. Annar kostnaður	—	208 83
		2251 78
4. Inneign hjá bankanum 31. des. 1915.	—	220316 90
	kr.	427882 80

Efnahagsreikningur

3. flokks veðdeildar Landsbankans 31. desember 1915.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum	kr.	2585916	55
2. Ógoldnir vextir og varasjóðstillög:			
a. Fallið í gjalddaga	kr.	13871	08
b. Ekki fallið í gjalddaga	—	32194	72
		—	46065 80
3. Inneign hjá bankanum 31. des. 1915	—	220316	90
	kr.	2852299	25

Skuldir:

1. Bankavaxtabréf í umferð	kr.	2742800	00
2. Ógoldnir vextir af bankavaxtabréfum:			
a. Fallnir í gjalddaga	kr.	416	25
b. Ekki fallnir í gjalddaga	—	61713	00
		—	62129 25
3. Mismunur, sem reikningslega tilheyrir varasjóði:			
a. Paraf í ógoldnum vöxtum og varasjóðstillögum, sbr. eignalið 2	kr.	46065	80
b. Innborgaðar varasjóðstekjur	—	1304	20
		—	47370 00
	kr.	2852299	25

Reikningur

166

yfir innborganir og útborganir 4. flokks veðdeildar Landsbankans

á árinu 1915.

Innborganir:

1. Inneign hjá bankanum 1. jan 1915	kr.	7005 17
2. Útgefin bankavaxtabrjef	—	133300 00
3. Borgað af lánum	—	2414 81
4. Vextir:		
a. Af lánum	kr.	4812 09
b. — útgefnum bankavaxtabrjefum	—	2175 54
		6987 63
5. Tekjur til varasjóðs og stjórnarkostnaðar:		
a. $\frac{1}{2}\%$ af lánum	kr.	534 78
b. Dráttavextir	—	66 82
c. 1% lántökugjald	—	1333 00
d. Eigendaskiftagjald	—	19 78
		1954 38
6. Tillag landssjóðs	—	5000 00
	kr.	156661 99

Útborganir:

1. Veitt lán	kr.	133300 00
2. Vextir af bankavaxtabrjefum	—	13794 75
3. Varasjóðskostnaður:		
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	kr.	1500 00
b. Endurskoðunarlaun	—	600 00
c. Vextir af skuld til bankans	—	14 19
d. Annar kostnaður	—	53 81
		2168 00
4. Inneign hjá bankanum 31 . des. 1915	—	7399 24
	kr.	156661 99

Efnahagsreikningur

4. flokks veðdeildar Landsbankans 31. desember 1915.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum	kr.	424747 05
2. Ógoldnir vextir og varasjóðstillög:		
a. Fallið í gjalddaga	kr.	15294 95
b. Ekki fallið í gjalddaga	—	4567 67
		19862 62
3. Inneign hjá bankanum 31. des. 1915	—	7399 24
	kr.	452008 91

Skuldir:

1. Bankavaxtabréf í umferð	kr.	427700 00
2. Ógreiddir vextir af bankavaxtabréfum:		
a. Fallnir í gjalddaga	kr.	177 75
b. Ekki fallnir í gjalddaga	—	9623 25
		9801 00
3. Mismunur, sem reikningslega tilheyrir varasjóði, en er ekki innborgaður enn sbr. eignalið 2	—	14507 91
	kr.	452008 91

Landsbankinn í Reykjavík, 31. desember 1915.

Stjórn Landsbankans.

*Björn Sigurðsson.**Björn Kristjánsson.**Vilhj. Briem.**Jón Gunnarsson.*

Framanritaða reikninga veðdeildarinnar höfum við endurskoðað og höfum **166**
ekkkert við þá að athuga, annað en það, að upp á tölu vaxtamiða þeirra, er inn-
leystir hafa verið fyrri hluta ársins 1915, vantar eftirnefnda vaxtamiða:

1. fl. 127 A — 402 B — 729 C
2. fl. 244 A — 162 B — 272 C
3. fl. 697 A — 314 B — 292 C
4. fl. 27 AA, — 33 A, 41 B, 29 C.

og af innleystum bankavaxtabrjefum vantar:

1. fl. C nr. 1031
2. fl. B nr. 1250, C nr. 25 og 883
3. fl. A nr. 1391, 1737, B. 156, 391.

Samkvæmt bókum bankans hafa brjef þessi verið innleyst á tímabilinu
frá 24. febr. til 7. apríl 1915.

Bankavaxtabrjef þau og vaxtamiðar, sem ekki finnast, telur bankastjórn
að hafi brunnið í bankabrunanum 25. apríl 1915. Þar sem aðalupphæð innleystra
bankavaxtabrjefa og vaxtamiða kemur heim við bækur bankans, leggjum við til,
að við svo búið megi standa.

Reykjavík, 27. maí 1916.

Eggert Briem.

Jakob Möller.

Skrá

um ættar- og kenningarnöfn, er upp hafa verið tekin á árinu 1916.

I. Ættarnöfn :

Ættarnafnstaki :	Ættarnafnið :
1. Helgi Marinó Einarsson frá Steinnesi, Arnarneshreppi, Eyjafjarðarsýslu	Steinar.
2. Ólafur Jónsson, prentmyndasmiður, Reykjavík	Hvanndal.
3. Þorsteinn Gíslason, ritstjóri, Reykjavík	Gíslason.
4. Jón Jónsson, ljósmyndari, Reykjavík	Dahlmann.
5. Engilbert Ólafur, Friðrik og Helgi Sigurgeir Einarssynir, fæddir í Garðasókn á Álftanesi	Hafberg.
6. Guðmundur Bjarnason, klæðskeri, Reykjavík	Vikar.
7. Sigurður Jónsson sjómaður frá Brunnastöðum, Kálfa-tjarnarsókn	Breiðfjörð.
8. Jón Ásketill Albertsson, úrsmiður, Reykjavík	Alberts
9. Jón Ólafsson, rithöfundur, Reykjavík	Ólafson.
10. Páll Ósrunnur Guðmundsson, trjesmiður, Reykjavík	Ósrunn.
11. Eggert Stefánsson, kaupmaður, Akureyri	Melstað.
12. Sigurjón Jónsson, stýrimaður, Hróðurnesi, Leiru	Mýrdal.
13. Einar Indriðason, bankaritari, Reykjavík	Viðar.
14. Ottó Björnsson, símritari, Reykjavík	Arnar.
15. Jónas Jónasson Eyfjörð, trjesmiður, Reykjavík	Eyfjörð.
16. Erlendur og Jónas Jóhannessynir, skósmiðir, frá Eyvakoti á Eyrarbakka	Hvannberg.
17. Sigvaldi Stefánsson, hjeraðslæknir, Ármúla	Kaldalóns.
18. Sveinbjörn Ásgeir, Jón Árnason, Þórarinn Böðvar og Gunnar, synir Þorsteins kaupmanns Egilssons, Hafnarfirði	Egilson.
19. Jón Halldórsson, hreppstjóri, Melgraseyri	Fjalldal.
20. a. Einar Hjörleifsson, rithöfundur, Reykjavík, og synir hans: Einar, Ragnar og Gunnar Gísl	Kvaran.
b. Sigurður J. Hjörleifsson, hjeraðslæknir, Eskifirði, og Jakob sonur hans	
c. Börn sjera Jóseps heit. Hjörleifssonar frá Breiðabólstað á Skógarströnd: Lára Guðrún, Ágúst, Guðlaug, Ólafur og Gunnar	
d. Björn sjera Hjörleifs Einarssonar frá Undirfelli: Guðlaug og Tryggvi Guttormur	

Ættarnafnstaki:

Ættarnafnið:

167

21. Börn Haralds Nielssonar, prófessors: Sigurður, Soffía Emilia, Björn Daniel Kornélius, Elín Sigríður og Guðrún	Haralz.
22. Svavar Sigurbjarnarson, verslunarmaður, Reykjavík .	Svavars.
23. Jóhann Ásgeirsson, óðalsbóndi, Skjaldfönn	Skjalddal.
24. Guðbrandur Magnússon, stud. art, Reykjavík	Ísberg.
25. Magnús, Eyþór og Ingvar Kristinn, Reykjavík, synir Tómasar Eyvindssonar og Sigríðar Pálsdóttur frá Vælugerði	Kjaran.
26. Björn Pálsson, cand. juris, póstafræiðslumaður, Seyðisfirði, fyrir börn sín	Kalman.
27. Helgi Salómonsson, kennari, Reykjavík	Hjörvar.
28. Jón Jónsson (Setberg), trjesmiður, Reykjavík	Setberg.
29. Frimann Valdimar, Guðmundur Júlíus og Sigurður Þorbjörn, synir Brynjólfs Ögmundssonar, Reykjavík .	Hersir.
30. Þorsteinn Sigurðsson, kaupmaður, Reykjavík	Manberg.
31. Ari Jónsson, sýslumaður, Blönduósi	Arnalds.
32. Eyjólfur Ólafsson, bakari, Reykjavík	Ásberg.
33. Ingimar Jónatansson, kennari, Akureyri	Eyðal.
34. Páll Jónsson, kennari, Akureyri, og Steinhórn sonur hans	Árdal.
35. Jón St. Scheving, sildaryfirmatsmaður, Seyðisfirði . .	Scheving.
36. Valdemar Fischer Norðfjörð, verslunarmaður, Reykjavík	Norðfjörð.
37. Eiríkur Kjerúlf, læknir, Ísafirði	Kjerúlf.
38. Einar Erlendsson, lausamaður, Blönduósi, og sonur hans Erlendur Dalmann	Blandon.
39. Jóhann Hermann Jóhannsson, Blönduósi	Viðdal.
40. Börn Ólafs heit Guðmundssonar frá Mýrarhúsum, Sel-tjarnarnesi: Halldóra, Runólfur, Guðmundur og Björn	Olafs.
41. Jón Þorleifsson, póstafræiðslumanns í Reykjavík . . .	Leifs.
42. Bjarni Þorgeir Sigurðsson, gullsmiður, Seyðisfirði . .	Skaptfell.
43. Sigurður Jóhann Sveinsson, kaupmaður, Akureyri . .	Fannal.
44. Magnús Thorberg Helgason, símstöðvarstjóri, Ísafirði .	Thorberg.
45. Hjalti, Þórhallur og Ingólfur Gísli Sigtryggssynir, Akureyri	Esphólin.
46. Gísli Jónsson, stýrimaður frá Svefneyjum	Eyland.
47. Sigríður Guðmundína Þorkelsdóttir, Hnífsdal	Ísfjörð.
48. Árni Jónsson, bakari, Kaupmannahöfn	Strandberg.
49. Guðmundur Hagalín Gíslason, skipstjóri, Núpi í Dýrafirði	Hagalín.

II. *Kenningarnöfn.*

Kenningarnafnstaki:

Kenningarnafnið:

Börn Einars skálds Benediktssonar, Hjeðinshöfða,
Reykjavík:

1. Einar Valur	Valur.
2. Margrjet Svala	Svala
3. Benedikt Örn	Örn.
4. Ragnheiður Erla	Erla.
5. Stefán Már	Már.
6. Katrín Hrefna	Hrefna.

Firmnatilkynningar.

Samkvæmt lögum nr. 42, 13. nóvember 1903, um verslanaskrár, firmu og prókúrumboð, hafa eftirgreindar tilkynningar verið auglýstar 1916:

I. *Reykjavík.*

1. Stjórn Fiskifjelags Íslands, er hefir aðsetur sitt í Reykjavík, tilkynnir til firmnaskrárinnar í Reykjavík, að fjelag þetta hafi þann tilgang að styðja og efla alt það, er verða má til framfara og umbóta í fiskiveiðum Íslendinga á sjó, ám og vötnum, svo þær megi verða sem arðsamastar þeim, er atvinnu hafa af þeim og landinu í heild sinni, og rekur einnig verslun í því skyni. Í stjórn fjelagsins eru fimm menn: Hannes Hafliðason skipstjóri, formaður, Bjarni Sæmundsson kennari og fiskifræðingur, Tryggvi Gunnarsson banka-
stjóri, Geir Sigurðsson skipstjóri og Edilon Grimsson skipstjóri. Skuldir fjelagsins ábyrgist stjórnin, að svo miklu leyti sem eignir fjelagsins hrökkva til. Formaður ritar firmað einn og ritar hann þannig:

pr. Fiskifjelag Íslands

Hannes Hafliðason.

Reykjavík, 24. jan. 1916.

Stjórn Fiskifjelags Íslands.

Tr. Gunnarsson. Hannes Hafliðason. Bjarni Sæmundsson.

Edilon Grimsson. Geir Sigurðsson.

2. Jeg undirritaður Árni Eiríksson kaupmaður í Reykjavík tilkynni hjermeð til **168**
til verslunarskrárinnar, að jeg hefi veitt herra verslunarmanni Páli Jónssyni
prókúruumboð fyrir verslun mína í Reykjavík.

Prókúruhafinn ritar firmað þannig:

p p. Árni Eiríksson.

Páll Jónsson.

Reykjavík, þann 7. febrúar 1916.

Árni Eiríksson.

3. Það tilkynnist hjermeð, að firmað »Blöndahl & Sivertsen« er hætt að starfa.

Reykjavík, 1. febrúar 1916.

Jón Sivertsen. Magnús Blöndahl.

4. Hlutfjelagið »Pípuverksmiðjan« rekur iðnað og verslun í Reykjavík. Lög
fjelagsins eru dagsett 1. október 1915. Hlutfjeð er 21000 krónur, sem skift-
ist í 42 hluti, og er hver hlutur 500 krónur. Hlutaþrjefin hljóða á nafn
handhafa, og hlutfjeð er að fullu innborgað. Auglýsingar til fjelagsmanna
þarf ekki að birta í almennum frjettablöðum. Í stjórn fjelagsins eru: Jón
Þorláksson verkfræðingur, Böðvar Jónsson, Hverfisgötu 84, og Þorleifur
Andrjesson, Barónsstíg 14.

Stjórnin öll ritar firmað þannig:

pr. »Pípuverksmiðjan«

Jón Þorláksson. Þorl. Andrjesson.

Böðvar Jónsson.

- 5 Hlutfjelagið Geir Thorsteinsson & Co. í Reykjavík rekur fiskiveiðaatvinnu
Lög fjelagsins eru samþykkt 14. nóvbr. 1915. Hlutfjeð er 125 þúsund krónur,
er skiftist í eitt hundrað tuttugu og fimm þúsund króna hluti, hljóðandi á
nafn, og er að fullu innborgað. Auglýsingar til fjelagsmanna sjer fjelags-
stjórnin um að birtar verði, þær skal eigi birta í blöðunum. Í stjórn fjelags-
ins er kaupmennirnir Th. Thorsteinsson og Geir Thorsteinsson og prent-
smiðjueigandi Halldór Þórðarson, a lir í Reykjavík. Formaður hefir sem
prókúruhafi fjelagsins heimild til að rita firmað, að öðru leyti meiri hluti,
stjórnarinnar.

Prókúruhafinn ritar þannig:

p p. Geir Thorsteinsson & Co. h/f.

Geir Thorsteinsson.

Reykjavík, 13. febrúar 1916.

pr. Geir Thorsteinsson & Co. h/f.

Geir Thorsteinsson, Th. Thorsteinsson. Halldór Þórðarson.

- 168 6. Hjermeð tilkynnist til firrnaskrárinnar að jeg rek hjer í bænum prentsmiðju, bókaforlag, blaðaútgáfu, bókband og tilh., með ótakmarkaðri ábyrgð undir firmanafninu

Ísafold.

Ólafur Björnsson.

7. Hlutfjelagið »Bræðingur« rekur atvinnu með framleiðslu lýsis, öflun sildar og annara fiskifanga. Lögheimili fjelagsins er á Þormóðsstöðum í Seltjarnarneshreppi í Gullbringu- og Kjósarsýslu, en skrifstofa og aðsetur stjórnarinnar er í Reykjavík. Í stjórn fjelagsins eru: Pjetur J. Thorsteinsson kaupmaður, formaður og framkvæmdarstjóri, Magnús Magnússon kennari, varaformaður og meðstjórnandi og Jón Ólafsson skipstjóri; til vara Jón Sigurðsson skipstjóri, allir til heimilis hjer í bænum. Undirskrift formanns og annars meðstjórnandans er nægileg til að skuldbinda fjelagið. Framkvæmdarstjórinn Pjetur J. Thorsteinsson hefir prókúru. Hlutfjeð er 112000 krónur, er skiftist í 112 hluti á 1000 krónur hvern, er hljóða á nafn, og er hlutfjeð að fullu innborgað. Til fjelagsfunda skal boða með auglýsingu í Lögbirtingablaðinu. Lög fjelagsins eru samþykkt 9. nóv. 1915.

Prókúruhafinn ritar firmað þannig:

pr. pr. h/f. Bræðingur

P. J. Thorsteinsson.

Formaður Pjetur J. Thorsteinsson og Jón Ólafsson rita firmað þannig:

pr. hlutfjelagið Bræðingur

Jón Ólafsson. P. J. Thorsteinsson.

Reykjavík, 7. mars 1916.

pr. hlutfjelagið Bræðingur -

P. J. Thorsteinsson. Jón Ólafsson.

8. Stjórn hlutfjelagsins »Fiskiveiðafjelagsins Neptún« í Reykjavík tilkynnir, að það reki fiskiveiðaatvinnu og hafi lögheimili í Reykjavík. Dagsetning samþykta er 27. nóvbr. 1915. Stjórn fjelagsins er skipuð Jörgen J. Hansen, sem er formaður, og Lárusi Fjeldsted lögfræðing, sem meðstjórnanda, er báðir í sameiningu rita firmað.

Hlutaþrjefin hljóða á nafn og er upphæð hlutafjárnsins 20000,00 krónur er skiftast í 8 hluti, er hver er að upphæð 2500 krónur og er að fullu innborgað.

Tilkynningar til fjelagsmanna verða gerðar í ábyrgðarþrjefi.¹

Stjórnin ritar firmað þannig:

Pr. h/f. Fiskiveiðafjelagið Neptún

Jörgen J. Hansen. Lárus Fjeldsted.

9. Ekkjan Vilborg Guðnadóttir, Skólvröðustíg 5, tilkynnir að hún reki verslun í **168**
Reykjavík undir firmanafninu »Gamla búðin« með ótakmarkaðri ábyrgð.

Hún ritar firmað þannig:

Gamla Búðin
Vilborg Guðnadóttir.
Reykjavík, 2. maí 1916.

10. Undirritað hlutafjelag leyfir sjer hjermeð að tilkynna til firmnaskrár í Reykjavíkur, að hlutafje fjelagsins hefir verið aukið um 4000 kr. eða úr 10000 kr. í 14000 kr., og var það samþykkt á fundi fjelagsins 28. jan. þ. á.

Ennfremur tilkynnist að H. S. Bjarnarson konsúll, hefir látið af formannsstörfum fyrir fjelagið og er hættur að rita firmað. Tómas Jónsson kaupmaður í Reykjavík, er kosinn formaður fjelagsins, og getur hans hann skuldbundið fjelagið ásamt framkvæmdarstjóra þess, þannig að þeir rita báðir firmað í fjelagi og rita það þannig:

»Niðursuðu- og pjátursverksmiðjan Ísland í Reykjavík«.

Tómas Jónsson. P. M. Bjarnarson.

11. Ungfrú Thora Friðriksson og frú Christine Sigurðsson, Tjarnargötu 11, báðar hjer í bænum, tilkynna, að þær í fjelagi og með ótakmarkaðri ábyrgð, reki verslun hjer í bænum með firmanafninu:

Thora Friðriksson & Co.

Þær rita báðar firmað og rita þannig:

Thora Friðriksson ritar:

Thora Friðriksson & Co.

Christine Sigurðsson ritar:

Thora Friðriksson & Co.

Reykjavík, 13. maí 1916.

Thora Friðriksson. Christine Sigurðsson.

12. Við Þorsteinn Jónsson kaupmaður, Seyðisfirði, og Helgi Zoëga kaupmaður, Reykjavík, tilkynnum að við í sameiningu rekum lifrarkaup, lýsisbræðslu og lýsissölu í Reykjavík undir firmanafninu:

Iceland Oil

Þorst. Jónsson og Helgi Zoëga.

Við leggjum að jöfnu fje til atvinnurekstursins eftir því sem þörf krefur. Við ritum firmað hvor um sig þannig:

Þorsteinn Jónsson ritar:

Iceland Oil

Þorst. Jónsson & Helgi Zoëga.

Helgi Zoëga ritar:

Iceland Oil

Þorst. Jónsson & Helgi Zoëga.

- 168** 13. Frú Kristín Meinholt, Þingholtsstræti 26, rekur verslun í Reykjavík undir firmanafni *»verslunin Goðafoss, Kristín Meinholt«*.

Prókúru hefir Axel Meinholt, og ritar hann firmað þannig:

p. p. *»verslunin Goðafoss, Kristín Meinholt«*

Axel Meinholt,

Kristín Meinholt ritar:

Verslunin Goðafoss Kristín Meinholt.

14. Metúsalem Jóhannsson og Sigtryggur Jóhannesson í Reykjavík tilkynna, að fiskiveiðahlutafjelagið *»Gissur hvíti«* í Reykjavík reki fiskiveiðar og vöruflutninga hjer við land og við nágrannalöndin. Lög fjelagsins eru dagsett 13. júlí 1916. Í stjórn fjelagsins eru: Metúsalem Jóhannsson, sem er formaður, og meðstjórnandi Sigtryggur Jóhannesson, en varastjórnandi er Gísli J. Ólafsson, allir í Reykjavík. Heimild til að rita firmað hefir formaður, að því er venjulegan rekstur snertir, en að öðru leyti þarf undirskriftir bæði formanns og meðstjórnandans. Hlutfjeð er 45 þús. kr., sem skiftist í hluti að upphæð 1000 kr. hver. Hlutabryjefin hljóða á nafn. Hlutfjeð skal greiða, þegar stjórnin krefst þess. Birtingar til fjelagsmanna þarf eigi að setja í opinber blöð.

Reykjavík, 17. júlí 1916.

M. Jóhannsson.

S. Jóhannesson.

15. Við undirritaðir, eg Elías Stefánsson, framkvæmdastjóri, og eg Kristján Bergsson, skipstjóri, báðir í Reykjavík, rekum skipaútgærðaratvinnu hjer í bænum, í fjelagi, með ótakmarkaðri ábyrgð, þannig, að eg Elías Stefánsson legg fram tvo þriðju hluta rekstursfjárins og ábyrgist skuldir að tveim þriðju hlutum, og eg, Kristján Bergsson, legg fram einn þriðja hluta rekstursfjárins og ábyrgist einn þriðja part skuldanna.

Firmanafn fjelags okkar er:

Kristján Bergsson & Co.

Elías Stefánsson ritar einn firmað og ritar það þannig:

Kristján Bergsson & Co.

Elías Stefánsson.

Reykjavík, 14. júlí 1916.

Elías Stefánsson.

Kr. Bergsson.

16. Hjermeð tilkynnist að búið er að leysa upp fiskiveiðahlutafjelagið *»Fram«* í Reykjavík, og er það því hætt að starfa.

Reykjavík, 12. júlí 1916.

Í stjórn fjelagsins:

Árni Geir Þóroddsson.

Páll H. Gíslason.

Gísli Pjetursson.

Ásm. Árnason.

Elías Stefánsson.

17. Það tilkynnist, að Jörundur Brynjólfsson hefir gengið úr firmanu: »Bókabúðin« frá 1. febrúar þ. á. að telja, en Guðm. Davíðsson heldur atvinnunni áfram, undir sama firma. **168**

Guðm. Davíðsson.

Jörundur Brynjólfsson.

18. Við undirritaðir Capt. Carl Trolle í Reykjavík og Capt. Rudolph Rothe í Kaupmannahöfn tilkynnum hjermeð, að við rekum atvinnu með ótakmarkaðri ábyrgð, sem umboðsmenn ýmsra erlendra váttryggingarfjelaga með skrifstofu í Reykjavík, undir firmanafninu:

Trolle & Rothe.

Prókúru hefir Carl Finsen.

Capt. Carl Trolle ritar firmað þannig:

Trolle & Rothe.

Capt. Rudolph Rothe ritar firmað þannig:

Trolle & Rothe.

Carl Finsen ritar firmað þannig:

p. pr. Trolle & Rothe.

Samkvæmt umboði

Carl Finsen.

Reykjavík, 14. júlí 1916.

Rudolph Rothe.

Carl Trolle.

19. Í fjarveru herra Lúðvígs Lárussonar hefir heirra Óskar Lásusson prókúru-umboð fyrir firmað Lárus G. Lúðvígsson, og ritar hann firmað þannig:

p. p. Lárus G. Lúðvígsson

Óskar Lárusson.

Reykjavík, 30. ágúst 1916.

20. Eg undirritaður kaupmaður Helgi Zoëga í Reykjavík gef hjermeð syni mínum Geir Zoëga umboð sem prókúrista fyrir verslun mína hjer í bænum, og hefir hann rjettindi þau, er l. nr. 42, 13. nóv. 1903 ákveða.

Firmað ritar hann þannig:

p. p. Helgi Zoëga

Geir Zoëga.

Reykjavík, 29. ágúst 1916.

Helgi Zoëga.

- 168** 21. Guðmundur J. Breiðfjörð blikksmiður, Jón Sigmundsson gullsmiður, Oddur Jónsson hafnsögumaður og Ingimundur Ögmundsson sjómaður, allir í Reykjavík nema Oddur Jónsson, sem á heima í Ráðagerði á Seltjarnarnesi, tilkynna hjermeð, að þeir reki í fjelagi fiskiveiðar frá Reykjavík með mótorbát eða mótorbátum með firmanafninu »Breiðfjörð & Co.«, allir með ótakmarkaðri ábyrgð. Rjett til að rita firmað hafa Guðmundur J. Breiðfjörð og Ingimundur Ögmundsson hvor um sig.

Þeir rita firmað þannig, að þeir rita firmánafnið og svo nafn sitt undir.

Guðmundur J. Breiðfjörð ritar:

»Breiðfjörð & Co.«

Guðm. J. Breiðfjörð.

Ingimundur Ögmundsson ritar þannig:

»Breiðfjörð & Co.«

Ingim Ögmundsson.

22. Hjermeð tilkynnist til firmnaskrár Reykjavíkur, að eg undirritaður er genginn úr firmanu »Verslunin Nýhöfn«, og að frú Martha Strand er orðin einkaeigandi firmans með fullri ábyrgð.

Reykjavík, 1. september 1916.

Guðm. Kr. Guðmundsson.

Martha Strand.

Hjermeð til firmnaskrárinnar í Reykjavík, að eg hefi gefið herra Emil Strand prókúruumboð fyrir firma mitt »Verslunin Nýhöfn«, og ritar hann firmað þannig:

p. p. »Verslunin Nýhöfn«

Emil Strand.

Reykjavík, 1. september 1916.

Martha Strand.

23. Hjermeð leyfi eg mjer að tilkynna, að sú breyting hefir orðið á stjórn Sláturfjelags Suðurlands á þessu ári, að úr fjelagsstjórninni hafa gengið Hjörtur

Snorrason, bóndi áður á Skeljabrekku og herra Páll Ólafsson, bóndi á Heiði, **168**
 en í þeirra stað voru kosnir herra Jón Hannesson, bóndi í Deildartungu í
 Borgarfjarðarsýslu og herra Lárus Helgason, bóndi í Kirkjubæjarklaustri í
 Skaftafellsýslu.

Í fjelagsstjórninni eru nú:

Ágúst Helgason, bóndi í Birtingaholti, formaður.

Björn Bjarnarson, hreppstjóri í Grafarholti, varaformaður.

Guðmundur Ólafsson, bóndi á Lundum.

Guðmundur Erlendsson, bóndi í Skipholti.

Guðjón Jónsson, bóndi í Ási.

Jónas Árnason, bóndi á Reynifelli.

Jón Hannesson, bóndi í Deildartungu.

Lárus Helgason, bóndi á Kirkjubæjarklaustri.

Hannes Thorarensen, framkvæmdarstjóri.

Í framkvæmdarstjórn eru:

Björn Bjarnarson, hreppstjóri í Grafarholti,

Vígfús Guðmundsson, bóndi í Engey og Hannes Thorarensen.

pr. pro. Sláturfjelag Suðurlands.

H. Thorarensen.

24. Hjermeð afturkallast prókúruumboð Halldórs Hallgrímssonar.

Reykjavík, 4. okt. 1916.

Ludvig Andersen.

25. Undir firmanafninu »Úlfur« rekur hlutafjelag með lögum dags. 23. maí 1916, fiskiveiðar og fleiri atvinnutegundir, í Reykjavík. Stjórn: T. Fredriksen kaupmaður, disponent og meðstjórnandi O. Bjærkevik kaupmaður. T. Fredriksen hefir einn rjett til að rita firmað. Hlutafjeð er 9000 krónur, er skiftast í 6 hluti, hvern að upphæð kr. 1500,00, sem hljóða á nafn og eru að fullu innborgaðir. Tilkynningar til fjelagsmanna skulu gerðar á þann hátt, er fjelagsstjórnin ákveður.

T. Fredriksen ritar firmað þannig:

H./F. »Úlfur«.

T. Fredriksen.

H./F. »Úlfur«.

T. Fredriksen.

O. Bjærkevik.

26. Undir firmanafninu h/f. Fiskiveiðafjelagið »Hákon Jarl« er rekin fiskiútgerð og fiskiveiðar í Reykjavík af hlutafjelagi.

168

Lög fjelagsins eru dagsett 22. október 1916.

Í stjórn fjelagsins eru: Carl Proppé, kaupmaður, formaður, Olgeir Friðgeirsson, kaupmaður og konsúll, báðir hjer í bænum, og Þorsteinn Jónsson, kaupmaður frá Seyðisfirði, meðstjórnendur.

Varamenn í stjórninni eru: Þorsteinn Júl. Sveinsson, skipstjóri og Elías Lyngdal.

Formaður og annar meðstjórnandi rita firmað.

Prókúru hefir Carl Proppé.

Hlutfjæð er kr. 180,000,00, er skiftist í 72 hluti, hver að upphæð kr. 2500,00. Hlutaþrjefin hljóða á nafn og eru að fullu innborguð.

Tilkynningar til fjelagsmanna skulu gerðar í ábyrgðarþrjefi eða símskeyti. Stjórnin ritar firmað þannig:

h/f. Fiskiveiðafjelagið »Hákon Jarl«.

C. Proppé.

O. Friðgeirsson.

Prókúruhafinn ritar þannig:

p. p. h/f. Fiskiveiðafjelagið

»Hákon Jarl«.

C. Proppé.

Reykjavík, 25. oktbr. 1916.

C. Proppé.

O. Friðgeirsson.

27. Friðrik Magnússon, verslunarmaður, Friðrik Gunnarsson, verslunarmaður og Sigurjón Þjetursson, kaupmaður, allir hjer í bænum, tilkynna til firrnaskrárinnar, að þeir í fjelagi reki umboðs- og heilðsöluverslun með ótakmarkaðri ábyrgð undir firmanafninu:

Friðrik Magnússon & Co.

Lögheimili þess er í Reykjavík. Fjelaginu stjórnar framkvæmdarstjóri og hefir hann einn umboð til að rita firmað. Framkvæmdarstjóri er Friðrik K. Magnússon og ritar hann firmað þannig:

pr. Friðrik Magnússon & Co.

Fr. K. Magnússon.

28. Hermed giver jeg Hr. John Wetlesen Fuldmagt til at tegne som Prokurist for mig og at ordne alle Bankforrejninger samt Veksel- og Hypothek-sager paa mine Vegne. Med 1. Dec. 1916, ophører Hr. Lor. H. Müller at være min Prokurist.

p. t. Hbg. 9. Nýv. 1916.

Rich. N. Braun.

29. Óscar Clausen kaupmaður í Stykkishólmi tilkynnir, að sú breyting sje orðin **168** á firmanu Clausensbræður, að Arreboe Clausen í Reykjavík sje nú orðinn meðeigandi firmans. Hann ritar firmað þannig:

Clausensbræður.

Arreboe Clausen.

p. t. Reykjavík, 11. desbr. 1916.

Oscar Clausen.

Arreboe Clausen.

30. Þórður Bjarnason, kaupmaður í Reykjavík og Kristján Linnet lögmaður í Reykjavík tilkynna stofnun skipaútgerðarhlutafjelags. Samþykktir eru dagsettar 2. júní 1916 og Þórður Bjarnason og Kr. Linnet rita firmað í fjelagi. Hluta-fjeð er 125000 krónur, skift í 1000, 5000 og 10000 króna hluti, — og er greitt að fullu. Hlutirnir hljóða á nafn. Birtingar til fjelagsmanna skulu settar í Lögbirtingablaðið. Nafn hlutafjelagsins er »Dansk Islandsk Dampskibsselskab« og heimili þess í Reykjavík.

Stjórnin ritar firmað þannig:

Dansk Islandsk Dampskibsselskab.

Kr. Linnet.

Þórður Bjarnason.

Reykjavík, 8. desbr. 1916.

Kr. Linnet.

Þórður Bjarnason.

31. Jeg undirritaður Einar Árnason, kaupmaður í Reykjavík, tilkynni hjermeð til verslunarskrárinnar sama staðar, að jeg hefi veitt hr. verslunarmanni Árna Einarssyni prókúruumboð fyrir verslun mína í Reykjavík.

Prókúruhafinn ritar firmað þannig:

p. p. verslun Einarssynar.

Árni Einarsson.

Reykjavík, 5. desbr. 1916.

Einar Árnason.

11 Snæfellsness- og Hnappadalssýsla.

Hluta-fjelagið »Íshús-fjelag Stykkishólms« rekur íshússtörf í Stykkishólmi. Lög fjelagsins eru dagsett 19. mars 1916. Hluta-fjeð er 5000 kr., skiftist í 25 kr., 50 kr. og 100 kr. hluti, og er greitt að fullu. Hluta-brjefin hljóða á nafn. Í stjórn fjelagsins eru: Hjálmar Sigurðsson, Ágúst Þórarinsson, Óscar Clausen, Ásmundur Guðmundsson og Jón Magnússon, allir í Stykkishólmi. Undirskrift

168

formanns stjórnariðinnar, Hjálmars Sigurðssonar, og 2 meðstjórnenda er skuldbindandi fyrir fjelagið. Tilkygningar til fjelagsmanna skulu birtar með auglýsingum innanbæjar.

III. Barðastrandarsýsla.

Bræðurnir Ólafur Ó. Thorlacius í Saurbæ og Ari Ó. Thorlacius, s. st., og Eggert M. Bachmann á Vatneyri reka í fjelagi verslun og sjávarútveg á Patreksfirði í Barðastrandarsýslu með ótakmarkaðri ábyrgð undir firmanafninu:

Verslunin Bræðurnir Thorlacius & Co.

Allir fjelagsmenn hafa fulla heimild til að rita firmað.

Heimili þess og varnarþing er á Patreksfirði.

Ólafur Ó. Thorlacius ritar firmað þannig:

Verslunin Bræðurnir Thorlacius & Co.

Ólafur Ó. Thorlacius.

Ari Ó. Thorlacius ritar firmað þannig:

Verslunin Bræðurnir Thorlacius & Co.

A. Ó. Thorlacius.

Eggert M. Bachmann ritar firmað þannig:

Verslunin Bræðurnir Thorlacius & Co.

E. M. Bachmann.

IV. Ísafjarðarsýsla.

1. Þóra J. Einarsson og Jóhanna Olgeirsson tilkynna, að firmað Þóra J. Einarsson & Co. sje hætt.

2. Húsfú Ingibjörg Halldórsdóttir í Hnífsdal og fröken Þóra J. Einarsson Ísafirði, reka verslun á Ísafirði. Rita firmað hvor um sig:

Nafnritun:

Ingibjörg Halldórsdóttir & Co.

Ingibjörg Halldórsdóttir.

Ingibjörg Halldórsdóttir & Co.

Þóra J. Einarsson.

3. Kjartan B. Guðmundsson í Fremri Hnífsdal og Jón Hálfðánarson útvegsbóndi í Hnífsdal, reka verslun í Hnífsdal með firmanafninu: Kjartan & Jón.

V. *Eyjafjarðarsýsla og Akureyri.*

168

1. Sigv. Þorsteinsson, Jóh. Þorsteinsson og Jón E. Sigurðsson tilkynna:

Undir firma »Hlutaðfjallagíð verslunin Alaska« er rekin verslun á Akureyri af hlutaðfjallagíð. Lög fjallagsins eru dagsett 27. júlí 1914.

Stjórnendur fjallagsins eru:

Sigvaldi E. S. Þorsteinsson kaupmaður, Jóhannes G. V. Þorsteinsson kaupmaður og Jón E. Sigurðsson verslunarstjóri. Undirskrift tveggja stjórnenda þarf til þess að skuldbinda fjallagíð.

Hlutaðfjall er 8000 krónur og er skift í 16 hluti á 500 krónur. Hlutaðfjall er alt innborgað.

Hlutaðbrjefin eru ónafnskráð handhafaðbrjef.

Tilkynningar til hluthafa birtir sjórnin á þann hátt, er henni þykir best við eiga.

Stjórnin ritar firmað þannig:

«H/F. Verslunin Alaska»

Sigv. Þorsteinsson. Jóh. Þorsteinsson.
eða

Sigv. Þorsteinsson. Jón E. Sigurðsson.
eða

Jóh. Þorsteinsson. Jón E. Sigurðsson.

2. Hið íslenska steinolíuhlutaðfjallag tilkynnir:

Að fjallagíð hættir að reka verslun eða atvinnu á Akureyri frá 1. september 1915.

3. Stjórn »De forenede Islandsforretninger« tilkynnir:

Hlutaðfjallagíð »De forenede Islandsforretninger« (»Hinar sameinuðu íslensku verslanir«) er myndað af verslunum Gránufjallagsins og af verslunum Thor E. Tulinius's, sem það heldur áfram, og rekur þannig verslun og fiskiveiðar á Oddeyri við Eyjafjörð, á Siglufirði, á Haganesvík, á Grafarósi, á Sauðárkróki og á Austfjörðum, á Fáskrúðsfirði, Reyðarfirði, Eskifirði, Seyðisfirði og Borgarfirði. Samþykktir fjallagsins eru dags. h. 18. septemberm. 1912. Heimili fjallagsins og aðalskrifstofa þess er í Kaupmannahöfn. — Í samþykktum fjallagsins er hlutaðfjárhæðin talin kr. 430,000,00, en jafnframt er stjórn þess falið eða heimilað að hækka þessa upphæð upp í kr. 500,000,00, og samkvæmt þessari heimild er hlutaðfjall nú kr. 500,000,00, alt innborgað. Upphæð hlutaðbrjefanna, sem eru stíluð á nafn, er kr. 1000,00. Auglýsingar til hluthafa verða birtar í Berlinga-tíðindum, eða í handföldum brjefum til hluthafa. Í stjórn fjallagsins eru stórkaupmaður G. Holme, ísl.

168

kaupm. Thor E. Tulinius og stórkaupmaður H. H. Sthyr, allir í Kaupmanna-
höfn. Auk stjórnarinnar eru þrír framkvæmdarstjórar, S. O. Larsen í
Kaupmannahöfn og konsúlarnir Otto Tulinius á Akureyri og J. C. F. Arnesen
á Eskifirði. Fjelagið rita tveir úr stjórninni í sameiningu, eða einn úr
stjórninni og samkvæmt prókúru einn framkvæmdarstjóranna í sameiningu.
Prókúru hefir nú S. O. Larsen.

A/S. De forenede Islandsforretninger.

Köbenhavn, d. 12. Maj. 1915.

F. Holme. Thor E. Tulinius. Hans. Sthyr.

Prokuristen vil tegne

pp. S. O. Larsen.

4. Stjórn »Kaupfjelags verkamanna Akureyrar« tilkynnir:

Verkamannafjelag Akureyrar stofnaði kaupfjelag með samábyrgð þann
5. desember 1915, er nefnir sig »Kaupfjelag verkamanna Akureyrar«. For-
maður fjelagsins er búfr. Erlingur Friðjónsson, varaformaður Jón Bergsveins-
son yfirsildarmatsmaður og meðstjórnendur Halldór Friðjónsson búfr., Jón
Kristjánsson verkam. og Gísli R. Magnússon verslunarmaður, allir til heimilis
á Akureyri.

Stjórnin ritar firma fjelagsins.

Formaður fer með prókúruumboð fjelagsins.

Akureyri, 19. janúar 1916.

Erlingur Friðjónsson. Jón E. Bergsveinsson. Halldór Friðjónsson.

Jón Kristjánsson. Gísli R. Magnússon.

5. Jón E. Sigurðsson rekur verslun á Siglufirði undir firmanafninu »Verslunin
Aalesund«.

Hann einn ber ábyrgð og ritar firmanafnið þannig:

»Verslunin Aalesund Jón E. Sigurðsson«.

VI. *Norður-Múlasýsla og Seyðisfjörður.*

1. Lars J. Imsland og Thorvald C. Imsland tilkynna, að þeir haldi áfram með
fullri ábyrgð atvinnurekstri föður þeirra sáluga, T. L. Imslands kaupmanns,
verslun, sildar- og fiskiveiðum og lifrarbræðs u með firmanafninu: *Erfingjar*
T. L. Imslands (T. L. Imslands-Arvinger).

Systir þeirra, Rakel Imsland, á 22000 krónur í firmanu, en ber að öðru leyti eigi ábyrgð á skuldbindingum þess. **168**

Bræðurnir rita firmað hvor um sig þannig:

Erfingjar T. L. Imslands.

2. Á firmanu S. Arngrímsson, Thorsteinsson & Co., er sú breyting orðin, að Indriði rafmagnsfræðingur Helgason er genginn úr fjelaginu, en Böðvar skósmiður Jónsson hjer í bænum genginn í það með sömu rjettindum og skyldum og á Indriða hvíldu.

VII. Suður-Múlasýsla.

Jeg Konráð Hjálmarsson, kaupmaður á Norðfirði í Suður-Múlasýslu, gef hjer með tengdasyni mínum Páli Guttormssyni umboð sem prókúrista fyrir mig, og hefir hann öll rjettindi prókúrista samkvæmt lögum nr. 42, 13. nóv. 1903.

Firmað ritar hann þannig:

p. p. Konráð Hjálmarsson.

Páll Guttormsson.

Norðfirði, 24. nóvember 1915.

K. Hjálmarsson.

VIII. Gullbringu- og Kjósarsýsla og Hafnarfjarðarkaupstaður.

1. Þorsteinn Þorsteinsson, Elías Þorsteinsson og Ólafur Benedikt Bjarnason, allir til heimilis í Keflavík, tilkynna til firmnaskrárinnar, að þeir reki verslun í Keflavík með allskonar vörur undir firmanafninu Elías Þorsteinsson & Co., allir með ótakmarkaðri ábyrgð.

Rjett til að rita firmað hefir aðeins Þorsteinn Þorsteinsson, og ritar hann firmað þannig:

Elías Þorsteinsson & Co.

Þorsteinn Þorsteinsson.

2. Í Keflavík er myndað hlutafjelag undir firmanafninu »Báran nr. 6«. Lög fjelagsins eru samþykkt 1910. Fjlagið rekur verslun og sjávarútveg undir firmanafninu. Stjórnina skipa, Bjarni Ólafsson útvegsbóndi í Keflavík formaður, en meðstjórnendur eru, Einar Einarsson smiður og Hinrik Hinriksson smiður, báðir í Keflavík. Bjarni Ólafsson hefir einn rjett til að rita firmað. Stærð höfuðstóls er 7000 kr., er skiftist í 500 kr. hluti og hljóða upp á nafn. Hlutaðjeð er að fullu innborgað. Hlutaðjeð má auka.

Bjarni Ólafsson ritar firmað þannig:

pr. pr. »Báran nr. 6«.

Bjarni Ólafsson.

Auglýsing

frá skrásetjara vörumerkja í Reykjavík
um skrásetningar þær, sem gjörðar hafa verið árið 1916.

Skrás. 1916 nr. 1.

Tilkynt 8. febrúar 1916, kl. 3½ síðd. af Geir Thorsteinsson, útgerðar-
manni og kaupmanni, Reykjavík, og skrásett 12. s. m.
Lýsing á uerkinu;

Skáferhyrningur og innan í hann letrað með þar til gerðu, sjerstöku lettri,
sem einnig myndar skáferhyrning, upphafsstafrinnir GEIR.

Skrás. nr. 2.

Tilkynt 22 febrúar 1916, kl. 5 síðd. af De forenede Bryggerier A/S (eig-
endur að Tuborgs Fabrikker í Hellerup), verksmiðjueigendur og ölgerðarmenn,
Kaupmannahöfn, og skrásett 25. s. m.

Lýsing á merkinu:

Mynd búin til úr beinum línun, og líkist hún stóru, latnesku T, en út úr
miðjum stofni þess hægra megin gengur stutt, lárjett lína. Merkið er búið til
með þeim hætti, að bókstafrinnir T og F eru tengdir saman í eitt, en það eru
upphafsstafrinnir í nafni »Tuborgs Fabrikker«.

Skrás. nr. 3.

169

Tilkynt 23. febrúar 1916, kl. 4 síðd., af firmanu G. Eiríkss, heildsöluverslun Lækjartorgi 2, Reykjavík, og skrásett 26. s. m.

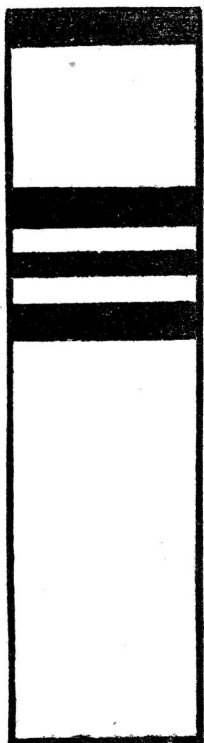

Lýsing á merkinu:

Hringur, og í gegnum hann miðjan dregin mynd af geir (spjóti) þannig, að oddurinn snýr til hægri handar. Innan í hringinn er letrað með þartil gerðu, sjerstöku lettri, sem einnig myndar hring, hið forna spjótsheiti GEIR, með upphafsstöfum.

Skrás. nr. 4.

Tilkynt 29. febrúar 1916, kl. 6 síðdegis, af hlutafjelaginu »Kveldúlfur«, verslunar- og fiskiveiðafjelag, Reykjavík, og skrásett 4. mars s. á.

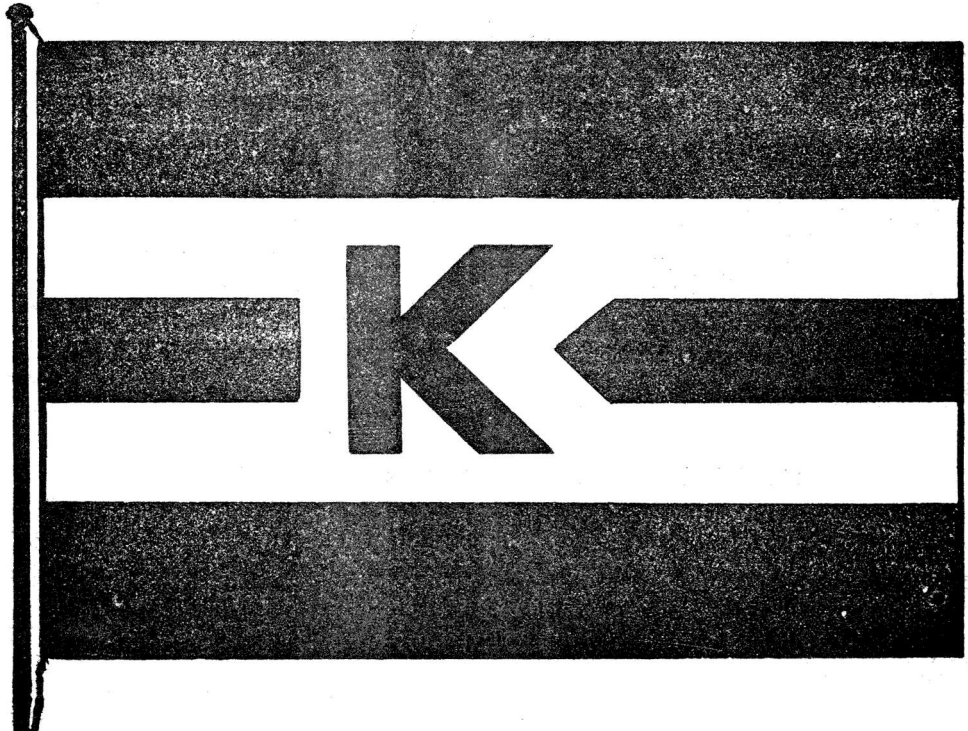

Lýsing á merkinu:

Reykháfur á gufuskipi, með svartri rönd efst, en þar fyrir neðan er honum skift í belti; og eru litir þeirra, talið ofan frá, sem hjer segir: blýgrátt, blátt, hvítt, rautt, hvítt, blátt, og blýgrátt síðan niður úr. Svarta röndin efst er jafn breið bláu beltunum, sem eru jafn breið. Rauða beltið er á breidd $\frac{2}{3}$ af bláu beltunum. Hvítu beltin eru jafnbreið og með sömu breidd og rauða beltið.

Fjelagið notar sömu liti á reykþáfum skipa sinna, og í sömu röð.

Tilkynt 11 mars 1916, kl. 5 síðdegis af sama fjelagi og skrásett 14. s. m.

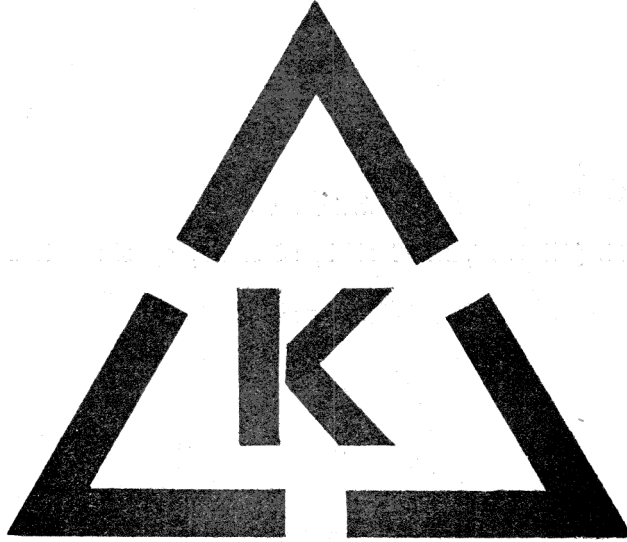
Brot af flaggstöng (efri hlutinn) með flaggi, og er breidd þess meðfram stönginni $\frac{2}{3}$ af lengd þess frá henni. Að ofan og neðan eru bláir bekkir, sem ná eftir allri lengd flaggsins. Milli bláu bekkjanna er hvítur feldur, einnig eftir allri lengdinni. Í hvíta feldinum er rauður feldur, sem nær úr rönd flaggsins stangarmeginn inn í flaggið þannig, að hann nær yfir $\frac{5}{18}$ af lengd þess. Á móti tjeðum rauðum feldi er annar jafnbreiður rauður feldur, sem gengur úr þeirri rönd flaggsins, sem fjær er stönginni, inn að henni, og er lengd hans $\frac{8}{18}$ af lengd flaggsins. Sá endi hans, sem veit að stönginni, er með afskornum hornum. Í hvíta reitnum, milli nefndra tveggja rauðu felda, er bókstafurinn »K« með rauðum lit.

Fjelagið notar á skipum sínum útgerðarflagg af sömu gerð.

Skrás. nr. 6.

169

Tilkynt 11. mars 1916, kl. 5 síðdegis af sama fjelagi, og skrásett 14. s. m.

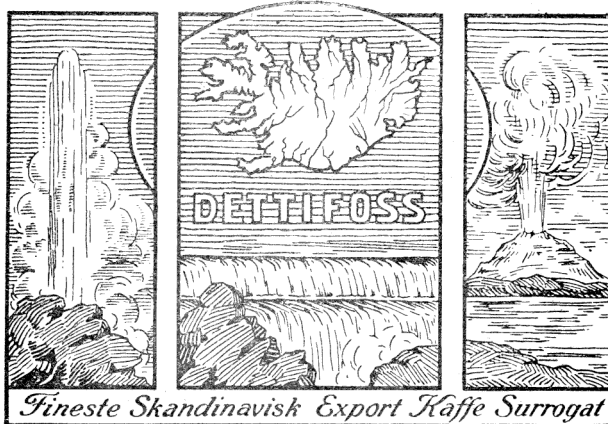

Lýsing á merkinu:

Jafnhliða þríhyrningur og eru allar hliðar hans skornar í sundur í miðju. Innan í þríhyrningnum er bókstafurinn »K«.

Skrás. nr. 7.

Tilkynt 24. júlí 1916, kl. 6 síðd, af F. Hjorth & Co., stórkaupmönnum, Kaupmannahöfn, og skrásett 29. s. m.

Lýsing á merkinu:

Rjetthyrnt merki, og er ofantil í því uppdráttur Íslands, en þar fyrir neðan ornið: DETTIFOSS, hvorutveggja í sporöskjulagaðri umgjörð. Undir um-

169 gjörðinni er mynd af fossi, en vinstra megin við hana gjósandi hver og hægra megin gjósandi eldfjall. Í feldi neðst í merkinu standa orðin: Fineste Skandinavisk Export Kaffe Surrogat.

Vörumerki þetta á að nota á allskonar kaffibæti, og á að nota orðið »Dettifoss« sem sjerstakt tilbúið heiti fyrir þær vörutegundir.

Samkvæmt tilk. dags. 23. nóv. 1915, hefir merkið verið skrásett í Kaupmannahöfn 27. s. m.

Skrás. nr. 8.

Tilkynt 24. júlí 1916, kl. 6 síðd., af sama, og skrásett 29. s. m.

Lýsing á merkinu:

Hringmyndað merki, og innan í því í hring orðin: Fineste Skandinavisk Export Kaffe Surrogat F. H. & Co. Yfir neðsta hluta hringins er bogið band, og á það letrað: Vare Mærke. Innan í hringnum er mynd af kaffikönnu og tvennum bollapörum.

Merkið á að nota á allskonar kaffibæti, og er það skrásett í Kaupmannahöfn 21. febr. 1898, samkv. tilk. dags. 17. s. m. og síðan endurnýjað.

Skrás. nr. 9.

Tilkynt 14. október 1916, kl. 6 síðd. af James Buchanan & Co., Limited, Whiskygerðarmönnum, London, og skrásett 18. s. m.

SCOTCH WHISKY
"BLACK & WHITE"
TRADE MARK
 SPECIAL BLEND OF
 CHOICE OLD SCOTCH WHISKY
James Buchanan & Co.
LIMITED.
 SCOTCH WHISKY DISTILLERS,
 GLASGOW & LONDON.
MILBEN, SPEYSIDE, N.B.

Lýsing á merkinu:

Einkunnarmiði, þar sem standa í efstu línu orðin: Scotch Whisky, og í

annari línu með feitum stöfum orðin: »Black & White«. Í næstu línu, fyrir neðan þau orð, eru með litlum stöfum orðin: Trade Mark, og undir þeim í tveim línum orðin: Special Blend of Choice Old Scotch Whisky. Þar fyrir neðan er nafnið James Buchanan & Co. með skriflettri, og orðið: Limited með prentlettri. Neðst standa orðin: Scotch Whisky Distillers, Glasgow & London. Mulben. Speyside, N. B. **169**

Vörumerki þetta á að ná til Whisky, og orðin: »Black & White« sjerstakt tilbúið heiti fyrir þá vörutegund.

Merkið er skrásett í London, 43. flokki, samkv. tilk. dags. 12. des. 1914.

Skrás. nr. 10.

Tilkynt 14. október 1916, kl. 6 síðd. af sama, og skrásett 18. s. m.

FINEST SELECTED OLD SCOTCH WHISKY

TRADE

MARK

BUCHANAN'S
"RED SEAL"

James Buchanan & Co.
LIMITED

Distillers, GLASGOW & LONDON.

MULBEN, SPEYSIDE, N. B.

Lýsing á merkinu:

Einkunnarmiði, þar sem standa efst í bogadreginni línu orðin: Finest Selected Old Scotch Whisky. Þar fyrir neðan er skjöldur með ljóni, og standa orðin: Trade Mark sitt hvoru megin við hann. Fyrir neðan skjöldinn eru með stóru lettri orðin: Buchanan's »Red Seal«. Undir þeim orðum er nafnið: James Buchanan & Co. með skriflettri, og orðið: Limited með prentlettri. Neðst standa orðin: Distillers, Glasgow & London, Mulben, Speyside, N. B. Skjöldurinn er hafður bæði svartur og gyltur, og orðin: Buchanan's »Red Seal« bæði með svörtu og rauðu lettri.

Vörumerki þetta á að ná til Whisky, og orðin: »Red Seal« sjerstakt tilbúið heiti fyrir þá vörutegund.

Merkið er skrásett í London, 43. flokki, samkv. tilk. dags. 12. des. 1914.

Tilkynt 18. nóvember 1916, kl. 5 síðd, af Joseph Watson & Sons, Limited, sápugetðarmönnum, Whitehall Road, Leeds, Englandi, og skrásett 24. s. m.

Lýsing á merkinu:

Efst er umgerð, og innan í henni miðri í smáhring mynd af hrútshaus; fyrir ofan hana standa með litlu lettri orðin: Ram's Head, en undir henni með sama lettri orðin: Trade Mark, hvorttveggja í boga. Báðu megin við myndina

HOW BEST TO USE WATSON'S MATCHLESS CLEANSER

Put the Globes into a Tub of either Hot or Cold Water, and, after adding a few minutes, have soap either on the hands or on the Wash-board. Rub the Globes with the hands or on the Wash-board. Rub the Globes with the hands or on the Wash-board. Rub the Globes with the hands or on the Wash-board.

WATSON'S MATCHLESS CLEANSER

RAM'S HEAD TRADE MARK

WATSON'S MATCHLESS CLEANSER

THE ABOVE DESIGN IS STAMPED ON EVERY TABLET

Watson's Matchless Cleanser,
For HOT, COLD, HARD, or SOFT WATER.

CHARGE OF THE WASH TUB BRIGADE.

ALFA-POUND, half-a-pound.
Half-a-pound only!
Use for the weekly wash.
Half-a-pound only!
These were the words she said—
"Scour well, each laundry maid,
But use for the weekly wash,
Half-a-pound only."
"On with the wash," she said!
Was there a maid dismayed?
No, for each lass well knew
"Missus" had blundered;
Each did but wink an eye.
Their's but to wash and dry,
Helped by the "MATCHLESS".
Helped by the "CLEANSER".
Had not the mean old screw,
Long grudging both soap and blue,
Forced their poor hands to do—
With half-a-pound only?
What, if fair play were used,
And not as once abused,
Would two good pounds have used,
Of all but the "CLEANSER".
But they have found a friend,
Who their hard lot to mend
Best of all soaps doth send—
Famed "MATCHLESS CLEANSER".
Well hath the name been earned,
Boon for which housewives yearned.
While by all tongues is learned,
The world's greatest wonder,
Famed "MATCHLESS CLEANSER".

Joseph Watson & Sons

EVERY GENUINE
WATSON'S
MATCHLESS
CLEANSER
BUT BEWARE OF
IMITATIONS

Caution! To protect the public and prevent an inferior article being substituted, we have the Name and the Wagon. See that every Pound Bar is wrapped in one

YOU WILL FIND DIRT DISAPPEAR AS IF BY MAGIC ON THE ARTICLE WILL BE RESTORED TO ITS ORIGINAL PURITY

After being immersed in the article ONLY NEED RINSING through warm or lukewarm water to remove all traces of soap or dirt, and they are ready for mangle and drying. Do not rub hard, as the delicate washing and purifying action of the soap is thereby destroyed. For the complete details of the method of use, see the directions on the MATCHLESS CLEANSER—worthwhile interest. See that every Pound Bar is wrapped in one

Plases Everybody, and Saves Labour, Time, and Money

standa með stórum stöfum orðin: Watson's Matchless Cleanser.] [Fyrir neðan umgerðina stendur með mjög smáu lettri: The above design is stamped on every tablet, og þar undir með stóru lettri orðin: Watson's Matchless Cleanser, en þar undir með smærra lettri orðin: For Hot, Cold, Hard or Soft Water. Þá kemur strik, og undir því með stóru lettri orðin: Charge of the Wash Tub Brigade, sem er fyrirsögn á visu, er stendur þar fyrir neðan með mjög smáu lettri, en innan í, þar sem vísan stendur, neðan frá og upp eftir í lóðrjettri línu, er með rithandarlettri nafnið: Joseph Watson & Sons. Þar undir stendur prentað mál í umgerð, en utan um þetta alt er önnur stærri umgerð, og prentað mál bæði vinstra og hægri megin við hana, en neðst, undir aðalumgerðinni, standa með stóru lettri orðin: Plases Everybody, and Saves Labour, Time, and Money.

Merki þetta, sem nota á á sápu, er áður skrásett í London, 47. flokki, samkv. tilk. dags. 24. ág. 1904.

Tilkynt 15. desbr. 1916, kl. 5 síðd. af Aitken, Melrose & Company, Limited, heildsölum, Edinburgh, Skotlandi, og skrásett 18. s. m.

Lýsing á merkinu:

Mynd af fornri kirkju, og stendur undir henni með stóru letri orðið: MELROSE.

Merkið, sem skrásett er í London, 42. flokki, 13. septbr. 1916, er ætlað fyrir tetegund, og er orðið Melrose sjerstaklega tilbúið heiti fyrir þá vörutegund.

Á árinu hafa þessi merki verið *endurnýjuð*, samkv. 10. gr. vörumerkjalaganna:

Nr. 1 og 2 — 1906 (Det danske Petroleum-Aktieselskab), og *afmáð* hefir verið úr vörumerkjaskránni, samkv. 12. gr. sömu laga:

Nr. 3 — 1906 (Waldemar Petersen)

Skrifstofu vörumerkjaskráritarans í Reykjavík, 31. des. 1916.

Styrkur úr landssjóði.

14. gr. A. b. 2.

29. september veitti stjórnarráðið af bráðabingðauppbót þeirri, sem veitt er með 14. gr. A. b. 2. fjárlaganna, eptirnefndum prestaköllum þessar upphæðir:

1. Torfastaðaprestakalli	kr.	450 00
2. Mosfellsprestakalli í Mosfellssveit	—	250 00
3. Reynivallaprestakalli	—	200 00
4. Lundarprestakalli	—	690 00
5. Miklaholtsprestakalli	—	350 00
6. Hjarðarholtsprestakalli	—	300 00
7. Sandaprestakalli	—	475 00
8. Dýrafjarðarþingaprestakalli	—	475 00
9. Bægisárprestakalli	—	500 00
10. Laufásprestakalli	—	60 00
11. Grenivíkurstakalli	—	250 00

Samtals kr. 4000 00

14. gr. A. b. 3.

5000 kr. af fje því fyrir árið 1916, er ræðir um í 14. gr. A. b. 3 fjárlaganna 1916 og 1917, 1100 kr. af vöxtum Prestaekknasjóðsins og vöxtum af svonefndum Argjaldasjóði, að upphæð 90 kr., samtals kr. 6190.00, hefir verið úthlutað eins og hjer segir, og var úthlutun sú samþykkt, að því er snertir landssjóðsstyrkinn, með brjefi, dags. 5. júlí:

I. Uppgjafaprestar:

1. Gísli Kjartansson	kr.	240 00
2. Kristinn Daníelsson	—	120 00
3. Ólafur Stephensen	—	150 00
4. Páll Sívertsen	—	120 00
5. Stefán Stephensen	—	170 00
6. Tómas Björnsson	—	100 00

II. Prestaekkjur:

1. Anna J. Kristjánsdóttir frá Þóróddsstað	kr.	100 00
2. Anna Vilhjálmisdóttir frá Stað í Grindavík	—	100 00
3. Ásta Þórarinsdóttir frá Grenjaðarstað	—	100 00
4. Astríður Petersen frá Svalbarði	—	110 00
5. Auður Gísladóttir frá Hólum	—	50 00
6. Bergljót Blöndal frá Hvammi í Laxárdal	—	120 00
7. Björg Einarsdóttir frá Undirfelli	—	100 00

8.	Guðlaug M. Jónsdóttir frá Hjarðarholti	kr.	100 00
9.	Guðríður Jónsdóttir frá Asi.....	—	80 00
10.	Guðríður Pálsdóttir frá Asum	—	80 00
11.	Guðríður Pjetursdóttir frá Höfða	—	50 00
12.	Guðrún Björnsdóttir frá Sauðanesi	—	120 00
13.	Guðrún B. Gísladóttir frá Staðarhólsþingum	—	50 00
14.	Guðrún Guðbiandóttir frá Saubæ á Hvalfj. str.	—	90 00
15.	Guðrún Jóh. Jóhannesdóttir frá Bergstöðum	—	240 00
16.	Guðrún H. Jónsdóttir frá Vallanesi	—	100 00
17.	Guðrún S. Jónsdóttir frá Kolfreyjustað	—	50 00
18.	Guðrún Ólafsdóttir frá Otrardal	—	240 00
19.	Guðrún Pjetursdóttir frá Görðum á Alptanesi ..	—	50 00
20.	Guðrún Torfadóttir frá Hólum	—	50 00
21.	Guðrún Þorsteinsdóttir frá Þingmúla	—	140 00
22.	Halldóra Vigfúsdóttir frá Breiðabólstað í V.hópi.	—	100 00
23.	Hansína S. Þorgrímsdóttir frá Þingeyrarklaustri...	—	80 00
24.	Helga Arnadóttir frá Skarðsþingum.....	—	50 00
25.	Helga Ketilsdóttir frá Stað í Grindavík	—	70 00
26.	Jóhanna Soffía Jónsdóttir frá Viðvík	—	140 00
27.	Ingunn Loptsdóttir frá Desjarmýri	—	50 00
28.	Kamilla S. Briem frá Hruna.....	—	80 00
29.	Kristín Pjetursdóttir frá Valþjófsstað	—	140 00
30.	Kristín Sveinbjarnardóttir frá Holti.....	—	50 00
31.	Kristín Thorlacius frá Saubæ í Eyjafirði	—	60 00
32.	Lilja Ólafsdóttir frá Breiðabólstað á Skógarströnd	—	150 00
33.	Margrjet Erlendsdóttir frá Stafafelli	—	50 00
34.	Margrjet A. Þórðardóttir frá Gaulverjabæ	—	70 00
35.	Metta Einarsdóttir frá Stafafelli	—	110 00
36.	Ragnheiður Jónsdóttir frá Vestmannaeyjum	—	50 00
37.	Ragnheiður H. Magnúsdóttir frá Stað í Steingr.f.	—	100 00
38.	Ragnheiður Pálsdóttir frá Tjörn á Vatnsnesi	—	100 00
39.	Ragnhildur Gísladóttir frá Eyvindarhólum	—	100 00
40.	Ragnhildur Metúsalemsdóttir frá Hjaltastað ..	—	80 00
41.	Rannveig Gísladóttir frá Sauðlauksdal	—	120 00
42.	Sesselja Þórðardóttir frá Skinnastað.....	—	80 00
43.	Sigríður Jónasdóttir frá Melstað	—	90 00
44.	Sigríður Metúsalemsdóttir frá Staðarbakka	—	70 00
45.	Sigríður Ólafsdóttir frá Möðruvallaklaustri	—	70 00
46.	Steinunn Eiríksdóttir frá Þingmúla	—	120 00
47.	Steinunn Jakobsdóttir frá Suðurdalþingum	—	150 00
48.	Steinunn Pjetursdóttir frá Arnesi.....	—	50 00
49.	Steinunn Sivertsen frá Útskálum	—	140 00
50.	Valgerður Jónsdóttir frá Völlum	—	100 00
51.	Valgerður Þorsteinsdóttir frá Lundarbrekku	—	50 00
52.	Vigdís Einarsdóttir frá Stað í Grunnavík	—	120 00
53.	Vilhjálmína Steinsen frá Arnesi.....	—	110 00

54.	Pórey Bjarnadóttir frá St.ðarbakka	kr.	200 00
55.	Purfður Kjartansdóttir frá Hofi í Vopnafirði	—	70 00
Samtals kr.			6190 00

14. gr. B. XII. 1.

4. ágúst og 4. okt. skifti stjórnarráðið styrk þeim, er veittur er fyrir árið 1916 með fjárlaganna 14. gr. B. XII. 1. til barnaskóla, milli eptirnefndra barnaskóla, sem hjer segir:

1.	Barnaskólanum í Reykjavík	kr.	6000 00
2.	— í Hafnafirði	—	1100 00
3.	— á Ísafirði	—	1200 00
4.	— á Akureyri	—	1100 00
5.	— á Seyðisfirði	—	600 00
6.	— í Gerðahreppi	—	500 00
7.	— á Vatnsleysuströnd	—	350 00
8.	— í Keflavík	—	500 00
9.	— í Garðahreppi	—	325 00
10.	— í Miðneshreppi	—	375 00
11.	— í Hafnahreppi	—	275 00
12.	— í Grindavík	—	450 00
13.	— á Eyrarbakka	—	575 00
14.	— á Stokkseyri	—	525 00
15.	— á Eystri-Sólheimum	—	300 00
16.	— í Litla-Hvammi	—	325 00
17.	— á Deildará	—	300 00
18.	— í Vík í Reynishverfi	—	425 00
19.	— á Djúpavogi	—	300 00
20.	— í Búðarþorpi í Fáskrúðsfirði ..	—	500 00
21.	— á Eskifirði	—	525 00
22.	— í Nesþorpi í Norðfirði	—	575 00
23.	— í Bakkagerði í Borgarfirði ...	—	400 00
24.	— á Vopnafirði	—	425 00
25.	— á Húsavík	—	500 00
26.	— í Grímsey	—	200 00
27.	— í Ólafsfirði	—	450 00
28.	— á Siglufirði	—	600 00
29.	— á Sauðárkróki	—	525 00
30.	— á Blönduósi	—	325 00
31.	— í Látrum (í Aðalvík)	—	400 00
32.	— á Hesteyri	—	275 00
33.	— á Tröð í Álptafirði	—	400 00
34.	— í Hnífsdal	—	450 00
35.	— í Bolungarvík	—	550 00
36.	— á Suðureyri í Súgandafirði ...	—	425 00

37.	Barnaskólanum á Flateyri	—	450 00
38.	— á Þingeyri	—	500 00
39.	— á Bíldudal	—	450 00
40.	— á Patreksfirði	—	475 00
41.	— í Flatey á Breiðafirði	—	450 00
42.	— í Stykkishólmi	—	550 00
43.	— á Sandi	—	500 00
44.	— í Ólafsvík	—	525 00
45.	— í Borgarnesi	—	450 00
46.	— á Akranesi	—	600 00
47.	— í Mýrarhúsum	—	500 00
48.	— á Bjarnastöðum á Álptanesi ...	—	400 00
49.	— í Vestmannaeyjum	—	600 00
50.	— í Hrísey	—	275 00
51.	— í Óslandshlíð ...	—	225 00

Samtals kr. 30000 00

14. gr. B. XII. 2.

Samkvæmt fjárlögnum 1916 og 1917 var með brjefum stjórnarráðsins, dags. 3. ág. og 4. okt, veittur þessi styrkur til farkenslu fyrir árið 1916:

I. Skaftafellssýsla.

1. Hörgslandshreppur	kr.	200 00
2. Kirkjubæjarhreppur	—	200 00
3. Leiðvallahreppur	—	80 00
4. Alftavershreppur	—	75 00
5. Skaftártunguhreppur	—	40 00
6. Höfðabrekkufræðsluhjærað	—	145 00
7. Bæjarhreppur	—	125 00
8. Nesjahreppur	—	140 00
9. Mýrahreppur	—	100 00
10. Borgarhafnarhreppur	—	70 00
11. Hofshreppur	—	140 00
		kr. 1315 00

II. Rangárvallasýsla

1. Ásahreppur	kr.	200 00
2. Holtahreppur	—	170 00
3. Landmannahreppur	—	150 00
4. Rangárvallahreppur	—	200 00
5. Hvolhreppur	—	200 00
6. Fljótshlíðarhreppur	—	200 00
7. Vestur-Landeyjahreppur	—	150 00

8. Austur-Landeyjahreppur	—	150 00	
9. Vestur-Eyjafjallahreppur	—	175 00	
10. Austur-Eyjafjallahreppur	—	200 00	
			kr. 1795 00

III. Árnessýsla.

1. Selvogshreppur ...	kr.	25 00	
2. Ölfushreppur	—	200 00	
3. Grafningshreppur og Þingvallasveit	—	125 00	
4. Grímsneshreppur	—	125 00	
5. Biskupstungnahreppur	—	140 00	
6. Hrunamannahreppur	—	145 00	
7. Skeiðahreppur	—	120 00	
8. Villingaholtshreppur	—	125 00	
9. Gnúpverjahreppur	—	45 00	
10. Gaulverjabæjarhreppur	—	100 00	
11. Hraungerðishreppur	—	100 00	
12. Sandvíkurhreppur	—	100 00	
13. Stokkseyrarhreppsfræðsluhjarað	—	125 00	
14. Laugardalshreppur	—	100 00	
			kr. 1575 00

IV. Kjósarsýsla.

1. Mosfellshreppur	kr.	125 00	
2. Kjalarneshreppur	—	175 00	
3. Kjósarhreppur	—	100 00	
			kr. 400 00

V. Mýra og Borgarfjarðarsýsla.

1. Reykholtfræðsluhjarað	kr.	150 00	
2. Lundarreykjadal- og Skorradalsfr.hjarað ..	—	100 00	
3. Andakílsahreppur	—	50 00	
4. Strandar-, Leirár- og Skilm.fr.hjeruð	—	200 00	
5. Innri-Akranshreppur	—	125 00	
6. Hvítársðahreppur	—	25 00	
7. Þverárhlið	—	45 00	
8. Norðurárdalshreppur	—	25 00	
9. Stafholtstungur	—	125 00	
10. Borgarhreppur	—	200 00	
11. Hraunhreppur	—	150 00	
			kr. 1195 00

VI. Snæfellsness og Hnappadalssýsla.

1. Helgafellssveit	kr.	50 00	
2. Eyrarsveit	—	400 00	
3. Fróðárhreppur	—	120 00	
4. Staðarsveit	—	125 00	
5. Kolbeinsstaðahreppur	—	100 00	
6. Eyjahreppur	—	25 00	
7. Miklaholtshreppur	—	100 00	
			kr. 920 00

VII. Dalasýsla:

1. Miðdalahreppur	kr.	175 00	
2. Haukadalshreppur	—	75 00	
3. Laxárdalshreppur	—	140 00	
4. Hvamshreppur	—	200 00	
5. Fellsstrandahreppur	—	100 00	
6. Skarðstrandahreppur	—	75 00	
7. Saurbæjarhreppur	—	145 00	
			kr. 910 00

VIII. Barðastrandarsýsla:

1. Geiradalshreppur	kr.	100 00	
2. Reykhólahreppur	—	100 00	
3. Rauðasandshreppur	—	100 00	
4. Tálknafjarðahreppur	—	200 00	
5. Flateyjarhreppsfræðsluhjærað	—	200 00	
6. Ketildalahreppur	—	100 00	
			kr. 800 00

IX. Ísafjarðarsýsla:

1. Auðkúluhreppur	kr.	170 00	
2. Þingeyrarhreppur	—	400 00	
3. Mýrahreppur	—	200 00	
4. Mosvallahreppur	—	400 00	
5. Skutulsfjarðar-fræðsluhjærað	—	200 00	
6. Seyðisfjarðar-fræðsluhjærað	—	120 00	
7. Ögurhreppur	—	100 00	
8. Reykjarfjarðahreppur	—	100 00	
9. Nauteyrarhreppur	—	100 00	
10. Snæfjallahreppur	—	75 00	
			kr. 1865 00

X. Strandasýsla.

1. Kirkjubólshreppur	kr. 50 00	
2. Kaldrananeshreppur	— 50 00	
		kr. 100 00

X. Húnavatnssýsla.

1. Vindhælishreppur	kr. 200 00	
2. Engihlíðarhreppur	— 125 00	
3. Bólstaðarhlíðarhreppur	— 125 00	
4. Svínavatnshreppur	— 120 00	
5. Torfalækjarhreppur	— 125 00	
6. Sveinsstaðahreppur	— 140 00	
7. Áshreppur	— 140 00	
8. Þorkelshólshreppur	— 140 00	
9. Þverárhreppur	— 135 00	
10. Kirkjuhvammshreppur	— 150 00	
11. Ytri-Torfastaðahreppur	— 50 00	
12. Fremri-Torfastaðahreppur	— 50 00	
		kr. 1500 00

XII. Skagafjarðarsýsla.

1. Holtshreppur	kr. 200 00	
2. Fellshreppur	— 100 00	
3. Hofshreppur	— 200 00	
4. Viðvíkurhreppur	— 135 00	
5. Akrahreppur	— 200 00	
6. Lýtingsstaðahreppur	— 100 00	
7. Seiluhreppur	— 75 00	
8. Rípurhreppur	— 100 00	
9. Skarðshreppur	— 100 00	
10. Reynistaðahreppur	— 100 00	
11. Skefilstaðahreppur	— 150 00	
12. Haganeshreppur	— 70 00	
		kr. 1530 00

XIII. Eyjafjarðarsýsla.

1. Öngulstaðahreppur	kr. 175 00	
2. Saurbæjarhreppur	— 200 00	
3. Hrafnagilshreppur	— 150 00	
4. Glæsibæjarhreppur	— 300 00	
5. Skriðuhreppur	— 120 00	

6. Oxnadalshreppur	—	100 00	
7. Arnarneshreppur	—	120 00	
8. Svarfaðardalshreppur	—	400 00	
9. Árskógshreppur	—	125 00	
			kr. 1690 00

XIV. Þingeyjarsýsla.

1. Svalbarðsstrandarhreppur	kr.	150 00	
2. Grýtubakkahreppur	—	200 00	
3. Hálshreppur	—	100 00	
4. Ljósavatnshreppur	—	125 00	
5. Skútustaðahreppur	—	75 00	
6. Reykdælahreppur	—	50 00	
7. Aðaldælahreppur	—	150 00	
8. Tjörneshreppur	—	100 00	
9. Bárðdælahreppur	—	75 00	
10. Flateyjarhreppur	—	50 00	
11. Kelduneshreppur	—	50 00	
12. Axarfjarðahreppur	—	50 00	
13. Fjallahreppur	—	50 00	
14. Presthólahreppur	—	100 00	
15. Svalbarðshreppur	—	75 00	
16. Sauðaneshreppur	—	125 00	
			kr. 1525 00

XV. Norður-Múlasýsla.

1. Jökuldalshreppur	kr.	175 00	
2. Jökulsárhllðahreppur	—	80 00	
3. Skeggjastaðahreppur	—	140 00	
4. Seyðisfjarðahreppur	—	130 00	
5. Vopnafjarðarfræðsluhjarað	—	140 00	
6. Hróarstunguhreppur	—	125 00	
7. Fellahreppur	—	200 00	
8. Fljótisdalshreppur	—	100 00	
9. Hjaltastaðahreppur	—	150 00	
			kr. 1240 00

XVI. Suður-Múlasýsla.

1. Striðdalshreppur	kr.	60 00	
2. Vallahreppur	—	100 00	
3. Eiðahreppur	—	150 00	
4. Mjóafjarðahreppur	—	150 00	
5. Reyðarfjarðahreppur	—	330 00	

6. Breiðdalshreppur	kr.	200 00	
7. Geithellahreppur	—	175 00	
8. Beruneshreppur	—	125 00	
9. Stöðvarhreppur	—	75 00	
10. Norðfjarðarhreppur	—	75 00	
11. Fáskrúðsfjarðarhreppur	—	200 00	
			kr. 1640 00

14. grein B XIII a.

Með brjefi stjórnarráðsins, dags. 31. júlí, var eptirnefndum unglingaskólum veittur styrkur sem hjer segir af fje því, er ætlað er slíkum skólum í 14. gr. B XIII. a fjárlaganna:

1.	Búðaskóla í Fáskrúðsfirði	kr.	450 00
2.	Sauðárkróksskóla	—	500 00
3.	Stykkishólmsskóla	—	500 00
4.	Keflavíkurskóla	—	400 00
5.	Siglufjarðarskóla	—	425 00
6.	Núpsskóla í Dýrafirði.....	—	1900 00
7.	Bakkagerðisskóla í Borgarfirði	—	600 00
8.	Húsavíkurskóla	—	800 00
9.	Stóruvallaskóla í Bárðardal	—	375 00
10.	Hjarðarholtsskóla	—	900 00
11.	Víkurskóla í Mýrdal	—	500 00
12.	Hvammstangaskóla	—	950 00
13.	Ísafjarðarskóla	—	1500 00
14.	Eyrarbakkaskóla	—	400 00
15.	Hvítárbyggðarskóla.....	—	2100 00
16.	Heydalsárskóla	—	400 00
17.	Akureyrar-handavinnuskóla	—	300 00
			kr. 13000 00

Landssjóðstillag til sýsluvega.

19. maí úthlutaði stjórnarráðið fje því, sem veitt er fyrir yfirstandandi ár til akfærra sýsluvega í 13. gr. B. VI. fjárlaganna, sbr. reglugjörð 3. jan. þ. á., svo sem hjer segir:

1. Til Grindavíkurvegjar í Gullbringusýslu ..	kr.	5000 00
2. Til Svarfaðardalsvegjar í Eyjafjarðarsýslu ..	—	1500 00
3. Til Eiðarþinghárvegjar í Suður Múlasýslu ..	—	1000 00
	Flyt kr.	7500 00

	Flutt	kr.	
4. Til Reykjadalssvegar í Suður-Pingeyjarsýslu	—	7500	00
5. Til Sýsluvegar í Gnúpverjahreppi í Árnessýslu	—	3000	00
6. Til sýsluvegar í Laugardalshreppi sömu sýslu	—	700	00
7. Til Mosfellsdalsvegar í Kjósarsýslu	—	500	00
8. Til Vatnsdalsvegar í Húnavatnssýslu	—	1500	00
9. Til Skilmannahreppsvegar í Borgarfjarðarsýslu	—	1000	00
10. Til sýsluvegar í Helgafellssveit í Snæfellsnessýslu	—	1800	00
11. Til sýsluvegar upp frá Hjallasandi í sömu sýslu	—	300	00
12. Til sýsluvegar frá Hofsós til Kolkuóss í Skagafjarðarsýslu	—	200	00
		1500	00
	Samtals	kr.	18000 00

Embætti og sýslanir m. m.

29. febr. þ. á., skipaði ráðherra sóknarprest séra Stefán Jónsson á Staðarhrauni prófast í Mýrprófastsdæmi frá 6. mars þ. á. að telja.

10. mars skipaði ráðherra aðstoðarprest Sigurð Sigurðsson sóknarprest í Pykkvatæjar-klaustursprestakalli í Vestur Skaftafellssprófastsdæmi frá fardögum 1916 að telja.

S. d. skipaði ráðherrann guðfræðiskandidat Jón Guðnason sóknarprest í Staðarhólsprestakalli í Dalaprófastsdæmi frá fardögum 1916 að telja.

16. mars skipaði ráðherrann Snorra Sigfússon yfirsíldarmatsmann á Ísafirði og Jón St. Scheving yfirsíldarmatsmann á Seyðisfirði.

11. apríl skipaði ráðherrann cand. veter. Hannes Jónsson dýralækni í Vestfirðingafjórðungi, með búsetu í Stykkishólmi fyrst um sinn.

12. apríl skipaði ráðherrann Jón H. Þorbergsson í Reykjavík yfirullarmatsmann, með umdæmi frá Vík í Mýrdal til Borgarness, að báðum stöðum meðtöldum og Vestmannaeyjum. Ingimund Magnússon í Bæ yfirullarmatsmann, með umdæmi frá Búðum til Hvammsgata, tanga,

Stefán Stefánsson frá Varðgjá yfirullarmatsmann, með umdæmi frá Blönduósi til Þórs-hafnar, og

Jakob Jónsson á Seyðisfirði yfirullarmatsmann, með umdæmi frá Bakkafirði til Horna-fjarðar.

13. apríl skipaði ráðherra cand. jur. Björn Pállson póstaðgreiðslumann á Seyðisfirði frá 1. júlí næstkomandi,

Ólaf H. Jensson póstaðgreiðslumann á Hofsós og

Rolf Johansen póstaðgreiðslumann á Reyðarfirði.

8. maí veitti ráðherrann prestinum síra Kristni Daníelssyni, samkvæmt beiðni hans, lausn frá prestsembætti í Útskálaprestakalli og prófastsstörfum í Kjálarnesprófastsdæmi, frá næstkomandi fardögum að telja, með eftirlaunum.

10. maí veitti ráðherrann sóknarpresti í Saurbæjarprestakalli í Eyjafirði, síra Jakob Björnssyni, lausn frá embætti, frá næstkomandi fardögum að telja, með eftirlaunum.

15. maí var sóknarpresti að Sandfelli síra Gísla Kjartanssyni veitt lausn frá embætti sakir heilsubrests, með eftirlaunum.

20. maí veitti ráðherrann prestinum síra Sigurði Gunnarssyni samkvæmt beiðni hans, lausn frá prestsembætti í Helgafellsprestakalli og prófastsstörfum í Snæfellsnessprófastsdæmi, sakir vanheilsu, frá næstkomandi fardögum að telja, með eftirlaunum.

S. d. veitti ráðherrann sóknarprestinum í Mjóafjarðarprestakalli, síra Jónmundi Halldórsyni, lausn frá prestskap frá næstkomandi fardögum, án eftirlauna.

6. júní skipaði ráðherrann sóknarprest síra Árna Björnsson í Görðum prófast í Kjálarnesprófastsdæmi.

28. júní skipaði ráðherrann aðstoðarprest síra Hermann Hjartarson sóknarprest í Skúlu staðaprestakalli í Suður-Pingeyjarprófastsdæmi, frá fardögum 1916 að telja.

30. ágúst skipaði ráðherrann frikirkjuprest síra Stefán Björnsson sóknarprest í Hólmaprestakalli í Suðurmúlaprófastsdæmi.

31. ágúst staðfesti ráðherrann kosningu síra Guðmundar Guðmundssonar til forstöðumanns utanþjóðkirkjúsafnaðarins í Hólshreppi í Norður-Ísafjarðarsýslu.

1. septbr. veitti ráðherra aðstoðarlækni Valdimar Steffensen lausn frá starfanum sem aðstoðarlæknir í Akureyrarhjerði.

13. sept. skipaði ráðherrann Sigurð Eggerz sýslumann, póstafgreiðslumann í Borgarnesi

3. okt. setti ráðherrann cand. med. & chir. Vilmund Jónsson til þess fyrst um sinn, frá 1. nóvember að telja, að gegna hjerðslæknisembættinu í Þistilfjarðarhjerði.

17. oktbr. veitti ráðherrann aukakennara við stýrimannaskólann, Magnúsi Magnússyni, lausn frá nefndum starfa frá 1. janúar næstkomandi að telja.

3. nóvbr. veitti ráðherrann Jóni Þorlákssyni samkvæmt umsókn hans, lausn frá sýslaninni sem verkfræðingur landsins, frá 1. febrúar næstkomandi að telja.

13. nóvbr. skipaði ráðherrann settan prest í Helgafellsprestakalli í Snæfellsnessprófastsdæmi, síra Ásmund Guðmundsson, til þess að vera sóknarprestur í tjeðu prestakalli frá næstkomandi fardögum að telja.

2. desember skipaði ráðherra aðstoðarverkfræðing Geir G. Zoëga verkfræðing landsins frá 1. febrúar 1917 að telja.

Hinn 18. desbr. setti ráðherrann prófessor við Háskóla Íslands Jón Helgason, r. af Dbr., til þess fyrst um sinn að gegna biskupsemhættinu yfir Íslandi.

S. d. setti ráðherrann dócent við Háskóla Íslands Sigurð P. Sivertsen, til þess fyrst um sinn að vera prófessor við sama háskóla.

S. d. setti ráðherrann sóknarprest að Hesti síra Tryggva Þórhallsson, til þess fyrst um sinn að vera dócent við guðfræðisdeild háskólans.

23. desbr. skipaði ráðherrann Stefán læknir Jónsson til þess að vera kennara við háskóla Íslands í líffærameinfræði og sóttkveikjufræði frá 1. jan. 1917.

Konsúlar.

27. maí var kaupmaður Gunnar Ólafsson viðurkendur norskur vicekonsúll í Vestmannaeyjum.

22. júlí var Karl Óli Nikulásson viðurkendur frakkneskur konsúlaragent á Akureyri.

Heiðursmerki.

22. júlí var Þórði Sveinssyni fyrv. aðstoðarmanni á pósthöfðinu í Reykjavík allra-mildilegast leyft að bera heiðursmerki sem »Officier d'Académie, er stjórn hins frakkneska lýðveldis hefir sæmt hann.

Heiðursgjafir.

Af vöxtum af styrktarsjóði Kristjáns konungs IX. fyrir árið 1915, hefir ráðherrann veitt þeim Guðmundi Ólafssyni bónda á Lundum í Mýrasýslu og Guðmundi Þorvarðssyni bónda í Litlu-Sandvík í Árnessýslu heiðursgjafir, 140 kr. hvorum, fyrir framúrskarandi dugnað í jarðabótum, byggingu og öðru, er að búnaði lýtur,

Styrkveiting.

Af vöxtum af Styrktarsjóði Friðriks konungs VIII. fyrir árið 1915, hefir ráðherrann veitt Lystigarðsfjelagi Akureyrar 250 kr. styrk til trjáræktar og Kvenufjelagi Svalbarðsstrandar 200 kr. styrk til skógræktar.

Land skjörnir Alþingismenn kosnir 1916.

1. Hannes bankastjóri Hafstein
2. Sigurður sýslumaður Eggerz
3. Sigurður bóndi Jónsson
4. Guðjón kaupfélagsstjóri Guðlaugsson
5. Hjörtur bóndi Snorrason.
6. Guðmundur landlæknir Björnson

Alþingismenn kosnir óhlutbundnum kosningum 1916.

Fyrir Vestur-Skaptafellssýslu: Gísli Sveinsson yfirjettarmálaflutningsmaður

- Vestmannaeyjasýslu: Karl Einarsson sýslumaður
- Rangárvallasýslu: Eggert Pálsson prestur og Einar Jónsson bóndi
- Árnessýslu: Sigurður ráðunautur Sigurðsson og Einar ráðherra Arnórsson
- Gullbringu- og Kjósarsýslu og Hafnarfjörð: Björn Kristjánsson bankastjóri og Kristinn Daníelsson præp. hon.
- Reykjavík: Jörundur Brynjólfsson barnakennari og Jón Magnússon bæjarfógeti
- Borgarfjarðarsýslu: Pjetur Ottesen bóndi
- Mýrasýslu: Pjetur Þórðarson bóndi
- Snæfellsness- og Hnappadalssýslu: Halldór Steinsen hjeraðslæknir
- Dalasýslu: Bjarni Jónsson dócent
- Barðastrandarsýslu: Hákon J. Kristófersson hreppstjóri
- Vestur-Ísafjarðarsýslu: Matthías Ólafsson ráðunautur
- Norður-Ísafjarðarsýslu: Skúli S. Thoroddsen yfirjettarmálaflutningsmaður
- Ísafjörð: Magnús Torfason bæjarfógeti
- Strandasýslu: Magnús Pjetursson hjeraðslæknir
- Húnavatnssýslu: Þórarinn Jónsson hreppstjóri og Guðmundur Ólafsson bóndi
- Skagafjarðarsýslu: Magnús Guðmundsson sýslumaður og Ólafur Briem umboðsmaður
- Eyjafjarðarsýslu: Stefán Stefánsson hreppstjóri og Einar Arnason bóndi
- Akureyri: Magnús Kristjánsson kaupmaður
- Suður-Pingeyjarsýslu: Pjetur Jónsson umboðsmaður
- Norður-Pingeyjarsýslu: Benedikt Sveinsson bókavörður
- Norður-Múlasýslu: Jón Jónsson bóndi og Þorsteinn M. Jónsson kennari
- Seyðisfjörð: Jóhannes Jóhannesson bæjarfógeti
- Suður-Múlasýslu: Sveinn Ólafsson umboðsmaður og Björn R. Stefánsson kaupmaður
- Austur-Skaptafellssýslu: Þorleifur Jónsson hreppstjóri

Einkarjettur.

4. maí þóknaðist Hans hátign konunginum að veita firmanu Wetcarbonizing Limited í Lundúnum á Englandi einkarjett á Íslandi um 5 ára tímabil á aðferð til að ná amoniaksamböndum úr mó.

S. d. þóknaðist Hans hátign konunginum að veita firmanu Nitrogen Products Co í Rhode Island í Bandaríkjunum Norður-Ameríku einkarjett á Íslandi um 5 ára tímabil á aðferð til að framleiða »Cyanider«.

S. d. þóknaðist Hans hátign konunginum að veita vjelstjóra Jens Bjerregaard í Hóbro í Danmörku einkarjett á Íslandi um 5 ára tímabil á áhaldi til að skjóta út taugum með byssu.

21. júní þóknaðist Hans hátign konunginum að veita kaupmanni Nikolai Dahl í Þrándheimi í Noregi einkarjett á Íslandi um 5 ára tímabil á aðferð og reglum við kælingu og hreinsun kælivökva til að frysta í fisk og önnur matvæli.

S. d. þóknaðist Hans hátign konunginum að veita firmanu Norsk Hydroelektrisk Kvælstofaktieselskab, kemiske Fabrikanter, í Kristíaníu í Noregi, einkarjett á Íslandi um 5 ára tímabil á áhöldum til að hagnýta hita þann, sem orsakast af framleiðslu hildiildinga í rafmagnsgeislaofnum.

S. d. þóknaðist Hans hátign konunginum að veita firmanu Norsk Hydroelektrisk Kvælstofaktieselskab, kemiske Fabrikanter, í Kristíaníu í Noregi, einkarjett á Íslandi um 5 ára tímabil á aðferð til að þjetta þynta saltpjetursýru.

S. d. þóknaðist Hans hátign konunginum að veita firmanu Norsk Hydroelektrisk Kvælstofaktieselskab, kemiske Fabrikanter, í Kristíaníu í Noregi, einkarjett á Íslandi um 5 ára tímabil á aðferð til að þurka vökva, lofttegundir og gufu.

S. d. þóknaðist Hans hátign konunginum að veita firmanu Sprængstofffabrikanterne Nitroglycerin Aktiebolaget í Stokkhólmi í Svíþjóð einkarjett á Íslandi um 5 ára tímabil á »plastisku sprengiefni« og aðferð til að framleiða það.

S. d. þóknaðist Hans hátign konunginum að veita verksmiðjufirmanu Badische Anilin- og Soda-Fabrik í Ludwigshafen við Rín á Þýskalandi 5 ára lenging á einkarjetti þeim, sem því var veittur 5. maí 1911 á aðferð til framleiðslu stöðugra, langra ljósboga.

Innflutningur á hundum frá útlöndum.

24. maí leyfði stjórnarráðið með ráði dýralæknisins í Reykjavík konsúl Th. Klingenberg í Reykjavík að flytja inn hund frá Noregi, með venjulegum skilyrðum.

31. s. m. leyfði stjórnarráðið með ráði dýralæknisins í Reykjavík Sigurði skipstjóra Pjeturssyni að flytja inn hund frá Englandi, með venjulegum skilyrðum.

4. júlí leyfði stjórnarráðið með ráði dýralæknisins á Akureyri stórkaupmanni Wellesen að flytja inn hund frá útlöndum, með venjulegum skilyrðum.

26. okt. leyfði stjórnarráðið með ráði dýralæknisins í Reykjavík Salómon Runólfssyni frá Hafnarfirði að flytja inn hund frá Danmörku, með venjulegum skilyrðum.

